

Přehled zpráv

31. 10. 2017	12
31.10.2017 louc.cz ~ str. 00 ~ NA OKRAJ DNŮ...	
Do vydavatelství VLTAVA LABE MEDIA přichází Pavlína Wolfová	12
31.10.2017 feedit.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniel Bradbury Dočekal</i>	
Do VLM přichází Pavlína Wolfová	13
31.10.2017 mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média <i>Mediahub, em</i>	
Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno	13
31.10.2017 Českolipský deník ~ str. 05 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno, tvrdí politolog Mrklas	14
31.10.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Kateřina Perknerová</i>	
Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno	15
31.10.2017 Domažlický deník ~ str. 05 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno	17
31.10.2017 Jihlavský deník ~ str. 05 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno	18
31.10.2017 Pražský deník ~ str. 07 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno	19
31.10.2017 Prostějovský deník ~ str. 05 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
O kloboucích, pitvání žab i desateru	21
31.10.2017 Moravskoslezský deník ~ str. 17 ~ Ostrava <i>HANA POREBSKÁ</i>	
Trumpův bývalý volební manažer Manafort se vydal FBI	23
30.10.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Poselství sjezdu čínských komunistů	27
28.10.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Před 55 lety se svět ocitl na prahu jaderné války. Chruščov a Kennedy zatáhli za záchrannou brzdu	32
28.10.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>tichyd</i>	

Iberská krize: Madrid převzal správu Katalánska.....	34
28.10.2017 TV Nova ~ str. 05 ~ 19:30 Televizní noviny	
Odtajnění dokumentů o atentátu na JFK.....	37
27.10.2017 ČT 24 ~ str. 08 ~ 20:00 90' ČT24	
Také dnes jednají některé strany o výsledcích parlamentních voleb	44
27.10.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Neúspěch komunistů ve volbách.....	46
27.10.2017 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Jednání o krizi v Katalánsku.....	48
26.10.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Po volbách se scházejí vyjednávací týmy českých stran.....	50
26.10.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	
Prezident Zeman a formování nové vlády.....	53
26.10.2017 ČT 24 ~ str. 11 ~ 20:00 90' ČT24	
Výbory a podvýbory Poslanecké sněmovny	54
26.10.2017 ČT 24 ~ str. 06 ~ 20:00 90' ČT24	
Role prezidenta při sestavování vlády.....	55
26.10.2017 ČT 24 ~ str. 09 ~ 20:00 90' ČT24	
Povolební vyjednávání: den pátý.....	64
26.10.2017 ČT 24 ~ str. 01 ~ 20:00 90' ČT24	
PS: boj o rozdělení strategických výborů	68
26.10.2017 ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
Vladimír Šindelář má Cenu Jaroslava Golla	72
25.10.2017 Písecký deník ~ str. 03 ~ Písecko/Jižní Čechy STANISLAVA KOBLIHOVÁ	
Vladimír Šindelář má Cenu Jaroslava Golla	73
25.10.2017 pisecky.denik.cz ~ str. 00 ~ Kultura Stanislava Koblíhová	

Analytici tipovali výsledek voleb, pád levice nikdo nehádal. Zradila je "cestovní kancelář Okamura"	73
25.10.2017	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Marek Pokorný</i>
Do sněmovny se nedostali, politiku ale nevzdávají	77
25.10.2017	Pražský deník ~ str. 08 ~ Praha / Téma
Ondřej Malý: Autoprůmysl je jasnou součástí Společnosti 4.0	78
25.10.2017	Český autoprůmysl ~ str. 08 ~ Rozhovor
V sousedním Rakousku bude s největší pravděpodobností vládnout vítěz voleb	80
24.10.2017	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...
Pražané na síti	81
24.10.2017	Pražský deník ~ str. 08 ~ Praha / Zprávy
Moc v rukou lidu? Přímá demokracie funguje ve Švýcarsku či Oregonu, v Česku by to nešlo, míní politolog	82
24.10.2017	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>kejlovat</i>
Nad Zelenými visí vyhazov z Trojkoalice	87
24.10.2017	Mladá fronta DNES ~ str. 14 ~ Praha <i>Benedikt Lederer</i>
Za co se budou bít jihočeští poslanci?	88
24.10.2017	ceskobudejovicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Klára Skálová, Jana Zuziaková</i>
Za co se budou bít jihočeští poslanci?	90
24.10.2017	ceskokrumlovsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Klára Skálová, Jana Zuziaková</i>
Za co se budou bít jihočeští poslanci?	92
24.10.2017	jindrichohradecky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Klára Skálová, Jana Zuziaková</i>
Za co se budou bít jihočeští poslanci?	94
24.10.2017	pilecky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Klára Skálová, Jana Zuziaková</i>
Za co se budou bít jihočeští poslanci?	96
24.10.2017	prachaticky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Klára Skálová, Jana Zuziaková</i>
Za co se budou bít jihočeští poslanci?	98
24.10.2017	strakonicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Klára Skálová, Jana Zuziaková</i>

Za co se budou bít jihočeští poslanci?.....	100
24.10.2017 taborsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Klára Skálová, Jana Zuziaková</i>	
Půlka dětí je nemanželská	102
24.10.2017 Týdeník Chrudimsko ~ str. 07 ~ Téma <i>(njt)</i>	
Zestátnění ČT i Rozhlasu: Experti i politici Okamurův návrh kritizují, našly se ale výjimky	104
24.10.2017 info.cz ~ str. 00 ~ Strategie <i>Adam Kotrbatý</i>	
Možné scénáře vládní koalice	106
23.10.2017 ČT 24 ~ str. 15 ~ 20:00 90' ČT24	
Politolog: „Hnutí ANO v Praze oslovilo spíše levicové voliče“	107
23.10.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 14 ~ Praha <i>Martin Bajtler</i>	
Povolební vyjednávání o nové vládě	108
23.10.2017 ČT 24 ~ str. 02 ~ 20:00 90' ČT24	
Povolební vyjednávání o nové vládě	112
23.10.2017 ČT 24 ~ str. 10 ~ 20:00 90' ČT24	
Jihočeši si vybrali, kdo za ně bude bojovat ve sněmovně	114
23.10.2017 Prachatický deník ~ str. 04 ~ Jižní Čechy	
Méně než polovina doktorandů v ČR dokončuje svá studia úspěšně	116
23.10.2017 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Politika výzkumu a vývoje <i>Vedavyzkum.cz</i>	
Povolební vyjednávání o nové vládě	118
23.10.2017 ČT 24 ~ str. 06 ~ 20:00 90' ČT24	
Patria pořádala investiční den na Žofíně	123
22.10.2017 czechbanking.cz ~ str. 00 ~ Eventy <i>ludek.kortus@gmail.com</i>	
Matěj Stropnický	125
21.10.2017 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy iDNES.cz / Politika <i>iDNES.cz</i>	
Jan Mládek.....	126
21.10.2017 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy iDNES.cz / Politika <i>iDNES.cz</i>	
Rektorské děj`a vu aneb příliš mnoho opatrnosti	127

20.10.2017	Lidové noviny ~ str. 15 ~ Názory KATKA VOLNÁ	
Volby 2017		128
20.10.2017	ČT 24 ~ str. 01 ~ 22:00 Události, komentáře	
Martin Komárek		132
20.10.2017	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy iDNES.cz / Politika iDNES.cz	
SVĚT ZACHVÁTIL HNĚV		133
20.10.2017	Hospodářské noviny ~ str. 10 ~ Volby 2017 Jiří Pšenička, Tomáš Pergler	
Svět zachvátí hněv a bezradnost, říká před volbami sociolog a jeden z lídrů sametové revoluce Fedor Gál		136
20.10.2017	iHNed.cz ~ str. 00 ~ Jiří Pšenička, Tomáš Pergler	
Jednání o vládní koalici v Německu		141
18.10.2017	ČT 24 ~ str. 10 ~ 22:00 Události, komentáře	
Zástup zájemců o Pražský hrad se rozšířil o několik poměrně výrazných jmen		144
18.10.2017	ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Zápisník		146
18.10.2017	Týdeník školství ~ str. 02 ~ čtk	
Objevitelé a piráti čekají na seniory i s vnoučaty		146
18.10.2017	Metro ~ str. 13 ~ Praha 1, 2, 3 IVA PELÁKOVÁ	
Neviditelné ženy lídrů		147
18.10.2017	Lidové noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana MICHAELA KABÁTOVÁ MARTIN RYCHLÍK	
Stropnický: Babiš je nebezpečný, Okamura je proti němu břídil		149
18.10.2017	tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika - mel -	
USA a Izrael vystupují z UNESCO		151
17.10.2017	ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
UNESCO a jeho význam pro svět		152
17.10.2017	ČT 24 ~ str. 02 ~ 20:00 90' ČT24	
Volby už dnes. Rozhodnutí o děkanovi pražské FSV zrcadlí povahu doby		154

17.10.2017	denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Zuzana Vlasatá</i>	
Kdo vydělá a kdo ztratí? Strany vyhlížejí státní příspěvky za volby		156
17.10.2017	Pardubický deník ~ str. 05 ~ Česko <i>(čtk)</i>	
Kdo vydělá a kdo ztratí? Strany vyhlížejí státní příspěvky za volby		157
17.10.2017	Prostějovský deník ~ str. 05 ~ Česko <i>(čtk)</i>	
Kampaně jsou nudné. Zaujali hlavně Piráti a Okamurova SPD		158
17.10.2017	tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>ČTK</i>	
Konference Literatura faktu		159
16.10.2017	protext.cz ~ str. 00 ~ kom sko kul	
Rakouské volby.....		160
16.10.2017	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
ČSSD hrozí potíže. Po volbách může dostávat méně peněz.....		168
16.10.2017	tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
ČSSD od září slábne, stoupá Okamura a piráti		169
16.10.2017	Hospodářské noviny ~ str. 05 ~ Volby 2017 <i>Luboš Kreč</i>	
Svobodní v rakouské vládě? 'Sankce nečekám, populistů je už po Evropě hodně,' říká analytička		171
16.10.2017	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominic Ebenbichler Zdroj</i>	
28. října máme co slavit!		172
16.10.2017	Týdeník Rozhlas ~ str. 11 ~ Naladte si <i>Alena Blažejovská</i>	
Spojuje průzkumy a sázkařské kurzy. ČSSD slábne, stoupá SPD a piráti. Babiš asi nesestaví vládu sám, říká.....		173
16.10.2017	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Luboš Kreč</i>	
Mimo manželství se rodí polovina dětí.....		175
16.10.2017	Pardubický deník ~ str. 04 ~ Téma <i>ALEŠ VOJÍŘ, BARBORA JANAUEOVÁ</i>	
Ekonomové, alou do politiky!.....		177
16.10.2017	Týden ~ str. 42 ~ Ekonomika <i>Petr Musil</i>	
Volby vyhraje ANO. Do Sněmovny by se měl dostat Okamura i Piráti		180
15.10.2017	denik.cz ~ str. 00 ~ Česko	

ČTK

Volby podle průzkumů vyhraje ANO, ve Sněmovně má být osm stran	181
15.10.2017 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Události <i>EchoPrime, čtk</i>	
Dozkoumáno: volby vyhraje ANO, ve sněmovně bude osm stran	182
15.10.2017 euro.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Dozkoumáno: volby vyhraje ANO, ve sněmovně bude osm stran	183
15.10.2017 euro.cz ~ str. 00 ~ Volby 2017	
Vadí mně, když se politici litují. Zvolili si to dobrovolně, říká politický komentátor Jindřich Šídlo	184
15.10.2017 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Luboš Vedral Zdroj</i>	
Analýza průzkumů: Babišovi mizí voliči, Okamura a Piráti atakují ODS	185
15.10.2017 tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika - red -, ČTK	
Citát týdne	186
13.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník ~ str. 02 ~ Zprávy ze Slovácka	
Žezlo pro Univerzitu Karlovu odlili na Slovácku	186
13.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>(pb)</i>	
Václav Moravec jinak.....	187
13.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník ~ str. 02 ~ Zprávy ze Slovácka	
Žezlo pro jednu z fakult Univerzity Karlovy vzniká na Slovácku	187
13.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník ~ str. 02 ~ Zprávy ze Slovácka <i>PAVEL BOHUN</i>	
Ve volbách jde stranám o desítky milionů za hlasy	187
13.10.2017 Prima ~ str. 03 ~ 18:55 Zprávy FTV Prima	
Rakousko před volbami řeší aféru s falešnými profily na Facebooku. Největší šance má mladík Kurz..	188
13.10.2017 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Sebastian Kurz Zdroj</i>	
Rvačka o peníze OBČANŮ	190
12.10.2017 FaktorS ~ str. 06 ~ Volby	
KDYŽ SE ŘEKNE TANEČNÍ... ..	192
12.10.2017 Týdeník Květy ~ str. 28 ~ Rozhovor <i>Judita Bednářová</i>	

Na žezlo jsme se na fakultě složili. Nakonec jsme na něj vybrali 700 tisíc korun	196
11.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník ~ str. 08 ~ Slovácko / Mimořádná událost <i>PAVEL BOHUN</i>	
Ostré reakce na projev M. Zemana	197
11.10.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Do poněkud absurdní situace se posunuly separatistické ambice Katalánska	199
11.10.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	
Interview s ekonomem Michalem Mejstříkem	201
11.10.2017 ČT 24 ~ str. 01 ~ 18:25 Interview ČT24	
Žezlo pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy odlévali na Slovácku	207
11.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník ~ str. 08 ~ Slovácko / Mimořádná událost <i>PAVEL BOHUN</i>	
Zahájení projektu Města a inkluzivní strategie Začátkem letošního září	208
11.10.2017 kraj-lbc.cz ~ str. 00 ~ <i>Žitná Dědková</i>	
Zahájení projektu Města a inkluzivní strategie	208
11.10.2017 kraj-lbc.cz ~ str. 00 ~ <i>Žitná Dědková</i>	
PODLE RODIČŮ SI JEN HRAJU	209
11.10.2017 Vlasta ~ str. 14 ~ Rozhovor <i>JUDITA MATYÁŠOVÁ</i>	
PODNIKÁNÍ SI ŽÁDÁ ODVAHU	12
11.10.2017 Vlastní firma FRANCHISING ~ str. 20 ~ Vlastní byznys <i>BARBORA ŠTANGLOVÁ</i>	
Darebák a alkoholik, nazval ukrajinský poslanec českého prezidenta. A badatel z ÚSTR jej rovnou začal srovnávat s Hitlerem.....	12
10.10.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>vef</i>	
Zeman si za slova o Krymu vyslechl, že je darebák a alkoholik. Nelze ho brát vážně, shodují se experti	13
10.10.2017 info.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Eliška Kubátová</i>	
Fakulta sociálních věd UK už má insignii	13
9.10.2017 Metro ~ str. 04 ~ Domov	
Žezlo pro Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy odlévali na Slovácku	14
9.10.2017 Kroměřížský deník ~ str. 02 ~ Kroměřížsko <i>PAVEL BOHUN</i>	

Fakulta sociálních věd se dočká žezla. Výrobě přihlížel i Václav Moravec	15
9.10.2017 Pražský deník ~ str. 07 ~ Zajímavosti (pb, zpd)	
Fakulta žila sbírkou na žezlo. Nakonec jsme vybrali 700 tisíc korun	17
9.10.2017 Kroměřížský deník ~ str. 02 ~ Kroměřížsko PAVEL BOHUN	
Filip Láb	18
9.10.2017 Hospodářské noviny ~ str. 09 ~ Názory	
Citáty dne.....	19
9.10.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ red	
Když odlévají mé dílo, modlím se, říká sochař Oliva	21
9.10.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 13 ~ Zlínský kraj Petra Procházková	
Václav Moravec: Fakulta žila sbírkou na žezlo	23
8.10.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Regiony Pavel Bohun	
Václav Moravec: Fakulta žila sbírkou na žezlo	27
8.10.2017 prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Z regionu Pavel Bohun	
Václav Moravec pro Deník: Fakulta žila sbírkou na žezlo	32
8.10.2017 slovacky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Slovácko Pavel Bohun	
Žezlo pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy odlévali na Slovákku	34
8.10.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Regiony Pavel Bohun	
Na Uherskohradištsku bylo odlito žezlo FSV UK.....	37
7.10.2017 ceskenoviny.cz ~ str. 00 ~ Z domova ČTK	
Žezlo pro Fakultu sociálních věd UK	44
7.10.2017 ČT 24 ~ str. 12 ~ 12:00 Polední události	
Žezlo pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy odlévali na Slovákku	46
7.10.2017 slovacky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Slovácko Pavel Bohun	
Manažerka se stigmatem protekční dcery. Je to daň za úspěch, říká Kateřina Horká.....	48
7.10.2017 Jihlavský deník ~ str. 04 ~ Vysočina LUDEK MAHEL	
Rusko a Saúdská Arábie - noví spojenci?	50
6.10.2017 ČT 24 ~ str. 02 ~ 22:00 Události, komentáře	

Nobelova Cena za mír udělena kampani	53
6.10.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Svět bojuje o vodu vod.....	54
6.10.2017 Téma ~ str. 26 ~ Rozhovor <i>Lubor Černohlávek</i>	
Vyhovuje mi role pozorovatele.....	55
5.10.2017 Moje země ~ str. 10 ~ Rozhovor <i>Ptala se Martina Kobzová</i>	
Nikdo se nezastává migrantů. Kéž bychom byli na úrovni jako v Německu! Sešli se Rozumek, redaktorka ČRo a jiní a nařikali na Okamuru, Babiše, Chovance	64
5.10.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Václav Fiala</i>	
Katalánské referendum a československý rozvod	68
4.10.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Vrátí ODS zpátky na vrchol? Petr Fiala odpoví na chatu TN.cz.....	72
3.10.2017 tnbiz.cz ~ str. 00 ~	
Vrátí ODS zpátky na vrchol? Petr Fiala odpoví na chatu TN.cz.....	73
3.10.2017 tn.cz ~ str. 00 ~ TN.CZ/default	
Chovanec je jako Kotleba na Slovensku, řekl v Rozstřelu Stropnický	73
3.10.2017 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí <i>iDNES.cz, Jakub Heller, iDNES.cz, Linda Veselá</i>	
Španělsko po referendu o nezávislosti Katalánska	77
2.10.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Zelení se chtějí vrátit do Sněmovny. Hostem Rozstřelu bude Stropnický	78
2.10.2017 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí <i>iDNES.cz, Linda Veselá</i>	
Seminář Průhlednost financování kampaní.....	80
2.10.2017 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	
Nová role auditora v korporálních insolvencích	81
2.10.2017 Auditor ~ str. 10 ~ Téma čísla <i>Tomáš Richter</i>	
To novináři potřebují přijít s něčím – wow!.....	82
2.10.2017 Respekt ~ str. 46 ~ Rozhovor	

newton media
celebrates 20th anniversary

marek švehla

Plné znění zpráv

31. 10. 2017

31.10.2017 louc.cz str. 00 NA OKRAJ DNŮ...

Následky nedělní (29.10.) vichřice Herwart, které překonaly škody způsobené před deseti lety orkánem Kyrill (Herwart už má vlastní heslo v české Wikipedii) jsou stálým tématem médií vedle nekonečných debat o povolebním handrkování.

x x x

V této souvislosti televize Prima v nedělní Partii poskytla pohotovější informace než ČT, když Tomáš Hauptvogel v diskusním pořadu Partie vyzpovídal Andreje Babiše, který navrhuje menšinový kabinet, zatímco Václav Moravec se musel spokojit s filosofickými a politologickými úvahami Václava Bělohradského a Magdy Vašáryové. Že by politici - nejen Miloš Zeman a Andrej Babiš - začali bojktovat OVM?

x x x

V době, kdy píšu tuto aktualitu, probíhá v Jinonicích volba nového děkana **Fakulty sociálních věd** UK. Protože **FSV UK** vznikla v roce 1990 na troskách někdejší Fakulty žurnalistiky, nedá mi, abych si nevzpomněl na událost starou 29 let. Tehdy v roce 1989 v rámci perestrojky se Univerzita rozhodla vrátit se k tradici děkanské volby, přičemž pro tento experiment byla zvolena nejmladší ze třinácti tehdejších fakult UK - Fakulta žurnalistiky.

Proti sobě tehdy stáli dva zdejší pedagogové Stanislav Perkner a Jan Barták. Tajným hlasováním vyhrál Stanislav Perkner, který se tak stal zimním králem, neboť nepřežil tsunami politických změn listopadu 1989. Nepsal bych o tom, kdyby se mi minulý týden nedostala do ruky jeho kniha Čechoamerický příběh, v níž popisuje svůj život včetně toho, jak se stal americkým občanem. Budu-li mít čas a chuť, sepíšu o svém spolužáku Standovi Perknerovi vlastní vzpomínku do rubriky Koho to dnes ještě zajímá.

URL| <http://louc.cz/>

Do vydavatelství VLTAVA LABE MEDIA přichází Pavlína Wolfová

31.10.2017 feedit.cz str. 00

Daniel Bradbury Dočekal

Praha, 31. října 2017 – Na pozici produktové manažerky přichází do vydavatelství VLTAVA LABE MEDIA novinářka Pavlína Wolfová. Bude se starat o rozvoj značek Story, Týdeník Květy, National Geographic a všech televizních magazínů. Druhou část časopiseckého portfolia bude mít na starost současná šéfredaktorka časopisu Kondice Lucie Frydecká, která na této pozici i nadále zůstává.

Wolfová s Frydeckou budou mít v gesci budování značek časopisů včetně plánování redakčního obsahu, realizaci speciálů i nové projekty vázající se na danou značku.

Mirka Zlatníková jako ředitelka rozvoje bude mít na starosti nově vzniklé centrum kvalitní žurnalistiky a rozvoj portfolia časopisů.

Pavlína Wolfová vystudovala masová média na **Fakultě sociálních věd** UK. Během studií pracovala v Lidových novinách a v České televizi. Jako reportérka působila v Instinktu, Proč ne? a v Magazínu Víkend. V Reflexu a v Marie Claire zastávala pozici zástupkyně šéfredaktora. Diváci ji určitě znají z TV Nova, kde moderovala talkshow Áčko a pracovala jako reportérka v publicistickém pořadu Na vlastní oči. Pro ČRo Radiožurnál připravovala po mnoho let rozhovory do pořadů Nad věcí a Děti vám to řeknou. Do VLM přichází z časopisu Týden.

Lucie Frydecká během studia žurnalistiky na UK začala pracovat v reportérském oddělení MF DNES, kde měla na starosti zdravotnictví, školství a sociální témata. Poté se zaměřila na zdraví a medicínu, a to v rámci týdenní přílohy Zdraví stejného deníku. Spolu s Mirkou Zlatníkovou a Patricií Honslovou stála u zrodu Kondice, prvního lifestyle časopisu o zdravém životním stylu u nás. Kondici vede od roku 2011. Připravovala také úspěšné speciály vydavatelství VLM – jako například Jóga, 250 receptů pro gurmány, kteří chtějí zhubnout, nebo Vlasta Anti-age. Nyní bude mít na starosti tituly Glanc, Gourmet, Vlasta, Kreativ, Kondice, Dům a zahrada a Překvapení. VLTAVA LABE MEDIA a.s. je druhé největší české vydavatelství s tržním podílem 17% trhu. Je součástí investiční skupiny Penta Investments, do které patří i největší slovenské vydavatelství News & Media Holding.

VLTAVA LABE MEDIA vydává Deník, nejčtenější zpravodajský deník v České republice a lifestyle tituly Glanc, Story, Gourmet, Kondice, National Geographic, dvoměsíčník Kreativ Praktická žena, tradiční tituly Týdeník Květy, Vlasta, Překvapení a měsíčník Dům a zahrada. VLTAVA LABE MEDIA vydává největší počet televizních časopisů TV magazín, TV star, TV mini, TV expres a Křížovkář TV magazín. Součástí portfolia jsou onlinové tituly

URL| <https://feedit.cz/2017/10/31/do-vydavatelstvi-vltava-labe-media-prichazi-pavlina-wolfova/>

Do VLM přichází Pavlína Wolfová

31.10.2017 mediahub.cz str. 00 Média

Mediahub, em

Na pozici produktové manažerky přichází do vydavatelství VLTAVA LABE MEDIA novinářka Pavlína Wolfová.

"Pavlína Wolfová se bude starat o rozvoj značek Story, Týdeník Květy, National Geographic a všech televizních magazínů. Druhou část časopiseckého portfolia bude mít na starost současná šéfredaktorka časopisu Kondice Lucie Frydecká, která na této pozici i nadále zůstává," uvedla v dnešní tiskové zprávě Lenka Brandtová, vedoucí firemní komunikace VLM.

Wolfová s Frydeckou budou mít v gesci budování značek časopisů včetně plánování redakčního obsahu, realizaci speciálů i nové projekty vázající se na danou značku. Mirka Zlatníková jako ředitelka rozvoje bude mít na starosti nově vzniklé centrum kvalitní žurnalistiky a rozvoj portfolia časopisů.

Pavlína Wolfová vystudovala masová média na **Fakultě sociálních věd** UK. Během studií pracovala v Lidových novinách a v České televizi. Jako reportérka působila v Instinktu, Proč ne? a v Magazínu Víkend. V Reflexu a v Marie Claire zastávala pozici zástupkyně šéfredaktora. Diváci ji určitě znají z TV Nova, kde moderovala talkshow Áčko a pracovala jako reportérka v publicistickém pořadu Na vlastní oči. Pro ČRo Radiožurnál připravovala po mnoho let rozhovory do pořadů Nad věcí a Děti vám to řeknou. Do VLM přichází z časopisu Týden.

Lucie Frydecká během studia žurnalistiky na UK začala pracovat v reportérském oddělení MF DNES, kde měla na starosti zdravotnictví, školství a sociální témata. Poté se zaměřila na zdraví a medicínu, a to v rámci týdenní přílohy Zdraví stejného deníku. Spolu s Mirkou Zlatníkovou a Patricií Honslovou stála u zrodu Kondice, prvního lifestyle časopisu o zdravém životním stylu u nás. Kondici vede od roku 2011. Připravovala také úspěšné speciály vydavatelství VLM - jako například Jóga, 250 receptů pro gurmány, kteří chtějí zhubnout, nebo Vlasta Anti-age. Nyní bude mít na starosti tituly Glanc, Gourmet, Vlasta, Kreativ, Kondice, Dům a zahrada a Překvapení.

URL| <http://mediahub.cz/media/1054484-do-vlm-prichazi-pavlina-wolfova>

Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno

31.10.2017 **Českolipský deník** str. 05 Zpravodajství

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Povolební debaty v CEVRO Institutu se zúčastnili zástupci stran i politologové. Jeho prorektor Ladislav Mrklas tvrdí:

P Obecné referendum o EU je nežádoucí, shodli se politici P Role Senátu nyní vzroste

Hodně temnoty a světlo na konci tunelu v nedohlednu, tak by se dala charakterizovat debata, které se v CEVRO Institutu zúčastnili především zástupci pravicových stran. Hledali odpověď na otázku, proč volby skončily drtivým vítězstvím ANO a prohrou tradičních partají. Ondřej Profant, nový poslanec Pirátů, možná trefil hřebíček na hlavičku, když řekl, že původ protestních hlasů lze hledat i v tom, že od revoluce se v zemi zanedbává venkov. „Lidi, kteří se cítí opuštění, lze snadno zaujmout jednoduchým heslem o státu jako firmě nebo o migrační hrozbě,“ uvedl.

Marek Benda (ODS), jenž ve sněmovně zasedá 25 let, je přesvědčen, že Babišovo hnutí katapultovaly na výsluní chyby, k nimž došlo v minulosti: „To není otázka posledního roku, ale období, kdy Věci veřejné začaly

bojovat s tzv. dinosaury a zavelely k protikorupční revoluci, která vyvrcholila pádem Nečasovy vlády, aniž by přinesla nějaké zásadní výsledky. Další neomluvitelnou chybou bylo zavedení přímé prezidentské volby a neschopnost pravice se sjednotit.“ Shodl se s kolegy, že přijetí zákona o obecném referendu by byl další, možná fatální, lapsus.

OBAVY Z REFERENDA

Místopředsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová soudí, že reálné ohrožení demokracie by mohlo přijít právě s tímto ústavním zákonem: „Pokud by se na základě plebiscitu nejdříve zrušil Senát a pak se hlasovalo o vystoupení z EU, mohlo by jít o nevratné kroky s ničivým dopadem.“ Proti tomu, aby se o zásadních otázkách včetně zahraničněpolitického směřování rozhodovalo přímým hlasováním, se vyslovil i Profant. „To by byl alibismus politické reprezentace. Navíc třeba u brexitu jsme viděli, že tak složité otázky lidem nelze srozumitelně podat,“ míní pirátský poslanec, který naopak vehementně podporuje místní referenda.

Šéf lidovců Pavel Bělobrádek si postěžoval, že „světem hýbe marketing“ a na seriózní argumenty není prostor. „Zastavíme, nedovolíme, nepustíme, to je tak maximum, co zajímá televizní štáby k migrační otázce, ale do toho se tradiční politik není schopen vejít,“ míní Bělobrádek.

Pravicoví politici mají za to, že v nadcházející nejisté době vzroste role Senátu jako ústavní pojistky. Minimálně ve volbách do horní komory chtějí lidovci spojit síly se STAN a dalšími stranami napravo od středu.

MILIARDY JAKO TRUMF

Skepsi netajili ani politologové.

Michel Perottino z **Fakulty sociálních věd** UK zdůraznil, že se výrazně proměnil veřejný prostor, v němž se lidé už neposlouchají, ale jsou uzavřeni ve vlastních internetových bublinách.

Prorektor CEVRO Institutu Ladislav Mrklas se zamýšlel nad tím, zda je vůbec možné Andreje Babiše ve volbách porazit. „Může se to stát v případě, že se dramaticky zhorší ekonomická situace.

Jinak ale myslím, že Babiš do svého politického angažmá vsadil tolik, včetně trestního stíhání své ženy a dětí, že neodejde nikdy. A jestli se k tomu rozhodne sám, bude to v okamžiku, kdy média, justice i policie budou ohnuty tak, aby mu to neublížilo.“ Diskutující se shodli, že nikdo jiný než ANO na předčasné volby nemá peníze. A proto budou ODS, ČSSD a KDU-ČSL vystaveny tlaku, aby s Babišem šly do vlády, či mu vládnout umožnily.

Obrázek

Foto popis|
Region| Severní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 16 titulech:

Českokrumlovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Českokrumlovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Děčínský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Chomutovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Jablonecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Jindřichohradecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Liberecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Litoměřický deník (*Zpravodajství*, str. 05), Mostecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Písecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Prachatický deník (*Zpravodajství*, str. 05), Strakonický deník (*Zpravodajství*, str. 05), Táborský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Teplický deník (*Zpravodajství*, str. 05), Ústecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Žatecký a lounský deník (*Zpravodajství*, str. 05)

Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno, tvrdí politolog Mrklas

31.10.2017 denik.cz str. 00 Česko

Kateřina Perknerová

/INFOGRAFIKA/ Obecné referendum o EU je nežádoucí, shodli se politici. Role Senátu nyní vzroste.

"

Hodně temnoty a světlo na konci tunelu v nedohlednu, tak by se dala charakterizovat debata, které se v CEVRO Institutu zúčastnili především zástupci pravicových stran. Hledali odpověď na otázku, proč volby skončily drtivým vítězstvím ANO a prohrou tradičních partají. Ondřej Profant, nový poslanec Pirátů, možná trefil hřebíček na

hlavičku, když řekl, že původ protestních hlasů lze hledat i v tom, že od revoluce se v zemi zanedbává venkov. „Lidi, kteří se cítí opuštěni, lze snadno zaujmout jednoduchým heslem o státu jako firmě nebo o migrační hrozbě,“ uvedl.

Marek Benda (ODS), jenž ve sněmovně zasedá 25 let, je přesvědčen, že Babišovo hnutí katapultovaly na výsluní chyby, k nimž došlo v minulosti: „To není otázka posledního roku, ale období, kdy Věci veřejné začaly bojovat s tzv. dinosaury a zavelely k protikorupční revoluci, která vyvrcholila pádem Nečasovy vlády, aniž by přinesla nějaké zásadní výsledky. Další neomluvitelnou chybou bylo zavedení přímé prezidentské volby a neschopnost pravice se sjednotit.“ Shodl se s kolegy, že přijetí zákona o obecném referendu by byl další, možná fatální, lapsus.

OBAVY Z REFERENDA

Místopředsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová soudí, že reálné ohrožení demokracie by mohlo přijít právě s tímto ústavním zákonem: „Pokud by se na základě plebiscitu nejdříve zrušil Senát a pak se hlasovalo o vystoupení z EU, mohlo by jít o nevratné kroky s ničivým dopadem.“ Proti tomu, aby se o zásadních otázkách včetně zahraničněpolitického směřování rozhodovalo přímým hlasováním, se vyslovil i Profant. „To by byl alibismus politické reprezentace. Navíc třeba u brexitu jsme viděli, že tak složité otázky lidem nelze srozumitelně podat,“ míní pirátský poslanec, který naopak vehementně podporuje místní referenda.

Šéf lidovců Pavel Bělobrádek si postěžoval, že „světem hýbe marketing“ a na seriózní argumenty není prostor. „Zastavíme, nedovolíme, nepustíme, to je tak maximum, co zajímá televizní štáby k migrační otázce, ale do toho se tradiční politik není schopen vejít,“ míní Bělobrádek. Pravicoví politici mají za to, že v nadcházející nejisté době vzroste role Senátu jako ústavní pojistky. Minimálně ve volbách do horní komory chtějí lidovci spojit síly se STAN a dalšími stranami napravo od středu.

MILIARDY JAKO TRUMF

Skepsi netajili ani politologové. Michel Perottino z **Fakulty sociálních věd** UK zdůraznil, že se výrazně proměnil veřejný prostor, v němž se lidé už neposlouchají, ale jsou uzavřeni ve vlastních internetových bublinách.

Prorektor CEVRO Institutu Ladislav Mrklas se zamýšlel nad tím, zda je vůbec možné Andreje Babiše ve volbách porazit. „Může se to stát v případě, že se dramaticky zhorší ekonomická situace. Jinak ale myslím, že Babiš do svého politického angažmá vsadil tolik, včetně trestního stíhání své ženy a dětí, že neodejde nikdy. A jestli se k tomu rozhodne sám, bude to v okamžiku, kdy média, justice i policie budou ohnuty tak, aby mu to neublížilo.“ Diskutující se shodli, že nikdo jiný než ANO na předčasné volby nemá peníze. A proto budou ODS, ČSSD a KDU-ČSL vystaveny tlaku, aby s Babišem šly do vlády, či mu vládnout umožnily."

URL| https://www.denik.cz/z_domova/babis-nebude-porazen-protoze-vsadil-vsechno-tvrdi-politolog-mrklas-20171031.html

Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno

31.10.2017 Domažlický deník str. 05 Zpravodajství

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Povolební debaty v CEVRO Institutu se zúčastnili zástupci stran i politologové. Jeho prorektor Ladislav Mrklas tvrdí: Obecné referendum o EU je nežádoucí, shodli se politici * Role Senátu nyní vzroste

Hodně temnoty a světlo na konci tunelu v nedohlednu, tak by se dala charakterizovat debata, které se v CEVRO Institutu zúčastnili především zástupci pravicových stran. Hledali odpověď na otázku, proč volby skončily drtivým vítězstvím ANO a prohrou tradičních partají. Ondřej Profant, nový poslanec Pirátů, možná trefil hřebíček na hlavičku, když řekl, že původ protestních hlasů lze hledat i v tom, že od revoluce se v zemi zanedbává venkov. „Lidi, kteří se cítí opuštěni, lze snadno zaujmout jednoduchým heslem o státu jako firmě nebo o migrační hrozbě,“ uvedl.

Marek Benda (ODS), jenž ve sněmovně zasedá 25 let, je přesvědčen, že Babišovo hnutí katapultovaly na výsluní chyby, k nimž došlo v minulosti: „To není otázka posledního roku, ale období, kdy Věci veřejné začaly

bojovat s tzv. dinosaury a zavelely k protikorupční revoluci, která vyvrcholila pádem Nečasovy vlády, aniž by přinesla nějaké zásadní výsledky. Další neomluvitelnou chybou bylo zavedení přímé prezidentské volby a neschopnost pravice se sjednotit.“ Shodl se s kolegy, že přijetí zákona o obecném referendu by byl další, možná fatální, lapsus.

OBAVY Z REFERENDA

Místopředsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová soudí, že reálné ohrožení demokracie by mohlo přijít právě s tímto ústavním zákonem: „Pokud by se na základě plebiscitu nejdříve zrušil Senát a pak se hlasovalo o vystoupení z EU, mohlo by jít o nevratné kroky s ničivým dopadem.“ Proti tomu, aby se o zásadních otázkách včetně zahraničněpolitického směřování rozhodovalo přímým hlasováním, se vyslovil i Profant. „To by byl alibismus politické reprezentace. Navíc třeba u brexitu jsme viděli, že tak složité otázky lidem nelze srozumitelně podat,“ míní pirátský poslanec, který naopak vehementně podporuje místní referenda.

Šéf lidovců Pavel Bělobrádek si postěžoval, že „světem hýbe marketing“ a na seriózní argumenty není prostor. „Zastavíme, nedovolíme, nepustíme, to je tak maximum, co zajímá televizní štáby k migrační otázce, ale do toho se tradiční politik není schopen vejít,“ míní Bělobrádek.

Pravicovní politici mají za to, že v nadcházející nejisté době vzroste role Senátu jako ústavní pojistky.

Minimálně ve volbách do horní komory chtějí lidovci spojit síly se STAN a dalšími stranami napravo od středu.

MILIARDY JAKO TRUMF

Skepsi netajili ani politologové.

Michel Perottino z **Fakulty sociálních věd** UK zdůraznil, že se výrazně proměnil veřejný prostor, v němž lidé už neposlouchají, ale jsou uzavřeni ve vlastních internetových bublinách.

Prorektor CEVRO Institutu Ladislav Mrklas se zamýšlel nad tím, zda je vůbec možné Andreje Babiše ve volbách porazit. „Může se to stát v případě, že se dramaticky zhorší ekonomická situace. Jinak ale myslím, že Babiš do svého politického angažmá vsadil tolik, včetně trestního stíhání své ženy a dětí, že neodejde nikdy. A jestli se k tomu rozhodne sám, bude to v okamžiku, kdy média, justice i policie budou ohnuty tak, aby mu to neublížilo.“ Diskutující se shodli, že nikdo jiný než ANO na předčasné volby nemá peníze. A proto budou ODS, ČSSD a KDU-ČSL vystaveny tlaku, aby s Babišem šly do vlády, či mu vládnout umožnily.

MAREK BENDA poslanec ODS

„Úspěch hnutí ANO je vyvrcholením minulých chyb, takzvanou protikorupční revolucí počínaje a přímou volbou prezidenta konče.“

PAVEL BĚLOBRÁDEK předseda KDU-ČSL

„Kampaně Antibabiš, Antizeman, Antitrump nefungují.“

ONDŘEJ PROFANT poslanec Pirátů

„Od revoluce se tady zanedbává venkov, tak se nedivme, kde se berou protestní hlasy.“

LADISLAV MRKLAS prorektor CEVRO Institut

„Babiš odejde až ve chvíli, kdy vše bude ohnuto tak, aby mu to neublížilo.“

Foto autor| FOTO: ČTK, CEVRO INSTITUT, DENÍK/VLADIMÍR ŠŤASTNÝ
Region| Západní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 16 titulech:

Hradecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Chebský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Chrudimský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Jičinský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Karlovarský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Klatovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Krkonošský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Náchodský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Orlický deník (*Zpravodajství*, str. 05), Pardubický deník (*Zpravodajství*, str. 05), Plzeňský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Rokycanský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Rychnovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Sokolovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Svitavský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Tachovský deník (*Zpravodajství*, str. 05)

Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno

31.10.2017 Jihlavský deník str. 05 Zpravodajství

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Povolební debaty v CEVRO Institutu se zúčastnili zástupci stran i politologové. Jeho prorektor Ladislav Mrklas tvrdí:

* Obecné referendum o EU je nežádoucí, shodli se politici

* Role Senátu nyní vzroste

Hodně temnoty a světlo na konci tunelu v nedohlednu, tak by se dala charakterizovat debata, které se v CEVRO Institutu zúčastnili především zástupci pravicových stran. Hledali odpověď na otázku, proč volby skončily drtivým vítězstvím ANO a prohrou tradičních partají. Ondřej Profant, nový poslanec Pirátů, možná trefil hřebíček na hlavičku, když řekl, že původ protestních hlasů lze hledat i v tom, že od revoluce se v zemi zanedbává venkov. „Lidi, kteří se cítí opuštění, lze snadno zaujmout jednoduchým heslem o státu jako firmě nebo o migrační hrozbě,“ uvedl.

Marek Benda (ODS), jenž ve sněmovně zasedá 25 let, je přesvědčen, že Babišovo hnutí katapultovaly na výsluní chyby, k nimž došlo v minulosti: „To není otázka posledního roku, ale období, kdy Věci veřejné začaly bojovat s tzv. dinosaury a zavelely k protikorupční revoluci, která vyvrcholila pádem Nečasovy vlády, aniž by přinesla nějaké zásadní výsledky. Další neomluvitelnou chybou bylo zavedení přímé prezidentské volby a neschopnost pravice se sjednotit.“ Shodl se s kolegy, že přijetí zákona o obecném referendu by byl další, možná fatální, lapsus.

OBAVY Z REFERENDA

Místopředsce TOP 09 Markéta Pekarová Adamová soudí, že reálné ohrožení demokracie by mohlo přijít právě s tímto ústavním zákonem: „Pokud by se na základě plebiscitu nejdříve zrušil Senát a pak se hlasovalo o vystoupení z EU, mohlo by jít o nevratné kroky s ničivým dopadem.“ Proti tomu, aby se o zásadních otázkách včetně zahraničněpolitického směřování rozhodovalo přímým hlasováním, se vyslovil i Profant. „To by byl alibismus politické reprezentace. Navíc třeba u brexitu jsme viděli, že tak složité otázky lidem nelze srozumitelně podat,“ míní pirátský poslanec, který naopak vehementně podporuje místní referenda.

Šéf lidovců Pavel Bělobrádek si postěžoval, že „světem hýbe marketing“ a na seriózní argumenty není prostor. „Zastavíme, nedovolíme, nepustíme, to je tak maximum, co zajímá televizní štáby k migrační otázce, ale do toho se tradiční politik není schopen vejít,“ míní Bělobrádek.

Pravicoví politici mají za to, že v nadcházející nejisté době vzroste role Senátu jako ústavní pojistky.

Minimálně ve volbách do horní komory chtějí lidovci spojit síly se STAN a dalšími stranami napravo od středu.

MILIARDY JAKO TRUMF

Skepsi netajili ani politologové.

Michel Perottino z **Fakulty sociálních věd** UK zdůraznil, že se výrazně proměnil veřejný prostor, v němž se lidé už neposlouchají, ale jsou uzavřeni ve vlastních internetových bublinách.

Prorektor CEVRO Institutu Ladislav Mrklas se zamýšlel nad tím, zda je vůbec možné Andreje Babiše ve volbách porazit. „Může se to stát v případě, že se dramaticky zhorší ekonomická situace.

Jinak ale myslím, že Babiš do svého politického angažmá vsadil tolik, včetně trestního stíhání své ženy a dětí, že neodejde nikdy. A jestli se k tomu rozhodne sám, bude to v okamžiku, kdy média, justice i policie budou ohnuty tak, aby mu to neublížilo.“ Diskutující se shodli, že nikdo jiný než ANO na předčasné volby nemá peníze. A proto budou ODS, ČSSD a KDU-ČSL vystaveny tlaku, aby s Babišem šly do vlády, či mu vládnout umožnily.

MAREK BENDA poslanec ODS

„Úspěch hnutí ANO je vyvrcholením minulých chyb, takzvanou protikorupční revolucí počínaje a přímou volbou prezidenta konče.“

PAVEL BĚLOBRÁDEK předseda KDU-ČSL

„Kampaně Antibabiš, Antizeman, Antitrump nefungují.“

ONDŘEJ PROFANT poslanec Pirátů

„Od revoluce se tady zanedbává venkov, tak se nedivme, kde se berou protestní hlasy.“

LADISLAV MRKLAS prorektor CEVRO Institut

„Babiš odejde až ve chvíli, kdy vše bude ohnuto tak, aby mu to neublížilo.“

Foto autor| FOTO: ČTK, CEVRO INSTITUT, DENÍK/VLADIMÍR ŠŤASTNÝ

Foto autor| infografika: Deník/js

Region| Vysočina

Stejná zpráva vyšla také v dalších 17 titulech:

Blanenský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Brněnský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Bruntálský a krnovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Břeclavský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Frýdecko-místecký a třinecký deník (*Zpravodajství*, str. 05), Havířovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Havlíčkobrodský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Hodonínský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Karvinský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Moravskoslezský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Novojičínský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Opavský a hlavičský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Pelhřimovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Třebíčský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Vyškovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Znojenský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Žďárský deník (*Zpravodajství*, str. 05)

Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno

31.10.2017 Pražský deník str. 07 Zpravodajství

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Povolební debaty v CEVRO Institutu se zúčastnili zástupci stran i politologové. Jeho prorektor Ladislav Mrklas tvrdí:

P Obecné referendum o EU je nežádoucí, shodli se politici P Role Senátu nyní vzroste

Hodně temnoty a světlo na konci tunelu v nedohlednu, tak by se dala charakterizovat debata, které se v CEVRO Institutu zúčastnili především zástupci pravicových stran. Hledali odpověď na otázku, proč volby skončily drtivým vítězstvím ANO a prohrou tradičních partají. Ondřej Profant, nový poslanec Pirátů, možná trefil hřebíček na hlavičku, když řekl, že původ protestních hlasů lze hledat i v tom, že od revoluce se v zemi zanedbává venkov. „Lidi, kteří se cítí opuštění, lze snadno zaujmout jednoduchým heslem o státu jako firmě nebo o migrační hrozbě,“ uvedl.

Marek Benda (ODS), jenž ve sněmovně zasedá 25 let, je přesvědčen, že Babišovo hnutí katapultovaly na výsluní chyby, k nimž došlo v minulosti: „To není otázka posledního roku, ale období, kdy Věci veřejné začaly bojovat s tzv. dinosaury a zavelely k protikorupční revoluci, která vyvrcholila pádem Nečasovy vlády, aniž by přinesla nějaké zásadní výsledky. Další neomluvitelnou chybou bylo zavedení přímé prezidentské volby a neschopnost pravice se sjednotit.“ Shodl se s kolegy, že přijetí zákona o obecném referendu by byl další, možná fatální, lapsus.

OBAVY Z REFERENDA

Místopředsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová soudí, že reálné ohrožení demokracie by mohlo přijít právě s tímto ústavním zákonem: „Pokud by se na základě plebiscitu nejdříve zrušil Senát a pak se hlasovalo o vystoupení z EU, mohlo by jít o nevratné kroky s ničivým dopadem.“ Proti tomu, aby se o zásadních otázkách včetně zahraničněpolitického směřování rozhodovalo přímým hlasováním, se vyslovil i Profant. To by byl alibismus politické reprezentace. Navíc třeba

brexitu jsme viděli, že tak složité otázky lidem nelze srozumitelně podat,“ míní pirátský poslanec, který naopak vehementně podporuje místní referenda.

Šéf lidovců Pavel Bělobrádek si postěžoval, že „světem hýbe marketing“ a na seriózní argumenty není prostor. „Zastavíme, nedovolíme, nepustíme, to je tak maximum, co zajímá televizní štáby k migrační otázce, ale do toho se tradiční politik není schopen vejít,“ míní Bělobrádek.

Pravicoví politici mají za to, že v nadcházející nejisté době vzroste role Senátu jako ústavní pojistky. Minimálně ve volbách do horní komory chtějí lidovci spojit síly se STAN a dalšími stranami napravo od středu.

MILIARDY JAKO TRUMF

Skepsi netajili ani politologové.

Michel Perottino z **Fakulty sociálních věd** UK zdůraznil, že se výrazně proměnil veřejný prostor, v němž se lidé už neposlouchají, ale jsou uzavřeni ve vlastních internetových bublinách.

Prorektor CEVRO Institutu Ladislav Mrklas se zamýšlel nad tím, zda je vůbec možné Andreje Babiše ve volbách porazit. „Může se to stát v případě, že se dramaticky zhorší ekonomická situace.

Jinak ale myslím, že Babiš do svého politického angažmá vsadil tolik, včetně trestního stíhání své ženy a dětí, že neodejde nikdy. A jestli se k tomu rozhodne sám, bude to v okamžiku, kdy média, justice i policie budou ohnuty tak, aby mu to neublížilo.“ Diskutující se shodli, že nikdo jiný než ANO na předčasné volby nemá peníze. A proto budou ODS, ČSSD a KDU-ČSL vystaveny tlaku, aby s Babišem šly do vlády, či mu vládnout umožnily.

MAREK BENDA poslanec ODS

„Úspěch hnutí ANO je vyvrcholením minulých chyb, takzvanou protikorupční revolucí počínaje a přímou volbou prezidenta konče.“

PAVEL BĚLOBRÁDEK předseda KDU-ČSL

„Kampaně Antibabiš, Antizeman, Antitrump nefungují.“

ONDŘEJ PROFANT poslanec Pirátů

„Od revoluce se tady zanedbává venkov, tak se nedivme, kde se berou protestní „ hlasy.“ u

LADISLAV MRKLAS prorektor CEVRO Institut

„Babiš odejde až ve chvíli, kdy vše bude ohnuto tak, aby mu to neublížilo.“

Foto autor| IIIIINNNNNFFFFFOOOOOGGGGRRRRRRAAAAFFFFFIIIIKKKKKAAAAA::::
DDDDDEEEEEENNNNNIIIIKKKKK/////JJJJSSSSS
Foto autor| FOTO: ČTK, CEVRO INSTITUT, DENÍK/VLADIMÍR ŠŤASTNÝ
Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 10 titulech:

Benešovský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Berounský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Boleslavský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Kladenský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Kolínský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Kutnohorský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Mělnický deník (*Zpravodajství*, str. 05), Nymburský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Příbramský deník (*Zpravodajství*, str. 05), Rakovnický deník (*Zpravodajství*, str. 05)

Babiš nebude poražen, protože vsadil všechno

31.10.2017 Prostějovský deník str. 05 Zpravodajství
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Povolební debaty v CEVRO Institutu se zúčastnili zástupci stran i politologové. Jeho prorektor Ladislav Mrklas tvrdí:

P Obecné referendum o EU je nežádoucí, shodli se politici P Role Senátu nyní vzroste

Hodně temnoty a světlo na konci tunelu v nedohlednu, tak by se dala charakterizovat debata, které se v CEVRO Institutu zúčastnili především zástupci pravicových stran. Hledali odpověď na otázku, proč volby skončily drtivým

vítězstvím ANO a prohrou tradičních partají. Ondřej Profant, nový poslanec Pirátů, možná trefil hřebíček na hlavičku, když řekl, že původ protestních hlasů lze hledat i v tom, že od revoluce se v zemi zanedbává venkov. „Lidi, kteří se cítí opuštěni, lze snadno zaujmout jednoduchým heslem o státu jako firmě nebo o migrační hrozbě,“ uvedl.

Marek Benda (ODS), jenž ve sněmovně zasedá 25 let, je přesvědčen, že Babišovo hnutí katapultovaly na výsluní chyby, k nimž došlo v minulosti: „To není otázka posledního roku, ale období, kdy Věci veřejné začaly bojovat s tzv. dinosaury a zavelely k protikorupční revoluci, která vyvrcholila pádem Nečasovy vlády, aniž by přinesla nějaké zásadní výsledky. Další neomluvitelnou chybou bylo zavedení přímé prezidentské volby a neschopnost pravice se sjednotit.“ Shodl se s kolegy, že přijetí zákona o obecném referendu by byl další, možná fatální, lapsus.

OBAVY Z REFERENDA

Místopředsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová soudí, že reálné ohrožení demokracie by mohlo přijít právě s tímto ústavním zákonem: „Pokud by se na základě plebiscitu nejdříve zrušil Senát a pak se hlasovalo o vystoupení z EU, mohlo by jít o nevratné kroky s ničivým dopadem.“ Proti tomu, aby se o zásadních otázkách včetně zahraničněpolitického směřování rozhodovalo přímým hlasováním, se vyslovil i Profant. „To by byl alibismus politické reprezentace. Navíc třeba u brexitu jsme viděli, že tak složité otázky lidem nelze srozumitelně podat,“ míní pirátský poslanec, který naopak vehementně podporuje místní referenda.

Šéf lidovců Pavel Bělobrádek si postěžoval, že „světem hýbe marketing“ a na seriózní argumenty není prostor. „Zastavíme, nedovolíme, nepustíme, to je tak maximum, co zajímá televizní štáby k migrační otázce, ale do toho se tradiční politik není schopen vejít,“ míní Bělobrádek.

Pravicoví politici mají za to, že v nadcházející nejisté době vzroste role Senátu jako ústavní pojistky.

Minimálně ve volbách do horní komory chtějí lidovci spojit síly se STAN a dalšími stranami napravo od středu.

MILIARDY JAKO TRUMF

Skepsi netajili ani politologové.

Michel Perottino z **Fakulty sociálních věd** UK zdůraznil, že se výrazně proměnil veřejný prostor, v němž se lidé už neposlouchají, ale jsou uzavřeni ve vlastních internetových bublinách.

Prorektor CEVRO Institutu Ladislav Mrklas se zamýšlel nad tím, zda je vůbec možné Andreje Babiše ve volbách porazit. „Může se to stát v případě, že se dramaticky zhorší ekonomická situace.

Jinak ale myslím, že Babiš do svého politického angažmá vsadil tolik, včetně trestního stíhání své ženy a dětí, že neodejde nikdy. A jestli se k tomu rozhodne sám, bude to v okamžiku, kdy média, justice i policie budou ohnuty tak, aby mu to neublížilo.“ Diskutující se shodli, že nikdo jiný než ANO na předčasné volby nemá peníze. A proto budou ODS, ČSSD a KDU-ČSL vystaveny tlaku, aby s Babišem šly do vlády, či mu vládnout umožnily.

MAREK BENDA poslanec ODS

„Úspěch hnutí ANO je vyvrcholením minulých chyb, takzvanou protikorupční revolucí počínaje a přímou volbou prezidenta konče.“

PAVEL BĚLOBRÁDEK předseda KDU-ČSL

„Kampaně Antibabiš, Antizeman, Antitrump nefungují.“

ONDŘEJ PROFANT poslanec Pirátů

„Od revoluce se tady zanedbává venkov, tak se nedivme, kde se berou protestní hlasy.“

LADISLAV MRKLAS prorektor CEVRO Institut

„Babiš odejde až ve chvíli, kdy vše bude ohnuto tak, aby mu to neublížilo.“

IIIIINNNNNFFFFFFFOOOOOGGGGGRRRRRRAAAAAFFFFFFFIIIIKKKKKAAAAA::::
DDDDDEEEEEENNNNNIIIIKKKKK/////JJJJSSSSS

Foto autor| FOTO: ČTK, CEVRO INSTITUT, DENÍK/VLADIMÍR ŠŤASTNÝ
Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech:

Kroměřížský deník (*Zpravodajství, str. 05*), Olomoucký deník (*Zpravodajství, str. 05*), Přerovský a hranický deník (*Zpravodajství, str. 05*), Slovácký deník (*Zpravodajství, str. 05*), Šumperský a jesenický deník (*Zpravodajství, str. 05*), Valašský deník (*Zpravodajství, str. 05*), Zlínský deník (*Zpravodajství, str. 05*)

O kloboucích, pitvání žab i desateru

31.10.2017 Moravskoslezský deník str. 17 Ostrava

HANA POREBSKÁ

„Diář je o ženách, které ovlivnily náš současný svět,“ říká jeho autorka, spisovatelka a šéfredaktorka Bára Nesvadbová

Ospalé říjnové odpoledne, kavárna v ostravském Knihcentru se plní výhradně ženskou společností. Není se čemu divit. Ryze „ženský“ diář tu bude podepisovat jeho autorka Bára Nesvadbová. Platinovou blondýnku s obrovskými modrými očima těžko přehlédnete. I když dorazila trochu se zpožděním, nic jí nebrání se usmívat. Pohotově sedá venku tu na zábradlí, tu na židli, abychom mohli pořádit k tomuto rozhovoru více fotografií. „Nechci své čtenářky nechat čekat,“ říká, když usedáme k rozhovoru...

* Proč jste se rozhodla vydat diář?

Ponoukla mě k tomu moje vydavatelka Romana Přidalová. Nápad vznikl při autogramiádě knížky Laskonky v knihkupectví na Václaváku. Zprvu jsem vůbec nechtěla, přišlo mi to děsně samožerské. Pak jsem si ale prosadila, že to nebude diář o mně – koho by to také bavilo –, ale o ženách, které ovlivnily náš současný svět. Připravit ten diář bylo skoro jako psát diplomku. Nalézt všechna důležitá fakta a ověřit pravost zabralo mnoho večerů a nocí.

* Co v něm čtenářky najdou?

Nevydané povídky a fejetony, ale hlavně mezníky historie a otázky bez odpovědí. Ráda kladu otázky, myslím, že posouvají uvažování a sebepoznání, sebereflexi. V diáři jsou také citáty od žen, které jsou pro historii zásadní, od Johanky z Arku až po Františku Plamínkovou. Diář doprovázejí krásné kresby nesmírně talentovaného výtvarníka Martina Krajce.

* Píšete si sama do diáře pěkně tužkou, ručně, nebo využíváte elektroniku?

Píšu rukou, mám nejen klasický diář, ale i kupu poznámek, které pravidelně ztrácím.

* Navrhujete pro Tonak Nový Jičín klobouky... Prozradte, jak jste se k této činnosti dostala. Proč zrovna klobouky?

Patří to do mé neziskové činnosti. Napřed to byly holínky a tenisky s Novetsou, jejichž výtěžek šel na vylepšení naší neziskové kavárničky Mezi řádky, která zaměstnává čtrnáct handicapovaných lidí, pak kolekce oblečení pro Bibloo, jejíž výtěžek šel na rehabilitace úžasné holčičky Elenky, která trpí těžkou epilepsií, a teď klobouky, tedy přesně bareť a kapitánka.

* Jak vzniká takový návrh? Co vás inspiruje?

Na kuchyňském stole. A často jezdím na fashionweeeky, hodně cestuji, módní inspirace mám kolem sebe spoustu. Zatím jsem navrhla dva.

* Nosíte sama pokrývku hlavy?

Protože jsem odbarvená blondýna, vždy týden před dobarvením mě nepotkáte jinak než s čepicí, či kloboukem.

* Komu své návrhy ukazujete a chcete znát jeho názor?

Táně Kováříkové, je kmotrou mé dcery a mou velice blízkou přítelkyní. A holkám v redakci.

* Jako šéfredaktorka Harper's Bazaru působíte již několik let. Co je na této práci nejtěžší?

Už patnáct... To je vážně doba. Myslím, že nejtěžší je nepropadnout rutině, což se nám snad i daří. Mám skvělý kolektiv takřka přátel, zatím mi nikdo neodešel, žiji se svým týmem patnáct let a našťastí nás to pořád baví.

* Čím jste chtěla být jako dítě?

Baletkou. Milovala jsem Vlastimila Harapese a Labutí jezero.

* Čím jste naopak nechtěla být? Jaké povolání si nedovedete představit, že byste vykonávala?

Nemohla bych pitvat. Už v sedmé třídě na pitvu žáby jsem simulovala velmi těžkou virózu.

* Stalo se vám, že jste v životě něco prošvihla, co už se nedalo vrátit zpátky?

Bohužel ano. Málo jsem říkala svým příbuzným, jak moc je mám ráda. Ještě jsem neznala proces definitivního loučení.

* Co neumíte, ale chtěla byste umět?

Ráda bych se naučila řídit plachetnici. Bydlím u řeky, miluji vodu a mám ráda vítr.

* Koho obdivujete?

Zrovna teď třeba současného papeže. Ale jinak spoustu lidí. Čím dál tím více dělám s handicapovanými lidmi, posledních pár let i dětmi, a z celého vlastního bytí nesmírně obdivuji lidi, kteří slouží člověku, sestry na spinálce, zaměstnance hospiců a domovů důchodců a kojeňáků, ti lidé si zaslouží absolutní úctu.

* Co byste ráda udělala, ale neustále to odkládáte na neurčito?

Knihy. Neustále vrším knihy, které chci přečíst. Ne, že bych četla málo, to jistě ne. Jen knih, které pořizuji je stále víc, než kolik času reálně mám.

* Jaký dárek, který jste kdy dostala, vám udělal největší radost?

Těžko vybrat. Jedna fotka Bi z Louvru, kde je s mým zamilovaným obrazem, jak Napoleon sebral papeží korunu a korunuje si Josefínu sám, to je dárek, který mám moc ráda. Pak také veverka, přála jsem si ji ke čtyřicátinám, nedostala jsem ji, až nakonec přišla sama. Bydlí mezi ořešákem a balkonem.

* Co vám z dětství schází? Existuje něco, co byste si chtěla z té doby přenést do současnosti, ale už to jednoduše nejde?

Rána s mým tatínkem. Vlastně jakoukoliv chvíli s mým tátou. Myslím, že některé díry čas prostě nesmaže. Chybí mi úplně stejně dnes, jako mi chyběl druhý den, kdy odešel do světa jiného.

* Jaké jsou vaše dobré vlastnosti? A které špatné?

Myslím, že mám hodně ráda lidi. Špatná vlastnost jistě je netrpělivost. A někdy, když opravdu nestíhám, jsem lehce vzteklá. Jako ten králík z Medvídka Pú.

* Každý potřebuje občas „vypnout“. Jak si nejlépe odpočnete?

V lese, ráda chodím. Pak také určitě zíráním do nikam. Našla jsem v Chorvatsku kameny, kam se každý rok vracím, Bi říká, že se tam ze mě stává had, jsem schopna se i několik hodin vyhřívat a pozorovat moře.

* Byla jste někdy u kartářky?

Ano a řekla bych, že se s Dagmar Kludskou máme snad i rády.

* Je nějaké heslo, rčení, moudro, kterým se celý život řídíte?

Řídím se desaterem. Myslím, že je aktuální v každé době.

* Co vás v poslední době trápí?

Žádost z brněnské onkologie ohledně cílených vakcín, které nehradí pojišťovna, kterou mi přeposlal kamarád Sanjiv. Bojím se, že tolik peněz nedokážeme s mým fondem vydělat a že už mě představa rodičovské bezmoci bude navždycky budit ze spánku.

Kdo je Bára Nesvadbová? Narodila se v Praze 14. ledna 1975 ve znamení Kozoroha. Absolvovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Spisovatelka dvanácti knih, z toho dvou pohádkových, podle kterých vznikly dva filmy, autorka pěti audioknih, šéfredaktorka (Xantypa, Playboy). Nyní pracuje jako šéfredaktorka Harper's Bazaar. Je patronkou UNICEF, aktivní členkou neziskové společnosti Startujeme, která zaměstnává mentálně handicapované spoluobčany, zakladatelkou Be Charity, která se stará o děti nemocné, po úrazech a handicapované. Otec Josef, lékař a autor sci-fi, maminka Libuše, lékařka. Je rozvedená, má čtrnáctiletou dceru Bibianu, bez které se ve svém životě neobejde. Věří na zázraky, v důležitých a zásadních věcech se řídí instinktem. Žije v Měchenicích u Prahy v domě se třinácti zvířaty. A... právě jí v nakladatelství Motto vychází diář. Oblíbené... .. BARVA: černá a bílá ... KNÍŽKA: Rok vdovou, Irving, Nebe nemá dno, Androníková – myslím nejtalentovanější spisovatelka mé generace, cokoliv od Gillese Lipovetskyho, třeba teď Paradoxní štěstí ... MÍSTO, MĚSTO: Praha, Florencie, Oxford ... FILM: Pozor na Harryho, Vicky, Christina, Barcelona, Match Point ... HUDBA, SKLADBA: Verdi, Chopin, Barbra Streisand ... ROČNÍ OBDOBÍ: léto ... JÍDLA: sushi, slané mandle ... ZVÍŘE: pes a kočka ... KVĚTINA: levandule ... POHÁDKOVÁ POSTAVA: medvídek Pú ... PARFÉM: Angel, Thierry Mugler

A ... Z B – Budoucnost, nebo minulost? Kam byste raději nahlédla? Do minulosti. A – Austrálie, Afrika, Asie, Amerika... Kde byste dokázala žít? Afrika, Rwanda. R – Radost. Co vám udělá vždycky radost? Dcera Bi. B – Bůh. Jste věřící? Ano. A – Automat. Na co byste vymyslela automat? Na nic. Všechny už jsou, ne? Spíš se robotické budoucnosti bojím, než abych cokoliv přidávala. R – Rada. Jakou nejlepší radu jste v životě dostala? „Lieber ein Ende mit Schrecken als ein schrecken ohne Ende. – Lepší hrůzný konec než hrůza bez konce. A – Astrologie. Věříte na ni? Ano. N – Nebe. Co se vám vybaví, když se podíváte na nebe, do mraků? Nekonečno. E – Emoce. Jste emotivní člověk? Ano. S – Síla. V čem je vaše největší síla? Ve fantazii. V – Vaření. Vaříte ráda? Co nejraději? Ano. Asi kari, má spoustu možností. Nerada dělám stejné věci dvakrát. A – Auto. Jste řidič? Jaký? Snad dostatečně ohleduplný. D – Dovolena. Kde a jak nejraději trávíte dovolenou? U moře. Plavání a knihy. B – Boj. Co považujete za svůj dosud největší životní boj? Dobu po rozvodu, zemřel mi táta, babička, děda, měla jsem prázdný dům, mimino a ani korunu na účtě. Bylo to na hraně jak v rámci přežití citovém, tak ekonomickém. Pomohla mi Bi, nedalo se být v koutě a plakat, když máte vedle sebe batole. O – Ostrov. Koho a co byste si vzala na pustý ostrov? Bi a mámu. V – Víno, nebo pivo? Co raději? Víno, zcela jistě. V životě jsem nevypila ani skleničku piva. Á – Anděl. Kdy měl s vámi váš anděl strážný nejvíce práce? Když jsem jako „náctiletá“ stopovala na dálnici v Německu.

Foto autor| Foto: Deník/Lukáš Kaboň
Foto popis| BÁRA NESVADBOVÁ.
Region| Severní Morava

Trumpův bývalý volební manažer Manafort se vydal FBI
30.10.2017 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Trumpův bývalý volební manažer Manafort se vydal FBI. Byl obviněn z 12 těžkých trestných činů, včetně spiknutí proti Spojeným státům, daňových úniků a praní špinavých peněz. "Hledám experta na průmysl a obchod, školství a obranu." Napsal Andrej Babiš dnes na svém Facebooku. Zítra si jede pro pověření sestavit vládu do Lán. Španělská prokuratura obvinila katalánské vedení ze vzpoury. Nejvyšší trest hrozí za vzpouru, a to až 30 let vězení. A sexuální skandál hýbe britskou politickou scénou. Podle některých komentátorů má skandál náměstka ministra pro mezinárodní obchod Marka Garniera potenciál položit britskou vládu. Je pondělí 30. října, 50 minut aktuálních komentářů a rozhovorů právě začíná. Zdravím vás od mikrofonu Českého rozhlasu Plus.

Někdejší manažer volební kampaně Donalda Trumpa Paul Manafort se dnes vydal do rukou Federálního úřadu pro vyšetřování a byl obviněn z 12 těžkých trestných činů, včetně spiknutí proti Spojeným státům. Spolu s ním byl obviněn taky Manafortův společník Rick Gates. Informovala americká média. Obvinění je prvním výsledkem šetření zvláštního vyšetřovatele Roberta Muellera, který zkoumá možný vliv Ruska na loňskou prezidentskou kampaň ve Spojených státech. O možném vlivu Ruska na americké volby se ale obvinění nezmiňuje. K čerstvým obviněním svého bývalého spolupracovníka, který rovněž dlouho působil jako stratég Republikánské strany se dnes prezident Trump vyjádřil na Twitteru, cituji: "Promiňte, ale je to rok, co Paul Manafort pracoval v Trumpově kampani. Proč se nezaměřují na podfukářskou Hillary a demokraty?" Napsal prezident. V dřívějším tweetu poznamenal, že řeči o ruské stopě se vedou v době, kdy se republikáni snaží prosadit historickou daňovou reformu. "Je to náhoda? Není." Napsal šéf Bílého domu. Mým prvním hostem je Kryštof Kozák, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobré odpoledne.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Pane Kozáku, co to znamená pro Donalda Trumpa jako prezidenta a pro Ameriku, když se bývalý manažer kampaně nynějšího amerického prezidenta přizná a vydá se do rukou FBI? Je to velká rána?

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak určitě to není nic, co by si Donald Trump dal za rámeček. Protože když jsem si četl to obvinění, tak to je opravdu výživné. Paul Manafort jako neváhal a využil všechny možnosti toho, jakým způsobem obejít, obejít daňové zákony. A Kypr a Karibské ostrovy tam hrají, hrají velkou, velkou roli. A navíc je jasné, že tento člověk měl velmi úzké vztahy nejenom na Viktora Janukovyče, ale, ale i na Kreml. To znamená, že to, že byl, jako vlastně byl šéfem Trumpovy kampaně, i když jenom po určitou krátkou dobu, tak to opravdu nevypadá, nevypadá vůbec, vůbec pěkně.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Podle dřívějších zjištění amerických médií, když už jste zmínil to Rusko, tak navíc zřejmě tenhle pán v roce 2005 vypracoval tajnou strategii, která měla ve prospěch ruského prezidenta Vladimira Putina ovlivnit politiku, obchody a zpravodajství ve Spojených státech. Je to právě tenhle bod, který spojuje toho pána s ovlivněním, případným ovlivněním amerických voleb ze strany Ruska?

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak je to jeden, jeden z těch bodů. O tom, že Paul Manafort měl úzké vazby na Rusko. A nebyl to jenom Paul Manafort, byl to i Carter Page a další spolupracovníci Donalda Trumpa. O tom vlastně dneska není tak velkého sporu. Co je, co je důležité, je, jako nakolik se v průběhu toho zvláštního vyšetřování podaří, podaří prokázat, zda vlastně lidé z Trumpova týmu aktivně spolupracovali s Rusy na tom, aby vlastně ovlivnili výsledek volební kampaně.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak. A rozumím tomu dobře tak, že zatím to obvinění, které jde směrem k bývalému šéfovi Trumpovy volební kampaně, tak to ale nemluví vlastně o ovlivnění voleb. To mluví jenom o finančních zločinných pravděpodobně transakcích.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ale s ovlivňováním voleb to nemá v tuto chvíli nic společného.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

To určitě nemá. Nicméně je dobré to vidět ještě v souvislosti, v souvislostech toho, jak funguje americké vyšetřování. Tak tím, že vlastně Paul Manafort je v poměrně jako velmi obtížné situaci, tak lze předpokládat, že se může s vyšetřovateli domluvit na tom, že pokud jako pustí nějaké zajímavé informace ze zákulisí Trumpovy kampaně, tak mu bude snížen nebo dokonce, dokonce prominut trest.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Čili potenciálně je výborným zdrojem pro ně, pro vyšetřovatele.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

To určitě. To je přesně typ člověka, který, který ví velmi, velmi mnoho o, o pozadí spousty, spousty věcí, které se zejména, zejména té americko..., ohledně té americko - ruské spojky, tak on by mohl být výborným zdrojem informací, pokud se rozhodne, pokud se rozhodne vypovídat.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Víte, na jednu stranu se ozývají hlasy, kterým rozumím, že co kdy udělal šéf někoho volební kampaně, je jako kdyby to udělal ten člověk sám. Že mezi nimi bývá tak úzká vazba, že nelze, aby nevěděli. Ale na druhou stranu zase stojí za to připomenout, že Donald Trump se sám Manaforta zbavil. Sám ho vyhodil. A to po pouhých 3 měsících, co pro něj pracoval. Je to tak?

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to, je to tak. Ale říkám, tohle to je určitá první, první vlašťovka, která ukazuje, že Robert Mueller jako ten hlavní vyšetřo..., jako ten speciální vyšetřovatel, tak rozhodil poměrně širokou síť. Toto jsou vlastně takové ty zjevné, zjevné první rybky, které se do ní chytily. A je možné, že jako ta zjištění, nebo případné výpovědi povedou, povedou k dalším závěrům.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

To znamená, že platí zřejmě ty informace v Guardianu, že se vyšetřovatelé nejdřív zaměří na ty méně významné osoby, od kterých by mohli získat svědectví proti těm významnějším osobám. Tak.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně v tomto kontextu bych to také chápal, protože nevím, a přesně proto v tom obvinění zatím vlastně o té důležité věci, která je potenciálně klíčová a která by mohla ohrozit Trumpovo prezidentství, a to je vlastně aktivní spolupráce jeho kampaně s ruskými, s ruskými zájmy, tak v případě Paula Manaforta a toho obvinění tam o tom nepřečteme, nedočteme se o tomhle zatím ani slovo.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Vůbec nic. Hm. Což neznamená, že to podezření tam i na straně vyšetřovatelů není. Je to tak?

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak je to otázka, nakolik zrovna Paul Manafort v tomhle tom byl namočený. A nakolik je to jako záležitost, záležitost i jiných, jiných lidí z Trumpova týmu. Nicméně jako z takového celkového pohledu je překvapivé, kolik těch kontaktů s Rusy vlastně, vlastně bylo. A proč tolik lidí ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Myslíte ze strany Manafortta, nebo ...

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, tak ze strany Manafortta je to jasné. Ale i další Trumpovi poradci, jako Michael, Michael Flynn byl často v Moskvě, Carter Page také byl jako často, často v Moskvě. Že samozřejmě to nejsou žádné důkazy. Ale těch potenciálních kontaktů tam vlastně, tam vlastně bylo poměrně hodně.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Až podezřeje hodně. Jinými slovy, ta varianta, která se zatím pochopitelně jenom šeptá a kterou vyšetřovatelé se na ni soustředí, totiž jakou roli v tom celém hrál samotný tým Donalda Trumpa, tak ale tahle varianta se vlastně nabízí, když člověk zjišťuje postupně tyhle věci. Není to tak?

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, samozřejmě se nabízí. Ale zase je dobré to vidět ještě v kontextu americké, americké vnitřní politiky. Je spousta lidí i republikánů, i demokratů, ale zejména republikánů je na Donalda Trumpa poměrně dost našťvaná. A tyto, toto vyšetřování vlastně jim dává určitou páku vytvářet na Trumpův tým vlastně konstantní mediální tlak. A nějakým způsobem, nějakým způsobem korigovat, korigovat ty jeho, jeho výstřelky.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Vy si, pardon, že vám do toho skáču, ale pane Kozáku, vy si vážně myslíte, že Trumpovy výstřelky se dají korigovat? Totiž jde o to, že on při nich působí velmi živelně. A může předtím cokoli slíbit a pak stejně řekne něco jiného.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, akorát tady, pokud opravdu toho, toto, tato obvinění jsou potenciálně velmi, velmi závažná. A pro Donalda Trumpa velmi nepříjemná. Už proto, že jsou zase dneska, když si projdete hlavní stránky světových médií, a i koneckonců my o tom teď hovoříme, tak jsou opět na titulních stránkách novin. A Donald Trump si přesně nepřeje nic jiného, než aby se mluvilo o, a sám to píše, aby se mluvilo o něčem, o něčem jiném. To znamená, že ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Nejlépe o daních.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nejlépe o daních nebo o údajných zločinech Hillary Clintonové. To znamená, že je to určitý nástroj, jak vytvářet na prezidenta konstantní tlak. A vlastně jako mohl by skončit, kdyby se opravdu našlo něco zásadního, tak to může skončit i odvoláním, odvoláním z funkce, i když tam, to jsme opravdu ještě daleko.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Kryštof Kozák, šéf katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy byl mým prvním hostem. Moc vám děkuju.

Kryštof KOZÁK, šéf katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju za pozvání.

Poselství sjezdu čínských komunistů

28.10.2017 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Starý lídr a jeho nová role nejmocnějšího z mocných. U kulatého stolu probereme poselství sjezdu čínských komunistů. Nejen to, co avizuje do kruhu vyvolených, a co vůči miliardové populaci. Dále řeč bude hlavně o tom, jak chce Čína přebírat roli dominantní mocnosti od USA. A proč po 7 letech absence, to je další téma, přijel německý prezident do Kremlu? Souvisí to s deklarovaným ekonomickým růstem Ruska? Před námi je řada otázek, které zodpoví moji hosté. Ti mají jasné názory a pádné argumenty. K poslechu zve David Štáhlavský. No, a mými hosty nejprve zde ve studiu jsou Pavel Drahotský, ředitel Saxo Bank pro Česko, Slovensko a Maďarsko. Dále Adam Černý, náš stálý spolupracovník takto z Hospodářských novin. A Milan Slezák, zahraničně politický analytik Českého rozhlasu. Vítejte, dobrý den, pánové.

Milan SLEZÁK, zahraničně politický analytik

Dobrý den.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Českého rozhlasu, Hospodářské noviny

Dobrý den.

Pavel DRAHOTSKÝ, ředitel Saxo Bank pro Česko, Slovensko a Maďarsko

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Po telefonu už by nás v tuto chvíli měl také slyšet Ondřej Kučera, sinolog z Univerzity Palackého v Olomouci. I vám hezký den.

Ondřej KUČERA, sinolog, Univerzita Palackého v Olomouci

Hezký den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Začneme vám blízkým tématem, tedy Čínou. Generálním tajemníkem čínské komunistické strany se znovu stal tento týden současný prezident Si Ťin-pching. Delegáti sjezdu schválili zařazení ideologie prezidenta do stanov strany. Si Ťin-pching bude nadále zemi řídit spolu s dalšími 6 členy nejmocnějšího orgánu, stálé komise politbyra. Z původního obsazení v ní zůstal jen on a premiér Li Kche-čchiang. V rozporu s nepsanými pravidly není mezi 7 členy nejvyššího orgánu strany žádný očekávaný nástupce prezidenta.

David JAKŠ, redaktor

Mezi 7 nejsilnějšími muži Číny chybí například obávaný šéf ústřední disciplinární komise Wang Čchi-šan, který ve svých 69 letech odchází do politického důchodu. Mnohem větší pozornost ale vzbudila absence dalších dvou jmen. Čchena Mi-ner a Chua Čchun-chua, mezi kterými se mělo rozhodovat, kdo za 5 let nahradí ve funkci

stávajícího prezidenta Si. Znovu se tak ožívují spekulace, že jde o promyšlený krok prezidenta Si Ťin-pchinga, jak si připravit půdu pro ústavní změnu. Jedině ta může v budoucnu znamenat prodloužení jeho funkčního období. Z Pekingu David Jakš, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No, a moje první otázka nemíří do Pekingu, ale do Olomouce Ondřeji Kučerovi. Jak mocný je v tuto chvíli čínský prezident a také tedy šéf komunista Si Ťin-ching?

Ondřej KUČERA, sinolog, Univerzita Palackého v Olomouci

Ano. Domnívám se, že velmi mocný v tom smyslu, že opravdu se mu podařilo prosadit většinu z toho, co si pro tento sjezd předsevzal. Domnívám se, že i to odstoupení zmiňovaného Wang Čchi-šana byla součástí vlastně jeho plánu, kdy možná tady tento významný jaksi předseda stranické disciplinární komise byl už možná také příliš silný na prezidenta Si Ťin-pchinga. Takže z tohoto hlediska domnívám se, že jeho efektivní politická moc dosahuje vrcholu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Můžeme tedy mluvit o začátku vlády jednoho muže v Číně?

Ondřej KUČERA, sinolog, Univerzita Palackého v Olomouci

To je obtížná otázka. Domnívám se, že můžeme mluvit o začátku vlastně vlivu jednoho muže. Ale ne úplně vlády jednoho muže v tom smyslu, že přeci jen ten stálý výbor politbyra, který opravdu je nejmocnější orgán Číny, mocnější než vláda či parlament, tak ten přeci jen má tendenci rozhodovat kolektivně. Přestože tedy ti členové byli vybráni spíše tak, aby prezidentovi Si Ťin-pchingovi vyhovovali. Tak přesto bude jaksi pro něj nutné hledat u nich shodu. A právě proto, že tam nejsou jakoby ti juniorní členové, ti mladší, kteří by ho měli nahrazovat, tak na druhou stranu ti jeho kolegové jsou spíše jeho spolupracovníci než jemu podřízení. Takže bude to takový jakoby kolektivní, ale velmi mocný orgán, bude vedený právě prezidentem Si Ťin-pchingem.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Přesto ovšem, co znamená to, že do ideologie, oficiální ideologie komunistické strany Číny je zařazena právě ideologie Si Ťin-pchinga? Tedy do stanov Komunistické strany Číny.

Ondřej KUČERA, sinolog, Univerzita Palackého v Olomouci

Ano. No, znamená to dvě věci. Tou první věcí je to, co už jsme tady si řekli, že to posiluje význam tohoto muže. A, ale ten druhý důvod, domnívám se, že je pragmatický, ačkoliv to tak nevypadá. Ačkoliv to vypadá, že se jedná o nějakou ideologickou hru, tak je to extrémně pragmatický krok v tom smyslu, že čínský stát, čínská byrokracie už je tak velká, tak komplikovaná, že v komunistické straně vlastně fakticky se už velice obtížně řídí. A právě ten návrat ke kořenům, k určitým idejím Mao Ce-tunga je návrat k možnosti přímo ovlivňovat některé politiky a přímo řídit vlastně politiku toho státu právě skrze ten nástroj toho kultu osobnosti a skrze nástroj té osoby, která může vlastně přímo těm jednotlivým Číňanům sdělovat některé politické kroky. Protože jinak ten celý aparát čínské komunistické strany i čínské vlády je logicky velmi těžkopádný a komunistické straně se ukazuje, že se jako samotná Čína relativně komplikovaně řídí. Takže myslím si, že je to nástroj zjednodušení vlády.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Kučero, to, že neznáme jméno nástupce současného prezidenta Si Ťin-pchinga, může znamenat, že tedy volba ještě nebyla učiněna? Anebo také, že současný prezident se pokusí změnit pravidla hry. A bude usilovat o setrvání ve funkci i po uplynutí tedy jeho druhého funkčního období.

Ondřej KUČERA, sinolog, Univerzita Palackého v Olomouci

Já se domnívám, že, že je na stole nejpravděpodobnější ještě třetí varianta. A to je, když to řeknu zjednodušeně, varianta putinovská. To znamená, prezident Si Ťin-pching by odstoupil po těch 5 letech, ale ten vybraný nástupce, protože by nebyl posílen tou předchozí funkcí ve stálém výboru, tak by byl slabší. A vlastně pravděpodobně prezident Si Ťin-pching by si ponechal pozici předsedy ústřední vojenské komise, která je logicky velmi mocným až nejmocnějším orgánem v Číně, protože ovládá armádu. A z této pozice by potom vykonával ten svůj symbolicky nejdůležitější vliv. Ale na druhou stranu je možné, že opravdu si připravuje půdu pro tu ústavní změnu. Ale domnívám se, že ta by byla, ta by ho stála opravdu mnoho politického úsilí. Mnohem více než ta putinovská varianta.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Říká sinolog Ondřej Kučera z Univerzity Palackého v Olomouci. Já vám děkuji za váš čas.

Ondřej KUČERA, sinolog, Univerzita Palackého v Olomouci

Děkuji z Olomouce.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A vracíme se do studia. Milane Slezáku, jak byl sledovaný sjezd Komunistické strany Číny? Byl to signál, který především směřoval do vnitřních řad, byla to vnitrostranická nebo vnitrostátní záležitost, nebo nakolik významná to byla událost mezinárodní?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický analytik

Tak, samozřejmě vnitročínská událost je to číslo 1. To je jasné. Není to jenom politická událost. Protože z toho, co říkal pan Kučera, minimálně z toho vyplynulo, že ten, kdo řídí komunismus..., Čínu, že tím je komunistická strana a nikoli vláda nebo prezident. To, že prezident je důležitý pro cizinu, je jedna věc. A druhá věc je, že ten prezident je zároveň generální tajemník. A kdyby nebyl generální tajemník, tak by v žádném případě neměl tolik moci, jako kdyby byl pouze prezidentem. Ale je to důležité také pro svět, protože jak známo, dnes je Čína v pozici dílny světa, v pozici, v níž byla v 19. století Británie. Čínská ekonomika je dnes největší. Je to ekonomika velice úzce propojená s ostatními rozvinutými ekonomikami, jako třeba, jako například s americkou, nebo i s evropskou. A říká se, že kdyby Čína dostala v hospodářské poloze rýmu, tak že z toho bude mít Evropa nebo Amerika chřipku. Natolik je to důležité. Proto je také důležité, kdo bude Čínu v příštích letech řídit. A kam bude orientovat čínskou ekonomiku, zda si úspěšně poradí s četnými úskalími, která jsou vidět. Na té zářivé jinak cestě vzestupu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Čína, jak také zaznělo na sjezdu jejich komunistů, by ráda převzala vůdčí roli ve světě, tedy po Spojených státech. Rozumějme především ekonomicky. Pane Drahotský, jak vy vidíte ekonomicky, z ekonomického pohledu rokování čínských komunistů?

Pavel DRAHOTSKÝ, ředitel Saxo Bank pro Česko, Slovensko a Maďarsko

Já tam vidím tři základní milníky pro další směřování pro Čínu na dalších 5 let. Ten jeden je odklon od kvantity směrem ke kvalitě. To je jedna strana. Druhá strana je zaměření se na vnitřní spotřebu, to znamená nikoliv za každou cenu vyvážet a být tou levnou montovnou, ale soustředit se na vysokou přidanou hodnotu vlastní produkce. A prodávat tu produkci domů. Protože doma je 1,3 miliardy spotřebitelů potenciálních. Třetí část čínského směřování, nebo té pětiletky je ambice stát se technologickým lídrem. Když jsme před někdy 7, 8 lety mluvili o takzvané či-merice, to znamená jakoby spolupráce synergie mezi Čínou a Amerikou, tak tohleto je právě ten mezičlánek, který se děje. A myslím si, že za dalších 5, možná, možná o trochu více let už to nebude či-merika, ale bude to jenom Čína z pohledu hegemonie. To znamená, ta ambice, která je na jedné straně jakoby politická touha, na druhé straně i ze zdravotního hlediska ekologická nutnost, protože třeba kontaminace ovzduší v Číně je katastrofální. A oni si uvědomují, že aby to bylo politicky udržitelné, tak Čína rozhodně bude jedním z hlavních tahounů třeba elektromobility. A od toho se odvíjejících technologií.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Tento týden, myslím, že vyšla zpráva o tom, že dvě třetiny lidí, kteří zemřeli na planetě v důsledku znečištěného životního prostředí, připadá právě na Čínu a Indii. Vráťím se na Adama Černého. Jak v Evropě sledovali sjezd čínských komunistů? Je to heslo nahradíme nebo předstihneme Spojené státy, porazíme Američany na, na hlavu, je to vnímáno v Evropě jako určité nebezpečí? Nebo určitá výzva doby?

Adam ČERNÝ, spolupracovník Českého rozhlasu, Hospodářské noviny

Já myslím, že v Evropě se to sledovalo ze stejných důvodů, které popsal Milan Slezák. Prostě Čína je vlivným světovým hráčem dneska na úrovni Spojených států. O tom, jak to bude do budoucna, to ještě bych se neodvážil úplně přesně spekulovat. Protože Čína vnitřně obsahuje mnoho rizik. Demografických, o ekologických tady byla řeč. Takže ta, ten vzestup nemusí být úplně přímočarý. Ale nicméně je to tak důležitý politický a hospodářský ráz, že je to nutno sledovat. A protože Evropa v té politicko - bezpečnostní rovině hraje spíše ty druhé housle za Spojenými státy a Čínou, zatímco ekonomicky stále představuje velmi lukrativní trh, tak prostě ten poměr mezi Čínou a Spojenými státy bude určitě velmi bedlivě sledovat, jak, jak se to bude vyvíjet i v Americe. Protože tady popisujeme to, co se děje v Číně. Ale ten prostor je mnohovrstevnatý. A jistě Amerika na to bude nějakým způsobem reagovat. A pak se snaží ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

To znamená, že třeba Amerika by jim to mohla usnadnit, myslíte?

Adam ČERNÝ, spolupracovník Českého rozhlasu, Hospodářské noviny

Číňanům?

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Svoji politiku, ano.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Českého rozhlasu, Hospodářské noviny

No, v současné době se to tak trochu jeví. Ale naštěstí americký politický systém je trochu jinak strukturovaný než ten současný čínský. Takže je velká pravděpodobnost, že prostě do 4 nebo 3, potažmo 7 let přijde nějaký jiný prezident v Americe nebo mezitím se s ním něco stane a ta politika se trochu, trochu, trochu srovná. Takže nemůžeme projektovat jenom ten současný stav, který vidíme do budoucna jen čistě lineárně.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

K tomu, aby se Čína stala světovým lídrem, potřebuje spojení. Je to konstatování nebo otázka, Milane Slezáku?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický analytik

No, samozřejmě potřebuje spojení, samozřejmě je také vyhledává. Ale samozřejmě platí, že když je země už na takové politické úrovni, mezinárodně politické úrovni jako je Čína, tak se ti spojenci sice na jedné straně hledají snadno, ale na druhé straně také obtížně, protože tím, že je člověk tak vysoko, nebo ten stát je tak vysoko, tak si také vytváří příslušné nepřátele. Někdy ale převládnu společné zájmy, jestliže Adam Černý teď mluvil o střetech, spíše se soustředil na ty střety v čínsko - amerických zájmech. A mluvili jsme hlavně o ekonomice, tak si povšimněme, co se stalo za tři čtvrtě roku od doby, kdy nastoupil do Bílého domu Donald Trump. Vzpomeňme si na to, co sliboval. Že zavede na čínské zboží vysoká cla, která odstraní ten handicap, které má americké zboží, které se vyrábí za jiných podmínek, a proto je dražší. No, nestalo se vůbec nic. Takže dokonce i tento prezident, který jako ostatně mnozí jeho předchůdci, než nastoupili do Bílého domu, slibovali velmi ostrý postup proti Číně, uznal nakonec nutnost, Číně nijak nekomplikuje tu obchodní a průmyslovou spolupráci. Naopak k Si Ťin-pchingovi získal, abych tak řekl, možná ne přátelský, ale hodně blízký vztah. Dnes pochvalně říká, že Si Ťin-pching je něco vlastně jako král Číny. Tedy možná měli zasáhnout poradci Donalda Trumpa a říci mu, že ten, kdo aspiruje na vůdce Číny, tak už je více než 2 tisíce let císařem. Že chce být považován za císaře. Ale to je jenom taková drobnost. Takže tady ale vidíme názornou ilustraci toho, o čem

jsem mluvil při tom svém prvním vstupu. Té závislosti těch dvou největších ekonomik. Když se bude dařit špatně čínské ekonomice, pozná to americká ekonomika. A myslím si, že podobná nesnáž, která se objevila v minulých dekádách v Americe, myslím teď finanční krizi, která se přelila do Evropy, by se zrovna tak nyní už mohla vyskytnout v Číně. A to by pak poznala nejenom Amerika, která je s Čínou tak velice těsně hospodářsky propojena, ale určitě i Evropa další důvod, proč dění v Číně a to, kdo ji řídí, sledovat pozorně.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Téma spojenectví Číny s dalšími státy ve světě teď proberu s naším dalším hostem, který je také po telefonních linkách s námi přítomen u této debaty. A je to Emil Aslan, odborník na bezpečnost z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Emil ASLAN, odborník na bezpečnost, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Aslane, jak vypadají čínsko - post sovětské vazby? To znamená, kde na sovětském bývalém prostoru může Čína počítat s větším spojenectvím a kde naopak bude muset ještě přitlačit, pokud chce získat na svoji stranu toto obrovské území?

Emil ASLAN, odborník na bezpečnost, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to střední Asie, post sovětská střední Asie, která je bohatá na ropu, zemní plyn, které jsou velmi podstatné pro rozvoj čínské ekonomiky. Takže je to Kazachstán, je to Uzbekistán, částečně taky Turkmenistán.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Jak vnímá Čína současné bezpečnostní hrozby? Je například boj s islámským terorismem, tedy s takzvaným Islámským státem vnímán v Číně podobně jako například v Rusku nebo v Evropě, ve Spojených státech?

Emil ASLAN, odborník na bezpečnost, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že jisté podobnosti tu jsou. Protože zatímco Rusové nebo občané Ruské federace mají velmi špatný pocit, lidově řečeno, z toho, že se do Sýrie dostalo několik tisíc občanů Ruské federace. Primárně ze severního Kavkazu, ale taky třeba lidé z, ze střední Asie původem, kteří pracují v ruských městech. Něco podobného se děje i v kontextu toho čínského, respektive ujugurského angažmá. To je v syrské občanské válce. Konkrétně se jedná o stovky Ujgurů ze severozápadu země, kteří v posledních letech cestovali do Sýrie, ať už bojovníků nebo členů rodiny, členy rodin bojovníků. Nebo jiných lidí, kteří si mysleli, že najdou ráj na zemi v Sýrii. To se týkalo dění v posledních, před pár lety, zejména pokud, když ten Islámský stát byl velmi silný a zdálo se, že právě bude schopen zajišťovat ekonomicky tisíce cizinců, kteří tam cestovali tenkrát. Takže ano, Číňané se bojí toho, že Ujgurové, kteří se budou vracet, moc jich podle všeho v Sýrii nezbylo naživu, ale ti, co by se vraceli zpátky do Sin-tiangu, Ujguristánu takzvaného nebo Východním Turkistánu, tak možná nějakým způsobem ovlivní to latentní napětí, nebo tu latentní insurgenci, která přetrvává v Ujguristánu doposud. A to je velmi nebezpečný moment pro Peking.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Kde vidíte možné třecí plochy mezi zájmy o spojenectví Ruska, například s Tureckem a Číny s Tureckem? Je tady střet zájmů mezi těmito zeměmi?

Emil ASLAN, odborník na bezpečnost, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nejspíš asi nebude, alespoň není to tak viditelné. V podstatě Turecko není až tak úplně důležitá země v kontextu čínské zahraniční politiky, nebo čínské ekonomické politiky. Turecko je dále než Kaspické moře. V podstatě čínský vliv v post sovětských letech se zaměřoval zejména na prostor východní Kaspického moře, což je střední Asie, částečně se to týká samozřejmě Ruska, ale to je otázka, která souvisí s mezinárodní politikou

profilací Čína jako, jako nějaké země, která podporuje ruské snahy, nebo ruské zájmy. Protože má k tomu vlastní nějaké zájmy.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Děkuji. Rozumím. To byl Emil Aslan z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Mým dalším hostem ve studiu byl Milan Slezák, zahraničně politický analytik Českého rozhlasu. Pánové, vám děkuji. S vámi se ostatními ještě uslyšíme. Takové jsou prozatím Názory a argumenty mých hostů k událostem tohoto týdne ve světě. Poslechněte si teď aktuální zprávy a po nich se tady u kulatého stolu sejdeme znovu.

/ Zprávy /

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vracíme se pohledem komentátorů a analytiků na události tohoto týdne ve světě. Tématy našeho společného času do celé jsou návštěva německého prezidenta v Kremlu, růst ruské ekonomiky současně s kočírovanou inflací, ale také další tažení proti dieselovým motorům v kulísách pokračujících vyjednávání o nové vládě v Německu.

Před 55 lety se svět ocitl na prahu jaderné války. Chruščov a Kennedy zatáhli za záchrannou brzdu

28.10.2017 ct24.cz str. 00 Svět
tichyd

Nikdy předtím, ani zřejmě nikdy potom nebyl svět tak blízko jadernému konfliktu jako v říjnu 1962 během tzv. kubánské raketové (neboli karibské) krize. Třináct dní napětí mezi supervelmocemi studené války, Spojenými státy a Sovětským svazem, ukončil 28. října 1962 příkaz sovětského vůdce Nikity Chruščova ke stažení jaderných raket z Kuby. Rozhodnutí stejného politika z jara 1962, na které v červenci 1962 navázal přísně utajený převoz a rozmísťování raket na Kubě, přitom celou krizi spustilo.

Rozmístěním raket středního doletu s jadernými hlavicemi jen pár stovek kilometrů od amerického území chtěl Sovětský svaz vyrovnat své zaostávání na poli strategických střel, operace pod názvem Anadyr měla také posílit Chruščovovo postavení. Americkým zpravodajcům ze CIA ovšem zvýšená aktivita doslova „za humny“ neunikla a 16. října 1962 dostal prezident John Fitzgerald Kennedy (JFK) na stůl špionážní snímky potvrzující existenci sovětských raket na Kubě.

Šest dní nato vyhlásil Kennedy námořní blokádu Kuby, kterou eufemisticky označil jako „karanténu“. Kolem ostrova se uzavřel prstenec kontrolovaný válečnými plavidly a letectvem Spojených států. Sovětské ponorky a nákladní lodě, podezřelé z přepravy zbraní, se nicméně nadále přibližovaly. Napětí kulminovalo a hrozba rozpoutání války nabyla reálných rozměrů.

Do řešení situace se vložila Organizace spojených národů i papež Jan XXIII. Napětí se zmírnilo poté, co Chruščov přijal zprostředkovací návrh generálního tajemníka OSN U Thanta a nařídil sovětským lodím směřujícím na Kubu, aby změnil kurs dříve, než dorazí k linii americké blokády. Tím pominulo nebezpečí přímé konfrontace plavidel obou velmocí. USA však nadále trvaly na demontáži sovětských raketových základen.

přehrát

video

Historie.cs: Svět se bál o život

Na obou stranách byli lidé, co si přáli válku

V obou táborech se v tu dobu vedly horlivé diskuse mezi zastánci tvrdší linie a advokáty umírněnějšího přístupu. Jestřábové z Pentagonu tvrdili, že se jedná o bezprostřední ohrožení americké národní bezpečnosti a požadovali vojenskou akci s cílem zničit sovětské raketové základny na „ostrově svobody“. Vojenské vyústění konfliktu si přála také nemalá část tehdejší sovětské generality.

„Američtí a sovětské představitelé si byli vědomi rizika rozsáhlé jaderné konfrontace. Na počátku 60. let už byly velmi dobře zpracovány scénáře, k jakým materiálním škodám a primárně lidským ztrátám by taková konfrontace vedla,“ uvedl pro Český rozhlas při 45. výročí karibské krize expert na mezinárodní vztahy Tomáš Karásek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Vrak průzkumného letadla U-2

Zdroj: ISIFA/Getty Images

Autor: Keystone-France

Nejvyhrocenější okamžiky přišly ke slovu během „černé soboty“ 27. října, kdy byl konflikt doslova na spadnutí. Situace eskalovala zejména díky incidentu v podobě sestřelení amerického špionážního letounu U-2 s pilotem Rudolfem Andersonem, o které se nad Kubou postarala sovětská protiletadlová obrana. „Sbor náčelníků štábu stupňoval svůj tlak na prezidenta Kennedyho. Vzhledem k minimálnímu efektu blokády na postupující kompletaci sovětských raketových systémů vojáci prosazovali letecký útok s následnou invazí, a to již v pondělí 29. října,“ napsal historik Vladimír Nálevka ve své knize Horké krize studené války.

„Sám Kennedy odhadoval pravděpodobnost vypuknutí války – nikoliv nutně jaderné – jako třetinovou. Po sestřelení amerického U-2 se při pomýšlení na očekávanou reakci amerických jestřábů oči státního tajemníka Deana Ruska zalily slzami,“ popsal vypjaté momenty historik Vít Smetana v doslovu k českému překladu memoárů Roberta Fitzgeralda Kennedyho „Třináct dní“ (mladší bratr prezidenta byl ministrem spravedlnosti v jeho vládě a jeho nejbližším poradcem). Na který ze dvou dopisů odepsat?

Ve hře o čas nakonec převážilo na americké straně stanovisko prosazované JFK, že je třeba zabránit masivní jaderné konfrontaci a najít způsob, jak vyjednat se Sověty oboustranně přijatelný kompromis. Zároveň se ukázalo, že strategie sovětského vedení udržet raketové základny na Kubě má své meze. „Chruščov se nechtěl hnát do ozbrojeného střetu. I na sovětské straně byla snaha neeskalovat napětí,“ dodal politolog Jaroslav Fiala.

JFK's secret letter to Khrushchev offering way to end the Cuban Missile Crisis peacefully, 55 years ago today: pic.twitter.com/Hh1V3lxUaC— Michael Beschloss (@BeschlossDC) October 27, 2017

Důležité bylo, že Kennedy a Chruščov spolu nepřestali komunikovat. Oba státníci si vyměnili několik depeší a právě dopis generálního tajemníka ÚV KSS z 26. října naznačil určitou vůli se dohodnout. Chruščov ve svém poselství položil důraz na nedotknutelnost kubánské suverenity, ovšem v dalším dopise už nebyl zdaleka tak vstřícný a kategoricky požadoval stažení amerických raket Jupiter z Turecka a Itálie. Klíčovým prvkem pro realizaci diplomatického řešení se nakonec stalo to, že Bílý dům se rozhodl zareagovat na první dopis.

Američané akceptovali Chruščovovy podněty a souhlasili s garancemi vůči Kubě – že vůči svému sousedovi nepodniknou vojenskou intervenci a že se nebudou vměšovat do jejích vnitřních záležitostí – to vše výměnou za stažení sovětských nukleárních raket středního doletu z ostrova pod kontrolou OSN. Robert Kennedy navíc na

schůzce se sovětským velvyslancem Dobryninem oznámil, že USA jsou připraveny odstranit rakety Jupiter, ovšem tento záměr se nesmí za žádnou cenu dostat na veřejnost.

#OTD 28th October 1962: Cuban Missile Crisis ends with USSR's agreement to remove missiles <https://t.co/7voZJ3xEGH> #historyteacher pic.twitter.com/gQne7vAIRe~; History Pod (@History_Pod) October 28, 2017

Chruščov reagoval telegramem, v němž slíbil stáhnout rakety. Druhý listopadový den Kennedy oznámil, že sovětské raketové základny na Kubě byly demontovány. Námořní blokáda byla ukončena 20. listopadu. Poznámka ke stažení amerických raket Jupiter ze základen NATO v Turecku a Itálii: Sověti netušili, že již v té době považovali Američané rakety za zastaralé a nepotřebné a jejich odstraněním by fakticky o nic nepřišli. Avšak prezident Kennedy, aby zachoval tvář, s jejich stažením souhlasil pod podmínkou – že se o tomto „ústupku“ nikdo nedozví. Rakety z Evropy byly nakonec kvůli zastaralosti odstraněny na jaře 1963. Pravdu o tajné dohodě se Sověty přiznali Američané teprve v 80. letech. Rozumný kompromis odstartoval détente

„Domnívám se, že to byl skutečně kompromis, který nakonec uspokojil obě strany,“ hodnotí přelomové události staré 55 let iberoamerikanista Josef Opatrný. Podle jeho názoru vedly alespoň k dočasnému zmírnění napětí mezi Východem a Západem a stály u zrodu éry détente ve vztazích mezi oběma mocenskými bloky. „Období détente, které následovalo, tím bylo, myslím, hodně ovlivněné,“ zdůraznil Opatrný.

Důsledkem karibské krize bylo zřízení přímého telefonického spojení, takzvané horké linky mezi prezidentem USA a nejvyšším představitelem Sovětského svazu. Konflikt v Karibiku vedl také k sovětsko-americkým jednáním o první mezinárodní dohodě o omezení jaderného zbrojení. Smlouva o zákazu pokusů s jadernými zbraněmi byla podepsána v srpnu 1963 v Moskvě.

O rok později se z pozice nejmocnějšího muže Kremlu musel poroučet Chruščov. „Lze říci, že karibská krize k tomu jednoznačně přispěla. Posílila prostě tendence jeho rivalů – zbavit se ho. Prostě proto, že se ukázal jako nezodpovědný, že to dobrodružství neměl promyšlené se všemi možnými důsledky,“ uzavřel Vít Smetana.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2287267-pred-55-lety-se-svet-ocitl-na-prahu-jaderne-valky-chruscov-a-kennedy-zatahli-za>

Iberská krize: Madrid převzal správu Katalánska

28.10.2017 TV Nova str. 05 19:30 Televizní noviny

Petr SUCHOŇ, moderátor

Krise ve Španělsku se po vyhlášení nezávislosti Katalánska prohlubuje.

Renáta CZADERNOVÁ, moderátorka

Španělský premiér po krizovém zasedání kabinetu rozpustil katalánský regionální parlament, odvolal premiéra a další členy vlády a vyhlásil předčasné regionální volby.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Ano, sesazenému katalánskému premiérovi Puigdemontovi hrozí za vzpuru až 30 let vězení.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Na jedné straně tisíce lidí bujaře oslavujících vyhlášení nezávislosti Katalánska, na straně druhé neméně početné davy vítající se španělskou vlajkou v ruce policisty, symbol národní jednoty. Tak teď vypadá srdce Katalánska, Barcelona i další velká španělská města.

osoba

„Toto je naše policie!“

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Důvod k oslavám přitom zastánci odtržení regionu od španělského království oficiálně nemají. Centrální vláda Katalánsku odebrala autonomii, převzala kontrolu nad policií a rozpustila katalánskou regionální vládu. Do jejího čela se místo sesazeného předsedy vlády Carlose Puigdemonta postavil sám španělský premiér Mariano Rajoy.

Mariano RAJOY, španělský premiér

Prvotní opatření vydaná po rozhodnutí Senátu schválit návrh kabinetu jsou následující. Odvolání předsedy a dalších členů katalánské vlády a rozpuštění katalánského parlamentu.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

O novém složení regionálního parlamentu mají už 21. prosince rozhodnout předčasné volby. Vzpurným katalánským politikům hrozí i desítky let vězení.

Carles PUIGDEMONT, sesazený předseda katalánské regionální vlády

Včerejšek je pro nás historickým dnem. Katalánský parlament splnil to co si občané odhlasovali ve volbách 27. září. Vyzývám vás k trpělivosti a vytrvalosti, nemáme a ani nechceme mít důvod k násilí.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Sesazený katalánský premiér už v projevu vyzval Katalánce k demokratickému odmítnutí nařízení centrální španělské vlády. Jestli se bude bránit u soudu zatím neupřesnil. Petra Matýsková, televize Nova.

Petr SUCHOŇ, moderátor

A u tématu zůstaneme s politologem z Institutu mezinárodních studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Martinem Mejstříkem. Dobrý večer.

Martin MEJSTRÍK, politolog, Univerzita Karlova institut mezinárodních studií

Dobrý večer.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Pane Mejstříku, jaký je nejpravděpodobnější scénář dalšího vývoje ve Španělsku a nehrozí v krajním případě i třeba masivní zapojení ozbrojených složek a armády?

Martin MEJSTRÍK, politolog, Univerzita Karlova institut mezinárodních studií

Tak v reakci na to omezení té autonomie se dá očekávat, že Katalánci přistoupí k nějaké formě pasivního protestu. Můžou to být stávky, můžou to být nějaká hesla, nějaká snaha o ignorování těch státních institucí španělských. Nemyslím si, že by teď ani že by teď přistoupili k nějakému dramatickému, nějaké dramatické eskalaci která by vedla k nějakému násilí, které by mohla, musela protistrana nějakým způsobem potlačit. Myslím si, že to spíše bude ten pasivní protest minimálně do těch předčasných voleb před Vánoci.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Mohlo by být součástí onoho pasivního protestu třeba i to, že Katalánci odmítnou volit v regionálních volbách nebo opět zvolí vlastně stejnou vládu?

Martin MEJSTRÍK, politolog, Univerzita Karlova institut mezinárodních studií

To se rozhodně může stát. Jeden ten scénář hovoří o tom, že ti zastánci a to musíme pořád hovořit o té polovině zhruba Katalánců, kteří chtějí zůstat ve Španělsku, tak ti by šli volit, zatímco ta druhá část by volit nešla, tím pádem by celá ta legitimita těch voleb samozřejmě byla někde na úrovni nějakých afrických států a ta vláda by potom byla samozřejmě spíše loutkou Madridu. Naopak kdyby tedy šli volit i zastánci nezávislosti a povedlo se jim ty volby vyhrát, tak by vlastně Madrid musel skutečně přistoupit k nějakým výrazným změnám v té autonomii, protože pak by skutečně byla legitimní otázka, že ti Katalánci chtějí nějakou výraznou změnu.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Pane Mejšťíku děkujeme, pro tuto chvíli, ale prosím s námi ještě zůstaňte, ještě se na vás obrátíme, díky.

Renáta CZADERNOVÁ, moderátorka

Rozhodnutí katalánské regionální vlády jednostranně vyhlásit nezávislost na Španělském království většina zemí neuznává. Samostatnost Katalánské republiky zatím podpořili pouze lídři separatistických regionů jako je skotská premiérka nebo představitelé jižní Osetie. Ti údajně chtějí v Katalánsku dokonce otevřít vlastní velvyslanectví.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Zpěv katalánské hymny, ovace v ulicích z nichž začínají mizet španělské vlajky, tak vypadá Katalánsko po vyhlášení nezávislosti, kterou prakticky uznává jen ono samotné. Špičky Evropské unie i lídři členských zemí mají jasno, deklarací nezávislosti se nic nemění.

Jean-Claude JUNCKER, předseda Evropské komise

Chceme respektovat španělskou ústavu a právní řád. Nemáme zájem o to, abychom tu zítra měli 95 členských států, 28 zatím postačí.

osoba

Německá vláda neuznává jednostranné vyhlášení nezávislosti regionálním parlamentem.

Emmanuel MACRON, francouzský prezident

Ve Španělsku máme jediného partnera a tím je premiér Rajoy. Španělsko má určité právní normy a ústavní předpisy, které chce předseda vlády uplatnit. Má mou plnou podporu.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Proti je i česká vláda. Podle níž je separatismus Katalánska v rozporu se španělskou ústavou.

Ministerstvo zahraničních věcí

„Vyhlášení katalánské nezávislosti jakož i předchozího referenda, je v jasném rozporu s platnou španělskou ústavou. Česká republika z tohoto důvodu nemůže vyhlášení nezávislosti takzvané Katalánské republiky přikládat žádné mezinárodně právní účinky.“

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Nedělitelnost španělského království je klíčová i pro Spojené státy.

Sarah Huckabee SANDERSOVÁ, mluvčí Bílého domu

Souhlasíme se stanoviskem ministerstva zahraničních věcí a znovu vyjadřujeme naši podporu jednotnému Španělsku.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Katalánsko naopak podpořila skotská premiérka.

Nicola STRUGEON, skotská premiérka

Jejich postoj respektujeme. Katalánský lid musí mít možnost určit si svou vlastní budoucnost.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Petra Matýsková, televize Nova.

Petr SUCHOŇ, moderátor

A vracíme za politologem, naším hostem Televizních novin Martinem Mejstříkem. Další otázka míří tímto směrem. Hrozí i radikalizace zastánců nezávislosti jako tomu bylo třeba v případě Baskitska, podle vás?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Univerzita Karlova institut mezinárodních studií

Může se to stát. Zase na druhou stranu Baskitská, baskitský separatismus a terorismus vznikl ještě za frankystického režimu v 60. a v 70. letech. Přeci jenom dnes máme rok 2017, takže spíše bych očekával pasivní protest, popřípadě nějaký, když by došlo k nějakým násilným aktivitám, tak předpokládám nějaká symbolická gesta, typu poškozování nějakého majetku patřícího španělské vládě. Ale skutečně se nedomnívám a přeji to i samotným Kataláncům, aby k žádné násilné eskalaci nedošlo.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Já se teď vrátím úplně na začátek, k meritu věci. Proč vlastně Katalánci požadují nezávislost právě teď, je tam něco mezi řádky?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Univerzita Karlova institut mezinárodních studií

Tak ono ten problém už tam kynul od 80. let a zejména po nástupu vlastně těch lidoveckých konzervativních vlád, které nechtěly žádný ústupek ve smyslu větší autonomie Katalánska. A ti Katalánci se čím dál tím více a zejména po ekonomické krizi cítili frustrovaní tím, že vlastně odvádí ty peníze Madridu, který je pak přerozděluje do těch chudších španělských regionů. A vlastně zejména po roce 2015, kdy se dostala do vlády koalice, která slíbila vyhlásit to referendum o nezávislosti a snažila se vzbudit v těch Kataláncích to, že mají šanci tu nezávislost skutečně získat, tak to vedlo k takovému nárůstu jakéhosi nacionalismu a skutečně té víry v to, že ti jejich politici jim tu nezávislost můžou přinést. Což se teď dál samozřejmě ukazuje, že to skutečně bylo mimo realitu, protože v tom rámci toho španělského ústavního pořádku toto prostě možné není.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Pane Mejstříku děkujeme, že jste byl hostem Televizních novin, díky.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Univerzita Karlova institut mezinárodních studií

Já vám děkuji.

Odtajnění dokumentů o atentátu na JFK

27.10.2017 ČT 24 str. 08 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Devadesátka stále pokračuje, tentokrát ale už, řekněme, nepoliticky. Budeme se věnovat dramatu se stále otevřeným koncem. Z analýz dokumentů o atentátu na amerického prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho totiž vyplývá, že tajné služby ještě před útokem sledovaly vrahovo okolí. Atentátníka po dvou dnech při převozu do nemocnice pak zastřelil majitel nočního klubu Jack Rubinstein. Nové informace pak odhalují skutečnost, že dallaská policie disponovala varováním o takovém útoku. The Washington Post ale upozorňuje, že některé dokumenty očekávané s největším napětím nakonec odtajněné nebyly.

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

I po 54 letech a desítkách tisíc nově odtajněných stran zůstává smrt Kennedyho jedinou jistotou. Ani zveřejněné dokumenty zatím nepřinesly odlišné odpovědi na otázku, jestli Lee Harvey Oswald jednal sám.

redaktorka /citace: dotaz na náměstka ředitele CIA Richarda Helmse, Zdroj: Národní archivy USA/

"Existuje nějaká informace ve vztahu k vraždě prezidenta Kennedyho, která nějak ukazuje, že byl Lee Harvey Oswald agentem CIA nebo agentem ...?"

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

Odpověď zůstává utajená a otevírá tedy prostor spekulacím. Z dokumentů vyplývá, že CIA i FBI si byly nebezpečí Oswaldova vědomy už před atentátem. Střelec měl být například v kontaktu s KGB. To může posilovat konspirace, že za koncem Kennedyho stála Moskva. Jiný dokument zmiňuje obavy Sovětů, že by na ně mohli Američani po vraždě zaútočit. Ředitel FBI se chtěl ihned po smrti Oswaldova vyhnout spikleneckým teoriím.

redaktor /citace: Edgar J. HOOVER, ředitel FBI/

"Věc, která mě znepokojuje, stejně jako náměstka ministra spravedlnosti pana Katzenbacha, je ta, že bychom měli něco vydat, abychom přesvědčili veřejnost, že Oswald je skutečným vrahem."

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

FBI měla taky vědět o tom, že Oswaldovi hrozí nebezpečí ještě předtím, než ho Jack Ruby zastřelil. S odtajněním zbytku dokumentů do 25 let počítá zákon z roku 92. Kongres tak tehdy reagoval mimo jiné na film Olivera Stonea, který oficiální závěry vyšetřování zpochybnil.

Oliver STONE, režisér

Zdravý rozum vám jasně řekne, že tam nebyl jediný střelec, ale že střelců bylo víc a že se střílelo zepředu, to je z filmu velmi jasné.

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

Takzvaná Warrenova komise dospěla k závěru, že Oswald jednal sám a nebyl součástí žádného spiknutí.

Burt GRIFFIN, vyšetřovatel smrti prezidenta Kennedyho, Warrenova komise /říjen 2013/

Američané se rádi domnívají, že prezidenta USA přece nezabila jen tak nějaká osamělá osoba. Je mnohem pohodlnější se domnívat, že nezemřel rukou samotáře, ale velké konspirace.

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

Nový zájem o Kennedyho smrt nastane na jaře s možným odtajněním dalších dokumentů. Z Washingtonu Martin Řezníček, Česká televize.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Velké téma pro Ameriku, velké téma také pro Devadesátku. Co vlastně odkrývají nově zveřejněné dokumenty a co odkryjí ty ještě nezveřejněné, tak o tom budeme diskutovat s amerikanistou Jiřím Pondělíčkem z katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte. Dobrý večer.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak já s dovolením začnu hned otázkou od diváka. Stanislav se ptá, zda už jste prostudoval odtajněnou zprávu a jak to vlastně bylo, zda byl atentát činem šílence, najatého teroristy, výsledek spiknutí politických nebo vládních špiček a tak dále, a tak dále, a také kde je zpráva přístupná, tedy kde jste ji našel.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Tak ono těch dokumentů je zveřejněno hodně, takže i těch zpráv FBI je tam více, nevím kterou teda konkrétně váš divák má na mysli, ale všechny jsou když tak případně ke stažení na stránkách národního archivu ve Washingtonu, kde si je můžete stáhnout buď jednotlivě a nebo tedy ve třech zazipované, ty tiskové, tištěné dokumenty ve třech zazipovaných souborech a pak jsou tam ještě zvukové dokumenty. Takže se to vlastně každý, kdo umí anglicky, si to může sám stáhnout a ve formátu PDF sám ověřit. Já jsem se na ty nejzajímavější dokumenty díval. Tam v podstatě, jestli tedy správně chápu to, kterou zprávu má váš divák tedy na mysli, tak je to tedy ta zpráva J. Edgara Hoovera o tom, že, o tom, že tedy Lee Harvey Oswaldovi hrozí nějaké nebezpečí, což tedy bylo na základě telefonátu, který, který tedy obdrželi. On tam sám vlastně, protože ta zpráva o tom byla psaná později, tedy poté, co už byl Lee Harvey Oswald zastřelen. On tam vyjadřuje vlastně, dá se říct, zklamání nad tím, že byl ujištěn, že tedy ta jeho ostraha bude, bude dostatečná a že to tak bohužel nebylo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A to je konstatování faktu tedy, to není, řekněme, důkaz o napojení na nějakou organizovanou strukturu, která by pak schválně tedy odstranila vraha.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

To určitě ne, já bych řekl, že právě spíše naopak, protože on tam opravdu bohužel používá to, že bohužel tedy nebyla, že bohužel se tak nestalo, že tedy ta bezpečnost nebyla, nebyla zpřísněna nebo nebyla, ta bezpečnostní opatření nebyla zpřísněna a vlastně zároveň i z těch ostatních dokumentů většinou spíše vyplývá, že ta, že to zastřelení Oswalda bylo vnímáno jako velká komplikace, nikoli, nikoli jako nějaká, nějaký moment úlevy, že teda se něco neprozradí, ale spíš naopak, že tedy teď vlastně nikdo nebude, pokud tam není, protože on se nedoznal nikdy, dokonce za ním poslali vlastně ještě agenta do té nemocnice, kde o něj pečovali, což byla shodou okolností ta samá, kde se snažili zachránit život Kennedymu, kde doufali, že se třeba na smrtelné posteli přizná, aby tedy jaksi měli, měli to jeho přiznání. Tak se bohužel nestalo a vlastně i to je, měl v tom J. Edgar Hoover pravdu, že to vzbudí potom velké pochyby.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

My se ještě k těm podrobnostem dostaneme, ale s dovolením ještě technikálie na úvod. Já jsem četl na webu Politico jakýsi návod, co má kdo hledat třeba za klíčová slova, jak se probrat tím neuvěřitelným množstvím dokumentů, tak co vlastně hledat? Kde jste hledal vy tedy, šel jste skutečně po těch, řekněme, nejvíce utajovaných informacích nebo dokumentech, které zkrátka nesou označení, které napovídá, že jsou nejpřísněji tajné?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Ono mnohé ty dokumenty už třeba zveřejněné byly, akorát byly takzvaně sanitizované, to znamená, že tam části chyběly, takže se vlastně čekalo, co v těch, co v těch částech bude, protože to samozřejmě mohou být jména třeba nějakých agentů, kteří jsou ještě naživu, takže jde o ochranu jejich identity a tak dále. Obecně se

nejvíce čekalo právě na, dejme tomu, nějaké dokumenty FBI a CIA. Velmi očekávané byly dokumenty o sledování Lee Harvey Oswalda v Mexiku, kde tedy došlo k tomu kontaktu ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

I to se na Potico píše: "Hledejte klíčové slovo Mexiko."

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Tak ano, to bylo jedna, jedna, jedna za těch nebo jedno z těch bílých míst, kdy vlastně i třeba ti, kteří ne přímo se oddávají těm konspiračním teoriím, tak vlastně chtěli vědět nebo 'chtěli zjistit, do jaké míry třeba a CIA mohla vědět o tom, že, že Lee Harvey Oswald se k něčemu takovému chystá, případně, jestli třeba měla nějaké důkazy o jeho napojení na KGB nebo na případně třeba kubánskou rozvědku, a tak dále.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak když už jste začal to téma, co všechno říkají konspirační teoretici, tak já to s dovolením shrnu. Protože vražda prezidenta za bílého dne, to byla velká rána pro Američany. Přes 70 procent z nich stále ještě závěry Warrenovy komise, vyšetřovací komise, o jednom pachateli vlastně dodnes nepřijala. Během více než 50 let, tak vznikla celá řada konspiračních teorií, které tuto oficiální verzi, o které jsme tu hovořili, zpochybňují. Tak některé podezřívají, jak už bylo řečeno. CIA za spoluúčasti a jiné třeba zahrnují mafii nebo obchodníky s naftou a další spojují atentát s Kubou, podle těch měla být vražda řízena právě odtamtud jako odvěta za pokus CIA o vraždu Fidela Castra a zapletený by měl podle teoretiků konspiračních teorií by také viceprezidentem Lyndon Johnson, o kterém tvrdí, že byl lačný po moci a vůbec nejcitovanější tak je pak teorie druhého střelce, tak se Jiří 3. Výstřely ze šestého patra budovy u trasy limuzíny totiž podle ní doplnil čtvrtý z travnatého návrší naproti. Dokazoval to v roce 1969 neworleanský prokurátor Jimm Garison, o kterém natočil v roce 91 Oliver Stone slavný film JFK a tím páde konspirační teorie znovu oživil, no, a v roce 1979, teď budu citovat: "Vysokou pravděpodobnost přítomnosti dvou střelců potvrdil zvláštní vyšetřovací výbor Sněmovny reprezentantů. Kromě tohoto s ostatními závěry Warrenova vyšetřování výbor souhlasil. Pane Pondělíčku, znovu dotaz diváka Stanislava, uzda jsou ve spisech FBI nezvratné důkazy o tom, že atentát spáchal skutečně sám Lee Harvey Oswald? Tak to je teorie druhého střelce nebo magické střely, jak se jí říká.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Otázka je, co, co bude kdo chtít považovat za nezvratné důkazy. Já musím říct a přiznám se, že nejsem tedy úplně odborník na policejní vyšetřování, balistiku a tak dále, takže hodnotit tyto důkazy mně úplně nepřísluší, ale ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak dobrá, vás to nezviklalo tedy v nějakém, řekněme, stálém názoru?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Ne, ne, já totiž, já bych jenom se rád vyjádřil, ono totiž teorie druhého střelce se vlastně tak jako prolíná všemi těmi konspiračními teoriemi, které jste zmínil, protože bavíme se o tom, kdo tedy nařídil, a potom, jakým způsobem to bylo spácháno. Já bych jenom k důvěryhodnosti některých těch vlastně důkazů, v uvozovkách důkazů, které se předkládají. Pro ty konspirační teorie, tak ten zvláštní vyšetřovací výbor Sněmovny reprezentantů, který jste zmínil, on se odvolával vlastně na akustické důkazy provedené z nahrávky tedy nevypnutého rádia jednoho, jednoho policisty, nicméně ty závěry té vyšetřovací komise byly téměř okamžitě napadeny ze strany americké akademie věd - National Academy of Sciences, kde vědci v podstatě, a doslova tam píšou o tom, že se jedná o záběry naprosto nepodložené a nevědecké. Z mnoha důvodů, jedním z nich bylo, že prostě podle záběrů ten policista na motorce se, se pohyboval asi o třicet metrů jinde, než, než tedy výbor nebo respektive ti vědci výzkumníci oslovení výborem předpokládali, některé ty zvuky, které byly identifikovány jako výstřely, tak podle těch záznamů vlastně k nim došlo až minutu poté, co byl Kennedy zastřelen, takže ono to samozřejmě, oni si, oni potom ti výzkumníci, kteří pracovali pro výbor, to zase rozporovali, ale já bych si dovolil tedy věřit spíš teda akademikům z Akademie věd. Podobně třeba u toho Jimma Garisona, jehož kniha byla jednou z těch dvou, na základě nichž Oliver Stone ten film natočil. Tam třeba jeden z těch z jeho pohledu

velmi důležitých kazů byla teorie o takzvané změně trasy, jo, kdy on vlastně se odvolával na tom, že ještě 22 ráno vyšlo, a tuším, že v novinách Dallas Star, že vyšla zveřejněná trasa a že tedy ta kolona měla pokračovat dál po hlavní ulici a ne zatočit do té, do té Elm Street, ve které se to stalo a tudíž z toho dovozují, že vlastně ta změna byla provedena, aby teda ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

K atentátu mohlo dojít, ano.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Aby mohlo dojít k té střelbě z travnatého vršku. Nicméně noviny pár dní před tím ukazují tu trasu tak, jak skutečně proběhla a je to z jednoduchého důvodu, protože prostě ta trasa, jak byla zveřejněna v těch novinách, které on cituje, byla natolik málo podrobná, že tam prostě to malé zatočení nebo vůbec vidět a ti, co tady potom to rozporují, ty jeho důkazy, tak tvrdí, že vlastně z té hlavní ulice se vlastně bez porušení dopravních předpisů a přejetí travnatého spojovacího pásu vlastně ani nešlo dostat tam kam teda kolona mola pokračovat, čili pokud je potom ten nějaký hlavní důkaz nebo hlavní indicie nějaké konspirace toto, je to velice.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak pojďme zamířit teď do Spojených států, protože my se bavíme o tom, co zveřejněno bylo, ale tady se povede ještě asi zásadní debata o tom, co zveřejněno teprve bude. Martin Řezníček náš washingtonský zpravodaj je s námi ve spojení. Martine, dobrý večer.

Martin ŘEZNÍČEK, zpravodaj ČT v USA

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A mě by právě zajímaly podrobnosti o tom, co za tím tedy nevíme, proč to nevíme, proč nemůžeme nahlédnout do všech složek a co tak, řekněme, americká veřejnost očekává od toho, až budou za pár měsíců, dost možná tedy, zveřejněny.

Martin ŘEZNÍČEK, zpravodaj ČT v USA

To je jak otázka Donalda Rumsfelda: Víme, co nevíme nebo nevíme, co nevíme. V tuto chvíli je to velmi komplikované, protože bylo obrovské očekávání ze strany Donalda Trumpa, který chtěl, mluvil o tom dřív, už několikrát, ale jaksi vyvolával toto nadšení a očekávání v minulých dnech, tak jako je jeho zvykem v mnoha jiných ohledech, tak bylo velké očekávání, co všechno bude zveřejněno. Nakonec tedy do včerejší až sedmé hodiny večerní, půl osmé víceméně, kdy začaly teprve být první věci zveřejňovány na těch archivních serverech nebo na serverech národního archivu, tak do té doby víme ze zákulisí, že FBI a CIA tlačily na bílý dům? Aby některé věci zveřejněny nebyly a je to velice zajímavé, protože na to měli 25 let a nakonec se to prý řešilo skutečně jenom několik hodin před uplynutím téhle té lhůty a ta lhůta uplynula o půlnoci v noci na dnešek. A FBI i CIA, ministerstvo spravedlnosti, což je nadřízený orgán tedy FBI v americkém systému, tak víceméně obhajovali tento svůj postup tím, že jde o otázku národní bezpečnosti, že jde o otázky vymáhání vůbec práva na území Spojených států, že jde o otázky spolupráce s partnerskými službami ve světě, a také o identitu lidí, kteří buď pracovali v těch bezpečnostních složkách, teď myslím obecně, nemyslím jedné z nich, ale obecně, nebo stále pracují, případně jsou stále naživu a nebo spolupracovali s těmi složkami a že tyhle ty lidi prostě chtějí nechat být, když to řeknu velice lidově, chránit je i nadále a otázky národní bezpečnosti jsou víceméně nedotknutelné ve Spojených státech. To znamená, představa ta, že by dnes politici vystoupili a oni řeší jiné věci v tuhle tu chvíli a velice aktuálních, ke kterým se dostaneme v jiné části vysílání v příštích dnech, že by teď vystoupili a trhali hlavu z uvozovkách CIA za to, že tlačila na tohle to, to úplně ne, ale skutečně budeme si muset počkat maximálně šest měsíců, a známe ty lhůty pravděpodobně šest měsíců tedy, než se dozvíme, které věci zůstanou možná trvale a nebo nějak ještě dlouhodobě uzamknuté v trezoru a které se potom dozvíme pravděpodobně tedy v dubnu příštího roku.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak já si dovedu představit, že i to načasování muselo vzbudit ohromné množství otázek mezi lidmi, kteří se zajímají i třeba jako, možná jim můžeme říkat i příznivci konspiračních teorií o atentát na Johna Fitzgeralda Kennedyho, tak prosím, možná to vyvraťme, nebo potvrdíme, zajímá to skutečně jen ty příznivce konspiračních teorií a nebo je to stále zkrátka historická událost pro celý americký národ?

Martin ŘEZNÍČEK, zpravodaj ČT v USA

Já myslím, že to je historická událost, jedna z nejvýznamnějších z druhé poloviny dvacátého století, kdy víceméně první americký prezident byl zavražděn, když už ne v přímém přenosu, tak minimálně v době tedy televize, a to je velice důležité skutečně, protože to byla najednou událost, o které se dozvěděli všichni najednou a je to jeden z těch typů událostí, není jich tolik v americké historii, kdy lidi vědí, co v tu chvíli dělali, 11. září možná, to druhé. Ale nikoliv ten včerejšek, kdy tedy měly být zveřejněny tyto události. Co se týče toho, jak to prožívají nebo neprožívají, možná už jste na to narazili v té předchozí části rozhovoru, ale Američani si neprošli žádným soudním procesem s Leem Harveyem Oswaldem, nic takového se nekonalo. Přišel o život dva dny poté, co spáchal nebo co tedy podle alespoň vyšetřovatelů spáchal tenhle ten atentát a tady ta katarze americká najednou byla omezená tímhle tím a to vlastně vyvolává stále otázky, protože ten zájem potenciální na, na konci Kennedyho přicházel jednak zevnitř Spojených států, z několika různých stran, potenciálně to mohlo být od různé zbrojní lobby, mohlo to být od lidí, kteří nechtěli potenciální otevírání Rusku, mohlo to být z FBI, mohlo to být odkudkoliv. Ty teorie jsou skutečně velice divoké některé. Mohlo to být z Ruska, mohlo to být z Kuby, věci, které se rozebírají teď právě po tom zveřejnění poslední a tohle je tak obrovská, obrovský objem potenciálních teorií, které pravděpodobně neutichnou, i kdyby byly zveřejněny všechny věci k tomu a je to proto, že každý si tam najde nějakou svou věc a každý si najde svou vlastní pravdu. My jsme natáčeli v uplynulých pěti letech s poměrně reprezentativním vzorkem lidí, kteří k tomu mají co říct, kromě rodinné přítelkyně Kennedyů, kromě nebo lepe, vedle řečeno, vedle dvorního fotografa Jacqueline Kennedyové, vedle dvou vyšetřovatelů z Warrenovy komise, s Oliverem Stonem jsme o tom hovořili, hovořil jsem o tom s lidmi, kteří přímo byli tehdy v listopadu 63 na tom místě atentátu, je to ten onen mladý manželský pár, který se snažil chránit děti pod sebou. Mluvili jsme se spoustou dalších lidí, s ředitelkou muzea, které je přímo v té budově, odkud se střílelo tehdy a vlastně všichni dávají nějakou míru nejistoty, byť vyšetřovatelé z Warrenovy komise mají jasno v tomhle tom, střílel podle nich Lee Harvey Oswald, jenom on a jenom z toho jednoho místa. A ostatní tady říkají: "Možná tady byl výstřel, možná ne, možná na tom měl zájem někdo jiný, ale málokdo z těch lidí, s nimiž jsme, s nimiž jsme hovořili kromě tedy Olivera Stona, který v tom má jasno a stačí se podívat na ten, na ten film. Málokdo přichází s nějakou konkrétní teorií, spíše taková obecná míra nejistoty, a to myslím, že je reprezentativní i pro zbytek populace.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Martin Řezníček přináší do našeho vysílání náhled do vnímání celého případu. Martine, mockrát díky. Na shledanou.

Martin ŘEZNÍČEK, zpravodaj ČT v USA

Díky. Hezký večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A Jiří Pondělíček s námi ale stále zůstává. Mě by zajímalo, skutečně je to tak, že na zavraždění Johna Fitzgeralda Kennedyho mohl mít zájem vlastně kdokoliv, mohl tím získat i někdo vlastně z nitra americké politiky?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Určitě těch zájmových skupin nebo těch lidí, kteří s ním třeba nesouhlasili v určitých věcech, třeba zahraniční politika a tak dále, tak samozřejmě zájem na tom mít mohli. Je samozřejmě otázka, jestli by se kvůli tomu uchýlili k vraždě prezidenta. To, co bylo zmíněno, třeba to otevírání Rusku. Samozřejmě ne všichni tomu úplně fandili, ale ono to otevírání je taky trošku v uvozovkách, jo, ono samozřejmě po tom velkém šoku, raketové krize došlo k nějaké tedy nějaké snaze, aby se to už nemohlo opakovat, v rámci které třeba byla konečně podepsaná, aspoň teda podepsán aspoň omezený zákaz jaderných zkoušek, který byl vyjednáván už od konce padesátých

let. Ale na druhou stranu vlastně už v dokumentech z léta 62 se dočteme od tehdejšího a potom i pozdějšího ministra obrany McNavarry, že vlastně on to není takový problém, protože vlastně ani Sovětský svaz ani Spojené státy těmi dalšími zkouškami nějakého významného vylepšení těch zbraní už dosáhnout nemohou, takže být to třeba samozřejmě minimálně symbolicky někomu bylo trnem v oku, tak vlastně z reálného hlediska to úplně velký problém nebyl. Rusko nebo Sovětský svaz tím mohl získat jenom pramálo, protože, a to je vidět třeba v některých těch teď odtajněných dokumentech, že oni vlastně najednou narychlo sháněli informace o Lyndonu Johnsonovi, vůbec nevěděli, co od něj mohou čekat, a to je vlastně pro takovou velmoc, když má tady s tím svým protějškem jednat, vlastně to úplně nejhorší.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A tak ono Sověti, pokud se nepletu, tak to potvrdili už na pohřbu Johna Fitzgeralda Kennedyho, že vlastně KGB vůbec neměla o Lee Harvey Oswaldovi zájem. Teď je otázka, nakolik tomu věřit teda.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Ono je pravda, že už vlastně, když on do toho Sovětského svazu utekl, on tam tedy odjel jako turista a potom tam zůstal, tak oni to, co o něm psali, aspoň tedy to, co tedy potom CIA zjistila od svých zdrojů, tak že oni ho měli vlastně za blázen, moc ho nebrali vážně a jaksi lidé, co jsou nějakým způsobem duševně ne úplně v pořádku, tak prostě nejsou vhodnými kandidáty na nějakého agenta, jo, i z toho hlediska asi, asi těžko věřit, že jednal takhle ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, ale s agenty v kontaktu byl a možná přemýšleli leckteří o tom, že by ho tedy najali do služeb.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

On s nimi v kontaktu byl, otázka je, on kontaktoval je. Otázka je, jestli třeba nechtěl, což, o čemž se spekuluje i v těch dokumentech amerických, protože oni to přesně neví, možná to bude v té další tranči těch dokumentů, jestli třeba nechtěl pomoci ze strany Sovětů ve vyřízení víza a pasu, jo, čili mohlo jít o poměrně nevinnou záležitost. Já si myslím, že klíčem je spíš Oswaldova frustrace po návratu do Spojených států amerických ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Právě ze Sovětského svazu.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Jednak ze Sovětského svazu a jednak on měl a dá se říct, že částečně oprávněný pocit, že se jeho země k němu zachovala velmi macešsky, on totiž odsloužil 3 roky u mariňáků a byl propuštěn, řádně propuštěn, nicméně poté, co zůstal v Sovětském svazu, tak toto bylo změněno na tedy propuštěn z armády, nicméně ne řádně, a to se potom v Americe velmi těžko hledá práce. On měl navíc vystudovanou jenom základní školu nebo ukončenou jenom základní školu, takže dá se říct, že opravdu se mu po návratu s manželkou z Běloruska z Minsku, že se mu v Americe nevedlo dobře. Jedna z teorií, která není úplně konspirační, ne, že by tam vnášela druhého střelce, ale jedna, jedna z těch teorií je, že on vlastně vůbec nemířil na Kennedyho, ale chtěl zabít guvernéra Texasu Connollyho, kterému totiž ještě jako ministři pro námořnictvo poslal, poslal jaksi žádost, aby teda ten status byl změněn opět na řádné vyřazení a on mu na to odpověděl takovým klasickým úřednickým stylem, že prostě to není možné.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ono se říká, že nebyl úplně dobrý střelec nebo on byl průměrný střelec, takto, abych to ...

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

No, právě potom zase v těch dokumentech teď odtajněných tak píšou, že Sověti ho považovali za dobrého střelce, ale on u mariňáků byl, tuším, operátor radaru, takže sice střeleckým výcvikem prošel, ale nebyl, nebyl

jaksi pěšákem. Nicméně tam je zajímavé, že třeba i jeho žena před tou Warrenovou komisí dvakrát vypověděla, že právě Connelly měl být jaksi Oswaldovým cílem a nikoli Kennedy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Pondělíčku, nerad vám do toho vstupuji, máme jen několik závěrečných vteřin, mě by zajímalo, pokud by nedošlo k atentátu na Johna Fitzgeralda Kennedyho, změnilo by se nějak kormidlo amerických dějin?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Určitě, určitě ano, byť samozřejmě je těžko dovozovat, jak by reagoval na ten další vývoj. Nejvíce se spekuluje asi o případném vývoji války ve Vietnamu, kdy on sice nemluvil přímo o tom, že by se odtamtud Amerika stáhla a je pravda, že mnoho těch výroků bylo vyřčeno v kontextu toho, že se Amerika v tu chvíli ne příliš shodla s tehdejší vládou jižního Vietnamu Diemem, ale je pravda, že minimálně o nějaké možnosti stahování mluvil. Dá se, minimálně, říct, že by byl pravděpodobně i z hlediska toho, jak reagoval na raketovou krizi, že by byl daleko zdrženlivější než Lyndon Johnson a že pokud by došlo k eskalaci vietnamské války, tak by ten důvod pravděpodobně musel být závažnější.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Jiří Pondělíček z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy četl některé zveřejněné dokumenty a přinesl nám svůj komentář do Devadesátky. Mockrát díky. Na shledanou.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií, Institut mezinárodních vztahů **FSV UK**

Taky děkuju. Na shledanou. Hezký večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A samozřejmě na ČT 24 přineseme komentář i k dalším zahraničním událostem, už za malou chvíli v Horizontu. Teď ještě krátká předpověď počasí a já přeju hezký večer.

Také dnes jednájí některé strany o výsledcích parlamentních voleb

27.10.2017 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Také dnes jednájí některé strany o výsledcích parlamentních voleb. Právě se schází širší vedení KDU-ČSL a stále jednájí i komunisté. V podvečer se pak sejdou i nově zvolení poslanci ČSSD, kteří si zvolí vedení poslaneckého klubu. Dosavadní vyjednávání stran v čele s hnutím ANO ale zatím neukazují na možnou vládu. Do toho prezident Miloš Zeman se vztyčeným prstem varoval, že pokud by selhaly tři pokusy o sestavení vlády, tak následují předčasné volby. A to by podle něj byla "absolutní pitomost". Na lince je politolog Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Co očekávat od toho jednání špiček KDU-ČSL? Nakolik je v tuhle chvíli reálné, že by předseda Pavel Bělobrádek opustil post šéfa strany?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No tak to jednání bude bezesporu zajímavé, protože ten výsledek KDU-ČSL není v těch volbách úplně příliš dobrý a zřejmě bude muset dojít k přehodnocení toho vztahu a té situace, jakým způsobem KDU-ČSL přistupovala i ke spolupráci se Starosty a nezávislími. Pavel Bělobrádek tu situaci nebude mít vůbec jednoduchou. Jelikož očekával, že ten volební výsledek bude lepší než v minulých volbách, respektive hovořilo se minimálně o nějakých 7, 7, 8 %, které podle něj měla mít strana jisté. Takže bude muset zřejmě to svoje křeslo tvrdě, tvrdě obhajovat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale myslíte si, že ho nakonec obhájí? Dávalo by smysl teď v tuhle chvíli měnit vedení KDU-ČSL nějak výrazně?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Těžko odhadovat, na tom jednání nejsem, ale předpokládám spíš tak jako, jaká byla situace v KDU-ČSL v těch posledních měsících, že to křeslo spíš obhájí, jelikož například Jiří Čunek, o kterém bychom mohli spekulovat, že by mohl být kritikem Pavla Bělobrádka, tak si nemyslím, že má až takovou podporu ve straně. A co se týká toho druhého možného křídla, jestli to tak můžeme nazvat, tak si myslím, že, že bude sice Pavlu Bělobrádkovi kritické, ale ne tak, aby končil ve straně. Ale samozřejmě může se stát dneska cokoliv.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

V případě KSČM, dá se počítat po historickém propadu komunistů se změnami na nejvyšších místech?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No ta situace u KSČM je ještě zajímavější v tom ohledu, že komunisté vůbec nebyli evidentně připraveni na takový propad. Vůbec asi neuvažovali o tom, že by někdo jim mohl přetáhnout jejich voliče a bylo to vidět na prvních reakcích Vojtěcha Filipa, že byl velmi, velmi nemile překvapen. A vzhledem k tomu, že jaký je to propad a že je to opravdu historický propad, myslím si, že on má tu pozici ve straně možná ještě mnohem méně jistější než například Pavel Bělobrádek. Už i z toho pohledu, že je potřeba si uvědomit, že zatímco ty politické strany jako KDU-ČSL a, a jiné mají funkční období přece jenom dvouleté, tak u KSČM jsou to 4 roky, takže ten doběh mandátu Vojtěcha Filipa byl vlastně mnohem delší.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale nemyslíte si, že Vojtěcha Filipa by ve vedení strany mohl zachránit, kdyby se jeho partaj nějak podílela na moci, ať už ve vládě nebo podporou menšinového kabinetu?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No ono záleží na tom, kdo vlastně tu stranu nakonec ovládne, jestli to umírněnější křídlo nebo spíše to radikální. Zatím to vypadá, že, že to radikální křídlo začíná, začíná posilovat, že začíná být hlasitější a v okamžiku, kdyby, kdyby opravdu mělo výrazný vliv, tak je otázka, kdo by s nimi chtěl potom spolupracovat. Nebo kdo by žádal o jejich podporu. Pro KSČM to samozřejmě byla zajímavá příležitost, co se týká vstupu do vlády, tak nemyslím si, že by teď komunisté považovali úplně za vhodné. Jelikož ta jejich strategie dlouhodobá byla nevstupovat do těch exekutivních pozic a naopak získávat hlasy na základě té všeobecné kritiky toho systému a, a takové...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No ale podpora menšinové vládě, to by bylo něco jiného.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

A podpora, podpora menšinové vládě by mohla samozřejmě přinést komunistům, komunistům některé pozice například ve sněmovně, a to by mohlo být zajímavé pro Vojtěcha Filipa z toho důvodu, že by tyto pozice mohl nabízet nespokojeným straníkům a nebo spolustraníkům...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A tak ještě na, na závěr, jak hodnotíte roli prezidenta Miloše Zemana? On prohlásil, že i druhý pokus svěří hnutí ANO. A varoval před předčasnými volbami.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak to, že, to, že druhý pokus bude směřovat k Andreji Babišovi, je vlastně trochu logické ve světle toho, jak silný je mandát hnutí ANO a že tedy bez hnutí ANO žádná vláda, žádná vláda nevznikne. Co se týká těch kroků prezidenta, zatím nemám úplně pocit, že by, že by přicházel s nějakými vyloženě konstruktivními nápady. Ale to je asi za pouze tím, že, že tedy nejednal se všemi představiteli politických stran a uvidíme, jak se ta jeho role bude ještě vyvíjet.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tolik politolog Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám. Na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Na shledanou.

Neúspěch komunistů ve volbách

27.10.2017 ČRo Plus str. 03 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

Komunisté nebudou mít vlastního kandidáta v prezidentských volbách. Dlouholetý předseda KSČM Vojtěch Filip nebude na mimořádném dubnovém sjezdu strany obhajovat funkci a mimořádný sjezd se bude konat kvůli neúspěchu ve volbách. To jsou výsledky dnešního zasedání Ústředního výboru Komunistické strany Čech a Moravy. Padlo ještě něco dalšího důležitého, na to se teď ptám předsedy poslaneckého klubu KSČM Pavla Kováčíka, dobrý večer.

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

Dobrý večer vám i posluchačům Pluska.

Martin KARLÍK, moderátor

Takže padlo ještě něco dalšího ještě důležitého, co by stálo za zaznamenání.

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

Já bych jenom upřesnil, je to desátý sjezd. To znamená, nemá ve svém názvu mimořádný sjezd a má skutečně naplánováno posuzovat otázky výsledků těchto neúspěšných voleb, voleb pro KSČM, které dopadly nejhůře v historii a to jak po stránce programové, tak po stránce personální, tak po stránce dejme tomu vedení volební kampaně a tak podobně. My jsme dnes, i když to byl dlouhý den, tak jsme dnes na zasedání ústředního výboru posilovali ze všech stran možných jaké diskutovaly tyto otázky, nicméně převládl při hlasování usnesení názor, že je třeba být jaksí objektivní, trpělivý, že nelze prostě dělat nějaká prudká rychlá, zaručeně rychlá nebo zaručeně, možná i ukvapená rozhodnutí, takže tyto věci komunistické strany a hlavně jejich voličů, jejich příznivců, i těch, které hájíme, neprospělo.

Martin KARLÍK, moderátor

A kdo by mohlo vést stranu po Vojtěchu Filipovi, nebo toto také spadá pod ty prudké pohyby, tak budete se snažit třeba zvrátit to jeho rozhodnutí?

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

Nemluvím o prudkých pohybech. My máme, a ta už je naplánování dřív, na podzim kampaň, výročních členských schůzí, okresních konferencí, krajských konferencí, to je ta příprava jede. Takže akorát tedy změníme politicko organizační zabezpečení a to, že se nám v procesu těchto konferencí, těchto stranických jednání budou volit i delegáti na sjezd a případně i bude samozřejmě každá z těch organizací diskutovat, jaké by bylo nejvhodnější řešení, zejména tedy to personální řešení, ale i možná další řešení.

Martin KARLÍK, moderátor

Napadá vás jméno, kdo by to mohl být?

Martin KARLÍK, moderátor

Je určité volání po omlazení, vedení komunistické strany. Já jsem osobně přesvědčen, že strana reprezentuje všechny věkové skupiny a všechny věkové skupiny by měly být zastoupeny v jejich orgánech. Jméno, já teď nebudu žádné jméno zmiňovat. Já si jenom myslím, že důležité je ono omlazení, že by to měla být osoba nebo měly být osoby mladšího věku, určité invence, určité schopnosti oslovit mladší a také mladší a střední generaci. Restartovat tu motivaci, jak členů, tak funkcionářů strany pracovat. A také voličů komunistické strany nebo potenciálních voličů komunistické strany Čech a Moravy. Tuto stranu také volí. Čili motiv je určitý restart, motivace. Aby to byl člověk, kterém se volá a to byl člověk se širokým rozhledem. Znalostmi, který umí oslovit nejširší vrstvy obyvatelstva. Zejména ty sociální a věkové a profesní a já nevím jaké ještě skupiny, kterým se program, jak dlouhodobý, tak krátkodobý obrací.

Martin KARLÍK, moderátor

Řešili jste i aktuální situaci, to znamená, podporu menšinové vládě Andreje Babiše?

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

To nebude úplně jednoduché hledání, aby to bylo alespoň takové, jako je to dosud, tak jako se jeví, aby byly nějaké určité nápady, které by ne za každou cenu generovaly.

Martin KARLÍK, moderátor

Nápady máte ohledně podpory menšinové vlády Andreje Babiše. To jste také řešili?

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

Co se týká podpory menšinové vlády, to jsme neřešili. Nicméně platí, že prostě hnutí ANO je pravicovou stranou. Těžko může Komunistická strana Čech a Moravy podporovat vládu, kterou skládá pravicová strana, byť by to byla vláda menšinová, obohacená takzvaně o odborníky a tady prostě nemůže hnutí ANO nebo kdokoliv jiný očekávat, že bychom dali této vládě nějakou podporu.

Martin KARLÍK, moderátor

Jaké výbory byste případně chtěli získat ve sněmovně, až se bude řešit to rozdělování výborů?

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

My jsme ti, kteří prosadili a dlouhodobě udržovali a jaksí prosazovali myšlenku poměrného zastoupení podle výsledků voleb při volbě do všech orgánů, nejen sněmovně, ale i v širším slova smyslu. A teď v této době máme špatný volební výsledek. Počítáme s tím, že budeme mít jeden, nebo maximálně dva výbory. Výbory, které sluší opozici, by mohl být jak výbor rozpočtový nebo hospodářský, tak třeba výbor pro životní prostředí nebo některé jiné výbor. Rádi bychom, aby ten výbor, který budeme obsluhovat v uvozovkách, aby to byl výbor věcný.

Martin KARLÍK, moderátor

A ještě poslední věc. Vy nebudete mít svého vlastního prezidentského kandidáta. Podpoříte někoho?

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

My nebudeme mít svého vlastního prezidentského kandidáta. Je otázka prezidentské kampaně. Jakmile přijde na tu horkou přetřes. Zatím jsme připraveni všechny ty, kteří kandidují na prezidenta, mají jakousi relevantní podporu, tak jsme připraveni je na stranických orgánech nebo na poslaneckém klubu, ale spíše na stranických orgánech na výkonném výboru přímo /nesrozumitelné/ a diskutovat s nimi o jejich představách, jakým způsobem by se ve funkci prezidenta chtěli chovat. Pokud mají zájem požádat o podporu také KSČM, její jádro, její voliče je možné například.

Martin KARLÍK, moderátor

Poslanec klubu KSČM. Na slyšenou a díky za váš čas.

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

Já také děkuji a přeji dobrou noc posluchačům i vám.

Martin KARLÍK, moderátor

A teď už vítám dalšího hosta, a to politologa Josefa Mlejníka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Hezký večer. Tak máte pocit, že ztrácí komunisté svou pravidelnou voličskou základnu?

Josef MLEJNEK, katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzita Karlova

Ano, ten pocit samozřejmě mám. Ten propad je mimořádný a je patrně způsoben jednak tím, že komunistům postupně ta jejich členská základna vymírá ostatně i z hlediska věkového průměru. Patří k nejstarší straně stejně jako její členové. Samotné komunistické strany a zatímco v minulosti KSČM hrála kromě toho ještě i roli protestní strany, že pro něj hlasovali lidé, kteří z těch či oněch důvodů byli nazlobeni na současné poměry. Tak v této roli je daleko atraktivnější Tomio Okamura a právě jeho strana patrně přetáhla část voličů od komunistů.

Martin KARLÍK, moderátor

Jak vy se díváte na tu myšlenku, že by komunisté případně mohli podpořit hnutí ANO. My jsme teďka slyšeli od Pavla Kováčíka, že ANO je pravicová strana, že to nepřipadá v úvahu. Myslíte, že opravdu komunisté nemohou podpořit Andreje Babiše.

Josef MLEJNEK, katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzita Karlova

Dalo by se na to odpovědět tak, že v české politice je možné skoro všechno, takže nesrozumitelné/ samozřejmě třeba ostatně i ovšem hnutí Andreje Babiše jak o tom "hovoří některé sociologické průzkumy, je zčásti atraktivní pro voliče komunistů, čili ztráta voličů vlastně je i na konto hnutí ANO, takže by vlastně podporovaly někoho, kdo je obírá o voliče. Dosud každopádně se ANO, určitě profilovalo dost napravo od komunistů. Ale samozřejmě mohou vstoupit do hry nějaké jiné politické důvody i to, že může třeba pak komunistická strana zato být nějak odměněna, třeba i s větším zastoupením v těch výborech a tak dále. Takže možná z toho vyjednávání dalšího i nějaká podpora založená na nějakém pragmatismu.

Jednání o krizi v Katalánsku

26.10.2017 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Celé odpoledne se v Katalánsku napjatě očekávalo zásadní prohlášení tamního premiéra Carlese Puigdemonta. Podle španělských médií byl rozhodnut vyhlásit předčasné regionální volby. Puigdemont své vystoupení

odkládal z odpoledních hodin až do večera. Zhruba před hodinou v katalánském parlamentu prohlásil, že předčasné volby nevyhlásí, ačkoliv to zvažoval. Naším hostem je Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Vladimír KROC, moderátor

Co by vyhlášení předčasných voleb v Katalánsku řešilo a proč si to podle vás tamní předseda vlády rozmyslel?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ono by to řešilo to, že by, že by ukázalo to rozdělení, současné rozdělení na zastánce setrvání v rámci Španělska a vlastně na ty, kteří chtějí nezávislost, což by dalo vlastně legitimitu tomu novému výsledku po těch událostech toho, toho 1., toho 1. října. To, proč k tomu Puigdemont nepřistoupil, se domnívám, že je zejména proto, že si uvědomil, že pro něj z hlediska politického nějakého setrvání ve funkci by to byla nevýhodná situace, jelikož by vlastně se ocitl v situaci, kdy by musel odložit ty plány na, na vyhlášení nezávislosti a pak možná by třeba v těch volbách dokonce ani nemusel zvítězit. Což bylo riziko, které on, vlastně včera jednala katalánská, vlastně ta vládnutí koalice jednala včera celý den a celou noc až do dnešních ranních hodin. A ty hlasy, které se odtamtud prosákly, tak bylo to jednání velmi, velmi dramatické a nepřineslo nějaký jednoznačný výsledek. Takže on je pravděpodobné, že se to rozhodl ty volby, on nesouhlasí proto, že, řekněme, by to uvnitř té jeho vlastní koalice velká část těch jeho spolustraníků příliš nekvitovala, protože by to mohlo pro ně přinést odložení toho snu o té nezávislosti s velmi nejistým výsledkem.

Vladimír KROC, moderátor

Jak je to vůbec tedy s rozložením sil nebo názorů v té katalánské veřejnosti. Existují nějaké odhady, kolik lidí ve skutečnosti chce samostatnost Katalánska?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak dříve, teď prakticky žádné odhady nejsou, protože ta situace je skutečně tak dramaticky se vyvíjející, že prakticky nebyl čas provést nějaké, nějaké hlubší průzkumy. Nicméně před tím, než se to referendum uskutečnilo, tak se dlouhodobě hovořilo, že ta podpora byla pro nezávislost, byla někde kolem 40, 45 procent. Teď bude pravděpodobně o něco vyšší, možná někde kolem 50 procent, 55. Nicméně platí stále to, že ta katalánská společnost je rozdělená plus mínus na dvě rovnocenné poloviny.

Vladimír KROC, moderátor

Co tedy může být dál? Puigdemont nechal na katalánském parlamentu, aby rozhodl o vyhlášení nezávislosti. To zasedání právě probíhá. Co by vyhlášení samostatnosti přineslo? Jak by podle vás nebo s největší pravděpodobností reagovala centrální vláda v Madridu?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak vlastně centrální vláda, to je další vlastně důvod, proč ty volby nechce Puigdemont svolat sám. On spoléhá na to, že vlastně tím opět zase donutí jednat, ne sám, ne sám katalánskou vládu, ale vlastně má vládu v Madridu tím, že ji donutí opět k nějakému silovému řešení situace, což mu zase vynese opět v Katalánsku popularitu. To znamená, vlastně teď se jedná o, zejména o to, že zítra zasedá španělský senát, který tedy Puigdemonta pozval na jednání do Madridu, on to odmítl a zítra tedy senát definitivně schválí ten, aktivaci toho článku 155 španělské ústavy, na jejímž základě tedy, základě bude moci španělská centrální vláda tedy odebrat, odebrat vlastně ten status autonomie Katalánsku a tím prakticky vlastně rozpustit katalánskou vládu.

Vladimír KROC, moderátor

Jak rozsáhlé by bylo nebo bude pravděpodobně to omezení katalánské autonomie? Anebo jde o úplné zrušení vlastně té autonomie?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nejde, je to vlastně, vlastně ten článek hovoří o tom, že vlastně ta centrální vláda může ve výjimečných situacích, které nejsou tedy specifikovány, může při, vlastně při, může tedy, řekněme, přistoupit k omezení, k omezení autonomie jednotlivých, jednotlivých regionů. Nemluví se tam o nějakém zrušení. To znamená, že pravděpodobně to, co je pravděpodobné, že by nastalo, že dojde k těm, že španělská vláda obratem by vyhlásila předčasné volby, do nichž by tedy ten status byl omezen a po nich by tedy...

osoba

Čekejte, prosím. Wait the moment, please.

Vladimír KROC, moderátor

Tak bohužel se nám přerušil náš rozhovor, budeme muset pokračovat. To byl Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Po volbách se scházejí vyjednávací týmy českých stran

26.10.2017 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

Libor DVOŘÁK, moderátor

Pátý den po volbách se scházejí vyjednávací týmy českých stran. Zástupci hnutí SPD Tomia Okamury po jednání s hnutím ANO potvrdili, že podpoří na předsedu sněmovny Radka Vondráčka z hnutí ANO. Hnutí Andreje Babiše naopak respektuje právo SPD na pozici místopředsedy sněmovny. Na další schůzce se ODS a KDU-ČSL shodly, že opoziční strany by měly vést sněmovní komise pro kontrolu tajných služeb. ČSSD zopakovala, že míří do opozice poté, co se sešli s SPD. To řekl místopředseda strany a ministr zahraničí Lubomír Zaorálek.

Lubomír ZAORÁLEK, ministr zahraničí, místopředseda strany /ČSSD/

To, co sledujeme, je především to, abychom měli prostor pro opoziční práci, ve kterém zhodnotíme ty mandáty, které jsme dostali. Mezi našimi stranami jsou poměrně dost velké programové rozdíly, což jsme nějak neřešili, jenom jsme to konstatovali, že to je asi trochu limita pro nějaké další spolupráce nebo nějakou kooperaci.

Libor DVOŘÁK, moderátor

V nové sněmovně chce KDU-ČSL úzce spolupracovat s hnutím Starostové a nezávislí. Mohli by dokonce společně usilovat o funkci místopředsedy sněmovny. To řekl lídr KDU-ČSL Pavel Bělobrádek.

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda strany /KDU-ČSL/

My jsme se shodli na tom, že podle našeho názoru by každá strana měla mít předsedu výboru. A že by i opozice měla mít šéfy komisí, které dohlížejí nad tajnými službami.

Libor DVOŘÁK, moderátor

A ještě jedna informace. KDU-ČSL a Starostové chtějí také spolupracovat v senátních volbách příští rok. Na lince už je Miloš Brunclík z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu. Dobrý den, pane Brunclíku.

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Dobrý den.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Podle Tomia Okamury panuje mezi jeho stranou SPD a hnutím ANO značná programová shoda. Kromě vystoupení z Evropské unie. Skutečně je ten průnik programový těchto dvou stran tak velký?

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Já si to úplně nemyslím. Ta témata, se kterými, o kterých mluví Tomio Okamura, jsou pro jeho stranu SPD naprosto zásadní. Kdežto z hlediska hnutí ANO 2011 bych řekl, že jsou spíše okrajová. A hnutí ANO je poměrně pragmatické. A myslím, že nemá úplně v zásadě problém třeba podpořit návrh o obecném referendu v České republice. Takže si myslím, že pro ně to není nějaký nepřekonatelný problém, vyhovět v těchto otázkách SPD.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Místopředseda ANO pan Jaroslav Faltýnek řekl, že o vládní koalici se nejednalo. Jasně ne ale SPD hnutí ANO neřeklo. Je to tak?

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Já si myslím, že to tak je, že ANO si nechává logicky otevřené všechny možné varianty. Byť se nedomnívám, že by ANO velice stálo o to, aby SPD zasedlo s nimi ve vládě. Já myslím, že ANO spíše doufalo v jiné, v jiné strany. Přece jenom hnutí SPD není vnímáno jako nějaké, řekněme, důvěryhodné hnutí s kompetentními osobnostmi. Navíc je poměrně stigmatizované. A té vládě ANO by to mohlo do jisté míry uškodit. Navíc SPD nemá tolik hlasů, aby umožnilo vzniknout většinové, většinové vládě. Takže z tohoto pohledu si myslím, že ANO ještě zvažuje další alternativy.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Po schůzkách s ANO a ČSSD jednal poslanecký klub SPD. Do jeho čela byl zvolen Radim Fiala. Odkud přichází dalších 22 poslankyň a poslanců? Hodně se mluví o tom, že jsou to lidé úplně neznámí. Tedy často úplně neznámí. A tudíž nepředvídatelní.

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Já jsem ještě nestačil si ještě všechny ty nové členy projít. Nicméně bych byl také opatrný. Objevily se spekulace, že je mezi nimi řada velmi prorusky orientovaných lidí, což by mohlo být určité riziko pro bezpečnost české, České republiky. Obecně si myslím, že zase je tady určité riziko, to, které jsme uviděli v té předchozí Okamurově straně v Úsvitu. Že ta strana nemusí vydržet po celé funkční období. A takže i z tohoto důvodu si myslím, že ANO je zatím k tomu, k těm námluvám ze strany SPD do určité míry zdrženlivé.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Když se, pane Brunclíku, podíváme na další schůzky ve sněmovně. ČSSD a SPD, ty se programově rozcházejí. Čili ty spekulace o vládě s podporou ČSSD jsou mylné?

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Já bych řekl, že, že skoro ano. Že je to velmi málo pravděpodobné, že by ČSSD podpořila vládu ANO a SPD. To si myslím, že je skoro vyloučené. Nemůžeme samozřejmě to vyloučit se stoprocentní jistotou, ale myslím si, že pro ČSSD je nejlepší to, aby zůstala v opozici a věnovala se trošičku chvíli sama sobě.

Libor DVOŘÁK, moderátor

KDU a STAN chtějí spolupracovat, přestože vlastně rozbily tu původní koalici předvolební. Mají šanci na místopředsedu dolní komory tyhle strany, které měly pro postup do sněmovny vlastně nejmenší zisky?

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

No, já si myslím, že určitou šanci mají. Pokud teda budou postupovat jednotně. A zúčastní se nějakého širšího vyjednávání o rozložení sil ve sněmovně z hlediska obsazení nejenom postu v rámci předsednictví Poslanecké sněmovny, ale třeba i výboru. Takže já myslím, že ta šance je dobrá, je to logické, pokud chtějí něčeho dosáhnout, tak je dobré, dobré vystupovat jednotně.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Občanští demokraté po jednání s KDU-ČSL také uvedli, že neočekávají hlubší integraci, respektive chtěli by hlubší integraci pravice. Je to myslitelné a v jakých agendách?

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

No, myslitelné to je. Záleží, o jaké formě integrace budeme hovořit. Pokud tam bude nějaká jenom aliance v některých, v některých otázkách, tak, tak je to samozřejmě možné. Ty pravicové strany patrně budou neustále poukazovat na velký střet zájmů Andreje Babiše, na jeho, na jeho skandály. Takže v těchto agendách, tam bych předpokládal, že budou vystupovat jednotně. Ale pokud bychom se bavili o nějaké hlubší integraci stran ve vytváření nějakých volebních koalic nebo něčeho podobného, tak tam bych byl skeptický. Protože zatím, zatím žádný výsledek vlastně v minulosti nebyl. A spíše tady máme těch, řekněme, středopravicových stran více než, než bylo zvykem.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Zajímavá situace je v TOP 09 po odchodu Miroslava Kalouska. Tam výrazný osobnost Markéta Pekarová Adamová oznámila, že se nebude ucházet o pozici předsedkyně. Kdo jsou podle vás možní kandidáti v této straně? A na tento post. Faktem je, že na, na dosavadního předsedu bylo takřkajíc nejlíp vidět.

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

No, já nemám úplně nějaké přesné informace o tom, co se děje uvnitř TOPky. Víím, že se hovoří o Jiřím Pospíšilovi, tam jeho handicap je, myslím, určitá jeho solitérnost. A také předchozí angažmá v ODĚ a pak zejména v ODS. Možný kandidát by mohl být Luděk Niedermayer, ale ono těch potenciálních kandidátů, myslím, moc není. Musí to být člověk, který nebude jenom solitér, ale skutečně bude schopen pracovat pro stranu. A bude muset pracovat velmi. Velmi hodně. Protože ta strana TOP 09 není úplně na tom dobře. A to, že v těch posledních volbách postupně oslabuje. Takže bude to muset být opravdu velice agilní člověk. Navíc, který bude schopen získávat podporu širších vrstev obyvatelstva. Takže myslím, že TOPka stojí před těžkým úkolem. A dál už si asi netroufnu spekulovat, kdo by ještě mohl být tím možným nástupcem Miroslava Kalouska.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Tak. A teď poslední otázka pro pana Miloše Brunclíka, politika z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**. My jsme se teď těch pár minut bavili hlavně o politických stranách, o jejich myslitelných kombinacích a tak dále a tak podobně. Když ale budou ty spory a, dejme tomu, neshody o příští koalici neřešitelné, je myslitelná představa Babišovy menšinové vlády? A jak by to fungovalo?

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Já myslím si, že to je jedna z těch reálných alternativ. Předpokládá to ovšem, že si Andrej Babiš zajistí minimálně to, že v klíčovém hlasování o důvěře vládě část poslanců bude absentovat v hlasování, sníží se tak kvórum a umožní se tedy vyslovení důvěry vládě Andreje Babiše. Ale bude to předpokládat tedy nějaké ústupky. Takže myslím, že těmi vhodnými kandidáty na toto je SPD, potenciálně možná ještě třeba komunisté.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Ano.

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Kteří si mohou vymoci třeba nějakou, nějaké ústupky nebo nějaké, nějaké, nějaké programové kroky vlády Andreje Babiše. Takže myslím, že to je jedna z možných variant toho dalšího vývoje.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Takže společně s Milošem Brunclíkem se podíváme na to, jak to dopadne. Děkujeme mnohokrát a pěkný večer přeji.

Miloš BRUNCLÍK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a CEVRO Institutu

Pěkný večer.

Prezident Zeman a formování nové vlády

26.10.2017 ČT 24 str. 11 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A politolog Matěj Trávníček stále ve studiu Devadesátky a my máme čas ještě zodpovědět jeden divácký dotaz. Ptá se František Ringo Čech, předpokládám, že to asi bude pseudonym, ale: "Pokud se prezident Zeman v situaci, kdy v sněmovně nebude existovat sto jednička, rozhodne vytvořit svoji vládu odborníků, tak bude pořád v ODS opozici? Nebo umožní vznik vlády Andreje Babiše? Možná nám teď odchod Petra Bendla tedy umožnil popovídat si o tom, jak to může skutečně být.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak zaprvé první část té odpovědi. Miloš Zeman už ukázal, že něčeho takového je schopný, že je ochotný nainstalovat si tam svoji vlastní vládu v uvozovkách a tu vládu klidně i bez důvěry nechat vládnout. Teď jsme to mohli vidět v tom šotu, který předcházela téhle naší, téhle naší otázce. Kdy Miloš Zeman po těch posledních volbách v podstatě do značné míry uměle oddaloval ten okamžik toho, toho jmenování nové vlády, aby právě jeho vláda mohl ještě chvíli vládnout. To znamená, Miloš Zeman už ukázal, že je toho schopen, teď je otázka, jestli to bude chtít ochoten udělat, takto těsně před prezidentskou volbou, protože pro něj to bude velké riziko a jak už jsem o tom mluvil před malými, před několika minutami, on potom může být v té situaci, kdy ta jeho vláda, protože za tuhle tu vládu on ponese plnou zodpovědnost a dostane se, může se i dostat do situace, kdy v prezidentské volbě se bude vlastně hlasovat o té jeho vládě a která, když bude vládnout špatně, tak on na tom bude trít politické body a teď už k té ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A ODS?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... samotné ODS. Samozřejmě já si nemyslím, že by to byl takový, taková změna, takový game change pro ODS, že by jako řekla: "No, tak my teda jsme sice slibovali, že s Andrejem Babišem do vlády nepůjdeme, ale musíme bojovat proti tomu většímu zlu, a to je Miloš Zeman, a proto my půjdeme do vlády s Andrejem Babišem, protože znova proběhnou ty prezidentské volby a patrně, kdyby ta situace nastala, že by tady byla nějaká Zemanova vláda, tak by patrně se proti ní vyhradili všichni ostatní prezidentští kandidáti nebo jejich velká většina těch relevantních, to znamená, ve druhém kole by voliči rozhodli v té prezidentské volbě v podstatě o té

vládě. Jinými slovy, kdyby zvolili Miloše Zemane, byl by to jasný signál veřejnosti, že si přeje, aby tahle vláda dále vládla, takže by vlastně nebyl důvod vytvářet vládu jinou. Na druhou stranu, kdyby naopak Miloš Zeman zvolen nebyl a byl by zvolen někdo jiný, tak by to zase byl signál té veřejnosti, my chceme jinou vládu a ten nový prezident by musel přijít s nějakým novým řešením. Třeba by to bylo tak, že by zase postavil nějakou svoji vládu, už to, už je samozřejmě ve hvězdách a v rovině čirých spekulací.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak spekulovat nebudeme. Matěj Trávníček z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy dodával naší debatě politologický kontext a moc vám za to díky. Na shledanou.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Mějte se krásně. Na shledanou.

Výbory a podvýbory Poslanecké sněmovny

26.10.2017 ČT 24 str. 06 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pro zajímavost, obsazení 18 výborů a jejich podvýborů, když už se bavíme o tom, jakou kdo má hlasovací sílu, můžete vidět na této grafice. Obvykle mají mezi 14 a 25 členy, nejvíc jich má výbor hospodářský, rozpočtový výbor a pak také výbor pro zdravotnictví. Naopak nejméně lidí zasedá ve volebním výboru a obsadit se musí i 18 postů předsedy a větší počet míst pro místopředsedy. Každý výbor jich má totiž 3 až 6. No, a teď se vlastně podívejme, co mají na starost výbory, o kterých strany hovoří jako o strategických. Začneme výborem pro bezpečnost. Tak do jeho gesce spadají všechny otázky týkající se vnější a vnitřní bezpečnosti, tedy včetně policie a tajných služeb. Dále je to například rozpočtový výbor, jak už název napovídá, ten se zabývá především projednáním státního rozpočtu, kromě toho schvaluje třeba také přesuny peněz a projednává návrhy zákonů týkajících se daní a nebo bankovníctví. Zahraniční agendu pak má na starosti výbor zahraničí, ten je garantem mezinárodních smluv a zabývá se i souvisejícími kapitolami státního rozpočtu. Klíčovým ovšem může být také hospodářský výbor. Ten totiž projednává především finanční záležitosti s výjimkou témat, která spadají pod zmíněný výbor rozpočtový. Jde tedy třeba o energetiku, průmysl a nebo obchod. Jeho návrhy zákonů potom nejčastěji směřují na ministerstvo dopravy a nebo průmyslu. Pane Trávníčku, faktický význam výborů, tedy ve vyjednávání, také rýsují, řekněme, potom vládní priority? Je skutečně nějaký výbor, který je klenotem v té celé pokladnici?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě ten nejdůležitější je ten výbor rozpočtový, potom samozřejmě velmi vlivný je výbor hospodářský a je takovým, řekněme, nepsaným pravidlem, které samozřejmě ne vždy úplně platí, a to sice to, že se ty výbory, to předsednictví v těch výborech křížuje s obsazením vlády. Jinými slovy, pokud má jedna strana třeba ministra zahraničí, tak už zpravidla nemívá předsedu zahraničního výboru, to znamená, ty výbory slouží i k nějaké, jakési kontrole těch jednotlivých vládních agend a toho jejího výkonu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ptá se divák Mirek Dušín na šéfa sněmovny. Zda by post šéfa sněmovny měl obsadit opoziční kandidát, zda je to obvyklé, pravda, to už jsme probírali, ale zda je to také riziko, že by byl předseda dolní komory a premiér z jedné strany a zda by tuto nerovnováhu měl nebo mohl korigovat Senát?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

K první části té otázky, riziko bych v tom vůbec žádné neviděl, je to naopak situace, která u nás byla naprosto běžná i v tom minulém volebním období. Co se týče role Senátu, tak v podstatě tam bych to rozdělil zase na dvě části. Jednak ten Senát může plnit roli toho, kdo bude sypat ten písek do toho vládního soukolí, to znamená,

bude zpomalovat projednávání těch zákonů, vracet je do té sněmovny, to znamená, vládní koalice bude trvat déle, než prosadí nějaký svůj návrh a zároveň je to jistá pojistka toho, aby se například nepřijímaly nějaké překotné ústavní změny.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, rozumím. Ale na druhou stranu asi všichni také pamatujeme ty debaty mezi poslanci, že čekali třeba s debatou, až bude schůzi řídit ten který místopředseda, který je vyvolá, který tím pádem zdrží celé jednání, takže minimálně takhle procesně? Skutečně to nemá význam?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě procesně to význam mít může. Neřekl bych však, že v tom běžném jednání zejména v těch situacích a chvílích, kdy to jednání se vymyká tomu běžnému standardu, to znamená, v situacích a chvílích, kdy například opozice dělá nějaké obstrukce, tak je v tu chvíli pro tu vládní většinu pohodlnější, když tam má svého řídicího té schůze, to znamená, buď předsedu, nebo jednoho z místopředsedů té sněmovny, a naopak zase pro opozici může být výhodnější, když v dané chvíli tam má v uvozovkách svého člověka. Nicméně to se opravdu bavíme, myslím si, že odhadem o nějakých třeba 5 procentech toho jednacího času. V těch standardních chvílích bych řekl, že tam panuje v uvozovkách dobrá politická kultura až na, řekněme, ojedinělé excesy, které bychom mohli spočítat tak možná na prstech jedné nebo dvou ruk ...

Role prezidenta při sestavování vlády

26.10.2017 ČT 24 str. 09 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Prezidentské volby jako zbraň v povolebním vyjednávání. Ve vyjednávání o sestavení vlády, o složení Poslanecké sněmovny. Pane Kobzo, jak moc je vlastně pravděpodobné, omlouvám se, že by Tomio Okamura kandidoval na hlavu státu, podpořil byste ho, byl byste pro?

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak musím se přiznat, že toto je poměrně překvapivý pro mě, protože ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To je otázka.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

... protože jsem o ničem takovém dosud neslyšel.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak pokud se nepletu, tak o tom ještě budete rozhodovat, zda ustaví vlastního kandidáta, nebo ne.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak zatím to nebylo na pořadu dne, zatím se soustředíme na povolební vyjednávání, protože přeci jenom nás není, není tolik a myslím si, že to budeme řešit do toho termínu prostě, do toho 7. listopad, ale teď v tento moment ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já se jenom snažím pochopit, proč ...

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Teď v tento moment to neřešíme.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, ale já se snažím pochopit, proč třeba Tomio Okamura říká, že se o tom bude rozhodovat, že bude rozhodovat program, to neznáte? Třeba Miloše Zemana, který ostatně i třeba vašeho předsedu pochválil teď, že by měl ukázat, co umí, řekl doslova.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak pan prezident samozřejmě může říkat, co uzná, co uzná za vhodné, ale co se týče našeho přístupu jako SPD k volbám, tak to zatím není na pořadu dne.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Pane Bendle, jak moc velký problém je pro ODS fakt, že Jaroslav Kubera nebude kandidovat na prezidenta?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Není to žádný supervelký problém, je to, řeknu, rozhodnutí pana senátora, které asi zvažoval, nakonec říká, že ne, občanští demokraté se s tím určitě vyrovnají a zavčas dají vědět své preference. Pokud budeme navrhnout sami někoho nebo jestli podpoříme jednoho nebo možná i více kandidátů, to se všechno veřejnost dozví zavčas.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a názor Petra Bendla je jaký? Měla by ODS stavět vlastního kandidáta?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Není to na mně, abych rozhodoval, že, že jo, bylo by to asi, asi dobře, ale v dané situaci, kdy víme, že občanští demokraté nepodpoří Miloše Zemana a budeme spíše hledat konsensuálního kandidáta, který třeba bude přijatelný možná pro více politických subjektů, tak aby měl šanci dostat se do druhého kola a případně v těch prezidentských volbách vyhrát.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, a vy tam někoho vidíte teď mezi stávajícími kandidáty, kteří už ohlásili kandidaturu? Já se vás neptám na jméno, mě by zajímalo, jestli někoho tam máte, svého favorita.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Jasně, jasně, já vám rozumím, možná, možná vidím, ale do 7. listopadu se mohou ještě objevit nějaká další zajímavá jména, takže si počkám na to, co se v téhle té záležitosti stane.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A i v ODS třeba je někdo, kdo má na to teď vstoupit jako velká osobnost do tohoto boje?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

V tuhle chvíli ho nevidím, se přiznám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ani bývalý občanský demokrat?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Ne, v tuto chvíli opravdu, asi bych čekal, že když by to byl občanský demokrat, tak už by to nějak avizoval dopředu, říkal dopředu, v tuhle chvíli bych nečekal, že by někdo z občanských demokratů toto zvednul, ale 7. listopadu je termín, takže se může stát cokoliv.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A cokoliv se může stát také u hnutí ANO, pane Nachere, mělo by ještě stavět svého kandidáta.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

To si myslím, že není otázka na mě, já jsem, nejsem představitel vedení hnutí a nejsem ani člen, to znamená, já toto striktně odděluji. To se musíte zeptat představitelů hnutí ANO. Můj osobní ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Se pravidelně ptáme samozřejmě.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

No, tak se, tak se ptejte ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mě by zajímal váš názor, zda tedy je vhodné říkat, že teď to není otázka, když 7. listopadu je uzávěrka.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Ano, ale jestli se ptáte, jestli se ptáte na názor Patrika Nachera, tak vám na to odpovím. Jestli se ptáte na hnutí ANO, tak je potřeba se ptát vedení. Já to striktně ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já jsem se ptal na názor Patrika Nachera, zda by hnutí ANO mělo ...

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Ne, já, já takhle, takhle já tuhle tu hru tady hrát nebudu, buď se mě budete ptát na můj názor, ve smyslu, koho, kdo je mi sympatický, kdo je můj favorit a nebo se budete ptát, co by mělo udělat hnutí ANO, tak se pak ptejte vedení hnutí ANO.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobře, tak je mezi aktuálně ohlášenými kandidáty nějaký favorit Patrika Nachera a nebo by mělo hnutí ANO postavit vlastního kandidáta?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Jako dobře se snažíte, ale mě skutečně do toho nedostanete. Jasně jsme si na začátku řekli ty role, já jsem tady nový poslanec, jsem nestraník, který kandidoval za hnutí ANO, tak mě nestavte do role, že já tady budu mluvit za hnutí ANO. To má nějaké vedení, tam je dostatek lidí, vy máte dostatek redaktorů a kamer, tak za nima jedte a zeptejte se jich. Pokud se ptáte na můj osobní občanský názor ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak sem s ním prosím tedy.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Tak já měl jsem člověka, ke kterému jsem měl názorově blízko, ten bohužel včera oznámil, že kandidovat nebude, takže v této chvíli ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, těch styčných bodů je ale mezi vámi dnes celá řada, pánové, mám tím na mysli, pane Bendle a pane Nachere.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Já jsem neřekl, že budu volit pana Bendla.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Já jsem taky neřekl, že budu kandidovat.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, tak prosím, pojďme se na celou tu záležitost podívat trochu z nadhledu tedy, pane Trávníčku, nakolik má vlastně hypotetický kandidát, který by teď oznámil, že do toho jde nebo 7. Listopadu oznámil svou kandidaturu, vlastně šanci do toho celého koloběhu zasáhnout.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, to záleží, kdo by to byl samozřejmě. Pokud by to zvedla nějaká, řekněme, všeobecně známá osobnost, všeobecně respektovaná osobnost, tak by pořad, a zároveň osobnost, která by, řekněme, stála spíše někde na té pravé půli toho politického spektra, tak by podle mě tam ten potenciál pořad ještě existoval, když se podíváte dneska na ty kandidáty, na ty, řekněme, tři hlavní, tak to máte Miloše Zemana, který stojí nalevo, máte Michala Horáčka a Jiřího Drahoše, kteří v podstatě se tváří, že stojí uprostřed, to znamená, na té pravé půli té mapy nebo toho spektra je pořád ještě patrný nějaký možný prostor. Samozřejmě, pokud by to byl někdo, širší veřejnosti neznámý, tak samozřejmě by to měl velmi těžké, ten, ta doba se tenčí do té prezidentské volby, v podstatě měl by dva měsíce na to se nějak vůbec představit veřejnosti a seznámit jí se svým programem, to znamená, měl by to velmi těžké.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A je skutečně ještě vůbec relevantní mluvit o nějakém pravolevém dělení, protože ono asi leckdo by řekl, že Miloš Zeman také není typický levicový prezident důrazem na patriotismus, řekněme, vlastenectví, odmítání některých typů migrantů a podobně, tak to nejsou, řekněme, levicová témata.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je pravda, je pravda, že když se podíváte dneska na strukturu, na to rozdělení politického spektra, které po těchhle těch volbách je velmi rozbité, tak je pravda, a teď bych navázal na pana Kobzu, že tady je prostě nějaký překryv voličů nebo velmi výrazný překryv voličů SPD a Miloše Zemana a právě takové to laškování Tomia Okamury s případnou prezidentskou kandidaturou může být a patrně i je signálem prezidentovi: Pojďme se nějak kooperovat dneska, protože jinak hrozí to, že já budu kandidovat na Hrad a dost možná vezmu velkou část tvých voličů, pane prezidente, a dost možná to potom povede k tomu, že, pane prezidente, nebudeš ani ve druhém kole. Protože dneska opravdu v té situaci, té fragmentace té mapy může a pravděpodobně bude hrát v té volbě roli každý, každý hlas a do toho druhého kola opravdu můžou postoupit kandidáti někde na úrovni 15, 20 procent voličské podpory.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže velmi jednoduše, není to chiméra teď už hovořit o prezidentské volbě jako o zbrani ve vyjednávání?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Není to chiméra samozřejmě, je to ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Děje se to jenom v tomto ohledu tedy, v ohledu SPD Tomia Okamury a Miloše Zemana?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děje se to samozřejmě ve více ohledech, děje se to podle mého už posledního půl roku, bylo to patrné i ve vládní krizi, květnové, kdy velmi spolu kooperovali Andrej Babiš a Miloš Zeman, kdy ... A vlastně celou tu dobu, když se podíváte na tu historii té prezidentské volby z pohledu toho, jak k ní přistupovalo hnutí ANO, na začátku jasný signál. Nám je do nějaké míry sympatický Miloš Zeman, zároveň si umíme představit svého kandidáta, kterým by patrně mohl být Martin Stropnický, který se tvářil, že by do toho i rád šel, nicméně během toho, toho půl roku to dospělo do té fáze, kdy, kdy vlastně Miloš Zeman začal Andreji Babišovi do značné míry nadbíhat a zároveň Andrej Babiš pořád v ruce držel ten klacek v podobě toho, že hnutí může postavit svého kandidáta. Ten klacek do určité míry toho 7. listopadu zmizí, byť pořád Andrej Babiš bude moci na Miloše Zemana tak trochu tlačit tím, že bude říkat: "No, ale my bychom mohli podpořit, já nevím, tady Jiřího Drahoše nebo Michala Horáčka."

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, tak na druhou stranu ale Andrej Babiš i dnes, i dnes řekl: "Na voliče přece nemůže mít vliv, že nějaký Babiš podpoří nějakého kandidáta a řekl: 'Toho volte.' Volič se vždycky rozhodne sám," nebo to tak není?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Volič se samozřejmě vždycky rozhodne sám, ale to doporučení vliv mít může a patrně i má.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, mě by ale zajímala ještě jedna věc, a to případný hypotetický kandidát občanských demokratů tedy, má vůbec teď čistě teoreticky pro občanské demokraty smysl někoho stavět do volby po tom, co Jaroslav Kubera odřekl z rodinných důvodů?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To jsou, bych řekl, dvě rozdílné otázky, a to rozdílné v tom smyslu, je totiž, jedna možnost je stavět někoho a druhá věc je stavět někoho, kdo má, kdo může reálně vyhrát, jo, to znamená, stavět někoho jenom pro to, abyste někoho postavil, pak pro občanské demokraty z mého pohledu smysl nemá, protože to potom může dopadnout jako v té poslední prezidentské volbě ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

/Nesrozumitelné/ Přemysla Sobotky, ano.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak a pro ODS dneska výhodná ta role druhé nejsilnější strany a bylo by pro ní, pro tu prestiž strany velkým, řekněme, zásahem, kdyby ten její kandidát se umístil podobně jako Přemysl Sobotka tehdy před těmi pěti lety.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ptá se ještě Michal Krejdl: "Zatím to vypadá, že nikdo nechce s hnutím ANO do koalice. Očekáváte, že se jedná budou protahovat až do doby po prezidentských volbách?" Souvisí to s tím nějak?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, podle mě to spolu souvisí, souvisí to primárně v tom, v procesu sestavování vlády v tom smyslu, že prezident je ten, který má ten první a druhý pokus. Možná můžeme zkusit trochu zaspěkulovat, ono se taky teďka může stát, že podobně jako v roce 2006 prezident pověří vítěze voleb sestavením vlády, vítěz voleb sestaví nějakou jednobarevnou vládu, ve které, která bude doplněna o nějaké odborníky, dost možná to budou třeba odborníci blízcí Miloši Zemanovi a Hradu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To říkal Tomio Okamura dnes, ano.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

A taková vláda bude nějakým způsobem vládnout, třeba i bez důvěry, podobně jako Rusnokova vláda a bude se dál vyjednávat, ale bude to alespoň nějaký posun v těch jednáních. No, a potom v takové situaci ta prezidentská volba nabude extrémní důležitosti, protože v podstatě ta prezidentská volba se stane jakýmsi referendem o té vládě skrz toho prezidenta, jinými slovy, pokud občané budou souhlasit s tím, aby ta vláda vládla i bez důvěry, tak dají hlas tomu prezidentskému kandidátovi, to znamená, v daném případě Miloši Zemanovi, který tu vládu takhle konstruoval nebo naopak budou volit někoho jiného, protože patrně všichni ostatní prezidentští kandidáti to budou kritizovat, takže zvolí někoho jiného, který přinese, přijde s tím, že jmenuje, že konečně využije ten druhý pokus a proběhne nové sestavování vlády.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A tak to je zatím velká hypotéza, nicméně díky za to, že jste teď otevřel další velké téma - prezident jako současný aktér skládání vlády. Pojďme si tedy ukázat jak se zatím do povolebního vyjednávání možné vládní spolupráce zapojil prezident Miloš Zeman. Dosud jednal pouze s vítězem voleb Andrejem Babišem a předsedou KSČM Vojtěchem Filipem. S tím ale údajně řešil zejména zahraniční politiku. K sestavování kabinetu se ovšem vyjádřil pro server Blesk.cz. Podle něj by měli Piráti, kteří koalici s hnutím ANO ovšem odmítají svůj postoj přehodnotit.

redaktor /citace: Miloš ZEMAN, prezident České republiky/

"Mně připadá docela logické, kdyby se začlenili do vlády. Jsou odborníci na elektronizaci veřejné správy, digitalizaci ekonomiky, s tím minulá vláda téměř nehnula. Ať ukážou svoji odbornost."

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/

Pan prezident v tomto nehraje z našeho pohledu žádnou roli. My jsme se dostali do Poslanecké sněmovny a naši agendu a naši strategii jsme si určili my sami a lidé nás do ní volili, takže my budeme jednat podle té strategie a děkuju panu prezidentovi za radu, myse s ní popereme po svém.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A ve stejném rozhovoru pak prezident okomentoval ještě možné vládní působení v hnutí Svoboda a přímé demokracie. SPD Tomia Okamury podle něj není extremistickou stranou a dovedl by si jí ve Strakově akademii právě se zmíněnými Piráty a hnutím ANO představit. Taková koalice by měla pohodlnou většinu 122 mandátů. Skládat ji ovšem zatím nechce ani jedna ze stran.

Jiří OVČÁČEK, mluvčí prezidenta republiky

První setkání se uskuteční v úterý 31. října na zámku v Lánech, kdy pan prezident ve 14 hodin u příležitosti pracovního oběda přijme předsedu hnutí ANO Andreje Babiše a člena předsednictva hnutí ANO Radka

Vondráčka. Ty schůzky budou pokračovat i v dalších dnech, vždy se uskuteční v Lánech a ta poslední je naplánována na 16. listopad, kdy do Lán zamíří zástupci hnutí STAN.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, poprvé totiž výrazněji do povolebního jednání zasáhne Miloš Zeman, právě v úterý, kdy neformálně pověřil jednáním o sestavení vlády Andreje Babiše a potom se chce setkat, jak jsme právě slyšeli, se všemi stranami, které v nové sněmovně usednou. V lánském zámku je přijme v pořadí podle volebních výsledků. No, a ještě poslední údaj. Noví poslanci se poprvé sejdou 20. listopadu, tedy v nejzazším možném termínu a tím Hrad chce umožnit stranám, aby spolu důkladně projednaly možnou spolupráci. V tento den ostatně také podá vláda Bohuslava Sobotky demisi. Pane Nachere, prosím, zajímalo by mě, jak vlastně rozumíte tomu, co se teď děje, že prezident pověřil Andreje Babiše vyjednáváním o vládě, poté ho chce pověřit sestavením vlády a když dnes Česká televize nebo včera to bylo, mluvila s Andrejem Babišem, tak on má za to, že tím se vlastně i rozumí jeho jmenování premiérem de facto. Je to tak?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Tak Miloš Zeman je zkušený politik, takže samozřejmě teďka přichází jeho chvíle. On jí využívá, co všechno hraje, jakou roli v tom hrajou nějaké další nuance, které my, které my neznáme, ty detaily, to těžko soudit. Každopádně o tom je, pro někoho bohužel, pro někoho bohudíky ta politika, že prostě hrajou roli v tom i takové detaily, jako kdy svolat první zasedání sněmovny, oddělit, jestli je to pověření nebo pouze nějaký jakoby příslib vedení nějakých, nějakých rozhovorů.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a je to dobře ta velká časová lhůta?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Já jsem zastáncem toho, abysme se chovali ústavně komfortně, to znamená, jsou tady nějaké dva pokusy, které má na své straně prezident. Potom poslední pokus předseda dolní komory. No, a pak, když se to nepodaří, tak, tak to směřuje k předčasným volbám. Já si myslím, že by všichni aktéři těch jednání i včetně pana prezidenta prostě, a i včetně stran, které dopředu říkají, že budou, že budou opozičními stranami, aby věděly, jakým způsobem, a proto ta ústava je takhle napsaná, aby věděli, jakým způsobem se to může i také vyvinout a každý si převzal ten svůj díl odpovědnosti a potom nemudroval po 3 měsících, že, že se to odehrálo nějakým způsobem, když se toho mohl aktivně účastnit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a jak velký díl odpovědnosti by měl převzít Andrej Babiš, měl by dostat oba dva ty pokusy prezidentské?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Tak zatím z těch zkušeností, já jsem si to nepřipravil, ale z těch zkušeností, co si pamatuju z minula, tak ten vítěz voleb měl, měl první i druhý pokus, co si vzpomínám, možná, že pan ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mirek Topolánek kupříkladu.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Pan analytik nás, nás doplní, ale vždy to tak, vždy to tak bylo, ty dva pokusy, takže mně to přijde logické a znova se vracím k tomu, že není možné jednou větou říkat, že někdo vyhrál volby největším náskokem za posledních 20 let a zároveň vlastně v těch jednotlivostech mu upírat ty možnosti, které s tím souvisejí. Před tím to byl předseda sněmovny, teď by to byl třeba, že by neměl mít ten druhý pokus.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Můžu s dovolením tedy požádat o doplnění, pane Trávničku? Dva pokusy pro jednoho člověka. Je to standardní nebo nikoli, nebo pak by měl být na řadě druhý?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ono v podstatě na ten druhý pokus došlo právě jenom v tom roce 2006, kdy ale bylo logické, že ho dostal Mirek Topolánek, protože Mirek Topolánek byl ten, který nakonec těch 101 hlasů za sebou měl v té sněmovně. To ad 1. Ad 2 připomenul bych ještě situaci z roku 2010, kdy naopak ten první pokus získal druhý v pořadí tehdy Petr Nečas který sestavil vládu, protože ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Protože měl také dostatečný počet hlasů, chápu to dobře?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak. Zpravidla, pokud máme hledat nějaké pravidlo v tom, kdo dostává ty pokusy, tak můžeme v podstatě vysledovat jediné, a sice to, že ten pokus dostává ten, kdo tu většinu za sebou v té sněmovně má, byť i tady existuje výjimka, pokud, a to je už dneska možná zmíněná Rusnokova vláda.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Úřednická vláda. Ano.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, taková polopolitická, polouřednická.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Jestli můžu větu, ať mají kolegové také prostor.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Určitě.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Ale tam je samozřejmě vždycky důležitý ten kontext, ten kontext je, že tehdy tam bylo 5 politických stran nebo dokonce 4, v roce 2002, tuším, a zatímco teď jich je tam 9, ta fragmentace, tudíž fragmentace, tudíž i možnost kombinací je mnohem větší. Zaprvé. Za druhé před tím ty rozdíly v počtech poslanců nebyly takové a v zásadě se dopředu dalo dopočítat, jak by ty koalice mohly být. V této chvíli je to tak, že tady máte jeden subjekt, který má 78 poslanců a ty menší mají 3krát, 4krát, 5krát méně. To znamená, že, jo, ten kontext, ten kontext toho je důležitý, což z nich ale zároveň samozřejmě nesnímá tu spoluzodpovědnost, protože ty počty, ne, ty počty jsou, to je jednoduchá matematika, ono prostě jakoby říkat na všechno ne, znamená umět převzít ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, bez ANO zkrátka nejde složit žádná vláda v tuto chvíli s nějakým rozumným programovým průnikem, takto bych to s dovolením shrnul.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Ano, přesně tam jsem jako směřoval, vidíte, vy mně vidíte do hlavy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To je jednoduchá matematika skutečně, ale právě proto jsem se chtěl zeptat pana Bendla, to je ten důvod, proč si už teď neříká ODS o druhý pokus?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Já si myslím, že v tom bude nebo souhlasím s tou fragmentací, že prostě hnutí Andreje Babiše ANO významně vyhrálo ty volby, je tady navíc, bych řekl, skoro bych řekl spolupráce mezi Hradem a Andrejem Babišem, která je zjevná nebo aspoň já osobně ji takto čtu dlouhodobě, že přeci jenom hledají nějaké formy spolupráce, tak aby se v té prezidentské volbě, která hraje už dneska tu situaci, někde potkali. Že má prezident spoustu nástrojů, jak pomoci novému premiérovi nebo vůbec to určit, kdo tedy má sestavovat vládu, v tom si můžou zkrátka pomoci.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ne, počkejte, řekne si ODS o druhý pokus, nebo ne?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

K čemu směřuju, myslím si, že Andrej Babiš tohle, tenhle puvoár sestavit vládu dostane, aniž by přinesl 101 jmen, přestože to v minulosti takto víceméně vyžadoval a je otázka, jak se s tím hnutím ANO nakonec popasuje, to, to bysme se vraceli na začátek. Podle mě to takto všichni čekají v tuhle chvíli. Stane se to, ten timing má v rukou prezident, a protože to je zkušený politik, určitě se bude snažit ho udělat tak, aby mu to vyhovovalo v prezidentské volbě.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Kobzo, jak vlastně do tohoto všeho by měla zasahovat, mělo zasahovat hnutí Svoboda a přímá demokracie. Existují náznaky, že se, řekněme, shánějí ti konstruktivní poslanci, kteří by podpořili menšinovou vládu, hnutí ANO a SPD, takováhle konstrukce vlády, ta by byla pro SPD přijatelná? Je jedno, jak vypadá vláda, důležitý je jenom program?

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak já se musím přiznat, že nevím o shánění nějakých, jak říkáte vy, konstruktivních poslanců.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Můžeme tomu říkat drby.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Jestli, jestli někde probíhá, tak určitě někde, někde mimo mě, ale pochybuju teď v tento moment určitě a co se týče, co se týče prezidentské volby jako takové, tak je nesporné, že pan prezident tam bude hrát poměrně důležitou roli a jako, řekl bych, zkušený matador si to bude i užívat, jak ho znám nebo, co jsem teda o něm slyšel a věděl. Takže, takže já si myslím, že zase, zase jsme trošku, trošku napřed vývojem, protože ten čas do toho, do toho 20. Je podle mého názoru velice rozumný, protože ta jednání při té fragmentaci jsou opravdu složitá, navíc ta, ta skladba těch prezidentských kandidátů vlastně dál fragmentuje voličskou základnu, stejně jako kandidovalo dalších 19 v uvozovkách pravicově vlasteneckých stran, které se nedostaly žádná přes 1 procento, tak můžeme očekávat, že i množství prezidentských kandidátů vlastně stáhne na svoji stranu určité množství hlasů z prvního kola.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pokud by kandidoval Tomio Okamura, ano. Třeba.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak Tomio Okamura, co já vím, tak se k tomu nechystá, ale to byste mohl kandidovat vy taky mimochodem.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Nemohl, věřte, že nemohl, není mi 40 let.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

No, tak to se dá všechno zařídit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Petr Bendl, Jiří Kobza a Patrik Nacher byli hosty Devadesátky. Pánové, mockrát díky. Mějte se hezky. Na shledanou.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Hezký večer.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Děkujeme za pozvání.

Povolební vyjednávání: den pátý

26.10.2017 ČT 24 str. 01 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ještě jednou přeju hezký večer z Devadesátky ČT 24. Pátý den po volbách a hnutí ANO zahájilo druhé kolo vyjednávání, konkrétně se tak stalo schůzkou s SPD. Rozhovory dnes vedli ovšem také mezi sebou občanští demokraté, lidovci a Starostové a strany teď kromě programových otázek samozřejmě řeší také budoucí podobu Poslanecké sněmovny, zejména to, kdo usedne v jejím vedení. Jednají ale také o obsazení výborů, některé už teď představily svoje požadavky. Toto jsou také témata, kterými se budeme v Devadesátce zabývat. No, a pozvání přijal jednak Matěj Trávníček, politolog z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pan Trávníček nám pomůže dodávat potřebný politologický a odborný nadhled, protože mu budou dělat společnost tři politici, tři poslanci, kteří zasednou v řadách Poslanecké sněmovny, v lavicích Poslanecké sněmovny. Patrik Nacher zvolený jako nestraník na kandidátce hnutí ANO, vítejte. Dobrý večer.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Pěkný večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Jiří Kobza, poslanec Svobody a přímé demokracie, vítejte.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A Petr Bendl, poslanec za občanské demokraty. Vítejte také vy, pane Bendle. Dobrý večer.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale nejprve prosím tedy, pane Trávníčku. Jak daleko nebo respektive jak blízko jsme se teď ocitli dnešním dnem sestavení nové vlády? To je ta úvodní otázka.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to je samozřejmě ve hvězdách. Může se stát, že ty jednání se budou táhnout celé dlouhé měsíce. Podívejte se třeba teďka na aktuální případ z Nizozemí, kdo to sestavování vlády trvalo 7 měsíců. Je znám případ z Belgie, kde se vyjednávalo po volbách 2007 9 měsíců, pak ta vláda 9 měsíců vládla a zase se rozpadla. Takže jedna ta možnost je, že se, že to bude opravdu se táhnout, druhá ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A 10 měsíců Česká republika, pokud se nepletu, v roce 2006.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, tam to taky, tam to taky trvalo, ta zablokovaná situace 100 na 100. Nicméně, takže to je ta jedna možnost, samozřejmě tu situaci komplikuje ještě skutečnost, že máme před prezidentskou volbou, to znamená, reálně se může stát to, že ty jednání se budou táhnout a v podstatě ta prezidentská volba se stane okamžikem, kdy voliči se rozhodnou, jakou vládu teda chtějí v tom prvním a druhém kole prezidentské volby, no, a nebo taky ne, nebo taky se můžeme nadít, že příští týden v pondělí Andrej Babiš oznámí, že se dohodl s Tomiem Okamurou, že sehnali několik konstruktivních poslanců ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak se říkalo přeběhlíkům také v tom období počínajícím rokem 96, překládám.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

A že vláda je hotová a má většinu, to znamená, teď je to opravdu věštění z křišťálové koule.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Přesto se o to pokusíme, pomohou nám v tom zde přítomní poslanci. Připomínám, že si tedy rozebrali místa zcela náhodně, v tom není žádná preference, ale přesto začnu u vás, pane Bendle. "V předvolební kampani ve volbách samotných se ukázalo, že Antibabiš jako program nefunguje," říká divák, co se představil jako Václav Moravec. "Tak proč v něm takzvané demokratické strany pokračují i po volbách?" To je jako by skutečně mířilo na občanské demokraty. Proč vlastně nikoli teď do vlády nebo do podpory vlády Andreje Babiše?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Občanští demokraté řekli jednoznačně před volbami, že s hnutím ANO do vlády nepůjdou. A není nejmenší důvod, proč bysme názor měli měnit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Není ten důvod třeba to, že to využijí jiné strany, že to třeba využije Svoboda a přímá demokracie, což je jediná strana, která teď říká, že by do vlády šla.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Možná to využije, ale občanští demokraté, jsme teď v úterý měli jednání poslaneckého klubu a jednomyslně jsme se shodli na tom, že vyjednávat s Andrejem Babišem a s hnutím ANO o vládě nebudeme.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tomio Okamura dnes také mluvil o menšinové vládě, hnutí ANO s odborníky, které nominuje Pražský hrad. To je podle občanských demokratů také varianta lepší, než sedět s Andrejem Babišem ve vládě.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

My zcela určitě nepodpoříme ani menšinovou vládu Andreje Babiše. To si myslím, že je z toho zřejmé.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, ale zajímalo by mě to porovnání, co je pro vás, řekněme, nebo třeba i pro Českou republiku, jak to vidí občanští demokraté, lepší?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

No, občané v České republice si ve volbách vybrali jednotlivé politické subjekty. Ti, co jsou nám blízké, ti, my s nimi 101 dohromady zcela zjevně nedáme, a tudíž počítáme s opozicí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Kobzo, SPD dnes jednala s hnutím ANO. Já tedy musím vytknout před závorku, že nejste členem vyjednávacího týmu, přesto předpokládám, že jste sledoval ty výstupy i vašeho předsedy, tak jak se přiblížila třeba možná spolupráce?

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak já bych ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Z vašeho pohledu subjektivního.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Já bych chtěl říct jednu věc. Vyjednávání s ANO jako s vítězem voleb je naprosto legitimní a přirozené jako povolební vývoj a pro nás není rozhodující, s kým, ale co prosadíme. Pro nás náš program je král, protože my jsme slíbili voličům program a snažíme se najít partnery, kteří nám pomohou ten program prosadit a zatím probíhají jednání, která, abych tak řekl, zatím nedala nějaký finální, finální výraz. Já se musím přiznat, že nesdílím optimismus pana Trávníčka a asi nemám jeho křišťálovou kouli ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Zatím nikdo nemáme.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

A myslím si, že ta jednání se ještě nějakou dobu, dobu potáhnou. Ale jak říkám, pro rozhodnutí SPD, kam půjde a s kým, je rozhodující program.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, to ano, to jsme slyšeli už mnohokrát ...

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tam není, z toho není cesta. Já vím, protože ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

... od Tomia Okamury, ale také jsme od něj dnes slyšeli, že třeba to jednání dnes vypadalo tak, že když Tomio Okamura nadhodil téma referenda, které by se mohlo týkat i vystoupení Česka z Evropské unie, tak to bylo něco velmi nepřijatelného. Tomio Okamura o tom hovořil asi dvě minuty, jak moc je to pro hnutí ANO nepřijatelný programový bod. Tak v takové vládě má cenu tedy být?

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak pro nás je referendum alfa a omega našeho programu, protože jsme Strana přímé demokracie a určitě nestojí za to vyměnit, vyměnit ústupek nebo, řekl bych, prodat referendum za pár křesel na ministerstvech, to zase by byla zrada na našich voličích a těch bylo přes půl milionu, takže my jsme pořád vázaní slibem, který jsme jim dali.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pan Nacher kroutí hlavou celou dobu. Tak jak to vnímáte? Vlastně to, řekněme, komplikace, zkratka početní komplikace při sestavování vlády.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Tak to už bylo celkem jasné z těch výsledků už v sobotu večer, ale já teďka nerozumím moc, proto jsem tak kroutil hlavou, tý nervozitě. Já jsem si vytáhl, jak dlouho trvalo sestavování všech předchozích vlád a nejkratší doba byla 30 dnů. My jsme tady pátý den ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak dobrá, ale ...

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Počkejte, já to dopovím, my jsme tady pátý den a už jsou jako všichni nervózní, už se tady spekuluje, co se bude vyhlášovat příští týden. Tady prostě nejkratší doba vyjednávání vlády byla 30 dnů, a to ta koalice byla víceméně jako jasná počtově a i přesto to trvalo 30 dnů. To znamená, já jakoby nerozumím tomu, kam až to chceme hnát a proč se tady zbytečně vytvářejí potom virtuální reality. Jsme v pátém dni, máme před sebou několik, si myslím, ještě týdnů, protože bohužel některé politické strany jaksi nechtějí převzít tu zodpovědnost, kterou jim voliči dali, oni přece nedali ty hlasy pro to, aby skončily v opozici a jenom kibicovaly a uvidíme, jak se to pohne dopředu, třeba, třeba nějaký posun bude, ale ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak já to s dovolením dovysvětlím, protože ono se nikdy nestalo, aby mezi prvním a druhým bylo 18 procent. Nikdy se nestalo, nebo aspoň, tedy dobrá, stalo se to, že se všichni vyhrazovali proti vítězi voleb, ale poprvé byla tím řešením opoziční smlouva a podruhé ti takzvaní konstruktivní poslanci. Ne zcela, řekněme, konformní řešení, tak dobrá, tak nemusíme tomu říkat nervozita, ale spíše jak moc z toho pro vás vyplývá nějaký normální ústavní scénář z těch výroků, co slyšíme?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Když se podíváte na ta čísla, tak těch kombinací je tam celá řada. Otázka je právě o ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Aritmeticky ano, ale názorově asi ne, plus výrokově nikoli.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

My se musíme vůbec dostat do té fáze, abysme si řekli ty názory, ty programové teze. Já jsem si tady vytáhl například to, jak se to jmenuje, Vyšehradskou deklaraci ODS, abych se podíval, co všechno ODS před volbama říkala a v čem, v čem se to protíná, v čem se to rozchází. Jakoby měli bysme se začít bavit o tom obsahu. V momentě, kdy se, budu furt říkat, že za žádných okolností nikdo s nikým ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím.

NACHER

... tak se to pak nedopočítá.

PS: boj o rozdělení strategických výborů

26.10.2017 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak toto jsou strany, u kterých víme, o jaké výbory mají zájem. Sociální demokraté ale třeba chtějí řešit své návrhy na obsazení výborů až na zítřejším zasedání poslaneckého klubu a KDU-ČSL ta se zatím vyjádřila jen k bezpečnostnímu výboru. Podle ní by v jeho čele měl stát zástupce opozice. No, a já připomínám, že s námi stále ve studiu také je účasten Matěj Trávníček. Pane Trávníčku, jak vlastně je důležité mít ten který výbor. To je otázka skutečně vlivová a nebo, teď nechci být tedy vulgární, ale je to pravda, i finanční koneckonců, protože předsedové výborů, komisí, tak mají ten platový koeficient výše, než běžní poslanci.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych to takhle úplně takhle ne vulgarizoval. To předsednictví v těch výborech je důležité právě pro to, protože umožňuje těm stranám prosazovat ten svůj program v té dané oblasti o něco lépe, než kdyby to předsednictví toho daného výboru neměli. O tom, o tom bych řekl, že to hlavně je. Samozřejmě a mohli jsme to teďka slyšet, ty jednání jsou pořád na začátku, strany se ořukávají, přicházejí s nějakými požadavkami, ale v první řadě je potřeba vyřešit a už to tady zaznělo taky, jak bude vypadat ta vláda a od toho se bude odvíjet i to ostatní, to znamená, jak bude vypadat a jak bude, jaké bude rozdělení výborů mezi novou vládou a opozicí, protože to je taky důležité. Standardně, typově třeba kontrolní výbor standardně patří opozici, to znamená, pokud nevíme, které strany budou v opozici, tak ani nemůžeme vědět, kdo bude mít teda předsedu kontrolního výboru.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a je nějaké, řekněme, nepsané pravidlo na obsazování právě předsednických rolí? Protože viděli jsme, že v roce 2010, nepletu-li se, tak chtěla ČSSD obsadit post předsedy sněmovny, ale nakonec si ho pro sebe ponechala vládní koalice. Miroslava Němcová tehdy byla předsedkyní sněmovny.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Napřed ještě k těm výborům. Ono zpravidla to potom odráží nějakým způsobem proporcionálně rozdělení sil ve sněmovně. Co se týče předsednictví Poslanecké sněmovny jako takové, tak ten případ z toho roku 2010 je hodně zajímavý. Ono totiž u nás je to jednoduché, u nás je to tak, že buď šéfem sněmovny je zástupce té nejsilnější vládní strany a nebo v dohodě s tou vládou zástupce té nejsilnější opoziční strany. ČSSD nicméně měla tendenci, a bylo to teda hlavně po volbách 2006 tvrdit, že druhá strana v pořadí má jakýsi nárok na to obsadit pozici šéfa sněmovny. Nic takového ale v té tradici neexistuje a je úplně běžné, že vládní strana si bere

i post šefa dolní komory. Ostatně aktuálně také patřil post předsedy dolní komory nejsilnější vládní straně, to znamená ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale ono to tak bylo. Pokud se nepletu, Stanislav Vlček, ten byl předsedou sněmovny v okamžiku, když vládla vláda občanských demokratů.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, a to byl právě zajímavý případ, protože pokud si pamatujete správně, tehdy to bylo 100 na 100, byly tady, vytvořily se po volbách dva jasné, dva jasné bloky každý o 100 poslancích, ta situace byla zablokována, sám jste to zmiňoval, jak, kolik dlouhých měsíců trvalo sestavování vlády, kterou jsme se dočkali až někdy v lednu a ty volby byly někdy v květnu, červnu, to znamená, tehdy bylo potřeba ustavit orgány sněmovny. To je první krok, který nová sněmovna musí udělat, je ustavit své orgány, to znamená primárně své vedení, aby následně vůbec mohla zasedat a mohla jednat a mohla se nějakým způsobem usnášet a řídit a tehdy jako v uvozovkách dočasné řešení bylo akceptováno tím, řekněme, pravicovým blokem, že ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Prozatímní předseda, ano.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... pan Vlček se stane prozatímním předsedou, ale nakonec byl prozatímním předsedou téměř celé ty 4 roky.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, tak, pane Bendle, jaký vlastně význam má v tomhle kontextu ta žádost o předsednické křeslo pro pana Fialu, když vlastně ani občanští demokraté ten princip druhého v pořadí nedodrželi v roce 2010?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Jasně, to ..., já tomu ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tehdy byli, tehdy ano, dokonce i sociální demokraté vyhráli volby, připomínám.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Já tomu rozumím. My jsme skončili druzí, máme za to, že si o pozici předsedy Poslanecké sněmovny máme říct, jak to dopadne, může se najít většina, která s tím samozřejmě nebude souhlasit, ale my v okamžiku, kdy jsme skončili druzí, tak jsme to cítili takto. Petr Fiala je osobnost, která by tuhle funkci zcela určitě dobře zastávala a uvidíme, jak nakonec dopadnou ta jednání, která možná nebudou úplně jednoduchá a třeba budou mít občanští demokraté šanci.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže jde o prestiž jinými slovy.

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Určitě.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Kobzo, vnímáte to, řekněme, podobně, proč by vlastně nutně měl Tomio Okamura se stát členem vedení Poslanecké sněmovny? Co si od toho slibujete vy kromě prestiže?

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak vychází to z našeho umístění ve volbách a s tím, že by sněmovnu vedl pan Vondráček z ANO my nemáme žádný problém.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, Tomio Okamura by rád kandidoval na místopředsedu takto.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Ano, ano, takže ta pozice místopředsedy, já si myslím, že je naprosto legitimní a vychází, vychází z našeho zisku ve volbách.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, ale zda si od toho slibujete nějaký, řekněme, praktický zisk nebo výsledek kromě prestiže.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Tak samozřejmě je to velice prestižní funkce, to není žádná, žádné tajemství. Fakt je ten, že my jsme byli vlastně celou dobu pod vysokou mediální, dá se říct, blokádu a nyní v momentě, když bude náš předseda místopředsedou sněmovny, tak už nás prostě blokovat nebudou moct masmédiá. Takže to je, takže pro nás ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak Česká televize přenášela všechny tiskové konference, nikoli SPD, protože není parlamentní strana, ale pana Okamury jako poslance.

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Hlavně, hlavně posledního půl roku, kdy už jsme měli nad 5 procent, a to bylo ze zákona.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak těžko teď argumentovat, jak dlouho to bylo, nemám k dispozici přesnou statistiku, ale pro zajímavost tedy, pane Kobzo, pan Stanislav se ptá, co tedy říkáte na požadavek předsedy sněmovny pro Petra Fialu. Zda by ho teoreticky mohla SPD třeba podpořit jako třeba vyjednávací krok?

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Zatím nevím, že by to bylo na pořadu dne. Nemám k tomu informaci.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Je skutečně nutné, aby hnutí ANO mělo ten post předsedy sněmovny, pane Nachre?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Nachere, ale ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Omlouvám se.

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

... já si myslím, že pan kolega to tam řekl zcela jasně, že většinou je to tak nebo téměř vždy, mám pocit, že ještě jedna výjimka byla opoziční smlouva, kdy byl Václav Klaus, je to tak, předsedou sněmovny a Miloš Zeman byl premiér, tak vždy vítěz voleb má i předsedu sněmovny, ba dokonce tady právě byl ten příklad z roku 2010, kdy ho ani ten vítěz neměl, kdy, kdy ODS tu pozici uvolnit nechtěla. Tady před chvílkou jsme slyšeli, že ANO vyhrálo s největším náskokem po roce 89, takže má tudíž největší zodpovědnost, to slyšíme, to slyšíme vlastně od začátku dneska toho pořadu a s tím souvisí i samozřejmě pozice mimo jiné, samozřejmě, mimo těch vládních, pozice vedení dolní komory, takže mi to přijde jako celkem logické a přišlo by mi extrémně nelogické, kdyby zrovna právě v této chvíli by platila teze, že by předseda dolní komory měl být představitel druhé nejsilnější. Jakkoliv je to samozřejmě legitimní požadavek, já proti tomu, já proti tomu jakoby nic nemám, od toho právě jsou ta vyjednávání, aby se vznášely, nicméně ptáte-li se mě na můj názor, tak platilo-li, že vítěz voleb a minule sociální demokracie porazila ANO o 1,5 procenta a měla premiéra, předsedu Senátu i předsedu sněmovny, teď je to o parník a najednou by to pravidlo platit nemělo, tak nechť diváci posoudí, jestli to má logiku.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak ptám se vás jako zástupce tedy vítěze voleb, co ten požadavek na kontrolu výborů, které, nebo komisi, které kontrolují tajné služby, divák Petr ptá se, zda by je měla vést ODS, ale oni se na tom, řekněme, shodly opoziční strany, že by to zkrátka měla být opozice, tak tady, pravda, divák Petr k tomu přidává argument, jak říká, že tajné služby kdysi říkala Jana Nagyová Nečasová, ale mě by zajímalo, zajímalo vaše stanovisko i bez tohoto, řekněme, podpurného argumentu. Je pro vás představitelné, aby komise pro kontrolu tajných služeb řídila opozice?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Já teďka, já na to nemám silný názor. To jsme skutečně už někde o 3 patra, o 3 patra níže, my jsme se bavili o těch nových výborech, jakožto nějakých symbolech nějakých priorit, protože ty výbory symbolizují něco, co by vláda, potažmo samozřejmě Poslanecká sněmovně, kam by chtěla směřovat, čemu by se měla věnovat, tak ono je to často o tom symbolu a ten symbol může být mimo jiných opatření s výrazně právě vznikem nějakého výboru, který bude mít nějakou třeba užší, úžeji formulované obsah. Pokud jde o ty další věci, pojďme se, pojďme se o tom bavit. My jsme se na klubu, my jsme zatím měli jenom jeden klub, nevím, jak to měli kolegové, kolikrát se sešli. Já jsem tam nováček, to znamená, to už jsme skutečně někde o tři patra níže, jako se bavit ještě o oddělení podvýborech, komisí, delegací, jak jsem pochopil, to je skutečně, je pátý den, to je opravdu brzo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je to tak, pane Kobzo, nějaké výbory by měly zmizet třeba nebo se přestrukturalizovat podle SPD?

Jiří KOBZA, nově zvolený poslanec /SPD/

Já souhlasím tady, tady s kolegou s tím, že je příliš brzo na to mluvit, protože my jsme měli jeden klub, dneska odpoledne, kde se řešily věci provozní, počínaje vstupními kartičkami a podobně, takže jako na tyhle, na tyhle věci další jako opravdu, opravdu je brzo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá, ale mě by stejně zajímala jedna věc, výbor, který tady zatím ještě nepadl, mandátový a imunitní výbor, protože to bude výbor, do jehož rukou poputuje žádost o vydání poslanců Faltýnka a Babiše. Chtěla by se ho ujmout hnutí ANO jeho vedení nebo je to lhotejný? Teď, pravda, vy nejste vyjednávač, ale váš soukromí názor. Mělo by ho mít hnutí ANO z tohoto titulu třeba v ruce?

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Já skutečně nevím a já tady nebudu zbytečně jako říkat nějaký svůj osobní postoj na něco, co může být předmětem toho vyjednávání, abych tady, abych to zbytečně já nějakým svým nešikovným vyjádřením komplikoval nebo torpédoval, to znamená, pojďme se o těch věcech bavit, já říkám, je příliš brzy a my jsme, my

nemáme ještě ani ty kartičky, já jsem dostal jenom nějakou složku, studuji si jednacích řád a podobně, to znamená, že my jsme ještě ..., vlastně dneska teprve skončila ta předchozí sněmovna, to znamená, dneska se tam vyklízely ty prostory, takže ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Někteří poslanci už kartičku mají, fotí si jí na Twitter ...

Patrik NACHER, nově zvolený poslanec /nestr. za ANO/

Ano, já jsem to viděl právě, tak vidíte, jo, takže já si myslím, že to není o kartičkách, tak někdo, někdo se s tím už chlubí, takže my jsme, my jsme v bodě 0 nebo 0,5 a ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Chápu. Ne, ale to je zajímavá myšlenka, jestli to není předmět vyjednávání, mělo by to tak být, pane Bendle? Mandátový a imunitní výbor jako těžká vyjednávací váha?

Petr BENDL, nově zvolený poslanec /ODS/

Podstatný je počet poslanců a jak je tam rozložena ta struktura těch jednotlivých politických subjektů. Tak jak jsme se o tom bavili, byť je to prestižní věc, ten předseda výboru vlastně organizuje a připravuje ve spolupráci s tím týmem a s úředníky, které tam má k dispozici jednání jednotlivých výborů, případně podvýborů a vytváří tomu zázemí, ale v hlasování je to jeden hlas. To znamená, že tam nemá žádnou jinou větší sílu či nesílu a pochybuji, že tohle bude nějaká, nějaká větší priorita hnutí ANO. Myslím si, že to, to asi těžko.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak díky moc za komentář.

Vladimír Šindelář má Cenu Jaroslava Golla

25.10.2017 Písecký deník str. 03 Písecko/Jižní Čechy
STANISLAVA KOBLIHOVÁ

Kniha příběhů, které se do cyklu knih ze Šumavy nevešly, přinesla spisovateli cenu za literaturu faktu.

Milevsko – Milevskému spisovateli Vladimíru Šindelářovi přibylo další ocenění, a to Cena Jaroslava Golla za rok 2017 za literaturu faktu, a to za knihu Historické příběhy ze staré Šumavy, kterou vydalo nakladatelství Víkend v roce 2015. Cenu mu udělilo město Chlumeck nad Cidlinou, Klub autorů literatury faktu a **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Kniha Historické příběhy ze staré Šumavy zahrnuje události od 14. až po 20. století. „Jsou tam zajímavosti, které se mi nevešly nebo nějakým způsobem nehodily do cyklu Kriminálních příběhů ze staré Šumavy, ale které mě při pátrání v archivech zaujaly,“ uvedl Vladimír Šindelář.

Dodal, že Šumavou, Pošumavím a Českým lesem prošly velmi dramatické dějiny, které mnohdy znamenaly osudový zvrat v životě tamních obyvatel.

V knize jsou zaznamenány zajímavé bitvy jako například u Brůdku roku 1040, u Domažlic roku 1431 či boj o volarské šance z roku 1620. Jsou tam ale i neštěstí, která se stala u šumavských jezer, nebo nejsmutnější Štědrý večer roku 1937 u Zhůří. Tam se tehdy zřítilo dopravní letadlo francouzské společnosti Air-France letící na lince Bukurešť – Praha – Paříž a jeho tříčlenná posádka pád nepřežila.

„Aby kniha končila alespoň trochu optimisticky, zařadil jsem tam i některé významné šumavské rodáky,“ dodal Vladimír Šindelář.

Mezi osobnostmi je například cestovatel Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic, nakladatel Václav Matěj Kramerius, ale i vynálezce František Křižík a další.

O autorovi

Vladimír Šindelář je také dvojnásobným laureátem Mezinárodní ceny Egona Ervína Kische za literaturu faktu (2006 a 2013), držitelem Ceny Miroslava Ivanova za Velkou knihu soubojů (2007) a ceny Číše Petra Voka za celoživotní dílo. Nedávno mu vyšla kniha *Vraždy něžnou rukou aneb Hrdelní zločiny žen, které kdysi vzrušily veřejnost*.

V listopadu by měl vyjít čtvrtý díl *Kriminálních příběhů ze staré Šumavy*. Teď pracuje na historické studii *dějín kordů*.

Foto autor| Foto: Deník/Stanislava Koblihová
Foto popis| OCENĚNÍ. Spisovatel Vladimír Šindelář.
Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Českokrumlovský deník (*Českokrumlovsko/Jižní Čechy, str. 03*), Jindřichohradecký deník (*Jindřichohradecko/Jižní Čechy, str. 03*), Prachatický deník (*Prachaticko/Jižní Čechy, str. 03*), Strakonický deník (*Strakonicko/Jižní Čechy, str. 03*), Tábořský deník (*Tábořsko/Jižní Čechy, str. 03*)

Vladimír Šindelář má Cenu Jaroslava Golla

25.10.2017 pisecky.denik.cz str. 00 Kultura

Stanislava Koblihová

Milevsko - Kniha příběhů, které se do cyklu knih ze Šumavy nevešly, přinesla spisovateli cenu za literaturu faktu.

"Milevskému spisovateli Vladimíru Šindelářovi přibylo další ocenění, a to Cena Jaroslava Golla za rok 2017 za literaturu faktu, a to za knihu *Historické příběhy ze staré Šumavy*, kterou vydalo nakladatelství Víkend v roce 2015. Cenu mu udělilo město Chlumeč nad Cidlinou, Klub autorů literatury faktu a **fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy.

O autorovi: Vladimír Šindelář je také dvojnásobným laureátem Mezinárodní ceny Egona Ervína Kische za literaturu faktu (2006 a 2013), držitelem Ceny Miroslava Ivanova za Velkou knihu soubojů (2007) a ceny Číše Petra Voka za celoživotní dílo. Nedávno mu vyšla kniha *Vraždy něžnou rukou aneb Hrdelní zločiny žen, které kdysi vzrušily veřejnost*. V listopadu by měl vyjít čtvrtý díl *Kriminálních příběhů ze staré Šumavy*. Teď pracuje na historické studii *dějín kordů*.

Kniha *Historické příběhy ze staré Šumavy* zahrnuje události od 14. až po 20. století. „Jsou tam zajímavosti, které se mi nevešly nebo nějakým způsobem nehodily do cyklu *Kriminálních příběhů ze staré Šumavy*, ale které mě při pátrání v archivech zaujaly,“ uvedl Vladimír Šindelář.

Dodal, že jihozápadními Čechy – Šumava, Pošumaví a Český les – prošly velmi dramatické dějiny, které mnohdy znamenaly osudový zvrat v životě tamních obyvatel. V knize jsou zaznamenány zajímavé bitvy jako například u Brůdku roku 1040, u Domažlic roku 1431 či boj o volarské šance z roku 1620. Zaznamenal tu ale i neštěstí, která se stala u šumavských jezer nebo nejsmutnější Štědrý večer roku 1937 u Zhůří. Tam setehdy zřítilo třímotorové dopravní letadlo Wibaut francouzské společnosti Air-France letící na lince Bukurešť – Praha – Paříž a jeho tříčlenná posádka pád nepřežila. „Aby kniha končila alespoň trochu optimisticky, zařadil jsem tam některé významné šumavské rodáky,“ dodal Vladimír Šindelář. Mezi osobnostmi je například cestovatel Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic, nakladatel Václav Matěj Kramerius, ale i vynálezce František Křižík. "

URL| https://pisecky.denik.cz/kultura_region/vladimir-sindelar-ma-cenu-jaroslava-golla-20171025.html

Analytici tipovali výsledek voleb, pád levice nikdo nehádal. Zradila je "cestovní kancelář Okamura"

25.10.2017 aktualne.cz str. 00 Domáci

Marek Pokorný

Také počet protestních hlasů pro ANO, piráty a SPD byl větší, než kdokoliv čekal. Praha - "Bacha, holt si to budeme muset vyžrat, možná až do dna!" Těmito slovy

Praha - "Bacha, holt si to budeme muset vyžrat, možná až do dna!" Těmito slovy komentoval politolog Petr Pithart očekávaný výsledek voleb do sněmovny, když den před hlasováním pro Aktuálně.cz tipoval, že hnutí ANO dostane 22 procent. A ČSSD přiřkl 11 procent se slovy: "Probůh, vzpamatujte se, ale bez Chovance!" Jak už víme, ANO nakonec získalo takřka 30 procent a ČSSD spadla na nečekaných 7,27 procenta.

Deník Aktuálně.cz den před volbami oslovil několik předních politologů i odborníků na výzkum veřejného mínění, aby dali své tipy, jak volby dopadnou. Nejpřesněji se nakonec trefil Jan Hartl ze STEM, který předpověděl větší úspěch protestních stran - tedy ANO, SPD i pirátů.

"Lekci utrpí zavedené strany a ty, o kterých se říká, že jsou nesystémové, zejména ty protestní jako SPD a piráti, budou velkým překvapením voleb. I když se to již tuší," uvedl Hartl, který jako jediný dal ANO víc než 26 procent a nejmíc předpovídal i pirátům. Byl i je s tipem 9,5 procenta o víc než jedno procento podcenil.

I tak jeho celková odchylka - když spočítáme, o kolik se u jednotlivých stran lišil od skutečnosti - vyšla na více než 18 procent. Hartl nepředpokládal například tak velký pokles ČSSD a KSČM, které obě skončily pod osmi procenty. Byl nakonec z odborníků jediný, kdo tipoval, že ČSSD dostane méně než 10 procent. To by byla má profesní smrt

Většina oslovených politologů si byla vědoma, že tipování výsledků voleb je věc ošidná. A někteří proto účast v anketě Aktuálně.cz raději odmítli.

"Není smysl mé profese hádat," reagoval na nabídku Tomáš Lebeda z katedry politologie Univerzity Palackého v Olomouci. Zpochybnil, že by mohl být jeho osobní názor přínosný. "Vždyť na čem jiném bych mohl postavit názor než na výzkumech," dodal.

Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy sice nejdříve účast přislíbil, ale poté si to rozmyslel. "Tipování je hrozné a byla by to profesní smrt," uvedl. "Umět rozebírat politické dění neznamená, že umíte věštit," řekl Lukáš Jelínek z Masarykovy demokratické akademie.

Účast chvíli zvažoval i Bohumil Doležal, ale nakonec se také omluvil. "Jsou průzkumy, které nejsou moc věrohodné, je strašná spousta nerozhodnutých voličů. Jsem srab a netroufám si na to," řekl Doležal, který to odůvodnil i tím, že mu není dobře. "To nejspíš souvisí právě s těmi volbami," podotkl. Cestovní kancelář Tomio Okamura

I přesto se ale nakonec našlo šest odborníků, kteří byli do ošidného tipování ochotni jít. Kromě zmíněných Pitharta a Hartla to byli expert na výzkumy Jan Herzmann, Jan Kubáček, který řídí agenturu Phoenix research, Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Pavel Šaradín z katedry politologie filozofické fakulty olomoucké univerzity.

Jedno měly jejich odhady společné: nikdo z nich nedal v odhadech komunistům méně než 11 procent. Stejně tak až na Hartla nikdo nečekal, že méně než 11 procent dostane i ČSSD. A opět až na Hartla všichni o více než pět procent podcenili zisk hnutí ANO.

"Všechny agentury vycházely z toho, že zisk pro ANO mírně klesá. Žádný průzkum nenaznačoval, že by mělo dojít k tak velkému poklesu u KSČM a ČSSD," vysvětluje po vyhlášení výsledků Pavel Šaradín. Podle něj zřejmě voliči, kteří se hlásí k ANO, ve výzkumech svoji volbu často nesdělili a tvrdili, že budou volit tradiční ČSSD.

"Ten sociální stát, který garantovala ČSSD a komunisté, nezmizí a je tu někdo, kdo přichází s tím, že to bude řídit efektivně, a jeví se jim v tuto chvíli důvěryhodně," přemítá Šaradín.

Jan Kubáček zase upozorňuje, že byl extrémní počet nerozhodnutých voličů, takřka 50 procent. Zatímco se dříve často rozhodovali mezi dvěma či třemi podobnými možnostmi, nyní jich měli v nabídce až pět.

"To se pak velmi těžce odhaduje, na jakou stranu se na poslední chvíli přikloní," vysvětluje Kubáček, který neočekával, že Okamura přitáhne tolik levicových voličů. "Čekal jsem, že bude vybírat mezi nerozhodnutými a on je doslova vyluxoval od komunistů. Já tomu říkám cestovní kancelář Okamura," dodal.

Těživé emoce na poslední chvíli

"Předvídat se dá velmi snadno nějaká stabilní situace nebo změna, která se dlouho připravuje. Ale pokud ta změna vznikne na základě těživých emocí na poslední chvíli a my končíme s průzkumy řadu dní před volbami, tak to prostě nedokážeme přesně trefit. Tady to byl zvrát názorů na poslední chvíli," říká Jan Hartl s tím, že počet protestních hlasů pro ANO, piráty a SPD byl větší, než i on sám čekal.

"Okamurova formace a piráti na poslední chvíli sklidili tu žeň protestních hlasů, to se dopředu žádným způsobem nehlásilo a stejně tak se nehlásilo zlepšení situace ODS, to bylo velmi překvapivé, ještě překvapivější než pokles komunistů," uvádí.

Komunisté byli podle něj dlouhou dobu hlavní protestní stranou a univerzálním lapačem protestních hlasů. "Ale stali se už součástí establishmentu, tichý člen parlamentu bez odpovědnosti a nyní přišel někdo, kdo ty změny může podle nich skutečně udělat," soudí Hartl.

Podle Šaradína zafungovala i Babišova rétorika, díky níž jej nepotopily problémy, kterým musel v posledních měsících čelit - například obvinění v kauze Čapí hnízdo či spor o jeho donášení StB. "Má k dispozici média a dokázal přesvědčit veřejnost, že je vše proti němu účelové, 10 let staré a že je to komplot tradičních politických stran," vysvětluje si.

Růst HDP nikoho nezajímá. Zabralo "všeci kradnú"

"Voliči proti mému předpokladu vůbec neoceníli ekonomické výsledky jako vysoký HDP a nízkou nezaměstnanost, protože je víc števě cosi jako 'manko spravedlnosti', které Babiš vyjádřil slovy 'všeci kradnú' (všechny politické strany), od listopadu 1989 doteď a zdejší právo je na ně krátké anebo je zkorumpované," vysvětluje si výsledky Pithart.

Proto také podle něj bylo více lidí, kteří souhlasili s EET, než těch, kterým vadí. "Volby byly, ne že nebyly, protestem proti systému. Příkladně selhala třetí moc: policie, státní zastupitelství, soudy. Voliči KSČM si našli 'protestnější' stranu," shrnuje Pithart.

ANO
ČSSD
KSČM
SPD
ODS
KDU-ČSL
TOP 09
PIRÁTI
STAN

Mlejnek
22
13
11
10
9
6
6
7
4,5

Šaradín
24,5
12,8

11,9
10,2
9,5
6,1
7,1
7,7
5

Pithart

22
11
14
14
7
7,8
7
8
4,5

Kubáček

24
12
12
10,5
10,5
6
5,5
6,5
4,2

Herzmann

23,7
11,9
12,4
10
8,6
5,7
5,9
8,2
2,2

Hartl

26,5
9,5
12,5
12,5
8,5
5,5
5,5
9,5
3,5

Výsledek

29,64
7,27
7,76
10,64
11,32

5,80
5,31
10,79
5,18

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/analytici-tipovali-vysledek-voleb-pad-levice-nikdo-netrefil/r-b9a22f46b8d711e7895f002590604f2e/>

Do sněmovny se nedostali, politiku ale nevzdávají

25.10.2017 Pražský deník str. 08 Praha / Téma

V Praze v uplynulých volbách kandidovalo 855 kandidátů z 29 politických stran a hnutí. Jen 24 z nich od voličů obdrželo takový počet hlasů, který jim nakonec stačil na získání poslaneckého mandátu.

Ostatní se do sněmovny nedostali.

Většina z výrazných politických tváří a osobností, které v metropoli neuspěly, však rozhodně s politikou nekončí. Pracovat v ní chtějí nadále na komunální úrovni.

Jan Wolf 36. na kandidátce KDU-ČSL, v Praze získali 1 mandát absolvent SPŠ strojnické v Praze, majitel reklamní a tiskové agentury, aktuálně pražský radní pro oblast kultury, památkové péče a cestovního ruchu a poradce ministra kultury Daniela Hermana „Kandidoval jsem na posledním místě spíš symbolicky – byla by podle mě ostuda, pokud by tam chyběl šéf pražské KDU-ČSL. Ze všech lidí na posledním místě kandidátek jsem v Praze získal druhý nejvyšší počet preferenčních hlasů – asi sedm stovek. V nejbližší budoucnosti chci dál pracovat pro město.“

Matěj Stropnický 1. na kandidátce Strany zelených, v Praze získali 0 mandátů absolvent **Fakulty sociálních věd** UK, 2012–2014 místostarostou Prahy 3, 2014–2015 náměstek primátorky pro rozvoj územního plánu, od roku 2016 předseda Strany zelených (rezignoval po těchto prohraných volbách), zůstává členem pražského zastupitelstva „Mám teď týden dovolenou. Budu rád, když se ozvete dbi_1017383-03 po neděli.“

Jana Plamínková 5. na kandidátce STAN, v Praze získali 1 mandát absolventka Přírodovědecké fakulty UK, pracovala jako odborná novinářka, v současnosti pražská radní pro infrastrukturu, technickou vybavenost a životní prostředí, starostka MČ Praha-Slivenec „Páté místo bylo od počátku nevolitelné, proto bych o úspěchu nehovořila. Podporovala jsem STAN ze všech sil a jsem ráda, že díky společnému úsilí všech členů a příznivců ve volbách uspělo. Navzdory všem sýčkům, kteří tvrdili, že nemáme šanci. Já se budu dále věnovat práci radní a starostky.“

Roman Petrus 4. na kandidátce ČSSD, v Praze získali 1 mandát absolvent SŠ v oboru knihkupec, mezi roky 2010–2014 zastupitelem Prahy, od roku 2002 zastupitelem MČ Praha 8, od roku 2014 tamní starosta „Ani já, ani ČSSD nedostala tolik hlasů, kolik jsme chtěli. Je potřeba napnout síly k tomu, abychom oživilí naši stranu.“

Petra Kolínská 14. na kandidátce Strany zelených, v Praze získali 0 mandátů absolventka Filozofické fakulty UK, náměstkyně pražské primátorky pro oblast územního plánu a územního rozvoje „Kandidovala jsem na 14. místě, čili spíše na podporu předních kandidátů. Děkuji všem za preferenční hlasy. Neúspěch Zelených je jasným vzkazem, který musíme zohlednit také při přípravě na komunální volby v příštím roce. Prosazování zelených hodnot na komunální úrovni se hodlám věnovat i nadále.“

Daniel Herman 1. na kandidátce KDU-ČSL, v Praze získali 1 mandát absolvent Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty UK, v roce 1989 vysvěcen na kněze, v roce 2007 požádal o laicizaci, předtím působil v České biskupské konferenci, mezi roky 2010–13 ředitelem ÚSTR, od roku 2013 poslancem a od 2014 ministrem kultury „Volby jsou jediné autentické referendum, kdy nám občané vystavují vysvědčení. Děkuji všem voličům i podporovatelům KDU-ČSL i svým. Má budoucnost po dokončení úkolů člena dosluhující vlády bude postupně krystalizovat.“

Václav Novotný 4. na kandidátce TOP 09, v Praze získali 3 mandáty absolvent VŠE, ekonom, v letech 2013–14 náměstek primátora Prahy, v současnosti předseda opozičního klubu TOP 09 v pražském zastupitelstvu „Se zvolením jsem příliš nepočítal. To by musela být úspěšnější celá naše strana. V Praze nám sebrali hlasy hlavně Piráti a ODS. Podle mě máme stále šanci vyhrát v metropoli za rok krajské volby. Potřebujeme ale jasného lídra. Já se teď budu dál věnovat konstruktivní opoziční kritice koaličního vedení Prahy.“

Olga Sommerová 6. na kandidátce TOP 09 za LES, v Praze získali 3 mandáty Absolventka FAMU, filmová dokumentaristka a VŠ pedagožka, autorka desítek snímků včetně mnoha epizod z TV cyklů Gen, OKO atd., od roku 2014 je 1. místopředsedkyní Liberálně ekologické strany Předvolební spolupráce LES a TOP 09 se osvědčila, a proto v ní budeme v případě zájmu topky pokračovat. Jsem přesvědčena, že je třeba spolupracovat s dalšími malými demokratickými stranami, Starosty a lidovci. Věřím tomu, že když se spojí všechny demokratické síly, budou Babiš a Okamura porazitelní.

Marta Semelová 1. na kandidátce KSČM, v Praze získali 1 mandát absolventka Pedagogické fakulty UK, od roku 1978 členka KSČ, pracovala jako učitelka na ZŠ, od roku 2006 je členkou pražského zastupitelstva, poslankyní za KSČM byla od roku 2010 až do letoška „Pokračuji dál v práci na pražském zastupitelstvu.“

Adam Zábranský 11. na kandidátce Pirátů, v Praze získali 5 mandátů student Právnické fakulty UK, wikipedista a aktivista za práva zvířat, od roku 2014 pražským zastupitelem „Já jsem se zvolením nepočítal. Chtěl jsem, aby alespoň jeden zastupitel v klubu zůstal, proto jsem nekandidoval do čela sněmovní kandidátky. Nejspíše se nyní stanu po odchodu tří zbývajících kolegů zastupitelů do parlamentu předsedou klubu Pirátů, ale uvidíme – ještě se musíme dohodnout.“

Foto autor| FOTO: WIKIPEDIA, POLITICKÉ STRANY

Foto popis| Připravil Jan Prokeš

Region| Střední Čechy

Ondřej Malý: Autoprůmysl je jasnou součástí Společnosti 4.0

25.10.2017 Český autoprůmysl str. 08 Rozhovor

Digitální koordinátor Ondřej Malý poskytl exkluzivní rozhovor Českému autoprůmyslu

* Rozvoj digitalizace je jednou z vládních priorit. V čem vidíte hlavní cíl práce v této oblasti, která je klíčová pro úspěšný rozvoj našeho hospodářství?

Mým hlavním úkolem je, aby spolu dokázali všichni důležití aktéři najít společnou řeč, ať už se jedná o státní správu, byznys, spotřebitele, akademickou obec nebo neziskový sektor. Ono to vyplývá už ze samotného slova „koordinace“ – pomoci tam, kde spolu historicky neumí moc mluvit jednotlivé resorty nebo kde se nedaří komunikace mezi byznysem a státní správou.

* Co se v této oblasti už podařilo?

Za tři a půl roku se vládě v oblasti digitální agendy podařila řada úspěchů. Snažíme se o to, aby online služby nabízené státem byly pro občany co nejviditelnější a uživatelsky přívětivější. Národní koalice pro digitální pracovní místa se zase zaměřuje na prohlubování digitálních dovedností Čechů a celoživotní IT vzdělávání. Samozřejmě důležité jsou i schválené zákony. Nový zákon o elektronických komunikacích, za který jsem bojoval už jako člen Rady ČTÚ, výrazně posiluje spotřebitelská práva a dává do rukou Českému telekomunikačnímu úřadu řadu důležitých pravomocí. Zákony o elektronických občankách a o elektronické identitě jsou pak naprosto nezbytnou podmínkou pro zaručenou komunikaci mezi občany a státní správou, což do budoucna zjednoduší a zlepší řadu agend. Jaké jsou budoucí klíčové milníky v koordinaci digitální agendy? Jak se rozběhla spolupráce v platformě Aliance Společnost 4.0? Domnívám se, že spolupráce v rámci Aliance Společnost 4.0 funguje na velmi dobré úrovni. Jako Řídící výbor Aliance byl ustanoven Výbor pro digitální ekonomiku, v němž se společně se zástupci resortů a hospodářských a sociálních partnerů věnujeme nejaktuálnějším otázkám v oblasti digitální agendy. V současnosti je to například Akční plán pro Společnost 4.0, který byl vládou schválen koncem září. Akční plán obsahuje krátkodobá i dlouhodobá opatření, která jsou

klíčová pro rozvoj konkurenceschopné digitální ekonomiky. Jedná se například o přípravu na úplné elektronické podání či e-fakturaci, nastavení podmínek na trhu práce v souvislosti s technologickými změnami nebo rozvoj Průmyslu 4.0. Jedním z pilířů Společnosti 4.0 je konektivita a mobilita, proto jsou součástí Akčního plánu i opatření věnující se například autonomnímu řízení.

* Jak se daří mezinárodní spolupráce, zejména v rámci Evropské unie?

V rámci Evropské unie se snažíme vystupovat jako konstruktivní hráč. Pro Českou republiku je v současnosti velmi důležitým tématem volný tok dat. V této oblasti jsme součástí skupiny stejně smýšlejících států, v rámci níž jsme podpořili zajištění volného pohybu dat mezi EU a třetími zeměmi. Stejně tak se premiér Sobotka v červnu připojil ke společnému dopisu představitelů států, který byl adresovaný předsedovi Evropské rady Tuskovi a který apeluje na prioritizaci digitální agendy na jednáních vysokých představitelů Evropské unie.

* Jaké jsou hlavní úkoly vašeho úřadu ve směru k českému průmyslu?

Česká republika se řadí k zemím s dlouhou průmyslovou tradicí, a proto je ambicí vlády, aby budoucnost naší země nadále byla o průmysl opřena. Na Ministerstvu průmyslu a obchodu proto vznikla Iniciativa Průmysl 4.0, na jejímž základě bychom se měli zaměřit na podporu inovativních řešení českých firem, rozvoj aplikovaného a experimentálního vývoje, a to i vzhledem k malým a středním podnikům, a rovněž například na snižování energetické náročnosti a samotnou distribuci energie. V rámci Aliance Společnost 4.0 byl založen Výbor Průmysl 4.0, který se zabývá především dosažením priorit stanovených v Iniciativě Průmysl 4.0 a formulací opatření do nově vzniklého Akčního plánu pro Společnost 4.0.

* Jak se daří naplňovat výše uvedené cíle ve vztahu k automobilovému průmyslu, který je páteří české ekonomiky?

Byl jsem součástí týmu, který pracoval na přípravě Memoranda o budoucnosti automobilového průmyslu v České republice, což je dokument, který koncem září schválila vláda. Je v něm popsáno, co přesně by se mělo stát, aby se v Česku, tedy zemi s mimořádně rozvinutým automobilovým sektorem, mohla tato důležitá část průmyslu modernizovat a připravit na příchod nových technologií, jako jsou autonomní vozidla, elektromobily a podobně. Velmi mne těší, že se podařilo do dokumentu dostat i opatření vedoucí ke snížení nákladů na stavbu vysokorychlostních internetových sítí – bez nich se nám může o nějakých autech, co se řídí sama, jenom zdát – ale také i opatření směřující k stále většímu poskytování otevřených dat státní správou.

* Jsou nějaké výsledky a posuny v oblasti Smart Cities?

V oblasti Smart Cities jsme ve spolupráci s partnery ze soukromého sektoru uspořádali první ročník soutěže Chytrá radnice, do níž mohli zástupci municipalit přihlásit svá chytrá řešení. Koncem října budeme znát výherce v každé z pěti soutěžních kategorií.

* V jaké oblasti se shoda hledá obtížněji?

Přestože jsme v loňském roce zakotvili oblast otevřených dat do legislativy a vláda stanovila první seznam datových sad k povinné publikaci, vidím v této oblasti nevyužitý potenciál. Z mého pohledu totiž otevřená data poskytují dva hlavní přínosy. Prvním z nich je zvyšování transparentnosti státní správy a druhým je podpora inovací, kdy vznikne možnost na základě otevřených dat vytvořit užitečné služby a aplikace. Zároveň bychom v této souvislosti neměli uvažovat nad tím, která data otevřeme, ale nad tím, která data zůstanou uzamčená. Důležité bude také najít shodu nad podporou výstavby sítí vysokorychlostního internetu. Stává se, že stát vysokými věcnými břemeny a přílišnou byrokracií sám podnikatelům moc neusnadňuje konečně kopnout do země a postavit optiku. Ale věřím, že zásadní význam rychlého internetu pro rozvoj České republiky si uvědomí všechny dotčené resorty a shodu nakonec najdeme.

Ondřej Malý byl v dubnu 2017 jmenován vládou na pozici koordinátora digitální agendy ČR. Jeho úkolem je kromě koordinace agendy také zajištění intenzivnější komunikace mezi ministerstvy, sociálními a hospodářskými partnery a IT byznysem. Ondřej Malý vystudoval na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy obory žurnalistika a americká studia. Dlouhodobě se věnuje oblasti telekomunikací a IT, nejprve jako redaktor deníku Lidové noviny a Hospodářské noviny, od roku 2012 do 2017 pak působil jako člen Rady Českého telekomunikačního úřadu.

O autorovi| Rozhovor vedl Miroslav Konvalina
Foto autor| Foto: Úřad vlády ČR
Foto popis| Ondřej Malý, koordinátor digitální agentury ČR

V sousedním Rakousku bude s největší pravděpodobností vládnout vítěz voleb

24.10.2017 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Mluvili jsme o tom, jaká je povolební situace v České republice. A teď o tom, jak to vypadá po volbách v Rakousku. V sousedním Rakousku bude s největší pravděpodobností vládnout vítěz voleb, tedy Lidová strana se Stranou Svobodných. Předseda lidovců Sebastian Kurz nabídl dnes Svobodným koalici. Kurz rozhodnutí pozvat ke koaličnímu jednání FPÖ zdůvodnil společnými programovými body. A především sdílenou vůlí provést změny. Předseda Svobodných H. C. Strache nabídku přijal, ale upozornil, že jednání nemusí nezbytně skončit koalici. Naším hostem je Kateřina Papežová z katedry německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte, Kateřino, dobrý den.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Vznikne nakonec tato koalice? Co myslíte?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, vznik této koalice je skutečně velmi pravděpodobný. A už okamžitě po zveřejnění výsledků voleb se mluvilo o tom, že velmi pravděpodobně vznikne tato, právě tato koalice. A vlastně mluvilo se o tom již dříve právě proto, že tyto dvě strany mají mnoho témat společných. A už v té předvolební kampani se mluvilo o tom, že lidovci jako ta vítězná strana převzali spoustu témat z toho volebního programu Svobodných. Takže tyto dvě strany momentálně mají skutečně velkou programovou shodu. A je velmi pravděpodobné, že, že se dohodnou na vzniku té koalice.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A byla by to silná vláda? Co myslíte?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Rozhodně. Protože jednak si můžou opřít o ten volební výsledek, kdy vlastně mají teď momentálně pohodlnou většinu 113 mandátů v Národní radě, která v Rakousku má 183 poslanců. Takže poměrně jednoduché rozhodování. A navíc i proto, že tady existuje ta programová shoda, tak je velmi pravděpodobné, že ta vláda bude fungovat a že se shodne na, na tom vládním programu.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Mohla by z toho nějakým způsobem, z této vlády těžit Česká republika? Já se na to ptám i z toho důvodu, že Sebastian Kurz se nepřipojuje k takovému tomu lacinému kritizování zemí V4, které třeba odmítají na základě kvót přijmout uprchlíky a podobně. Že v tomto je s námi. Tak jestli by pro nás mohla být tato vláda právě výhodná?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, Rakousko samozřejmě vnímá Českou republiku jako důležitého partnera v regionu. A jak vlastně hospodářské, tak politické vztahy v posledních letech byly stále úspěšnější. Kurz není nijak zvlášť kritický vůči České republice. A vlastně předseda Svobodných Heinz-Christian Strache se dokonce vyjádřil, že by vlastně chtěl i zintenzivnit spolupráci Rakouska s visegrádskými zeměmi. Takže je možné, že ta dobrá spolupráce bude pokračovat a že se třeba i nějakým způsobem zintenzivní. Ale velmi to bude záležet na vlastně vládě, která vznikne v České republice, jakou váhu bude těmto otázkám dávat. A také samozřejmě na tom, jak bude ve výsledku vypadat ta zahraniční politika Rakouska, kdo bude mít obsazen ten ministerský post. A jakým směrem se Rakousko v této oblasti bude ubírat.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A kdo myslíte, že obsadí post ministra zahraničí?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hm, tak oni se tomu obě ty strany brání. Nějaké vlastně teď ještě před začátkem těch koaličních vyjednávání zveřejňovat, o jaká, o jaké posty mají zájem. A obě strany říkají, že důležitý je pro ně ten obsah. A ta vlastně politika, na které se dohodnou. A ten, obsazení ministerstev už je takové podružné. Ale v mnoha komentářích se objevovalo, že právě o post ministra zahraničí, stejně tak jako o ministerstvo vnitra mají velký zájem Svobodní. Takže pravděpodobně to budeš součástí těch koaličních vyjednávání. A bude to pravděpodobně jedním z jejich požadavků.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Protože pod ministerstvo zahraničí spadá třeba i integrace, tedy samozřejmě ta uprchlická krize, kterou jsme sledovali. Tak tak to v Rakousku mají. Takže tam je to velmi důležité, kdo bude právě ministrem zahraničí a bude mít, bude to i zároveň ministrem pro integraci. Jak předpokládáte, že se dál bude stavět tato nová vláda k migrační krizi?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, ono to už vychází vlastně z toho předvolebního programu obou stran, které se vlastně v té otázce migrace a integrace do velké míry shodují. Ono v Rakousku vlastně vidí, že jejich sociální systém už není schopný vlastně akceptovat to velké množství migrantů, které do Rakouska přichází. A proto se obě strany vlastně shodují na nutnosti omezit nelegální migraci. A také ji nějakým způsobem redukovat ten sociální systém pro přistěhovalce, aby Rakousko nebylo tak atraktivní zemí a aby vlastně do ní nepřicházel ten, ten velký počet lidí, kteří nějakým způsobem čerpají z toho rakouského sociálního systému. Takže budou se soustředit na tahle témata, na omezení ilegální migrace a omezení nějakých vlastně sociálních opatření, to byla už ta programová shoda i před volbami.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Kateřina Papežová z katedry německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity. Děkuju vám, hezký den, na shledanou.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju, na shledanou.

Pražané na síti

24.10.2017 Pražský deník str. 08 Praha / Zprávy

Potkají se jednou Japonec, Slovák a pirát...

Plné znění zpráv

... a Slovák řekne: nepozveme do čtveřice rud'ocha?

Emil Aslan

politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy TOP 09 a STAN mají společně přes 530 tisíc hlasů. Což je 7 a 6 mandátů. Okamura dostal za 538 tisíc hlasů 22 mandátů...

Luděk Niedermayer

poslanec Evropského parlamentu za TOP 09 Pan poslanec Lubomír Španěl (SPD) vystudoval SOU. Poté ve studiu pokračoval na Vysoké škole života. Aneb kandidát na ministra školství?

Roman Máca analytik, Evropské hodnoty

Foto popis|
Region| Střední Čechy

Moc v rukou lidu? Přímá demokracie funguje ve Švýcarsku či Oregonu, v Česku by to nešlo, míní politolog

24.10.2017 ct24.cz str. 00 Svět
kejlovat

Prvky přímé demokracie jako referenda a občanské iniciativy ve světě bují. Kolébkou je Švýcarsko, z něhož si vzal příklad americký Oregon, ale v menší míře i další desítky zemí. Iniciativa funguje také v EU, ovšem ne příliš efektivně. Klasický švýcarský model je ale dán historicky a jako celek ho nelze snadno přemístit třeba do České republiky, varuje politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Matěj Trávníček. Pro Švýcary je typické, že uvažují odpovědně a ku prospěchu komunity – dříve odmítli delší dovolenou, vyšší důchody či zavést základní mzdu.

Lidé se kromě klasických voleb, kde vybírají své zástupce, mohou v řadě zemí podílet přímo na fungování státu, a to díky iniciativám vzešlým od občanů a lidovému hlasování. Dalším prvkem jsou klasická referenda vypsaná vládou k určitému klíčovému tématu.

Občanské iniciativy jsou nejlepším způsobem, jak vytvořit most mezi obyčejnými lidmi a politickými elitami. Zároveň pomáhají zastavit vzestup populistů, je přesvědčena kupříkladu ředitelka Etického institutu Islandské univerzity Salvör Nordalová.

Odkaz

Nizozemci odmítli sblížení EU s Ukrajinou, referendum je platné

Politolog upozorňuje na odmítání odpovědnosti

Podle politologa Matěje Trávníčka z **FSV UK** ale u přímé demokracie převažují negativa. „Především jde o zbavování se odpovědnosti. Politiky si občané volí, aby rozhodovali. Oni tak následně činí a pak se za svá rozhodnutí zodpovídají občanům. Pokud se tak nějaká politika ukáže jako špatná, mohou občané politiky, kteří ji prosadili, potrestat tím, že je nezvolí. Pokud však o dané věci rozhodnou lidé přímo tajným hlasováním v referendu, koho pak hnát k odpovědnosti?“ ptá se Trávníček.

Jako přínos vnímá určité přiblížení občanů k rozhodovacímu procesu. „Zejména dát jim možnost do rozhodování vstoupit i v průběhu volebního období parlamentu skrze petiční akce s požadavkem na vypsání referenda,“ řekl politolog webu ČT24.

Odkaz

Goodbye, Europe! Britové odcházejí z Unie

2016: Rok lidových hlasování

Loňský rok patřil řadě přelomových a rozpuruplných událostí, jež souvisely s výsledky hlasování občanů v referendech. Třináctého června 2016 si Britové v referendu těsně odhlasovali odchod z Evropské unie. Z jednoho z posledních průzkumů YouGov přitom vyplývá, že se karty zřejmě obrátily – 47 procent Britů by teď hlasovalo pro setrvání, jen 42 pro brexit.

Britské referendum odstartovalo vášnivou diskusi o tom, zda je, či není správné nechat rozhodovat o klíčových záležitostech přímo občany. V tomto konkrétním případě přitom nevzešla iniciativa k plebiscitu od lidí, nýbrž od vlády – konkrétně expremiéra Davida Camerona, jenž se snažil získat politické body v jeho Konzervativní straně, v níž sílily protiunijní nálady.

Překvapení se loni konalo rovněž v Kolumbii, kde 50,2 procenta voličů odmítlo v referendu přelomovou mírovou dohodu s rebely z FARC, jenž měla ukončit více než půlstoletí trvající krvavou válku. Kritikům se nelíbilo, že smluva umožňuje rebelům znovu vstoupit do společnosti, vytvořit politickou stranu a uniknout trestu. Předvolební průzkumy přitom ukazovaly, že dohodu podpoří téměř dvě třetiny voličů.

Odkaz

Kolumbie v šoku. Lidé řekli „ne“ historické mírové dohodě s povstanci

Kolumbijská vláda poté dohodu upravila, ovšem podle kritiků jen mírně. O nové smlouvě navíc již nenechala rozhodnout samotné Kolumbijce, nýbrž ji odsouhlasily obě komory parlamentu.

Jiným případem jsou Spojené státy, kde byl v listopadu 2016 zvolen prezidentem kontroverzní miliardář Donald Trump. V zemi v současné době sílí hlasy volající po zavedení více prvků přímé demokracie.

„Katastrofou voleb bylo, že kandidovala dvojice, kterou neměly v oblibě ani samotné strany. Nebyl tu systém, jenž by vyprodukoval lepší kandidáty,“ upozorňuje politický komentátor a aktivista Paul Jacob, který stojí v čele skupiny Citizens in Charge (Občané ve vedení).

Primárky má v některých státech pod kontrolou vláda, která tak vybírá delegáty a nakonec i kandidáty. „Potřebujeme systém, v němž se lidé mohou stát prezidentem, aniž by byli republikáni nebo demokraté. A potřebujeme proces, v němž strany řídí své vlastní nominace,“ míní Jacob. Švýcarsko novodobou kolébkou přímé demokracie

Ve Švýcarsku, které je považováno za novodobou kolébkou přímé demokracie, žije ve 26 kantonech 8,2 milionu lidí, z nichž skoro čtvrtinu tvoří cizinci. V zemi existuje silná úcta k menšinám, přitom ale až do roku 1971 neměly právo hlasovat ženy.

Právní rámec umožňuje všem Švýcarům starším 18 let podílet se na způsobu, jakým je stát veden. Existuje tam možnost závazných referend ke změnám ústavy navržených parlamentem, kde je zapotřebí, aby řekla „ano“ většina lidí i kantonů.

Odkaz

Švýcaři odsouhlasili omezení přistěhovalectví

Občanskou iniciativu může zahájit výbor sedmi občanů, který následně potřebuje sehnat 100 tisíc podpisů v průběhu 18 měsíců, aby se plebiscit mohl odehrát.

Parlament i vláda o návrhu diskutují a vydávají doporučení, zda by měl být přijat, či nikoli. Na celostátní úrovni se mohou uskutečnit až čtyři hlasování ročně. Spolková rada rozhoduje několik měsíců předem, o kterých návrzích se bude hlasovat. Už nyní jsou přítom stanoveny data až do poloviny 30. let tohoto století.

Výsledek lidového hlasování je závazný a schválení iniciativy vede ke změně ústavy. Od roku 1891 proběhlo na 200 takových hlasování, ale jen kolem dvou desítek návrhů bylo přijato.

Referenda se konají i k novým zákonům a mezinárodním dohodám. Zapotřebí je souhlas osmi kantonů nebo sehnat během sto dnů 50 tisíc podpisů od občanů. Od roku 1874 proběhlo kolem 180 takových referend, ve skoro osmdesáti z nich nový zákon neprošel.

Lidé mají ve Švýcarsku hlavní slovo, i pokud jde o klíčové vládní návrhy. Letos v květnu 58,2 procenta voličů odsouhlasilo plán kabinetu nalít miliardy dolarů v rámci dotací do obnovitelné energie a zároveň zakázat nové jaderné elektrárny a podpořit podniky závislé na vodní energii. Země se tak vydala vstříc zelené budoucnosti.

„Švýcarsko je učebnicový příklad. Funguje to především díky dlouhé historické kontinuitě a souvisí to i s vysokou mírou decentralizace rozhodovacího procesu. Ale i ve Švýcarsku to může vést k určitým paradoxům. Jedním z důsledků přímé demokracie tam bylo například i to, že na celostátní úrovni bylo volební právo pro ženy zavedeno až v roce 1971 a v kantonu Appenzell Innerrhoden až na základě soudního rozhodnutí z roku 1990.“

Matěj Trávníček
politolog z **FSV UK**

Vlastní prospěch není pro Švýcary to nejdůležitější

V uplynulých letech Švýcaři naopak odmítli zavést šestitýdenní dovolenou nebo zavést minimální mzdu – v tomto případě bylo proti celých 76,9 voličů. Odmítli rovněž penzijní reformu, která měla zajistit nové generaci seniorů vyšší důchody.

To, že se Švýcaři tak často chovají zodpovědně, a ne vždy jednají jen ku prospěchu své osoby, je zřejmě dáno historií. Třeba pokud jde o finance, hlavně daně, švýcarské komunity se už od středověku scházely na náměstích, aby tyto záležitosti vyřešili společně.

Odkaz

Dopady referenda: Švýcaři se pustí do vysvětlujících rozhovorů s EU

Jedno z nejtěsnějších hlasování proběhlo v roce 2002, kdy Švýcaři odmítli osekát počet žadatelů o azyl, tehdy rozhodlo pouhých 3000 hlasů. Podobně těsně, ale opačně dopadlo referendum, jež prosadila extrémní pravice v roce 2014. Švýcaři se tehdy vyslovili pro omezení imigrace ze zemí EU.

To vyvolalo rozhořčení v Bruselu – obtížná jednání nakonec vedla ke kompromisu, který Bernu umožnil zůstat v Schengenu a zároveň po omezenou dobu omezit počet imigrantů. Iniciativ, které nebyly v souladu s mezinárodními zákony či regulacemi, přitom bylo ve Švýcarsku víc.

Fakta

Výsledky některých švýcarských referend

Výsledky některých švýcarských referend

V listopadu 2013 požadovali švýcarští Mladí socialisté, aby vrcholní manažeři mohli brát maximálně dvacetinásobek minimální mzdy. Neuspěli – 65 procent hlasujících uvěřilo kritikům, že by to odradilo zahraniční investory. Možná přispěl i fakt, že pouhých pár měsíců před tím si Švýcaři odsouhlasili přísné kontroly odměňování svých šéfů.

Výstavbu minaretů se Švýcaři naopak rozhodli zablokovat. Populistická švýcarská lidová strana tvrdila, že by další muslimské věže vedly k islamizaci země, a voliči ji tehdy podpořili.

Velké diskuse pak vyvolalo referendum o tom, jestli mohou vojáci a záložníci držet doma střelnou zbraň. Zákaz požadovala levice, pacifistické organizace, ale z velké části i ženy. Poukazovali na zločinnost a vysoký počet sebevražd. Nepřesvědčili. Zvítězila síla tradice.

Zbraně si Švýcaři nezakázali, dovolenou si ale prodloužit odmítli. Zákonem garantované šestitýdenní volno prosazovaly odbory. Švýcaři ale řekli ne. Na 70 procent hlasujících dalo za pravdu kritikům, kteří varovali před snížením konkurenceschopnosti, a rozhodlo, že zaměstnancům 4 týdny dovolené stačí.

Spokojenost s vládou, nízká účast

Celkem 65 procent Švýcarů je se svou vládou spokojených, uvádí Cheryl A. Fainová ve své knize *Modern Direct Democracy in Switzerland and the American West*. Příklad Švýcarska ukazuje, že přímá demokracie má někdy zvláštní dopad – čím více moci mají lidé v rukou, tím méně využívají možnost svého práva využít.

Podle institutu *International Idea* v roce 2015 využilo možnost jít volit jen 48,4 procenta oprávněných švýcarských voličů. Demokracie lidi uspokojuje, i když svých práv zrovna nevyužívají, okomentoval to politolog Stefan Rey z Univerzity v Curychu. Prvky přímé demokracie od amerického Oregonu po Tchajwan

Švýcarský systém inspiroval od začátku v zahraničí. Již v roce 1902 byla možnost občanské iniciativy zavedena v západoamerickém státě Oregon, kde se od té doby hlasovalo už o více než 300 návrzích, což je o stovku více než v samotném Švýcarsku.

Odkaz

Tak trochu jiná vinice. V Oregonu pěstují i marihuanu, lákají na ni mileniály

Oregonské okresy zhruba odpovídají švýcarským kantonům, ale Oregon je rozlohou třikrát větší a má jen třetinu obyvatel. Lidé tam mohou rovněž iniciovat změnu ústavy, když seženou v určitém časovém úseku dost podpisů.

Na rozdíl od Švýcarska se návrhy obyvatel Oregonu nemohou dostat do konfliktu s mezinárodním právem, ovšem může nastat problém na federální úrovni, jako se tomu stalo v případě legalizace marihuany. Ve státě Oregon je totiž už dva roky legální pěstovat marihuanu pro rekreační využití.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Chemult v Oregonu

Zdroj: Tamara Kejlová

Oregon si navíc vzalo za vzor dalších 23 amerických států, jež postupně daly občanům podobná hlasovací práva. Republikánské hnutí, bojující začátkem minulého století kupříkladu i za právo žen volit, se dostalo i na Havaj. Patřil k němu rovněž Sun Yat-sen, později první čínský prezident. Myšlenka občanské iniciativy byla dokonce původně zakotvena v čínské ústavě z roku 1912. Nyní zůstává základem ústavy Tchajwanu. Švýcarský model nelze jen tak přemístit, říká politolog

Celkem mohou v současnosti hlasovat o občanských iniciativách lidé ve 22 zemích světa včetně Maďarska, Keni, Uruguaye, Mexika či Nového Zélandu. V dalších 14 státech včetně Nizozemí nebo Itálie mohou občané vyvolat celonárodní hlasování o parlamentních rozhodnutích.

Pokud jde o zavádění švýcarského modelu v Česku, politolog Trávníček je skeptický. „Moc nevěřím v přenositelnost jednotlivých politických systémů z jedné země do druhé. Každá země má totiž jiný historický vývoj, zvyky, tradice a podobu politického spektra. Proto není úplně jednoduše možné vzít politický systém ze země A a přesadit ho do země B,“ uvedl expert.

„Vezměte si, že třeba u nás už od roku 1992 máme možnost místního referenda a nedá se říci, že by byla nějak hojně využívaná. Z poslední doby však můžeme vidět, že nejrůznější obce zkoušejí zavádět participativní rozpočtování, které umožňuje občanům rozhodovat o části obecního rozpočtu. To je poměrně zajímavá metoda, jak zvýšit zapojení občanů do rozhodovacího procesu,“ míní Trávníček. Nadnárodní úroveň: Iniciativu občanů EU často potápí Komise

Občanskou iniciativu využívají lidé v posledním čtvrtstoletí stále častěji, a to jak na místní, tak národní, ale i nadnárodní úrovni. Tento prvek přímé demokracie zavedla v roce 2012 i Evropská unie. Hlavním cílem tohoto nástroje byla snaha přemostit díru mezi občany EU a unijními orgány, což se ale příliš nepodařilo.

Za pět let se organizátorům podařilo sehnat potřebný milion podpisů k předložení návrhu Evropské komisi jen čtyřikrát, naposledy letos v říjnu, kdy šlo o iniciativu „Zakažte glyfosát a ochraňte lidi a životní prostředí před toxickými pesticidy“. Komise má nyní tři měsíce na odpověď.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Evropská komise

Zdroj: ČT24

Organizátoři nyní shánějí podpisy také v případě témat jako „občanství po brexitu“, „občanské vzdělávání“ či „práva etnických menšin v členských zemích“. „Evropská občanská iniciativa se zaváděla ve snaze snížit byrokratický deficit unijních institucí. Výsledek po pěti letech je však poměrně tristní. Na vině je byrokraticky příliš složitá procedura,“ poznamenal Trávníček.

„Vezměte si, že před samotným sběrem podpisů musíte založit výbor, ve kterém budou zastoupeni občané z alespoň čtvrtiny členských států. Následně musíte požádat Evropskou komisi o registraci, která má následně dva měsíce na posouzení, jestli můžete danou věc iniciovat,“ upozornil politolog.

„Tato jakási předběžná registrace je sama o sobě v rozporu s demokratickými principy, protože tady nějaká instituce říká občanům, pro co mohou, nebo nemohou sbírat petici. Celý proces je navíc také dosti zdlouhavý,“ konstatoval dále Trávníček.

Komisi je vyčítáno, že kvůli její interpretaci pravidel registrace není uznáno asi 40 procent iniciativ. Někteří organizátoři se kvůli tomu soudili, až v tomto roce jim dal ale ve dvou případech unijní tribunál zapravdu – v jednom z nich šlo o zrušení obchodní dohody mezi EU a USA s názvem STOP TTIP.

Návrh úprav Evropské občanské iniciativy (ECI)
1.23 MB

Letos v září přijala Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady týkající se této iniciativy. Předložené úpravy by měly pomoci, aby iniciativa byla „pro organizátory a podporovatele přístupnější, méně složitá a snadněji použitelná“, a dal se „využít celý potenciál iniciativy coby nástroje na podporu diskuze a účasti na evropské úrovni a k přiblížení EU jejím občanům, včetně mladých lidí“.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2277850-moc-v-rukou-lidu-prima-demokracie-funguje-ve-svycarsku-ci-oregonu-v-cesku-neslo-mini>

Nad Zelenými visí vyhazov z Trojkoalice

24.10.2017 Mladá fronta DNES str. 14 Praha

Benedikt Lederer

Ve volbách ztratili voliče a teď pražským Zeleným hrozí, že přijdou o kolegy, se kterými před třemi lety kandidovali na magistrát.

PRAHA Matěj Stropnický posloužil Zeleným jako rudý hadr, který matador stává před býka. Díky své výraznosti a výřečnosti přitáhl straně jako předseda velkou pozornost, kterou si získal za skoro rok ve funkci náměstka pražské primátorky. Jenže v koridě rudá látka zároveň býka rozčiluje.

Stropnický začal vadit stále více voličům, a to i v Praze, kde měli Zelení vždy největší podporu. Pomohlo tomu kontroverzní jednání a výroky nyní již bývalého předsedy strany. Ale hlavně její radikalizace.

„Směřování k extrémně levicové komunikaci je slepá cesta. Voliči na to neslyší,“ řekl MF DNES ve volebním štábu strany předseda pražských Zelených Ondřej Mirovský, podle něhož jejich příznivci dali při volbách hlas radši Pirátům a Starostům a nezávislým (STAN).

Zatímco při minulých sněmovních volbách získali Zelení v metropoli 6,45 procenta hlasů, letos to jsou 2,4 procenta, což je nejméně za posledních 11 let. Odstoupivšího předsedu to může stát politickou budoucnost v metropoli, přestože výsledek v Praze mohl být podle členů stany ovlivněn i tím, že jsou Zelení součástí magistrátní koalice.

„Po tom debaklu, za který je Matěj zodpovědný, si nedokážu představit, že by měl být vůbec příští rok na kandidátce do zastupitelstva hlavního města,“ sdělil Mirovský. Jestli bude Stropnický kandidovat aspoň v Praze 3, kde před třemi lety získal nejvíc hlasů, bude záležet na žižkovské buňce strany.

Nejen Stropnického budoucnost v Praze by však mohla být ohrožena. Nad propastí se ocitli celí pražští Zelení. Do zastupitelstva hlavního města a jeho vedení se dostali v Trojkoalici, jejíž součástí jsou ještě lidovci a STAN.

Lidovci: voliči chtějí změnu

Dosud v Trojkoalici tahali Zelení za delší provaz – byli v ní nejsilnější stranou. Jenže volební výsledky nyní dávají navrch Starostům, kteří získali v Praze ze všech tří spolupracujících subjektů nejvíce hlasů. Podle politologa Petra Júpnera z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy však špatný volební výsledek nemusí pro Zelené znamenat konečnou, jestliže budou kandidovat s někým v koalici.

Jestli to bude Trojkoalice, není jisté. Do konce volebního období bude společný subjekt s největší pravděpodobností pokračovat. Společná kandidátka do komunálních voleb příští rok už ale jistá není. Zeleným totiž hrozí vyhazov ze strany KDU-ČSL. „Voliči úplně nechtějí, abychom se Zelenými šli i do dalších voleb,“ řekl

MF DNES předseda pražských lidovců a magistrátní radní Jan Wolf. Zároveň dodal, že mají lidovci jít takovou cestou, aby byli schopni příští rok porazit ANO a Piráty. Rád by viděl koalici STAN s KDU-ČSL.

Starostové se však na dvojkoalici příliš netváří. „Po zkušenosti, kterou jsme s lidovci zažili v létě, bych tuto variantu nepreferoval,“ řekl Petr Hluboček, předseda STAN v Praze. Tím odkázal na původní plán do sněmovních voleb, kdy měli lidovci s hnutím kandidovat společně, jenže KDU-ČSL z toho nakonec vycouvala. Starostové si další postup teprve budou analyzovat.

Jít do voleb sami za sebe by podle Jüpnera nebylo rozumné. „V metropoli jsou Starostové subjektem, který sám o sobě v komunálních volbách úplně nezaujme, takže se jim nějaké spojení v komunálu spíše vyplatí,“ uvedl odborník.

Zelení před volbami teoretizovali o tom, že by se mohli z Trojkoalice vydělit i sami. Jejich náměstkyně primátorky Petra Kolínská ještě před volbami říkala, že strana by uspěla ve volbách na magistrát, i kdyby do nich šla sama. Volební porážka však pohled na věc změnila. „Výsledek je zvláštní. Odpovědi, které platily včera, už dnes neplatí,“ zhodnotila situaci po volbách.

Optimismus však neopustil Stropnického. „Za rok se vrátíme s výsledky na náš standard. Musíme na tom jen hodně zapracovat, abychom si hlasy zasloužili,“ uvedl Stropnický.

Fakta

Čím rozčiluje kolegy a voliče Matěj Stropnický

Matěj Stropnický na sebe jakožto předseda Strany zelených několikrát upozornil prohlášeními, které veřejnost přijala negativně.

* V červenci loňského roku uvedl, že „není normální, aby 80 procent českých občanů mohlo každý rok dosáhnout na leteckou dovolenou“.

Narážel tak na to, že neekologická doprava by měla být dražší. * Část veřejnosti naštvála i jeho podpora squattingu, hlavně aktivistů v žižkovské Klinice. Chtěl, aby město léta opuštěný objekt koupilo a dalo jim ho do užívání. Výměnou za to už nadále netrval na funkci náměstka primátorky.

* Z této funkce byl odvolán před dvěma roky. Koaličním partnerům s ním došla trpělivost pro jeho neochotu přistoupit na kompromis.

* Špatná komunikace ho také stála místo ve vedení Prahy 3. Ač jeho uskupení získalo v roce 2014 nejvíce hlasů, nezvládlo sestavit koalici a skončilo v opozici.

0,04 procenta hlasů chybělo Zeleným k tomu, aby za výsledek voleb získali finanční příspěvek.

11 měsíců vydržel Matěj Stropnický ve funkci náměstka pražské primátorky.

O autorovi| Benedikt Lederer, s přispěním redakce

Foto autor| Foto: F. Vlček, MAFRA

Foto popis| Rezignovaný lídr Matěj Stropnický odstoupil z funkce předsedy Zelených, kteří dosáhli nejhoršího volebního výsledku za 11 let.

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Za co se budou bít jihočeští poslanci?

24.10.2017 ceskobudejovicky.denik.cz str. 00 **Moje Českobudějovicko**

Klára Skálová, Jana Zuziaková

Jihočeský kraj - Osm politických stran a hnutí našeho kraje má díky hlasům voličů otevřenou cestu do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Za zájmy občanů, a hlavně Jihočechů, za jejich potřeby i sny bude v Praze příští čtyři roky bojovat jedna žena a dvanáct mužů.

"Šest z nich jsou nováčci. Mezi staré harcovníky patří Vojtěch Filip (KSČM), který je členem Parlamentu nepřetržitě od roku 1996. Od roku 2013 ve sněmovně pracují Radka Maxová, Roman Kubiček, Vojtěch Tureček (ANO), Jan Zahradník (ODS) a Jan Bartošek (KDU-ČSL). Jan Bauer (ODS) se do sněmovny vrací po čtyřech letech.

Všech budoucích poslanců jsme se zeptali:
Co by chtěli na poslaneckém postu řešit a vyřešit.

Radka Maxová, ANO, 48 let

Je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Mým tématem je sociální politika, takže především bych chtěla dokončit reorganizaci lékařské posudkové služby, neboť se týká asi milionu hendikepovaných. Překontrolovat a znovu nastavit systém sociálních dávek, dostupné a spravedlivé sociální bydlení, podpora rodin, aby mohly skloubit rodinný a pracovní život.

Roman Kubíček, ANO, 54 let

Poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích. Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy. Pokračování boje proti šmejdům, tzn. možnost zrušení smluv uzavíraných po telefonu. Vylepšení podmínek mobilních operátorů ve prospěch mobilních dat a vysokorychlostního internetu. Dostavba Temelína s jihočeskými firmami.

Adam Vojtěch, ANO, 31 let

Budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný. Poslední čtyři roky se věnuji především otázce financování českého zdravotnictví a celkové organizaci systému zdravotnictví. Těmto tématům se chci věnovat i v Poslanecké sněmovně.

Karel Tureček, ANO, 46 let

Poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti. Aktivně budu prosazovat zajištění dostatku financí v novém programovém období EU pro zemědělství, potravinářství; rozvoj venkova a vodní hospodářství; prosazení novely vodního zákona a programu potravinové bezpečnosti a soběstačnosti ČR.

Jan Kubík, ANO, 38 let

Starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dálkově doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti. Mými prioritami bude zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu, rozvoj dopravní infrastruktury v zemi, trvale udržitelný rozvoj venkova a související rozvoj podnikání na venkově a v hospodářsky slabých oblastech.

Jan Zahradník, ODS, 68 let

Poslancem je od roku 2013, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmánem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Česko-anglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy. Nízké daně, méně byrokracie a více svobody. Dále bych chtěl pomoci prosadit zákon o prioritních stavbách, který by usnadnil povolování velkých dopravních staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Také bych chtěl, aby se sněmovna vrátila k zákonu o ochraně přírody a krajiny a zmírnila povinnost přeměnit většinu území Šumavy na divočinu.

Jan Bauer, ODS, 48 let

Současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a říze na ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti. Chci podpořit debatu o našem budoucím postavení v EU. Chtěl bych dát svobodu školským radám při zřizování školních bufetů a přispět ke změnám ve financování sportu, aby méně peněz dostávali sportovní funkcionáři a více kluby.

Lukáš Kolářík, Piráti, 33 let

Předseda krajského sdružení České pirátské strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru. Zajímá mě transparentnost, takže v tomto směru bych se chtěl v Poslanecké sněmovně prosadit. Chtěl bych se zasadit o zprůhlednění financí firem, tam vidím ty černoty.

Miloslav Rozner, SPD, 40 let

Českokobudějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a má dva syny. Je to demokracie, ve které budou politici zodpovědní svým občanům. Chci uchovat naši zemi našim dětem jako zemi, ve které je bezpečno, lidé se dovolají spravedlnosti a ve které se společnost umí postarat o ty bezmocné.

Vojtěch Filip, KSČM, 62 let

Předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě děti. Chce se zasadit o to, aby Česká republika byla zemí, která nepřipustí další omezování své suverenity. Chtěl bych dosáhnout přijetí zákona o obecném referendu, a zajistit tak větší vliv občanů na rozhodování o zásadních záležitostech. Dále se budu znovu zabývat prosazením samostatného zákona o Národním parku Šumava. Budu také prosazovat urychlenou odstavku církve od státu a před tím prověření a změnu zákona o tzv. církevních restitucích, včetně zdanění těchto převodů a peněžních darů.

Ondřej Veselý, ČSSD, 41 let

Zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti. V Poslanecké sněmovně bych chtěl prosadit zákon o liniových stavbách, aby se na jihu Čech konečně dostavily ty dva úseky dálnice.

Jan Bartošek, KDU–ČSL, 45 let

Poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti. Dostupné bydlení pro mladé rodiny a seniory s přijatelným nájmem, slevy pro pracující rodiny v podobě daňového bonusu na dítě. Dál bojovat proti dvojí kvalitě potravin. Budu aktivní, aby se napříč politickými stranami řešila důchodová reforma.

František Vácha, TOP 09, 51 let

Poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie. Chtěl bych prosadit razantní navýšení financí do všech stupňů našich škol – od mateřských až po vysoké. Budu usilovat o celkové zkvalitnění našeho školství.

"

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/za-co-se-budou-bit-jihocesti-poslanci-20171024.html

Za co se budou bít jihočeští poslanci?

24.10.2017 ceskokrumlovsky.denik.cz str. 00 Moje Českobudějovicko

Klára Skálová, Jana Zuziaková

Jihočeský kraj - Osm politických stran a hnutí našeho kraje má díky hlasům voličů otevřenou cestu do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Za zájmy občanů, a hlavně Jihočechů, za jejich potřeby i sny bude v Praze příští čtyři roky bojovat jedna žena a dvanáct mužů.

"Šest z nich jsou nováčci. Mezi staré harcovníky patří Vojtěch Filip (KSČM), který je členem Parlamentu nepřetržitě od roku 1996. Od roku 2013 ve sněmovně pracují Radka Maxová, Roman Kubiček, Vojtěch Tureček (ANO), Jan Zahradník (ODS) a Jan Bartošek (KDU–ČSL). Jan Bauer (ODS) se do sněmovny vrací po čtyřech letech.

Všech budoucích poslanců jsme se zeptali:

Co by chtěli na poslaneckém postu řešit a vyřešit.

Radka Maxová, ANO, 48 let

Je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Mým tématem je sociální politika, takže především bych chtěla dokončit reorganizaci lékařské posudkové služby, neboť se týká asi milionu hendikepovaných. Překontrolovat a znovu nastavit systém sociálních dávek, dostupné a spravedlivé sociální bydlení, podpora rodin, aby mohly skloubit rodinný a pracovní život.

Roman Kubíček, ANO, 54 let

Poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích. Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy. Pokračování boje proti šmejdům, tzn. možnost zrušení smluv uzavíraných po telefonu. Vylepšení podmínek mobilních operátorů ve prospěch mobilních dat a vysokorychlostního internetu. Dostavba Temelína s jihočeskými firmami.

Adam Vojtěch, ANO, 31 let

Budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný. Poslední čtyři roky se věnuji především otázce financování českého zdravotnictví a celkové organizaci systému zdravotnictví. Těmto tématům se chci věnovat i v Poslanecké sněmovně.

Karel Tureček, ANO, 46 let

Poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti. Aktivně budu prosazovat zajištění dostatku financí v novém programovém období EU pro zemědělství, potravinářství; rozvoj venkova a vodní hospodářství; prosazení novely vodního zákona a programu potravinové bezpečnosti a soběstačnosti ČR.

Jan Kubík, ANO, 38 let

Starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dálkově doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti. Mými prioritami bude zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu, rozvoj dopravní infrastruktury v zemi, trvale udržitelný rozvoj venkova a související rozvoj podnikání na venkově a v hospodářsky slabých oblastech.

Jan Zahradník, ODS, 68 let

Poslancem je od roku 2013, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmánem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Česko-anglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy. Nízké daně, méně byrokracie a více svobody. Dále bych chtěl pomoci prosadit zákon o prioritních stavbách, který by usnadnil povolování velkých dopravních staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Také bych chtěl, aby se sněmovna vrátila k zákonu o ochraně přírody a krajiny a zmírnila povinnost přeměnit většinu území Šumavy na divočinu.

Jan Bauer, ODS, 48 let

Současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a říze na ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti. Chci podpořit debatu o našem budoucím postavení v EU. Chtěl bych dát svobodu školským radám při zřizování školních bufetů a přispět ke změnám ve financování sportu, aby méně peněz dostávali sportovní funkcionáři a více kluby.

Lukáš Kolářík, Piráti, 33 let

Předseda krajského sdružení České pirátské strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru. Zajímá mě transparentnost, takže v tomto směru bych se chtěl v Poslanecké sněmovně prosadit. Chtěl bych se zasadit o zprůhlednění financí firem, tam vidím ty černoty.

Miloslav Rozner, SPD, 40 let

Česko-budějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a

má dva syny. Je to demokracie, ve které budou politici zodpovědní svým občanům. Chci uchovat naši zemi našim dětem jako zemi, ve které je bezpečno, lidé se dovolají spravedlnosti a ve které se společnost umí postarat o ty bezmocné.

Vojtěch Filip, KSČM, 62 let

Předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě děti. Chce se zasadit o to, aby Česká republika byla zemí, která nepřipustí další omezování své suverenity. Chtěl bych dosáhnout přijetí zákona o obecném referendu, a zajistit tak větší vliv občanů na rozhodování o zásadních záležitostech. Dále se budu znovu zabývat prosazením samostatného zákona o Národním parku Šumava. Budu také prosazovat urychlenou odstavku církve od státu a před tím prověření a změnu zákona o tzv. církevních restitucích, včetně zdanění těchto převodů a peněžních darů.

Ondřej Veselý, ČSSD, 41 let

Zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti. V Poslanecké sněmovně bych chtěl prosadit zákon o liniových stavbách, aby se na jihu Čech konečně dostavily ty dva úseky dálnice.

Jan Bartošek, KDU–ČSL, 45 let

Poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti. Dostupné bydlení pro mladé rodiny a seniory s přijatelným nájmem, slevy pro pracující rodiny v podobě daňového bonusu na dítě. Dál bojovat proti dvojí kvalitě potravin. Budu aktivní, aby se napříč politickými stranami řešila důchodová reforma.

František Vácha, TOP 09, 51 let

Poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie. Chtěl bych prosadit razantní navýšení financí do všech stupňů našich škol – od mateřských až po vysoké. Budu usilovat o celkové zkvalitnění našeho školství.

"

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/za-co-se-budou-bit-jihocesti-poslanci-20171024.html

Za co se budou bít jihočeští poslanci?

24.10.2017 jindrichohradecky.denik.cz str. 00 Moje Českobudějovicko

Klára Skálová, Jana Zuziaková

Jihočeský kraj - Osm politických stran a hnutí našeho kraje má díky hlasům voličů otevřenou cestu do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Za zájmy občanů, a hlavně Jihočechů, za jejich potřeby i sny bude v Praze příští čtyři roky bojovat jedna žena a dvanáct mužů.

"Šest z nich jsou nováčci. Mezi staré harcovníky patří Vojtěch Filip (KSČM), který je členem Parlamentu nepřetržitě od roku 1996. Od roku 2013 ve sněmovně pracují Radka Maxová, Roman Kubíček, Vojtěch Tureček (ANO), Jan Zahradník (ODS) a Jan Bartošek (KDU–ČSL). Jan Bauer (ODS) se do sněmovny vrací po čtyřech letech.

Všech budoucích poslanců jsme se zeptali:
Co by chtěli na poslaneckém postu řešit a vyřešit.

Radka Maxová, ANO, 48 let

Je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Mým tématem je sociální politika, takže především bych chtěla dokončit reorganizaci lékařské posudkové služby, neboť se týká asi milionu hendikepovaných. Překontrolovat a znovu nastavit systém sociálních dávek, dostupné a spravedlivé sociální bydlení, podpora rodin, aby mohly skloubit rodinný a pracovní život.

Roman Kubíček, ANO, 54 let

Poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích. Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy. Pokračování boje proti šmejdům, tzn. možnost zrušení smluv uzavíraných po telefonu. Vylepšení podmínek mobilních operátorů ve prospěch mobilních dat a vysokorychlostního internetu. Dostavba Temelína s jihočeskými firmami.

Adam Vojtěch, ANO, 31 let

Budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný. Poslední čtyři roky se věnuji především otázce financování českého zdravotnictví a celkové organizaci systému zdravotnictví. Těmto tématům se chci věnovat i v Poslanecké sněmovně.

Karel Tureček, ANO, 46 let

Poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti. Aktivně budu prosazovat zajištění dostatku financí v novém programovém období EU pro zemědělství, potravinářství; rozvoj venkova a vodní hospodářství; prosazení novely vodního zákona a programu potravinové bezpečnosti a soběstačnosti ČR.

Jan Kubík, ANO, 38 let

Starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dálkově doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti. Mými prioritami bude zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu, rozvoj dopravní infrastruktury v zemi, trvale udržitelný rozvoj venkova a související rozvoj podnikání na venkově a v hospodářsky slabých oblastech.

Jan Zahradník, ODS, 68 let

Poslancem je od roku 2013, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmánem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Česko-anglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy. Nízké daně, méně byrokracie a více svobody. Dále bych chtěl pomoci prosadit zákon o prioritních stavbách, který by usnadnil povolování velkých dopravních staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Také bych chtěl, aby se sněmovna vrátila k zákonu o ochraně přírody a krajiny a zmírnila povinnost přeměnit většinu území Šumavy na divočinu.

Jan Bauer, ODS, 48 let

Současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a říze na ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti. Chci podpořit debatu o našem budoucím postavení v EU. Chtěl bych dát svobodu školským radám při zřizování školních bufetů a přispět ke změnám ve financování sportu, aby méně peněz dostávali sportovní funkcionáři a více kluby.

Lukáš Kolářik, Piráti, 33 let

Předseda krajského sdružení České pirátské strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru. Zajímá mě transparentnost, takže v tomto směru bych se chtěl v Poslanecké sněmovně prosadit. Chtěl bych se zasadit o zprůhlednění financí firem, tam vidím ty černoty.

Miloslav Rozner, SPD, 40 let

Česko-budějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a má dva syny. Je to demokracie, ve které budou politici zodpovědní svým občanům. Chci uchovat naši zemi

našim dětem jako zemi, ve které je bezpečno, lidé se dovolají spravedlnosti a ve které se společnost umí postarat o ty bezmocné.

Vojtěch Filip, KSČM, 62 let

Předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě děti. Chce se zasadit o to, aby Česká republika byla zemí, která nepřipustí další omezování své suverenity. Chtěl bych dosáhnout přijetí zákona o obecném referendu, a zajistit tak větší vliv občanů na rozhodování o zásadních záležitostech. Dále se budu znovu zabývat prosazením samostatného zákona o Národním parku Šumava. Budu také prosazovat urychlenou odstavku církve od státu a před tím prověření a změnu zákona o tzv. církevních restitucích, včetně zdanění těchto převodů a peněžních darů.

Ondřej Veselý, ČSSD, 41 let

Zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti. V Poslanecké sněmovně bych chtěl prosadit zákon o liniových stavbách, aby se na jihu Čech konečně dostavily ty dva úseky dálnice.

Jan Bartošek, KDU–ČSL, 45 let

Poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti. Dostupné bydlení pro mladé rodiny a seniory s přijatelným nájmem, slevy pro pracující rodiny v podobě daňového bonusu na dítě. Dál bojovat proti dvojí kvalitě potravin. Budu aktivní, aby se napříč politickými stranami řešila důchodová reforma.

František Vácha, TOP 09, 51 let

Poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie. Chtěl bych prosadit razantní navýšení financí do všech stupňů našich škol – od mateřských až po vysoké. Budu usilovat o celkové zkvalitnění našeho školství.

"

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/za-co-se-budou-bit-jihocesti-poslanci-20171024.html

Za co se budou bít jihočeští poslanci?

24.10.2017 pisecky.denik.cz str. 00 Moje Českobudějovicko

Klára Skálová, Jana Zuziaková

Jihočeský kraj - Osm politických stran a hnutí našeho kraje má díky hlasům voličů otevřenou cestu do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Za zájmy občanů, a hlavně Jihočechů, za jejich potřeby i sny bude v Praze příští čtyři roky bojovat jedna žena a dvanáct mužů.

"Šest z nich jsou nováčci. Mezi staré harcovníky patří Vojtěch Filip (KSČM), který je členem Parlamentu nepřetržitě od roku 1996. Od roku 2013 ve sněmovně pracují Radka Maxová, Roman Kubíček, Vojtěch Tureček (ANO), Jan Zahradník (ODS) a Jan Bartošek (KDU–ČSL). Jan Bauer (ODS) se do sněmovny vrací po čtyřech letech.

Všech budoucích poslanců jsme se zeptali:

Co by chtěli na poslaneckém postu řešit a vyřešit.

Radka Maxová, ANO, 48 let

Je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Mým tématem je sociální politika, takže především bych chtěla dokončit reorganizaci lékařské posudkové služby, neboť se týká asi milionu hendikepovaných. Překontrolovat a znovu nastavit systém sociálních dávek, dostupné a spravedlivé sociální bydlení, podpora rodin, aby mohly skloubit rodinný a pracovní život.

Roman Kubíček, ANO, 54 let

Poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích. Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy. Pokračování boje proti šmejdům, tzn. možnost zrušení smluv uzavíraných po telefonu. Vylepšení podmínek mobilních operátorů ve prospěch mobilních dat a vysokorychlostního internetu. Dostavba Temelína s jihočeskými firmami.

Adam Vojtěch, ANO, 31 let

Budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný. Poslední čtyři roky se věnuji především otázce financování českého zdravotnictví a celkové organizaci systému zdravotnictví. Těmto tématům se chci věnovat i v Poslanecké sněmovně.

Karel Tureček, ANO, 46 let

Poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti. Aktivně budu prosazovat zajištění dostatku financí v novém programovém období EU pro zemědělství, potravinářství; rozvoj venkova a vodní hospodářství; prosazení novely vodního zákona a programu potravinové bezpečnosti a soběstačnosti ČR.

Jan Kubík, ANO, 38 let

Starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dálkově doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti. Mými prioritami bude zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu, rozvoj dopravní infrastruktury v zemi, trvale udržitelný rozvoj venkova a související rozvoj podnikání na venkově a v hospodářsky slabých oblastech.

Jan Zahradník, ODS, 68 let

Poslancem je od roku 2013, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmánem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Česko-anglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy. Nízké daně, méně byrokracie a více svobody. Dále bych chtěl pomoci prosadit zákon o prioritních stavbách, který by usnadnil povolování velkých dopravních staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Také bych chtěl, aby se sněmovna vrátila k zákonu o ochraně přírody a krajiny a zmírnila povinnost přeměnit většinu území Šumavy na divočinu.

Jan Bauer, ODS, 48 let

Současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a říze na ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti. Chci podpořit debatu o našem budoucím postavení v EU. Chtěl bych dát svobodu školským radám při zřizování školních bufetů a přispět ke změnám ve financování sportu, aby méně peněz dostávali sportovní funkcionáři a více kluby.

Lukáš Kolářík, Piráti, 33 let

Předseda krajského sdružení České pirátské strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru. Zajímá mě transparentnost, takže v tomto směru bych se chtěl v Poslanecké sněmovně prosadit. Chtěl bych se zasadit o zprůhlednění financí firem, tam vidím ty černoty.

Miloslav Rozner, SPD, 40 let

Česko-budějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a má dva syny. Je to demokracie, ve které budou politici zodpovědní svým občanům. Chci uchovat naši zemi našim dětem jako zemi, ve které je bezpečno, lidé se dovolávají spravedlnosti a ve které se společnost umí postarat o ty bezmocné.

Vojtěch Filip, KSČM, 62 let

Předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě děti. Chce se zasadit o to, aby Česká republika byla zemí, která nepřipustí další omezování své suverenity. Chtěl bych dosáhnout přijetí zákona o obecném referendu, a zajistit tak větší vliv občanů na rozhodování o zásadních záležitostech. Dále se budu znovu zabývat prosazením samostatného zákona o Národním parku Šumava. Budu také prosazovat urychlenou odstavbu církve od státu a před tím prověření a změnu zákona o tzv. církevních restitucích, včetně zdanění těchto převodů a peněžních darů.

Ondřej Veselý, ČSSD, 41 let

Zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti. V Poslanecké sněmovně bych chtěl prosadit zákon o liniových stavbách, aby se na jihu Čech konečně dostavily ty dva úseky dálnice.

Jan Bartošek, KDU–ČSL, 45 let

Poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti. Dostupné bydlení pro mladé rodiny a seniory s přijatelným nájmem, slevy pro pracující rodiny v podobě daňového bonusu na dítě. Dál bojovat proti dvojí kvalitě potravin. Budu aktivní, aby se napříč politickými stranami řešila důchodová reforma.

František Vácha, TOP 09, 51 let

Poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie. Chtěl bych prosadit razantní navýšení financí do všech stupňů našich škol – od mateřských až po vysoké. Budu usilovat o celkové zkvalitnění našeho školství.

"

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/za-co-se-budou-bit-jihocesti-poslanci-20171024.html

Za co se budou bít jihočeští poslanci?

24.10.2017 prachaticky.denik.cz str. 00 Moje Českobudějovicko
Klára Skálová, Jana Zuziaková

Jihočeský kraj - Osm politických stran a hnutí našeho kraje má díky hlasům voličů otevřenou cestu do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Za zájmy občanů, a hlavně Jihočeňů, za jejich potřeby i sny bude v Praze příští čtyři roky bojovat jedna žena a dvanáct mužů.

"Šest z nich jsou nováčci. Mezi staré harcovníky patří Vojtěch Filip (KSČM), který je členem Parlamentu nepřetržitě od roku 1996. Od roku 2013 ve sněmovně pracují Radka Maxová, Roman Kubiček, Vojtěch Tureček (ANO), Jan Zahradník (ODS) a Jan Bartošek (KDU–ČSL). Jan Bauer (ODS) se do sněmovny vrací po čtyřech letech.

Všech budoucích poslanců jsme se zeptali:
Co by chtěli na poslaneckém postu řešit a vyřešit.

Radka Maxová, ANO, 48 let

Je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Mým tématem je sociální politika, takže především bych chtěla dokončit reorganizaci lékařské posudkové služby, neboť se týká asi milionu hendikepovaných. Překontrolovat a znovu nastavit systém sociálních dávek, dostupné a spravedlivé sociální bydlení, podpora rodin, aby mohly skloubit rodinný a pracovní život.

Roman Kubíček, ANO, 54 let

Poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích. Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy. Pokračování boje proti šmejdům, tzn. možnost zrušení smluv uzavíraných po telefonu. Vylepšení podmínek mobilních operátorů ve prospěch mobilních dat a vysokorychlostního internetu. Dostavba Temelína s jihočeskými firmami.

Adam Vojtěch, ANO, 31 let

Budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný. Poslední čtyři roky se věnují především otázce financování českého zdravotnictví a celkově organizaci systému zdravotnictví. Těmto tématům se chci věnovat i v Poslanecké sněmovně.

Karel Tureček, ANO, 46 let

Poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti. Aktivně budu prosazovat zajištění dostatku financí v novém programovém období EU pro zemědělství, potravinářství; rozvoj venkova a vodní hospodářství; prosazení novely vodního zákona a programu potravinové bezpečnosti a soběstačnosti ČR.

Jan Kubík, ANO, 38 let

Starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dále doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti. Mými prioritami bude zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu, rozvoj dopravní infrastruktury v zemi, trvale udržitelný rozvoj venkova a související rozvoj podnikání na venkově a v hospodářsky slabých oblastech.

Jan Zahradník, ODS, 68 let

Poslancem je od roku 2013, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmanem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Česko-anglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy. Nízké daně, méně byrokracie a více svobody. Dále bych chtěl pomoci prosadit zákon o prioritních stavbách, který by usnadnil povolování velkých dopravních staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Také bych chtěl, aby se sněmovna vrátila k zákonu o ochraně přírody a krajiny a zmírnila povinnost přeměnit většinu území Šumavy na divočinu.

Jan Bauer, ODS, 48 let

Současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a řízení na ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti. Chci podpořit debatu o našem budoucím postavení v EU. Chtěl bych dát svobodu školským radám při zřizování školních bufetů a přispět ke změnám ve financování sportu, aby méně peněz dostávali sportovní funkcionáři a více kluby.

Lukáš Kolářík, Piráti, 33 let

Předseda krajského sdružení České pirátské strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru. Zajímá mě transparentnost, takže v tomto směru bych se chtěl v Poslanecké sněmovně prosadit. Chtěl bych se zasadit o zprůhlednění financí firem, tam vidím ty černoty.

Miloslav Rozner, SPD, 40 let

Česko-budějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a má dva syny. Je to demokracie, ve které budou politici zodpovědní svým občanům. Chci uchovat naši zemi našim dětem jako zemi, ve které je bezpečno, lidé se dovolávají spravedlnosti a ve které se společnost umí postarat o ty bezmocné.

Vojtěch Filip, KSČM, 62 let

Předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě

děti. Chce se zasadit o to, aby Česká republika byla zemí, která nepřipustí další omezování své suverenity. Chtěl bych dosáhnout přijetí zákona o obecném referendu, a zajistit tak větší vliv občanů na rozhodování o zásadních záležitostech. Dále se budu znovu zabývat prosazením samostatného zákona o Národním parku Šumava. Budu také prosazovat urychlenou odstavku církve od státu a před tím prověření a změnu zákona o tzv. církevních restitucích, včetně zdanění těchto převodů a peněžních darů.

Ondřej Veselý, ČSSD, 41 let

Zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti. V Poslanecké sněmovně bych chtěl prosadit zákon o liniových stavbách, aby se na jihu Čech konečně dostavily ty dva úseky dálnice.

Jan Bartošek, KDU–ČSL, 45 let

Poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti. Dostupné bydlení pro mladé rodiny a seniory s přijatelným nájmem, slevy pro pracující rodiny v podobě daňového bonusu na dítě. Dál bojovat proti dvojí kvalitě potravin. Budu aktivní, aby se napříč politickými stranami řešila důchodová reforma.

František Vácha, TOP 09, 51 let

Poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie. Chtěl bych prosadit razantní navýšení financí do všech stupňů našich škol – od mateřských až po vysoké. Budu usilovat o celkové z kvalitnění našeho školství.

"

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/za-co-se-budou-bit-jihocesti-poslanci-20171024.html

Za co se budou bít jihočeští poslanci?

24.10.2017 strakonicky.denik.cz str. 00 Moje Českobudějovicko
Klára Skálová, Jana Zuziaková

Jihočeský kraj - Osm politických stran a hnutí našeho kraje má díky hlasům voličů otevřenou cestu do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Za zájmy občanů, a hlavně Jihočechů, za jejich potřeby i sny bude v Praze příští čtyři roky bojovat jedna žena a dvanáct mužů.

"Šest z nich jsou nováčci. Mezi staré harcovníky patří Vojtěch Filip (KSČM), který je členem Parlamentu nepřetržitě od roku 1996. Od roku 2013 ve sněmovně pracují Radka Maxová, Roman Kubíček, Vojtěch Tureček (ANO), Jan Zahradník (ODS) a Jan Bartošek (KDU–ČSL). Jan Bauer (ODS) se do sněmovny vrací po čtyřech letech.

Všech budoucích poslanců jsme se zeptali:
Co by chtěli na poslaneckém postu řešit a vyřešit.

Radka Maxová, ANO, 48 let

Je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Mým tématem je sociální politika, takže především bych chtěla dokončit reorganizaci lékařské posudkové služby, neboť se týká asi milionu hendikepovaných. Překontrolovat a znovu nastavit systém sociálních dávek, dostupné a spravedlivé sociální bydlení, podpora rodin, aby mohly skloubit rodinný a pracovní život.

Roman Kubíček, ANO, 54 let

Poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích. Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy. Pokračování boje proti šmejdům, tzn. možnost zrušení smluv uzavíraných po telefonu. Vylepšení podmínek mobilních operátorů ve prospěch mobilních dat a vysokorychlostního internetu. Dostavba Temelína s jihočeskými firmami.

Adam Vojtěch, ANO, 31 let

Budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný. Poslední čtyři roky se věnuje především otázce financování českého zdravotnictví a celkově organizaci systému zdravotnictví. Těmto tématům se chci věnovat i v Poslanecké sněmovně.

Karel Tureček, ANO, 46 let

Poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti. Aktivně budu prosazovat zajištění dostatku financí v novém programovém období EU pro zemědělství, potravinářství; rozvoj venkova a vodní hospodářství; prosazení novely vodního zákona a programu potravinové bezpečnosti a soběstačnosti ČR.

Jan Kubík, ANO, 38 let

Starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dálkově doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti. Mými prioritami bude zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu, rozvoj dopravní infrastruktury v zemi, trvale udržitelný rozvoj venkova a související rozvoj podnikání na venkově a v hospodářsky slabých oblastech.

Jan Zahradník, ODS, 68 let

Poslancem je od roku 2013, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmánem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Česko-anglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy. Nízké daně, méně byrokracie a více svobody. Dále bych chtěl pomoci prosadit zákon o prioritních stavbách, který by usnadnil povolování velkých dopravních staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Také bych chtěl, aby se sněmovna vrátila k zákonu o ochraně přírody a krajiny a zmírnila povinnost přeměnit většinu území Šumavy na divočinu.

Jan Bauer, ODS, 48 let

Současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a říze na ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti. Chci podpořit debatu o našem budoucím postavení v EU. Chtěl bych dát svobodu školským radám při zřizování školních bufetů a přispět ke změnám ve financování sportu, aby méně peněz dostávali sportovní funkcionáři a více kluby.

Lukáš Kolářík, Piráti, 33 let

Předseda krajského sdružení České pirátské strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru. Zajímá mě transparentnost, takže v tomto směru bych se chtěl v Poslanecké sněmovně prosadit. Chtěl bych se zasadit o zprůhlednění financí firem, tam vidím ty černoty.

Miloslav Rozner, SPD, 40 let

Českobudějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a má dva syny. Je to demokracie, ve které budou politici zodpovědní svým občanům. Chci uchovat naši zemi našim dětem jako zemi, ve které je bezpečno, lidé se dovolají spravedlnosti a ve které se společnost umí postarat o ty bezmocné.

Vojtěch Filip, KSČM, 62 let

Předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě děti. Chce se zasadit o to, aby Česká republika byla zemí, která nepřipustí další omezování své suverenity. Chtěl bych dosáhnout přijetí zákona o obecném referendu, a zajistit tak větší vliv občanů na rozhodování o

zásadních záležitostech. Dále se budu znovu zabývat prosazením samostatného zákona o Národním parku Šumava. Budu také prosazovat urychlenou odstavku církve od státu a před tím prověřením a změnu zákona o tzv. církevních restitucích, včetně zdanění těchto převodů a peněžních darů.

Ondřej Veselý, ČSSD, 41 let

Zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti. V Poslanecké sněmovně bych chtěl prosadit zákon o liniových stavbách, aby se na jihu Čech konečně dostavily ty dva úseky dálnice.

Jan Bartošek, KDU–ČSL, 45 let

Poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti. Dostupné bydlení pro mladé rodiny a seniory s přijatelným nájmem, slevy pro pracující rodiny v podobě daňového bonusu na dítě. Dál bojovat proti dvojí kvalitě potravin. Budu aktivní, aby se napříč politickými stranami řešila důchodová reforma.

František Vácha, TOP 09, 51 let

Poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie. Chtěl bych prosadit razantní navýšení financí do všech stupňů našich škol – od mateřských až po vysoké. Budu usilovat o celkové zkvalitnění našeho školství.

"

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/za-co-se-budou-bit-jihocesti-poslanci-20171024.html

Za co se budou bít jihočeští poslanci?

24.10.2017 taborsky.denik.cz str. 00 Moje Českobudějovicko
Klára Skálová, Jana Zuziaková

Jihočeský kraj - Osm politických stran a hnutí našeho kraje má díky hlasům voličů otevřenou cestu do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Za zájmy občanů, a hlavně Jihočechů, za jejich potřeby i sny bude v Praze příští čtyři roky bojovat jedna žena a dvanáct mužů.

"Šest z nich jsou nováčci. Mezi staré harcovníky patří Vojtěch Filip (KSČM), který je členem Parlamentu nepřetržitě od roku 1996. Od roku 2013 ve sněmovně pracují Radka Maxová, Roman Kubíček, Vojtěch Tureček (ANO), Jan Zahradník (ODS) a Jan Bartošek (KDU–ČSL). Jan Bauer (ODS) se do sněmovny vrací po čtyřech letech.

Všech budoucích poslanců jsme se zeptali:
Co by chtěli na poslaneckém postu řešit a vyřešit.

Radka Maxová, ANO, 48 let

Je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Mým tématem je sociální politika, takže především bych chtěla dokončit reorganizaci lékařské posudkové služby, neboť se týká asi milionu hendikepovaných. Překontrolovat a znovu nastavit systém sociálních dávek, dostupné a spravedlivé sociální bydlení, podpora rodin, aby mohly skloubit rodinný a pracovní život.

Roman Kubíček, ANO, 54 let

Poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích. Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy. Pokračování boje proti šmejdům, tzn. možnost zrušení smluv uzavíraných po telefonu.

Vylepšení podmínek mobilních operátorů ve prospěch mobilních dat a vysokorychlostního internetu. Dostavba Temelína s jihočeskými firmami.

Adam Vojtěch, ANO, 31 let

Budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný. Poslední čtyři roky se věnuje především otázce financování českého zdravotnictví a celkové organizaci systému zdravotnictví. Těmto tématům se chci věnovat i v Poslanecké sněmovně.

Karel Tureček, ANO, 46 let

Poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti. Aktivně budu prosazovat zajištění dostatku financí v novém programovém období EU pro zemědělství, potravinářství; rozvoj venkova a vodní hospodářství; prosazení novely vodního zákona a programu potravinové bezpečnosti a soběstačnosti ČR.

Jan Kubík, ANO, 38 let

Starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dále doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti. Mými prioritami bude zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu, rozvoj dopravní infrastruktury v zemi, trvale udržitelný rozvoj venkova a související rozvoj podnikání na venkově a v hospodářsky slabých oblastech.

Jan Zahradník, ODS, 68 let

Poslancem je od roku 2013, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmanem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Česko-anglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy. Nízké daně, méně byrokracie a více svobody. Dále bych chtěl pomoci prosadit zákon o prioritních stavbách, který by usnadnil povolování velkých dopravních staveb, které jsou ve veřejném zájmu. Také bych chtěl, aby se sněmovna vrátila k zákonu o ochraně přírody a krajiny a zmírnila povinnost přeměnit většinu území Šumavy na divočinu.

Jan Bauer, ODS, 48 let

Současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a říze na ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti. Chci podpořit debatu o našem budoucím postavení v EU. Chtěl bych dát svobodu školským radám při zřizování školních bufetů a přispět ke změnám ve financování sportu, aby méně peněz dostávali sportovní funkcionáři a více kluby.

Lukáš Kolářík, Piráti, 33 let

Předseda krajského sdružení České pirátské strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru. Zajímá mě transparentnost, takže v tomto směru bych se chtěl v Poslanecké sněmovně prosadit. Chtěl bych se zasadit o zprůhlednění financí firem, tam vidím ty černoty.

Miloslav Rozner, SPD, 40 let

Českobudějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a má dva syny. Je to demokracie, ve které budou politici zodpovědní svým občanům. Chci uchovat naši zemi našim dětem jako zemi, ve které je bezpečno, lidé se dovolávají spravedlnosti a ve které se společnost umí postarat o ty bezmocné.

Vojtěch Filip, KSČM, 62 let

Předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě děti. Chce se zasadit o to, aby Česká republika byla zemí, která nepřipustí další omezování své suverenity. Chtěl bych dosáhnout přijetí zákona o obecném referendu, a zajistit tak větší vliv občanů na rozhodování o zásadních záležitostech. Dále se budu znovu zabývat prosazením samostatného zákona o Národním parku Šumava. Budu také prosazovat urychlenou odstavbu církve od státu a před tím prověřením a změnu zákona o tzv. církevních restitucích, včetně zdanění těchto převodů a peněžních darů.

Ondřej Veselý, ČSSD, 41 let

Zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti. V Poslanecké sněmovně bych chtěl prosadit zákon o liniových stavbách, aby se na jihu Čech konečně dostavily ty dva úseky dálnice.

Jan Bartošek, KDU–ČSL, 45 let

Poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti. Dostupné bydlení pro mladé rodiny a seniory s přijatelným nájmem, slevy pro pracující rodiny v podobě daňového bonus na dítě. Dál bojovat proti dvojí kvalitě potravin. Budu aktivní, aby se napříč politickými stranami řešila důchodová reforma.

František Vácha, TOP 09, 51 let

Poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie. Chtěl bych prosadit razantní navýšení financí do všech stupňů našich škol – od mateřských až po vysoké. Budu usilovat o celkové zkvalitnění našeho školství.

"

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/za-co-se-budou-bit-jihocesti-poslanci-20171024.html

Půlka dětí je nemanželská

24.10.2017 Týdeník Chrudimsko str. 07 Téma
(njt)

Chrudim/Praha – Levoboček, sebranec, kopřivák, hanlivě bastard či vulgárně panchart. Pro děti narozené mimo manželství neměla společnost po staletí zrovna lichotivá označení. V posledních několika málo letech došlo ale k dramatické změně: vždyť nevdaným matkám se rodí skoro polovina dětí.

Letos v prvním pololetí to bylo přesně 49 %. Což je nejvyšší číslo od roku 1785, odkdy statistici vedou podrobná data.

Mimo svazek se v první polovině roku narodilo v Česku 27 224 z celkových 55 528 dětí.

Důvod? „Některé páry se vezmou ještě později, pro jiné to není vůbec důležité,“ říká sociolog Petr Soukup z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ještě před deseti lety přitom svobodné matky přiváděly na svět jen každé třetí dítě, před dvaceti lety každé šesté.

„Očekávat návrat starých časů nemůžeme,“ komentuje dramatickou proměnu profesorka demografie z UK Jitka Rychtaříková. „Manželství je dnes bráno jako omezující prvek.“ Nejvíce potomků mimo svazek přichází na svět v okresech na severozápadě republiky. Rodiče - rekordmani v tomto ohledu žijí v chudších regionech, především na Mostecku, Chomutovsku a Lounsku. Tam se nesezdaným párům rodí přes dvě třetiny všech dětí.

„Některým lidem z nízkopříjmových skupin se prostě nevyplatí žít v manželství,“ vysvětluje Soukup.

Naopak nejméně nemanželských dětí je v okresech, na jihu Moravy. Konkrétně na Zlínsku a v Brně. Po jihomoravských okresech už následuje Praha a střední Čechy.

Chrudimsko se pohybuje také v „modré“ polovině tabulky, kdy podíl nemanželských novorozenců je tu aktuálně zhruba 48 procent. V manželských svazcích se jich letos v prvním pololetí narodilo 277, svobodným matkám 253.

Most 545 287 258 158 387 71,0 %

Chomutov 616 319 297 196 420 68,2 %

Louny 434 210 224 140 294 67,7 %

Teplíce 589 290 299 193 396 67,2 %

Bruntál 472 256 216 161 311 65,9 %

Ústí nad Labem 640 326 314 224 416 65,0 %
Děčín 688 362 326 244 444 64,5 %
Sokolov 427 209 218 152 275 64,4 %
Litoměřice 603 294 309 238 365 60,5 %
Cheb 442 221 221 177 265 60,0 %
Karlovy Vary 521 278 243 212 309 59,3 %
Česká Lípa 525 283 242 216 309 58,9 %
Trutnov 554 289 265 231 323 58,3 %
Jablonec nad Nisou 481 251 230 201 280 58,2 %
Tachov 299 169 130 128 171 57,2 %
Karviná 1133 615 518 487 646 57,0 %
Jeseník 185 97 88 81 104 56,2 %
Ostrava-město 1586 817 769 701 885 55,8 %
Přerov 630 338 292 281 349 55,4 %
Šumperk 634 319 315 286 348 54,9 %
Znojmo 610 317 293 283 327 53,6 %
Písek 337 169 168 157 180 53,4 %
Kladno 877 440 437 409 468 53,4 %
Benešov 538 288 250 251 287 53,3 %
Prachatice 283 142 141 134 149 52,7 %
Jindřichův Hradec 462 227 235 219 243 52,6 %
Rakovník 278 131 147 132 146 52,5 %
Ústí nad Orlicí 704 373 331 337 367 52,1 %
Liberec 914 473 441 438 476 52,1 %
Náchod 550 280 270 264 286 52,0 %
Klatovy 420 229 191 203 217 51,7 %
Kolín 579 324 255 280 299 51,6 %
Semily 396 213 183 192 204 51,5 %
Plzeň-jih 338 180 158 164 174 51,5 %
Kutná Hora 417 208 209 203 214 51,3 %
Český Krumlov 294 151 143 144 150 51,0 %
Plzeň-sever 360 182 178 179 181 50,3 %
Jičín 405 194 211 202 203 50,1 %
Tábor 523 259 264 263 260 49,7 %
Rokycany 254 146 108 128 126 49,6 %
Domažlice 277 147 130 140 137 49,5 %
Příbram 608 305 303 310 298 49,0 %
Svitavy 537 278 259 274 263 49,0 %
Strakonice 379 199 180 194 185 48,8 %
Prostějov 534 265 269 274 260 48,7 %
Pelhřimov 348 171 177 181 167 48,0 %
Kroměříž 502 253 249 262 240 47,8 %
Chrudim 530 272 258 277 253 47,7 %
Vsetín 769 393 376 402 367 47,7 %
Pardubice 835 422 413 438 397 47,5 %
Havlíčkův Brod 494 241 253 260 234 47,4 %
Břeclav 620 324 296 327 293 47,3 %
Plzeň-město 996 466 530 528 468 47,0 %
České Budějovice 1069 535 534 567 502 47,0 %
Mladá Boleslav 698 371 327 371 327 46,8 %
Nový Jičín 805 407 398 428 377 46,8 %
Nymburk 533 283 250 284 249 46,7 %
Rychnov n/K 452 228 224 241 211 46,7 %
Mělník 596 299 297 319 277 46,5 %
Olomouc 1281 659 622 689 592 46,2 %
Hradec Králové 845 425 420 457 388 45,9 %
Blansko 581 300 281 317 264 45,4 %
Opava 872 441 431 478 394 45,2 %

Hodonín 730 379 351 404 326 44,7 %
Beroun 521 279 242 290 231 44,3 %
Vyškov 505 251 254 282 223 44,2 %
Frýdek-Místek 1029 502 527 577 452 43,9 %
Třebíč 516 267 249 290 226 43,8 %
Jihlava 606 306 300 349 257 42,4 %
Žďár nad Sázavou 641 325 316 372 269 42,0 %
Praha 7354 3818 3536 4287 3067 41,7 %
Uherské Hradiště 722 344 378 424 298 41,3 %
Praha-západ 800 418 382 476 324 40,5 %
Praha-východ 1005 508 497 598 407 40,5 %
Brno-město 2245 1125 1120 1336 909 40,5 %
Brno-venkov 1195 627 568 720 475 39,7 %
Zlín 955 493 462 592 363 38,0 %

Foto popis|

Zestátnění ČT i Rozhlasu: Experti i politici Okamurův návrh kritizují, našly se ale výjimky

24.10.2017 info.cz str. 00 Strategie

Adam Kotrbatý

Jen dva dny po volbách přišel předseda hnutí SPD Tomio Okamura s požadavkem na zestátnění médií veřejné služby. Navrhuje zrušit koncesionářské poplatky a posílit kontrolu nad hospodařením České televize a Českého rozhlasu. Generální ředitel ČRo René Zavoral to označil za krok zpět k totalitě. Ke kritice Okamurova návrhu se přidal také šéf České televize Petr Dvořák. Většinově skeptičtí jsou i odborníci a parlamentní strany, které INFO.CZ oslovilo.

„Finanční problémy má například Český rozhlas, který má netransparentní hospodaření, proto chceme změnit zákon, aby spadal pod kontrolu NKÚ. Chceme zrušit koncesionářské poplatky, zestátnit to, aby byl jasný dohled NKÚ nad vaším hospodařením. Když budeme ve vládě, zásadně se zaměříme na Českou televizi a Český rozhlas,“ prohlásil Okamura v pořadu Dvacet minut Radiožurnálu v odpovědi na otázku ohledně hospodaření jeho předchozího hnutí Úsvit.

Kolem nápadu se okamžitě strhla bouře nevole. Na sociálních sítích protestují novináři i veřejnost. Jako symbol nesouhlasu se na Twitteru ujal hashtag *jsemverejnopravni. Protestoval také šéf Českého rozhlasu René Zavoral.

„Zcela razantně Český rozhlas odmítá myšlenku pana Okamury o zestátnění médií veřejné služby. Podobný krok by byl bezprecedentním narušením demokratických principů, na kterých stojí Česká republika. Byl by to krok zpět k totalitnímu systému, kterého se česká společnost zbavila v listopadu 1989 po sametové revoluci. Zestátnění Českého rozhlasu a České televize by znamenalo potlačení svobody projevu, narušení objektivního a pravdivého informování veřejnosti,“ napsal v prohlášení.

Podobně mluvili Zeman i Babiš

„Česká televize se připojuje k prohlášení Českého rozhlasu a vyzývá představitele všech politických stran a hnutí, aby bránili principy demokracie a nezávislost médií,“ konstatovala pro INFO.CZ mluvčí ČT Karolína Blinková.

S podobným návrhem jako nyní Okamura přišel už v loňském roce také prezident Miloš Zeman. Horoval pro zrušení koncesionářských poplatků a financování instituce ze státního rozpočtu. Tehdy ho podporoval také šéf aktuálně nejsilnější parlamentní formace – hnutí ANO – Andrej Babiš.

Situace se však zřejmě změnila. „Odmítáme takové návrhy,“ napsala INFO.CZ mluvčí ANO Lucie Kubovičová. Babiš pro ČTK doplnil, že „hnutí má jasný systém a nic měnit nechce“.

Kde je objektivita?

Lídr ANO si přitom v minulosti na objektivitu ČT opakovaně stěžoval. Kritizoval například pořad Reportéři ČT, který se zajímal o jeho kauzy.

Ke kritice se pro INFO.CZ připojil také mediální expert Ondřej Höppner. „Česká televize opakovaně selhává. Systém je třeba nastavit jinak, musí se to zanalyzovat a rozmyslet. Stejný problém nyní řeší třeba v Británii s BBC. Zestátnění je legitimní krok,“ přitakává Okamurovým snahám. Dodal, že by záleželo na přesném znění zákona. „Musí se hlavně najít způsob, jak zajistit objektivitu.“

Generální ředitel ČT Petr Dvořák však v prohlášení, které Blinková zaslala v odpovědi na dotaz INFO.CZ e-mailem, taková obvinění popírá. „Média veřejné služby jsou silná, nezávislá a v žádném případě neslouží politickým nebo ekonomickým cílům. Zřejmě proto jsou často terčem podobných útoků (míněn ten Tomia Okamury, pozn. redakce), proti nimž je třeba se stále znovu důrazně vymezovat. Vysokou důvěru, kterou u diváků a posluchačů svobodná veřejnoprávní média mají, nemůže nikdy získat žádné státní médium,“ míní.

Větší stabilita

Mezi dalšími redakcí INFO.CZ oslovenými odborníky převládá spíše opačný názor, než jaký zastává Höppner. Poukazují na to, že předseda SPD svým návrhem bojí základy liberální demokracie a systém kontroly veřejné moci médií.

„Liberální demokracie má jako jeden ze zásadních postulátů oddělení médií od státu. Okamurův návrh jde přímo proti tomu,“ domnívá se mediální teoretik z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Jiráček.

Když s plánem na zestátnění médií veřejné služby přišli Zeman s Babišem, tehdejší parlamentní opozice se postavila jasně proti. Zdůrazňovala, že by mohlo dojít na nárůstu vlivu politiků na instituce. Stejně mluvil také premiér Bohuslav Sobotka.

„Teoreticky by změna financování, kdy by veřejnoprávní média byla místo poplatků financována ze státního rozpočtu, mohla vést k větší finanční stabilitě. Ale negativní dopady, které by to v českém prostředí znamenalo, nad tím podle mě převažují,“ komentuje pro INFO.CZ Jiráček.

Cesta do pekel

Vliv politiků na Českou televizi a Český rozhlas dlouhodobě kritizuje iniciativa Svobodu médiím. Ta v uplynulém volebním období dokonce předložila návrh, který měnil způsob volby členů rad veřejnoprávních institucí.

„Okamurův plán je cesta do pekel. My jsme navrhovali úplně opačný způsob. Inspirovali jsme se německým modelem, který umožňuje renomovaným odborným organizacím, které by mohly být vyjmenovány v zákoně, přímo delegovat své zástupce do rady bez schvalování parlamentem,“ popsal INFO.CZ koordinátor platformy Svobodu médiím David Smoljak.

Návrh jeho uskupení ale poslanci nestihli projednat, s koncem volebního období spadl pod stůl a s jeho prosazováním se tak musí začínat od nuly. Smoljak potvrdil, že ho zkusí předložit znovu. „V současnosti jsme iniciativu přesunuli do Senátu.“

Podpoří Okamuru Piráti?

Kromě Smoljaka se bude snažit podporu pro svůj nápad vyjednat také Okamura. Nabízí se, že by mohl uspět například u Pirátů, kteří zrušení koncesionářských poplatků měli ve volebním programu.

Okamurovy výroky jsou nebezpečné. Jakákoliv cenzura je nepřijatelná. Je třeba se proti tomu ohradit. <https://t.co/cngZr8L0dp>

— Piráti (@PiratskaStrana) 24. října 2017

Piráti ale odmítají, že by chtěli média veřejné služby zestátnit, jak navrhuje právě šéf SPD „Piráti chtějí naopak posílit nezávislost veřejnoprávních médií a jejich veřejnou kontrolu. Navrhují financování pevným podílem z

výběru DPH, jak je tomu například v Polsku," odpověděla na dotaz INFO.CZ tisková mluvčí strany Karolína Sadílková.

Nováček ve Sněmovně vidí výhodu jejich nápadu v tom, že by rozpočet institucí byl závislý na ekonomické situaci v zemi. „Média by tak nemusela žádat poslance o finance ve chvíli, kdy je potřeba dorovnávat rozpočet vlivem inflace, jak je to nyní,“ dodala Sadílková. V současnosti musí případné navýšení koncesionářských poplatků schválit poslanci.

Polská zkušenost

Okamurův výrok na Radiožurnálu vyvolal obavy z tzv. polského scénáře. Konzervativní polská vláda strany Právo a spravedlnost (PiS) po nástupu do funkce změnila pravidla pro fungování veřejnoprávních médií.

Mediální zákon umožnil ministrovi státního pokladu jmenovat členy dozorčí rady. Na místo šéfa televize následně dosadila tehdejšího náměstka ministra kultury. Zástupci PiS také argumentovali snahou zvýšit objektivitu.

V době schvalování ale návrh vyvolal nevole. Kritizovala ho například OBSE. Zástupci uskupení Reportéři bez hranic pak společně s dalšími novinářskými organizacemi sepsali výzvu, v níž vyjadřovali obavy z omezení nezávislosti médií. „V případě, že polský parlament schválí tato opatření, vytvoří Polsko zpátečnický režim, který nemá precedens v žádné jiné zemi Evropské unie,“ konstatovaly organizace.

„Polsko má tradici většího vlivu státu na média. Ta pokračuje i nyní. Tradice je navíc podpořena financováním ze státního rozpočtu,“ vysvětluje ředitel Polského institutu Praha Maciej Ruczaj. Zároveň upozorňuje, že Poláci koncesionářské poplatky již dlouho neplatí, jak zmínili také Piráti. Konstatuje ale, že to vede k větší závislosti na reklamě.

URL| <http://www.info.cz/clanek/18109/zestatneni-ct-i-rozhlasu-experti-i-politici-okamuruv-navrh-kritizuji-nasly-se-ale-vyjimky>

Možné scénáře vládní koalice

23.10.2017 ČT 24 str. 15 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a co bude dál? Myšleno, které další kroky v povolebním vyjednávání můžeme čekat. Už zítra ráno a dopoledne se začnou domlouvat na dalším postupu lídři 6 sněmovních stran. O půl osmé, konkrétně lidovci a potom komunisti. V 10 hodin potom zasedá TOP 09. Předseda Miroslav Kalousek by potom měl oznámit, zda se na listopadovém sněmu bude znovu ucházet o funkci lídra TOP 09. Ve stejný čas jedná taky předsednictvo hnutí SPD, o půl hodiny později se potom sejde vedení občanských demokratů. Jejich výkonná rada zasedne ještě odpoledne v půl páté a před polednem se poprvé sejdou nově zvolení poslanci hnutí ANO. Večer potom dojde na bilaterální jednání o možné volební spolupráci. Od 18:30 se ve sněmovně setkají zástupci ANO s TOP 09, o hodinu později přijdou lídři ODS, no, a všechny tyto schůzky bude samozřejmě zpravodajská čtyřladvacítka sledovat. O jejich výsledcích vás budeme informovat. V následujících dnech by potom měla být na programu schůzka ODS se Starosty a hnutí ANO s Piráty. Kamile, která z těch plánovaných schůzek z vašeho pohledu může něco posunout kupředu? Je možná významem nevyšší?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Tak z hlediska těch schůzek určitě bude důležité to jednání těch sněmovních politických stran o tom, jakým způsobem by se měla rozdělovat křesla nebo vliv v Poslanecké sněmovně, takže tohle je určitě potřeba sledovat, protože ta Poslanecká sněmovna je opravdu těžištěm politické moci v celé republice, takže tohle je určitě to zásadní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

TOP 09 Miroslav Kalousek oznámí zítra co podle vás?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Já se domnívám, že Miroslav Kalousek je spokojen s tím, že se dostal do Poslanecké sněmovny a myslím, že bude spokojen s tím, pokud bude předsedou poslaneckého klubu nebo bude mít podobnou významnou funkci a myslím, že bude spokojen s tím, pokud po něm někdo převezme vedení strany TOP 09.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, připomeňme, že mluví se o Markétě Adamové Pekarové nebo Jiřím Pospíšilovi. To teď nechme stranou a pojďme ještě rychle odpovědět Ondřejovi na dotaz, jak reálné jsou předčasné volby? To je varianta, o které jsme dnes večer ještě nemluvili. Tak alespoň v závěru.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Tak není to varianta, kterou bysme nemohli brát v potaz, určitě, určitě existuje určitá šance, že předčasné volby jsou řešením případné patové situace, která může reálně vzniknout v okamžiku, kdy by všechny politické strany zůstaly v těch svých pozicích trvale, že, že tedy nebudou vyjednávat s hnutím, s hnutím ANO, respektive hnutí ANO nebude chtít přistoupit na například extrémní požadavky svých, svých případných koaličních partnerů, no, a v okamžiku, kdy by takto sněmovna měla fungovat několik měsíců, tak je možné, že spíše dojde k předčasným volbám.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Kamil Švec, předpokládám, že se u komentování povolebního dění nevidíme naposled.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Děkuji za pozvání.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Já taky. Hezký večer.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Hezký večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a z Devadesátky už jako vždy předpověď počasí, potom začíná Horizont. Díky za pozornost, hezký večer.

Politolog: „Hnutí ANO v Praze oslovilo spíše levicové voliče“

23.10.2017 Mladá fronta DNES str. 14 Praha

Martin Bajtler

PRAHA Oproti minulým volbám ztratila TOP 09 v Praze téměř šedesát tisíc hlasů. V těch letošních ji přeskočila ODS, vítězné ANO i Piráti. „Právě ti k sobě přetáhli většinu liberálních voličů,“ komentuje pražské výsledky voleb politolog Petr Jůptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

* Co ukázaly výsledky voleb v hlavním městě?

V Praze se potvrdil trend, že ANO začalo oslovovat spíše levicové voliče. Od pravicové části elektorátu ANO vytlačily jednak pravicové strany a jednak se vytlačil Andrej Babiš sám svoji politikou. Zatímco třeba v

předchozích komunálních volbách jsme mohli spekulovat o tom, že liberální a středoví voliči stojí v Praze částečně i za ANO, tak teď se zdá, že to neplatí. Liberální voliči a voliči tradičních pravicových stran se ale nikam neztratili. Jen se jejich hlasy rozdělily mezi jiné subjekty. A vítězem v boji o liberálního voliče se stali Piráti. Na druhou stranu se to negativně odrazilo na slabém výsledku TOP 09.

* Takže pražskému vítězi minulých voleb, tedy TOP 09, sebrali hlasy Piráti?

Je vidět, že TOP 09 měla určitý potenciál, ale pravíkoví voliči nakonec podpořili jednak občanské demokraty, a přešli také k Pirátům a do určité míry i ke Starostům. Volič už neviděl topku jako jasného lídra, ale měl v Praze rozptyl, kdy se mohl přiklonit k ODS, Pirátům, STAN.

* Piráti si úspěch vysvětlují tím, že voliči ocenili jejich práci na magistrátu. Rozhodují se tak lidé v parlamentních volbách?

Byl bych k tomu skeptický. Spíše došlo k tomu, že se v jednu chvíli začali jevit jako síla, která by mohla vstoupit do Sněmovny, a na to konto se kolem nich sešikovali i potenciální voliči jiných stran. Hodně to odnesli například Zelení. Úspěch Pirátů trochu souvisí i s politickým marketingem hnutí ANO. Jedno z hlavních sdělení, které se ANO do voličů snažilo nacpat, bylo to, že nemají věřit tradičním stranám. To se projevilo ve výsledku Pirátů, ale i SPD nebo STAN.

* Mohou tyto volby nějak předurčit sílu stran v komunálních volbách, které se konají příští rok?

Já bych to nepřeceňoval. Bude spíše záležet na tom, jaká bude momentální situace na magistrátu a jakou k sobě najdou cestu jednotliví pražští lídři. Například Zelení mohou v komunálních volbách pořád zaujmout, i když teď propadli. Absence finančního příspěvku, na který nedosáhli, je sice nepříjemná, na druhou stranu je potřeba říct, že ty malé strany se často až příliš spoléhaly na státní příspěvky a vytvářely dojem, že jim nejde ani tak o to se někde dostat, ale hlavně o ten příspěvek.

Foto autor| Foto: Jan Zátorský, MAFRA

Foto popis| S ostudou do Sněmovny Petr Dolínek bude poslancem. Ale za úspěch to považovat nemůže. Jako pražský volební lídr ČSSD naprosto pohořel a do Sněmovny si půjde za Prahu sednout jako jediný.
Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Povolební vyjednávání o nové vládě

23.10.2017 ČT 24 str. 02 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A do dnešní Devadesátky přijala pozvání celá plejáda politiků, zástupců jednotlivých stran. Pojdme to vzít popořadě. Jaroslava Pokorná Jermanová, místopředsedkyně hnutí ANO, hejtmanka Středočeského kraje a nově zvolená poslankyně. Dobrý večer přeju.

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vedle ní Pavel Žáček, nově zvolený poslanec ODS, mimochodem díky preferenčním hlasům. Zdravím vás. Dobrý večer.

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A na druhé straně naopak poražený těchto voleb Leoš Heger, bývalý poslanec TOP 09, který se do sněmovny neprobojoval. I vám přeju hezký večer.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

Dobrý večer a děkuju za pozvání.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Muž naproti je politolog Kamil Švec, který je spolupracovníkem České televize. I vám přeju hezký večer a současně dodávám, že v průběhu Devadesátky přijde taky Jakub Michálek, coby zástupce České pirátské strany. Roman Onderka, muž, který je v brněnském studiu České televize, zástupce sociální demokracie. I vás zdravím, dobrý večer.

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

Krásný večer z Brna.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní Jermanová, po dnešku víme, že prezident Miloš Zeman příští týden pověří předsedu hnutí ANO Andreje Babiše vyjednáváním o nové vládě. Je to lege artis, je to opravdu v pořádku za situace, kdy Andrej Babiš i poté, co znovu získá poslanecký mandát, bude obviněný?

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

V tuto chvíli je to naprosto v pořádku, protože hnutí ANO získalo 30 procent podpory od voličů a on je předseda vítězné strany, takže v tuhle chvíli je to v pořádku a já si myslím, že to je takhle správné.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Říkáte v tuto chvíli, ve kterou chvíli by to nebylo v pořádku. Nechci vás chystat za slovo.

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Pane redaktore, vy mě ..., chytáte mě přesně za slovíčko. Dobřej pokus. Je to v pořádku, že byl pověřený předseda vítězného hnutí sestavením vlády.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Žáčku, jak moc by prezident republiky do toho povolebního vyjednávání měl zasahovat, jak moc by měl celý ten vývoj moderovat?

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Tak je to otázka samozřejmě, mělo by to, mělo by se vycházet z těch našich tradic nepsaných, nicméně naplňovaných od roku 1989. Na stranu druhou dneska nejsme v úplně normální situaci a můžeme předpokládat i vzhledem k tomu, že nás čekají ještě další volby, a to prezidentské, že tam nějaké zasahování bude.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Onderko, prezident Miloš Zeman už řekl, konkrétně včera, že by uvítal, kdyby sociální demokracie zůstala i nadále ve vládě? Co ho k tomu podle vás motivuje, jak tomu rozumíte?

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

Tak on mezi námi dokonce komentoval i to, proč to řekl, to znamená, de facto vyjádřil svůj názor, že je bývalý úspěšný předseda a premiér za sociální demokracii z minulosti. Myslím si, že to jsou vzpomínky, které nemůže dostat ze své hlavy.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Chápu, my budeme ještě dále mluvit o tom, do jaké míry by to bylo a nebo nebylo dobré pro sociální demokracii. To, že takovéto vyjádření přišlo den po volbách, překvapilo vás to?

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

U prezidenta republiky člověk nesmí být nikdy překvapen a musí očekávat jakákoliv vyjádření. Mimo jiné mě to nepřekvapilo z toho důvodu, že když se podíváte dneska na rozložení sil politických v Poslanecké sněmovně, tak Andrej Babiš bude mít opravdu velký problém, jak se staví vládu takovou, která vydrží celé čtyřleté období. Většina demokratických stran totiž řekla, že nechce do vlády, kde bude premiér, který by měl být trestně stíhaný, a to je velký handicap pro pana Babiše při sestavování nové vlády.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane místopředsedo, jak by měl prezident republiky postupovat dál? V tuto chvíli už víme, co udělá příští týden a víme, co zřejmě udělá poté, co skončí ustavující schůze sněmovny, tedy že pověří Andreje Babiše sestavením vlády.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

No, vy jste to řekl, takhle bude pokračovat dál, to už bude poměrně standardní situace. Já si myslím, že ten, ten nestandardní krok je právě ten začátek. Já musím oponovat paní hejtmance Jermanové, já myslím, že de jure je možná všechno v pořádku, vznesené obvinění pravděpodobně teďka neplatí, jestli dobře rozumím těm mechanismům, protože Andrej Babiš získal imunitu, takže musí být znovu tedy ta procedura opakována ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Já se omlouvám, že vás opravuju. My jsme to konzultovali s ústavními právníky a ústavněprávně je to tak, že to obvinění platí, protože to obvinění už padlo, ale zastavuje se, respektive pozastavuje se trestní řízení.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

Tím spíše ten, ten problém samozřejmě není tolik právní, jako morální nebo kulturní, řekněme. Já myslím, že to nejlépe někdo z komentátorů, kdo má na starosti Německo, analyzoval a říkal, že něco takového by v Německu nebylo možné, protože jednak by to veřejnost a média nepřipustily a jednak ani ta vlastní strana by takovéhoho člověka nenechala, aby jí reprezentoval.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, dobře, proč na tom nic nemění to, co říkala paní hejtmanka Jermanová? Voliči rozhodli, hnutí ANO získalo téměř 30 procent hlasů a voliči přeci zřejmě moc dobře věděli, koho volí i s jakou minulostí.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

No, dobře, tak tohle to pokračování celého toho problému, který začal už před několika měsíci, ukazuje, že politická kultura u nás takovýchlemi kauzami je tlačena dolů.

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Kamile, ptají se na to i diváci, třeba Pavel: "Ve volbách dostali desítky tisíc preferenčních hlasů, čtyři kandidáti, kteří jsou v různé fázi trestního řízení," to je nutno říct, že to není problém pouze Andreje Babiše, šéfa hnutí ANO. "Jak taková rozhodnutí voličů chápat? Nevěří policii a soudům nebo je jim to prostě jedno?" Ptá se Pavel.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

No, já bych částečně navázal nejenom na ten dotaz, ale i na to, co tady dnes zaznělo, že samozřejmě dle, dle práva se nic neděje, ale často se zapomíná na to, že politická elita by měla být jakýmsi vzorem pro společnost z hlediska, z hlediska toho, že určuje trendy a určuje samozřejmě i tím, že řídí tu společnost, tak by to měli být ti nejlepší z nás voličů nebo z nás občanů České republiky, a to se z české politiky velmi rychle, velmi rychle vytratilo a ti voliči jsou v tomto směru už rezistentní, stejně tak jako i politici jsou rezistentní k těmto obviněním. Příliš mnoho si z nich nedělají. Sami politici nereflektují tu situaci, že se dostávají do morálně ne úplně šťastné situace. V okamžiku, kdy to nereflektuje sám politik, tak se nedá příliš očekávat, že to bude reflektovat ani ten volič právě proto, že je tam ten vztah toho vzoru.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, mimochodem ta rezistence ale zřejmě musí jít na vrub i politickým stranám, které byly součástí establishmentu v minulosti. Rozumím tomu správně? A otupělost.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Ano, myslím tím, že je to dlouhodobější trend, ne teď posledních 4 let, ale je to něco, s čím se setkáváme opravdu v posledních několika funkčních obdobích.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojďme se vrátit k prezidentu Miloši Zemanovi a jeho krokům a jeho výrokům. Mimo jiné řekl: "SPD nejsou extremisté, vládu bych s nimi, s nimi bych jmenoval," řekl, to už jsme zmiňovali: "ČSSD by měla být i nadále ve vládě," a taky řekl, že ve vládě by měli být Piráti. Svědčí to něco o strategii Miloše Zemana pro to povolební vyjednávání a pro jeho moderaci té situace?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

No, já se domnívám, že tak jak čteme teď ta vyjádření samotného pana prezidenta i tak, jak se vyjadřoval i v průběhu voleb, že pan prezident evidentně chce využít to vyjednávání i pro účel své prezidentské kampaně, respektive, tedy úplně přesně říká, že prezidentskou kampaň nepovede, ale chce, chce ji využít k tomu, aby si pomohl k lepšímu výsledku v prezidentských volbách a i proto, proto zřejmě navrhuje tu delší lhůtu nebo tu co možná nejdelší lhůtu pro svolání sněmovny ustavující schůze Poslanecké sněmovny, protože tomu dává ten, jemu to dává nejdelší čas pro to, aby mohl být tím neaktivnějším a nejsilnějším hráčem na politické scéně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá. Jak dál, v kterých konkrétních krocích může ovlivňovat právě to povolební vyjednávání. Ta souběžnost předvolební kampaně před prezidentskými volbami, jaký další vliv na kroky prezidenta to může mít?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

No, může to mít, může to mít ten vliv, že zkrátka prezident se bude chtít za každou cenu, za každou cenu zviditelňovat, může to mít ten vliv, že, že bude velmi rozvážný, aby ta jednání, ta jednání natahoval. Když se představíme, že příští týden tedy by Andreje Babiše pověřil hledáním nějaké vlády nebo půdorysu, na kterém by vláda mohla vzniknout, tak teprve někdy 20., nejdříve 20. listopadu se sejde Poslanecká sněmovna. U té bude nějakou dobu trvat, než, než se ustaví, než vzniknou její orgány. No, a potom teprve začíná tedy ta doba, kdy by měl být Andrej Babiš případně jmenován premiérem, má 30 dní lhůtu na to, aby připravil programové prohlášení vlády. Předpokládejme, že to bude naplánováno tak, aby se ta schůze konala až na začátku, na začátku ledna, nikoliv mezi Vánoci a podobně, no, a 12. a 13. ledna máme první kolo prezidentských voleb, takže ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže cílem je, aby v době prezidentských voleb tady nebyla vláda s důvěrou?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Cílem je v okamžiku, kdyby by tady byla vláda s důvěrou, tak tím pádem se prezident dostává do pozadí, protože, protože to hlavní slovo získá vláda a víme, že Andrej Babiš je dostatečně silný na to, aby veškerou pozornost upoutal na sebe. V okamžiku, kdy to bude vláda bez důvěry, tak tím hlavním a silnějším, kdo na sebe bude poutat pozornost, bude Miloš Zeman.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní Jermanová, souhlasíte? Předvolební kampaň před prezidentskými volbami v zásadě odsune ústavní kroky směřované k tomu, aby nová vláda získala důvěru a aby byla ustavena?

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Tak já ctím názor odborníků, ale já to vidím naprosto pragmaticky. Pan prezident vždycky bude všechno komentovat, tak jako to dělal celou dobu a je to jeho právo. Vzešel z přímé volby, má právo, které mu bylo přiznáno, tak já si nemyslím, že až takhle vy kalkulované to je. Naší snahou je postavit co nejdříve vládu, a když jí chceme postavit, tak musíme postavit sněmovnu, zvolit orgány, aby vůbec mohl někdo vyslovit důvěru vládě a je důležité, aby sněmovna začala fungovat co nejdříve. Bohužel teď je to teda odsunutě na 20. listopad, jestli se nemýlím, protože ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, mimochodem rozhodnutím prezidenta republiky.

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Ano, to je pravda. Ale tuhle sněmovnu čeká rozhodování o rozpočtu státu na příští rok, což je velmi důležité pro to, aby ten stát mohl fungovat dál, takže já nevidím do hlavy panu prezidentovi, ani tady za něj mluvit nechci a nebudu, já můžu tady mluvit za hnutí ANO jako vítěze voleb, který teď má na sobě ten úkol sestavit funkční vládu. Ta jednání opravdu nejsou jednoduchá, víte, že pan předseda začal jednat hned první den, takže uvidíme, co přinesou dny příští. Nicméně já si myslím, že až takhle vy kalkulované to není.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Žáčku, je to problém, že se sněmovna na ustavující schůzi sejde až v tom nejzazším možném problému, pardon termínu?

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Já si myslím, že to samozřejmě mohlo být dřív a jak již zde bylo řečeno, vychází to z rozhodnutí prezidenta. Já bych možná k tomu dodal a souhlasím s tím, co řekl tady pan kolega, že vlastně prezident Zeman označil prostřednictvím těch stran, které by rád viděl v té budoucí koalici ty voličské skupiny, které by mohly být těmi jeho voličskými skupinami.

Povolební vyjednávání o nové vládě

23.10.2017 ČT 24 str. 10 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A pojďme za Kamilem Švecem. Kamile, divák MD: "Nezbavují se některé strany po volbách své odpovědnosti být, nebýt ve vládě? Neřeší problémy svých stran na konto vítěze voleb? Je možné takové strany považovat za státotvorné?" Ptá se.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

No, mít odpovědnost být ve vládě nemusí nutně znamenat zříkat se své zodpovědnosti, jelikož se bavíme o sněmovních volbách a důležitá by měla být ta práce kompletní, komplexní, tedy vládní a sněmovní. Jelikož vláda je odpovědná ze své činnosti sněmovně a předkládá své návrhy zákonů sněmovně. Tudiž i politické strany, které nejsou stranami vládními, mohou skrze sněmovnu se snažit ovlivňovat tu politiku nebo politický vývoj svým, svým směrem nebo snažit, snažit se ovlivňovat tu politiku tak, aby program byl obsažen, jejich program byl obsažen v těch návrzích zákonů, takže nemusí to nutně znamenat, že by to nebylo státotvorné.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Sociální demokraty čeká mimořádný sjezd, někteří volají po co nejzazší, respektive nejbržším termínu. TOP 09, sněm příští měsíc, jak případné personální výměny, které jsou nasnadě, mohou ještě zamíchat těmi kartami pro volební vyjednávání, povolební vyjednávání?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Tak já si myslím, že zas tolik tím vyjednáváním nezamíchají, jelikož i ti představitelé těch stran, kteří by čistě teoreticky, pokud se to tak stane, by ze svých vrcholných stranických pozic odstupovali, tak jsou často velmi zkušenými politiky a dá se předpokládat, že si udrží minimálně nějakou významnou pozici v rámci třeba poslaneckých klubů nebo v rámci, v rámci sněmovny. Dokážu si velmi dobře představit, ať už to bude Miroslav Kalousek v okamžiku, kdy by, kdy by měl pokládat svoje křeslo nebo někdo ze sociální demokracie, že bude mít významnou funkci ve sněmovně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak, dámy a pánové, respektive dámo a pánové poslední otázka na vás. Když shrneme, byť jsme na začátku, všechny ty aspekty, o kterých jsme tady mluvili, kdy je podle vás reálné, že Česká republika bude mít vládu s důvěrou? Paní Jermanová?

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Tak já si myslím, že to nebude dřív, než bude sestavená sněmovna, protože to se, to jinak udělat nejde, protože sněmovna vyslovuje důvěru. A já bych se chtěla jenom, trošku bych si přála, aby všechny strany, které se do sněmovny dostaly, dostaly důvěru voličů, aby ten, tu zodpovědnost převzaly za ty mandáty, které mají. Ono samozřejmě my jako vítězové tu zodpovědnost máme za sestavení vlády, ale je velmi alibistické a nemůžu s tím souhlasit říkat: "Za to může ANO a ANO jako postaví vládu."

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, jenom termín, do konce roku je to reálné?

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Já toto opravdu neumím, neumím vůbec v tuhle chvíli specifikovat, to bych musela být asi čaroděj a hledat v křišťálové kouli, a to opravdu neumím a záleží to na našich partnerech, kteří byli zvoleni, jak moc budou státotvorní nebo zda budou pokračovat v předvolební kampani.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Žáčku, týdny nebo dokonce měsíce?

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Já nechci být škarohlíd, ale domnívám se, že k té vládě stabilnější může dojít až po volbě nového prezidenta republiky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Michálku?

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

Já si myslím, že sněmovnu se podaří ustavit prakticky bez problémů a myslím si, že ta vláda bude trvat relativně dlouho a možná, že to bude spojeno i s tím, že některé osobnosti, které jsou třeba trestně stíhány, tak budou muset odstoupit a tím se potom, dejme tomu,lepší prostor pro vytvoření té vlády.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Onderko, vy už jste na to v podstatě odpověděl dřív, tedy hodně dlouho a nebo varianta vlády bez důvěry?

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

No, ještě bych doplnil to, co říkal kolega nyní. Opravdu, pokud někdo přehodnotí své názory, a to může být ať ze strany, které jsou v Poslanecké sněmovně vůči stávajícímu uskupení ANO a jeho předsedovi a nebo do té doby, než Andrej Babiš pochopí, že on může být tou brzdou pro to, aby vznikla vláda s důvěrou Poslanecké sněmovny.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Leoš Heger?

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

No, my tady máme historický příklad někdy z roku 2006, když nastal pád volební a ta vláda byla až za půl roku, když se objevili dva přeběhlíci, tak snad to bude, snad to bude dříve, ale je fakt, že ta situace je hodně atypická. Jednak to rozložení sil je velmi asymetrické na jedné straně silný Hegemon a na druhé straně fragmentovaná pravice, řekněme, a je tady ten fenomén těch, těch trestních stíhání, takže je to velmi komplikované a bude to trochu loterie.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem ta analogie, Topolánkova vláda 1, 2, ta se zmiňovala už včera, ale to jenom pod čarou. Dámo a pánové, moc vám děkuju a přeju hezký večer.

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Hezký večer.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

Díky.

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

Na shledanou.

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

Krásný večer.

Jihočeši si vybrali, kdo za ně bude bojovat ve sněmovně
23.10.2017 Prachatický deník str. 04 Jižní Čechy

Do Poslanecké sněmovny míří 13 Jihočešů, pro některé z nich to bude premiéra.

Jižní Čechy – Třináct Jihočechů usedne po sestavení nové vlády do Poslanecké sněmovny.

Nejvíce zástupců zde bude mít vítěz voleb ANO, a to pět.

ODS bude mít ve sněmovně dvojí zastoupení, po jednom křesle obsadí Piráti, KSČM, SPD, ČSSD, KDU–ČSL a TOP 09. Více se dočtete v zítřejším vydání.

Jan Bauer (ODS),

48 let, současný zastupitel města Prachatic. V letech 1998 až 2010 taktéž starosta města. Do Poslanecké sněmovny se vrací po čtyřleté pauze. Vystudoval obor ekonomika a řízení ČVUT v Praze. Je ženatý a má dvě děti.

Radka Maxová (ANO),

48 let, je poslankyní od října 2013, bývalou místopředsedkyní hnutí ANO 2011, od roku 2014 zastupitelkou v Táboře. Od loňska je zastupitelkou Jihočeského kraje. Vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou. Je vdaná, synové Matyáš a Kryštof.

Lukáš Kolářík (Piráti),

33 let, předseda krajského sdružení České strany Jihočeského kraje. V Poslanecké sněmovně bude nováčkem. Vystudoval elektronické počítačové systémy na střední škole v Blatné. Je ženatý a má tři děti, 9letá dvojčata a 3letou dceru.

Roman Kubíček(ANO),

54 let, poslanec od roku 2013, radní v Č. Budějovicích.

Vysoká vojenská škola v Košicích, obor stíhací pilot, Ekonomická fakulta Jihočeské univerzity. Sloužil jako pilot v Protivzdušné obraně státu, později ministerský rada Ministerstva dopravy.

Miloslav Rozner (SPD),

40 let, českobudějovický patriot, který od 18 let podniká v oboru kultury, zastupuje české a slovenské hudební skupiny, hlavně kapelu Argema. Navštěvoval SOU a hotelovou školu. Slibuje, že bude poctivým poslancem. Je ženatý a má dva syny.

Adam Vojtěch (ANO),

31 let, budějovický rodák, poslední čtyři roky pracuje na Ministerstvu financí (financování českého zdravotnictví a organizace systému zdravotnictví). Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Svobodný.

Vojtěch Filip (KSČM),

62 let, předseda KSČM, poslancem je nepřetržitě od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu UJEP v Brně. Pracoval ve Svazu socialistické mládeže a také jako podnikový právník ve státním podniku Sfinx. Je ženatý a má dvě děti.

Karel Tureček (ANO),

46 let, poslanec od roku 2013, chýnovský zastupitel od 2006. Působil na Ministerstvu zemědělství i jako poradce, náměstek ministra, poradce předsedy Senátu, předsedy vlády. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Je ženatý a má čtyři děti.

Ondřej Veselý (ČSSD),

41 let, zastupitelem města Písek, v letech 2010 až 2014 byl dokonce starostou Písku. V letech 2008 až 2016 byl zastupitelem Jihočeského kraje. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Je ženatý a má tři děti.

Jan Kubík (ANO),

38 let, starosta Loučovic, předseda Dobrovolného svazku lipenských obcí. Podniká v různých oborech. Absolvoval Jihočeskou univerzitu – účetnictví a finance, později dálkově doplnil obor elektro. Je ženatý, má dvě děti.

Jan Bartošek (KDU– ČSL), 45 let poslanec, dačický zastupitel, bývalý místostarosta, místopředseda strany. Zemědělská fakulta a specializační studium dramaterapie na Univerzitě Palackého. Terapeut a dramaterapeut. Je ženatý a má dvě děti.

Jan Zahradník (ODS),

68 let, v současné době je nejen zastupitel města České Budějovice, ale také krajským zastupitelem. V minulosti byl hejtmanem Jihočeského kraje, několik let působil jako ředitel Českoanglického gymnázia. Je absolventem Univerzity Karlovy.

František Vácha (TOP 09), 41 let, poslanec od 2013, od 2010 budějovický zastupitel za hnutí Občané pro Budějovice. Od roku 2011 děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity. Studoval Univerzitu Karlovu, 2011 jmenován profesorem biochemie.

Foto popis|
Region| Jižní Čechy

Méně než polovina doktorandů v ČR dokončuje svá studia úspěšně

23.10.2017 vedavyzkum.cz str. 00 Politika výzkumu a vývoje

Vědavýzkum.cz

Více než polovina studentů doktorské studium nikdy nedokončí. I ti úspěšní navíc často studují velmi dlouho – průměrná doba úspěšného studia je téměř pět a půl roku a jen 7 % doktorandek a doktorandů absolvuje v řádném termínu. Přestože mezi jednotlivými univerzitami a fakultami existují v úspěšnosti doktorandů nezanedbatelné rozdíly, nízká úspěšnost studia je problémem všech oborů.

Vysoký počet lidí, kteří vstoupí do doktorského studia a třeba i řadu let pobírají doktorandské stipendium, aniž by studium dokončili, může být považován za doklad neefektivnosti systému přípravy mladých vědců. Úspěšnost studentů v doktorském studiu je ale také možno vnímat jako odraz podmínek, které pro studium (ne)mají, kariérních perspektiv, kvůli kterým jim (ne)stojí za to v akademické sféře zůstat, i (ne)schopnosti univerzit přilákat a vybrat na tyto pozice vhodné uchazeče. V konečném důsledku vysoká neúspěšnost doktorandů představuje riziko pro budoucnost české vědy, která přichází o cenné talenty.

Jedním z možných způsobů, jak sledovat úspěšnost studentů doktorského studia, je počítat, kolik z nich ukončí studium v řádné době. K tomu jsme sestavili ukazatel PRU značící „předpokládaný rok ukončení“ odvozený od standardní doby studia (SDS) zvoleného studijního programu v momentě zápisu. V případě studentů, kteří se zapsali do čtyřletých studijních programů, tak za úspěšného absolventa v PRU považujeme každého, kdo v průběhu následujících čtyř kalendářních let od zápisu absolvoval jakékoli doktorské studium, byť třeba v jiném programu, než do kterého se původně zapsal. V potaz přitom nebereme případná přerušení studia. Obdobně PRU+1 značí studenty, kteří studium prodloužili o jeden rok oproti původní SDS. Stejným způsobem můžeme hodnotit i úspěšnost studentů, kteří studium ukončí ještě později, takové měření ale už vyžaduje velký časový odstup od roku zápisu.

Z dat k 31. 12. 2016 je tedy možné plně analyzovat úspěšnost v PRU studentů, kteří se zapsali v roce 2012 a v PRU+1 studentů, kteří studium zahájili v roce 2011. Na podrobnější informace o úspěšnosti doktorandů, kteří studium zahájili v posledních letech, si ještě budeme muset počkat.

Takto vyjádřená studijní úspěšnost zůstává poměrně stabilní a prochází jen mírnými výkyvy. 1 Hlavní pozorování je možno shrnout do několika bodů:

Studentů doktorského studia, kteří absolvují v předpokládaném termínu, je jen velmi málo – dlouhodobě kolem 7 %.

Studentů, kteří si studium protáhnou oproti očekávání o jeden rok, je o něco málo více. Společně s předchozími tak do PRU+1 ukončí studium okolo 16 % studentů, což je stále možno pokračovat za velmi nízké číslo.

Větší část studentů své studium protahuje o více než jeden rok a absolvují třeba i deset let po zápisu. V dlouhodobější perspektivě tak doktorské studium absolvuje úspěšně kolem 50 % zapsaných, přičemž tento podíl v čase pomalu klesá. Přesnou velikost poklesu je ale obtížné odhadnout, protože například ze studentů, kteří zahájili studium v roce 2009, zůstávalo ještě na začátku tohoto roku v aktivním studiu 8 %. Další téměř 4 % mají studium přerušeno, ale neukončeno.

Zhruba polovina studentů, kteří vstoupí do doktorského studia, tak zůstává neúspěšná.

Pro srovnání, Ministerstvo školství uvádí, že průměrná délka doktorského studia úspěšně ukončeného v roce 2016 byla 5,4 roku (bez rozlišení různých SDS). Průměrná délka úspěšného studia přitom v čase mírně roste (pod pěti lety byla naposledy v roce 2008), pravděpodobně společně s postupným přechodem od tříletých ke čtyřletým studijním programům².

Míra úspěšnosti se liší na jednotlivých vysokých školách – v grafu je jako ilustrace uvedena úspěšnost studentů, kteří studium zahájili v roce 2011, tedy posledních, pro které je již možné posoudit úspěšnost v PRU+1. Vysoké školy jsou v grafu řazeny sestupně podle počtu doktorandů z daného roku – od 1 243 na UK po 5 na VŠUP. Z hlediska celostátního průměru tak mají univerzity v levé části grafu mnohonásobně vyšší váhu než ty na pravém konci osy.

Na VFU se úspěšnost doktorandů z roku 2011 v PRU+1 blížila 50 %, s dlouhým odstupem následuje OU s 27 % a AMU a JAMU (obě 25 %). Na všech ostatních vysokých školách byla úspěšnost nižší než jedna čtvrtina, což ilustruje, že jde o velmi rozšířený problém.

Nejnižší studijní úspěšnost vykazují některé regionální vysoké školy s relativně malým počtem doktorandů (UJEP, UHK, SUO) ale také VŠE, na které v řádné době studium ukončila méně než 2 % (!) a ČVUT, která je z hlediska počtu doktorandů třetí největší českou univerzitou. Na UK, která vychovává doktorandů ze všech škol nejvíce, je jejich úspěšnost lehce pod celorepublikovým průměrem.

Z dat není možné vyvodit žádnou jednoznačnou závislost mezi profilem vysoké školy a úspěšností jejich doktorských studentů – menší regionální univerzity se nachází na obou koncích pomyslného žebříčku, velké výzkumně orientované univerzity jako UK a MU jsou někde uprostřed, velký rozdíl mezi ČVUT a VUT zase naznačuje, že úspěšnost v technických oborech nemusí být nutně nižší než jinde.

Vhodnou ilustrací rozdílů uvnitř systému může být pohled na úroveň jednotlivých fakult, v tomto případě největší české univerzity – Univerzity Karlovy. I v tomto případě jsou fakulty řazeny sestupně podle počtu doktorandů, kteří v roce 2011 zahájili studium, od Přírodovědné fakulty s 273 studenty po Husitskou teologickou fakultu s 11 zapsanými.

Nejvyšší úspěšnosti dosáhli studenti relativně malé Farmaceutické fakulty v Hradci Králové, ani na ní se však úspěšnost v PRU+1 nepříblížila 50 %. Nejnižší úspěšnost doktorandů naopak vykazují humanitní a společenskovědní fakulty (FF, FHS, FSV). I v rámci jedné univerzity ale existují velké rozdíly i mezi podobně zaměřenými součástmi, například jednotlivými lékařskými fakultami.

Na základě těchto dat se dá předpokládat, že nemalé rozdíly bychom našli i mezi jednotlivými studijními programy v rámci fakult, byť jednotlivé kohorty se pak již často budou skládat z jednotek studentů.

Z tohoto přehledu je zřejmé, že problém nízké úspěšnosti doktorandů se týká téměř všech univerzit, fakult a velmi pravděpodobně také studijních programů. Jen málokde studium dokončí v rozumném termínu (PRU+1) alespoň čtvrtina doktorandů.

Autor: Šimon Stiburek

Šimon Stibůrek absolvoval bakalářské studium politologie a evropských studií na Masarykově univerzitě a magisterské studium veřejné a sociální politiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V letech 2013 až 2015 působil na odboru vysokých škol Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kde se zabýval zejména přípravou analytických a strategických materiálů.

V současnosti pracuje jako výzkumný pracovník na České zemědělské univerzitě v Praze a jako analytik ve společnosti CHE Consult Prague, s.r.o., která realizuje celoevropská dotazníková šetření studentů a další mezinárodní projekty, zejména v oblasti vysokého školství. Externě spolupracuje s TERTIARY EDUCATION & RESEARCH INSTITUTE (TERI) v Praze.

1) Počet studentů vstupujících do doktorského studia se v čase také vyvíjí jen mírně, byť v posledních letech nastal jistý propad – vrcholu dosáhl počet zapsaných v roce 2009 (5 722), v roce 2011 ale prudce klesl a dále se pozvolna snižuje až na 4 408 v loňském roce, což je nejméně od roku 2001.

2) Zdroj: <http://www.msmt.cz/vzdelavani/vysoke-skolstvi/monitorovaci-ukazatele>

URL| <https://vedavyzkum.cz/politika-vyzkumu-a-vyvoje/politika-vyzkumu-a-vyvoje/mene-nez-polovina-doktorandu-v-cr-dokoncuje-sva-studia-uspesne>

Povolební vyjednávání o nové vládě

23.10.2017 ČT 24 str. 06 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Kamile, v tuto chvíli se zdá, když naopak přihlédneme k těm vyjádřením, že do vlády se s výjimkou SPD Tomia Okamury nikomu nechce, je to stále jenom vstupní fáze nebo je jistá pravděpodobnost, že tak to i zůstane?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Tak není nic překvapivého, že politické strany před volbami, když se vzájemně vymezovaly tak, aby dosáhly svého nejlepšího úspěchu, se vymezovaly tak, že do vlády s Andrejem Babišem nepůjdou, protože to byl jejich úhlavní volební nepřítel. Ta situace se samozřejmě může měnit teď s tou povolební situací, ale bude to velmi složité. Složit nějakou smysluplnou koalici v okamžiku, kdy ti možní koaliční partneři hnutí ANO si budou chtít zachovat nějaký vliv a současně, kdy budou chtít uspět i v těch dalších volbách třeba až za ty 4 roky. Protože pro každou stranu vzhledem k tomu, jak jsou ti možní koaliční partneři slabí, je velmi riskantní jít do spojení s hnutím ANO, které má až trojnásobně větší počet hlasů ve sněmovně, tedy každému koaličnímu partnerovi hnutí ANO se může stát, že bude velmi lehce přehlasován, že se mu nepodaří příliš prosadit ze svého programu, že se mu nepodaří korigovat hnutí ANO a současně, že bude současně mít zodpovědnost za tu vládu a za všechny neúspěchy, které tu vládu mohou potkat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, dobrá, ale to přeci do určité míry může eliminovat velkorysá nabídka hnutí ANO, která v jisté fázi těch vyjednávání, pokud by nevedla k nějakému zdárnému konci může přijít. Rozumím tím konkrétně nabídka takového počtu ministerstev, které by poměrně neodpovídaly volebnímu zisku.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Samozřejmě ta nabídka na počet ministerstev může být velmi velkorysá, současně je potřeba si ale uvědomit, že ten počet poslanců je neměnný a že ta strana v tom, v té sněmovně bude pořád o ty dvě třetiny slabší než, než hnutí ANO, i ty nejsilnější z nich tedy, z těch druhý, třetí, čtvrtý v pořadí, takže pořád, pořád je tam ta, ten velký rozdíl v té síle hnutí ANO a naopak slabosti toho druhého a dalších, dalších v pořadí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá. Pojdme se zeptat koneckonců aktérů toho vyjednávání nebo zástupců stran. Smiřuje se hnutí ANO postupně, i když jsme teprve 2 dny po volbách, že celá ta situace skončí nebo může skončit tak, že bude muset sestavit menšinovou vládu, která bude ad hoc případ od případu hledat podporu v sněmovně u jednotlivých stran?

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Tak já myslím, že všechny varianty jsou možné a jak jste řekl, je příliš krátce po volbách a je potřeba říct, že ne málo stran má mnohem nižší výsledek volební, než předpokládali a komplikuje se vyjednávání právě pro to, že si řeší vnitřní věci, což se dá pochopit. V tuhle chvíli jsme opravdu v tom prvním kole vyjednávání a my nemáme žádné přesně dané strategie, že menšinová vláda tohle nebo tamto, ale vedeme tradiční koaliční vyjednávání, hledáme prostor, kudy lze a nelze.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Rozumím, chápu. Pokud byste měla na misky vah dát variantu menšinová vláda a takové to hledání ad hoc podpory a na druhou miskou velkorysá nabídka některému z potenciálních koaličních partnerů tak, aby se vytvořila koaliční vláda. Co byste preferoval?

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Já vám asi úplně nebudu umět odpovědět, jestli vpravo, vlevo, protože do toho vstupuje, myslím ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

V obecné rovině. V obecné rovině.

Jaroslava POKORNÁ JERMANOVÁ, nově zvolená poslankyně, místopředsedkyně hnutí /ANO/

Obecně, a teď myslím menšinovou vládu a nebo velký ústupek. Ono záleží na tom, jaký ústupek by to byl, s kým by to bylo a pokud samozřejmě menšinová vláda, kde bude fungovat spolupráce a bude mít partnery ve sněmovně, tak i to je samozřejmě možností, ale to opravdu velmi silně předbíháme události, protože 2 dny po volbách je velmi krátká doba a ve sněmovně je 9 subjektů, což tady nikdy nebylo a o to ta situace na vyjednávání je složitější a o to složitější je, že strany, které dlouhá léta měly poměrně stabilní voličské výsledky, v tuto chvíli nemají a jsou sami zaskočení a musí se to řešit dovnitř, kterým směrem se vydají.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Žáčku, je správně, že ODS odmítá spolupráci s hnutím ANO na vládní úrovni?

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Zcela jistě, tak jak to bylo řečeno před volbami, tak to platí i po volbách.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Proč je to správně?

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Tak domnívám se, že zde jsou dost velké rozdíly v pohledu na řešení problémů České republiky a které jsou neslučitelné.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Já se ptám z jediného důvodu. Může se stát, že právě tímto postojem ty takzvané demokratické, tradiční strany vnutí hnutí ANO, aby spolupracovalo s tím, s kým v tuto chvíli tvrdí, že nechce spolupracovat, a sice s SPD Tomia Okamury. Tak není to větší riziko než navázat spolupráci s hnutím ANO?

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Tak to je zodpovědnost samozřejmě toho, kdo vyhrál volby, čili, čili Andreje Babiše. To jsou prostě věci, kdy člověk nemůže brát zodpovědnost za to, co se rozhodne některý další politický hráč.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jakub Michálek, zástupce Pirátů, přišel taky do studia Devadesátky. Vítám vás, dobrý večer.

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A možná se rovnou zeptám na to, na co jsem se ptal pana Žáčka, a sice jestli nemůže být opravdu rizikem, že odmítáním spolupráce s hnutím ANO donutíte hnutí ANO spolupracovat s SPD, o které celá řada z vás tvrdí, že to je strana, nechci říct fašizující, ale hodně pravicová?

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

Je to možný. Vyjednávání záleží na tom, kdo vyhrál volby a ten, ten má tu zodpovědnost a samozřejmě ty subjekty se k tomu postaví tak, jak třeba říkali před volbami nebo jaké mají strategie. Každá strana má prostě své vlastní stanovisko, my máme stanovisko od počátku stejné, řekli jsme ho před volbami, jsme vlastně nový hráč v té sněmovně, takže je logické, že na začátku se snažíme naučit ty postupy tak, abychom odváděli dobrou práci a hned se nehrneme do té vlády. To si myslím, že u těch Pirátů je ospravedlnitelné a logické.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To by platilo i za situace, kdy by byla nablízku, byl nablízku vznik koalice hnutí ANO s SPD a teď pomíjím, že by dohromady to dalo jenom 100 hlasů? Je možné hledat potom ad hoc podporu jednoho hlasu? Asi už to není tak velký problém. Platilo by to? I za této situace by Piráti říkali: "Nepůjdeme do vlády."

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

My jsme říkali, že nepodpoříme koalici ani s SPD a jestli seženou 101 hlasů, tak to je zodpovědnost té vlády, která se vytvoří. To opravdu není možný házet na Piráty. Piráti nemůžou za všechny problémy světa.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To já netvrdím. Pane Hegere, TOP 09 tvrdí dlouhodobě, že je garantem nebo chce být garantem polistopadového demokratického vývoje a prozápadního směřování, tak neexistuje nějaká linie, nějaký bod, kdy by, a teď, prosím, pomíjíme vzájemné antagonie mezi zástupci hnutí ANO a TOP 09, kdyby bylo konstruktivní a v zájmu demokratického vývoje naopak být ochotni vstoupit do vlády?

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

Tak pokud mluvíte o vstoupení TOP 09 do vlády, tak to já naprosto vylučuji. Já už samozřejmě teďka nejsem u těch přípravných jednání a myslím si, že to, co ti mí kolegové říkali, že prostě platí. Podívejte se, podle mě ten hlavní bod, který byl špatně, je ten začátek té možné vlády a vůbec ty volby, které vynesly na světlo lidi, kteří jsou obvinění, lidi, kteří, řekněme, mají problémy s lustračním osvědčením a podobně. To je, to je jeden problém. Druhý problém je jakási historie opoziční smlouvy u nás, která ukázala, že taky nemusí být žádná koalice, dá se vládnout v minoritní vládě, ale je to spojeno s různými prebendami, které potom moc nejsou vidět, takže obojí jaksi ..., ta koalice, která se nám nebude líbit, tak ta tichá dohoda jsou špatné. Ale to, o čem tady

tedka mluvíme, ty šachy, které jsou možná pro někoho zajímavé a je to svým způsobem něco mimořádného povolebního v politice, tak to podle mě tedka probíhá a bude ještě chvíli probíhat docela ústavně konformně, protože to prostě platí o každé, o každé přípravě koalic, že takovéhle dohody se modelují a zvažují a mění se postupně, až nastane ten den D, kdy se to definitivně dohodne.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem to, co jste popsal, tak to jsou přesně ty situace z minulosti, o kterých Andrej Babiš tvrdí, že ho dostaly do politiky.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

Já možná bych k tomu, jestli mohu, ještě řekl, že vlastně to, že se to koaliční jednání tedka potáhne, já pokládám za normální, ústavně nekonfliktní, ale je to přesně ilustrace toho, že se dá nad tím říkat: "Ano, vládnou nám nemehla a všechno trvá strašně dlouho, pojďme to zjednodušit." Tak uvidíme, co potom bude dál.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Onderko, bude výsledkem povolebního jednání koaliční vláda nebo menšinová vláda ANO ad hoc podporovaná jednotlivými stranami u jednotlivých návrhů?

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

Anebo vláda, která nebude mít důvěru Poslanecké sněmovny a bude nějaký pátek vládnout, jak jsme tomu byli svědky v minulosti.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

I to je ve hře, pane Onderko, reálně?

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

I tohle je podle mého názoru reálně ve hře. Mimochodem ta debata nyní je odpovědí na vaši první otázku, proč pan prezident České republiky použil až ten nejzazší termín ke svolání Poslanecké sněmovny. Ty vyjednávání opravdu nebudou jednoduchá a já jsem velice rád, že kolega Heger zmínil i lustrační osvědčení. V sociální demokracii budeme muset přehodnotit to, že nebylo požadováno od ministrů Vlády České republiky, jak to v minulosti bylo zvykem. Sociální demokraté, když kandidují do Poslanecké sněmovny, tak všichni dáváme lustrační osvědčení. Nevidím důvod, proč by takto neměli činit i ministři. Takže ta situace opravdu nebude jednoduchá. Já jsem sám zvědav, jak si s tím Andrej Babiš poradí. Mimochodem sociální demokracie, to je odpudivý příklad přímo toho, jakým způsobem se lze s Andrejem Babišem podílet na vládní moci. My jsme přišli o dvě třetiny svých voličů. Ta situace není jednoduchá a představa některých i menších politických subjektů, že dopadnou stejně, tak by znamenala v budoucnosti, že se třeba nedostanou i do Poslanecké sněmovny. Mimochodem, to by mohlo hrozit i sociální demokracii.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, pochopil jsem tedy správně, že to jádro problému, současných problémů sociální demokracie, o kterých ještě budeme mluvit, neleží letos na jaře u sjezdů, neleží v situaci po krajských volbách loni, ale vidíte ho už přímo před 4 roky při koaličních vyjednáváních o vládě ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL, kde nebylo požadováno mimo jiné lustrační osvědčení po Andreji Babišovi? Tam je ten problém, a to je kořen, to jsou kořeny toho dnešního výsledku sociální demokracie.

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

Jsem o tom bytostně přesvědčen a u mě je známo, že jsem nebyl příznivcem toho, aby sociální demokracie uzavřela koaliční smlouvu s hnutím ANO před 4 lety a jsem přesvědčen o tom, že kdyby tak sociální demokracie neudělala, tak možná vznikla nějaká jiná vláda, možná by byly i předčasné volby, ale sociální demokracie by byla minimálně dvakrát silnější, než je nyní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak jenom pod čarou a pro forma se tedy ptám, ta odpověď je víceméně jasná. V tuto chvíli by sociální demokracie striktně měla trvat na tom, že odejde do opozice a zůstane v opozici?

Roman ONDERKA, nově zvolený poslanec /ČSSD/

Jsem o tom přesvědčen a v této chvíli opravdu nevidím jinou cestu pro sociální demokracii.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Michálku, závěr těch povolebních vyjednávání, stejná otázka jako na Romana Onderku. Už po těch dvou dnech je víceméně jasné, že to skončí menšinovou vládou hnutí ANO anebo strany, které dnes tvrdí, a teď nemluvím o Pirátech, že se hnutím ANO nepůjdou, tak některá z nich nakonec pod nějakým důvodem couvne a řekne: "Půjdeme."

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

To je otázka na mě?

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano.

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

Nevím. Jako nejsem věštitel, jo, takže my jsme, my jsme řekli, co, co jsme chtěli říct a teďko nevím, jak se to vyvine, opravdu to nevím. Jako proto se vedou ty jednání, proto ty jednání mají několik kol, jak tady říkal pan kolega ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A vy vidíte, vy vidíte nějaké možnosti?

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

A my jsme zatím ani to jednání nevedli, jo, takže otázka na mě, otázka na mě prostě třeba, pokud může jít o nějaký obsazení sněmovny nebo to je to, co mi teďko řešíme, protože ta sněmovna bude muset fungovat bez ohledu na to, jestli bude zvolená nebo ustavená nová vláda, nebo ne, tak my jsme ani to jednání s hnutím ANO, které vyhrálo volby, zatím ani nevedli, teprve jsme navázali nějakou komunikaci, jsme úplně na začátku.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

K tomu se dostaneme, zeptám se vás jinak. Z pohledu České republiky a já předpokládám jako nově zvoleného poslance by vás to asi mělo zajímat, z pohledu České republiky je lepší, aby Českou republiku řídila vláda, která má většinu ve sněmovně, anebo vláda, která je menšinová a získává tu většinu ad hoc?

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

Tak ta otázka je trošku manipulativní. Každá vláda potřebuje většinu, aby se stala vládou ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ne. Mluvím o stabilní většině, versus většině, která stabilní není a získáváte jí případ od případu, to je rozdíl.

Jakub MICHÁLEK, místopředseda strany, nově zvolený poslanec /Piráti/

No, já si myslím, že na základě těch svých zkušeností, které mám aspoň třeba ze Zastupitelstva hlavního města Prahy, musíte při sestavování vlády dát dohromady nějakou většinu, prostě ty hlasy, jakmile sestavujete tu vládu, to je to nejzásadnější rozhodnutí a ta většina se nějak poskládat musí, ať už je to prostě tichá podpora třeba nějaký jiný strany a podobně, jo, to je to, ten podstatnej okamžik. Pak můžete dál hledat nějakou tu ad hoc podporu, ale to podstatný se dělá na začátku, a proto se vedou ty složité vyjednávání, který mají celou řadu kol, kde my jsme teďko na tom úplným začátku a v případě Pirátů ještě před tím začátkem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pan Heger chtěl reagovat.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

Já jsem chtěl říct, že teďka budu mluvit za sebe nikoliv za TOP 09, ale myslím si, že v téhle zemi se dlouhá léta kritizovalo, že jdeme od extrému do extrému, že prostě je tady pravicová vláda, něco prosadí, přijde levicová vláda, zruší to a pak se to opakuje tenhle ten cyklus.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, to je případ těch dvou posledních volebních období, na tom je to jasně vidět.

Leoš HEGER, neúspěšný kandidát do Poslanecké sněmovny /TOP 09/

Takhle to bylo a já myslím, že ta menšinová vláda nemusí být tak úplně zlo, jako obecně zase mluvím, ne možná jako lustraci na současnou situaci, ale musí se samozřejmě domluvit nějaká pravidla a musí se ctít, pak může fungovat a mohla by přispět k tomu, že ty obě strany se budou chovat jako ve smyslu hledání kompromisů a nějakého řešení mezi těma dvěma extrémy. I to je možné, že by to takhle mohlo fungovat, ale jestli se to podaří někomu ze současných vyjednávačů, to je otázka.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pavel Žáček souhlasí, že i to by nemusel být špatný model, protože koneckonců ten odmítavý postoj ke vstupu do vlády s hnutím ANO máte s TOP 09 identický.

Pavel ŽÁČEK, nově zvolený poslanec /ODS/

Tak já si teda nedovedu představit, že by ODS tento model podpořila. Nevím, co by byly ty konkrétní body, které by byly právě tím průnikem jo, to si myslím, že je obtížné, ale faktem je, že teďka je na tahu hnutí ANO a jeho předseda a ten musí najít to řešení, které by bylo stabilní, a to tak, aby to vydrželo po celé volební období.

Patria pořádala investiční den na Žofíně

22.10.2017 czechbanking.cz str. 00 Eventy

ludek.kortus@gmail.com

V úterý 17.10.2017 se konal v pořadí již devátý investiční den s Patrií. Seriál přednášek a panelových diskuzí pro investory má svojí tradici již od roku 2011.

Investiční den 2017 měl na programu přednášky následujících odborníků:

Jan Bureš: Je důvod bát se vyšších úroků?

Tomáš Sýkora: Výhled pro akcie na pražské burze

Trúchly, Mokoš: Vybrané krátkodobé investiční tipy makléře

Martin Oliva: Novinky Patria Finance

Jaroslav Vybíral: Emoce v investování

Panelisté:

Tomáš Sedláček

Tomáš Sedláček, makroekonomický stratég ČSOB

Tomáš Sedláček (1977) je autorem filozoficko-ekonomické knihy *Ekonomie dobra a zla*, která byla přeložena do 21 jazyků, v mnoha zemích se stala bestsellerem a získala významná mezinárodní ocenění. Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla, později také ministra financí. Byl zařazen do prestižního žebříčku mezi 100 nejvlivnějších myslitelů planety. Tomáš Sedláček je členem několika významných mezinárodních i českých organizací, například Světového ekonomického fóra, je předsedou dozorčí rady Vize 97 a programové rady nadace Forum 2000 a byl členem poradního týmu předsedy Evropské komise založené E. Barrosou a také dlouhodobým členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). V současné době působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB. Přednáší filozofii a ekonomii na Karlově univerzitě a je vyhledávaným přednášejícím a diskutérem na světových univerzitách, konferencích a v nejrůznějších médiích.

Jan Bureš

Jan Bureš, hlavní ekonom Patria Finance

Jan Bureš je hlavním ekonomem Patria Finance a seniorním ekonomem globálního ekonomického výzkumu v KBC/ČSOB. Předtím pracoval jako hlavní ekonom Poštovní spořitelny v ČSOB, působil jako analytik na ČSÚ a vedl ekonomický výzkum v Institutu pro evropskou politiku Europeum. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze.

Tomáš Sýkora

Tomáš Sýkora, hlavní analytik Patria Finance

Do skupiny Patria nastoupil v roce 2010 jako akciový analytik a v roce 2012 byl jmenován hlavním analytikem ve společnosti Patria Finance. Zaměřuje se na v Praze obchodované energetické a průmyslové podniky a jejich evropskou konkurenci. Před příchodem do Patrie 5 let pracoval pro pojišťovny Generali a ING, kde se zabýval správou aktiv a portfolií i řízením finančních rizik. Vystudoval VŠE v Praze se zaměřením na Ekonometrii a operační výzkum.

Václav Kmínek

Václav Kmínek, analytik Patria Finance

Do skupiny Patria nastoupil v říjnu 2015 jako akciový analytik. V rámci své analytické práce se zaměřuje na finanční sektor v regionu střední a východní Evropy. Před příchodem do Patrie 7 let pracoval jako akciový analytik v České spořitelně/Erste Bank, kde měl na starosti analýzu akcií v mediálním, tabákovém, nápojovém a telekomunikačním sektoru v regionu střední a východní Evropy. Vystudoval VŠE v Praze se zaměřením na Finance a oceňování podniku.

Ondřej Koňák

Ondřej Koňák, analytik Patria Finance

Do skupiny Patria nastoupil počátkem roku 2016 jako akciový analytik. V rámci své analytické práce se zaměřuje na energetický a telekomunikační sektor v regionu střední a východní Evropy. Před příchodem do Patrie 10 let pracoval jako akciový analytik ve skupině PPF a Generali, kde měl na starosti analýzu akcií a korporátních dluhopisů. Vystudoval VŠE v Praze se zaměřením na Finance a oceňování podniku (2000 – 2005).

Marek Trúchly, hlavní makléř Patria Finance

Na kapitálovém trhu se pohybuje od roku 2010. V Patrii vede tým makléřů, přičemž do společnosti nastoupil v roce 2014. Aktivně sleduje západoevropské (převážně Německo), americké trhy a pražskou burzu. Nejčastěji obchoduje akcie z automobilového, finančního, zdravotnického sektoru. Z investičních nástrojů preferuje akcie, bonusové a knock-out certifikáty a ETF.

Pavol Mokoš, senior makléř Patria Finance

Vystudoval obor Hospodářská politika na národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické v Praze. Ve skupině Patria pracuje jako makléř od roku 2008. Zaměřuje se na pražskou burzu a na vyspělé evropské a americké trhy. Nejčastěji obchoduje tituly z bankovního, technologického a automobilového sektoru. Kromě akcií se zaměřuje na bonus certifikáty nebo rizikovější KO certifikáty a warranty.

Martin Oliva, vedoucí oddělení Business Design

Vystudoval VŠE v Praze se zaměřením na Bankovníctví a pojišťovnictví a Oceňování podniku. V roce 2011 nastoupil do společnosti Patria Finance jako makléř pro retailovou klientelu, zároveň byl spoluzodpovědný za produkt Patria Forex. Průběžně také vedl semináře a vzdělávací kurzy zaměřené na problematiku obchodování na kapitálovém a forexovém trhu. V polovině roku 2014 se v rámci skupiny Patria přesunul do institucionálního oddělení, kde působil jako makléř pro institucionální klientelu. Poslední dva roky pracuje v oddělení Business Design, které má v rámci Patrie na starosti zejména rozvoj produktů a služeb pro klienty.

Branislav Soták, analytik Patria Finance

Vystudoval Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V roce 2009 nastoupil do skupiny Patria na pozici akciového analytika. Zaměřuje se na zahraniční akciové trhy, primárně USA a Západní Evropu. Mimo to se zajímá o pravděpodobnost, algo trading a portfolio management.

Tomáš Vlk, analytik Patria Finance

Tomáš Vlk ve skupině Patria od roku 2004. Pracuje v oddělení Research jako analytik se zaměřením na hlavní světové ekonomiky a jejich vliv na finanční trhy. Předtím byla jeho hlavním zaměřením česká ekonomika. Na počátku svého působení v Patrii byl zodpovědný za zpravodajství na Patria.cz. Tomáš Vlk vystudoval obor ekonomie na **Fakultě sociálních věd** Karlovy university se specializací na finanční trhy a bankovníctví.

Jaroslav Vybíral, investiční analytik ČSOB Asset Management

Působí jako akciový a kreditní analytik s regionální specializací na středo a východoevropské trhy. Je součástí týmu strategické a analytické podpory pro fondy KBC a ČSOB. V minulosti působil ve společnosti PwC, kde se věnoval advisory a auditu finančních institucí. Je absolventem Vysoké školy ekonomické v Praze (Obor statistika a pojištění inženýrství), absolvoval studijní pobyt na Universitě catholique de Louvain v Belgii.

URL| <http://www.czechbanking.cz/patria-poradala-investicni-den-na-zofine/>

Matěj Stropnický

21.10.2017 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy iDNES.cz / Politika
iDNES.cz

Bývalý náměstek pražské primátorky a bývalý místostarosta Prahy 3 stanul v lednu 2016 v čele Strany zelených. Na post lídra rezignoval v říjnu 2017, kdy strana propadla ve sněmovních volbách. Syn herce, diplomata, člena konkurenčního hnutí ANO a ministra obrany Martina Stropnického a scenáristky Lucie Stropnické je znám i jako herec a novinář.

V devadesátých letech dlouhodobě žil s rodiči v Lisabonu a Římě, kde jeho otec působil jako diplomat. Studoval na místních školách. Maturoval na Francouzském lyceu v Praze, na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy absolvoval žurnalistiku a mezinárodní teritoriální studia, na téže fakultě také studoval magisterský obor mediální studia.

V letech 2003 až 2009 pracoval v Literárních novinách postupně jako přispěvatel, asistent šéfredaktora, redaktor a editor.

Neúspěšně kandidoval za Stranu zelených (SZ) v parlamentních volbách v roce 2006 a veřejně kritizoval tehdejší vedení strany.

V listopadu 2012 byl na sjezdu Strany zelených zvolen jejím 3. místopředsedou, když získal 84 hlasů. Ve funkci vydržel do následujícího sjezdu v lednu 2014, kdy jej nahradil Tomáš Průša. Stropnický zůstal řadovým členem předsednictva strany.

V komunálních volbách v roce 2014 byl zvolen jako člen Strany zelených za Trojkoalici (SZ, KDU-ČSL a STAN) do pražského zastupitelstva. Ke zvolení mu pomohli preferenční hlasy, na kandidátce byl původně na 11. místě a skončil čtvrtý.

V listopadu 2014 byl zvolen náměstkem pražské primátorky, z postu byl odvolán v říjnu 2015.

V roce 2009 spoluzaložil občanské sdružení Žižkov (nejen) sobě usilující o spravedlivou privatizaci bytů. Dalo i název koalici, se kterou pak v letech 2010 i 2014 úspěšně kandidoval do zastupitelstva Prahy 3. Spoluzaložil sdružení Tady není developerovo, které se úspěšně angažovalo ve věci záchranu Nákladového nádraží Žižkov.

V sobotu 23. ledna 2016 byl na sjezdu Strany zelených zvolen předsedou strany. Porazil starostu Prahy 4 Petra Štěpánka a středoškolského učitele Jana Šlechtu. Dostal 117 hlasů, zvolen byl o pět hlasů, potřeboval jich 112.

Těsně před sečtením všech hlasů v parlamentních volbách v říjnu 2017 oznámil, že okamžitě odstupuje z čela Strany zelených. Po sečtení většiny hlasů bylo pravděpodobné, že Zelení nepřekročí ani 1,5 % hlasů.

V roce 2007 si Matěj Stropnický zahrál roli vůdce loupežnické bandy Viléma ve filmu Máj a v seriálu Borgia hrál snoubence Lucrezie Borgie Dona Gaspara.

URL| https://wiki.idnes.cz/matej-stropnicky-0z0-/politici.aspx?c=A160125_103145_politici_jpl

Jan Mládek

21.10.2017 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy iDNES.cz / Politika
iDNES.cz

Sociální demokrat Jan Mládek zasedal v ministerských postech ve dvou vládách. V kabinetu Jiřího Paroubka v letech 2005-6 řídil zemědělský resort, ve vládě Bohuslava Sobotky převzal v roce 2014 ministerstvo průmyslu a obchodu. Po třech letech jej premiér odvolal.

V roce 2013 způsobil skandál, když na sjezdu ČSSD označil živnostníky za "parazity", od čehož se distancoval i předseda strany Bohuslav Sobotka a Mládek se za svá slova omluvil ([více zde](#)).

V Sobotkově týmu však zůstal jako stínový ministr financí a v lednu 2014 nakonec převzal ministerstvo průmyslu a obchodu. V únoru 2017 musel Mládek na ministerstvu skončit, Vaz mu zlomil spor o mobilní operátory, Sobotka nebyl spokojen s tím, jak Mládek řešil problematiku cen mobilních dat ([více zde](#)).

Jan Mládek žije v obci Dráčov, je potřetí ženatý, má celkem pět dětí. Získal inženýrský titul na Vysoké škole ekonomické v Praze a titul CSc. díky činnosti v Prognostickém ústavu ČSAV od roku 1985. Následně vstoupil do KSČ (1986), kde setrval až do sametové revoluce. Studiu se zároveň věnoval na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy.

Po listopadové revoluci začal široce uplatňovat své odborné ekonomické znalosti, ať už jako asistent na **Fakultě sociálních věd** UK či v poradenských funkcích na federálním ministerstvu hospodářství (1991-92) a ministerstvu průmyslu a obchodu (1992-95).

Po několika obdobích střídavě zastával úřad ředitele Českého Institutu Aplikované Ekonomie s.r.o. V roce 1995 vstoupil do ČSSD. Nadále střídal důležité úřady v ekonomické oblasti. Mezi lety 1999-2001 zastupoval Českou republiku u Mezinárodního měnového fondu jako viceguvernér. Mimo jiné zastával post místopředsedy dozorčí rady České pošty s.p. a předsedy představenstva FONTES RERUM, družstva pro ekonomická, politická a sociální studia.

V roce 2001, kdy byl náměstkem ministra financí, nedostal Mládek bezpečnostní prověrku na stupeň tajné ([více zde](#)). Podle některých zdrojů to bylo proto, že měl intimní vztahy s ženami z Ruska. On sám tvrdí, že o prověrku zažádal a řízení bylo přerušeno.

Poslancem se stal poprvé v roce 2002, ale když se stal ministrem zemědělství, na poslanecký mandát v prosinci 2005 rezignoval. V Paroubkově vládě zůstal až do konce jejího funkčního období v září 2006. V roce 2010 se neúspěšně ucházel o křeslo v senátu za volební obvod Tábor.

V roce 2013 se dostal do Poslanecké sněmovny a následně i do vlády.

Neúspěšně kandidoval v senátních volbách 2016 na Táborsku, ve druhém kole voleb ho porazil starosta Mladé Vožice Jaroslav Větrovský.

Mládek předal po prohraných volbách premiérovi Bohuslavu Sobotkovi dopis, ve kterém dal k dispozici svou ministerskou funkci. Sobotka rezignaci odmítl (více čtěte ZDE). Odvolal jej až v únoru 2017.

V říjnových volbách v roce 2017 neobhájil ani poslanecký mandát.

URL| https://wiki.idnes.cz/jan-mladek-cvo-/politici.aspx?c=A140128_215707_politici_ber

Rektorské děj`a vu aneb příliš mnoho opatrnosti

20.10.2017 Lidové noviny str. 15 Názory
KATKA VOLNÁ

DISKUSE

Rektoři nejstarší tuzemské univerzity patrně trpí nějakou zvláštní chorobou. Není smrtelná, ale pro určité rozměry dobré univerzity se mi zdá být smrtící.

Když jsem v říjnu 2007 dělala rozhovor s rektorem Václavem Hamplem pro časopis Babylon, zaskočilo mě, jak vyhýbavě odpovídal na otázky kolem plagiátorské kauzy Iva T. Budíla. Přes více než půlroční a značnou mediální pozornost k problémům kolem Budilových podivných publikací mi rektor Hampl tvrdil, že s kauzou není dostatečně obeznámen. A tedy se k ní ani nemůže nijak vyjádřit.

Byla jsem tehdy o deset let mladší a nejspíš i naivnější.

Opravdu jsem nechápala, jak může univerzitní „šéf“ mít tak nejednoznačný postoj k situaci akademika, který mj. figuroval ve vědecké radě jedné z fakult jeho univerzity.

Aktuální rektorská volba toto mé zaskočení vlastně i trumfuje. Bohužel. Primárně jde o dva roky starý případ tzv. predátorských časopisů na **Fakultě sociálních věd** UK – zejména o to, že ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Alice Němcová Tejkalová bagatelizovala a neřešila grandiózní problém, na který interně upozornili její podřízení. Asi i proto, že s klíčovou osobou celé kauzy Wadimem Strielkowským sama publikovala několik článků v predátorských časopisech.

Během veřejných debat s kandidáty na rektora jsem před několika dny položila současnému rektorovi Tomáši Zimovi otázku k etice vědecké práce na univerzitě v posledních letech. Zajímalo mě i to, zda zvažoval ve světle výše řečeného setrvání paní Tejkalové Němcové ve svém kolegiu. Zimova reakce byla ovšem podobně nejednoznačná jako Hamplova: je to přece hlavně věc fakulty, ne jeho a nikdo ze senátorů ho v tomto směru neoslovil, takže on neměl důvod cokoliv kolem složení kolegia řešit a v podstatě vůbec neví o tom, že by paní Němcová Tejkalová s kauzou pana Strielkowského byla nějak úžeji propojena...

Další pán, co v pozici rektora svede „nebyť obeznámen“. Výsledek je pochopitelně tristní. Nejenže v kolegiu rektora Karlovy univerzity působí člověk se zásadními publikačními pochybeními, veřejně známý selháním v řízení fakultního institutu, kde Strielkowski pracoval a akademicky i jinak hřešil (což po dlouhých měsících potvrdila i univerzitní etická komise). Potíž je hlavně v tom, že rektor Zima tato pochybení nevyhodnotil, a nevyslal tak k akademické obci žádný zřetelný signál, co je a co není únosné pro reprezentanty univerzity. A tak Alice Němcová Tejkalová nejenže neodešla z jeho kolegia a nerezignovala na svou funkci ředitelky institutu, ale dokonce nyní se zvláštní slepotou kandidovala na funkci děkanky celé **fakulty sociálních věd**...

Nu, neuspěla. Zatím to přineslo bezvýhodný volební pat na jedné ze sedmnácti fakult Karlovy univerzity: nezvolili si děkana ani po třech kolech volby, senát se „štípl“ napůl. Jenže tady nejde pouze o jednu volbu jednoho děkana, ale o étos univerzitního prostředí, který určité rádobý diplomatické praktiky dlouhodobě neunese. Bylo by tedy namísto zvolit nyní univerzitě rektora s lepší imunitou vůči opatrnickým a kompromisům.

Potíž je hlavně v tom, že rektor Zima tato pochybení nevyhodnotil, a nevyslal tak k akademické obci žádný zřetelný signál, co je a co není únosné pro reprezentanty univerzity

O autorovi| KATKA VOLNÁ, Autorka pracuje na Filozofické fakultě UK a studuje postgraduál na **Fakultě sociálních věd** UK

Volby 2017

20.10.2017 ČT 24 str. 01 22:00 Události, komentáře

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Ve dvě hodiny odpoledne začaly v Česku volby do Poslanecké sněmovny. A dnes, jak už je takovým zvykem, hlasovala velká část lídrů kandidujících stran.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Obecní úřad Průhonice, 14 hodin. Do dveří se tlačí dva novinářů. Po pár minutách přichází v doprovodu své manželky šéf hnutí ANO Andrej Babiš.

Andrej BABIŠ, předseda hnutí /ANO/

Po revoluci všichni očekávali, jak se to u nás všechno změní, taky se to změnilo a samozřejmě máme ty hlavní svobody, demokracii a svobodu, ale asi lidi očekávali víc a my potřebujem se vrátit na špičku Evropy.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

První hodinu hlasování využívají hlavně lídři v Praze. Do této školy v Hostivaři už tradičně přichází šéf SPD Tomio Okamura.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Očekávám, že by občané mohli rozhodnout o přesunu směrem ke skutečné demokracii k tomu, aby v České republice vládli občané a nikoliv stranické elity.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Žižkovská základní škola, místo pro šéfa Zelených Matěje Stropnického. Ten naopak očekává vyšší volební účast.

Matěj STROPNICKÝ, předseda strany /Zelení/

Je to otázka modernizace nebo zaostávání. Je to vlastně to, jestli zůstaneme součástí Evropské unie, jejího pevného jádra a jestli vlastně budeme pokračovat v integraci do Evropy, kam Česko podle našeho názoru jednoznačně patří.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Lídr Pirátů Ivan Bartoš přichází sám. Ve volební místnosti se střídá s několika voliči. I proto si myslí, že by mohla být účast vyšší.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/

Ta doba je taková rozjitřená. Myslím si, že hodně lidí bude volit proti něčemu a že ta aktivizace těch lidí bude velká.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Druhá vlna hlasování začíná před pátou odpoledne. V Semilech přichází k volební komisi lídr hnutí STAN Jan Farský s rodinou.

Jan FARSKÝ, volební lídr hnutí /STAN/

Pevně doufám, že ten výsledek celkový těch voleb bude pro Českou republiku pozitivní v tom, že zůstane naše směřování na Západ, orientace na Evropskou unii a NATO.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

V Českých Budějovicích hlasuje předseda komunistů Vojtěch Filip. Doufá, že k urnám letos přijde většina oprávněných voličů.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Čím vyšší volební účast, tím je silnější mandát zvolených poslanců, ať jsou z jakékoliv politické strany. A samozřejmě ten demokratický mandát je důležitý pro kvalitu rozhodování.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

A v Brně lídr ODS Petr Fiala, i ten přichází s nejbližšími. A i on má rád řadu voličů, prý ale není prognostik, a tak účast odhadovat nechce.

Petr FIALA, předseda strany /ODS/

Věřím, že lidé využijí svého volebního práva a budou se svým hlasem nakládat rozumně. A já jsem všechny vyzýval k tomu, aby zvažili to, komu dávají svůj hlas.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

A toto už je Náchod. Do volební místnosti přichází předseda lidovců Pavel Bělobrádek. Doprovod mu dělá dcera Marie.

redaktor

Co čekáte od letošních voleb?

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda strany, vicepremiér pro vědu a výzkum /KDU-ČSL/

Že voliči vyjádří svobodně svojí vůli.

redaktor

To jste byl hodně stručný. Jakou očekáváte volební účast?

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda strany, vicepremiér pro vědu a výzkum /KDU-ČSL/

To se těžko dá odhadnout. Uvidíme, pořád klesá, tak odhaduji, že to bude někde mezi 55 a 60 %.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Jihočeská Bechyně, tady volí šéf TOP 09 Miroslav Kalousek. Účast lidí očekává spíše do 60 %.

Miroslav KALOUSEK, předseda strany /TOP 09/

Tyhle volby mohou být přelomové. Budeme rozhodovat o tom, zda i po volbách zůstaneme svobodnými občany, anebo zda se stane a začnou se z nás pomalu stávat zastrašení zaměstnanci.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Po půl sedmé večer přijíždí do Ostravy lídr ČSSD Lubomír Zaorálek. Ke komisi zamířil přímo z Prahy.

Lubomír ZAORÁLEK, volební lídr strany, ministr zahraničí /ČSSD/

Očekávám, že z těch voleb vzejde vláda, která udělá všechno pro to, aby Česká republika nebyla někde na okraji, ale aby byla zemí, která stojí na svých vlastních nohách a ve které lidé mají z toho, že země roste, také něco ve svých kapsách.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Hlasovat budou politici i zítra. Kvůli plnému pracovnímu díla se dřív do místa svého trvalého bydliště nedostane premiér a předseda Senátu. Do volební místnosti chtějí zamířit hned v sobotu dopoledne.

Štěpánka MARTANOVÁ, redaktorka
Zuzana SMIEŠKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Pak zamíří stejně jako ostatní lídři a kandidáti do sněmovny do svých volebních štábů, kde budou celou sobotu sledovat, jak hlasování dopadlo. Štěpánka Martanová a Zuzana Smiešková, Česká televize.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

No a se mnou ve studiu už sedí Kamil Švec, politolog Fakulty Univerzity, Univerzity Karlovy, **Fakulty sociálních věd** a spolupracovník České televize, dobrý večer.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Dobrý večer.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Pojďme se podívat na tu volební účast. My samozřejmě nevíme, jaká, jaké bude to celkové číslo, slyšeli jsme nějaké odhady od politiků, každopádně dnes odpoledne to vypadalo, že by ta účast mohla být relativně vysoká. Dá se to srovnat s minulými lety?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

No, podle toho, co jsme slyšeli z těch jednotlivých volebních místností, tak těch lidí, kteří šli volit, není úplně málo. Když to srovnáme s tím rokem 2013, respektive 2010, tak tam v tom průměru se v pátek dostavilo k volebním urnám kolem 40 v tom roce 2010, až kolem 50 % voličů, ale říkám, je to v průměru, ono to poměrně dost kolísalo, a domnívám se, že by ta volební účast mohla být podobná možná těm, k tomu pátku těm posledním volbám a troufám si tvrdit na rozdíl od politiků, kteří hovořili zde v reportáži, že naopak by možná mohla celkově i mírně stoupnout.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

O čem by to svědčilo ta vyšší volební účast?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Svědčí to o tom, jakým způsobem politici prezentují ta témata voleb, respektive jakým způsobem tvoří, tvoří z těch voleb naléhavé téma, respektive jak se snaží mobilizovat voliče k tomu, aby k těm volbám šli. Slyšíme to ze všech stran ve volebních debatách, kde politici hovoří o tom, že volební, volební účast je důležitá a podobně, takže domnívám se, že i ti voliči by v tomhle, v tomto duchu mohli, mohli k těm volbám dojít ve větším počtu.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

I přesto, ono 60 %, nebo 40, 50, 60, to nejsou příliš velká čísla, není čas uvažovat nad tím tu volební účast nějakým způsobem ještě více podpořit? Napadají mě třeba elektronické volby nebo něco podobného.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Elektronické volby mohou být zajímavým konceptem, je otázka, jestli by se České republice vyplatil koncept elektronických voleb. Ono když se podíváme do zahraničí, tak ono ne vždycky platí, že zavedení elektronických voleb podpoří tu volební účast a že se zvedne, případně se zvedne krátkodobě a potom opět klesá. A ono také záleží na tom, jaká je, jaká je technická gramotnost nebo vybavenost, jaké, jaká je dostupnost třeba i internetu, pokud bychom se bavili třeba i o internetovém hlasování, ne pouze o elektronickém hlasování někde ve volebních, ve volebních místnostech, takže v těch zemích, ve kterých zaváděli elektronické hlasování, tak začínali postupně, například na úrovni obcí, anebo například pro hlasování ze zahraničí, což by možná teoreticky mohl být, mohla být inspirace pro Českou republiku, že například pro hlasování ze zahraničí by se elektronické volby mohly, mohly uplatnit.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Nemáme ještě výsledky voleb, pochopitelně, volby probíhají, ještě máme jeden celý den nebo půlku jednoho dne, to znamená zítřek, ovšem prezident republiky už do té debaty vstoupil, vstoupil dnes větou, kde řekl, že podle ústavy svolá zasedání Poslanecké sněmovny a využije maximální lhůtu, což je 30 dnů, na to, aby se Poslanecká sněmovna sešla. O čem svědčí tyhle ty slova?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

No, svědčí to podle mě především o nezodpovědnosti prezidenta republiky, co se týká těch svých výroků, jelikož se domnívám, že není úplně šťastné tyto výroky říkat v první den voleb, kdy nejsou známy výsledky, nemůže předjímat, jaké, jak složitá budou koaliční vyjednávání, na která on se odkazoval, takže z tohoto pohledu si myslím, že, že předjímá něco, co vůbec nemusí nastat a možná by si občan, divák mohl myslet, že, že pan prezident je velmi zodpovědný, že tedy nechává politické strany vyjednávat mezi sebou velmi dlouho a že je to vlastně zodpovědný a opatrný přístup, to je jeden úhel pohledu. Naopak můj úhel pohledu, a myslím si, že poměrně dosti zásadní, je ten, že je to nezodpovědné právě z toho, že prezident tím, že schůzi chce svolat, schůzi Poslanecké sněmovny chce svolat až po těch 30 dnech, tak ohrožuje schvalování státního rozpočtu a je to fiskálně velmi, velmi nezodpovědné z toho důvodu, že v okamžiku, kdy by ta Poslanecká sněmovna opravdu potom narazila na nějaké problémy a jmenování nové vlády, respektive premiéra, by se protahovalo na ty další, na další termíny, tak to může znamenat, že se Česká republika jenom díky možná i uvážlivosti nebo

neuvážlivosti, jakým způsobem se na to budeme dívat, prezidenta můžeme dostat do rozpočtového provizoria v roce 2018.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Tam ještě souvisí nebo s tím možná souvisí ještě jedna věc, a to jsou další volby, které nás čekají poměrně záhy, a to jsou volby prezidentské. Budou teď kroky prezidenta republiky mít souvislost s tím, co se děje na politické scéně v rámci této kampaně?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

No to se domnívám, že právě je druhý důvod té opatrnosti prezidenta Zemana právě proto, že se chce co nejdéle udržet ve hře, jelikož dle ústavy prezident má dva pokusy na jmenování premiéra, proto k tomu přistupuje takto z jeho pohledu uvážlivě, protože poté ten třetí pokus jmenování premiéra by přecházel na předsedu Poslanecké sněmovny, a to zřejmě nechce riskovat. Současně pan prezident říkal, že nehodlá dělat volební kampaň, ale je otázka, jestli nechce volební vyjednávání využít nebo zneužít k tomu, aby, aby on prezentoval sebe sama jako prezidenta, který je nezbytný ke jmenování vlády, protože pokud, pokud dle ústavy se má schůze svolat do 30 dní od konce voleb, tak se dostáváme někam do 20. listopadu přibližně, což, což znamená, že už jsme nějakých 14 dní poté, co jsou uzavřeny kandidátky do prezidentských voleb, už budou známy prezidentští kandidáti, i ti, kteří tedy prošli sítím přepočtu podpisů ministerstvem vnitra a podobě, no a v okamžiku, kdy, kdy by například ta první jmenovaná vláda neuspěla před Poslaneckou sněmovnou, tak se nedostáváme jenom k listopadu, ale dostáváme se někam před Vánoce a když si uvědomíme, že prezidentské volby jsou 12. a 13. ledna, tak je to velmi, myslím si, že nezodpovědné.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Uvidíme, jak volby dopadnou, uvidíme, jak kdo rozdá karty. Kamil Švec, politolog, děkuju, hezký večer.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Děkuju za pozvání, hezký večer.

Martin Komárek

20.10.2017 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy iDNES.cz / Politika
iDNES.cz

Novinář, politický komentátor a spisovatel působil více než 20 let v deníku MF DNES. V roce 2013 odstartoval politickou kariéru v Hnutí ANO Andreje Babiše. Jako lídr kandidátky v Libereckém kraji dostal do Sněmovny, kde předsedal Volebnímu výboru. Ve sněmovních volbách 2017 už nekandidoval.

Komárek vystudoval marxisticko-leninskou filozofii a politickou ekonomii na Univerzitě Karlově. V roce 1985 nastoupil do Mladé fronty, později MF DNES.

Komentoval vnitropolitické dění, psal portréty osobností a pravidelné satirické fejetony, které vyšly v několika knižních sbírkách. Spolu s Denisem Vereckým vymyslel rubriku Objev pro Magazín DNES .

Kromě toho působil i jako vedoucí kurzu tvůrčího psaní na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a oboru Média a komunikace na univerzitě CERGE. Spolupracoval s Českým rozhlasem na pravidelných poznámkách Radiožurnálu a s Českou televizí na moderování pořadu Před půlnocí.

Své rozhodnutí vstoupit do politiky Komárek komentoval tak, že "má sen, že dokážeme politiku zlidštit, zeslušit a že budeme méně krást".

Jeho otcem byl prognostik a politik Valtr Komárek , který zemřel v květnu 2013. Komárek starší po válce vstoupil do KSČ, za normalizace v ní zůstal, patřil k osobnostem Listopadu 1989, po němž se stal

vicepremiérem. Byl čestným předsedou ČSSD. Právě pod vlivem svého otce vstoupil za minulého režimu do KSČ i Martin; svůj krok později vysvětlil svou naivitou a tvrdil, že i jako komunista se stýkal s disidenty.

Martin Komárek je rozvedený a má pět dětí. Náboženským vyznáním je katolík, v politickém měřítku se považuje za "čistého liberála".

URL| https://wiki.idnes.cz/martin-komarek-01e-/politici.aspx?c=A131010_221304_politici_maq

SVĚT ZACHVÁTIL HNĚV

20.10.2017 **Hospodářské noviny str. 10 Volby 2017**

Jiří Pšenička, Tomáš Pergler

Fedor Gál sociolog a bývalý disident

LIDI, KTEŘÍ ZPOCHYBŇUJÍ INTEGRACI ČESKA DO EVROPSKÉ UNIE, POVAŽUJE ZA ZLOČINCE. „SLOVÁCI S MEČIAREM SVÉHO ČASU ‚PADLI NA HUBU‘, TO SE ČECHŮM ZATÍM NESTALO,“ ŘÍKÁ FEDOR GÁL, MUŽ, KTERÝ BYL NA SLOVENSKU JEDNÍM Z LÍDRŮ SAMETOVÉ REVOLUCE A DNES ŽIJE V PRAZE.

K našemu hovoru s někdejší slovenským disidentem Fedorem Gálem se na chvíli připojil i nevidomý muž sedící u sousedního stolku. A to v okamžiku, kdy se debata v malostranské kavárně stočila od politiky k babímu létu, které má s koncem týdne skončit. „Uvidíme po sobotě,“ narážel zjevně i na termín vyhlášení výsledků parlamentních voleb. Mnohoznačné a téměř jasnozřivé poznámce od člověka s bílou holí v ruce se Gál – respektovaný sociolog, prognostik, publicista a filmový dokumentarista – od srdce zasmál. Ale jen krátce. Jelikož od rozpadu federace žije v Praze a má zde i volební právo, hrozící zhoršení „počasí“ v Česku se i jej bezprostředně dotýká. „Demokracie je strašně křehká,“ bojí se, co může povolební bouře způsobit.

* HN: Máme pocit, že se i na nás řítí lavina, kterou nelze zastavit. Co se to děje, že se pozvolna, ale nezadržitelně překresluje politická mapa poloviny světa?

Stále o tom přemýšlím. V celém našem euroatlantickém civilizačním okruhu se lidé mého naturelu, s mým náhledem na svět, nestačí divit. Ptají se, proč ti lidé toho Trumpa, Orbána či Kaczyńského volí? Co se to stalo v té Francii, Německu, Rakousku...?

* HN: A na co jste přišel vy?

To, co řeknu, zdaleka nemusí být pravda, ale vidím nový megatrend, který bych škaredým, leč přiléhavým slovem nazval nas*anost, hezčím hněv. Zní to až triviálně – v hospodě by se mi kamarádi možná vysmáli –, ale já to tak cítím. Tento megatrend zasahuje celý náš civilizační okruh bez ohledu na barvu pleti, náboženství, etnicitu. Všichni jsou nas*aní, chcete-li rozhněvaní, a projevuje se to ve výsledcích voleb. Vedle toho je tu i další trend a tím je bezradnost.

* HN: Ale proč i u nás? Vždyť všechny ukazatele – vývoj HDP, mezd, míra nezaměstnanosti, posilování koruny – nahrávají tomu, že bychom měli být stále šťastnější. Někteří sociologové mluví o iracionální nespokojenosti.

Když hovoříte se sociologem, tak začne rozměňovat každé slovo na tisíc dalších. Já se to snažím zhutnit. Bezradnost, o níž mluvím, je zvláštní osobnostní charakteristika lidí, kterým v životě chybí pevný bod, zakotvenost a naděje. A když vám chybí obsah, něco, k čemu se můžete upnout, je vám všechno to rostoucí bohatství vlastně úplně k ničemu. Je vám jedno, že vyděláváte pětkrát více než somálský topmanažer, je vám jedno, že váš životní standard je ve srovnání s předchozími generacemi bezprecedentní. Nevíte ani, proč máte chodit do práce, nevíte, proč být disciplinovaný, proč ráno raději neležet do deseti v posteli. A vůbec už nechápete, že vaši prarodiče dřeli od svítání do soumraku a mysleli na jedinou věc – totiž aby se jejich děti a vnoučata měly lépe. Převládá zde iluze o tom, že plný život je ten, kdy se každou vteřinu musí něco dít, život plný zážitků. Též iluze, že intenzivní komunikace je to pravé, ačkoliv je zcela bezobsažná. Bláboly.

* HN: Kdo za to ale může, že převažují negativní nálady?

Hlavní zodpovědnost za atmosféru ve společnosti nesou elity. Nikdo to z nich nesejme. To jsou lidé, kteří definují společenské problémy, dokážou mobilizovat veřejnost v zájmu řešení problémů. Fakt, že dnes lijí olej do ohně, je pro mě delikt jak hrom. Kdo ten trend zlomí? Kdo budou ti politici, kteří řeknou zkusme to jinak, s pozitivními emocemi, zkusme ukazovat prstem na přítele, ne na nepřitele? Já fakt nevím.

* HN: Nelze zlo vytěsnit dobrem?

Já si strašně vážím posledního dalajlamy a tibetského buddhismu. Je postaven na tom, že negativní emoce je třeba hodit do koše a rozvíjet v sobě pozitivní emocionalitu. Neumím si ale dost dobře představit, jak sedí ti naši Okamurové a meditují, kterak v sobě posílí to pozitivní.

* HN: Hněvu a bezradnosti se snaží využít i další nová politická uskupení, nejen Okamurova SPD. Vidíte alespoň někoho, kdo by mohl být nositelem nějaké naděje?

Moc nevidím a to se netýká jen Česka. Já jsem si teď přečetl program nového slovenského politického uskupení Progresivní Slovensko. Nebyl jsem schopen to dočíst, ač jsem tolik chtěl. Každý odstavec je o tom, co musíme a co potřebujeme. Ať s tím už jdou všichni do háje! To jsem poslouchal za komunismu každý den! Mohu zrovna tak říkat, že musíme a potřebujeme zničit korupci, že se musíme a potřebujeme zbavit oligarchů... Ale copak tím se mezi nás vrátí důvěra a ten chybějící pevný bod? Copak se takto může vrátit – a teď řeknu ještě jedno triviální slovo, které v politickém diskurzu zcela postrádám – lidskost? Slovo lidskost dnes nevysloví žádný politický lídr, nenajdete je v žádném programu. Přesto je to alfa a omega všeho.

* HN: Politické programy se spíše předhánjí v tom, jak vylepšit sociální stát.

I to je cesta do pekel. Naši pradědečkové věděli, že když nezasejí a nesklidí, prostě nepřežijí. Dnes lze přežít i na sociálních dávkách, sociální stát je tu jako zaopatřovací dědeček, který mě zadotuje, když na tom nejsem dobře. Všechny strany přicházejí s tím, komu přidají, komu uleví. Ale co já? Co udělám já sám? Nemysleme si, že v Americe je to jiné. Trumpovi voliči, to není žádná marginalizovaná sociální skupina. To jsou bílí dělníci z oblastí, kde jejich dědečkové kdysi obdělávali půdu, potom přišla industrializace a po ní postindustriální doba, kdy se fabriky začaly zavírat. A jenom jeden ze sta těchto Trumpových lidí byl ochotný zvednout zadek a jít 500 nebo 5000 kilometrů za prací.

* HN: Příčiny frustrace jsou tedy všude v zásadě stejné?

Příčin je mnohem více. Já se nechci tvářit jako ten, který uzřel, kde je zakopaný pes. Pokud bych chtěl být úplně obecný, řeknu, že každá civilizace prochází jistými cykly a ty cykly mají nějaký charakter. Je opravdu možné, že náš civilizační okruh dospěl do svého vrcholu a teď jsme svědky poklesu. I ten další cyklus ale bude mít v sobě prvky toho předchozího a po úpadku opět přijde vzestup. Jen nemám tušení, co může být inspirací, zdrojem a motorem nového vzestupu. Já jsem společenský vědec a čtu. I meziválečné autory. Třeba Rotha, Falladu či Krause. Mám stále naléhavější pocit, že ke mně promlouvají jazykem dnešní doby. V atmosféře je něco, co mi připomíná ony ponuré časy, než začalo kataklyzma druhé světové války. Včetně averze k Židům, Romům i migrantům.

* HN: Moderní technologie a stále levnější doprava posilují globalizaci a napomáhají migraci. Bílý Evropan se tomu však brání, nechce to. Bojí se, že jej to převálcuje.

To jsou archetypální reakce. Nedělejme si iluze. Globalizaci neobjevil postmoderní věk. Lidé odnepaměti putovali z místa na místo. Stačilo, aby přišlo pět let neúrody nebo nějaké tvrdé válečné konflikty. Bouřit se proti globalizaci je to samé jako bouřit se proti střídání ročních období. Lidé se vždycky vzpírali něčemu, co neznali, co bylo nové, protože je to připravovalo o jistotu. Jestli po něčem člověk touží, je to jistota. Od první vteřiny po narození trpí úzkostí. Je rolí matky, rolí celé rodiny úzkost z dítěte sejmout. Měla by to být i role politiků.

* HN: Vidíme opačný trend, kdy politici v lidech úzkost uměle živí.

Politici žijí a prosperují z volebních výsledků. Jestli chcete být politikem, musíte na sebe navázat i nějaký elektorát. Od marketérů přitom víme, která kampaň je nejefektivnější. Je to negativní kampaň. Oni to tak říkají, ale já si myslím, že je to rakovina této doby. O negativních emocích se na sto procent ví, že generují zase jen negativní emoce. Nikdy to neskončí. Divím se, kdo všechno se tomu propůjčil. Já jsem třeba znal Petra Fialu, nynějšího předsedu ODS, jako vysokoškolského profesora, inteligentního a vzdělaného člověka, a najednou se dozvídám, že jeho partaj je také tvrdě proti migrantům, začíná se nacionalizovat a významným hráčem se stává Václav Klaus mladší se svou protievropskou rétorikou. Ale jsou tu i další, ještě větší přeborníci, kteří na tuto marketingovou vlnu najeli.

* HN: Hlavním tématem těchto voleb je váš krajan pan Babiš. Není to vlastně obdivuhodné, když se ekonomický migrant ze Slovenska po necelém čtvrtstoletí pobytu v cílové zemi stal hlavním kandidátem na premiéra?

Já se na Babišův příběh dívám velice negativně. Smekám ale před českou společností a její tolerancí. Představa, že by se nějaký český zbohatlík na Slovensku mohl stát premiérem, je naprosto absurdní. Současně padám na zadek, že tato česká společnost Babišovi otevírá cestu k vítězství ve volbách navzdory tomu, co o něm ví. Vždyť ten člověk byl agentem komunistické Státní bezpečnosti, prokazatelně zbohatl způsobem, který nebyl košer, a do české politiky nastoupil způsobem, který ničí demokracii. Tady mi už zůstává rozum stát. Mé osobní vysvětlení je spíše z oblasti neurovědy. Lidská intuice a emocionalita je silnější než racionální kalkul.

* HN: Člověk se musí dennodenně rozhodovat racionálně, proč se při volbách chová iracionálně?

Myslíte, že se člověk chová racionálně? Papáte bůček? Snídáte cereálie? Chodíte večer běhat? Když se podíváte na život člověka zblízka, dělá tolik nesmyslných věcí... Já sám kouřím, popíjím, necvičím a hádám se s vlastní ženou, když rozumnější by bylo hádat se s nějakým vzdálenějším sousedem. Emocionalita hraje v lidském životě až neuvěřitelnou roli.

* HN: Ze sociologických šetření vyplývá, že stále méně Čechů je přesvědčeno o nezbytnosti demokracie. Nestačila se nám „zažrat“ pod kůži?

O demokracii se dnes hodně mluví, přitom o ní lze s jistotou říct jediné: není to stav společnosti, statická záležitost. Je to především velmi dlouhá cesta, a ta cesta má vždy charakter aktivního sociálního učení. Vladimíru Mečiarovi hodili lidé na Slovensku třikrát po sobě hlas do volebních urn, přičemž dnes tam má největší úspěch film režisérky Terezy Nvotové, který ukazuje, co to bylo za darebáka. Nikdo vám už na ulici nepřizná, že jej svobodně volil.

* HN: Když už mluvíte o zemi, kde jste prožil větší část svého života, od Česka se liší v tom, že tam v parlamentu nejsou komunisté, že se tam od roku 2009 platí eurem a že ta země už dokázala říct, že chce být součástí onoho tvrdého integračního jádra EU. Proč se Slováci vyjadřují jasněji, mají lepší instinkt?

Možná je to právě proto, že absolvovali ono období s Mečiarom, kdy se dostavil faktor obrovského zklamání. Padli na hubu, Češi ne. Rok 1998 byl pak pro Slovensko klíčový. K moci se dostala Dzurindova vláda, schopný ministr financí Ivan Mikloš a v krátkém čase se povedlo udělat několik manévrů, které Slovensko dostaly do EU, NATO, eurozóny atd. Tento postmečiarovský čas byl ideální, aby se ony manévry mohly uskutečnit. V Česku – v nějaké té selance, kdy to jakžtakž pořád šlape – byl ten ideální čas asi promeškán. Ale pořád není pozdě. Já osobně považuji lidi, kteří zpochybňují integraci ČR do EU, za zločince.

* HN: Oni ale věří, že můžeme spolupracovat i na úrovni suverénních národních států. Proč by to nemohlo jít?

Tahle země mimo EU nebude schopna zajistit bezpečnost vlastních lidí, nikdy nebude disponovat patřičnou vojenskou a ekonomickou silou, aby nabídla lidem to, co jim ti euroskeptici slibují. Nikdy jsme nebyli součástí nadějnějšího projektu, než je sjednocená Evropa, ani ta šance už znovu nikdy nepřijde. Až se to rozsype, ocitneme se v guláši národních států. Ví jen bůh, o co budeme soutěžit, kdo v té soutěži zvítězí a která mocnost se ujme vlády nad těmito státečky.

* HN: Česko jen se zpožděním kopíruje dění v okolních zemích. Je toho více, co středoevropské státy spojuje, nebo dnes převažují rozdíly?

Každý národní stát nese svou historickou zátěž. Slováci mají Jánošíka, Češi Švejka. Každý má něco, o čem bude tvrdit, že je to součástí jeho národní identity. Existuje ale i duch doby. Ten je společný pro celý náš civilizační okruh. Já mohu ve svém životě změnit cokoliv – mohu odejít ze Slovenska i z Česka –, ale nemohu odejít z ducha doby, do kterého jsem se narodil, ve kterém jsem zrál, ve kterém stárnu a nakonec i zemřu. I kdybych odešel do ášramu v Indii, stejně bych tam odešel jako Evropan s celou tou svou výbavou. To, co je naše vlast, je právě duch doby.

* HN: Co může demokraticky smýšlející člověk dělat, když se zdá být vše marné?

Každý má své políčko. Každý může minimálně působit na mikrospolečenství, které jej obklopuje. I já se o to snažím. A půjdu určitě volit, ačkoliv jsem chvíli zvažoval neúčast. Ale to by byl konec.

* HN: Bojíte se o osud demokracie?

Demokracie je strašně křehká. Nemyslím si, že je možné ji obhájit bez námahy, bez permanentního nasazení. Já si vyměňuji názory s jedním nacistou a on se mě ptal, za co je Evropan vlastně ochoten položit svůj život. Co jsou ty hodnoty, o které nehodlá nikdy přijít? A já říkám, že je to má důstojnost, má svoboda a mí bližní. Já vůbec nemusím používat slovo demokracie. To je jen rámeček, v němž jsou tyto mé hodnoty lépe opečovávány než v nedemokracii.

Fedor Gál (72) Narodil se v terezínském koncentračním táboře, kam byla jeho rodina deportována na sklonku války. V roce 1972 dokončil Chemicko-technologickou fakultu SVŠT v Bratislavě. V roce 1977 završil vědeckou přípravu ze sociologie v Sociologickém ústavu Slovenské akademie věd, v roce 1992 získal doktorát na VŠE v Praze. Veřejně známým se stal v roce 1989, kdy na Slovensku spoluzakládal hnutí Verejnosc' proti násilii. Krátce byl i aktivním politikem, též ředitelem bratislavského Ústavu pro sociální analýzy. V Praze, kam se přestěhoval po rozpadu federace, působil na **Fakultě sociálních věd** UK. Dnes se věnuje hlavně publicistice a dokumentaristice. Svobodný člověk Není pro novináře asi nic těžšího než rozhovor se suchopárným vědcem, uhlaženým akademikem. Vesměs z toho nikdy nic čtivého nevznikne, byť by šlo o sebevětšího odborníka. Povídat si s Fedorem Gálem ale nuda není, ačkoliv jde o člověka, který významnou část svého života též strávil v akademických sférách. Ale vedle toho i v disidentských kruzích, kde vždy platila trochu uvolněnější pravidla. Neskryvá emoce, pomáhá si živou gestikulací, umí se spravedlivě rozohnit. Zároveň ale nepatří k rozevlátým intelektuálům, kteří jsou v praktickém životě nepoužitelní. Kdyby Gál nějakým handicapem tohoto druhu trpěl, sotva by se stal spolujednatel TV Nova a těžko by se mu povedlo odejít z tohoto mediálního projektu se ziskem. Slověmu muže se vzezřením starozákonního proroka nelze nenaslouchat. Zvláště když své životní pravdy občas zvýrazní nepublikovatelnými výrazy slovenské proveniencie. Jeví se jako bonviván – zapaluje jednu cigaretu o druhou, kuřiva má po ruce plný sáček, při hovoru upíjí červené víno. Jako by šel proti trendu doby, který velí být spíše vyděšený a bát se dnů příštích. Fedor Gál nás přesvědčil, že si svou svobodu nikým vzít nenechá.

O autorovi| Jiří Pšenička, Tomáš Pergler, autori@economia.cz

Foto autor| Foto: HN – Bjorn Steinz

Svět zachvátil hněv a bezradnost, říká před volbami sociolog a jeden z lídrů sametové revoluce Fedor Gál

20.10.2017 iHNed.cz str. 00

Jiří Pšenička, Tomáš Pergler

Lidé v celé naší euroatlantické civilizaci jsou rozhněvaní a bezradní, protože v jejich životě chybí pevný bod a naděje, říká sociolog Fedor Gál.

Obdivuje českou společnost a její toleranci. "Představa, že by se nějaký český zbohatlík mohl na Slovensku stát premiérem, je naprosto absurdní," míní Slovák, který už čtvrt století žije v Praze.

Pokud se Česko ocitne mimo EU, nikdy nebude schopno zajistit bezpečnost vlastních lidí, nikdy nebude disponovat patřičnou vojenskou a ekonomickou silou, věští Gál.

České politiky, kteří takovou politiku ve volbách prosazují, označuje za zločince.

K našemu hovoru s někdejší slovenským disidentem Fedorem Gálem se na chvíli připojil i nevidomý muž sedící u sousedního stolku. A to v okamžiku, kdy se debata v malostranské kavárně stočila od politiky k babímu létu, které má s koncem týdne skončit. "Uvidíme po sobotě," narážel zjevně i na termín vyhlášení výsledků parlamentních voleb. Mnohoznačné a téměř jasnozřivé poznámce od člověka s bílou holí v ruce se Gál - respektovaný sociolog, prognostik, publicista a filmový dokumentarista - od srdce zasmál. Ale jen krátce. Jelikož od rozpadu federace žije v Praze a má zde i volební právo, hrozící zhoršení "počasí" v Česku se i jej bezprostředně dotýká. "Demokracie je strašně křehká," bojí se, co může povolební bouře způsobit.

HN: Máme pocit, že se i na nás řítí lavina, kterou nelze zastavit. Co se to děje, že se pozvolna, ale nezadržitelně překresluje politická mapa poloviny světa?

Stále o tom přemýšlím. V celém našem euroatlantickém civilizačním okruhu se lidé mého naturelu, s mým náhledem na svět, nestačí divit. Ptají se, proč ti lidé toho Trumpa, Orbána či Kaczyňského volí? Co se to stalo v té Francii, Německu, Rakousku...?

HN: A na co jste přišel vy?

To, co řeknu, zdaleka nemusí být pravda, ale vidím nový megatrend, který bych škaredým, leč přílehlavým slovem nazval nas*anost, hezcím hněv. Zní to až triviálně - v hospodě by se mi kamarádi možná vysmáli -, ale já to tak cítím. Tento megatrend zasahuje celý náš civilizační okruh bez ohledu na barvu pleti, náboženství, etnicitu. Všichni jsou nas*aní, chcete-li rozhněvaní, a projevuje se to ve výsledcích voleb. Vedle toho je tu i další trend a tím je bezradnost.

Fedor Gál (72)

* Narodil se v terezínském koncentračním táboře, kam byla jeho rodina deportována na sklonku války.

* V roce 1972 dokončil Chemicko-technologickou fakultu SVŠT v Bratislavě. V roce 1977 završil vědeckou přípravu ze sociologie v Sociologickém ústavu Slovenské akademie věd, v roce 1992 získal doktorát na VŠE v Praze.

* Veřejně známým se stal v roce 1989, kdy na Slovensku spoluzakládal hnutí Verejnost' proti násiliu. Krátce byl i aktivním politikem, též ředitelem bratislavského Ústavu pro sociální analýzy.

* V Praze, kam se přestěhoval po rozpadu federace, působil na **Fakultě sociálních věd** UK. Dnes se věnuje hlavně publicistice a dokumentaristice.

HN: Ale proč i u nás? Vždyť všechny ukazatele - vývoj HDP, mezd, míra nezaměstnanosti, posilování koruny - nahrávají tomu, že bychom měli být stále šťastnější. Někteří sociologové mluví o iracionální nespokojenosti.

Když hovoříte se sociologem, tak začne rozmělnovat každé slovo na tisíc dalších. Já se to snažím zhutnit. Bezradnost, o níž mluvím, je zvláštní osobnostní charakteristika lidí, kterým v životě chybí pevný bod, zakotvenost a naděje. A když vám chybí obsah, něco, k čemu se můžete upnout, je vám všechno to rostoucí bohatství vlastně úplně k ničemu. Je vám jedno, že vyděláváte pětikrát více než somálský topmanažer, je vám jedno, že váš životní standard je ve srovnání s předchozími generacemi bezprecedentní. Nevíte ani, proč máte chodit do práce, nevíte, proč být disciplinovaný, proč ráno raději neležet do deseti v posteli. A vůbec už nechápete, že vaši prarodiče dřeli od svítání do soumraku a mysleli na jedinou věc - totiž aby se jejich děti a vnoučata měly lépe.

Převládá zde iluze o tom, že plný život je ten, kdy se každou vteřinu musí něco dít, život plný zážitků. Též iluze, že intenzivní komunikace je to pravé, ačkoliv je zcela bezobsažná. Bláboly.

HN: Kdo za to ale může, že převažují negativní nálady?

Hlavní zodpovědnost za atmosféru ve společnosti nesou elity. Nikdo to z nich nesejme. To jsou lidé, kteří definují společenské problémy, dokážou mobilizovat veřejnost v zájmu řešení problémů. Fakt, že dnes lijí olej do

ohně, je pro mě delikt jak hrom. Kdo ten trend zlomí? Kdo budou ti politici, kteří řeknou zkusme to jinak, s pozitivními emocemi, zkusme ukazovat prstem na přítele, ne na nepřítele? Já fakt nevím.

HN: Nelze zlo vytěsnit dobrem?

Já si strašně vážím posledního dalajlamy a tibetského buddhismu. Je postaven na tom, že negativní emoce je třeba hodit do koše a rozvíjet v sobě pozitivní emocionalitu. Neumím si ale dost dobře představit, jak sedí ti naši Okamurové a medituji, kterak v sobě posílit to pozitivní.

HN: Hněvu a bezradnosti se snaží využít i další nová politická uskupení, nejen Okamurova SPD. Vidíte alespoň někoho, kdo by mohl být nositelem nějaké naděje?

Moc nevidím a to se netýká jen Česka. Já jsem si teď přečetl program nového slovenského politického uskupení Progresivní Slovensko. Nebyl jsem schopen to dočíst, ač jsem tolik chtěl. Každý odstavec je o tom, co musíme a co potřebujeme. Ať s tím už jdou všichni do háje! To jsem poslouchal za komunismu každý den!

Mohu zrovna tak říkat, že musíme a potřebujeme zničit korupci, že se musíme a potřebujeme zbavit oligarchů... Ale copak tím se mezi nás vrátí důvěra a ten chybějící pevný bod? Copak se takto může vrátit - a teď řeknu ještě jedno triviální slovo, které v politickém diskurzu zcela postrádám - lidskost? Slovo lidskost dnes nevysloví žádný politický lídr, nenajdete je v žádném programu. Přesto je to alfa a omega všeho.

SVOBODNÝ ČLOVĚK

* Není pro novináře asi nic těžšího než rozhovor se suchopárným vědcem, uhlaženým akademikem. Vesměs z toho nikdy nic čtivého nevznikne, byť by šlo o sebevětšího odborníka.

* Povídat si s Fedorem Gálem ale nuda není, ačkoliv jde o člověka, který významnou část svého života též strávil v akademických sférách. Ale vedle toho i v disidentských kruzích, kde vždy platila trochu uvolněnější pravidla.

* Neskrývá emoce, pomáhá si živou gestikulací, umí se spravedlivě rozohnit. Zároveň ale nepatří k rozevlátým intelektuálům, kteří jsou v praktickém životě nepoužitelní. Kdyby Gál nějakým handicapem tohoto druhu trpěl, sotva by se stal spolujednatel TV Nova a těžko by se mu povedlo odejít z tohoto mediálního projektu se ziskem.

* Slovům muže se vzezřením starozákonního proroka nelze nenaslouchat. Zvláště když své životní pravdy občas zvýrazní nepublikovatelnými výrazy slovenské provenience.

* Jeví se jako bonviván – zapaluje jednu cigaretu o druhou, kuřiva má po ruce plný sáček, při hovoru upíjí červené víno. Jako by šel proti trendu doby, který velí být spíše vyděšený a bát se dnů příštích.

* Fedor Gál nás přesvědčil, že si svou svobodu nikým vzít nenechá.

HN: Politické programy se spíše předhání v tom, jak vylepšit sociální stát.

I to je cesta do pekel. Naši pradědečkové věděli, že když nezasejí a nesklidí, prostě nepřežijí. Dnes lze přežít i na sociálních dávkách, sociální stát je tu jako zaopatřovací dědeček, který mě zadotuje, když na tom nejsem dobře. Všechny strany přicházejí s tím, komu přidají, komu uleví. Ale co já? Co udělám já sám? Nemysleme si, že v Americe je to jiné. Trumpovi voliči, to není žádná marginalizovaná sociální skupina. To jsou bílí dělníci z oblastí, kde jejich dědečkové kdysi obdělávali půdu, potom přišla industrializace a po ní postindustriální doba, kdy se fabriky začaly zavírat. A jenom jeden ze sta těchto Trumpových lidí byl ochotný zvednout zadek a jít 500 nebo 5000 kilometrů za prací.

HN: Příčiny frustrace jsou tedy všude v zásadě stejné?

Příčin je mnohem více. Já se nechci tvářit jako ten, který užřel, kde je zakopaný pes. Pokud bych chtěl být úplně obecný, řeknu, že každá civilizace prochází jistými cykly a ty cykly mají nějaký charakter. Je opravdu možné, že náš civilizační okruh dospěl do svého vrcholu a teď jsme svědky poklesu. I ten další cyklus ale bude mít v sobě

prvky toho předchozího a po úpadku opět přijde vzestup. Jen nemám tušení, co může být inspirací, zdrojem a motorem nového vzestupu.

Já jsem společenský vědec a čtu. I meziválečné autory. Třeba Rotha, Falladu či Krause. Mám stále naléhavější pocit, že ke mně promlouvají jazykem dnešní doby. V atmosféře je něco, co mi připomíná ony ponuré časy, než začalo kataklyzma druhé světové války. Včetně averze k Židům, Romům i migrantům.

HN: Moderní technologie a stále levnější doprava posilují globalizaci a napomáhají migraci. Bílý Evropan se tomu však brání, nechce to. Bojí se, že jej to převálcuje.

To jsou archetypální reakce. Nedělejme si iluze. Globalizaci neobjevil postmoderní věk. Lidé odnepaměti putovali z místa na místo. Stačilo, aby přišlo pět let neúrody nebo nějaké tvrdé válečné konflikty. Bouřit se proti globalizaci je to samé jako bouřit se proti střídání ročních období.

Lidé se vždycky vzpírali něčemu, co neznali, co bylo nové, protože je to připravovalo o jistotu. Jestli po něčem člověk touží, je to jistota. Od první vteřiny po narození trpí úzkostí. Je rolí matky, rolí celé rodiny úzkost z dítěte sejmout. Měla by to být i role politiků.

HN: Vidíme opačný trend, kdy politici v lidech úzkost uměle živí.

Politici žijí a prosperují z volebních výsledků. Jestli chcete být politikem, musíte na sebe navázat i nějaký elektorát. Od marketérů přitom víme, která kampaň je nejefektivnější. Je to negativní kampaň. Oni to tak říkají, ale já si myslím, že je to rakovina této doby. O negativních emocích se na sto procent ví, že generují zase jen negativní emoce. Nikdy to neskončí. Divím se, kdo všechno se tomu propůjčil. Já jsem třeba znal Petra Fialu, nynějšího předsedu ODS, jako vysokoškolského profesora, inteligentního a vzdělaného člověka, a najednou se dozvídám, že jeho partaj je také tvrdě proti migrantům, začíná se nacionalizovat a významným hráčem se stává Václav Klaus mladší se svou protievropskou rétorikou. Ale jsou tu i další, ještě větší přeborníci, kteří na tuto marketingovou vlnu najeli.

HN: Hlavním tématem těchto voleb je váš krajan pan Babiš. Není to vlastně obdivuhodné, když se ekonomický migrant ze Slovenska po necelém čtvrtstoletí pobytu v cílové zemi stal hlavním kandidátem na premiéra?

Já se na Babišův příběh dívám velice negativně. Smekám ale před českou společností a její tolerancí. Představa, že by se nějaký český zbohatlík na Slovensku mohl stát premiérem, je naprosto absurdní. Současně padám na zadek, že tato česká společnost Babišovi otevírá cestu k vítězství ve volbách navzdory tomu, co o něm ví. Vždyť ten člověk byl agentem komunistické Státní bezpečnosti, prokazatelně zbohatl způsobem, který nebyl košer, a do české politiky nastoupil způsobem, který ničí demokracii. Tady mi už zůstává rozum stát. Mé osobní vysvětlení je spíše z oblasti neurovědy. Lidská intuice a emocionalita je silnější než racionální kalkul.

HN: Člověk se musí dennodenně rozhodovat racionálně, proč se při volbách chová iracionálně?

Myslíte, že se člověk chová racionálně? Papáte bůček? Snídáte cereálie? Chodíte večer běhat? Když se podíváte na život člověka zblízka, dělá tolik nesmyslných věcí... Já sám kouřím, popíjím, necvičím a hádám se s vlastní ženou, když rozumnější by bylo hádat se s nějakým vzdálenějším sousedem. Emocionalita hraje v lidském životě až neuvěřitelnou roli.

Volební speciál hn

&*9632; Česko v bodě zlomu: Poprvé hrozí, že uspěje xenofobní strana

&*9632; Rozjetá ekonomika je volební trumf, ale růst časem skončí

&*9632; Zeman může svými postoji nahnat voliče stranám s podobnými názory

&*9632; Obavy jsou namístě. Proč Češi ztrácejí důvěru k "tradičním" polistopadovým stranám?

&*9632; Nejen mandáty. Volby přinesou i vnitrostranická zemětřesení

&*9632; Fedor Gál: Svět zachvátil hněv

&*9632; "Volím teho Baudyša," zní ze Zbýšova, kde minule volili stejně jako Česko

&*9632; Komentář: O čem volby nejsou, ale ve skutečnosti by měly být

Vše o volbách čtete zde

HN: Ze sociologických šetření vyplývá, že stále méně Čechů je přesvědčeno o nezbytnosti demokracie. Nestačila se nám "zažrat" pod kůži?

O demokracii se dnes hodně mluví, přitom o ní lze s jistotou říct jediné: není to stav společnosti, statická záležitost. Je to především velmi dlouhá cesta, a ta cesta má vždy charakter aktivního sociálního učení. Vladimíru Mečiarovi hodili lidé na Slovensku třikrát po sobě hlas do volebních urn, přičemž dnes tam má největší úspěch film režisérky Terezy Nvotové, který ukazuje, co to bylo za darebáka. Nikdo vám už na ulici nepřizná, že jej svobodně volil.

HN: Když už mluvíte o zemi, kde jste prožil větší část svého života, od Česka se liší v tom, že tam v parlamentu nejsou komunisté, že se tam od roku 2009 platí eurem a že ta země už dokázala říct, že chce být součástí onoho tvrdého integračního jádra EU. Proč se Slováci vyjadřují jasněji, mají lepší instinkt?

Možná je to právě proto, že absolvovali ono období s Mečiarom, kdy se dostavil faktor obrovského zklamání. Padli na hubu, Češi ne. Rok 1998 byl pak pro Slovensko klíčový. K moci se dostala Dzurindova vláda, schopný ministr financí Ivan Mikloš a v krátkém čase se povedlo udělat několik manévrů, které Slovensko dostaly do EU, NATO, eurozóny atd. Tento postmečiarovský čas byl ideální, aby se ony manévry mohly uskutečnit. V Česku - v nějaké té selance, kdy to jakžtakž pořád šlape - byl ten ideální čas asi promeškán. Ale pořád není pozdě. Já osobně považuji lidi, kteří zpochybňují integraci ČR do EU, za zločince.

HN: Oni ale věří, že můžeme spolupracovat i na úrovni suverénních národních států. Proč by to nemohlo jít?

Tahle země mimo EU nebude schopna zajistit bezpečnost vlastních lidí, nikdy nebude disponovat patřičnou vojenskou a ekonomickou silou, aby nabídla lidem to, co jim ti euroskeptici slibují. Nikdy jsme nebyli součástí nadějnějšího projektu, než je sjednocená Evropa, ani ta šance už znovu nikdy nepřijde. Až se to rozsype, ocitneme se v guláši národních států. Ví jen bůh, o co budeme soutěžit, kdo v té soutěži zvítězí a která mocnost se ujme vlády nad těmito státečky.

HN: Česko jen se zpožděním kopíruje dění v okolních zemích. Je toho více, co středoevropské státy spojuje, nebo dnes převažují rozdíly?

Každý národní stát nese svou historickou zátěž. Slováci mají Jánošíka, Češi Švejka. Každý má něco, o čem bude tvrdit, že je to součástí jeho národní identity. Existuje ale i duch doby. Ten je společný pro celý náš civilizační okruh. Já mohu ve svém životě změnit cokoli - mohu odejít ze Slovenska i z Česka -, ale nemohu odejít z ducha doby, do kterého jsem se narodil, ve kterém jsem zrál, ve kterém stárnu a nakonec i zemřu. I kdybych odešel do ášramu v Indii, stejně bych tam odešel jako Evropan s celou tou svou výbavou. To, co je naše vlast, je právě duch doby.

HN: Co může demokraticky smýšlející člověk dělat, když se zdá být vše marné?

Každý má své políčko. Každý může minimálně působit na mikrospolečenství, které jej obklopuje. I já se o to snažím. A půjdu určitě volit, ačkoliv jsem chvíli zvažoval neúčast. Ale to by byl konec.

HN: Bojíte se o osud demokracie?

Demokracie je strašně křehká. Nemyslím si, že je možné ji obhájit bez námahy, bez permanentního nasazení. Já si vyměňuji názory s jedním nacistou a on se mě ptal, za co je Evropan vlastně ochoten položit svůj život. Co jsou ty hodnoty, o které nehodlá nikdy přijít? A já říkám, že je to má důstojnost, má svoboda a mí bližní. Já vůbec nemusím používat slovo demokracie. To je jen rámeček, v němž jsou tyto mé hodnoty lépe opečovávány než v nedemokracii.

Sociolog Fedor Gál
Foto: HN - Bjorn Steinz

Sociolog Fedor Gál
Foto: HN - Bjorn Steinz

Zaorálek připustil přijetí eura, Babiš je proti. Jak svůj postoj ke společné měně zdůvodňují další strany? - čtěte ZDE

Ministři se chystají na šéfa finančních úřadů Janečka, Zaorálek bude v pondělí požadovat jeho odvolání - čtěte ZDE

Muchova Slovanská epopej patří Praze, nikoliv jeho rodině. Podle soudu malíř nikdy vlastníkem díla nebyl - čtěte ZDE

Finanční správa navzdory rozhodnutí soudu nadále zadržuje miliony, které má vrátit společnosti FAU - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65922460-svet-zachvatil-hnev>

Jednání o vládní koalici v Německu

18.10.2017 ČT 24 str. 10 22:00 Události, komentáře

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Skoro měsíc po volbách do Spolkového sněmu se poprvé sešli zástupci stran, které by mohly zasednout v příští německé vládě. Unie CDU/CSU kancléřky Merkelové absolvovala úvodní rozhovory s liberály a zelenými. Politici mluví

o konstruktivní atmosféře, jednotlivé tábory ale dělí pohled na řadu problémů a sestavování nové vlády se může protáhnout až do příštího roku.

Václav ČERNOHORSKÝ, moderátor

Němečtí politici se vydávají neprobádanou cestou. Na konci má poprvé ve spolkových dějinách být vláda CDU/CSU, liberálů a zelených. Úvodní setkání mají ukázat, jestli vůbec můžou začít koaliční vyjednávání.

Horst SEEHOFER, předseda CSU

Jsme si vědomi naší zodpovědnosti. Budeme rozumně hovořit, diskutovat, jednat, před začátkem ale nemůžu pronášet vůbec žádné předpovědi.

Václav ČERNOHORSKÝ, moderátor

Angela Merkelová už dřív řekla, že konfliktů bude tak jako tak dost. Sporné věci chce proto odsunout na později.

Angela MERKELOVÁ, německá kancléřka /16. 10. 2017/

Nezačínáme vytyčováním nepřekonatelných hranic, ale naopak pozitivně. Otázkou, co chceme vytvořit, kde musíme zpracovat a tedy tím, co potřebuje Německo.

Václav ČERNOHORSKÝ, moderátor

Po jednáních, která se odehrála v této budově naproti Spolkovému sněmu se mluvilo o konstruktivní a věcné atmosféře, to ale nic nemění na faktu, že seznam témat, které jejich účastníky rozdělují, je mnohem delší, než těch, která je spojují. Spory panují kolem klíčových témat, jako je omezení emisí, budoucnost průmyslu, bezpečnostní politika, reforma Evropské unie nebo migrace. Bez ústupků se jednání o koalici v barvách jamajské vlajky neobejdou.

Nicola BEEROVÁ, generální tajemnice FDP

Německo a Jamajku dělí zhruba 8 500 kilometrů. Myslím, že můžeme říci, že první metry cesty proběhly v pořádku.

Václav ČERNOHORSKÝ, moderátor

Pokračování nikdo neodmítá. Alternativy cesty na Jamajku jsou v současnosti jen menšinová vláda nebo předčasné volby. Varianty, které si nikdo z cestujících veřejně nepřeje. Z Berlína Václav Černohorský, Česká televize.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

A v Praze se mnou sedí Vladimír Handl, z katedry německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd**. Dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

8 500 kilometrů. První metry zatím v pořádku. Přesto, ten dlouhý čas, několik měsíců, až třeba, mluví se také o prázdninách, zvládne Německo tak dlouhé vyjednávání o vládě?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Jsou příklady, kdy jednání byla dlouhá. Jednání o první velké koalici 2005 trvalo dva měsíce. Jednání o druhé velké koalici 2013 trvalo tři měsíce, takže těch 90 dní to by byla dneska taková asi časová míra, o které bychom mohli hovořit. Samozřejmě, já si myslím, že Německo tohle to zvládne, protože bude vládnout nadále existující vláda, jako úřednická vláda. Bude fungovat parlament, který může přijímat zákony, čili Německo je funkční, plně funkční stát v tomto celém období.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

No, ale co je taková novinka je ta koalice, která se rýsuje čtyři strany v zásadě CDU, CSU potom liberálové a zelení. To je věc, pokud se nemýlím, která vlastně od roku 49 v Německu nebyla. Je tohle to věc, která vlastně dokáže politická scéna strávit v Německu?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Bude se muset snažit, protože německý volič jako nemá zájem se zabývat teď rozdíly mezi jednotlivostmi jednotlivých part, stran. Německý volič prostě hodil ten svůj hlas a skutečně ten mandát je takový, že ty politické strany, které získaly ty místa v parlamentu jsou prostě, očekává se prostě, že udělají koalici. Že nebude obtěžovat veřejnost s tím, jestli se mohou dohodnout na jednotlivostech uprchlické politiky.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

I přesto, že, pardon, že vám skáču do řeči, ale i přesto, že třeba liberálové a zelení jsou opravdu jaksi naprosto rozdílní ve spoustě otázek?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Tak, zaprvé Angela Merkelová je mistr kompromisů, takže ona skutečně umí vyjednávat. Toto je její nejsilnější stránka. Zadruhé všechny ty strany vědí, že skutečně mohou přijít o velice mnoho, jestliže se nedohodnou. Já neříkám, že ten výsledek je 100%. Dneska se uvádí, že výsledek je, úspěch je asi 50 ku 50, ovšem já bych rád připomněl, že 2015 jsme hovořili o tom, že padne Angela Merkelová taky bylo 50 ku 50. V minulém roce jsme hovořili o tom, že jestli bude znova zvolena Angela Merkelová, také 50 ku 50 a dnes máme teda podobné odhady. Takže já si myslím, ta hra je prostě otevřená. A skutečně bude záležet na tom, jak se ty strany k tomu postaví. A já bych řekl, že ten tlak na ně je skutečně obrovský. Jestliže to nezvládnou SPD skutečně asi do té velké koalice znovu nepůjde, to by byla sebevražedná mise, takže by byly nové volby a tam by ztratily všichni, tyto strany.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

No, říkal jste 50 na 50 u Angely Merkelové, ale je to německý tisk, mimo jiné, nejenom německý tisk, který mluví o tom, že Angela Merkelová s největší pravděpodobností nevydrží do těch příštích voleb, že sestaví koalici, povede jí, ale pak se vzdá. Vidíte tohle to jako realistický scénář?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Nelze to vyloučit, protože vidíme, že došlo k jejímu dalšímu oslabení. Dneska s těma volbami v Dolním Sasku, kde opět CDU ztratila, vidíme, že také vlastně roste, jak bych tak řekl, tlak na ní ze strany CSU, která se cítí posílená volebním výsledkem ve Vídni. Čili posune doprava ve Vídni. Ten model posunul doprava. Vlastně CSU chce přenést na tu spolkovou úroveň německou. CDU se tomu zatím docela brání. Zejména právě například předseda vlády se loni /nesrozumitelné/, který vlastně vede jedinou jamajskou koalici dneska fungující na zemské úrovni, což je předseda CDU pan Günter, tak to ten se vyslovil právě proti posunu doprava. On říká, že to není řešení pro jamajskou koalici jamajská koalice má šanci získat lidi jenom v případě, že bude koalice orientovaná do budoucnosti, nikoliv doprava nebo do minulosti, ale do budoucnosti. Čili, já si myslím, že ten, to směřování je skutečně zásadní otázka, jestliže Angela Merkelová přijde s něčím, co by mohlo naplnit, abych tak řekl tu agendu tím, tou, tím doufáním v budoucnost, tím, že lidi budou osloveni digitalizací, která zajistí nová místa, zlepší se vzdělávání v Německu, jestliže tyto agendy bude prostě přesvědčovat, tak si myslím ta koalice má velkou šanci.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Vy jste nezmínil to jméno, ale vlastně jste o tom mluvil, že mohou ztratit všichni. A to AFD. Je tohle to strana, která bude čekat, teď nemyslím jenom jaksi, jak dopadne to vyjednávání, ale obecně, že bude čekat ve svých pozicích, bude tvrdá opozice a že to je strana, která už se podle těchto výsledků etablovala na tom politickém trhu a bude získávat navrch nebo to je takový výkřik jenom momentální situace?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Tak, není to jenom výkřik. Skutečně je součástí spolkové scény. Myslím si, že ta strana prochází vnitřní transformací. Vlastně se štěpí. Teprve hledá nějakou tu svoji identitu. Myslím si, že pro ní je klíčové, aby se zbavila těch pravicových radikálních až extrémních pravicových elementů. Bude se o to asi snažit, jestli se jí to podaří, to je skutečně otevřená otázka. Zatím se jí to nedaří. Takže veřejnost třeba vnímá AFD pozitivně v tom, že otevírá některé otázky, které ostatní strany zatím zanedbávaly. To znamená otázku bezpečnosti islámu v té uprchlické krizi. Ale zároveň veřejnost z 86 % hovoří o tom, že má obavu v tom, že tato strana se neumí odříznout od toho pravicového ...

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

To bych se chtěl zeptat, jestli se to s ním v zásadě nepotáhne a jestli budou moct v zásadě někdy se prezentovat jako, řekněme, konstruktivní strana a nebo jestli budou v zásadě to, co do jisté míry jsou třeba svobodní v Rakousku.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Oni, myslím, že právě směřují k té roli svobodných v Rakousku, který tam jsou už etablovanou stranou dlouhodobou, pardon etablovanou stranou. To by jim asi nevadilo. To je ten model, kterému by směřovali. Jestli se jim to podaří, je ovšem druhá věc. Protože skutečně ta, to spojení s tím extrémním pravicovým křídlem, bohužel, je zatím dost silný. Uvidíme, jestli to vedení bude silné, aby se ho zbavilo. Vidíme, že ve vedení AFD probíhají vlastně vnitřní boje, takže ta strana prostě momentálně, ani vedení momentálně nejsou připraveny k tomu, aby tu stranu konsolidovali. Jako musí se jim dát samozřejmě čas, teďka ten čas budou mít v parlamentu. Zatím ovšem všech zemských parametrech. Oni jsou přistaveni dneska ve 13 zemských parlamentech v Německu. V žádném z těch parlamentů neprojevovalo nějakou výraznou schopnost politiku konstruktivně ovlivňovat, takže tam určitá skepse samozřejmě je. Oprávněná skepse. Ovšem je součástí ta strana dneska spolkového sněmu. Uvidíme, jak se bude chovat.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Říká Vladimír Handl. Já mu děkuju za jeho analýzu a za jeho slova. Děkuju, mějte se hezky.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Děkuji, na shledanou.

Lukáš DOLANSKÝ, moderátor

Děkuju také vám, divákům České televize. Díky, že jste byli s námi, buďte i zítra, mějte se hezky. Dobrou noc.

Zástup zájemců o Pražský hrad se rozšířil o několik poměrně výrazných jmen

18.10.2017 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Zástup zájemců o Pražský hrad se v posledních týdnech rozšířil o několik poměrně výrazných jmen. Vratislav Kulháněk, Jiří Hynek, Pavel Fischer, možná i Jaroslav Kubera. Na rozdíl od první vlny kandidátů, kteří vsadili na sbírání podpisů mezi širokou veřejností, se noví uchazeči rozhodli jít zkratkou přes hlasy zákonodárců. Třeba členové týmu bývalého šéfa mladoboleslavské Škodovky Vratislava Kulhánka dnes oznámili, že mají k dispozici 23 podpisů poslanců. Skoro stejný počet poslanců má na kontě i prezident Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu Jiří Hynek. Na senátory zase sází bývalý velvyslanec ve Francii Pavel Fischer a nebo místopředseda Senátu za ODS Jaroslav Kubera, který ovšem ještě kandidaturu nepotvrdil. My jsme ve spojení s politologem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamilem Švecem. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Čím to je, že se teď s těmi kandidáty takřikajíc roztrnul pytel. Je to takový last minute výběr pro končící poslance?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, neřekl bych, jestli last minute výběr, spíš, když se podíváme na to, kdo o ty podpisy těch zákonodárců žádá, tak jsou to zpravidla kandidáti, kteří nemají příliš mnoho šancí na úspěch a kteří by zřejmě měli velké problémy sehnat dostatečný počet podpisů. A proto je jednodušší zapůsobit a přemluvit určitý počet poslanců nebo senátorů k tomu, aby tu kandidaturu mohli, mohli podat. To je typická ukázka právě například kandidáta Kulhánka, který se snažil sbírat podpisy poměrně dosti neúspěšně...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

On říkal, že má nějakých 35 tisíc podpisů, tak to není úplně neúspěšné, i když to ten limit nesplňuje.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, ale vzhledem k tomu, jak dlouho je, jak dlouho je sbírá a kolik času mu ještě zbývá na to, aby je mohl, aby je mohl dosbírat, tak jako ta šance, že by, že by je dosbíral, nemusela být úplně nebo nevypadala příliš nadějně, a proto se rozhodl jít touto cestou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a může pro ně být v očích veřejnosti handicap, že nenasbírali ty podpisy veřejnosti, že je podpořili, teď je přece taková móda postavit kandidáty, kteří nejsou s tou politikou přímo spojení?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych to nebral jako handicap, respektive ono se z toho ten handicap trochu dělá uměle, respektive začal se tak dělat už při té první prezidentské přímé volbě, kdy ti kandidáti prakticky odmítali se spojovat s těmi politickými stranami. Ono to v konečném důsledku ale nemusí být nic špatného, pokud samozřejmě ti zákonodárci berou vážně a nepodepisují tyhle ty kandidatury prakticky každému, každému, kdo za nimi přijde a jsou v tomto rozvázní. To, že, to, že ten kandidát bude mít podpisy senátorů nebo poslanců, ho nikterak nedevaluje, akorát tedy nemá tu informaci, jaká ta jeho podpora je, zatímco ti kandidáti, kteří přes ty podpisy jdou, tak tuší, že tu odezvu ve společnosti nějakou mají.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Kandidáti mají na formální oznámení ministerstvu vnitra čas do 7. listopadu. Očekáváte, že se do té doby objeví ještě další relativně známá jména?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak vyloučit to samozřejmě nemůžeme, ale já si nemyslím, že, že by se objevovalo nějaké větší množství a nebo několik ještě aspoň málo zajímavých jmen. Už jenom z toho důvodu, že každý, kdo se teď bude snažit do té kandidatury ještě zapojit, tak tak činí s vědomím toho, že ta šance na úspěch je samozřejmě menší. Čím více je kandidátů, protože se budou ty hlasy rozmělnovat. Takže vlastně těch posledních pár týdnů nebo možná i měsících, kde se ta škála rozšiřuje poměrně razantně, do toho každý jde s tím, že ta šance je vlastně s každou tou kandidaturou nižší.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a jak významná je konkurence těch 4 zmíněných jmen pro ty dosavadní uchazeče. Kdo z těch nových takzvaně může oslovit širší voličskou základnu?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já se právě domnívám, že ten dosah tady těch nových kandidátů nebude nikterak zvlášť velký. Možná by se dalo spekulovat o nějakém větším vlivu kandidáta, kandidáta Fischera, ale ani tím si nejsem úplně jistý, myslím si, že stále, stále vítězí ten předpoklad, že těmi favority té volby budou kandidáti, kteří sbírají podpisy a kteří jsou v tom, v tom obecném povědomí veřejnosti zapsáni mnohem, mnohem déle.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamil Švec. Já vám děkuji za vaše názory, za vaše odpovědi. Na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Zápisník

18.10.2017 Týdeník školství str. 02
čtk

Knihovna roku 2017

Městská knihovna Slavičín vyhrála soutěž o nejlepší městskou knihovnu roku, kterou již po osmé vyhlásil Svaz knihovníků a informačních pracovníků České republiky. Knihovna nabízí příjemné posezení pro studium i oddech pro děti i dospělé. Pravidelně se zde pořádají různé besedy a zábavné akce pro žáky a studenty místních škol. vr

Envirocentrum

Státní podnik Lesy České republiky otevřel v Milevsku na Písecku environmentální centrum. Stavba stála 2,1 milionu korun. Nové prostory budou zdarma využívat školy i veřejnost.

Školáci budou moci nyní přijít do centra, k jehož výbavě patří přenosná audiovizuální technika i lesní vzorky. čtk

Žezlo pro univerzitu

Žezlo **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, které zhotovil sochař Otmar Oliva, odlili pracovníci dvou sléváren na Uherskohradištsku. Žezlo začne

Ž fakulta používat příští rok, řekl její proděkan Filip Láb. Výroba stála včetně materiálu zhruba 600 tisíc korun. Sochař O. Oliva svou práci udělal zdarma. čtk

Zaměřeno na umění

V Plzni se letos poprvé otvírá akademie pro seniory zaměřená na umění a kuturu. V prvním tříletém cyklu nabídne zhruba stovce lidí ve věku nad 55 let vzdělání v hudebním, výtvarném, literárně-dramatickém a tanečním oboru. Senioři zaplatí za semestr 500 korun, ti ve věku nad 70 let mají vzdělání zdarma.

Objevitelé a piráti čekají na seniory i s vnoučaty

18.10.2017 Metro str. 13 Praha 1, 2, 3
IVA PELÁKOVÁ

Praha nabízí širokou škálu akcí, kurzů a seminářů. Většina je pro seniory zdarma nebo za symbolickou cenu.

Dokonce ani věk již není překážkou, kurzů se běžně zúčastňují i studenti, kterým je přes devadesát let. Vzdělávání pro ně není zátěží, naopak má na život seniorů pozitivní vliv. „Nejdůležitějším faktorem je, že se u nás mohou lidé setkávat, povídat si, po kurzu si společně zajít na kafe nebo na víno v naší kavárně, zkrátka stále žijí naplno,“ říká Veronika Gorylová z komunitního centra pro seniory a jejich blízké Život 90.

Senioři se podle ní velmi rádi udržují v současném dění. „Největší zájem je každoročně o cizí jazyky a počítačové kurzy. Jazyková a technologická gramotnost je totiž důležitým předpokladem k tomu, aby se člověk v dnešním světě kvalitně zorientoval, seniory nevyjímaje. Například v počítačových kurzech se mimo jiné dozvědí, jak pracovat s tabletem, a mnohdy svou získanou dovedností překvapí i vnuky,“ zmiňuje Gorylová.

Třeba univerzity třetího věku umožňují seniorům prohloubit znalosti v oboru, o který mají zájem, ale i dosáhnout vzdělání, jež jim třeba v mládí nebylo umožněno. Nabídka oborů se shoduje s tou, kterou školy nabízí mladým vysokoškolákům. Programy bývají jednoleté až tříleté. Univerzity třetího věku obvykle požadují, aby zájemci měli maturitu.

Podle nejnovějších výzkumů se senioři zajímají nejvíce o kurzy zaměřené na medicínské otázky, psychologii, dějiny umění nebo práci s výpočetní technikou. Nejčastěji univerzity třetího věku navštěvují lidé od

60 do 70 let a více studentů tvoří ženy. Vzdělání je často bezplatné, na některých univerzitách se hradí zápisné. Například Univerzita Karlova v Praze požaduje poplatek od 100 do 600 korun podle druhu kurzu. Méně akademickou alternativou mohou být různorodé kurzy a semináře, které pořádají městské části, kulturní, vzdělávací či zájmová centra.

„Aktivity, stejně jako všechny ostatní služby, které poskytuje středisko sociálních služeb, jsou z valné většiny určeny pouze obyvatelům městské části Praha 1. Při přihlašování na výlety nebo vyzvedávání vstupenek, permanentek a podobně se senioři prokazují občanským průkazem,“ upozorňuje ředitelka Střediska sociálních služeb Prahy 1 Helena Čelišová.

Všechny akce, které pořádá první městská část a středisko sociálních služeb, jsou podle ní pro obyvatele Prahy 1 v seniorském věku zcela zdarma. „Jsou poskytovány jako prevence osamělosti a izolace seniorů,“ podotkla Čelišová. Chcete-li zapojit rodinu, můžete vyzkoušet Experimentální univerzitu pro prarodiče a vnoučata, kterou pořádá občanské sdružení Aktivní stáří EU ve spolupráci s různými fakultami. „Prarodič a vnouče tvoří tým, který si vzájemně pomáhá a radí. Prarodiče si libují v důležité roli poradců a děti se na fakultách seznamují s obory svého možného budoucího profesního zaměření,“ vysvětluje zakladatelka Dana Steinová. V listopadu mohou zájemci se svými vnoučaty navštívit přednášku na téma Námořní navigace, objevitelé a piráti, v prosinci účastníky čeká výroba vlastních slunečních hodin. Tento semestr přednášky probíhají na Matematickofyzikální fakultě Univerzity Karlovy.

Kde se mohou senioři vzdělávat v Praze 1, 2 a 3

Výběr, kde hledat nabídku: * PRAHA 1 * Klub seniorů Haštalka, Haštalská 7; Klub seniorů Týnská, Týnská 17; Klub seniorů Tomášská, Tomášská 6; Klub seniorů Benediktská, Benediktská 13 * Život 90, Karoliny Světlé 18; Akademie umění a kultury pro seniory, Základní umělecká škola, Biskupská 12 * Ústřední knihovna UK EDIS, Senovážné náměstí 26 * Univerzita třetího věku na Karlově univerzitě: Právnická fakulta náměstí Curieových 7 1. lékařská fakulta UK

Kateřinská 32 **Fakulta sociálních věd** Smetanovo nábřeží 6 Pedagogická fakulta M. D. Rettigové 4 Filozofická fakulta Jindřišská 27 * PRAHA 2 * Univerzita třetího věku na Karlově univerzitě: Přírodovědecká fakulta Albertov 6 Matematicko-fyzikální fakulta, Ke Karlovu 3 Akademie umění a kultury pro seniory HMP, Základní umělecká škola Ilji Hurníka, Slezská 21 * PRAHA 3 * Vysoká škola ekonomická v Praze, náměstí Winstona Churchilla 4

Foto autor| PROFIMEDIA.CZ

Foto popis| V počítačových kurzech Života 90 se senioři mimo jiné dozvědí, jak pracovat s tabletem, a mnohdy svou získanou dovedností překvapí i vnuky.

Neviditelné ženy lídrů

18.10.2017 Lidové noviny str. 01 Titulní strana
MICHAELA KABÁTOVÁ MARTIN RYCHLÍK

Partnerky politiků letos zasahují do kampaní minimálně * Podle expertů bude role žen výraznější při volbě prezidenta

PRAHA „Jasně modrá,“ stojí v titulku předvolebních novin ODS. A pod ním je snímek předsedy Petra Fialy spolu s jeho manželkou Janou, bioložkou. „Jana sdílí důvody, pro které jsem vstoupil do politiky, a pomáhá mi, jak jen to jde,“ říká Fiala, který připomíná, že jsou manželé už přes 25 let.

Pravicový lídr je letos jedním z mála politiků, kteří v kampani vsadili i na tvář své partnerky. Viditelnější „píárovou“ stopu má snad už jen Monika Babišová, partnerka předsedy ANO Andreje Babiše, i když jen proto, že svou svatbu nachystali jako podle marketingových pouček – na červenec čili jen tři měsíce před volbami.

Na rozvody je česká veřejnost zvyklá

„Někteří politici se snaží ukazovat svoji rodinu, neboť budují takzvanou politiku životního stylu, lifestyle politics. To souzní s obecnými marketingovými trendy. V tom je nejvýraznější osobností právě Babiš, který zveřejnil i všemožné fotky ze svatby,“ řekla LN Denisa Hejlová z Univerzity Karlovy, jež se zabývá obrazem privátního života politiků v médiích.

Končící premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) naopak v červnu oznámil odluku a chystaný rozvod s manželkou Olgou. „Česká veřejnost je na rozvody politiků zvyklá, bere je jako běžnou část života. Nemáme doklady, že by snad platilo: když se někdo rozvede, lidé přestanou jeho stranu volit,“ říká Hejlová.

Volební lídr ČSSD Lubomír Zaorálek svoji družku Šárku Bednářovou představil teprve nedávno: po dopravní nehodě, kdy v září u Lechovic na Znojemsku utrpěl poranění hlavy.

„Byla to přítelkyně, která se o mne nejvíce starala, a ochránce, který také přiběhl. Společně našli nějaké fáče, které vytáhli z lékárníčky, a tu hlavu mi začali vázat,“ pronesl před novináři o někdejší moderátorce České televize. Ta se pak stala i členkou jeho týmu.

Bez své „první dámy“ je nyní Tomio Okamura. O svém single stavu dal vědět i ve volebních novinách strany pod titulkem České ženy volí Okamuru: „Je svobodný, je nezadaný,“ stojí v textu, který referuje i o tom, že po bolestném rozchodu s přítelkyní Monikou chodí do posilovny – a na vztah nemá čas.

Experti se ale shodují, že výraznější role ženských partnerek letos ještě přijde. A to v souvislosti s blížícími se prezidentskými volbami.

Pokračování na straně 3 VOLEBNÍ SPECIÁL: strany 3 až 6 Další informace na stranách 8 a 12 Komentáře na stranách 10 a 11 Neviditelné ženy volebních lídrů

Dokončení ze strany 1

Na rodinné hodnoty sázejí ve svém programu lidovci. Jejich předseda Pavel Bělobrádek, vicepremiér pro vědu a výzkum, svoji choť Janu nikam netlačí. „Manželka dělala kampaň jen mezi kamarády a ve svém okolí. Občas ji některá média pozvou na rozhovor, ale většinou to odmítá. Její přístup respektuji,“ řekl LN Bělobrádek, jenž je otcem tří dětí.

Ivan Bartoš, kapitán Pirátů, se občas ukazuje se svou ženou Lydií na sociálních sítích; svůj vztah stvrdil v listopadu 2015 v husitském kostele sv. Václava na Zderaze. „Známe se asi tři roky a i ona pochází z pirátské láně. Je to členka Pirátů, dokonce za nás kandidovala na Praze 8 s vtipným povoláním, kněžka chaosu“. Tak tu jsem si včera vzal,“ představil tehdy Bartoš svou milou v Blesku.

V předvolební kampani se moc neukázala ani dlouholetá manželka komunistického kápa Vojtěcha Filipa, se kterou se oženil v roce 1979 a má s ní dvě děti. Některá bulvární média proto stomatoložku Ludmilu začala označovat jako „paní Colombovou“, tedy coby neviditelnou postavu.

Trochu nečekaně se do volební kampaně hnutí Starostové a nezávislí (STAN) přimotal „hluboký lidský příběh“. Jeden z lídrů, kolínský starosta Vít Rakušan, byl totiž s manželkou Marií v minulých dnech „v očekávání“, takže se 10. října na svém Facebooku omluvil z účasti na volebních akcích – a to fotkou s objetím své těhotné manželky. Dva dny nato se jim narodil synek Matěj.

Celebritizace doby i politiky

S tím, jak se mění pojetí politiky, která už nesází na pečlivě promyšlené programy, ale zatahuje do předvolebního boje i marketingové a reklamní metody, se zvyšuje produkce politických celebrit.

„Prezidenti, premiéři a ministři se připojili k rozrůstající třídě celebrit. Jsou mediálními představiteli, performery, a jako tací se stávají známými a bezprostředně rozeznatelnými pro publikum,“ napsal James Stanyer ve své monografii Modern Political Communication z roku 2007. Někdy se proto v odborné literatuře hovoří o fenoménu celebritizace či personalizace politiky, kdy se média soustředí na konkrétní osoby, které vykreslují s charakteristikami.

„Manželky v tom hrají velkou roli, poněvadž se lidé mohou ztotožnit nejen s daným politikem, ale i s jeho rodinou – mají pocit, že to jsou lidé, které znají a kteří s nimi sdílejí tytéž problémy,“ říká Denisa Hejlová, jež vede na **Fakultě sociálních věd** UK katedru marketingové komunikace.

Politici a jejich skrytí poradci tak mívají dvě strategie. Jednak tvářit se, že dotyční politici jsou stejní jako voliči, jednak je v takovém předvádění aspirační snaha: „Podívejte se, co všechno mám, kočku, dům, firmu i pěknou manželku... Pojdte se mnou, budete se mít také dobře.“ Na to sází favorit voleb Babiš, jehož blondatá choť je poamericku řečeno trophy wife, tedy manželka ke chlubení.

Čeští politici, především muži, se ve veřejné prezentaci svých družek výrazně neliší od toho, jak se to děje v zahraničí. „Je to na zhruba stejné úrovni. Někteří čeští politici se s tím už naučili pracovat. V každé kultuře je to jinak, nelze srovnávat situaci ve Francii, USA a u nás,“ míní Hejlová.

Ta ve své studii Zveřejněné soukromí: Utváření obrazu soukromého života politiků v médiích (2012) zmapovala, jak se náhled na soukromí politiků v Česku od roku 1989 proměnil.

Prezident Václav Havel se snažil zachovávat odstup od medializace svého vztahu s manželkou Dagmar. Premiér Jiří Paroubek (ČSSD) naopak vyloženě vytáhl svoji druhou ženu Petru jako marketingový triumf.

Míchání soukromí s politikou stálo post premiéra Petra Nečase (ODS). Když vyšel najevo vztah s tehdejší šéfkou kabinetu Janou Nagyovou, podal demisi celé vlády.

Letos se dámy na politické výsluní v Česku ještě dostanou. A to docela brzy. „Role manželek v parlamentních volbách není oproti těm prezidentským tak výrazná,“ říká Hejlová v očekávání, že před lednem 2018 média zaplní kandidátky na první dámy: Ivana Zemanová, Eva Drahošová nebo Michaela Hořejší-Horáčková.

Foto autor| REPROFOTO VOLEBNÍ LISTY ODS

Foto autor| FOTO FACEBOOK

Foto autor| FOTO FACEBOOK

Foto autor| FOTO ČTK

Foto popis| Monika Babišová

Foto popis| Jana Fialová

Foto popis| Šárka Bednářová přítelkyně Lubomíra Zaorálka

Foto popis| Bioložka Jana Fialová se objevila i na titulní straně volebních listů Občanské demokratické strany hned vedle svého manžela, lídra Petra Fialy. Seznámili se při listopadových demonstracích v roce 1989. Na kandidaturu svého manžela si prý nestěžuje. „S Janou jsme manželé už 25 let, je tedy na ledacos zvyklá,“ píše Fiala v listu.

Foto popis| Vztah se Šárkou Bednářovou, bývalou moderátorkou ostravské České televize, Lubomír Zaorálek oficiálně přiznal až poté, co měl jeho vůz nehodu. O jejich partnerství se spekulovalo delší dobu.

Foto popis| Je učitelka v mateřské školce, sdílíme spolu základní životní hodnoty i ideály, řekl po svatbě v roce 2015 předseda Pirátů Ivan Bartoš o své novomanželce Lydii. Ta sama je členkou Pirátů.

Foto popis| Po 23 letech vztahu se sešli Monika Babišová s Andrejem Babišem u oltáře. Tři měsíce před volbami.

Stropnický: Babiš je nebezpečný, Okamura je proti němu břídil

18.10.2017 [tyden.cz](#) str. 00 Politika

- mel -

Přelomové, klíčové, mimořádně důležité pro budoucnost Česka. I těmito slovy jsou označovány nadcházející volby do Poslanecké sněmovny, které se uskuteční 20. a 21. října.

Přelomové, klíčové, mimořádně důležité pro budoucnost Česka. I těmito slovy jsou označovány nadcházející volby do Poslanecké sněmovny, které se uskuteční 20. a 21. října. On-line deník TÝDEN.CZ vyzpovídal lídry vybraných stran a hnutí, kterým položil 15 totožných otázek. Třeba vám jejich odpovědi napovědí, koho volit. Dnes se ptáme Matěje Stropnického ze Strany zelených.

Koho byste si přál za budoucího prezidenta?

Já pořád doufám, že se ještě objeví někdo, kdo mě zaujme a strhne. To je ale čistě můj soukromý názor. Jako předseda Strany zelených musím zároveň odpovědět, že se strana bude rozhodovat až po parlamentních volbách, teď jsou pro nás aktuální tyto volby. Nicméně až vyvstane to rozhodnutí, který z kandidátů bude nejvhodnější, budeme se rozhodovat podle toho, kdo má šanci porazit Miloše Zemana a který z kandidátů představí ucelený proevropský program.

S kým si neumíte představit povolební spolupráci?

My máme vyloučenou spolupráci s komunisty, vládní spolupráce s nimi není možná. Podobně to máme s mnoha ostatními stranami. Nemáme s nimi nic společného, naopak je považujeme za velké nebezpečí. Sem řadíme zejména hnutí SPD Tomia Okamury, rovněž euroskeptické strany typu ODS jsou našemu myšlení a tomu, co představuje změnu v politice, hodně vzdálení. A v neposlední řadě hnutí ANO. Babišovo obvinění nám bere důvěru v cokoli, o co se vláda pod vedením ANO bude snažit.

Kdybyste musel volit, avšak jiný subjekt než ten, který reprezentujete, tak který a proč?

To netuším... nemůžete přece od předsedy strany chtít, aby takhle uvažoval (smích). Já jsem v devatenácti letech vstoupil do Strany zelených, věděl jsem, že chci dělat zelenou politiku a také ji budu celý život dělat. To by museli Stranu zelených z nějakého důvodu zakázat... A když nad tím tak přemýšlím, prostě bych založil jinou stranu s obdobným programem.

Kdybyste měl pět miliard korun a musel je použít ve prospěch občanů, jak byste s penězi naložil?

Asi bych zřídil nadaci, která by financovala nové periodikum tištěného a internetového deníku. Občas se mi zdá, že i veřejnoprávní média, která se snažím hájit, plní tu službu špatně. Například nedávno měla Česká televize odvysílat film Selský rozum, který byl o Babišově podnikání, a nakonec z toho sešlo. Podle mě je to selhání veřejnoprávního média. My ty informace jako veřejnost potřebujeme znát teď před volbami, a ne přece až po nich, to nám budou k ničemu.

Jakou největší chybu udělali politici napříč politickým spektrem za poslední čtyři roky?

Nehájí naše společné evropské zájmy v Evropské unii. Většinou ani neví, co se řeší, a vracejí se s tím, že buď nepochopili, o čem byla diskuze, nebo že jim zlý Brusel ublížil - třeba tím, že jim šlápl na nohu. Jednoduše řečeno mají tendenci ze všeho obviňovat Evropskou unii. Považuji to za trapné a ponižující. Upřímně, nechci, aby už takoví politikové reprezentovali Česko.

Který z polistopadových prezidentů - Havel, Klaus, Zeman - byl nejlepší a proč?

Určitě byl nejlepší Václav Havel. Byl to člověk, na kterého rád vzpomínám. Měl sice také nějaké své mouchy, zejména v zahraniční politice jsem s ním občas musel veřejně polemizovat, ale s ním to šlo, neboť byl otevřený každému názoru. Často také říkal nějaké nepříjemné věci, které veřejnost nechtěla slyšet, a myslím si, že právě to má naše strana s Havlem společné.

Kdo z politické scény vám nejvíc vadí a proč?

Andrej Babiš je podle mě nejnebezpečnější. Má nejvíce peněz na manipulaci. Proti němu je Okamura naprostý břídil.

Kdybyste musel zítra odejít z politiky, jak byste se živil?

Jsem novinář, takže bych se určitě věnoval publicistickému psaní.

Jaký slib byste nikdy voličům nedal?

Jsem si jistý, že bych nikdy neslíbil zavedení trestu smrti, a to ani v případě, že by si to veřejnost přála.

Nástupní plat skladníků v některých firmách je třicet tisíc hrubého - je to v porovnání například s platy učitelů či zdravotnického personálu v pořádku?

Osobně netuším, odkud se neustále berou takové informace. Pokud se budou zvyšovat platy paušálně, tak to bude tak málo, že lidé zvýšení ani nezaznamenají. Proto jsme si řekli, že chceme jako první přidat především nastupujícím učitelům, kteří jsou čerstvě po škole. Ti, když zjistí, že dostanou 23 tisíc hrubého, a přijde jim nabídka ze soukromého sektoru, tak ti nejlepší raději půjdou do toho soukromého a tomu chceme zabránit. To samé je i u druhé skupiny. Zdravotním sestřám se sice něco přidá, ale nebude to nic výrazného a stejně budou mít například dvacet tisíc hrubého... Do těchto sektorů musíme vložit více peněz, a čím víc jich bude, tím lepší a kvalitnější služby budeme mít.

Co si myslíte o zavedení garantovaného příjmu, tedy formy dávky "za nic a pro všechny"?

Nejde o dávku za nic. Diskutovali jsme o všeobecném příjmu do hloubky a shodli jsme se na tom, že registrujeme změny struktury práce. Garantovaný příjem bereme jako jedno řešení z více možností. Zatím o tom chceme vézt diskuzi v parlamentu. Aktuálně jsme se ale zaměřili na důchody. Do programu jsme si dali nepodmíněný základní příjem jako důchod pro seniory ve výši deset tisíc korun a k tomu navíc započítat zásluhovou složku. Nikdo už nesmí mít míň než deset tisíc.

Jaký je váš postoj k migrační krizi? Přijal byste uprchlíky? Pokud ano, kolik?

My nejsme strana, která bude stavět ploty a bude zavádět hraniční kontroly nebo celní prohlídky. Na druhou stranu je ale pravda, že ta situace je vážná. Sice se tolik netýká České republiky, ale Evropy ano. Naše strana chce, aby bylo Česko solidární s ostatními lidmi a aby se řešení hledalo na úrovni Evropy.

Hrozí podle vás islamizace České republiky?

Ne, nehrozí. Není tu dostatek muslimů, aby hrozila islamizace.

Měla by podle vás Česká republika přijmout euro?

Rozhodně ano a co nejdřív. Už dávno bylo prokázáno, že euro je pro Česko - jako exportní zemi - velmi výhodné, a je tudíž dobré ho přijmout.

Jaký je váš názor na zákaz kouření?

V programu máme, že s tím souhlasíme. Já sám jsem ale kuřák a pěkně mě to štve. Přijde mi, že je to zbytečně tvrdé, ale nesmím to říkat (smích).

Matěj Stropnický (34) - předseda Strany zelených, novinář a herec. V devadesátých letech dlouhodobě žil s rodiči v Lisabonu a Římě, kde studoval na místních školách. Maturoval na Francouzském lyceu v Praze, na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy absolvoval žurnalistiku a mezinárodní teritoriální studia, na téže fakultě také studoval magisterský obor mediální studia. V letech 2003 až 2009 pracoval v Literárních novinách jako redaktor a editor. Od roku 2006 je zastupitelem městské části Prahy 3 za Stranu zelených a od ledna 2016 je předsedou Zelených. Stropnický rovněž ztvárnil několik hereckých rolí. Zahrál si například hlavní postavu vůdce loupežnické bandy Viléma ve filmu Máj a Dona Gaspara v seriálu Borgia.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/stropnicky-babis-je-nebezpecny-okamura-je-proti-nemu-bridil_450632.html

USA a Izrael vystupují z UNESCO

17.10.2017 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Jan Hornát z **fakulty sociálních věd** je s námi stále. Ptá se Jana, co čeká UNESCO s novou šéfkou, zda to bude obrození? Jsou to 4 dny podotýkám, co byla tedy zvolena Audrey Azoulayová novou generální ředitelkou UNESCO. Co to je vlastně za jméno, co se od ní očekává?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já se domnívám, že tam spíše nastupuje jako jakýsi krizový manažer. Jednak i z ohledu teda toho finančního, i když vlastně UNESCO je bez příspěvku Spojených států už po 4 roky v podstatě, tak nicméně ty finance je jedna z priorit samozřejmě pro, pro novou šéfkou. Druhá věc, proč si myslím, že krizový manažer je právě ta legitimita UNESCO v očích mezinárodní společnosti, protože samozřejmě když vystoupí vlastně v podstatě nejsilnější země světa z takovéto organizace, tak to vysílá velice významný signál nejen k organizaci jako takové, nejen k OSN, ale k multilaterální diplomacii jako takové. Nikki Haleyová, vyslankyně Spojených států v OSN, zmiňovala, že podobné kroky ještě Spojené státy chystají. Je otázka, z jakých orgánů OSN ještě Spojené státy vystoupí nebo hovoří se například o Radě pro lidská práva, a tak dále, nicméně tento byt' symbolický krok, protože samozřejmě Spojené státy, jak už bylo zmíněno, neměly hlasovací právo od roku 2013, neplatily příspěvky a tak dále, takže vlastně se toho tolik nemění, ale je to spíše ta symbolika a samozřejmě v tomto nová šéfkou bude muset organizaci zachránit nějakým způsobem.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale ono ostatně tedy samotná osobnost Audrey Azoulayové jako kdyby symbolizovala ten izraelsko ne snad palestinský, ale muslimský rozpor. Protože ona se netají samozřejmě příbuzenskými vazbami v Izraeli, na druhou stranu podpořili ji kupříkladu Egypťané při volbě, tak dá se očekávat, že tento palčivý problémů vůbec dokáže vyřešit?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Toť otázka. Samozřejmě ona bude působit nějakým způsobem ve své funkci a zase vracíme se k té otázce, do jaké míry budou chtít státy členské zpolitizovat a zpolitizovat i vlastně roli vůbec toho hlavního byrokrata v UNESCO. Samozřejmě všichni, všichni vlastně lidé, kteří se hlásili na postoj šéfa UNESCO, tak říkali: "My sice zastáváme, my sice přicházíme každý z jiné země, ale budeme, nebudeme zastávat zájmy země, ze které pocházíme, ale budeme zastávat zájmy UNESCO, bude neutrální k těmto, k těmto věcem, takže já se domnívám, že nová šéfka se bude snažit být neutrální, ale opět, já, bude narážet na tlaky ze strany členských států, tomu se prostě ta organizace bohužel nevyhne.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, takže ta reforma, která spočívá v odpolitizování, ta hypotetická reforma tak vlastně není možná.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já se domnívám, že ne, protože samozřejmě v teorii a v ideálním světě UNESCO nemá být politické, nebylo tak konstruováno, ale v praxi se domnívám, že vždycky bude.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak díky moc.

UNESCO a jeho význam pro svět

17.10.2017 ČT 24 str. 02 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a možná tedy teď konkrétní fakta, o čem je vlastně řeč. UNESCO je totiž aktuálně jednou z 15 mezinárodních odborných organizací spravovaných spojenými národy. Sídli v Paříži a aktuální generální ředitelkou je od října roku 2009 Bulharka Irina Bokovová. Celá organizace vznikla jako reakce na druhou světovou válku, no, a jejím hlavním cílem měla být podpora mezinárodního míru prostřednictvím spolupráce jednotlivých států. Mezi 20 zeměmi, které ratifikovaly vznik UNESCO bylo mimo jiné také Československo, nutno podotknout. Po rozdělení se pak samotné Česko stalo členem v roce 1993 a následně byla zřízena i Česká komise pro UNESCO. Ta zajišťuje kontakt mezi národními institucemi a odborníky UNESCO. Aktuálně je v rámci organizace zapsáno 195 členských zemí a 10 přidružených členů. Mezi tyto země, které nemohou hlasovat v rámci generální konference, jsou například už zmíněné Kajmanské ostrovy a nebo Aruba. UNESCO samotné má 5 základních dlouhodobých oborů činnosti, u vzdělávání organizuje například programy na šíření gramotnosti a jedním z cílů UNESCO je také umožnění základního vzdělání pro všechny lidi na světě. Podporuje i přírodní, sociální a humanitní vědy prostřednictvím mezinárodní vědní spolupráce. Jednou z nejviditelnějších aktivit UNESCO je ovšem oblast kultury. Seznam světového dědictví obsahuje jak nejrůznější historické památky, tak i přírodní útvary. Společnost se pak angažuje i v rámci šíření informace, propaguje třeba nezávislá média a svobodu tisku. V posledních letech se také pokouší vyrovnat rozdíly v možnosti využití digitálních technologií po celém světě. Samotný rozpočet organizace, ten se skládá z příspěvků jednotlivých členských zemí. Pro rok 2016 a 17 měl být ve výši 667 milionů dolarů, ale, a už to tedy také zaznělo, někteří z členů své závazky neplní a reálně tak UNESCO pracuje s rozpočtem nižším o více než 100 milionů dolarů. K

nám v mezičase do studia přibyl další host. Je tu s námi Jan Hornát z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer přeju.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A k vám, prosím, až za chvíli. Paní Limová, vy jste hned na začátku, diváci to neměli možnost slyšet, říkala, že byste ráda, řekněme, i zdůraznila všechny aspekty fungování UNESCO. Máte třeba pocit, že na ten kulturní aspekt, ochranu památek a podobně, tak se klade příliš velký důraz oproti těm ostatním? Co je vlastně těžištěm tedy?

Dita LIMOVÁ, vedoucí samostatného oddělení UNESCO, ministerstvo kultury

Vy už jste to vlastně všechno řekl, ale ano, je to tak. Ten největší mandát UNESCO je hlavně v oblasti vzdělávání a šíření možnosti pro všechny děti dostat se do škol a mít dostupné vzdělávání i během celého života, ale stejně důležitá je i oblast rozvoje vědy a pak samozřejmě přístup, svobodný přístup k informacím a hlavně podpora svobodného projevu, protože pokud po druhé světové válce UNESCO vzniklo jako snaha předejít konfliktům, kterým v té době svět čelil, tak i dneska čelíme výzvám a hrozbám kolem nás, ať jsou to teroristické útoky, nebo ničení kulturního dědictví během válečných útoků, nebo snaha o vymazání etnik a jejich jedinečných kultur z mapy světa, nebo umlčování novinářů a myslím si, že UNESCO má mandát na to, aby takovým situacím předcházelo. A ráda bych zdůraznila, že říkáme UNESCO, ale UNESCO jsme vlastně my všichni, to jsou právě všechny ty ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

195 členských států, ano.

Dita LIMOVÁ, vedoucí samostatného oddělení UNESCO, ministerstvo kultury

Všechny ty státy, které ho tvoří, to není nějaký tajemný sekretariát v Paříži, tam sedí úředníci, který, kteří nám s tím pomáhají, ale všechny důležité rozhodnutí, jako třeba i palestinské rezoluce, tak přijímají státy suverénně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a přesto tedy někteří tvrdí, že to je nepřipustné vměšování do politiky, aspoň teď to slyšíme ze strany Spojených států a Izraele, tak a, pane Hornáte, to je ten důvod, proč jste tu s námi vy. Protože třeba divačka Michala ptá se, zda: "Je dobře, že se UNESCO plete do politiky," abych citoval přesně. Tak může se vlastně neplést i z toho titulu, co říkala paní Limová?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tady já bych si dovilil říct, že UNESCO jako takové se neplete do politiky. UNESCO je byrokratický aparát, kde sedí ty úředníci, jak zmiňovala paní kolegyně a jsou to právě členské státy, které ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Hlasování členských států, kterými prošly i ty zmiňované rezoluce, to je asi potřeba říct.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Ano, kteří tu agendu politizují, takže ono nelze ukázat prstem na UNESCO, že prostě se plete do politiky. Ono samozřejmě dává jakési doporučení členským státům, ale myslím si, že ta politizace obecně přichází zezdola, z těch členských států, ne seshora, z toho UNESCO, z toho byrokratického aparátu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a to, že někdo řekne, že, a řekne to Izrael kupříkladu, že tedy UNESCO jako organizace nebo i to můžeme omezit na hlasující země, tak je příliš propalestinské, tak z čeho to vlastně tedy vyvěrá? Třeba změna názoru postupem času, proč tedy někdy některé země blokují propalestinské rezoluce, jindy je tomu jinak a projde to?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

No, tak, tady se do toho vlastně přicházíme k otázce, kolik zde máme členských států a jak vlastně počet těch členských států narostl od konce druhé světové války. Samozřejmě ten relativní hlas Spojených států, západoevropských států byl úplně jiný v rámci UNESCO v roce 1950 a úplně jiný je dneska, kdy těch členů je mnohem víc, takže ta reakce Izraele i Spojených států v tomto smyslu je taková, že skutečně ta převaha těch hlasů uvnitř UNESCO, ale není to jenom UNESCO, je to i Valné shromáždění OSN, které je také v podobných ohledech kritizováno Spojenými státy, že vlastně ty postkoloniální státy, řekněme, mají tu antizápadní agendu a vždycky v těchto záležitostech přehlasují Spojené státy, Izrael.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mimochodem je to ale vždycky jenom politikum nebo to můžeme vnímat i třeba podobné protiizraelské rezoluce, jako i políček za to, jak se teoreticky a podle názoru některých Izrael chová vlastně ke svým památkám? Třeba památky na Chrámové hoře, vykopávky, které podle některých jsou legální, nejsou legální, Palestina je kritizuje, obecně snahu o výstavbu židovského chrámu na Chrámové hoře, takže může to mít, řekněme, ten, ten odborný podtext nebo je to čistě politika?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak samozřejmě ten odborný text, podtext tam hraje roli, ale troufám si říct, že skutečně ty státy toto používají jako médium, skutečně skrze které oni mohou velice hlasitě vlastně z toho důvodu, že prostě UNESCO a OSN jsou mezinárodní multilaterální organizace a jakákoli rezoluce bude mít prostě dopad ve světových médiích a tak dále, tak je skutečně tento orgán, tato instituce využívána spíše v tom, řekněme, symbolickém, politickém směru.

Volby už dnes. Rozhodnutí o děkanovi pražské FSV zrcadlí povahu doby

17.10.2017 denikreferendum.cz str. 00 Domov
Zuzana Vlasatá

Skutečnost, že osoba, která není způsobilá vykonávat ani svou současnou funkci, se může s reálnými ambicemi ucházet o post děkanky **Fakulty sociálních věd** je ilustrací stavu české společnosti. Volby, jedny i druhé, toho jsou odrazem.

Na konci týdne nás čekají parlamentní volby. Ale už dnes se bude volit děkan či děkanka **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, což sice není událost celorepublikového významu, ale pro profesi novináře může být její výsledek zásadní.

Jak už zde připomněl Jan Motal, který vyučuje etiku médií na brněnské žurnalistice, jednou ze dvou kandidátů je Alice Němcová Tejkalová, současná vedoucí Institutu komunikačních studií a žurnalistiky. Pokud uspěje, bude to pro ni senzační kariérní postup. Pro českou žurnalistiku naopak špatná zpráva.

Její Institut komunikačních studií je jednou ze složek **Fakulty sociálních věd**. Alice Němcová Tejkalová má – tak jako téměř každý člověk ve funkci – své skalní příznivce. Má ale i skupinu ostrých kritiků. Jejich postoj se odvíjí od pár let staré a dobře zdokumentované (zde nebo zde) kauzy, z níž Němcová Tejkalová nevychází vůbec dobře.

Hlavní postavou příběhu, který by vydal na scénář pro absurdní komedii z vědeckého prostředí, je jistý Wadim Strielkowski. V roce 2015, kdy vše prasklo, šestatřicetiletý výzkumník původem z Polska měl publikovat během tří let neuvěřitelných šedesát vědeckých článků či knih. To je výkon, z něhož by měla mít instituce radost. Je ale až příliš ohromující, než aby mohl být pravdivý.

Většinu z jeho článků otiskly časopisy vykazující prvky predátorských publikací, tedy takové, které neodpovídají parametrům skutečných vědeckých časopisů, ale existující zejména proto, aby si na nich zájemci mohli vylepšovat vědecký životopis a budovat kariéru. Články se tu otiskují za poplatek, bez recenzního řízení a podobně. Navzdory pochybné pověsti i některé z nich pronikly do databáze takzvaných bodovaných časopisů, což v posledku může přinášet peníze jak pro výzkumníka, tak pro pracoviště, na němž působí.

Strielkowského záběr byl ohromující: od geotermální energie přes turismus, rozvoj venkova, migraci, psychologii, historii, pedagogiku, média, podnikovou ekonomiku, korupci, daně, evropskou integraci až po marketing. Napsal třeba studii o marketingovém potenciálu Halloweenu.

Publikoval také pod fiktivním jménem vědkyně Emily Welkinové, mimo jiné autorky populárně-naučných knih o upírech... Pořádal kurzy pro zahraniční studenty na instituci, kterou sám založil – Prague University –, vybíral za ně pět set eur a vystavoval za ně certifikáty, jimiž parazitoval na jméně Univerzity Karlovy. Podobných výstřelků by se našlo víc. Například právě také vydával své vlastní „vědecké“ časopisy.

Alice Němcová Tejkalová a v pozadí její konkurent ve volbě děkana FSV Petr Soukup při představování svých koncepcí akademické obci. Repro DR

Celá věc by mohla vyznít jako poněkud poťouchlá akce svérázného dobrodruha – kdyby ovšem neměla i již zmíněnou věcnou rovinu, která by zřejmě mohla mít i trestně-právní dopady. Za vědecké články proudí na akademická pracoviště peníze z veřejného rozpočtu na vědu. Osobně Strielkowski si takto přišel na dvě stě tisíc korun.

Alice Němcová Tejkalová se Strielkowského příběhem souvisí úzce. V roce 2015 byla ředitelkou Institutu komunikačních studií a žurnalistiky. Tedy Strielkowského nadřízenou. Nadto je ale spolu s ním podepsaná pod několika články a sama se publikování v predátorských časopisech účastnila minimálně ve dvou případech. Kauzu ale pozoruhodně přečkala, v pozici ředitelky se udržela. A nyní se možná dokonce stane děkankou.

Odešli jiní. Kupodivu ti, kdo se nejaktivněji podíleli na odkrývání toho, co se stalo. Mezi nimi i Václav Štětka, člověk s tříletou praxí z Oxfordu, který tehdy vedl v Institutu úspěšnou vědeckou skupinu. Poté, co mu v Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Alice Němcová Tejkalová neprodloužila pracovní smlouvu, odešel na Loughbourough University ve Velké Británii.

Odešlo i několik dalších členů jeho skupiny a ta své působení posléze přenesla úplně mimo instituci. Na jejich místa přišli lidé s minimální či nulovou zkušeností s oborem mediálních studií.

S predátorskými časopisy jsme se setkávali a setkávat se s nimi budeme

Jak se vůbec mohlo stát, že se na důležité křižovatce akademická instituce rozhodla jít za lidmi, kteří se ušpinili podílem na vydržování predátorských publikací a namísto přijetí odpovědnosti odstranili své kritiky? Proč Institut nešel cestou očisty svého jména?

Jedno z vysvětlení může spočívat v tom, že se v Institutu komunikačních studií a žurnalistiky historicky příliš nepěstovala věda a celá instituce tak pro její pochopení a ocenění nemá zkušenosti a předpoklady. Chyběl smysl pro bádání založené na metodologii, obor neměl publikace ve vědeckých časopisech.

Publikovat bodované vědecké články je zdouhává a v mnoha momentech demotivující činnost. Za dodržení etických pravidel se na ní nelze rychle zviditelnit, proslavit, zbohatnout, zkrátka udělat si kariéru.

Na to pak navazuje, že vědecká skupinka okolo Václava Štětky měla de facto elitní postavení – pobírala za svou činnost finanční odměny, které mohly být kolegům trnem v oku. Štětka jako její vedoucí uspěl ve výběrovém řízení v mezinárodní konkurenci. A jeho plat byl nastaven tak, aby mezinárodní konkurenci vůbec zaujal.

Dost možná tak zdůvodnění souvisí s mocenským bojem určitého typu lidí. Vedle volby děkana **Fakulty sociálních věd** probíhá také volba rektora Karlovy univerzity. Svůj post se pokouší obhájit stávající rektor Tomáš Zima z 1. lékařské fakulty. Má jednoho protikandidáta – Jana Černého z Přírodovědecké fakulty.

Alice Němcová Tejkalová je členkou kolegia rektora, stala se jí záhy po minulé volbě. Rektor Zima během nedávného veřejného představení kandidátů na funkci rektora na otázku směřující právě k etice vědecké práce a kauzy predátorských publikací na Institutu Němcovou Tejkalovou hájil. „S predátorskými časopisy jsme se setkávali a setkávat se s nimi budeme. Kolegyně v kauze nehrála dominantní roli,“ řekl.

Je to těžko akceptovatelné zlehčování podstaty věci. Designérem celého podvodu byl skutečně Wadim Strielkowski, ale Alice Němcová Tejkalová byla jeho nadřízenou. Stane-li se děkankou povede vědeckou radu fakulty. To už zní jako opravdový výsměch principům etiky vědecké práce. Je těžko uvěřitelné, že osoba, jejíž samo postavení na fakultě by mělo být minimálně sporné, takto usiluje o kariérní postup.

Ne, že by člověk v životě nemohl chybovat a ne, že by neměl mít příležitost chyby napravit, nic takového ovšem z chování vedoucí Institutu nevyplývá. Během představení své koncepce na post děkanky **Fakulty sociálních věd** na otázky související se svou rolí v kauze a se svým publikováním v predátorských časopisech měla tendenci téma bagatelizovat. „Omlouvám se kolegům, že si tady děláme psychologické sezení Institutu komunikačních studií a žurnalistiky,“ ohradila se.

Ve své koncepci, s níž se uchází o post děkanky bezelstně píše: „V rámci řešení problematické situace na institutu jsem si nastudovala maximální množství informací o vědecké a publikační činnosti, kontaktovala zahraniční i české kolegy, často z naprosto odlišných oborů, s žádostí o odbornou radu, neboť ze strany vedení fakulty neexistovala žádná metodická opora. To se musí změnit... S obecnými a bezobsažnými frázemi typu ‚méně kvantity a více kvality a etiky‘ se dále neposuneme.“ Tak určitě.

V rozhodujícím okamžiku své dosavadní kariéry neobstála

Jak přemýšlí kandidátka na děkanku Němcová Tejkalová o médiích, může poodhalit nahlédnutí do jednoho z článků, pod nímž je podepsaná vedle dvou dalších autorů také s Wadimem Strielkowským. Tématem je porovnání toho, jak novináři v Jihoafrické republice a v České republice vnímají vliv vlastníků médií na jejich obsah.

Dočítáme se zde takové interpretace, že čeští novináři v médiích vlastněných finančními skupinami požívají více svobody ve výběru vlastních témat. Nebo že čím vlivnější vlastník, tím více se novináři skýtá svobody ve výběru a zpracování témat. Naopak alarmující dle autorů prý je, že čím vzdělanější novinář, tím méně svobody si spojuje s výkonem své práce.

Tejkalová Němcová, než se dala na akademickou dráhu, působila jako sportovní redaktorka v České televizi. Pokusila se dostat do vědecké skupiny, kterou posléze vedl Štětka, ale neuspěla. Nyní se pokouší prosadit co nejvyšší coby manažerka. Už dnes přitom rozhoduje o kvalitě instituce, která vychovává budoucí novináře v době, jejímž základním problémem je, že média patří mocenským strukturám s masivními finančními zájmy.

Jedná se o člověka, který v doposud rozhodujícím okamžiku své kariéry neobstál. Zato předvedla, že se umí držet u moci. Je s podivem, že je vůbec myslitelné, aby se ucházela o řádově vyšší funkci a měla v ní reálnou šanci uspět. Na místě by přitom bylo debatovat spíše o tom, zda by neměla opustit i tu současnou. Opravdu její dřívější výkony nikomu nevadí? Opravdu je Karlova Univerzita spokojena s takovouto garantkou výchovy příštích novinářů?

Na protest proti její kandidatuře vystoupil z vědecké rady **Fakulty sociálních věd** profesor Lubomír Mičoch. Pod prohlášením „Za publikační etiku a svobodu kritiky v sociálních vědách“ se v době konfliktu na Institutu podepsaly desítky osobností akademické sféry. Dveře Alici Němcové Tejkalové otevírá jiná síla nežli akademická obec.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/26280-volby-uz-dnes-rozhodnuti-o-dekanovi-prazske-fsv-zrcadli-povahu-doby>

Kdo vydělá a kdo ztratí? Strany vyhlízejí státní příspěvky za volby

17.10.2017 Pardubický deník str. 05 Česko

(čtk)

Praha – Výsledky sněmovních voleb rozhodnou mimo jiné o tom, kolik peněz budou strany dostávat od státu. S ohledem na jejich předpokládaný výsledek by mohli vydělat Piráti a SPD Tomia Okamury. Potíže by naopak mohla mít ČSSD vzhledem ke svému třísetmilionovému dluhu kvůli kauze Lidového domu.

ČSSD, která minulé sněmovní volby vyhrála, za loňský rok inkasovala za 50 poslanců od státu 42,75 milionu korun. Pokud by letos získala podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy pouze 31 poslanců, znamenalo by to pro ni pokles na 27,9 milionu korun, tedy patnáctimilionový propad.

Hnutí ANO za 47 poslanců dostalo zhruba 40 milionů korun ročně, jako favorit voleb by v případě zisku 66 poslanců pobíralo 59,4 milionu korun, tedy o třetinu více.

Okamurovo hnutí ještě křest sněmovních voleb neprodělalo, za 19 možných poslanců by získalo přes 17 milionů korun ročně. Podobně Pirátům by 16 jejich případných poslanců přineslo do stranické pokladny 14,5 milionu korun každý rok. Mírnější přilepšení může čekat také ODS, která za 16 poslanců dostala za loňský rok 13,7 milionu korun; za příští rok by v případě 20 poslanců dostala 18 milionů korun.

Ostatní sněmovní strany asi čeká propad. TOP 09 za 26 poslanců dostávala do letoška 22,2 milionu korun ročně, za jedenáctku poslanců by dostávala jen 9,9 milionu korun, tedy méně než polovinu. KDU-ČSL za 14 poslanců měla ročně 12 milionu korun, za deset poslanců by dostávala devět milionů. Bez příspěvku za mandáty se ocitne Úsvit, který dostával stejně jako lidovci příspěvky za 12 zvolených poslanců.

Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 44 titulech:

Benešovský deník (Česko, str. 05), Berounský deník (Česko, str. 05), Boleslavský deník (Česko, str. 05), Českobudějovický deník (Česko, str. 05), Českokrumlovský deník (Česko, str. 05), Českolipský deník (Česko, str. 05), Děčínský deník (Česko, str. 05), Domažlický deník (Česko, str. 05), Hradecký deník (Česko, str. 05), Chebský deník (Česko, str. 05), Chomutovský deník (Česko, str. 05), Chrudimský deník (Česko, str. 05), Jablonecký deník (Česko, str. 05), Jičínský deník (Česko, str. 05), Jindřichohradecký deník (Česko, str. 05), Karlovarský deník (Česko, str. 05), Kladenský deník (Česko, str. 05), Klatovský deník (Česko, str. 05), Kolínský deník (Česko, str. 05), Krkonošský deník (Česko, str. 05), Kutnohorský deník (Česko, str. 05), Liberecký deník (Česko, str. 05), Litoměřický deník (Česko, str. 05), Mělnický deník (Česko, str. 05), Mostecký deník (Česko, str. 05), Náchodský deník (Česko, str. 05), Nymburský deník (Česko, str. 05), Orlický deník (Česko, str. 05), Písecký deník (Česko, str. 05), Plzeňský deník (Česko, str. 05), Prachatický deník (Česko, str. 05), Pražský deník (Česko, str. 05), Příbramský deník (Česko, str. 05), Rakovnický deník (Česko, str. 05), Rokycanský deník (Česko, str. 05), Rychnovský deník (Česko, str. 05), Sokolovský deník (Česko, str. 05), Strakonický deník (Česko, str. 05), Svitavský deník (Česko, str. 05), Tábořský deník (Česko, str. 05), Tachovský deník (Česko, str. 05), Teplický deník (Česko, str. 05), Ústecký deník (Česko, str. 05), Žatecký a lounský deník (Česko, str. 05)

Kdo vydělá a kdo ztratí? Strany vyhlíží státní příspěvky za volby

17.10.2017 Prostějovský deník str. 05 Česko

(čtk)

Praha – Výsledky sněmovních voleb rozhodnou mimo jiné o tom, kolik peněz budou strany dostávat od státu. S ohledem na jejich předpokládaný výsledek by mohli vydělat Piráti a SPD Tomia Okamury. Potíže by naopak mohla mít ČSSD vzhledem ke svému třísetmilionovému dluhu kvůli kauze Lidového domu.

ČSSD, která minulé sněmovní volby vyhrála, za loňský rok inkasovala za 50 poslanců od státu 42,75 milionu korun. Pokud by letos získala podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy pouze 31 poslanců, znamenalo by to pro ni pokles na 27,9 milionu korun, tedy patnáctimilionový propad.

Hnutí ANO za 47 poslanců dostalo zhruba 40 milionů korun ročně, jako favorit voleb by v případě zisku 66 poslanců pobíralo 59,4 milionu korun, tedy o třetinu více.

Okamurovo hnutí ještě křest sněmovních voleb neprodělalo, za 19 možných poslanců by získalo přes 17 milionů korun ročně. Podobně Pirátům by 16 jejich případných poslanců přineslo do stranické pokladny 14,5 milionu korun každý rok. Mírnější přilepšení může čekat také ODS, která za 16 poslanců dostala za loňský rok 13,7 milionu korun; za příští rok by v případě 20 poslanců dostala 18 milionů korun.

Ostatní sněmovní strany asi čeká propad. TOP 09 za 26 poslanců dostávala do letoška 22,2 milionu korun ročně, za jedenáctku poslanců by dostávala jen 9,9 milionu korun, tedy méně než polovinu. KDU-ČSL za 14 poslanců měla ročně 12 milionu korun, za deset poslanců by dostávala devět milionů. Bez příspěvku za mandáty se ocitne Úsvit, který dostával stejně jako lidovci příspěvky za 12 zvolených poslanců.

Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 12 titulech:

Havlíčkobrodský deník (Česko, str. 05), Jihlavský deník (Česko, str. 05), Kroměřížský deník (Česko, str. 05), Olomoucký deník (Česko, str. 05), Pelhřimovský deník (Česko, str. 05), Přerovský a hranický deník (Česko, str. 05), Slovácký deník (Česko, str. 05), Šumperský a jesenický deník (Česko, str. 05), Třebíčský deník (Česko, str. 05), Valašský deník (Česko, str. 05), Zlínský deník (Česko, str. 05), Žďárský deník (Česko, str. 05)

Kampaně jsou nudné. Zaujali hlavně Piráti a Okamurova SPD

17.10.2017 [tyden.cz](#) str. 00 Politika

ČTK

Letošní předvolební kampaně byly profesionálnější než v minulosti, jejich tvůrci však často tápou, jak efektivně oslovit vybranou skupinu občanů, případně jak se vizuálně či obsahově odlišit. Uvedli to odborníci na politickou komunikaci.

Letošní předvolební kampaně byly profesionálnější než v minulosti, jejich tvůrci však často tápou, jak efektivně oslovit vybranou skupinu občanů, případně jak se vizuálně či obsahově odlišit. Uvedli to odborníci na politickou komunikaci. Pochval se dočkaly především kampaně Pirátů a hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD). Podle Anny Shavit z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy mají strany k dispozici řadu dat, ale často jim chybí schopnost je aplikovat a nastavit podle nich strategii.

Politolog Jan Kubáček hodnotí kampaň jako poměrně nezajímavou. "Ač se letos 'bojuje' o téměř třetinu nerozhodnutých a váhajících voličů, což od roku 1990 nemá obdoby, je kampaň většiny stran naprosto nezajímavá, vzájemně vizuálně a obsahově zaměnitelná, bez náležité emoce a adekvátního gradování," uvedl. Postrádá poselství, proč je nutné k volbám jít. "Jako by nešlo o důležité volby a jako bychom žili v nudném, bezstarostném bezčasí. Jediným volebním tématem se u většiny stran stal vztah k Andreji Babišovi a jeho kauzám," konstatoval.

Podle předsedy Institutu politického marketingu Karla Komínka se potvrdil trend posledních let, tedy stále větší zapojení odborníků na komunikaci, větší vliv sociálních sítí, lepší cílení a s tím související důraz na data, i když nejde o revoluční věci. "Zapojení expertů na politickou komunikaci je přítomné v české politice výrazně přes deset let. Sociální sítě neustále posilují svůj význam, což souvisí se stárnutím uživatelů a větší využitelností tohoto kanálu pro potřeby kampaně," řekl.

Shavit uvedla, že kampaně jsou obecně profesionální a dobře organizované, ale strany tápou, jak definovat jasné sdělení a oslovit konkrétní skupiny. "Všichni používají výzkumy, nicméně často chybí schopnost data aplikovat a nastavit strategii podle výsledků. Takže strany mají informace, ale moc nevědí, jak s nimi dál pracovat. Souvisí to s tím, že u nás neexistují voličské databáze a nemůžete prakticky přesně cílit," uvedla. Trendem voleb podle ní bude také rozhodování na poslední chvíli, někdy až ve volební místnosti. Do výsledků tak podle ní mohou promluvit závěrečné debaty v médiích.

Nový prvek

Konzultant pro politický marketing Martin Joachymstál upozorňuje na větší tlak na kontaktní kampaň. "V minulosti o ní politici především mluvili a reálně se zastavili jen v několika spřátelených regionech. Nikdy v minulosti jsme neviděli tolik politiků na festivalech, kulturních a společenských akcích. Tyto akce nahradily klasické mítinky na náměstích," uvedl. V souvislosti s kampaní hovoří o další vlně profesionalizace. "Viditelné je to zejména u velkých stran, které stále méně a méně spoléhají na volební manažery ze srdce strany. Namísto toho najímají agentury, zahraniční experty," uvedl Joachymstál. Upozornil také na inspiraci v zahraničí, například u ODS, která částečně využila prvky britských konzervativců.

Kubáček ocenil kampaně Pirátů a SPD, kterým se podle něj dařilo propagovat volební priority, odlišit se a udržet dynamiku. "Oběma kampaním se podařilo atraktivně zjednodušit volební program a umně ho dostat mezi potencionální voliče. Jejich kampaně byly náležitě osobité, měly spád a podařilo se je dostat k voličům.

Dokázaly přebít i volební agitaci hnutí ANO," konstatoval. Také Komínek ocenil kreativitu Pirátů, kteří si ji vzhledem k mladistvé cílové skupině mohou dovolit.

Zaorálek zafungoval

Velmi dobře podle Komínka zacílila svůj předvolební spot také SPD. "Pracuje se v něm dobře s předsudky cílové skupiny a emocemi," uvedl. TOP 09 podle něj přišla s drsným humorem ve stylu České sody. Zastřelení šéfa strany Miroslava Kalouska v upoutávce na klipy bylo za hranou, což podtrhla střelba v Las Vegas s více než 50 oběťmi, která přišla krátce po jeho zveřejnění, podotkl.

"Z hlediska marketingu jsou také zajímavé spoty ANO, které si mohlo díky změně ve voličské základně směrem k méně vzdělané populaci dovolit další zjednodušení komunikace," konstatoval Komínek.

Joachymstál považuje za zajímavý moment kampaně přechod Pirátů z digitálního světa do ulic. "Přijde mi, že jejich kampaň má velmi dobrou dynamiku a gradaci, což dostává do defenzivy TOP 09, která usiluje o podobný elektorát," uvedl. Dalším podle něj byla výměna lídra ČSSD, kdy premiéra Bohuslava Sobotku nahradil Lubomír Zaorálek. "Proměna komunikačního stylu zafungovala. Zatímco technokratický Sobotka se nemohl s Babišem rétoricky měřit, Zaorálkovi je konfrontační styl bližší," uvedl. Kriticky hodnotí kampaň Realistů, kteří podle něj nenaplnili potenciál vytvořený silnými sponzory.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/kampane-jsou-nudne-zaujali-hlavne-pirati-a-okamurova-spd_450603.html

Konference Literatura faktu

16.10.2017 protext.cz str. 00 kom sko kul

Praha 16. října (PROTEXT) - Ve středu 18. října 2017 se koná v Malé aule Rektorátu Univerzity Karlovy v Praze mezinárodní konference s tématem Literatura faktu dnešních dnů - žánry a průniky. Konferenci pořádá Klub autorů literatury faktu, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Rektorát Univerzity Karlovy v Praze.

Zúčastní se čeští, slovenští a polští autoři literatury faktu, historici, publicisté, novináři, nakladatelé, například bývalý slovenský prezident Rudolf Schuster, bývalý ministr zahraničí Jaroslav Šedivý, předseda slovenského Klubu spisovatelů literatury faktu Jozef Leikert, čestný předseda českého Klubu autorů literatury faktu Karel Richter, ale rovněž i dokumentaristé a publicisté z denního tisku, rozhlasu, televize či filmu a další představitelé tohoto oblíbeného žánru. Úvodní slovo pronese děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, konferenci budou moderovat Václav Moravec a Jan Halada.

Program Mezinárodní konference literatury faktu - 18. října 2017, Praha

Scénář vystoupení na konferenci:

dopoledne

1/ Představení konference a jejich hostů: PhDr. Václav Moravec, Ph.D., **FSV UK**

2/ Úvodní vstup: děkan **FSV UK** PhDr. Jakub Končelík, Ph.D.

3/ doc. PhDr. Jan Halada, CSc., **FSV UK**: Úvodem ke konferenci aneb význam a odpovědnost literatury faktu

4/ Lidia Ostařowska, polská reportérka (překlad Lucie Zakopalová): Reportáže o neznámém holocaustu

5/ prof. PhDr. Jozef Leikert, Ph.D., předseda slovenského Klubu spisovatelů literatury faktu, Pedagogická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě: Využití metody Oral history při tvorbě literatury faktu

6/ doc. PhDr. Alena Blažejovská, Český rozhlas Brno: Autentická literatura v rozhlase

7/ PhDr. Karel Richter, CSc., čestný předseda Klubu autorů literatury faktu: Dimenze uměleckých ambicí literatury faktu

odpoledne

8/ Ing. Rudolf Schuster, CSc., slovenský prezident 1999-2004: Cesta za literárním uměním

9/ PhDr. Jaroslav Šedivý, CSc., český ministr zahraničí 1997-1998: Jak mi Miroslav Ivanov vysvětlil, co je literatura faktu

- 10/ PhDr. Václav Kotrman, PhD., FFUK, šéfredaktor nakladatelství EPOCHA: Práce s literaturou faktu v nakladatelství
11/ Mgr. Petr Horký, Česká televize Praha: Hranice a přesahy dokumentárního filmu a literatura faktu
12/ JUDr. Jan Kux, Klub autorů literatury faktu: Odras literatury faktu v literární soutěži Slavkovské memento
13/ PhDr. Milan Syruček, publicista: Jak přetavit fakta v literaturu
14/ Mgr. Milan Vodička, vedoucí redaktor Mladé fronty Dnes: Prosba čtenáře autorům
15/ doc. PhDr. Jan Halada, CSc., **FSV UK**: Historie a současnost literatury faktu

Kontakt:

doc. PhDr. Jan Halada, Csc.

e-mail: jan.halada@fsv.cuni.cz

ČTK ke zprávě vydává obrazovou přílohu, která je k dispozici na adrese <http://www.protext.cz>.

Upozorňujeme odběratele, že materiály označené značkou PROTEXT nejsou součástí zpravodajského servisu ČTK a nelze je publikovat pod její značkou. Jde o komerční sdělení zadavatele, který je ve zprávě označen a který za ně nese plnou odpovědnost.

PROTEXT

Rakouské volby

16.10.2017 ČRo Plus str. 01 12:30 Radioforum

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak už jste slyšeli v poledním vysílání. Vítěz rakouských parlamentních voleb není překvapením. Nejvíc hlasů získala lidová strana v čele s 31letým Sebastianem Kurzem. Druzí podle předběžných výsledků skončili krajněpravicoví Svobodní a jen kousek za nimi sociální demokraté dosavadního kancléře Christiana Kerna. Ovšem na konečné výsledky si musíme počkat do čtvrtka, je možné, že se situace na druhém a třetím místě prohodí. Předčasným volbám v Rakousku teď věnujeme i dnešní Radioforum. A tak se vás ptáme, jestli jste volby u našich sousedů sledovali nebo ne? Jak hodnotíte ty předběžné konečné výsledky? Co podle vás znamenají pro Rakousko a pro Evropskou unii a jak moc podle vás mohou třeba ty dosavadní výsledky ještě ovlivnit korespondenční hlasy. My se těšíme na vaše názory. Číslo do studia, kam nám je můžete telefonovat, je 221552777. Psát nám samozřejmě můžete i na Facebook, na Twitter a na web Českého rozhlasu Plus. Věra Štechrová přeje dobré odpoledne. A naším hostem je dnes Kateřina Papežová z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Dobrý den.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říkali jsme, že volby vyhráli lidovci. Co podle vás lidovcům ty volby vyhrálo?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak hlavní klíčovou postavou lidovecké strany je ten vítěz voleb...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Wunde Kind.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Wunde Kind Sebastian Kurz, vlastně ministr zahraničí rakouský a 31letý talentovaný politik, který je tou osobou, která je vlastně odpovědí na tu změnu, kterou Rakušani ve své politice chtějí. V Rakousku vlastně dlouho konsensuálně vládly ty velké strany lidovecká sociálnědemokratická, dlouho ta vláda byla vlastně založena na domluvě těchto dvou velkých stran a rakouští politici chtějí, aby do té politiky se přineslo něco nového. To ukázaly ostatně už prezidentské volby, ve kterých ani jedna z těchto velkých stran, ani lidovci, ani sociální demokraté neuspěli, jejich kandidáti vlastně neprošli ani druhého kola. A naopak vlastně v těchto volbách uspěly relativně nové tváře. Sebastian Kurz je taky relativně nová tvář, sice už v té rakouské politice působí, ale je mladý, lidem je často sympatický, ukazuje nějaké nové vize pro Rakousko, a ukazuje, že je možnost tu rakouskou politiku posunout trochu někam jinam.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak hodnotíte ten výsledek dalších stran, speciálně sociálních demokratů, kteří tedy skončili druzí nebo třetí, ještě přesně nevíme, ale přitom dostali víc hlasů, než se jim podle průzkumů přisuzovalo?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Přesně tak. Do těch vlastně předvolebních průzkumů v poslední době pronikla hlavně aféra poradce sociální demokracie /nesrozumitelné/, který údajně měl vytvořit vlastně hanlivé profily na Facebooku, které útočily proti Sebastianu Kurzovi. Ve výsledku se ale tahle ta aféra pravděpodobně tolik neprojevila. Ty poslední průzkumy hovořily u sociálních demokratů o 22-23 %, nyní jsou na těch 26 %, což vlastně může být vnímáno i jako úspěch. A dlouho se obávali, zda skončí na tom 2. nebo 3. místě, ještě to pravděpodobně se projeví na základě těch korespondenčních hlasů. Některé průzkumy hovoří o tom, že by měly skončit i na tom 2. místě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ještě pojďme k té třetí straně nebo druhé, ještě nevíme, tedy strana Svobodných, krajněpravicová, co jim přineslo úspěch ve volbách. Já se ptám proto, že tak trošku částečně ta jejich témata přebrali právě lidovci v čele se Sebastianem Kurzem.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Přesně tak. Ono vlastně před rokem to vypadalo, že strana Svobodných bude suverénním vítězem těch voleb. Průzkumy jim vlastně přisuzovaly nějakých 33-34 %. A vypadalo to, že ty 2 zavedené strany na ně nebudou mít. Ve výsledku ale Sebastian Kurz převzal spoustu těch témat od Svobodných a Svobodní nyní pravděpodobně budou tím slabším koaličním partnerem, což tak ještě před rokem třeba nevypadalo.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Co se ale stalo, řekněme, od roku 1999, kdy se Svobodní, tuším, že to byl rok 1999, dostali do vlády s lidovci a Evropská unie tehdy byla na poplach, mluvila o ohrožení demokracie a vyhlášovala sankce. Teď se asi nic takového nepředpokládá, tak co se stalo se Svobodnými od té doby, kam se posunuli?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak Svobodní už jsou v Rakousku dlouhou dobu etablovanou stranou, jsou etablovaní ve spolkových zemích, i vlastně na evropské úrovni. A ta jejich rétorika se trošku zmírnila. Navíc Heinz-Christian Strache, jejich předseda, je teď vlastně tou nejdéle působící vedoucí osobou v té rakouské politice, protože už je přes 10 let poslancem Národní rady, což ani Christian Kern, ani Sebastian Kurz tak dlouho nepůsobí v rakouské politice. Svobodní, minimálně v těchto předvolebních..., v této předvolební kampani měli mírnější rétoriku, co se týče vlastně jejich požadavků na reformu Evropské unie, na imigrační politiku, i na vlastně nějaké daňové reformy,

není ale jasné, jak vlastně to bude vypadat, pokud se budou účastnit té vlády a jak budou se snažit prosadit ten svůj plán v koaliční vládě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Svobodní byli známí i tím určitým zlehčováním nacistické minulosti Rakouska, tuhle strunu, řekněme, už, na tu už nehrají?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Neobjevuje se tak často, myslím si, že i ji chtějí, i chtějí mířit na širší voličstvo, tak občas tuhle tu nebo víc převážně tuhle strunu potlačují, ale vlastně i na jaře se objevila jedna aféra, kdy jeden vlastně z poslanců Svobodných měl nějaké pronacistické projevy v rámci nějaké akce, a prošlo to médii intenzivně, možná ale ta reakce jeho odstoupení dokládá, že vlastně Svobodní už tolik neartikulují tuhle tu rétoriku.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Poslouchá nás Alžběta Rubriciusová. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A protože Radiofórum je pořad pro naše posluchače, tak se vás zeptám, jestli vy jste sledovala rakouské volby a co říkáte výsledku?

posluchačka

Rakouské volby jsem sledovala, na začátku trochu okrajově, ale na výsledek jsem byla zvědavá, nedokážu asi úplně říci, jestli jsem byla překvapená, to, že Sebastian Kurz bude úspěšný, tak jak je, se trochu čekat už dalo, protože je v současnosti velice populární a získal si opravdu, jak bych to řekla, náklonnost velké části Rakušanů. I teda proto, jak je charismatický a jak na lidi umí působit, pomohlo mu, bych řekla, i to, jak strávil čas v zahraničí, tak jako ministři zahraničních věcí mají tu výhodu, že jak nasbírají ty zkušenosti v té cizině, tak potom jsou pozitivně vnímáni, když se vrátí zpátky do Rakouska nebo do té rodné země. A myslím si, že i ty, jakoby ten jeho náklon vlastně k té pravici, že on má takovou tu ideální kombinaci to, co teďka vlastně Rakušané chtějí slyšet, protože i třeba jeho postoj k uprchlické krizi ukázal, že on ví, co Rakousko chce.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A jak se díváte na ten volební úspěch strany Svobodných?

posluchačka

Nemám na to nějaký úplně jasný názor, abych řekla pravdu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dobře. Děkujeme, že jste byla s námi v Radiofóru, na slyšenou.

posluchačka

Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A poslouchá nás také Marek Šváb. Dobrý den i vám.

posluchač

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak vy se tedy díváte na výsledek rakouských voleb, co vám z toho výsledku vyplývá?

posluchač

Tak samozřejmě nejdřív chci říci, že výsledky voleb je nutné respektovat, je to svobodná vůle rakouských voličů. A co se týče těch výsledků, tak ty výsledky byly predikovány s tím, že lidová strana pod vedením mladého charismatického předsedy pravděpodobně vyhraje, myslel jsem, že podle toho, jak se o tom mluvilo, jak to bylo publikováno, že získá těch hlasů nakonec více, ale co mě více mrzí a co mě trošku, co mě trošku, ne vadí, protože říkám, respektujeme výsledky voleb, tak je nárůst oblíbenosti krajněpravicové FPÖ, což je, když to vezmeme i v nějaké návaznosti na českou politickou scénu, je to věc, která se, která se tou Evropou nějakým, nějakým způsobem začíná hnát. A tím já jsem poněkud znepokojen, protože myslím si, že to není dobré řešení, jednoduchá řešení i v historii vedla vždycky k tomu, ne vždycky lidstvo dobře dopadlo.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká Marek Šváb. Náš posluchač. I vám moc děkujeme, že jste byl s námi v Radiofóru. Na slyšenou.

posluchač

Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A naším hostem je stále Kateřina Papežová z katedry německých rakouských studií z Univerzity Karlovy. Pojdme teď k tomu, co se bude dít po volbách, vyhráli tedy lidovci, Sebastian Kurz se zřejmě pokusí sestavit koalici. Prezident už řekl, že pokud se výsledky potvrdí, tak ho tedy pověří sestavením vlády. Jaké koalice přicházejí v úvahu?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak nejpravděpodobnější se jeví teď momentálně koalice lidovecké strany se stranou Svobodných. Tato koalice by měla parlamentní většinu. A vlastně obě strany se v předvolební kampani vyjádřily, že by jim vlastně nevyhovovalo spolupracovat s to jednou či druhou stranou. Ty vlastně dlouholeté nejsilnější strany v Rakousku, jak lidovci, tak sociální demokraté, dlouho vylučovali možnost spolupráce se Svobodnými, ale vzhledem k tomu, že i podle těch předvolebních průzkumů pravděpodobně viděli, že jiná možnost není, tak si trošku mohli otevřít tu cestu i v rámci předvolební kampaně, navíc lidovci mají v současné době velký průnik, co se týče toho programu, se svobodnou stranou, Sebastian Kurz vlastně v poslední době zpřisnil trošku své názory na, na imigrační politiku a na vlastně zacházení s migranty v Rakousku, čímž se vlastně přiblížil té svobodné straně, podobné názory mají třeba i na snížení daní a další vlastně ekonomické faktory.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A na jakých tématech se naopak neshodnou, v čem může být největší problém mezi nimi?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak určitě je to postoj k Evropské unii, kdy vlastně Sebastian Kurz i tu možnost vytvoření společné vlády podmínil tím, že bude mít proevropského partnera ve vládě. Svobodní jsou vůči Evropské unii výrazně kritičtější.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Myslím, že ještě loni chtěli vystupovat z eurozóny a možná i z Evropské unie.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Přesně tak. Přesně tak. Ale v rámci tohoto, dá se říct, mírnějšího předvolebního postupu se spíše nyní přiklání k té reformě Evropské unie, k tomu, aby Evropská unie měla méně kompetencí, spíše kompetence přináležely těm členským státům a v tom se ostatně taky se Sebastianem Kurzem shodují. Ten vlastně by chtěl spolupráci v rámci Evropy jenom na nějakých agendách, ale dát větší míru vlastně rozhodování členským státům.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jakou roli v sestavování té koalice může hrát prezident Van der Bellen, který už oznámil tedy, že pověřil předsedu lidovců Kurze, ale vstupu Svobodných do vlády příliš nakloněný nebyl.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Je to tak. Myslím, že Van der Bellen se i v té jako jeho předvolební kampani před prezidentskými volbami vyjádřil, že jako prezident by Heinze-Christiana Stracheho nejmenoval premiérem. V té době to vypadalo skutečně, že Svobodní budou tou nejsilnější stranou a že budou vytvářet koalici. V současné situaci, kdy tu koalici vytváří Sebastian Kurz, tak pravděpodobně Alexander van der Bellen bude chtít do toho vytváření koalice mluvit, bude chtít, aby třeba byla připravena dobře koaliční smlouva, aby vlastně byly dané ty kompetence jednotlivých stran, aby ten program koaliční nebyl příliš pravicový, ale nemyslím si, že by zasáhl do té míry, že by nejmenoval tu vládu se Svobodnými.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Posloucháte Radioforum, dnes na téma volby v Rakousku, které proběhly v neděli. A tak se vás ptáme, jestli jste je sledovali a jak hodnotíte ty předběžné konečné výsledky a co znamenají pro Rakousko a také třeba pro vztah Rakouska Evropské unie. Můžete nám telefonovat na číslo 221552777. Tak nám píšete na Facebook, na web a na Twitter Českého rozhlasu Plus. Právě proto je ve studiu Marián Vojtek, který vaše ohlasy sleduje a teď má slovo. Dobrý den, Mariáne.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne. Jak hodnotíte předběžné konečné výsledky rakouských voleb? Na to se vás dnes ptáme na Twitteru. Můžete hlasovat do 13. hodiny. A co se týká těch dalších názorů, tak třeba z Facebooku Petr Antoš: "Evidentně nejsou lidovci jako lidovci." Bolemír Noc: "Jedině se Svobodnými se může Rakousko udržet v křesťanské Evropě." Z mobilní aplikace iRádio Karolína Nováková: "Doufám, že si Svobodní udrží druhé místo i po sečtení korespondenčních hlasů." Co se týká jich, tak k tématu napsal Radek Navrátil na Facebooku: "Jistěže korespondenční hlasy ovlivňují výsledek a to podstatně. Kdyby to bylo u nás, včetně možnosti volit elektronicky, tak by volilo víc mladých, nemluvě o těch, co bydlí a pracují mimo trvalé bydliště. Spousta lidí se nechce nebo ani nemá čas si vyřizovat voličský průkaz. Ostatně proto se tomu u nás politici brání." Miroslav Lazák: "Znamená to další vzkaz pro bruselské zastánce politické centralizace, unifikace a migrační islamizace Evropy," jak píše pan Lazák "že stále více občanů si tento předem dohodnutý plán prostě nepřeje. A české volby tento trend potvrdí." Myslí si. Ladislav Harvánek opět napsal obsáhlý komentář, takže vybírám. Harvánek, pan Harvánek přiznává, že rakouské předčasné volby sledoval jen okrajově. A jejich výsledek pro něj není moc velkým překvapením, jak píše dál. "Vyjádřili vůli a přání obyčejných občanů jakým směrem by si přáli, aby se ubíral vývoj jejich země. Je to jejich rozhodnutí a my bychom je měli respektovat. Poněkud mne ale zarazí, že se v politice začínají uplatňovat lidé velmi mladého věku a bez potřebných životních zkušeností a také ne příliš odpovídajícím vzděláním. Podle mne jsou tihle politici dost nečitelní, respektive pro zasvěcené velmi dobře čitelní pro svoje poměrně radikální a nevyvážené postoje a názory." A ještě nám tady schází z těch jmenovaných platform aplikací na webu. A tam Jan Písař napsal: "Rakousko si zvolilo, co chtělo, obdivuji Rakušáky, jak zvládli a zvládají migraci, jak se umí postavit k vlastním pokleskům, množství korupčních afér. A

jak si dovedou vytvořit téměř bezproblémový vztah k Evropské unii. Po volbách to jiné nebude. Ještě, aby zapracovali na přívětivějším ekonomickém prostředí. Přeji jim vše nejlepší."

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tolik vaše ohlasy ze sociálních sítí. Vy nám můžete i telefonovat na číslo 221552777. A už to udělal pan Hruška. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Zdravím vás i posluchače.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak sledoval jste rakouské volby?

posluchač

No, sledoval, jsou to přece jenom naši sousedé a všechno, co se týká, tak se týká samozřejmě i nás.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A jak hodnotíte ty výsledky?

posluchač

Tak pro mě nejsou překvapením, protože rakouští voliči dali jasně najevo, co si představují a samozřejmě pod záplavou těch problémů, které mají s migranty, se to dalo čekat, protože politici naši a evropští, obzvláště jsou tady všichni, se chovají jako utržení z řetězu, a nakonec Bruselu zastupují vůbec nevím koho, to netuším. A rakouští politici se zachovali samozřejmě pragmaticky a konečně začínají poslouchat to, co lidé všichni vědí, že integrace se samozřejmě nedaří, že když se udělá šňára ve vzdělávacím zařízení, jako třeba školky, které jsou dotovány státem tak, aby se podařilo integrovat migranty, kterých mají Rakousko na počet obyvatel samozřejmě daleko nejvíc z celé Evropy, tak se zjistilo, že to je jedna velká blamáž, protože samozřejmě v těch školkách vykládají saláfisté svoje, svoje představy o budoucnosti, budoucnosti Rakouska. To znamená, to je naprosto nepřijatelné, ty děti tam vůbec nemluví samozřejmě německy, ty tam mluvily svojí, svojí řečí a saláfisté jim tam vymývali hlavy, to znamená, v okamžiku, kdy tito lidé budou mít volební právo, tak je po Rakousku, to je celkem jednoznačný.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dobře, pane Hruško, děkujeme za názor. Na slyšenou.

posluchač

Mějte se hezky, na shledanou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A my necháme reagovat Kateřinu Papežovou z katedry německých a rakouských studií u Univerzity Karlovy. Možná k tomu poslednímu telefonátu. Migrace byla bezesporu velkým tématem voleb.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Byla velkým tématem. Já si ale myslím, že to, že Sebastian Kurz chce vlastně nyní redukovat migraci a redukovat vlastně příspěvky pro migranty žijící v Rakousku, není reakcí na to, že by Rakousko problémy s migrací nezvládalo. Jak správně zaznělo, tak v Rakousku je na počet obyvatel více uprchlíků, než je tomu třeba tak i v Německu, ale Rakousko to doteď zvládá a dokáže vlastně ty migranty integrovat, dokáže se o ně

postarat, dokáže jim dát vzdělání, co, na co reaguje Kurz, aby se ta situace do budoucna nezhoršila, aby vlastně to najednou Rakousku nepřerostlo přes hlavu a aby vlastně se Rakušanům nedařilo hůř, než jak se jim daří teď, ale že by v Rakousku byly nějaké velké problémy s migranty, to tak zatím není.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Naši posluchači psali také o mladých lidech v politice. A jak moc je čitelný nebo nečitelný takový mladý politik, tak v případě Sebastiana Kurze je čitelný. Víme opravdu, co se od něj dá čekat?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak samozřejmě lidé mění názory, lidé se vyvíjí. Sebastian Kurz je sice mladým politikem, ale na druhou stranu už v té rakouské politice působí téměř 8 let, vyzkoušel si vlastně i vysoké pozice jak státního sekretáře pro integraci, tak vlastně ministra zahraničí, takže z té jeho činnosti, když ho člověk sleduje, tak už může odhadnout, jaké názory má a jakých názorů se bude držet i do budoucna. A samozřejmě je to součástí pravděpodobně i celoevropského trendu, že lidé chtějí vidět nové politiky, kterým mohou důvěřovat, a Sebastian Kurz dosud tohle to naplňuje.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Josef Pukovský se dovolal, dobrý den.

posluchač

Dobrý den, paní redaktorko, po dlouhý době. Ty volby v Rakousku ukázaly nárůst takzvaných Svobodných. Ve skutečnosti /nesrozumitelné/ krajněpravicová strana. A jakési zbytky nacismu. Ten nárůst v Evropě roste a to tím, že jim vadí demokracie. Ohánějí se islámem. Ty imigranty poslat domů, ať zavládne mír britském východě. A nebude důvod je sem dovážet. To je všechno. Děkuju.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dobře. Děkujeme za zavolání. Na slyšenou.

posluchač

Na shledanou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pojďme se ještě vrátit k sociálním demokratům. Do jaké míry se dají brát vážně slova jejich předsedy Kerna, který prohlašoval, že pokud nevyhrají volby, tak tedy odejdou do opozice, je to tedy v podstatě jistota?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Ta případná koalice sociálních demokratů s lidovci je velmi nepravděpodobná i proto, že ta vlastně předvolební kampaň byla namířena proti té druhé straně, obě strany se vyjádřily v tom smyslu, že nebudou s tou druhou spolupracovat. Teoreticky by ještě bylo možné, pokud by sociální demokracie vyměnila svého předsedu znovu, byl by tam nějaký nový člověk, mimo Christiana Kerna, ale...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

On řekl, že rezignovat nehodlá.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Přesně tak. Pořád si myslím, že je to případně až druhá varianta, pokud by se nepodařilo domluvit tu koalici se svobodnými.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Sociální demokraté tedy pomalu, řekněme, odcházejí ze scény, co by ta koalice Svobodných a lidovců znamenala pro spolupráci s Evropskou unií, respektive byla by tahle koalice pro Evropu dobrá zpráva?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

To je těžké říct, ono je těžké říct obecně vůbec, jak ta evropská politika v rámci té koalice se bude odvíjet, jedním z požadavků Svobodných, pokud by měli být ve vládě, je ministerstvo vnitra, a rádi by obsadili i ministerstvo zahraničí. Potom, pokud by byl ministr zahraničí nebo ministryně zahraničí ze strany Svobodných, tak by byla velká otázka, jak se budou stavět vůči Evropské unii. Na druhou stranu Evropská unie je vlastně pevnou součástí rakouské vlastně profilace politické a nemyslím si, že by to mělo mít až nějaké dalekosáhlé důsledky, ale uvidíme, co ukáže čas.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ještě ke Svobodným. Oni měli vlastně takhle dobré výsledky, jako po těchto volbách, někdy za Jörga Haidera v roce 99. Tam, tuším, měli skoro 27 % hlasů. A dokonce se tedy dostali do vlády. Pak se ale ta strana po sérii odchodů a rozkolů hodně oslabil. Kdy a proč nastal znovu vzestup Svobodných. Bylo to až s tou migrační krizí nebo už před tím?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Bylo to už před tím, hlavně v souvislosti s těmi velkými koalicemi, které se vlastně po té vládě lidovců a Svobodných zase vrátili do rakouské politické kultury. A spoustu voličů mezi těmito dvěma stranami nedokázalo najít tu svojí, nedokázalo najít odpověď na svoje problémy, necítilo se, že by je tyhle ty dvě strany zastupovaly, a tím déle, čím vlastně vládla velká koalice, tím větší podporu ti Svobodní získávali. A samozřejmě migrační krize vzhledem k tomu, jak oni se profilují, tak jim v té popularitě pomohla.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Některé komentáře naznačují, že by tenhle výsledek voleb mohl znamenat větší příklon Rakouska, třeba i k V4. Myslíte si, že by to tak mohlo být? A jmenovitě k Viktoru Orbánovi tedy.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Je to těžké zodpovědět. Heinz-Christian Strache se netají svými sympatiemi k Viktoru Orbánovi. Na druhou stranu Sebastian Kurz spíše sází na tu spolupráci se západní Evropou a na to jádro Evropské unie, takže bude záležet na tom, jak oni spolu tuhle tu politiku vybalancují.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ještě bychom neměli zapomenout na opačnou stranu voleb. Zelení se zřejmě tedy do parlamentu nedostanou, nebudou mít poslance. Jak špatná je to pro ně zpráva?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak Zelení vlastně měli dlouhodobé problémy a velké problémy se ukázaly i na jaře, když se vlastně museli rozloučit se svojí mládežnickou organizací. V květnu potom odstoupila jejich předsedkyně a měli do voleb novou kandidátku, populární europoslankyni Ulriche Lunacek, která ale nedokázala zastavit vlastně krizi Zelených a

také do velké míry odliv hlasů k nově vzniklé straně Liste Peter Pilz, což je vlastně bývalý poslanec Zelených v Národní radě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A ti se zřejmě do Poslanecké sněmovny tedy Národní rady dostanou.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Ti se pravděpodobně dostanou a ti přebrali ta zelená témata, navíc velká část voličstva Zelených se přesunula k sociální demokracii, kde vlastně sociální demokracie odpovídá na ty sociální požadavky voličů Zelených a tahle ta strana se momentálně do parlamentu nedostala, ale není to tak, že by ta zelená témata tam nebyla zastoupena, jsou tam zastoupena v podobě toho Petra Pilze.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pilze. Kateřina Papežová z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy byla naším hostem. Mluvili jsme o volbách v Rakousku. Díky, že jste tu byla s námi, na slyšenou.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A my jsme se vás na Twitteru ptali, jak hodnotíte předběžné výsledky rakouských voleb? Mariáne, jak to dopadlo?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Tři pětiny hlasujících nepřekvapily předběžné výsledky rakouských voleb.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tolik z dnešního Radiofóra. Věra Štechrová přeje hezký den.

ČSSD hrozí potíže. Po volbách může dostávat méně peněz

16.10.2017 tyden.cz str. 00 Domáci

ČTK

Výsledky sněmovních voleb rozhodnou mimo jiné o tom, zda a kolik peněz budou strany dostávat od státu. Jeho příspěvky totiž mohou tvořit značnou část stranických rozpočtů.

Výsledky sněmovních voleb rozhodnou mimo jiné o tom, zda a kolik peněz budou strany dostávat od státu. Jeho příspěvky totiž mohou tvořit značnou část stranických rozpočtů. Na letošních volbách by s ohledem na jejich předpokládaný výsledek mohli vydělat Piráti a SPD Tomia Okamury, potíže by naopak mohla mít ČSSD vzhledem ke svému třísetmilionovému dluhu kvůli kauze Lidového domu.

Anketa:

Půjdete na podzim k volbám?

Ano, budu volit ANO. 9%

Ano, budu volit ČSSD. 9%

Ano, budu volit KSČM. 9%

Ano, budu volit ODS. 9%

Ano, budu volit TOP 09. 9%

Ano, budu volit KDU-ČSL. 9%

Ano, budu volit SPD. 9%

Ano, budu volit STAN. 9%

Ano, budu volit Piráty. 9%

Ano, budu volit někoho jiné, než je v předchozí nabídce. 9%

Ne, nepůjdu volit. 9%

Sněmovní strany mají ze zákona nárok na 900 tisíc korun za každého poslance ročně, tento příspěvek se od ledna zvýšil z loňských 855 tisíc korun za zákonodárce. Navíc dostávají strany, které překročí pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do sněmovny, desetimilionový příspěvek za obdržené hlasy. Strana, která získá alespoň 1,5 procenta hlasů, dostane za každý hlas jednorázově 100 korun. Strany se ziskem mezi třemi a pěti procenty hlasů budou navíc mít každoroční minimálně šestimilionový příspěvek.

Za loňský rok strany ze státního rozpočtu dostaly podle webu ministerstva financí za poslanecké mandáty celkem 171 milionů korun, příští rok to bude kvůli navýšení příspěvku na mandát 180 milionů korun.

ČSSD, která minulá sněmovní volba vyhrála, za loňský rok inkasovala za 50 poslanců od státu 42,75 milionu korun. Pokud by letos získala podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy pouze 31 poslanců, znamenalo by to pro ni pokles na 27,9 milionu korun, tedy patnáctimilionový propad.

Hnutí ANO za 47 poslanců dostalo zhruba 40 milionů korun ročně, jako favorit voleb by v případě zisku 66 poslanců pobíralo 59,4 milionu korun, tedy o třetinu více.

Okamurovo hnutí ještě křest sněmovních voleb neprodělalo, za 19 možných poslanců by získalo přes 17 milionů korun ročně. Podobně Pirátům by 16 jejich případných poslanců přineslo do stranické pokladny 14,5 milionu korun každý rok. Mírnější přílepšení může čekat také ODS, která za 16 poslanců dostala za loňský rok 13,7 milionu korun; za příští rok by v případě 20 poslanců dostala 18 milionů korun.

Ostatní sněmovní strany asi čeká propad. TOP 09 za 26 poslanců dostávala do letoška 22,2 milionu korun ročně, za jedenáctku poslanců by dostávala jen 9,9 milionu korun, tedy méně než polovinu. KDU-ČSL za 14 poslanců měla ročně 12 milionu korun, za deset poslanců by dostávala devět milionů. Bez příspěvku za mandáty se ocitne Úsvit, který dostával stejně jako lidovci příspěvky za 12 zvolených poslanců.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/cssd-hrozi-potize-po-volbach-muze-dostavat-mene-penez_450558.html

ČSSD od září slábne, stoupá Okamura a piráti

16.10.2017 Hospodářské noviny str. 05 Volby 2017

Luboš Kreč

Zuzana Havránková patří podle mezinárodní databáze RePEc do šedesátky nejvlivnějších mladých ekonomů světa, na Univerzitě Karlově se věnuje energetice, životnímu prostředí a specializuje se na syntézy různých

výzkumů. Vedle toho ale náruživě pozoruje politické dění. Už delší dobu ji štvalo, jak moc se tuzemské průzkumy veřejného mínění před každými volbami od sebe lišily. Navíc postrádala to, co znala ze zahraničí – přehledný souhrn různých průzkumů, který by pomohl s orientací v tom, které straně se zrovna daří a které ne.

Proto si ho s dvojicí kolegů sama vytvořila a nepřímo se tak zapojila do volebního zpravodajství. „Překvapilo nás, kolik lidí se na stránky každý den vrací – je jich kolem pěti tisíc a ten počet stále stoupá. Spíš jsme si mysleli, že to bude zajímavé pro pár amatérských nadšenců do politiky, jako jsme my,“ říká jednatřicetiletá vědkyně.

Na jejich webu KdoVyhrajeVolby.cz lze sledovat, jak se vyvíjí popularita stran, která se propočítává ze všech dostupných šetření. A má jedno specifikum – jsou do ní navíc započítané i kurzy sázkových kancelářů. Metodiku spojování průzkumů převzala Havránková od známého amerického analytika Nata Silvera, kalkulace kurzů zase od Davida Rothschilda.

Čapí hnízdo se vyčerpalo

„Sázkové kurzy jsou užitečné v tom, že do modelu přinášejí aktuální informace. Když uděláte volební průzkum, obvykle odráží stav z minulého měsíce. Kurzy stanovují sázkové kanceláře na základě svého úsudku, ale samozřejmě velkou roli hraje, na koho lidé sázejí. Jako ekonomce se mi líbí, že tyto predikce jsou na rozdíl od průzkumů podloženy skutečnými obchody. Když se objeví zásadní informace, která může výsledek ovlivnit, někteří lidé využijí starých kurzů a vsadí si. Tím se kurz dostane blíže k realitě,“ vysvětluje čtyřnásobná matka.

A co jí zatím takto posbíraná data říkají? „S velkou mírou jistoty lze říct, že nejvíc hlasů získá hnutí ANO. To ale nutně neznamená, že volby v pravém slova smyslu vyhraje, tedy že bude schopno vést většinovou vládu,“ říká Havránková a přidává také odhad ostatních stran. „Naše předpověď pro volební výsledek ČSSD rostla poměrně rychle až do druhé poloviny září, pak se ale trend otočil – jako by se i do jisté míry vyčerpal vliv kauzy Čapí hnízdo na preference ANO. Od té doby také pozorujeme posilování SPD a pirátů a jisté oslabení u ODS a KDU-ČSL,“ uvádí.

Pohled do grafu ukazuje, že Andreji Babišovi (ANO) šance na silné vítězství po určitém vzepětí ze druhé poloviny září začaly v průběhu října opět mírně klesat. Celkem jasně to kopíruje dění, k němuž kolem něj došlo – tedy jeho oficiální obvinění kvůli údajnému podvodu při čerpání dotace na Farmu Čapí hnízdo nebo verdikt slovenského Ústavního soudu, který vrátil na začátek jeho spor o to, zda byl, či nebyl oprávněně veden mezi spolupracovníky StB.

Nejblíže k výsledkům

Havránková ale varuje, aby voliči a novináři nečekali od sociologických průzkumů zázraky. „Průzkumy jsou většinou tvořeny na vzorku kolem jednoho tisíce lidí, mají určitou chybovost. Navíc rozdíly mezi nimi jsou větší než v zahraničí a než by odpovídalo nějaké statistické odchylce,“ říká. Zároveň si ale věří, že výsledek její aplikace bude nakonec bližší skutečnosti než u výzkumných agentur.

K optimismu ji vedou zkušenosti těch, jimiž se inspirovala, tedy Silvera s Rothschildem. Ačkoliv podobně jako většina dalších nepředpověděli výhru Donalda Trumpa v amerických prezidentských volbách nebo úspěch brexitu, byli realitě nejblíže.

Význam podobných nadšeneckých projektů, jako je Havránkové iniciativa či web Demagog.cz, který ověřuje pravdivost politických výroků, spočívá v kontextu, jež poskytují. Zvláště u výzkumů veřejného mínění je mnohem důležitější sledovat spíš trendy, které naznačují, než konkrétní čísla. Ta mohou být velmi nespolehlivá – třeba když agentura Médea Research, která patří do mediálního impéria podnikatele Jaromíra Soukupa, uvedla, že podle jejího modelu by piráti získali přes 10 procent hlasů a lidovci a ODS by se naopak vůbec nedostali do sněmovny. Jiné průzkumy nic takového nenaznačovaly.

Havránková práci na agregátoru kombinovala s péčí o děti a působením na Institutu ekonomických studií. „Pomohlo by, kdyby stát aktivně podporoval práci z domova, takzvaný home office. Namísto toho, že zaměstnavatelům a zaměstnancům v tomto ohledu hází klacky pod nohy. Home office je jednoduchá cesta, jak levně a účinně pomoci rodinám s dětmi. Měla by to být absolutní priorita pro nového ministra práce,“ vzkazuje před volbami politikům.

Od začátku našeho volebního modelu pozorujeme, že sázkaři vidí volební výsledek ANO slabší, než jak by odpovídalo průzkumům.

Zuzana Havránková (31) Vystudovala ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity. Absolvovala stáž na vysoké škole v Helsinkách či v kalifornském Berkeley. Za své vědecké práce dostala ocenění od guvernérů České i Slovenské národní banky, je laureátkou Ceny českého ministra školství pro mimořádně nadané studenty. Věnuje se ekonomii energetiky a životního prostředí, zajímá ji syntéza výzkumů, takzvaná metaanalýza. Je vdaná, s manželem, taktéž elitním ekonomem a poradcem bankovní rady ČNB, mají čtyři děti.

O autorovi| Luboš Kreč, lubos.krec@economia.cz
Foto popis|

Svobodní v rakouské vládě? 'Sankce nečekám, populistů je už po Evropě hodně,' říká analytička

16.10.2017 irozhlas.cz str. 00

Dominic Ebenbichler Zdroj

Rakušané odvolili. Ačkoli definitivní výsledky voleb budou známy až ve čtvrtek, už teď je horkým kandidátem na post kancléře jednatřicetiletý předseda lidovců Sebastian Kurz. Nejpravděpodobnější scénář počítá s tím, že utvoří koalici s pravicovou populistickou Svobodnou stranou. Server iROZHLAS.cz o výsledcích rakouských voleb mluvil se Zuzanou Lizcovou, analytičkou Asociace pro mezinárodní otázky.

O koalici lidovců se svobodnými se po volbách mluví jako o nejpravděpodobnější. Jaký vývoj předpokládáte? Rakousko bude znát ten konečný výsledek až ve čtvrtek, takže do té doby neočekávám, že by došlo k nějakým zásadním novým krokům. Až pak se začne pracovat na tvoření nové vládní koalice. Skutečně to ale vypadá, že nejpravděpodobnější koalici budou lidovci a svobodní.

Zuzana Lizcová

Zuzana Lizcová je analytička Výzkumného centra AMO, zaměřuje se na německy mluvící země, jejich působení v mezinárodním kontextu a bilaterální vztahy s Českou republikou. Působí i jako externí pedagog na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Jakou roli v sestavování hraje rakouský prezident? Liší se nějak výrazně od českého?

Postavení rakouského prezidenta je při sestavování vlády o něco silnější než v České republice, ale ten rozdíl není úplně zásadní. Dobře to bylo vidět v roce 2000, když se tvořila poslední koalice lidovců a svobodných.

Tehdejší prezident Thomas Klestil se do povolebních vyjednávání snažil aktivně zasahovat. Nejprve se snažil o to, aby došlo ke spolupráci dvou rakouských tradičních stran, tedy o vytvoření velké koalice, ale to se mu nepodařilo. Když se musel smířit s tím, že lidovci chtějí vládnout se svobodnými, začal prosazovat, aby členy vlády nebyli určití ministři a podobně. Takže se snažil zasahovat do složení té vlády.

Dá se něco podobného očekávat od prezidenta Alexandra Van der Bellena?

Van der Bellen zasáhl do předvolební kampaně smířlivými tóny a snažil se o to, aby se rakouská politická scéna ještě více neštěpila. Určitě se bude snažit zasahovat do povolebního vyjednávání jako určitý moderátor a bude se snažit obrušovat hrany.

Dá se očekávat, že pokud skutečně bude vznikat koalice lidovců a svobodných, bude chtít nějakým způsobem promlouvat do personálního obsazení nebo že se bude vyjadřovat k formujícímu vládnímu programu.

Co volební úspěch znamená pro svobodné?

Pro ně je tento volební výsledek úspěchem, podle předběžných výsledků si připsali o 6 procentních bodů víc oproti volbám v roce 2013, takže strana určitě posílila. A zároveň se snažila v posledních týdnech před volbami vystupovat umírněněji než dříve, právě z toho důvodu, že doufá, že bude ve vládě.

Jaký vliv bude mít výsledek na sociální demokraty?

Christian Kern je velmi dobrým politikem a přinesl do strany zvenčí naději a novou tvář a sociální demokracie osobností tohoto typu nemá nazbyt. Určitě ale dojde k hlubší diskusi o tom, jestli tu stranu je potřeba od základu proměnit a jestli je třeba vyměnit i vedoucí personál, nebo jestli Kern dostane šanci stranu vést nadále.

Co by ta nepravděpodobnější vládní koalice lidovců a svobodných znamenala pro vztahy Rakouska s Českou republikou a Visegrádem?

Bude záležet na personálním obsazení nové vlády a na jejích prioritách. Ale pokud taková koalice vznikne, dá se očekávat, že v některých oblastech bude mít se zeměmi Visegrádu styčné body. Předseda Svobodných Heinz-Christian Strache jmenoval právě otázku migrace, ve které jsou obě strany pro relativně restriktivní postup, podobně jako Visegrád.

Otázkou ale je, zda se shodnou i na dalších evropských tématech. Rakousko je na rozdíl od Visegrádu čistým plátcem do rozpočtu Evropské unie a svobodní mají ve svém programu krácení příspěvků Rakouska do

společného evropského rozpočtu. Rakousko je také členem eurozóny, což ostatní země Visegrádu - kromě Slovenska - nejsou. Takže je otázka, jestli se dovedou shodnout i na jiných tématech než právě na migraci.

Dá se předpovídat i případný konflikt s EU, nebo je ta rétorika už jiná než v roce 2000?

Od roku 2000 se situace v Evropské unii výrazným způsobem změnila. Pravicové populistické strany typu rakouských svobodných už běžně získávají podporu desítek procent voličů v jednotlivých členských státech, takže se nedá očekávat, že by proti Rakousku byly zavedeny nějaké sankce, pokud by se svobodní nové vlády účastnili.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/svobodni-v-rakouske-vlade-sankce-necekam-populistu-je-uz-po-evrope-hodne-rika_1710161800_haf

28. října máme co slavit!

16.10.2017 Týdeník Rozhlas str. 11 Nalad'te si

Alena Blažejovská

Den vzniku samostatného československého státu připomene Český rozhlas Plus. V čase před půlnocí zazní v pořadu Radiokniha esej Radka Hokovského 28. října: máme co slavit!. Autor je politolog a ředitel think-tanku Evropské hodnoty, přednáší také na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha.

„Co vlastně slavíme 28. října?“ ptá se esejista a říká: „Ano, dnešní Česká republika je přímým pokračováním státu, který 28. října 1918 vyhlásil svou nezávislost. Ano, dnešní demokratické zřízení, založené na svobodných volbách, volné soutěži politických stran a podřízenosti vlády parlamentu přímo navazuje na první republiku. A ano, dnešní systém garance lidských práv a občanských svobod stojí na stejných ideálech, na kterých před sto lety T. G. Masaryk a jeho spolupracovníci zakládali československý stát.“

Mladým lidem, kteří se narodili po roce 1990, by se to mohlo zdát samozřejmé. Hokovský ale připomíná, že „samostatnost, demokracie a svoboda jsou křehkým výsledkem souhry mnoha okolností, a hlavně vědomého úsilí a velkých obětí statečných lidí.“ To si zaslouží oslavu. „Ale slavnostní vzpomínkové akce mají ještě jeden význam, který souvisí s naší schopností na odkaz předků navazovat, pečovat o něj a udržet ho pro příští generace.“

Samostatnosti si náš národ mnoho neužil, připomíná politolog. „V 19. století usiloval o nezávislost na habsburské Vídni, které se mu nedostalo. Za druhé světové války jsme byli v područí nacistického Berlína. Následovala ideologická a později i vojenská okupace Sovětským svazem.“ Touha po samostatnosti je přitom přirozená: „Nikdo nechce zůstat v postavení nesvéprávného dítěte, o jehož osudu rozhoduje někdo jiný. Se samostatností ale přichází 1 odpovědnost za rozhodnutí, která teď národ může činit sám za sebe. Už se nemůže vymlouvat na nechtěná nařízení, která přicházejí zvenku.“

Hokovský však soudí, že česká společnost, která se osvobodila od komunistické diktatury a naplnila svou vizi návratu do Evropy, neví, co se sebou. V České otázce Masaryk píše: „Samostatnost neudrží a nespasí žádného národa, národ si musí udržet samostatnost - spasí nás mravnost a vzdělanost; i politická samostatnost je jen prostředkem pravého života národního.“ Za český národní program označil humanitu. „Uprostřed vyhrocených vášní - kdy se jednotlivé skupiny ve společnosti častují nálepkami jako pravdoláskaři, sluníčkáři či vítači, nebo naopak odmítači, xenofobové a fašisti - je důležité Masarykův pojem humanity správně pochopit,“ píše Hokovský. Láska k bližnímu podle něj neznamená naivní sentiment hlupáka, který se nechá každým přechytračit a zotročit, nýbrž odvážný postoj hrdiny. Vždyť sám Masaryk se postavil do čela československých zahraničních legií. Cílem samostatnosti českého národa a jeho politického, právního, hospodářského a sociálního uspořádání je utváření dobrého lidského společenství, kde má každý dost prostoru, aby mohl svobodně usilovat o své osobní štěstí. Opakem humanity je totalita, která individua vnímá jako bezvýznamné části celku.

Přes veškeré krize není podle Hokovského naše nezávislost dnes nikým přímo ohrožena, což platí i o demokratickém zřízení, i když se objevují názory, že „parlament je žvanírna“. Za nejzranitelnější považuje svobodu ve smyslu svobodné společnosti, v níž jsou chráněna lidská a občanská práva a garantována osobní svoboda, lidská důstojnost a rovnoprávnost. Právě ta se stává první obětí při nástupu autokratů. Proto bychom měli být ostražití i vůči verbálním útokům vůči ní.

„Shodněme se na tom, že i když naši političtí představitelé budou vyvádět sebeohrožnější věci a budeme s nimi jakkoliv nespokojeni, nebudeme volat po změně režimu, po odstranění demokracie a parlamentu, ale pouze po výměně konkrétních politiků či politických stran,“ přeje si autor.

Sobota 28. října, ČRo Plus, 23.33

O autorovi| Alena Blažejovská dramaturgyně
Foto popis|

Spojuje průzkumy a sázkařské kurzy. ČSSD slábne, stoupá SPD a piráti. Babiš asi nesestaví vládu sám, říká

16.10.2017 iHNed.cz str. 00

Luboš Kreč

Z analýzy průzkumů veřejného mínění plyne, že Andrej Babiš má vítězství ve volbách téměř jisté. Podle serveru KdoVyhrajeVolby.cz je ale velmi pravděpodobné, že k sestavení koalice bude potřebovat minimálně dva partnery.

Za webovou aplikaci stojí špičková mladá ekonomka Zuzana Havránková.

Zuzana Havránková patří podle mezinárodní databáze RePEc do šedesátky nejvlivnějších mladých ekonomů světa, na Univerzitě Karlově se věnuje energetice, životnímu prostředí a specializuje se na syntézy různých výzkumů. Vedle toho ale náruživě pozoruje politické dění.

Už delší dobu ji štvalo, jak moc se tuzemské průzkumy veřejného mínění před každými volbami od sebe lišily.

Navíc postrádala to, co znala ze zahraničí - přehledný souhrn různých průzkumů, který by pomohl s orientací v tom, které straně se zrovna daří a které ne.

Proto si ho s dvojicí kolegů sama vytvořila a nepřímou se tak zapojila do volebního zpravodajství.

"Překvapilo nás, kolik lidí se na stránky každý den vrací - je jich kolem pěti tisíc a ten počet stále stoupá. Spíš jsme si mysleli, že to bude zajímavé pro pár amatérských nadšenců do politiky, jako jsme my," říká jednatřicetiletá vědkyně.

Na jejich webu KdoVyhrajeVolby.cz lze sledovat, jak se vyvíjí popularita stran, která se propočítává ze všech dostupných šetření.

A má jedno specifikum - jsou do ní navíc započítané i kurzy sázkových kanceláří. Metodiku spojování průzkumů převzala Havránková od známého amerického analytika Nata Silvera, kalkulace kurzů zase od Davida Rothschilda.

Zuzana Havránková (31)

Vystudovala ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity. Absolvovala stáž na vysoké škole v Helsinkách či v kalifornském Berkeley.

Za své vědecké práce dostala ocenění od guvernérů České i Slovenské národní banky, je laureátkou Ceny českého ministra školství pro mimořádně nadané studenty.

Věnuje se ekonomii energetiky a životního prostředí, zajímá ji syntéza výzkumů, takzvaná metaanalýza.

Je vdaná, s manželem, taktéž elitním ekonomem a poradcem bankovní rady ČNB, mají čtyři děti.

Čapí hnízdo se vyčerpalo

"Sázkové kurzy jsou užitečné v tom, že do modelu přinášejí aktuální informace. Když uděláte volební průzkum, obvykle odráží stav z minulého měsíce.

Kurzy stanovují sázkové kanceláře na základě svého úsudku, ale samozřejmě velkou roli hraje, na koho lidé sázejí.

Jako ekonomce se mi líbí, že tyto predikce jsou na rozdíl od průzkumů podloženy skutečnými obchody. Když se objeví zásadní informace, která může výsledek ovlivnit, někteří lidé využijí starých kurzů a vsadí si. Tím se kurz dostane blíže k realitě," vysvětluje čtyřnásobná matka.

A co jí zatím takto posbíraná data říkají? "S velkou mírou jistoty lze říct, že nejvíc hlasů získá hnutí ANO. To ale nutně neznamená, že volby v pravém slova smyslu vyhraje, tedy že bude schopno vést většinovou vládu," říká Havránková a přidává také odhad ostatních stran. "Naše předpověď pro volební výsledek ČSSD rostla poměrně rychle až do druhé poloviny září, pak se ale trend otočil - jako by se i do jisté míry vyčerpal vliv kauzy Čapí hnízdo na preference ANO. Od té doby také pozorujeme posilování SPD a pirátů a jisté oslabení u ODS a KDU-ČSL," uvádí.

Pohled do grafu ukazuje, že Andreji Babišovi (ANO) šance na silné vítězství po určitém vzepětí ze druhé poloviny září začaly v průběhu října opět mírně klesat.

Celkem jasně to kopíruje dění, k němuž kolem něj došlo - tedy jeho oficiální obvinění kvůli údajnému podvodu při čerpání dotace na Farmu Čapí hnízdo nebo verdikt slovenského Ústavního soudu, který vrátil na začátek jeho spor o to, zda byl, či nebyl oprávněně veden mezi spolupracovníky StB.

Nejblíže k výsledkům

Havránková ale varuje, aby voliči a novináři nečekali od sociologických průzkumů zázraky. "Průzkumy jsou většinou tvořeny na vzorku kolem jednoho tisíce lidí, mají určitou chybovost. Navíc rozdíly mezi nimi jsou větší než v zahraničí, a než by odpovídalo nějaké statistické odchylce," říká.

Zároveň si ale věří, že výsledek její aplikace bude nakonec bližší skutečnosti než u výzkumných agentur.

K optimismu ji vedou zkušenosti těch, jimiž se inspirovala, tedy Silvera s Rothschildem. Ačkoliv podobně jako většina dalších nepředpověděli výhru Donalda Trumpa v amerických prezidentských volbách nebo úspěch brexitu, byli realitě nejblíže.

Význam podobných nadšeneckých projektů, jako je Havránkové iniciativa či web Demagog.cz, který ověřuje pravdivost politických výroků, spočívá v kontextu, jež poskytují.

Zvlášť u výzkumů veřejného mínění je mnohem důležitější sledovat spíš trendy, které naznačují, než konkrétní čísla.

Ta mohou být velmi nespolehlivá - třeba když agentura Médea Research, která patří do mediálního impéria podnikatele Jaromíra Soukupa, uvedla, že podle jejího modelu by piráti získali přes 10 procent hlasů, ODS by se do sněmovny dostala jen těsně a lidovci by neprošli. Jiné průzkumy nic takového nenaznačovaly.

Havránková práci na agregátoru kombinovala s péčí o děti a působením na Institutu ekonomických studií. "Pomohlo by, kdyby stát aktivně podporoval práci z domova, takzvaný home office. Namísto toho, že zaměstnavatelům a zaměstnancům v tomto ohledu hází klacky pod nohy. Home office je jednoduchá cesta, jak levně a účinně pomoci rodinám s dětmi. Měla by to být absolutní priorita pro nového ministra práce," vzkazuje před volbami politikům.

Upřesnění 16. 10. 2017 11:25: V původní verzi článku jsme uvedli, že podle průzkumu Médea Research by se ODS nedostala do sněmovny. Z šetření ovšem vyplynulo, že by získala 5,56 procenta, takže by do sněmovny těsně pronikla. Za chybu se omlouváme.

Pacientce se svalovým onemocněním proplatí pojišťovna lék za dva a půl milionu. Místo injekcí do páteře dostane tablety - čtěte ZDE

Na lithiu stát moc nevydělá, Australané mají na těžbu přednostní právo. Zákaz může přinést arbitráž, říká ministr Havlíček - čtěte ZDE

Kapr letos podraží kvůli suchu o pár korun. Začal výlov největšího českého rybníku - čtěte ZDE

Tendrem na výběr mýta se zabývá antimonopolní úřad. Pochybuje o správném postupu ministerstva - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65915070-cssd-od-zari-slabne-stoupa-okamura-a-pirati>

Mimo manželství se rodí polovina dětí

16.10.2017 **Pardubický deník** str. 04 **Téma**

ALEŠ VOJÍŘ, BARBORA JANAUEOVÁ

J V prvním pololetí přišlo na svět 27 224 dětí, jejichž rodiče nejsou manželé j Celkový počet narozených dětí byl ale v Česku nejvyšší od roku 2010

Levoboček, sebranec, kopřivák, hanlivě bastard či vulgárně panchart. Pro děti narozené mimo manželství neměla společnost po staletí zrovna lichotivá označení.

V posledních několika málo letech došlo ale k dramatické změně: vždyť nevdaným matkám se rodí skoro polovina dětí.

Letos v prvním pololetí to bylo přesně 49 %. Což je nejvyšší číslo od roku 1785, kdy Český statistický úřad vede podrobná data.

Mimo svazek se v první polovině roku narodilo v České republice 27 224 z celkových 55 528 dětí. To je o 344 víc než před rokem a skoro o čtyři tisíce víc než v pololetí roku 2010.

STARÉ ČASY JSOU PRYČ

Důvod? „Některé páry se vezmou ještě později, pro jiné to není vůbec důležité,“ říká sociolog Petr Soukup z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Ještě před deseti lety přitom svobodné matky přiváděly na svět jen každé třetí dítě, před dvaceti lety zhruba každé šesté.

„Očekávat návrat starých časů nemůžeme,“ komentuje dramatickou proměnu profesorka demografie z Univerzity Karlovy Jitka Rychtaříková. „Manželství je v dnešní době bráno jako omezující prvek,“ dodává.

SEVER PROTI JIHU

Nejvíce potomků mimo svazek přichází na svět v okresech na severozápadě republiky. Rodiče-rekordmani v tomto ohledu žijí v chudších regionech, především na Mostecku, Chomutovsku a Lounsku. Tam se nesezdaným párům rodí přes dvě třetiny všech dětí.

„Některým lidem z nízkopříjmových skupin se prostě nevyplatí žít v manželství,“ vysvětluje Soukup.

Naopak nejméně nemanželských dětí je v okresech, na jihu Moravy. Konkrétně na Zlínsku a v Brně.

Po jihomoravských okresech už následuje Praha a její bezprostřední okolí.

ASPOŇ JICH PŘIBYLO

Jedno pozitivní číslo se ve včera zveřejněných údajích dá objevit, a také souvisí s dětmi: v celém Česku se jich v prvním pololetí narodilo celkem 55 528, což je nejlepší číslo od roku 2010.

Podle sociologa Soukupa se ale tento trend v budoucnosti pravděpodobně změní, protože jde o výkyv způsobený tím, že početně silné generace lidí, kterým je dnes kolem čtyřiceti let, mají děti v pozdějším věku. A tedy nejvyšší čas pořídit si potomky.

(v %) narozených Živě Chlapci Dívky V manželství (manželství počet Mimo dětí) manželství Mimo

Most	545	287	258	158	387	71,0 %
Chomutov	616	319	297	196	420	68,2 %
Louny	434	210	224	140	294	67,7 %
Teplice	589	290	299	193	396	67,2 %
Bruntál	472	256	216	161	311	65,9 %
Ústí nad Labem	640	326	314	224	416	65,0 %
Děčín	688	362	326	244	444	64,5 %
Sokolov	427	209	218	152	275	64,4 %
Litoměřice	603	294	309	238	365	60,5 %
Cheb	442	221	221	177	265	60,0 %
Karlovy Vary	521	278	243	212	309	59,3 %
Česká Lípa	525	283	242	216	309	58,9 %
Trutnov	554	289	265	231	323	58,3 %
Jablonec nad Nisou	481	251	230	201	280	58,2 %
Tachov	299	169	130	128	171	57,2 %
Karviná	1133	615	518	487	646	57,0 %
Jeseník	185	97	88	81	104	56,2 %
Ostrava-město	1586	817	769	701	885	55,8 %
Přerov	630	338	292	281	349	55,4 %
Šumperk	634	319	315	286	348	54,9 %
Znojmo	610	317	293	283	327	53,6 %
Písek	337	169	168	157	180	53,4 %
Kladno	877	440	437	409	468	53,4 %
Benešov	538	288	250	251	287	53,3 %
Prachatice	283	142	141	134	149	52,7 %
Jindřichův Hradec	462	227	235	219	243	52,6 %
Rakovník	278	131	147	132	146	52,5 %
Ústí nad Orlicí	704	373	331	337	367	52,1 %
Liberec	914	473	441	438	476	52,1 %
Náchod	550	280	270	264	286	52,0 %
Klatovy	420	229	191	203	217	51,7 %
Kolín	579	324	255	280	299	51,6 %
Semily	396	213	183	192	204	51,5 %
Plzeň-jih	338	180	158	164	174	51,5 %
Kutná Hora	417	208	209	203	214	51,3 %
Český Krumlov	294	151	143	144	150	51,0 %
Plzeň-sever	360	182	178	179	181	50,3 %
Jičín	405	194	211	202	203	50,1 %
Tábor	523	259	264	263	260	49,7 %
Rokycany	254	146	108	128	126	49,6 %
Domažlice	277	147	130	140	137	49,5 %
Příbram	608	305	303	310	298	49,0 %
Svitavy	537	278	259	274	263	49,0 %
Strakonice	379	199	180	194	185	48,8 %
Prostějov	534	265	269	274	260	48,7 %
Pelhřimov	348	171	177	181	167	48,0 %
Kroměříž	502	253	249	262	240	47,8 %
Chrudim	530	272	258	277	253	47,7 %
Vsetín	769	393	376	402	367	47,7 %
Pardubice	835	422	413	438	397	47,5 %
Havlíčkův Brod	494	241	253	260	234	47,4 %
Břeclav	620	324	296	327	293	47,3 %
Plzeň-město	996	466	530	528	468	47,0 %
České Budějovice	1069	535	534	567	502	47,0 %
Mladá Boleslav	698	371	327	371	327	46,8 %
Nový Jičín	805	407	398	428	377	46,8 %
Nymburk	533	283	250	284	249	46,7 %
Rychnov n/K	452	228	224	241	211	46,7 %

Mělník	596	299	297	319	277	46,5 %
Olomouc	1281	659	622	689	592	46,2 %
Hradec Králové	845	425	420	457	388	45,9 %
Blansko	581	300	281	317	264	45,4 %
Opava	872	441	431	478	394	45,2 %
Hodonín	730	379	351	404	326	44,7 %
Beroun	521	279	242	290	231	44,3 %
Vyškov	505	251	254	282	223	44,2 %
Frydek-Místek	1029	502	527	577	452	43,9 %
Třebíč	516	267	249	290	226	43,8 %
Jihlava	606	306	300	349	257	42,4 %
Žďár nad Sázavou	641	325	316	372	269	42,0 %
Praha	7354	3818	3536	4287	3067	41,7 %
Uherské Hradiště	722	344	378	424	298	41,3 %
Praha-západ	800	418	382	476	324	40,5 %
Praha-východ	1005	508	497	598	407	40,5 %
Brno-město	2245	1125	1120	1336	909	40,5 %
Brno-venkov	1195	627	568	720	475	39,7 %
Zlín	955	493	462	592	363	38,0 %

Každé druhé

55 528 narozených dětí celkem

27 224 narozených mimo manželství

t. j. 49 %

Graf

Kolik dětí se rodí mimo manželství (v %, 1. pol. 2017)

Děti narozené mimo svazek (v %, 1785–2016)

Proklikejte si všechny roky na data.denik.cz

Zdroj: čsú

Foto autor| foto: shutterstocK grafika: data.denik.cz, tw.: @denikdata, a. Vojř, d. Valenta
Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech:

Hradecký deník (*Téma*, str. 04), Chrudimský deník (*Téma*, str. 04), Jičínský deník (*Téma*, str. 04), Krkonošský deník (*Téma*, str. 04), Náchodský deník (*Téma*, str. 04), Orlický deník (*Téma*, str. 04), Rychnovský deník (*Téma*, str. 04), Svitavský deník (*Téma*, str. 04)

Ekonomové, alou do politiky!

16.10.2017 Týden str. 42 Ekonomika

Petr Musil

Zlatá devadesátá léta. Česko žilo hospodářskou transformací a poptávka po ekonomech v politice byla obrovská. I když to nepříznávají, mají se dnes lidé relativně dobře, a ekonomové jsou tudíž ve státních službách vzácností. Jako bychom je nepotřebovali. Přitom je dost těch, kteří by se o funkce mohli a možná měli ucházet. Předvolební kampaň vrcholí. Většina stran sice ve svých programech ekonomickou část má, v mnoha případech je to ale okrajové téma. Když už se někde objeví, omezuje se na sliby typu „snížíme daně“, „zavedeme euro“ nebo „zařídíme dostupné bydlení“.

Z jednoho pohledu je to v pořádku. Jde o důkaz, že české hospodářské nemá vážné problémy, a společenská poptávka tedy nevyžaduje žádná radikální opatření. I zde však platí, že není dobré usínat na vavřínech, národohospodářů je v politice třeba. Dobré časy totiž netrvaly věčně.

Vybrali jsme nejzajímavější jména ekonomů, kteří se – zatím nepříliš aktivně – angažují ve správě věcí veřejných.

V POLITICE, (SKORO) BEZ VLIVU Jan Skopeček (36)

Lídr středočeské kandidátky ODS je stranickým ekonomickým expertem. Do jisté míry zaplňuje propast vzniklou po odchodu Václava Klause z politiky. Jan Skopeček svůj poslanecký mandát obhájí. Do lavic dolní komory parlamentu ale zasedl teprve letos v březnu, když nahradil Adolfa Beznosku, jenž byl zvolen členem kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu.

Skopeček je vystudovaný makroekonom, absolvoval Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích a VŠE v Praze. Na námětí Winstona Churchilla pokračuje v doktorandském studiu. Věnuje se ekonomické analýze dopadů přijetí eura v České republice, jeho školitelem je Miroslav Ševčík. Skopečkovou slabinou je rétorika. Když ji ale zlepší, může v politice hodně vyrůst. Občanští demokraté by ho prý rádi viděli ve funkci ministra financí.

Luděk Niedermayer (51)

Tutéž funkci mají pro bývalého viceguvernéra ČNB vymyšlenou také v TOP 09. Luděk Niedermayer je po Zdeňku Tůmovi druhý exčlen vedení naší centrální banky, který šel do politiky v barvách Kalouskovy strany. Jejím členem ale není. Úspěšně za ni však v roce 2014 kandidoval do Evropského parlamentu. Tím se jeho reálný vliv na českou politiku, potažmo hospodářskou, minimalizoval. Podle jeho bývalých spolupracovníků je to škoda. Vedle dráhy centrálního bankéře má Niedermayer za sebou také účinkování v pozici ředitele konzultačního oddělení poradenské společnosti Deloitte. Ačkoli již překročil padesátku, pro významný politický post, kde by mohl uplatňovat svou nezpochybnitelnou ekonomickou erudici, je v nejlepších letech.

Petr Mach (42)

Ekonom, který se v politice usídlil již dávno. Podobně jako Niedermayerovi se mu podařilo dostat do Evropského parlamentu, když Strana svobodných občanů překvapila prolomením pětiprocentní hranice získaných hlasů. Mach byl do roku 2007 členem ODS, předtím vedl Mladé konzervativce. Věnoval se akademické kariéře, má doktorát z VŠE, šéfoval Klausovu Centru pro ekonomiku a politiku. Platí za nesmlouvavého kritika Evropské unie.

Stranu svobodných občanů založil v roce 2009. ODS ho prý zklamala, protože flagrantně porušovala svůj program. Svobodné chce dovést do Poslanecké sněmovny. Průzkumy jim ale velké šance nedávají. Naplnily se tak prognózy některých kritických příznivců Svobodných, jako je třeba bývalý místopředseda ODS Miroslav Macek, podle nichž měl Mach zůstat v Česku a vést dlouhodobou politickou kampaň. Mach na mandát v Bruselu a Štrasburku kvůli domácím volbám rezignoval až letos v září.

ROZKROČENÍ V NEPOLITICE Eva Zamrazilová (56)

Hlavní ekonomka České bankovní asociace má se dvěma předchozími osobnostmi mnoho společného. S Luděkem Niedermayerem si jen stihla podat dveře v České národní bance. Zatímco on v únoru 2008 svůj post v bankovní radě opouštěl, Zamrazilová pár dní nato do vedení ČNB usedla. K 1. březnu ji do bankovní rady jmenoval tehdejší prezident Václav Klaus.

Docentka ekonomie se s Niedermayerem (i Petrem Machem) střetla v klání o křesla v Evropském parlamentu v roce 2014. Eva Zamrazilová ale hájila barvy občanských demokratů a na rozdíl od výše uvedených ve volbách neuspěla, ačkoli kandidovala z poměrně výhodného třetího místa. Zamrazilová je respektovanou ekonomkou napříč politickým spektrem. Svědčí o tom i to, že ji vláda nedávno doporučila do čela nově vzniklé Národní rozpočtové rady. Pokud ji ve funkci potvrdí i Poslanecká sněmovna, bude dohlížet na dodržování rozpočtových pravidel nebo zkoumat dlouhodobou udržitelnost veřejných financí.

Aleš Michl (36)

Další ekonom z líhně Vysoké školy ekonomické v Praze, který v politice zároveň je i není. Michl se stal jednou z tváří elektronické evidence tržeb a dlouhodobě ji podporuje. Zlí jazykové ho kritizují, že svou odbornost propůjčil

„dáblovi“, kterému dělá advokáta. Tím mají na mysli obhajobu některých opatření prosazených šéfem hnutí ANO Andrejem Babišem. A sám Babiš si Michla vybral na ministerstvo financí jako externího poradce.

Aleš Michl má ale aktivit více. V současné době dopracovává disertační práci na VŠE a vedle toho podniká na kapitálovém trhu. Spolu s Pavlem Kohoutem vlastní algoritmičtý investiční fond Quant, jenž při investování eliminuje emoce, které jsou v této činnosti spíše na škodu. „Náš fond je vhodný pro bohatší klientelu,“ řekl Michl TÝDNU. O plnohodnotném vstupu do politiky ale nechce ani slyšet. „Naplno se věnuji svému fondu, je to takové moje dítě,“ odmítá spekulace o tom, že by po volbách usedl do čela resortu financí. Zatím.

Michal Pícl (31)

Ekonomický expert ČSSD je ve své straně v poněkud nevděčné roli. V kuloárech se hovoří o tom, že patří k takzvanému sobotkovskému křídlu, jehož vliv v ČSSD postupně slábne. Píclova cesta do vysoké politiky tím nabývá nejasných kontur. V letošních volbách do sněmovny ani nekandiduje. Přitom právě on by mohl největší levicové straně u nás nějaké ty politické body uhrát.

Po odvolání Jana Mládky z postu ministra průmyslu a obchodu totiž sociální demokraté žádného výrazného ekonomakromě Pícla nemají. Michal Pícl v letošním akademickém roce nastoupil do prvního ročníku doktorandského studia na VŠE v Praze. Ve své disertační práci se zaměřuje na vliv minimální mzdy na nezaměstnanost v ČR. Také pracuje na Úřadu vlády jako ředitel odboru analýz a informací v sekci kabinetu premiéra Sobotky. Zda si ho budoucí premiér ponechá, je velkou neznámou.

ZATÍM STOJÍ OPODÁL Hana Lipovská (26)

Je vycházející hvězdou českého ekonomického myšlení, ale i archetypem člověka, který se pro politiku vyloženě hodí. Doktorandka brněnské Masarykovy univerzity se zabývá zkoumáním ekonomických příčin separatismu. Je mimořádně aktivní i ve veřejném životě. Spolupracuje s Institutem Václava Klause i Centrem pro občanské svobody Klause juniora.

Hana Lipovská má na kontě řadu ocenění pro mladé vědce a je respektovanou ekonomkou i na mezinárodním poli s mnoha kontakty na zahraniční ekonomické celebrity. Spekulace o svém vstupu do politiky ale odmítá: „Ráda si nechám odstup. Alespoň mohu s klidným svědomím politiky napříč spektrem čas od času zkritizovat,“ říká. Netají se však tím, že největší názorovou shodu má s programem ODS.

Martin Slaný (34)

Ač Brňan, ekonomii vystudoval v Praze na VŠE. Tam si ho spolu s Janem Skopečkem, Janem Petrujem a Leopoldem Bendou vyhlédl Václav Klaus, pro něhož začal později pracovat jako poradce. Spolupráce trvá dodnes. Slaný se věnuje akademické dráze, je členem katedry ekonomie na Národohospodářské fakultě VŠE. Jeho výzkumné zaměření se týká trhu práce ve světle účinnosti měnové politiky centrálních bank a centrálního bankovníctví obecně. A právě o Slaném se čas od času v zákulisí spekuluje jako o možném budoucím členovi bankovní rady ČNB. Otázka je, kdy by na tuto variantu došlo a zda by ho bavilo řídit instituci, která může být relativně brzy pouhou pobočkou Evropské centrální banky.

Pavel Ryska (33)

Poměrně nenápadný, ale o to významnější ekonom pracuje v analytickém týmu J&T Banky. Soustřeďuje se na finanční trhy především v realitním a reklamním sektoru a také na drahé kovy. Současně ale působí na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy coby doktorand. Ve své disertační práci zpracovává téma deflace, hospodářského cyklu a ekonomického růstu. V médiích hojně publikuje své komentáře.

Pavel Ryska má za sebou rovněž několik let studia ekonomie v zahraničí. Před deseti lety zavítal na prestižní London School of Economics a v letech 2008–2010 studoval na univerzitě v Cambridgi. Na kontě má také několik publikací v prestižních zahraničních ekonomických časopisech. Otázka tedy zní, proč by člověk s tak slibně rozjetou kariérou vůbec vstupoval do politiky. Ale i zde platí: Nikdy neříkej nikdy.

Ilona Švihlíková (40)

Jestliže česká levice hledá nepřehlédnutelnou osobnost, která se orientuje v ekonomických otázkách, pak je Ilona Švihlíková ta pravá. Je kritičkou globalizace a nemá příliš v oblibě, když je hospodářský vývoj ponechán volnému působení tržních sil nabídky a poptávky. Někteří ji dokonce označují za neomarxistku. Zřejmě za to

mohou její publikace, ve kterých na současném systému nenechává nit suchou. Rozruch způsobila kniha Jak jsme se stali kolonií, v níž bilancuje dosavadní polistopadový vývoj. Rozhodně to není čtení pro zaryté klausovce.

Ačkoli Švihlíkovou řadíme k ekonomům stojícím stranou politiky, paní docentka už jistou zkušenost tohoto typu má. Před čtyřmi lety totiž kandidovala do sněmovny za Stranu práv občanů v Kraji Vysočina. Neúspěšně.

Matadoři devadesátých let

Václav Klaus (76)

Hlavní postava transformace v 90. letech ani po odchodu z politiky nepolevila ve svých veřejných aktivitách. Skoro každý někdy slyšel nějaké prohlášení Klausova Institutu – ať už se týkalo ekonomiky, české nebo zahraniční politiky. Zato bychom jen stěžii našli někoho, kdo si vybaví nezkomolený výrok o rozlišování čistých a špinavých peněz z roku 1992.

Miloš Zeman (73)

Duo Klaus a Zeman je zřejmě České republice souzeno navždy. Zatímco v 90. letech si nemohli přijít na jméno, dnes se v řadě věcí shodnou. Nicméně v ekonomických otázkách platí, že Miloš Zeman má, na rozdíl od svého soupeřníka, blízko ke keynesiánství.

Ivan Kočárník (72)

Ministr financí v Klausových vládách si dnes užívá zaslouženého odpočinku. Ve svých dvaasedmdesáti letech se ale udržuje v kondici pravidelným hraním tenisu. Čas od času poskytne rozhovor médiím a vzpomíná na doby, kdy státní rozpočet ještě fungoval jako opravdový nástroj hospodářské politiky vlády.

Karel Dyba (76)

Vybavíte si ještě prvního českého ministra hospodářství? Karel Dyba jím byl v letech 1992–1996. Poté z politiky odešel. Působil jako konzultant v oblasti ekonomického poradenství a také jako člen dozorčí rady Komerční banky a Českých radiokomunikací. V roce 2007 se stal stálým představitelem České republiky při OECD. Dodnes působí na Národohospodářské fakultě VŠE v Praze.

Vladimír Dlouhý (64)

První český ministr průmyslu a obchodu má dodnes k politice velmi blízko. Po neúspěšné kandidatuře na prezidenta v roce 2013 se stal prezidentem Hospodářské komory ČR. Letos svůj post obhájil na další tři roky. Působí jako člen poradenských skupin různých investičních fondů či jako člen mezinárodní poradenské skupiny investiční banky Goldman Sachs pro střední a východní Evropu.

Foto autor| Foto: ČTK, Profimedia, Karel Šanda, Robert Sedmík, Jakub Stadler

Foto popis| KŮL V PLOTĚ. Europoslanec Luděk Niedermayer (vpravo nahoře) je jako ekonom v politice dnes spíše výjimkou. Špičkoví národohospodáři budují kariéry raději v byznysu či v akademické sféře.

Volby vyhraje ANO. Do Sněmovny by se měl dostat Okamura i Piráti

15.10.2017 denik.cz str. 00 Česko

ČTK

Sněmovní volby podle průzkumů vyhraje dlouhodobě favorizované hnutí ANO. Vítězem voleb by mělo být i přes pokles voličské podpory. O druhé místo se zřejmě utkají ČSSD a KSČM, čtvrtá podle volebních modelů bude ODS.

"

Ve Sněmovně nejspíš zůstane Tomio Okamura v čele svého nového hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), nováčkem bude Česká pirátská strana. Poslanecká křesla by podle většiny průzkumů měly uhájit také TOP 09 a KDU-ČSL. Do Sněmovny by se tak mohlo po čtvrtstoletí dostat znovu osm stran. Vyplývá to ze srovnání průzkumů, které agentury provedly od letošního června.

Hlasovat by podle průzkumů mohly podobně jako v minulosti tři pětiny voličů. Jen zhruba polovina z nich už má vybráno, kterou z kandidujících stran bude volit. Ostatní se rozhodují až v týdnů před volbami, výsledky voleb se tak mohou od volebních modelů lišit.

I podle průzkumu společnosti Behavio a katedry sociologie Filozofické fakulty Karlovy univerzity 51 procent voličů váhá, zda a komu dá hlas. Asi pětina voličů zůstane doma a jen 30 procent jich už má vybráno, komu dá hlas.

Hnutí Andreje Babiše vede žebříčky voličských preferencí stabilně. Podle průzkumů z posledních měsíců ale jeho podpora klesla pod hranici 30 procent. Své 'ano' chce říct hnutí ANO zhruba čtvrtina voličů, žádné jiné uskupení se na něj nedotahuje. Více než deset procent hlasů by podle průzkumů měli dostat sociální demokraté a komunisté, kteří spolu soupeří o pomyslnou stříbrnou medaili.

Hranici desetiprocentního zisku atakují občanskí demokraté. Ke stejnému výsledku se několikrát přiblížili Okamura se svým SPD a Piráti. Obě hnutí se podle analytiků do Sněmovny nejspíše dostanou díky protestním hlasům. Nad pětiprocentní hranici pro vstup do Sněmovny se pohybují TOP 09 a lidovci. Z ostatních uskupení mají k tomuto limitu nejbližší hnutí Starostové a nezávislí a Zelení.

Volby podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která bere v úvahu i sázkové kurzy, vyhraje ANO se ziskem 26,2 procenta hlasů. ČSSD získá 13,1 procenta, KSČM 11,6 procenta. ODS by měla mít 9,2 procenta hlasů, SPD 8,6 procenta a Piráti sedm procent. Pole budoucích sněmovních stran uzavírají TOP 09 s 6,6 procenta a KDU-ČSL s 5,2 procenta. Více než tři procenta by měli získat Starostové a Zelení.

Předvolební průzkumy o podpoře kandidujících stran budou moci být publikovány naposledy v pondělí. Od úterý až do uzavření volebních místností v sobotu ve 14:00 platí ze zákona zákaz jejich zveřejňování. Opatření má zamezit ovlivňování voličů na posledních chvílích.

"

URL| http://www.denik.cz/z_domova/volby-by-melo-vyhrat-ano-do-snemovny-by-se-dostal-okamura-i-pirati-20171015.html

Volby podle průzkumů vyhraje ANO, ve Sněmovně má být osm stran

15.10.2017 echoprime.cz str. 00 Události

EchoPrime, čtk

Sněmovní volby podle průzkumů vyhraje dlouhodobě favorizované hnutí ANO. Vítězem voleb by mělo být i přes pokles voličské podpory. O druhé místo se zřejmě utkají ČSSD a KSČM, čtvrtá podle volebních modelů bude ODS. Ve Sněmovně nejspíš zůstane Tomio Okamura v čele svého nového hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), nováčkem bude Česká pirátská strana. Poslanecká křesla by podle většiny průzkumů měly uhájit také TOP 09 a KDU-ČSL. Do Sněmovny by se tak mohlo po čtvrtstoletí dostat znovu osm stran. Vyplývá to ze srovnání průzkumů, které agentury provedly od letošního června.

Hlasovat by podle průzkumů mohly podobně jako v minulosti tři pětiny voličů. Jen zhruba polovina z nich už má vybráno, kterou z kandidujících stran bude volit. Ostatní se rozhodují až v týdnů před volbami, výsledky voleb se tak mohou od volebních modelů lišit. I podle průzkumu společnosti Behavio a katedry sociologie Filozofické fakulty Karlovy univerzity 51 procent voličů váhá, zda a komu dá hlas. Asi pětina voličů zůstane doma a jen 30 procent jich už má vybráno, komu dá hlas.

Hnutí Andreje Babiše vede žebříčky voličských preferencí stabilně. Podle průzkumů z posledních měsíců ale jeho podpora klesla pod hranici 30 procent. Svě „ano“ chce říct hnutí ANO zhruba čtvrtina voličů, žádné jiné uskupení se na něj nedotahuje. Více než deset procent hlasů by podle průzkumů měli dostat sociální demokraté a komunisté, kteří spolu soupeří o pomyslnou stříbrnou medaili.

Hranici desetiprocentního zisku atakují občanští demokraté. Ke stejnému výsledku se několikrát přiblížili Okamura se svým SPD a Piráti. Obě hnutí se podle analytiků do Sněmovny nejspíše dostanou díky protestním hlasům. Nad pětiprocentní hranici pro vstup do Sněmovny se pohybují TOP 09 a lidovci. Z ostatních uskupení mají k tomuto limitu nejbližší hnutí Starostové a nezávislí a Zelení.

Volby podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která bere v úvahu i sázkové kurzy, vyhraje ANO se ziskem 26,2 procenta hlasů. ČSSD získá 13,1 procenta, KSČM 11,6 procenta. ODS by měla mít 9,2 procenta hlasů, SPD 8,6 procenta a Piráti sedm procent. Pole budoucích sněmovních stran uzavírají TOP 09 s 6,6 procenta a KDU-ČSL s 5,2 procenta. Více než tři procenta by měli získat Starostové a Zelení.

Předvolební průzkumy o podpoře kandidujících stran budou moci být publikovány naposledy v pondělí. Od úterý až do uzavření volebních místností v sobotu ve 14:00 platí ze zákona zákaz jejich zveřejňování. Opatření má zamezit ovlivňování voličů na posledních chvíli.

URL| <http://echoprime.cz/a/pnMKN>

Dozkoumáno: volby vyhraje ANO, ve sněmovně bude osm stran

15.10.2017 euro.cz str. 00 Politika

Sněmovní volby podle průzkumů vyhraje dlouhodobě favorizované hnutí ANO. Vítězem voleb by mělo být i přes pokles voličské podpory. O druhé místo se zřejmě utkají ČSSD a KSČM, čtvrtá podle volebních modelů bude ODS. Ve Sněmovně nejspíš zůstane Tomio Okamura v čele svého nového hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), nováčkem bude Česká pirátská strana. Poslanecká křesla by podle většiny průzkumů měly uhájit také TOP 09 a KDU-ČSL.

Do Sněmovny by se v letošních volbách mohlo po čtvrtstoletí dostat znovu osm stran. Vyplyvá to ze srovnání průzkumů, které agentury provedly od letošního června.

Hlasovat by podle průzkumů mohly podobně jako v minulosti tři pětiny voličů. Jen zhruba polovina z nich už má vybráno, kterou z kandidujících stran bude volit. Ostatní se rozhodují až v týdnu před volbami, výsledky voleb se tak mohou od volebních modelů lišit. I podle průzkumu společnosti Behavio a katedry sociologie Filozofické katedry Karlovy univerzity 51 procent voličů váhá, zda a komu dá hlas. Asi pětina voličů zůstane doma a jen 30 procent jich už má vybráno, komu dá hlas.

Zdroj: Kdovyhrajevolby.cz

Hnutí Andreje Babiše vede žebříčky voličských preferencí stabilně. Podle průzkumů z posledních měsíců ale jeho podpora klesla pod hranici 30 procent. Svě „ano“ chce říct hnutí ANO zhruba čtvrtina voličů, žádné jiné uskupení se na něj nedotahuje. Více než deset procent hlasů by podle průzkumů měli dostat sociální demokraté a komunisté, kteří spolu soupeří o pomyslnou stříbrnou medaili.

Hranici desetiprocentního zisku atakují občanští demokraté. Ke stejnému výsledku se několikrát přiblížili Okamura se svým SPD a Piráti. Obě hnutí se podle analytiků do Sněmovny nejspíše dostanou díky protestním hlasům. Nad pětiprocentní hranici pro vstup do Sněmovny se pohybují TOP 09 a lidovci. Z ostatních uskupení mají k tomuto limitu nejbližší hnutí Starostové a nezávislí a Zelení.

Volby podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která bere v úvahu i sázkové kurzy, vyhraje ANO se ziskem 26,2 procenta hlasů. ČSSD získá 13,1 procenta, KSČM 11,6 procenta. ODS by měla mít 9,2 procenta hlasů, SPD 8,6 procenta a Piráti sedm procent. Pole budoucích sněmovních stran uzavírají TOP 09 s 6,6 procenta a KDU-ČSL s 5,2 procenta. Více než tři procenta by měli získat Starostové a Zelení.

Předvolební průzkumy o podpoře kandidujících stran budou moci být publikovány naposledy v pondělí. Od úterý až do uzavření volebních místností v sobotu ve 14:00 platí ze zákona zákaz jejich zveřejňování. Opatření má zamezit ovlivňování voličů na posledních chvíli.

Čtěte více z rubriky Volby 2017

Jízda tramvají, mítinky, koncert. Předvolební kampaň v Praze jde do finiše

Zítří si vás koupím. Politika přitahuje nové miliardáře

Já už jdu. Strach z migrace povolal do politiky i Františka Ringo Čecha

Kšaft umírající matky ČSSD

URL| <http://www.euro.cz/volby-2017/dozkoumano-volby-vyhraje-ano-ve-snemovne-bude-osm-stran-1377839>

Dozkoumáno: volby vyhraje ANO, ve sněmovně bude osm stran

15.10.2017 euro.cz str. 00 Volby 2017

Sněmovní volby podle průzkumů vyhraje dlouhodobě favorizované hnutí ANO. Vítězem voleb by mělo být i přes pokles voličské podpory. O druhé místo se zřejmě utkají ČSSD a KSČM, čtvrtá podle volebních modelů bude ODS. Ve Sněmovně nejspíš zůstane Tomio Okamura v čele svého nového hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), nováčkem bude Česká pirátská strana. Poslanecká křesla by podle většiny průzkumů měly uhájit také TOP 09 a KDU-ČSL.

Do Sněmovny by se v letošních volbách mohlo po čtvrtstoletí dostat znovu osm stran. Vyplývá to ze srovnání průzkumů, které agentury provedly od letošního června.

Hlasovat by podle průzkumů mohly podobně jako v minulosti tři pětiny voličů. Jen zhruba polovina z nich už má vybráno, kterou z kandidujících stran bude volit. Ostatní se rozhodují až v týdnů před volbami, výsledky voleb se tak mohou od volebních modelů lišit. I podle průzkumu společnosti Behavio a katedry sociologie Filozofické katedry Karlovy univerzity 51 procent voličů váhá, zda a komu dá hlas. Asi pětina voličů zůstane doma a jen 30 procent jich už má vybráno, komu dá hlas.

Zdroj: Kdovyhrajevolby.cz

Hnutí Andreje Babiše vede žebříčky voličských preferencí stabilně. Podle průzkumů z posledních měsíců ale jeho podpora klesla pod hranici 30 procent. Svě 'ano' chce říct hnutí ANO zhruba čtvrtina voličů, žádné jiné uskupení se na něj nedotahuje. Více než deset procent hlasů by podle průzkumů měli dostat sociální demokraté a komunisté, kteří spolu soupeří o pomyslnou stříbrnou medaili.

Hranici desetiprocentního zisku atakují občanští demokraté. Ke stejnému výsledku se několikrát přiblížili Okamura se svým SPD a Piráti. Obě hnutí se podle analytiků do Sněmovny nejspíše dostanou díky protestním hlasům. Nad pětiprocentní hranici pro vstup do Sněmovny se pohybují TOP 09 a lidovci. Z ostatních uskupení mají k tomuto limitu nejbližší hnutí Starostové a nezávislí a Zelení.

Volby podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která bere v úvahu i sázkové kurzy, vyhraje ANO se ziskem 26,2 procenta hlasů. ČSSD získá 13,1 procenta, KSČM 11,6 procenta. ODS by

měla mít 9,2 procenta hlasů, SPD 8,6 procenta a Piráti sedm procent. Pole budoucích sněmovních stran uzavírají TOP 09 s 6,6 procenta a KDU-ČSL s 5,2 procenta. Více než tři procenta by měli získat Starostové a Zelení.

Předvolební průzkumy o podpoře kandidujících stran budou moci být publikovány naposledy v pondělí. Od úterý až do uzavření volebních místností v sobotu ve 14:00 platí ze zákona zákaz jejich zveřejňování. Opatření má zamezit ovlivňování voličů na posledních chvíli.

Čtěte více z rubriky Volby 2017

Jízda tramvají, mítinky, koncert. Předvolební kampaň v Praze jde do finíše

Zítra si vás koupím. Politika přitahuje nové miliardáře

Já už jdu. Strach z migrace povolal do politiky i Františka Ringo Čecha

Kšaft umírající matky ČSSD

URL| <http://www.euro.cz/volby-2017/dozkoumano-volby-vyhraje-ano-ve-snemovne-bude-osm-stran-1377839>

Vadí mně, když se politici litují. Zvolili si to dobrovolně, říká politický komentátor Jindřich Šídlo

15.10.2017 irozhlas.cz str. 00

Luboš Vedral Zdroj

„Jako novinář zažívám už osmé volby. Viděl jsem už během kampaní ledacos a stále mě baví a beru je vážně. I celé volby. Když už to jde do finále, je toho moc. Říkám si, když vidím často politiky, kteří jsou starší než já, kde na to berou sílu. Záprah kampaně je obrovský. Sám – a to ji jen komentuji – toho mám večer plné zuby,“ říká novinář a politický komentátor Jindřich Šídlo, host Barbory Tachecí.

„Uvědomil jsem si to, když soupeřili v druhém kole prezidentských voleb v roce 2013 Karel Schwarzenberg a Miloš Zeman, oba sedmdesátníci. Říkal jsem si, v respektu vůči nim, jak je udržují v chodu. Muselo to být šilené. Myslím, že to kandidáti tehdy zvládli. Přišlo mně to ale už jako týrání seniorů,“ dodává.

Váš prohlížeč nepodporuje přehrávání audia.

Přehrát 00:00 / 49:03

Poslechněte si celý rozhovor s Jindřichem Šídlem

Zároveň k tomu ale poznamenává: „Vadí mně ale, když si politici stěžují, jak jsou přepracovaní, že nevidí rodinu a co jim to všechno vzalo. Ono jim to také mnoho dalo, usilují o naše hlasy, žádají o moc, vybrali si to dobrovolně.“

Psaní ve fofru

Otázku moderátorky Barbory Tachecí z Českého rozhlasu Plus, jaké je hlavní, publicisty opomíjené pravidlo pro psaní komentáře, její host nechává bez odpovědi. „To bohužel nevím. Myslím, že žurnalistice teď obecně škodí hrozný fofr, ve kterém se odehrává. Není to jinak možné, ale cítím, že jsme často rychlejší, než bychom být mohli a měli. Doba sítí a mimořádného spěchu může často ovlivnit kvalitu toho, co píšeme. Když jsem sám musel někdy v Hospodářských novinách reagovat textem na nějakou událost během půl hodiny, přišlo mi to potom jako výroba cviček,“ komentuje Šídlo neduhu současné novinářiny.

Sebeironie jako obrana

Podle novináře je dobré se pro život i práci obrnit sebeironií: „Dělám žurnalistiku už dvacet pět let a jsem na ledacos zvyklý. Když říkám, že mají být solidní hranice mezi novináři a politiky a mezi novináři a čtenáři, patří do toho i to, že musíte být ochotný občas něco přijmout, což není příjemné. Hrozně nemám rád, když mě někdo kritizuje, na facebooku nebo na twitteru, ale s tím nic nenadělám.“

Jindřich Šídlo

Novinář, redaktor a politický komentátor Jindřich Šídlo se narodil 21. října 1972 v Turnově. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od roku 1992 krátce pracoval v Českém deníku, devět let působil v týdeníku Respekt a v letech 2001 až 2005 byl členem redakce deníku Mladá fronta DNES.

Od listopadu 2005 do dubna 2009 vykonával funkci vedoucího redaktora domácího zpravodajství deníku Hospodářské noviny. Od května 2009 řídil domácí zpravodajství České televize a byl také jejím hlavním politickým analytikem. Od listopadu 2010 pracoval opět jako redaktor Hospodářských novin. V létě 2016 ohlásil odchod z pozice šéfredaktora politického zpravodajství a názorové sekce tohoto deníku a ke dni 1. září a přechod do vznikající redakce videozpravodajství na portálu Seznam Zprávy. Za svou žurnalistickou práci, zejména zaměřenou na oblast lidských práv, získal v roce 2007 novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky. V roce 2013 vyhrál Novinářskou cenu v kategorii Nejlepší komentář – psaná žurnalistika. Ve stejném roce byl také v anketě Tweet roku zvolen „Osobností roku“ českého Twitteru.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/vadi-mne-kdyz-se-politici-lituji-zvolili-si-dobrovolne-rika-politicky-komentator_1710151100_pla

Analýza průzkumů: Babišovi mizí voliči, Okamura a Piráti atakují ODS

15.10.2017 tyden.cz str. 00 Politika

- red -, ČTK

UVNITŘ ANKETA. Sněmovní volby podle průzkumů vyhraje dlouhodobě favorizované hnutí ANO. Vítězem voleb by mělo být i přes pokles voličské podpory. O druhé místo se zřejmě utkají ČSSD a KSČM, čtvrtá podle volebních modelů bude ODS. Ve sněmovně nejspíš zůstane Tomio Okamura v čele svého nového hnutí Svoboda a přímá demokracie, nováčkem bude Česká pirátská strana.

Sněmovní volby podle průzkumů vyhraje dlouhodobě favorizované hnutí ANO. Vítězem voleb by mělo být i přes pokles voličské podpory. O druhé místo se zřejmě utkají ČSSD a KSČM, čtvrtá podle volebních modelů bude ODS. Ve sněmovně nejspíš zůstane Tomio Okamura v čele svého nového hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), nováčkem bude Česká pirátská strana.

Anketa:

Půjdete na podzim k volbám?

Ano, budu volit ANO. 9%

Ano, budu volit ČSSD. 9%

Ano, budu volit KSČM. 9%

Ano, budu volit ODS. 9%

Ano, budu volit TOP 09. 9%

Ano, budu volit KDU-ČSL. 9%

Ano, budu volit SPD. 9%

Ano, budu volit STAN. 9%

Ano, budu volit Piráty. 9%

Ano, budu volit někoho jiné, než je v předchozí nabídce. 9%

Ne, nepůjdu volit. 9%

Poslanecká křesla by podle většiny průzkumů měly uhájit také TOP 09 a KDU-ČSL. Do sněmovny by se tak mohlo po čtvrtstoletí dostat znovu osm stran. Vyplývá to ze srovnání průzkumů, které agentury provedly od letošního června.

Hlasovat by podle průzkumů mohly podobně jako v minulosti tři pětiny voličů. Jen zhruba polovina z nich už má vybráno, kterou z kandidujících stran bude volit. Ostatní se rozhodují až v týdnů před volbami, výsledky voleb se tak mohou od volebních modelů lišit. I podle průzkumu společnosti Behavio a katedry sociologie Filozofické fakulty Karlovy univerzity 51 procent voličů váhá, zda a komu dá hlas. Asi pětina voličů zůstane doma a jen 30 procent jich už má vybráno, komu dá hlas.

Hnutí Andreje Babiše vede žebříčky voličských preferencí stabilně. Podle průzkumů z posledních měsíců ale jeho podpora klesla pod hranici 30 procent. Svě 'ano' chce říct hnutí ANO zhruba čtvrtina voličů, žádné jiné uskupení se na něj nedotahuje. Více než deset procent hlasů by podle průzkumů měli dostat sociální demokraté a komunisté, kteří spolu soupeří o pomyslnou stříbrnou medaili.

Hranici desetiprocentního zisku atakují občanskí demokraté. Ke stejnému výsledku se několikrát přiblížili Okamura se svým SPD a Piráti. Obě hnutí se podle analytiků do sněmovny nejspíše dostanou díky protestním hlasům. Nad pětiprocentní hranici pro vstup do sněmovny se pohybují TOP 09 a lidovci. Z ostatních uskupení mají k tomuto limitu nejbližší hnutí Starostové a nezávislí a Zelení.

Volby podle prognózy výzkumníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která bere v úvahu i sázkové kurzy, vyhraje ANO se ziskem 26,2 procenta hlasů. ČSSD získá 13,1 procenta, KSČM 11,6 procenta. ODS by měla mít 9,2 procenta hlasů, SPD 8,6 procenta a Piráti sedm procent. Pole budoucích sněmovních stran uzavírají TOP 09 s 6,6 procenta a KDU-ČSL s 5,2 procenta. Více než tři procenta by měli získat Starostové a Zelení.

Předvolební průzkumy o podpoře kandidujících stran budou moci být publikovány naposledy v pondělí. Od úterý až do uzavření volebních místností v sobotu ve 14.00 platí ze zákona zákaz jejich zveřejňování. Opatření má zamezit ovlivňování voličů na posledních chvíli.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/analyza-pruzkumu-babisovi-mizi-volici-okamura-a-pirati-atakují-ods_450383.html

Citát týdne

13.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník str. 02 Zprávy ze Slovácka

„Musím se přiznat, že mám slzy v očích a jsem dojat. Také pro mě se zde zhmotňuje sen spoluzakladatele **fakulty sociálních věd** Milana

Petruska.“ Novinář, moderátor a vysokoškolský pedagog Václav Moravec při odlévání částí žezla pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy

Žezlo pro Univerzitu Karlovu odlili na Slovácku

13.10.2017 Slovácké noviny - regionální týdeník str. 01 Titulní strana
(pb)

Na Slovácku, konkrétně v Popovicích a v Tupesích, odlili v sobotu podle návrhů velehradského sochaře Otmaru Olivy jednotlivé části žezla pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy, pro **fakultu sociálních věd**. Nechyběly u toho na dvě desítky fakultních pedagogů včetně současného i minulých děkanů v čele s moderátorem a pedagogem Václavem Moravcem. Za jejich přítomnosti spatřily světlo světa jednotlivé fragmenty metodou přesného lití v popovické firmě Přesné odlitky bratrů Silvestra a Antonína Dědkových i v tupeské slévárně společnosti ALUCAST Jarmila Cilečka.

Foto autor| FOTO: DENÍK/PAVEL BOHUN

Václav Moravec jinak

13.10.2017 Slováké noviny - regionální týdeník str. 02 Zprávy ze Slovákca

Editorial

H liníkové fragmenty svých návrhů odlévám u Jarmila Cilečka v Tupesích a ty bronzové v Popovicích u Dědků. Touto větou mě Otmar Oliva nasměřoval na sobotní lití částí žezla pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Bylo to už v létě, když mi ve svém velehradském ateliéru ukazoval jejich voskové návrhy. O to víc jsem se těšil na cestu do slévárny v Tupesích, kde jsem pak byl procesu lití přítomen s velkou skupinou pedagogů z Univerzity Karlovy, z nichž tím mediálně nejznámějším byl moderátor pořadu Otázky Václava Moravce. Překvapilo mě, nakolik jde o člověka tichého, který si očividně užíval atmosféru jednoho z momentů vzniku žezla, jehož byl jedním z hlavních iniciátorů. O to zajímavější bylo vnímat tohoto nesmlouvavého usměřovače politických debat v rozpoložení až téměř dojatého pozorovatele zrodu insignií své alma mater...

O autorovi| šéfredaktor

Foto popis|

Žezlo pro jednu z fakult Univerzity Karlovy vzniká na Slovákcu

13.10.2017 Slováké noviny - regionální týdeník str. 02 Zprávy ze Slovákca

PAVEL BOHUN

Autorem návrhu je sochař Otmar Oliva, insgnie odlévají v Tupesích a Popovicích.

Popovice, Tupesy – Na Slovákcu, konkrétně v Popovicích a v Tupesích, vznikly podle návrhů velehradského sochaře Otmara Olivy v sobotu jednotlivé části žezla pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy, pro **fakultu sociálních věd**.

„Mám z toho velmi dobrý dojem. Vše klaplo, jak mělo, nic se při lití nepoškodilo. Všech pět odlitků je v pořádku. Musím však přiznat, že takové obecnstvo, jaké tady dnes bylo, jsme už dlouho neměli,“ nechal se slyšet Jarmil Cileček. Nadšený byl také Václav Moravec. „Byla to úžasná práce a děkuju Otmaru Olivovi, Jarmilu Cilečkovi i Dědkovým z Popovic za jejich pomoc. Těžší část žezla z bronzu byla dnes odlita v Popovicích a ta lehčí, z hliníku, v Tupesích,“ poznamenal Václav Moravec.

Závěrečnou kompletaci čeká žezlo za několik dnů v Olivově ateliéru na Velehradě.

„Mám přichystané tři varianty fragmentů, poslední slovo a rozhodnutí, které se nakonec do žezla zakomponují, bude na Václavu Moravcovi a vedení fakulty,“ prozradil Otmar Oliva. **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy má pět kateder – ekonomii, komunikační studia, žurnalistiku, politologii, sociologii a mezinárodní teritoriální studie. Fakultní žezlo by mělo zdůraznit držení zeměkoule pěti prsty – symbolizujícími právě onu pěťici kateder. Zeměkoule bude vytvořená z polodrahokamu. Stříbrné prsty budou

sahající až dolů ke kořenům. Žezlo mělo být stříbřené, platinované a zlacené s úchopem vyobrazeným heslem Cognitio et Humanitas (Vědomost a lidskost). Na žezle nebude chybět podpis Milana Petruska, který fakultu po revoluci založil a na jehož památku to Oliva dělá.

Foto autor| Snímky: Deník/Pavel Bohun

Foto popis| ODLITKY částí žezla popisuje Otmar Oliva Václavu Moravcovi.

Ve volbách jde stranám o desítky milionů za hlasy

13.10.2017 Prima str. 03 18:55 Zprávy FTV Prima

Terezie KAŠPAROVSKÁ, moderátorka

Sněmovní volba, volby, to není jenom honba za mandáty a mocí, ale také honba za miliony do stranických pokladen. Politickým stranám a hnutím půjde už za týden o nemalé peníze.

Plné znění zpráv

Tomáš HAUPTVOGEL, moderátor

Od státu totiž dostanou jak příspěvek za každý hlas, který získají, tak také stálý každoroční příspěvek. Na povolení účtování se podíval reportér Zbyněk Zykmund.

Zbyněk ZYKMUND, redaktor

Kampaň je nákladná a stranické kasy bývají po volbách prázdné přitom právě úspěch ve volbách může stranickým pokladníkům udělat dvojnásobnou radost.

Michal ŽUROVEC, mluvčí ministerstva financí

Podle zákona mají politické strany nárok v podstatě na tři druhy příspěvků, jeden příspěvek je takzvaný příspěvek na mandát, který je ve výši 900 tisíc korun za každého poslance ročně.

Zbyněk ZYKMUND, redaktor

Jenže to není zdaleka všechno, kromě těchto 900 set tisíc za každý mandát získá strana, která ve volbách překročí aspoň tříprocentní hranici, stálý příspěvek 6 až 10 milionů korun ročně, a pak je tu ještě příspěvek na úhradu volebních nákladů.

Michal ŽUROVEC, mluvčí ministerstva financí

Ten je 100 korun za každý získaný hlas. Pakliže strana získá více než 1,5 procenta hlasů ve volbách.

Zbyněk ZYKMUND, redaktor

Tento příspěvek strany a hnutí obdrží od státu bezprostředně po volbách. Podle odborníků jsou tyto příspěvky pro strany, které nepřekročí pětiprocentní laťku pro vstup do sněmovny, životně důležité.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Není to nějaká horentní suma, ale ta strana prostě může nějak fungovat dál, pilovat program, snažit se získat nějaké členy a prostě působit.

Zbyněk ZYKMUND, redaktor

Příspěvky ze státního rozpočtu navíc všem stranám poskytují větší nezávislost na sponzorských darech a různých zájmových skupinách. Celkově hrají peníze od státu v účetnictví stran poměrně významnou roli. Strany dostávají kromě příspěvků za poslance také na příspěvky na mandát senátora nebo krajského zastupitele. Za loňský rok tak ČSSD inkasovala 128 milionů, komunisté 79 milionů a hnutí ANO skoro 69 milionů korun. Zbyněk Zykmund, Prima FTV.

Rakousko před volbami řeší aféru s falešnými profily na Facebooku. Největší šance má mladík Kurz

13.10.2017 irozhlas.cz str. 00

Sebastian Kurz Zdroj

Už jako čtyřicetiletý student se Sebastian Kurz stal prvním státním sekretářem na ministerstvu zahraničních věcí, kde byl odpovědný za integraci přistěhovalců. Média si z jeho jmenování kvůli věku utahovala, Kurz se ale rychle stal jedním z nejoblíbenějších politiků. V sedmadvaceti letech se stal ministrem zahraničí a ve svých jednatřiceti je favoritem v boji o nového kancléře.

Týden před českými volbami rozhodnou o svých poslancích Rakušané. V neděli budou v předčasných volbách volit 183 poslanců Národní rady. V řádném termínu by se hlasování uskutečnilo až na podzim příštího roku. K předčasným volbám vedly déle trvající neshody v koaliční vládě sociálních demokratů a lidovců.

Týden před volbami řeší Rakušané hlavně aféru Silberstein, ve které jde o dva falešné facebookové profily, které měly házet špínu na lídra lidovců Sebastiana Kurze. Problém je to hlavně pro sociální demokraty.

Aktuální politickou situaci v Rakousku a pravděpodobný výsledek rozebírá server iROZHLAS.cz s analytičkou Asociace pro mezinárodní otázky Zuzanou Lizcovou.

Zuzana Lizcová

Zuzana Lizcová je analytička Výzkumného centra Asociace pro mezinárodní otázky, zaměřuje se na německy mluvící země, jejich působení v mezinárodním kontextu a bilaterální vztahy s Českou republikou. Působí i jako externí pedagog na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Parlamentní volby se konají rok před řádným termínem. Proč?

Na nutnosti vyvolat předčasné volby se shodly všechny rakouské parlamentní strany letos v létě. Ty volby přicházejí rok před řádným termínem. Volební období rakouské Národní rady je pětileté, takže dvě strany velké koalice - lidovci a sociální demokrati - vládnou od roku 2013. Strany dospěly k závěru, že jejich další spolupráce v koalici už není možná.

Očekává se vítězství lidovců, které od jara vede Sebastian Kurz, ministr zahraničních věcí. Budou Rakušané volit spíše lidovce jako tradiční stranu, nebo osobnost Sebastiana Kurze?

Pokud se podíváme na preference Lidové strany (ÖVP - Österreichische Volkspartei, pozn. red.), tak od června, kdy je jejím předsedou Sebastian Kurz, vystřelily raketově nahoru. Ještě v minulém roce se preference strany pohybovaly kolem 18 % a nyní jsou na 33 až 35 %.

To znamená, že od chvíle, kdy Sebastian Kurz převzal vedení strany, tato strana výrazně posílila a pokud tyto předpovědi skutečně odpovídají voličským preferencím, tak Kurz skutečně volby vyhraje.

Lidovci jsou ve vládě přes třicet let, Kurz ale prezentuje stranu jako něco nového, změnil i vizuální styl a své jméno nechal napsat i do názvu kandidátky. Co podle vás stojí za „fenomémem Kurz“?

Kurzovi se podařilo ideálně spojit výhody tradiční velké lidové strany, to znamená její struktury a osobností v regionech, s fenoménem vlastní kandidátní listiny.

Snaží se prezentovat stranu jako něco nového, změnil stranickou barvu a vizáž propagačních materiálů a snaží se přivést na kandidátky ÖVP nové osobnosti, které do této doby v politice nepůsobily, nebo působily v řadách jiných politických stran. Třeba sportovce, vysoké úředníky a podobně.

A snaží se dodat své kandidátce punc lidového hnutí a v tom má spočívat ta obnova a rozdíl oproti tradiční lidové straně, která je mnohými vnímána jako zkostnatělá a zastaralá.

Má Kurzův styl něco společného se stylem Emmanuela Macrona?

Paralely mezi Kurzem a Macronem se nabízejí. Sebastian Kurz je podobně jako Emmanuel Macron mladým politikem, je mu pouhých 31 let a pokud by byl příštím rakouským premiérem, tak by byl úplně nejmladším premiérem v celé Evropské unii.

Snaží se vystupovat jako hlava lidového hnutí, ne tradiční politické strany a zároveň chce zavést zásadní změny ve společnosti, takže přichází s heslem změny a obnovy, podobně jako Emmanuel Macron.

Rakouský ministr zahraničí Kurz se stal šéfem lidovců. Podle průzkumů může být příštím kancléřem

Číst článek

Co nabízí Kurzova strana programově?

Z ekonomického hlediska je ten program velmi liberální, Kurz sází zejména na snížení daní a dalších odvodů, snížení byrokracie a snaží se také ve své klíčové otázce, kterou je imigrace, prosazovat velice tvrdé tóny.

A jak jsou na tom sociální demokrati za vlády kancléře Christiana Kerna? Média je ještě při loňských prezidentských volbách odepisovala. Pomohla jim výměna kancléře?

Krátkodobě sociálním demokratům ta výměna prospěla. Kern se stal určitou nadějí pro celou stranu, vystoupil s novým plánem na obnovu Rakouska a snažil se prosadit nový program zaměstnanosti a podobně.

Ale vůči Kurzovi má tu nevýhodu, že už vlastně déle než rok kancléřem je. To znamená, že nemůže říkat tak jako jeho sok, že doposud bylo všechno špatně a že je potřeba nastartovat radikální obnovu, ale musí se snažit prezentovat své vlastní výsledky a neshazovat je.

Takže dá se říct, že mu Kurz svou iniciativou vzal vítr z plachet? Neměl Kern Kurze předstihnout a vyhlásit předčasné volby sám?

Po bitvě je trochu každý generálem, takže dá se spekulovat o tom, co by se dalo udělat jinak... Politická scéna byla v posledním roce mimořádně rozvířená velice složitou volbou prezidenta, takže by asi nebylo úplně ideální, aby se do toho řešily ještě volby parlamentní.

Mluví se také o aféře Silberstein, která do voleb zasáhne. O co v ní jde?

Tal Silberstein je politický poradce izraelského původu, který pomáhal ve volebních kampaních v různých zemích světa, například i na Ukrajině a přibližně v posledních 15 letech pomáhal i rakouské sociální demokracii.

Christian Kern pokračoval ve spolupráci s ním až do letošního léta, kdy byl Tal Silberstein obviněn v Izraeli z praní špinavých peněz.

Poté se sociální demokracie rozhodla s ním spolupráci rozvázat a krátce na to vyšlo najevo, že Silberstein neměl jen nějaký konflikt se zákonem, ale s velkou pravděpodobností stál i za dvěma falešnými facebookovými profily, které očerňovaly Sebastiana Kurze.

Ty profily se snažily čtenářům vsugerovat dojem, že Kurz má rasistické nebo podobné pravicové extremistické názory. Tyto stránky jsou považovány za klasický případ špinavé kampaně s cílem očernit politického protivníka. Jaký vliv má ta aféra na předvolební situaci?

Pro sociální demokracii je to velice nešťastná aféra, i když se kancléř Kern velice brání podezření, že by o aktivitách Silbersteina cokoli věděl. Ale jistá část podezření na něm ulpěla. A zároveň je nepříjemné, že se v rámci předvolebního boje řeší aféra tohoto druhu, místo aby se řešila věcná témata – to určitě kancléři Kernovi také neprospívá.

Jak je na tom v současnosti populistická strana Svobodných?

Preference strany Svobodný (FPÖ) od loňského roku výrazně poklesly – o 10 %. Výzkumníci vychází z toho, že právě těch 10 % přešlo na stranu Kurzových lidovců. Takže zatímco před rokem vycházeli Svobodní jako vůbec nejsilnější rakouská strana, nyní musí mít obavu o to, zda se zvládnou dostat na druhé místo, nebo zda skončí na třetím jako obvykle v rakouských volbách.

A mají výhledově Svobodní možnost zasednout v nové vládě?

Je relativně pravděpodobné, že by mohla strana zasednout v budoucí vládě. Jako o nejpravděpodobnější variantě se mluví jako o spolupráci Svobodných s lidovci. Ty strany mají do značné míry velice podobné programy, ať už je to v otázkách migrace nebo v ekonomických otázkách.

Jaká jsou hlavní témata rakouských voleb?

Patří mezi ně ekonomika, přistěhovalectví, a potom poněkud nechtěně i ta velká aféra o očerňující kampani.

Jak se k problému k migraci a integraci staví hlavní politické strany?

Ty dvě pravicové rakouské strany, tedy lidovci a Svobodní, zastávají oproti třeba německým politickým stranám velice tvrdý kurz v imigrační politice. Obě se vyslovují proto, aby se zásadním způsobem krátily sociální dávky pro přistěhovalce, kteří už v Rakousku jsou. Obě strany hovoří o tom, že je nutné bránit vnější hranice státu a Evropské unie a vůbec posílit bezpečnost. Lidovci zásadně odmítají jakoukoli roli politického islámu v Rakousku, takže to tyto strany do značné míry sdílí.

Otevření vůči migraci ale nejsou ani sociální demokraté, kteří hovoří o tom, že by se pro různé skupiny, ať už by se jednalo o migranty nebo o uprchlíky, měla vytvořit záchytná centra v severní Africe, že by měl být nějaký limit pro přijímání nově příchozích v Rakousku a podobně.

Existují nějaká styčná předvolební témata s českou kampaní?

Trochu společné ty předvolební boje jsou v tom, že do nich zasáhly nepředvídatelné události. Hlavním tématem českých voleb, jak já to vnímám, nejsou věcné otázky, ale budoucí angažmá Andreje Babiše ve vládě a jeho hnutí ANO. A podobně se v posledních týdnech v Rakousku neočekávaně stala hlavním tématem aféra kolem Tala Silbersteina a teprve nyní se ten boj vrací k věcným tématům – v tom bych viděla paralelu.

A jak očekáváte, že volby dopadnou?

Předvolební průzkumy naznačují, že vítězem by měl být Sebastian Kurz se svými lidovci v nové podobě. Na druhém místě by mohla skončit sociální demokracie nebo Svobodní a potom s velkým odstupem za nimi figurují Zelení a neoliberalní Neos.

Ale není vůbec jisté, že i kdyby Kurz volby vyhrál, stane se kancléřem. Ještě bude záležet na tom, jak se strany domluví.

A co by ten pravděpodobný výsledek mohl znamenat pro Česko? Případně pro rozvoj spolupráce v tzv. slavkovském formátu Česko-Slovensko-Rakousko?

V současné době bylo výhodné, že na české i rakouské straně vedli vládu sociální demokraté, kteří si docela dobře na mezinárodním poli rozuměli. Z té scény zaznívá i to, že by Rakušané měli více podpořit ten slavkovský formát nebo intenzivněji spolupracovat se zeměmi Visegrádu, ale to se ukáže teprve až po volbách.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/rakousko-pred-volbami-resi-afery-s-falesnymi-profilu-na-facebooku-nejvetsi-sance_1710131111_haf

V PARLAMENTNÍCH VOLBÁCH SE BUDE HRÁT O 1,513 MILIARDY KORUN. TY SI STRANY ROZDĚLÍ NA STÁTNÍCH PŘÍSPĚVČÍCH. RVAČKA BUDE O KAŽDÉ PROCENTO, V PŘÍPADĚ MENŠÍCH STRAN O KAŽDÝ HLAS. I TEN TOTIŽ ZNAMENÁ STOKORUNOVOU ODMĚNU ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU.

Maximální strop na politickou kampaň byl zákonem stanoven na 90 milionů korun. Tuto hranici nesmějí strany překročit. Komu se ale ve volbách zadaří, se nad tuto laťku hravě dostane.

Vyplní-li se prognóza agentury Médea Research a hnutí ANO obdrží přes třicet procent hlasů, Babišova partaj zinkasuje za čtyřleté poslancování ze státní pokladny téměř půl miliardy. „Podle průzkumu Médea Research by vítězné ANO jenom na příspěvku na úhradu volebních nákladů získalo přes 144 milionů korun, za celé volby na všech příspěvcích téměř půl miliardy. Bohatě by tedy převýšilo devadesátimilionový limit na volební kampaň,“ potvrdil Matěj Trávníček, politolog z Institutu politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V plusu proti nákladům na kampaň skončí podle zmíněné prognózy také ČSSD. Ta by však devadesátimilionovou hranici překonala až po započtení příspěvku na mandát. Je totiž téměř jisté, že se ani zdaleka nepřiblíží volebnímu výsledku z roku 2013, kdy získala 20,45 procenta hlasů. Její hospodářské vyhlídky navíc halí do ponurých barev prohraný spor s advokátem Zdeňkem Altněrem, jehož dědicům má vyplatit 337 milionů korun.

Jestliže se na třetím místě se ziskem 10,92 procenta hlasů skutečně umístí komunisté, příspěvek na úhradu jejich volebních nákladů dosáhne 51,51 milionu korun. Celkem si KSČM za celé volební období, po započtení příspěvků za činnost a mandát, přijde na 183 milionů korun.

Největším překvapením bude zřejmě Pirátská strana (více na str. 9), již průzkum přisuzuje 10,66 procenta hlasu a těsné čtvrté místo. Ta by pak mohla počítat s tím, že první rok na veškerých příspěvcích obdrží 77 265 milionů korun (z toho 476 milionů za volební náklady) a za volební období celkem 166,2 milionu.

Tomia Okamuru a jeho SPD průzkum pasuje hned za Piráty. Za 6,61 hlasu by odpůrce EU inkasoval za celé volební období 106 milionů korun. Do poslaneckých křesel by také zasedla TOP 09, jež by ale proti minulým volbám značně ztratila na podpoře i penězích. Neuspěli by ani lidovci, kteří by získali jen 4,59 procenta. Podle politologů je poškodily nejen líbánky a následný rozchod se stranou Starostové a nezávislí, ale také kontroverzní výroky šéfa strany Pavla Bělobrádka na sociálních sítích. Například o „chcípání psů“ nebo neschopnosti samoživitelek najít si pořádné chlapy.

DOSPIVA OSTROUHÁ

Nové politické uskupení Realisté, které podporuje Marek Dospiva, miliardář a spolujednatel společnosti Penta, by obdrželo jen 0,8procentní podporu, což znamená nula korun. Miliardář by tedy svou investici zpátky nedostal.

Volební preference – září 2017

Model zahrnuje odpovědi respondentů, kteří řekli, že pokud by se volby konaly nyní, určitě by šli volit, a zároveň byli ochotni říct, kterou stranu by volili. Představují tedy odhad výsledku voleb, pokud by se konaly nyní.

Jak se počítají státní příspěvky

Státní příspěvek politickým stranám má tři složky. Předně jde o příspěvek na úhradu volebních nákladů. Každá strana, která ve volbách překročí hranici 1,5 procenta voličů, díky tomu obdrží stokorunu za jednotlivý získaný hlas. Stát stranám také každoročně vyplácí příspěvky na činnost a na mandáty. Na prvně zmíněnou dotaci mají nárok strany, jež obdržely alespoň tři procenta hlasů. Těm náleží šest milionů plus dvě stě tisíc korun za další 0,1 procenta hlasů až do výše pěti procent, nad tuto hranici se příspěvek už dále nezvyšuje. Tato politická uskupení si tak přijdou na částku mezi šesti a deseti miliony korun ročně. A konečně za každý poslanecký mandát získá strana každoročně 855 tisíc korun. Podle ekonomky Hany Lipovské nejsou tyto státní příspěvky pro náš rozpočet velkou zátěží. „Přepočteno na obyvatele jde o částku téměř zanedbatelnou – třicet devět korun ročně. Pouze členské příspěvky by v současnosti politické strany užívaly jen stěží. Státní příspěvky proto umožňují větší míru nezávislosti stran, které nemusejí být připoutané ke svým sponzorům,“ řekla Lipovská.

Kolik by inkasovaly politické strany podle aktuálních preferencí

Příspěvek	Příspěvek	Příspěvek	Celkem	Celkem za celé
-----------	-----------	-----------	--------	----------------

na úhradu volebních na činnost na mandát za první rok volební období
nákladů (v mil. Kč) (v mil. Kč) (v mil. Kč) (v mil. Kč) (v mil. Kč)

ANO 144,26 10 73,53 227,79 478,38
ČSSD 64,48 10 29,92 104,41 224,16
KSČM 51,51 10 23,08 84,6 183,83
Piráti 47,60 10 19,66 77,26 166,24
SPD 29,06 10 9,40 48,46 106,66
TOP 09 28,06 10 7,69 45,76 98,82
ODS 26,22 10 7,69 43,92 96,98
KDU-ČSL 21,65 9,18 – 30,83 58,37
STAN 18,06 7,66 – 25,72 48,7
SZ 17,03 7,22 – 24,25 45,91
Svobodní 10,52 – – 10,52 10,52

ZDROJ: POLITOLOG MATĚJ TRÁVNIČEK, VLASTNÍ VÝPOČTY

Foto popis|

KDYŽ SE ŘEKNE TANEČNÍ...

12.10.2017 Týdeník Květy str. 28 Rozhovor
Judita Bednářová

Rozhovor

Ve vzpomínkách mnohých mých vrstevníků jsou taneční spíše než jakousi romantickou kulisou dospívání značně stresovou záležitostí. – Upjatý taneční mistr, nešťastnice, na něž nezbyl partner, bodré vtípky na účet méně pohybově nadaných jedinců. I proto je dobře, že taneční mládnou. V Praze například pod taktovkou Jakuba Vavrušky, kterému stačilo jen pár let na to, aby vytvořil doslova novodobé taneční impérium...

** Jste vystudovaný novinář, Harapes ve vás zřejmě nedřímá, jak jste se tedy stal takhle úspěšným v tanečním byznysu?

Harapes sice možná ne, nicméně tanci a původně právě baletu se věnuji už od šesti let. Až na začátku puberty, když se mi kvůli němu začali kluci trochu posmívat, jsem s ním přestal. K tancování jsem se pak vrátil po svých vlastních tanečních na střední. Drželo mě až na vysokou školu, kde jsem ale ve druhém ročníku ukončil soutěžní kariéru a začal se naplno věnovat žurnalistice. Média mě bavila natolik, že jsem se tance úplně vzdal. Zcela přesvědčený, že nadobro.

** Co vás přimělo změnit plány?

Nebylo to tak úplně moje rozhodnutí. Začali za mnou zkrátka přicházet spolubydlíci z koleje. – Jéé, ty jsi tancoval, ukaž nám něco, nauč nás to. Během plesové sezony do mne tak dlouho šili, až jsem je opravdu začal učit nějaké kroky. A odtud byl jen kousek k tomu uspořádat kurzy pro spolužáky. No, a zájemců mezi vysokoškoláky přibývalo, z jednoho kurzu se staly dva, místo pokoje na koleji jsme si pronajali sál na konzervatoři. Pořád jsem si myslel, že jde spíše o legraci, a byl přesvědčený, že po prvním kurzu končíme. Jenže lidi byli nadšení a chtěli pokračovat dál.

** To už jste tušil, že z vás novinář nebude?

Ještě ne. Dokonce jsem po škole nastoupil do Lidových novin. Jenže taky jsem vedle toho hledal prostory, kde bychom mohli dál učit lidi tancovat. Náhoda mě přivedla do paláce Charitas na Karlovo náměstí. V té době tady skončila jedna taneční škola a uvolnila zdejší sály. Zariskoval jsem. Začínali jsme na dvou dnech v týdnu, pak už šlo o čtyři dny a dnes se tu konají kurzy každý večer od pondělka do neděle.

* * Nedovedu si představit, jak mohl mladý kluk vstoupit do značně konkurenčního prostředí, s po desetiletí zavedenými školami a ostřílenými jmény, jako Oplť či Unger... A úspěš.

Pomohlo mi více věcí. Jednou z nich byl fakt, že mnozí ti známí taneční mistři opravdu vedli školy třeba třicet, čtyřicet, padesát let. Ale vedení kurzů se za to půlstoletí vůbec v ničem nezměnilo. Stejně, jako učili v roce 1960, učili i v roce 2005. Mladé lidi už často neoslovovali.

My jsme vsadili na to, že budeme jiní. A že si o nás budou mladí mezi sebou vyprávět a přijdou k nám. Tahle naše taktika se osvědčila. Každý další rok jsme měli víc zájemců než v roce předchozím.

* * Jak jste se dostal od sálu na Karlově náměstí k prestižním prostorám Obecního či Slovanského domu?

Jakmile jsem si byl jistý, že kurzy jsou úspěšné, poohlížel jsem se dál. Uvědomoval jsem si, že pokud se chci dostat do první ligy, potřebuji i nějaký prestižní historický sál v centru Prahy. Přišel jsem tedy do nově zrekonstruovaného Slovanského domu, kde měly taneční kdysi velkou tradici, která byla ale rekonstrukcí na nějakou dobu přerušena. V okamžiku, kdy jsem poprvé zaklepal na dveře, tam žádná škola nepůsobila. Nabídl jsem svoji představu a domluvil se na ní s pronajímatelem. Totéž se mi o pár let později podařilo také v Obecním domě. Před dvěma lety jsme navázali spolupráci i s palácem Žofín, dnes tedy pořádáme kurzy už ve třech prestižních sálech v centru Prahy.

* * Kdy jste se nadobro rozloučil s mediálním světem?

Tři roky po škole. Už jsem věděl, že nevládnou dělat najednou novinářinu i tanec. A měl jsem jasno, co nakonec zvítězilo.

* * V téhle chvíli pořádáte na 45 paralelních tanečních kurzů v různých úrovních. Jak velká je vaše škola?

Je nás dohromady 15 lektorek a lektorů, pomáhá nám tým asistentů, techniků... V hlavní sezoně se na chodu školy podílí okolo stovky lidí.

* * Tohle všechno vzniklo z jednoho studentského hecu?

Dá se to tak říci. Zatím to zvládáme a hlavně nás ta práce neuvěřitelně naplňuje a baví.

* * Bavily vás vaše vlastní taneční? ** Bavily. Vzpomínám na ně moc rád. I když uznávám, že jsem možná výjimka...

* * No právě.

Já vím. Rozumím těm, co mají z tanečních tak trochu trauma, a snažím se o to, aby od nás s ničím takovým neodcházeli. Ale i dnes, když probíhá na začátku lekce úvodní volenka, tak se na ty slečny nebo mladé muže dívám, jak čekají, kdo je přijde požádat o tanec, a říkám si, že bych zrovna teď nechtěl být v jejich kůži! V 16 letech, kdy budujete svoji identitu, to samozřejmě stres je. – Přijde pro mě někdo? Zbude na mě někdo? Dříve navíc bývalo běžné, že taneční mistr někoho vytáhl doprostřed parketu a poručil, ať to ukáže ostatním. To hlavní, o co jsem od začátku usiloval, bylo právě jakési uvolnění a pohoda. Aby nikdo neměl z tanečních trauma. Naopak. Musí si z nich odnést co nejpříjemnější zážitky.

* * Ono se to ale nemusí vždy podařit. Každý jsme jiný...

Samozřejmě. Někdo je introvert, těžko se seznamuje, navazuje kontakty, komunikace v páru je pro něho stresující. A zrovna tohle je věc, kterou já ze své pozice jen velmi obtížně ovlivním. Ale co ovlivnit lze, pro to se snažím dělat maximum.

* * Co jste chtěl dělat jinak?

Změnit od začátku přístup. Od lidí, kteří chodili do tanečních ve škole působící tady před námi, vím, že během jejich lekcí seděl na pódiu starý obézní pán a řval na účastníky kurzů, jaká jsou nemehla, jak se neumějí chovat... Do toho běhali asistenti a lovili tanečnický, kteří před nimi utíkali, a naháněli je zpátky do sálu. Já to

dělám obráceně. Snažím se ukázat, že tancování je krásné, že je to dovednost, kterou stojí za to umět, a je na každém z nich, aby si to přebíral a sám se rozhodl, zda se něco z toho chce naučit.

**** Zabírá tahle taktika?**

Věřím, že ano. Stejně jako mnoho jiných škol pořádáme závěrečné plesy v Lucerně. A zdejší personál mi několikrát řekl: „Víte, co je u vás jiné? Máte pořád plný parket. A děti tancují samy od sebe. Na jiných plesech stráví většinu plesu u baru a asistenti je na parket musejí honit.“ Nevím, proč tomu tak je, ale těší mne to, je to asi ta nejlepší odměna, kterou můžete od svých studentů dostat. Opravdu míváme plný parket. Snažíme se je zaujmout a nadchnout bez nucení a násilí, což zřejmě opravdu zabírá.

**** Jak máte ošetřené to, že pro někoho nikdo nepřijde, že někdo nezůstane sedět?**

Snažíme se mít ve všech kurzech vyrovnaný počet dívek a chlapců. Ale neovlivníte, jestli někdo neonemocní nebo nezůstane doma, aby se učil na písničku. I když to máte přesně jedna ku jedné, vždycky se něco vyskytne a někdo chybí. Pokud zůstane stát 10 lidí, je to samozřejmě lepší, než když zbude jeden a říká si, proč zrovna já... Každopádně ti, na které nezbyl partner, jdou na střídačku a tam se jich ujmou asistenti, kteří s nimi pak tancují. Já na začátku vždycky na tuhle možnost upozorňuji s tím, že o nic nejde, protože k těmto situacím běžně dochází. Snažím se je v tomhle smyslu zbavit obav. Nicméně je to i pro mě zdrojem stresu. Vždycky sleduji, kolik lidí nepřišlo a jak se situace asi bude vyvíjet.

**** Je to pro vás ta největší obava?**

Větší noční můru mám z techniky – aby hrála hudba, fungovaly mikrofony, světla... Aby všechno klapalo. O účastníky kurzů takový strach nemám. Jsou skvělí a obvykle si poradí.

**** Z čeho mají oni největší stres?**

Z odmítnutí. Kluk je domluvený s holkou, že budou tančit spolu. Jenže jak se všichni během volenky rozejdou pro partnery, tak ho někdo předběhne a přijde pro dívku dřív. Ta ho však odmítne, protože čeká na jiného. My sice říkáme, že je to nespolečenské, že se to nedělá, ale občas k podobným situacím dochází. Pro někoho mohou být velmi nepříjemné. Stejně jako zmíněné chvíle, kdy někdo zůstane bez partnera.

**** To chápu. Dodnes vidím ty chudinky holky, co postávaly v koutě, zatímco ostatní vířili sálem...**

Tohle je častý stereotyp. – Chudinky holčičky, nikdo pro ně nepřišel. Jenže ono je to dnes v mnoha případech naopak, a hůř to nesou kluci. V těch šestnácti bývají mnozí emočně nezralejší, řada chlapců jsou citlivější duše než dívky.

**** Lze uprostřed toho šrumce zažít nějaké hezké chvílky?**

Krásných situací zažíváte hodně. Nejhezčí je, když vám přijdou poděkovat. Často se mě lidi ptají, jak to s těma pubertákama zvládám. Panují mýty, ostatně jako v každé generaci, jak jsou tihle mladí hrozní. Já si to nemyslím. Alespoň vzorek, který přichází k nám do tanečních, jsou inteligentní, milí, slušní lidé. Samozřejmě, že se chovají jinak, než se chovali jejich rodiče a prarodiče. Jsou otevřenější, sebevědomější a jednají hodně na rovinu. Do očí vám řeknou, co si myslí. Dobře také poznají, když se s nimi hraje levá. Chováte-li se férově, vystupují férově taky. Když vidí, že je do něčeho nenutíte, nesnažíte se s nimi manipulovat, není žádný problém. Setkávají-li se s úctou a respektem, dokážou to moc hezky vrátit. Na závěrečném plese se s vámi přijdou vyfotit, udělají si selfíčko, poděkují. To jsou chvílky, z nichž žijete celou další sezonu.

**** Je v tanečních prostor si s někým individuálně promluvit? Když si třeba všimnete, že má nějaký problém?**

Kdykoli za mnou může někdo přijít a poradit se. Hodně účastníků kurzu mi třeba píše na Facebooku. Kromě mě jsou v sále asistenti, my všichni hlídáme a samozřejmě si případně řekneme: Hele, tam je holka, která má nějaký problém, a jdeme ho s ní nenápadně vyřešit. Každý rok se v tanečních objeví někdo, kdo má nějaký fyzický, případně mentální handicap – kluk bez ruky, dívka po obrně, nevidomé děvče. Vzdor svému postižení nechtějí přijít o zážitek z tanečních. Rodiče to se mnou před tím obvykle konzultují, mají mnohdy

obavy. Jenže moje zkušenost je taková, že právě k těmto lidem se ostatní chovají moc hezky. Vidíte, že se třeba domluví parta kluků, střídají se a s dotyčnou tancují, aby zrovna ona nezůstala stát...

**** Jaké máte zkušenosti s rodiči? Ještě jsou běžná „garde“, kdy maminky se spokojeným úsměvem pozorovaly, jak se dítě potí na parketu?**

Dříve bylo nemyslitelné, aby dívka přišla sama bez matky. I dnes máte maminky, které si nenechají ujít ani jedinou lekci. Ale většina rodičů to tak neprožívá, a když děti chodí ve čtrnácti na diskotéky, proč by nemohly samy do tanečních?

Někteří rodiče přijdou třeba až na závěrečný ples.

**** Kolik šestnáctiletých dnes chodí do tanečních?**

Méně než před takovými 30 lety, což je dané i méně početnými populačními ročníky. Každopádně vezmeme-li poslední roky, pak se účast procentuálně lehce zvyšuje. Asi 65 procent do tanečních jde, 35 procent nejde. Ale hodně to závisí na škole, kterou studují. Do tanečních chodí 95 procent gymnazistů. Ale jen pět procent učňů ze středních odborných učilišť. Studenti ze zdravotních a obchodních škol či různých lyceí většinou chodí, ale určitě ne v takové míře jako gymnazisté.

**** Proč by měli mladí chodit do tanečních?**

Taneční nejsou jen o vztahu k tanci, ale i o vztahu ke vzdělání. Možná ještě významnější. Mnohem větší smysl totiž mají v osahání si společenských situací. Chlapci mají na sobě často poprvé v životě sako, kravatu a košili, dívky společenské šaty a lodičky. Tím si zvykají na novou společenskou roli, kterou hrají. U maturity nebo u přijímaček na vysokou školu se pak cítí mnohem lépe než člověk, který měl na sobě oblek jednou v životě. Ten, co v něm strávil 30 večerů, si je mnohem jistější. K sebejistotě ve společnosti vám pomohou i základy etikety.

**** Dokážete naučit lásce k tanci úplné dřevo, pro které jsou taneční největší otrava v životě?**

Zažil jsem mnoho situací, kdy jsem podobné lidi opravdu zlomil. Klasický případ u dospělých: Na první lekci, obvykle po Vánocích, přijde pár. Manželka dlouhou dobu přemlouvala manžela, ať s ní chodí na taneční kurzy, on odmítal, ona mu dá nakonec poukaz k Vánocům, aby ho konečně donutila. On ve slabé chvíli, na Štědrý večer, tedy slíbí, že ano. Pátého ledna už tak nadšený není, ale řekne si, že jednou to vydrží, a už nepůjde. Přijdou sem, muž si dá na baru panáka na kuráž a pak vás pozoruje, s ostychem nebo dokonce s despektem. Jak tak ale hodina pomalu pluje, tak vidíte, že jsou najednou uvolněnější a nakonec odcházejí s úsměvem. Často za mnou v závěru přijdou a jsou nejnadšenější ze všech. Tím nechci říci, že je tanec pro každého. Ale může být i pro někoho, kdo je přesvědčený o úplném opaku.

**** Jaký tanec dělá největší problémy?**

Slowfox, ten je snad technicky vůbec nejnáročnější. V rámci základního tanečního kurzu pak valčík. Je rychlý, točí se u něj hlava. A taky polka.

**** Ta je snad jednoduchá, ne?**

Tam je jiný problém. Děti k ní mají, už kvůli té hudbě, často odtažitý vztah. Nemají ji rádi.

**** Má smysl dnes polku v tanečních vůbec ještě učit?**

Také jsem o tom mnohokrát přemýšlel. Vždycky, když ohlásím polku, ozve se ze sálu nespokojené mručení. Na ostatní tance reagují pozitivně. Jenže polka je náš jediný český národní tanec, který se stále ještě tančí, a znát alespoň jeho základy asi patří k všeobecnému kulturnímu vzdělání. Kdybychom ji neučili, bude to nést nelibě i spousta rodičů.

**** Jaký tanec dnes mají mladí v tanečních nejraději?**

Jive. Mambo nebo salsu. Také čaču a waltz.

* * Zohledňujete v tanečních sexuální orientaci účastníků?

V kurzech pro dospělé spolu občas dvě ženy nebo dva muži přicházejí. V klasických tanečních pro mládež se to občas stává také. Slečna třeba přijde v obleku a kravatě. Respektuji to. Samozřejmě, že mě napadají obavy, že s ní holky nebudou chtít tancovat, protože je holka, a kluci zase proto, že je oblečená jako kluk. Ale zrovna teď jsme měli podobný případ, a je vše v pohodě. Chodí se třídou, kde ji znají, mají ji rádi, tak úplně bez problému tancuje s klukama.

O záměru

„My jsme vsadili na to, že budeme jiní. A že si o nás budou mladí mezi sebou vyprávět a přijdou k nám.“

O stresu

„Když probíhá na začátku lekce úvodní volenka, tak se na ty slečny nebo mladé muže dívám, jak čekají, kdo je přijde požádat o tanec, a říkám si, že bych zrovna teď nechtěl být v jejich kůži.“

Do tanečních chodí pětadevadesát procent gymnazistů. Ale jen pět procent učňů ze středních odborných učilišť.

TAK ŠEL ČAS

1981

Narodil se v prosinci.

1986

Začal chodit na balet.

1997

Absolvoval své první taneční a začal se věnovat společenskému tanci.

2003

Založil taneční školu (původně se jmenovala Baila, od roku 2005 pak Vavruška).

2005

Absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK.

2008

První kurzy ve Slovanském domě. 2012 Narodila se mu dcera Terezie.

2015

Narodil se mu syn Ondřej.

2016

Obnovuje tradici tanečních na Žofíně. Snažím se ukázat, že tancování je krásné, že je to dovednost, kterou stojí za to umět a je na každém z nich, aby si to přebral a sám se rozhodl, zda se něco z toho chce naučit.

Foto autor| Snímky Jaroslav Jiříčka a archiv J. Vavrušky

Foto popis| Taneční pro středoškoláky jsou české specifi kum. Dnes je absolvuje na 65 procent šestnáctiletých

Na žezlo jsme se na fakultě složili. Nakonec jsme na něj vybrali 700 tisíc korun

11.10.2017 Slováké noviny - regionální týdeník str. 08 Slovákco / Mimořádná událost
PAVEL BOHUN

Novinář, moderátor a pedagog VÁCLAV MORAVEC pro Deník:

Jedním z přítomných u lití fragmentů žezla **Fakulty sociálních věd** UK a zároveň také spoluiniciátor realizace jeho vzniku byl televizní moderátor, redaktor a vysokoškolský pedagog Václav Moravec. Ten se o své dojmy podělil se čtenáři Deníku.

* Co říkáte na větu Jarmila Cilečka, že i ten nejsložitější a nejnáročnější odlitek na který jsme dnes pyšní, má životnost zhruba 20 let. Po této době je přístroj, ve kterém je tento hliníkový odlitek již zastaralý a jeho životnost končí. Naopak odlitky z hliníku pro Otmara Olivu, sakrální věci, insigne, přežívají pokolení.

Mám slzy v očích a jsem dojat. Pro mě se zde zhmotňuje sen spoluzakladatele **fakulty sociálních věd** Milana Petruska.

* Vznik žezla umožnila také finanční sbírka na fakultě i mezi jejími příznivci...

Je to tak. Mám velkou radost z toho, že naši absolventi, studenti, kolegové a pedagogové vybrali nakonec zhruba 700 tisíc korun na to, aby **fakulta sociálních věd** po 26 letech to fakultní žezlo dostala. Sbírkou jsme spustili někdy v dubnu a do 19. května jsme měli čas na to, abychom vybrali půl milionu korun. Tyto peníze měly pokrýt náklady na odlévání, návrh Otmara Olivy, použité polodrahokamy, jimiž bude žezlo osázeno a pak postříbřeno, pozlaceno a platinováno.

* Proč fakulta na vznik žezla neuvolnila peníze ze svého rozpočtu?

Protože jsme chtěli do procesu vzniku žezla vtáhnout naše absolventy i akademickou obec. Pospolitost a komunita tak lépe fungují. Sbírkou žila celá fakulta. Prostě jsme chtěli, aby to žezlo věnovali fakultě naši absolventi, studenti a její zaměstnanci, než aby bylo placené z rozpočtu fakulty a ze státních příspěvků.

* Nepochyboval jste o tom, zda se vám tu sumu podaří shromáždit?

Ne, ale stejně během té sbírky mi v hlavě hlodal červíček, a tak jsem hodinu co hodinu sledoval web, kolik to aktuálně háže (smích).

* Proč při výběru autora návrhu padla volba na Otmara Olivu?

To byl sen pana profesora Petruska, otce a spoluzakladatele **fakulty sociálních věd** v roce 1989. Ten zmínil jméno Otmara Olivy už v roce 1993. Oni byli přátelé. Bylo tak logické, že jsme zavolali Otmarovi na Velehrad a řekli mu, že se pokoušíme zhmotnit sen jeho, pana profesora Petruska i nás na fakultě. A jeho reakce? Tou byl údiv, že žezlo ještě nemáme. Pro něj to byl především jeho slib Milanu Petruskovi, že pokud vedení fakulty bude chtít, on žezlo **fakultě sociálních věd** udělá. Je škoda, že se toho Milan Petrussek nedožil. Já ale věřím, že se na nás tady dnes dívá shora.

Foto autor| Foto: Ludmila Briskorinová

Foto popis| U ODLÉVÁNÍ. Václav Moravec (vlevo) a Pavel Bohun.

Ostré reakce na projev M. Zemana

11.10.2017 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Projev českého prezidenta Miloše Zemana před Parlamentním shromážděním Rady Evropy k situaci na Ukrajině vyvolal rozhořčené reakce, jak v České republice, tak na Ukrajině. Zeman označil ruské obsazení Krymu za hotovou věc a doporučil Kyjevu, aby vyjednával s Moskvou o kompenzacích. Protiruské sankce považuje za nefunkční. Česká vláda podle ministra kultury Daniela Hermana tyto postoje odmítla, protože jsou v rozporu s politikou kabinetu. Ukrajinská diplomacie názor Miloše Zemana označila za absolutně nepřijatelné. Prezidentovým projevem se dnes bude zabývat i Senát. V tuto chvíli by měl mluvit před Parlamentním

shromážděním Rady Evropy i ukrajinský prezident Petro Porošenko. Já jenom dodám, že naši žádost o rozhovor vedoucího zahraničního odboru prezidenta Rudolfa Jindráka, tak ta byla odmítnuta s poukazem na to, že pan Jindrák nebude komentovat prezidentovy výroky. Na lince je Karel Svoboda, odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Překvapila vás ta ostrá reakce na prezidentův projev jak z české tak z ukrajinské strany?

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, tak on mě nepřekvapil, nepřekvapily ani ty výroky, ani, ani ta reakce. Ono řekněme, že prezident mluví o tom, že tedy, že tedy ta, to obsazení Krymu už je hotové, a poměrně dlouho, v tom žádná novinka není. Novinka je pouze v té kompenzaci a to, že jaksi to odmítla Ukrajina, ale i čeští politici, tak to je vcelku, vcelku logické. Ono zajímavé je, že...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Proč je to logické podle vás?

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože jaksi Ukrajina samozřejmě nebude, nebude prodávat část svého území a z hlediska českých politiků je to prostě narušení dosavadní, dosavadní politiky, navíc, navíc politiku opravdu neurčuje prezident podle toho, jak se vyspí, čili, čili to je, to je ten základní, základní problém a ta základní výhrada a říkám, bylo by, šlo by to proti závazkům i vůči, vůči spojencům.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Nemá ale pravdu prezident Zeman v tom, že ruské sankce jsou nefunkční?

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak oni nejsou nefunkční. Ono je otázka, co se, co od nich můžete čekat. Nikdo už v době, kdy byly zaváděny, tak si nedělal iluze o tom, že se zavedou sankce a Rusko řekne: Ó, pardon, my jsme nevěděli, že vám to bude vadit a tady máte zpátky Krym. To nečekal opravdu nikdo. Ale ty sankce prostě říkají: vy jste udělali nějaký zločin, a ten, za ten zločin následuje trest. Takže je to i jakési vyjádření nevole nad tím, jo. Čili, čili ono to, že nefungují, je velmi velká zkratka.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No ale v čem jsou tedy funkční? Jenom v té deklaraci nějakého postoje anebo vedou i k nějakým změnám? Dejme tomu v ruské politice, když ne k takovým, jak jste říkal, na začátku tedy, ne k tomu, že by Rusko stáhlo z Krymu.

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě ono Rusko rádo, rádo říká, že mu vůbec nevadí, ale kdyby mu vůbec nevadily, tak se tolik nesnaží, aby byly zrušeny, že jo. A oni v tudle chvíli, nebo, nebo Rusko je stále v té fázi, fázi zatvrzení, že oni udělali všechno správně a vlastně i ten dialog, který si představují, tak je ve stylu, ve stylu, že Evropa přijde a řekne: Pardon, my jsme se spletli a vy jste udělali všechno správně. Jo? Čili, čili...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A nakolik, promiňte, že vás přerušuju, ale nakolik tedy protiruské sankce opravdu poškozují ruskou ekonomiku?

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To vám nikdo přesně nespočítá. Na druhou stranu může tu, máme ukazatele, které určitým způsobem jsou, jsou něco vypovídají a to je třeba, třeba věci typu kvalita potravin, potravin v Rusku, kde, která podle samotných ruských úřadů výrazně poklesla. Je to samozřejmě, jestliže místo, místo potravin, které dovážíte, a tady mluvím o ruských protisankcích, které dovážíte ze zahraničí a, a jaksi jsou vystaveny i té evropské konkurenci a oni se prodávají na ruském trhu, prodáváte něco, co vlastně nebylo, nebylo před tím těmto potravinám schopno konkurovat, tak logicky ta kvalita klesá a samozřejmě...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jaký ještě se chci zeptat, promiňte, že vás opět přerušuju, ale jaký dopad mají sankce na postavení vládnoucích politiků v Rusku? Miloš Zeman soudí, že přispívají k mentalitě obležené pevnosti, ale jenom vůdcům podobných států zvyšují popularitu.

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takhle, ony samozřejmě, samozřejmě v tomhle tom směru přispívají, ale oni by využili prakticky čehokoliv. Pokud by žádné sankce nebyly zavedeny, tak by byl, tak by se tím řeklo: je vlastně všechno v pořádku. A to už nastalo po Gruzii v roce 2008 a nemám pocit, že by teda, tedy Rusko nějak svoji rétoriku měnilo, navíc on ten program zbrojení a, a daleko větší asertivity i snahy ukazovat na to, jak je Západ obkličuje, to není, není v souvislosti s Krymem. To už u nich funguje daleko, daleko z dřívější doby.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik Karel Svoboda, odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vám děkuji. Na shledanou.

Karel SVOBODA, odborník na Rusko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji. Na slyšenou.

Do poněkud absurdní situace se posunuly separatistické ambice Katalánska

11.10.2017 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

Jiří HOŠEK, moderátor

Do poněkud absurdní situace se posunuly separatistické ambice Katalánska. Posuďte sami. Titulek dnešních New York Times hlásá: "Španělsko se ptá Katalánska, vyhlásili jste nezávislost anebo ne?" V tomto směru skutečně panují pochybnosti, co že se to včera večer katalánské vedení vlastně pokusilo učinit? List El Mundo to označil za frašku a vydírání. Španělský premiér Mariano Rajoy uvedl, že ať tak, či onak, jeho vláda prý chce postupovat, citují: "Odpovědně a opatrně." Jenže současně se vznáší vzduchem hrozba použití článku 155 španělské ústavy, který otvírá možnost pozastavit katalánskou autonomii. Michael Romancov je politický geograf z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky moc, že sis našel čas. Hezké odpoledne.

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezké odpoledne.

Jiří HOŠEK, moderátor

Jak ty osobně interpretuješ ten krok katalánského premiéra Puigdemonta, který vlastně podepsal deklaraci nezávislosti, aby vzápětí její platnost pozastavil s cílem navázat další dialog s Madridem. Byla to taková úlitba pro obě strany?

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pravděpodobně ano. Můj první pocit, když jsem se o tomhle tom dočetl, byla v zásadě úleva. Protože si myslím, že ta situace se mohla velmi rychle vyhrotit. Tohle poskytuje oběma těm stranám prostor pro vyjednávání. Problém ovšem je, že ten prostor pro vyjednávání tam byl od samého začátku, kdyby bývala ta katalánská vláda nesáhla k tomu, k čemu se ve skutečnosti uchýlila. To znamená k tomu vypsání toho takzvaného referenda.

Jiří HOŠEK, moderátor

Může si ale španělský premiér Rajoy za téhle situace sednout s katalánskou protistranou, s katalánskými separatisty k jednacímu stolu? Nezkompromitovalo by ho to? Protože třeba Ignacio Gorrillo, což je bývalý státní žalobce, řekl dneska v rozhlasu, že se nesmí vyjednávat se zločinci.

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, to je samozřejmě velice silné vyjádření. Já bych rozhodně souhlasil s tím, ač nejsem ústavní právník, že podle mého soudu katalánská regionální vláda prostě překročila své kompetence. Nicméně je otázka, jestli to přímo označit termínem zločin. Každopádně se domnívám, že úkolem politiků je maximálním způsobem vlastně uklidňovat situaci. A že jednání je jaksí tím nejlepším nástrojem. Další otázkou ovšem je, jestli si Katalánci budou ochotni sednout k jednomu jednacímu stolu se španělským ministerským předsedou. Protože pokud je mi známo, tak Katalánci vlastně tam chtějí mít nějakého toho před..., toho zprostředkovatele, protože prý vlastně nechtějí s Madridem přímo vyjednávat.

Jiří HOŠEK, moderátor

Samozřejmě pro oba lídry, pány Rajoye a Puigdemonta je strašně moc v sázce politicky. Veřejnost jim doslova visí na rtech. Říkali jsme v našem vysílání, že ti radikální separatisté v Katalánsku vlastně svého premiéra označili za zrádce. Protože čekali mnohem víc. Ale mohl on vlastně v téhle situaci reálně udělat něco víc?

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že každý, kdo se opře o nějaký extrém, tak si koleduje o šílený průšvih v okamžiku, kdy ten extrémně formulovaný požadavek potom není schopen převést do reality. To je pravděpodobně to, co se teď stane katalánskému ministerskému předsedovi. A on s tím mohl, respektive měl počítat. Takže v tomto ohledu, abych tak řekl, dobře mu, dobře mu tak. A jakým způsobem se ta situace dál bude řešit nebo nebude řešit, netroufám si vůbec odhadnout. Jenom mohu zopakovat to, co už jsem říkal, doufám, že nakonec ty strany sednou k jednomu stolu a budou spolu vyjednávat.

Jiří HOŠEK, moderátor

Co by se, Michale, stalo vlastně z pohledu politické geografie, z pohledu mezinárodního práva, a takové případy už samozřejmě byly, kdyby Katalánsko proti vůli Madridu skutečně natvrdo vyhlásilo samostatný stát. Což by bylo pochopitelně sebevražedné. Dokážu si představit, že by se asi našlo pár nějakých vesměs obskurních zemí světa, které by Katalánce uznaly.

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já to řeknu takhle. Z pohledu politické geografie se vlastně nemusí stát nic. To, že státy vznikají a zanikají, to, že se mění státní hranice, to je věc, která je pro Evropu minimálně, a já si myslím, že pro celý svět, ale pro Evropu minimálně, je to věc zcela standardní. Otázkou samozřejmě je, za jakých podmínek. A tam souhlasím s tou druhou částí té tvé otázky, že v tento okamžik by to bylo sebevražedné, protože zatím žádný evropský stát nedeklaroval ani náznakem ochotu tu katalánskou nezávislost uznat. V ten okamžik by se tedy Katalánsko, dejme tomu, mohlo ocitnout v situaci, že by deklarovalo svoji nezávislost, dejme tomu, že, a to už je prostě

spekulace ve spekulaci, že by se Španělsko rozhodlo nepoužít fyzickou sílu, to znamená, nedošlo by tam k otevřenému vojenskému u konfliktu a došlo by k nějaké izolaci toho regionu. Což by pro něj samozřejmě bylo obrovsky problematické. Mně by to ze všeho nejmíc asi připomínalo situaci, kde samozřejmě byly jiné ty vnější podmínky, ale situaci, kdy v roce 1965 bývalá britská kolonie Jižní Rhodésie provedla takzvané jednostranné vyhlášení nezávislosti. Výsledkem potom bylo, že tam byla 15 let poměrně velmi krvavá vlastně válka, která měla jak charakter občanského konfliktu, tak konfliktu toho širšího regionálního. Toho snad, proboha, na počátku 21. století v Evropě budeme ušetřeni.

Jiří HOŠEK, moderátor

Když se ještě vrátím krátce k tomu, co jsem říkal v úvodu, k té možnosti pozastavení katalánské autonomie. Jak moc to považuješ teď za pravděpodobné? A co by to vlastně v praxi obnášelo?

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Zase, já nejsem ústavní právník. Ale já si myslím, že v podstatě nakonec jaksi může nastat situace, že jakoby obě ty strany řeknou, dobře, nic se nestalo. Protože španělská vláda, nebo centrální vláda říká, prostě to, co se tam provedlo, to nebylo žádné referendum. Ono to nesplnilo ty ústavní předpoklady, které tam jsou dány. To znamená, z tohoto hlediska, tam se sice něco stalo fakticky, ale de jure to podle mého názoru nemá absolutně žádnou oporu v právu. A dokud a pokud je Španělsko právní stát, tak se s tímhle tím prostě vůbec nedá počítat. Takže tam jde spíš o to, jakým způsobem se ty dvě strany dohodnou na uspořádání těch věcí budoucích. Jestli přijde nějaký trest, to znamená, suspendování toho regionální, té regionální autonomie. A pokud ano, tak do jaké míry. Anebo jestli se dohodnou naopak na podmínkách, jak ošetřit tohle to nejenom v Katalánsku, ale pro futuro i v celém Španělsku.

Jiří HOŠEK, moderátor

Politický geograf Michael Romancov byl mým dalším hostem. Děkuju mockrát za zajímavé odpovědi a budu se brzy těšit na slyšenou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já také. Na shledanou.

Interview s ekonomem Michalem Mejstříkem

11.10.2017 ČT 24 str. 01 18:25 Interview ČT24

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Spor o těžbu lithia dnes řešila vláda i Senát. Ministři odmítli návrh hnutí ANO na zrušení memoranda, které s australskou firmou podepsal ministr průmyslu Jiří Havlíček. Kvůli strategické surovině bude i mimořádná schůze sněmovny. Představují zásoby lithia v Česku skutečný poklad? A jaké další suroviny můžou Česku vydělat peníze? Zeptám se ekonomu Michala Mejstříka, který je hostem Interview ČT24. Dobrý den.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Také dobrý den.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dá se o lithiu říct, že to je české zlato? Máme v Krušných horách poklad?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak upřímně řečeno, jsme malá země a těch surovin v Čechách vlastně neustále ubývá. V minulosti to bylo ceněné uhlí. Cena uhlí klesla a de facto těžba urania, to znamená zdroje uranu, tak to také vlastně už je někde na ústupu. Takže v tuto chvíli se objevila rostoucí cena lithia, které tady bylo vždy, ale nebylo zdaleka tak ceněné. Takže řekněme si, že to, co se dříve zdálo jako odpad a co jako odpad končilo na deponiích právě v okolí Cínovce při těžbě cínu, tak de facto se ukazuje jako potenciálně docela zajímavý zdroj.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Je to, co se teď momentálně děje kolem lithia, hysterie, nebo skutečně může být lithium pro Českou republiku vstupenkou mezi bohaté státy?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak to jdeme příliš daleko, ano. A já bych si to ani nepřál, protože to nejhorší, co se může zemi stát, je takzvaná holandská nemoc, že se podobně jako třeba Holandsko ve své době nebo později Nigérie soustředí na těžbu jedné suroviny, v Nigérii ropy, a výsledek je, že opustí všechna ostatní odvětví a to je pro ni katastrofa. Nic takového nám v tomto případě opravdu nehrozí a ty zásoby lithia, které byly odhaleny asi 1,2 až 1,4 milionů tun vlastně čistého lithia, které je poměrně velmi zředěné v rudě, která se musí nejprve vytěžit, pracně vytěžit, upravit. A protože právě je tak jako řídká ta, ta ruda, tak určitě nehrozí, že by se měla někam odvážet. To znamená, ty zpracovatelské kapacity určitě musí být v blízkosti toho příslušného dolu.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Bude po lithiu poptávka třeba i za 5 let? Protože fakticky se začne těžit nejdříve asi za 5 let. Dá se to už teď odhadnout, jestli ještě za 5 let bude taková potřeba, jako je dnes?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak s ohledem na to, že v tuto chvíli ve světě jsou vyhlášeny strategie, že běžné pohony spalovacích motorů vlastně pro osobní auta třeba už nebudou ani povoleny v průběhu příštích 15 let, tak vlastně mnohé automobilky začaly zásadně přezbrojovat. To znamená, nejde jenom o to vyhlášené vozidlo Tesla, které vlastně údajně na výrobcích prodělává na každém autě 300 tisíc korun, jo. Ale de facto ten problém je, že ty současné pohony skutečně se ukazují, že znečišťují životní prostředí a ta ochota přejít na nějaké nové zdroje je poměrně velmi značná, jakkoliv ty současné motory spotřebovávají daleko méně a mají daleko menší emise, než tomu bylo v minulosti. To znamená, jestliže je teď vyhlášena teze přejdeme na elektromobilitu, na chytrou elektromobilitu, tak to znamená, že poptávka po bateriích a jiné než lithium-iontové nebo lithium-sírové baterie vlastně nepřipadají v úvahu. Tak je zřejmé, že ta poptávka tady bude zatím ještě narůstat.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

A bude to i vzhledem k tomu, jak rychle jde vývoj dopředu, že opravdu zůstane lithium na dlouhou dobu tím nejlepším místem, kam se dá uložit energie?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak já si nejsem jist, na jak dlouhou dobu, poněvadž těch technických řešení může být i víc. A víme, vodíková auta jsou takovou jinou cestou, anebo vodíkový pohon automobilů. Stejně tak pohon na stlačený zemní plyn a tak dále je také ekologicky velmi únosný. To znamená, těch cest, které se tady nabízí, je nepochybně více. A já si nemůžu dovolit vlastně v tuto chvíli něco takového odhadovat, ale spíše bych vycházel z toho, že opravdu lithium bude základem té budoucí chytré elektromobility.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Za jakých okolností by se těžba lithia už Česku nevyplatila?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

No, a to je, teď jsme právě přesně u té situace, která nastala i v případě uranu, těžby uranu, protože i v okamžiku, kdy těžba uranu vlastně na začátku té minulé krize, zhruba před 10 lety, vlastně byla velice vážně zvažována i mezinárodními společnostmi, tak byla tady jedna společnost, která měla docela vážné zájmy jít touto cestou, tak... Uramin se jmenovala ta společnost, tak ta přecenila veškeré zásoby podle tehdejších vysokých cen uranu a výsledek bylo, že se to jevilo jako docela zajímavé využívat právě deponii toho vytěženého uranu. Nicméně okamžitě jakmile cena spadla, což se stalo hned po krizi, tak ta společnost se ještě stačila prodat francouzské Arevě. A když se podíváte momentálně na výsledky, které tu dosáhlo, tak veškeré ty zásoby musely být odepsány. To znamená, je opravdu těžké říci, pokud začne ta těžba masivně po celém světě, a víme, že v těch solankách, kde se to těží v některých zemích za oceánem, tak ta těžba je mnohem snazší, než to těžit z hlubinných dolů, jako tomu je v českém případě.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Kde se dá ještě lithium využít kromě těch baterií do elektromobilů? Kde všude bysme ho mohli najít?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

No, tak v keramickém průmyslu. Ono svým způsobem lithium je využíváno i v jaderných technologiích jako vzácný, vzácný kov. To znamená, těch příležitostí k využití v tuto chvíli, třeba pro baterie se snad využívá nějakých 36 procent lithia a 24 procent se právě používá v tom keramickém a sklářském průmyslu. A část se teda používá i třeba nebo dokonce posloužila ve své době pro odstartování různých jaderných bomb, jo, protože tam se používala nebo tak obecně v jaderném průmyslu má takové lákavé vlastnosti. Takže, takže jak víme, tak jaderný průmysl a vůbec nukleární zbraně asi nejsou tím, co by nás, doufejme, v budoucnosti čekalo.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Jak se dá lithium uchovat? Máme tady v Česku technologie, které to umějí nebo chtě nechtě budeme muset to lithium poslat dál?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Ne, ne, to ani nemůžeme dost dobře to lithium poslat dál, protože to zpracování samotné právě na ty nejrůznější podoby, které jsou využitelné, tak to musíme dostat aspoň do podoby nějakého polotovaru. A otázka je, na kterou vy asi kladete důraz, jestli se, jsme schopni tady v budoucnu například právě v podobě baterií něco takového vybudovat. Jak víte, tak už řada mezinárodních společností projevila zájem teda tady postavit závod na výrobu baterií. Dokonce tady máme na VUT velmi silnou skupinu, která vyvinula nový model LiS, to znamená kombinovaných baterií do budoucna lithium-síra. A musím říci, že pro mě je jenom takové zatím smutné, ale že z české strany se nenašla vůle ani z hlediska grantů ani z hlediska zatím venture kapitálu, aby třeba tento výzkum, který v delším časovém horizontu může být velmi zajímavý, silněji podpořila.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

A vyplatilo by se Česku investovat do nějaké továrny, která by uměla zpracovat a vyrábět i baterie, aby všechno zůstalo tady u nás? Je to Česká republika schopná udělat v průběhu těch 5 let, než se začne lithium těžit?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak za prvé já jsem si jist, že ty závody na výrobu baterií tady mohou vzniknout daleko rychleji než za 5 let, to je jedna otázka. Ale já si nejsem jist, jestli to budou závody, které bude tady stavět pouze nějaký český investor. Takový investor tady zatím evidentně neexistuje.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Myslíte si, že se ani neobjeví poté, co se teď vlastně o lithiu mluví každý den?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Ale, ale to může být investor z nejrůznějších, z nejrůznějších stran. Ale důležitý je, aby působil na území České republiky a aby Česká republika vlastně rozumným způsobem zdanila vlastně těžbu případnou lithia tak, jak to je běžné, prostě běžně ve světě u strategických surovin a aby se na tom třeba i podílel stát tak, jak bylo doted domluveno. Na straně druhé, u těch samotných konečných výrobků víme, že tady máme velmi efektivní závody, třeba v automobilovém průmyslu, které by určitě dokázaly i s pomocí zahraničních investorů obohatit tu dodavatelskou síť, ten value chain, ten hodnotový řetězec. Na rozdíl od současné doby, kdy se vyrábějí třeba motory, tak by se mohly vyrábět vlastně ty baterie. A po tom vlastně ten český automobilový průmysl vyloženě touží, aby se vydal tou, tou moderní cestou.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Já jsem četla, že největší potenciál lithia je ve výrobě velkokapacitních baterií, do kterých by se ukládala energie. Jak si tu velkokapacitní baterii mám představit? Já si umím představit malou baterii, baterii v autě a velkokapacitní?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak já vám, já vám řeknu takto, představte si, že jeden z velkých problémů současné epochy energetiky je, že máme obrovskou narůstající kapacitu v oblasti obnovitelných zdrojů. V Německu ty obnovitelné zdroje nenajdete tam, kde je průmysl například. Vy je najdete v Severním moři jako offshore. Najdete je i v dalších oblastech, to jsou ty větrné elektrárny a tak dále. Ale ty většinou musí připravovat tu elektřinu tehdy, když ať už v případě fotovoltaiky slunce svítí, anebo, nebo fouká, že jo, aby, aby ten vlastně rotor se roztočil. No, ale to za pravé není pravidlem. A když k tomu vlastně jsou příznivé podmínky, tak nezdědka ta spotřeba je jednak vzdálená, je to třeba v Bavorsku, anebo je dokonce, dokonce taková situace, že ani ta spotřeba není. My, my známe situace řadu dní v roce, kdy dokonce České republice bylo nabídnuto odběr elektřiny za zápornou cenu. To znamená, kdy vám někdo byl ochoten zaplatit za to, že si odeberete tu nadbytečnou energii, která se právě v těch obnovitelných zdrojích vyrobila. A ono to má ještě jeden dopad, že část těch sítí, protože u těch obnovitelných energií je důležité i ten přenos, tak není vybaven na tak vysoké přenosy třeba v Německu a tudíž ono se přelávalo. Česká republika dokonce blokovala tyhle ty obchody, které nám byly nabízeny, protože vlastně nebyla kapacita těch přenosných sítí, proto Česko muselo vybudovat ne skladování elektrické energie, které zatím je právě obtížné a které by měly vyřešit tyto velkokapacitní zásobníky, ale muselo vybudovat vlastně takové shifting transformers, to jsou takové zvláštní transformátory, které vlastně blokují tu cestu elektřiny, aby nedocházelo k těm vlastně nežádoucím přetokům. To znamená, to je řešení situace, kterou vy popisujete. To znamená, většinou tam dochází k tomu, že ty velkokapacitní zásobníky elektřiny z baterií jsou jenom znásobením toho, co, o čem teď hovoříte.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Takže to bude velká krabice.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Možná.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Do jaké míry by měl mít stát pod kontrolou těžbu lithia?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak je to strategická surovina v tuto chvíli, protože jestliže máme u nás 3 až 6 procent světových zásob, jak se tak zatím zdá, jak to odhadují naši experti, tak určitě je to jedna z mála surovin, kterými Česká republika disponuje. Takže do určité míry já sám jsem příznivcem toho, aby v takovýchto případech skutečně do té oblasti nezasahoval stát, právě třeba společností Diama do určité míry. Ale, ale nemysleme si, že to zpracování budeme dělat vždycky jenom, ono samotné to zpracování, nejenom ta těžba, ale to zpracování toho materiálu není, není úplně levné a tudíž ty odhadované výnosy musí být zatíženy právě těmi zatím ještě neznámými náklady, které budou spojeny s tou, nejenom s tou vlastní těžbou, ale i s tím samotným zpracováním. A to je

riziko každého investora, který do toho jde a stát není úplně optimální investor do situací, kdy vy vlastně nevíte, jak ta situace dopadne.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Jaké další suroviny máme pod zemí? Po čem si ještě šlapeme a co se vyplatí těžit, jestli ještě něco je takového?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

No, tak já už jsem tady zmiňoval tu nešťastnou historii uranu, který teda se ukazuje, že při daných cenách asi už nemá cenu být jakoby zajímavým nerostem. Ale někdy v budoucnu třeba ano. Dále to je to notoricky známé uhlí, ať už hnědouhelné zásoby nebo, nebo černouhelné. V tuto chvíli opět ta cenová politika, která se vyvinula ve světě, tak vlastně brzdí těžbu uhlí v OKD. Sice ta poslední cenová, cenový vzestup přeci jenom trochu vylepšil tu situaci v tuto chvíli zbankrotované firmy, která je zatížena tím, že z ní byla odvedena část vlastně finančních prostředků pomocí dividend, jo. Ale je faktem, že přece jenom možná může dojít k tomu, že se zpomalí vlastně ten proces pozastavení některých, některých těch těžebních přístupů, protože tam byla snaha některé ty doly okamžitě uzavírat, protože při těch cenách, právě které jsme v minulosti viděli, tak skutečně ty...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

By se to nevyplatilo.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

... ta těžba nebyla vlastně vůbec rentabilní. Na straně druhé, je to surovina, kterou můžeme v budoucnu využívat i pro nějaké chemické a jiné zpracování. Výhoda OKD je, že třeba některé to zpracování koksovatelných, koksovatelného uhlí je poměrně blízko. Takže i když třeba uhlí z jižní Afriky je mnohem, mnohem levnější, tak jenom ta doprava může to uhlí zatížit. Ale ta obecná tendence spalovat méně uhlí v tepelných elektrárnách, která převažuje v souvislosti s politikou zlepšení klimatu, tak vede k tomu, že i to hnědouhelné, ty hnědouhelné zásoby, lignit a podobně, což je další zdroj našeho jaksi nerostného bohatství, tak se také jeví jako do budoucna spíš jako zdroj chemických sloučenin a vlastně jenom v té přechodné fázi zřejmě budou ještě využívány možná, teď myslím ne několik let, ale několik desítek let.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

A co zlato?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak já si myslím, že to jsou všechno suroviny, které v tuto chvíli ekonomicky nemá cenu těžit, protože vlastně ta koncentrace těch rud v českém prostředí opravdu nepatří k ničemu. A navíc ona řada těchto surovin, když se těží, tak je zatížena tím, že musíte tam pouštět různé chemické látky, které zase znečišťují spodní vody. To znamená, už i z ekologických důvodů je potom docela obtížné se s tím vypořádat.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Je vůbec možné a mají k tomu politici vůli a lidi ochotu otevírat nějaké nové doly? Přece jenom jsme malá země, hustě osídlená, nezničili bysme si životní prostředí, kdybysme to všechno, co tu máme, chtěli vytěžit?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak já si myslím, že v tuto chvíli to skutečně nehrozí, protože jak jste sama zmiňovala, ty problémy vlastně nejenom těžby, ale vůbec budování infrastruktury narážejí vždy na stejný problém, že když si srovnáte třeba americké předpisy, kde vlastně hovoříme třeba o těžbě v situaci, kdy opravdu americký občan, když prodá svůj pozemek, tak ho prodává se vším, co je pod ním. Zatímco evropská, evropský standard je úplně jiný. Vy prodáváte vlastně jenom to, co je na povrchu de facto a to všechno, co je vlastně v lůně země, patří státu a tudíž je pod kontrolou báňského úřadu. Z tohoto hlediska i případná výnosnost nějakých těch, jak se říká, shell,

shellových zdrojů je opravdu prostě, řekl bych, v českých podmínkách a koneckonců i v polských podmínkách, kde se s tím počítalo, poměrně omezená. A určitě v té hustotě osídlení, kterou v Čechách máme, tak nám nehrozí nic podobného.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Vy jste zastáncem jádra, se kterým počítá i Energetická koncepce státu. Když dostavíme dva bloky jaderné elektrárny v Dukovanech, kolik uhelných elektráren budeme moct zavřít?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Ono víte, tam spíš budeme nahrazovat ty stávající bloky, které jsou v Dukovanech, jo. Co je právě podstatné, je, že my v tuto chvíli nehovoříme o tom, že budeme zavírat vlastně tepelné bloky, protože budou nové jaderné bloky. V tuto chvíli vlastně nám postupně skončí právě ta epocha těch starých jaderných elektráren, řekněme, v roce 2035. A do té doby už nám zbývá poměrně málo času. Už jsme v roce 2017, 18, a když si představíte, tak ono 17 let pro výstavbu jaderné elektrárny, která musí mít všechna povolení, jako je docela hodně málo. Vy jako právníčka asi dobře víte, že když vám řekne ředitel Čepsu, že zdvojování vysokonapěťového vedení jim trvalo 9,5 roku, jenom v souvislosti s tím, že žádali o všechna svolení, tak to asi bude spojeno s nějakým institucionálním problémem. To znamená, my opravdu jsme si vytvořili sami sobě tak dokonalé zákony, že každá větší stavba, ať už se jedná o energetickou nebo o nějakou strategickou liniovou stavbu infrastruktury, spotřebuje většinu času nikoliv na vlastní výstavbu, ale na vyřizování nejrůznějších typů...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Povolení.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

... vlastně povolení a odkoupení pozemků a podobně. Tudíž já to jenom připomínám, že abychom vůbec mohli uvažovat o nějaké výstavbě jaderných zdrojů, tak je naprosto nezbytné, abysme vlastně odbourali tu zeď, kterou jsme si tady sami vytvořili. Tu nám nevytvořila Evropa. To nikdo z Bruselu nám nenařídil, že musíme mít takovéto předpisy. To jsme si postupně dokázali vytvořit v parlamentu sami. A je teď na právnících a právnících, aby se vydali tou aktivní cestou a skutečně se snažili to udělat. Já sám jsem se podílel na přípravě nějakého zákona o liniových stavbách. Ale samozřejmě bylo 2 tisíce připomínek, ano, a vypořádat se příliš nebyla velká ochota. No, ale po 3,5 letech už vidíme, že ta ochota stoupá, že dokonce i stavební zákon se trochu zlepšil. Ale stále v této podobě nedělejme si iluze, to žádné Dukovany jen tak lehce nepostavíme, když máme těch 17 let a teď jsem říkal, že 9,5 roku trvalo jenom zdvojení vedení. To znamená, my jsme schopni prohospodařit celou tu dobu jenom cestou schvalování. Takže já se domnívám, že to je taková ta největší brzda, na kterou ukazují vlastně všechny praktické cesty. A přitom historicky máme nejvíce peněz, jaké jsme kdy v historii měli díky těm evropským zdrojům. A ty peníze se mají vynakládat na takovéto velké projekty. Ale my nejsme schopni se těch velkých projektů ujmout a raději budeme stavět zahrádky a dětské parky, které do dvou, tří let kolikrát nejsou ani udržitelné.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Český průmysl je závislý na výrobě aut. Jak to vidíte do budoucna se Škodovkou?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak já vám řeknu asi tak, Škodovka není, jak víme, jediným výrobcem aut v České republice. Naštěstí tady máme ještě automobilky Hyundai, která vyrábí přes 300 tisíc aut a Škodovka nějakých 800 tisíc a další automobilka je v Kolíně, která je francouzsko-japonským podnikem. A je dobré, že tedy tady máme takovouto skupinu finalizujících hráčů. Ale u té Škodovky je jedna věc cenná, že má vlastní výzkumný potenciál, že skutečně je to center of excellence, že má i vysokou školu. Takže je to opravdu do určité míry i centrum té automobilové vzdělanosti. A Škodovka v tuto chvíli na sebe váže mnoho subdodavatelů, stejně jako automobilový průmysl. Jenom si představme, že tady máme v Čechách asi zhruba, když řeknu, zhruba tisíc podniků, které vlastně svými dodávkami zásobují nejenom český automobilový průmysl, ale i zásobují průmysl v Německu, zejména BMW, Mercedes, celý Volkswagen. To znamená, to je to nejdynamičtější odvětví, které tu

máme, ale které je zatím postaveno na té, na té standardní výrobě automobilů. A my víme, že automobily, ty sofistikované automobily už jsou více spíše, a do budoucna to bude stále více a více, to jsou automobily, které jsou, budou autonomní, které jsou založeny na softwaru a cena automobilu, už převažující cena automobilu je de facto jenom v software. To znamená, jestli je chceme obrátit tu svoji pozornost, tak nemůžeme vyrábět jenom ty vnější lesklé části toho automobilu, ale musíme se věnovat i digitalizaci té automobilové sítě. To znamená, ty plány, které jsme teď slyšeli právě v těchto dnech, že se podepsalo takové to memorandum, já to vidím jako potenciálně dobrou zprávu do budoucna.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Myslíte si, že Škodovka zůstane navždy tady v Česku?

Michal MEJSTRŮK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak pokud se jí podaří přejít právě na ten moderní typ automobilu v plné míře, a zatím se vydává rozumnou cestou, ale bez té asi elektromobility, o které jsme tady hovořili, to asi nepůjde, tak jsem přesvědčen, že tady zůstane.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Říká ekonom Michal Mejstřík. Děkuju za to, že jste přišel do Interview ČT24.

Michal MEJSTRŮK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak já vám také děkuji.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Vám, vážení diváci, děkujeme za pozornost. Podívejte se na Události. Dobrý večer.

Žezlo pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy odlévali na Slovácku

11.10.2017 Slováké noviny - regionální týdeník str. 08 Slovákco / Mimořádná událost

PAVEL BOHUN

Popovice, Tupesy - Na Slovákcu, konkrétně v Popovicích a v Tupesích, vznikly podle návrhů velehradského sochaře Otmara Olivy v sobotu jednotlivé části žezla pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy, pro **fakultu sociálních věd**. Nechyběly u toho na dvě desítky fakultních pedagogů včetně současného i minulých děkanů v čele s moderátorem a pedagogem Václavem Moravcem. Za jejich přítomnosti spatřily světlo světa jednotlivé fragmenty metodou přesného lití v popovické firmě Přesné odlitky bratrů Silvestra a Antonína Dědkových i v tupeské slévárně společnosti ALUCAST Jarmila Cilečka.

Ten s Otmarem Olivou spolupracuje od roku 1981, kdy byl v Mesitu hlavním metalurgem. „Mám z toho velmi dobrý dojem. Vše klaplo, jak mělo, nic se při lití nepoškodilo. Všech pět odlitků je v pořádku. Musím však přiznat, že takové obecnstvo, jaké tady dnes bylo, jsme už dlouho neměli,“ nechal se slyšet Jarmil Cileček. Nadšený byl také Václav Moravec. „Byla to úžasná práce a děkuju Otmaru Olivovi, Jarmilu Cilečkovi i Dědkovým z Popovic za jejich pomoc. Těžší část žezla z bronzu byla dnes odlita v Popovicích a ta lehčí, z hliníku, v Tupesích,“ poznamenal Václav Moravec. Závěrečnou kompletaci čeká žezlo za několik dnů v Olivově ateliéru na Velehradě.

„Mám přichystané tři varianty fragmentů, poslední slovo a rozhodnutí, které se nakonec do žezla zakomponují, bude na Václavu Moravcovi a vedení fakulty,“ prozradil Otmar Oliva.

má celkem pětici kateder - ekonomii, komunikační studia, žurnalistiku, politologii, sociologii a mezinárodní teritoriální studie. Fakultní žezlo by svým vyjádřením mělo zdůraznit držení zeměkoule pěti prsty - symbolizujícími právě onu pětici kateder. Zeměkoule bude vytvořená z polodrahokamu o průměru osmicentimetrů. Stříbrné prsty budou segmenty sahající až dolů ke kořenům. Žezlo by mělo být stříbřené, platinované a zlacené s úchopem vyobrazeným heslem Cognitio et Humanitas (Vědomost a lidskost). Na novém fakultním žezle nebude chybět podpis Milana Petruska, který fakultu po revoluci založil.

Foto autor| Snímky: Pavel Bohun

Foto popis| HLINÍKOVÉ fragmenty žezla vznikaly ve slévárně společnosti ALUCAST v Tupesích. Fotogalerii najdete na www.slovackydenik.cz/odlevanizezla

Zahájení projektu Města a inkluzivní strategie Začátkem letošního září

11.10.2017 kraj-lbc.cz str. 00

Žitná Dědková

Vytvořený tým odborníků se primárně zaměří na zhodnocení toho, jakým způsobem dochází k integraci cizinců na lokální úrovni. Na celostátní úrovni odpovídá na poptávku státní správy zmapovat a posoudit, jaké projekty a nástroje (finanční toky, legislativa aj.) byly v této oblasti realizovány a s jakými výsledky, jaké okruhy cizinců jsou v oblasti služeb/projektů/potřeb opomíjeny či podhodnoceny a jaká funkční inovativní řešení a integrační modely by mohly být aplikovány v ČR. Záměrem celého projektového týmu je vybudovat dobře využitelnou znalostní platformu, zacílenou na inkluzivní strategie cizinců, z níž budou jednotliví aktéři v procesu lokální integrace, ale i jiné subjekty (převážně z řad veřejné správy) moci profitovat.

Jak upřesňuje doktorka Marie Jelínková z Centra pro sociální a ekonomické strategie Univerzity Karlovy: „na základě výzkumů a zhodnocení podobných informací ze zahraničí projekt ve spolupráci s klíčovými účastníky přinese přehledné informace o tom, co v oblasti integrace migrantů skutečně funguje a jak a podle čeho se rozhodovat např. při cílení grantových výzev. Nabídne i strategie, jak postupovat v situacích, ve kterých se kraj či konkrétní město/obec mohou ocitnout, ať už půjde například o nečekaný příliv žadatelů o mezinárodní ochranu, náhlý nárůst počtu zahraničních pracovníků či existence nežádoucích segregovaných migrantských komunit.

Mezi plánované výstupy projektu patří manuál nástrojů k řešení komplexního přístupu ke všem, nikoliv jen vybraným, skupinám migrantů v ČR, který přispěje k účelnějšímu a efektivnějšímu vynakládání veřejných prostředků v oblasti migrace, integrace i v oblasti pomoci osobám ohroženým sociálním vyloučením.

„ Přestože se lokální integraci věnuje zejména v posledních letech větší pozornost, chybí ucelený přehled dopadů dosud použitých nástrojů, nehledě na to, že některé skupiny cizinců zůstávají opomenuty. Domníváme se, že projekt je mimořádný tím, že přinese zhodnocení současného stavu na úrovni lokální integrace u všech skupin cizinců, zanalyzuje efektivitu proběhlých projektů a zprostředkuje cenné (nejen) zahraniční zkušenosti postupů, které se v praxi osvědčily a které mají upscalingový potenciál“, doplňuje programová ředitelka Sdružení pro integraci a migraci Pavla Hradečná.

Hlavním cílem projektu je, aby lokální integrační politiky lépe reflektovaly reálné potřeby cizinců a byly vytvářeny na základě jasných vizí čeho dosáhnout.

Projekt je realizován s laskavou podporou Evropského sociálního fondu, Operačního programu Zaměstnanost, v rámci výzvy zaměřené na podporu inovačního prostředí. Na realizaci projektu se zásadním způsobem podílejí i odborníci z Centra pro sociální a ekonomické strategie při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (CESES), kteří mimo jiné stáli u jeho zrodu. Mezi další, neméně významné partnery patří Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR a vybrané kraje, zejména Hl. m. Praha a Liberecký kraj, a v neposlední řadě pak i Multikulturní centrum Praha.

Tisková zpráva: Sdružení pro integraci a migraci

Pro více informací kontaktujte:

Pavla Hradečného, tel. 224224379

URL| <http://www.kraj-lbc.cz/Zahajeni-projektu-Mesta-a-inkluzivni-strategie-n426098.htm>

Zahájení projektu Města a inkluzivní strategie

11.10.2017 kraj-lbc.cz str. 00

Žitná Dědková

Začátkem letošního září zahájilo Sdružení pro integraci a migraci (SIMI) rozsáhlý a ambiciózní projekt Města a inkluzivní strategie.

Vytvořený tým odborníků se primárně zaměří na zhodnocení toho, jakým způsobem dochází k integraci cizinců na lokální úrovni. Na celostátní úrovni odpovídá na poptávku státní správy zmapovat a posoudit, jaké projekty a nástroje (finanční toky, legislativa aj.) byly v této oblasti realizovány a s jakými výsledky, jaké okruhy cizinců jsou v oblasti služeb/projektů/potřeb opomíjeny či podhodnoceny a jaká funkční inovativní řešení a integrační modely by mohly být aplikovány v ČR. Záměrem celého projektového týmu je vybudovat dobře využitelnou znalostní platformu, zacílenou na inkluzivní strategie cizinců, z níž budou jednotliví aktéři v procesu lokální integrace, ale i jiné subjekty (převážně z řad veřejné správy) moci profitovat.

Jak upřesňuje doktorka Marie Jelínková z Centra pro sociální a ekonomické strategie Univerzity Karlovy:

„na základě výzkumů a zhodnocení podobných informací ze zahraničí projekt ve spolupráci s klíčovými účastníky přinese přehledné informace o tom, co v oblasti integrace migrantů skutečně funguje a jak a podle čeho se rozhodovat např. při cílení grantových výzev. Nabídne i strategie, jak postupovat v situacích, ve kterých se kraj či konkrétní město/obec mohou ocitnout, ať už půjde například o nečekaný příliv žadatelů o mezinárodní ochranu, náhlý nárůst počtu zahraničních pracovníků či existence nežádoucích segregovaných migrantských komunit.

Mezi plánované výstupy projektu patří manuál nástrojů k řešení komplexního přístupu ke všem, nikoliv jen vybraným, skupinám migrantů v ČR, který přispěje k účelnějšímu a efektivnějšímu vynakládání veřejných prostředků v oblasti migrace, integrace i v oblasti pomoci osobám ohroženým sociálním vyloučením.

„ Přestože se lokální integraci věnuje zejména v posledních letech větší pozornost, chybí ucelený přehled dopadů dosud použitých nástrojů, nehledě na to, že některé skupiny cizinců zůstávají opomenuty. Domníváme se, že projekt je mimořádný tím, že přinese zhodnocení současného stavu na úrovni lokální integrace u všech skupin cizinců, zanalyzuje efektivitu proběhlých projektů a zprostředkuje cenné (nejen) zahraniční zkušenosti postupů, které se v praxi osvědčily a které mají upscalingový potenciál“, doplňuje programová ředitelka Sdružení pro integraci a migraci Pavla Hradečná.

Hlavním cílem projektu je, aby lokální integrační politiky lépe reflektovaly reálné potřeby cizinců a byly vytvářeny na základě jasných vizí čeho dosáhnout.

Projekt je realizován s laskavou podporou Evropského sociálního fondu, Operačního programu Zaměstnanost, v rámci výzvy zaměřené na podporu inovačního prostředí. Na realizaci projektu se zásadním způsobem podílejí i odborníci z Centra pro sociální a ekonomické strategie při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (CESES), kteří mimo jiné stáli u jeho zrodu. Mezi další, neméně významné partnery patří Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR a vybrané kraje, zejména Hl. m. Praha a Liberecký kraj, a v neposlední řadě pak i Multikulturní centrum Praha.

Tisková zpráva: Sdružení pro integraci a migraci

Pro více informací kontaktujte:

Pavla Hradečnou, tel. 224224379

URL| <http://kancelar-hejtmana.kraj-lbc.cz/Zahajeni-projektu-Mesta-a-inkluzivni-strategie-n426098.htm>

PODLE RODIČŮ SI JEN HRAJU

11.10.2017 Vlasta str. 14 Rozhovor

JUDITA MATYÁŠOVÁ

Do Thu Trang

Vietnamská blogerka Trang vyrůstala na českých pohádkách. Studovala v Německu, zahrála si v divadelním představení o česko-německo-vietnamské komunitě. Deset let píše blog Asijatka, kde najdete vtipné postřehy z každodenního života. Vloni získala Novinářskou křepelku pro mladé a talentované publicisty.

* Když vám bylo šest let, přestěhovali jste se z Vietnamu do Čech. Nejvíc času jste strávila v české rodině, jak takové pendlování funguje?

U nás ve Vietnamu je běžné, že spolu bydlí tři generace a prarodiče se starají o vnoučata, když jsou rodiče v práci. Tady to ale nešlo, naši přijeli do Rozvadova a tatínek měl spoustu práce, protože s kamarády zakládal tržnici. Bydlela jsem u české „mamin“, která měla domek nedaleko od mých rodičů. Nebyla to pro mě jen nějaká chůva. Brala jsem ji skoro jako druhou mámu. Pro moje rodiče to tenkrát bylo hodně těžké, byli skoro pořád v práci a vídali jsme se jen občas. Jenže věděli, že jiná možnost zkrátka není, musela jsem se naučit česky, abych mohla nastoupit do české školy. Pak jsem studovala na šestiletém gymnáziu a na rok jsem jela do Německa na univerzitu.

* Rodiče zůstali v pohraničí, vy jste ale odešla do Prahy. Co jste studovala?

Vždycky mě hrozně bavilo psaní, nikdy jsem nebyla technický typ, i když jsem si to někdy tajně přála. Vystudovala jsem nakonec marketing a PR na Fakultě sociálních studií v Praze a před deseti lety mě napadlo, že začnu psát blog. Postupně se o něm dozvěděli čtenáři v Česku, ale i v cizině. Někdo ho doporučil Danielovi Wetzelovi z režiséřského tria Rimini Protokoll v Německu. V roce 2009 připravovali tzv. dokumentární divadlo, které je o reálných životních osudech. Původně tohle trio chtělo vytvořit českoněmecké představení, ale brzy zjistili, že mezi Německem a Českem leží ještě Vietnam. Vybrali několik Čechů, Němců a Vietnamců, každý z nás vyprávěl během představení svůj příběh. Hráli jsme tuhle hru v rámci festivalu německého jazyka v Praze i v Drážďanech.

* Váš blog je plný vtipných postřehů z každodenního života. Na co se čtenáři nejčastěji ptají?

Pořád dokola mi píšou, že by se chtěli seznámit s Vietnamkou, ale nevědí jak. Tak jim odpovídám: chodte do vietnamských restaurací nebo jedte do Sapy a ono to přijde. A nebo to prostě nechte na náhodě. Nedávno moji vietnamští kamarádi otevřeli v Praze kavárnu AntHill. Organizují tam přednášky a diskuse, kde se taky dozvíte víc o naší komunitě. Taky se čtenáři ptají, jaké je náboženství ve Vietnamu, a někdy mě prosí, jestli bych přeložila text do vietnamštiny. Většinou jim pošlu kontakt na někoho, kdo umí dobře vietnamsky. Já totiž mluvím a píšu hlavně česky, vietnamštinu používám vlastně jen doma, když se bavíme s rodiči.

* Nedávno jste psala o seznamování Čechů a Vietnamců. V čem se lišíme?

Jedním z rozdílů, které znám, je třeba to, že Vietnamci nemají problém chodit s Češkou, ale je to mnohem těžší, protože málokterá Češka, která není trošku ulítlá, by chtěla chodit s Vietnamcem. Přece jen... málokterá česká holka sní o vysněném princovi z Vietnamu. Častější je to, že si český muž idealizuje vztah s Vietnamkou. Většinou totiž netuší, že bude potřebovat hodně trpělivosti, protože vietnamské ženy umí být i panovačné. Vietnamce tohle nepřekvapí, buď má pro ni pochopení a nějak to přetpí, a nebo mu praskne bubena a žena dostane pár facek. Téma domácího násilí je ale ve Vietnamu tabu, a v Česku je to stejné.

* Často do svých textů dáváte historky o kamarádech nebo o rodičích. Nevadí jim, že jste je takhle „proslavila“?

Spíš si z toho dělají legraci. Někdy mi řeknou: Jo, to byl dobrý text, ale ten poslední článek jsem fakt nepochopil. Nejlepší je to u rodičů: tatka čte můj blog potají a nikdy to nepřizná. Jednou jsem ho přistihla v obýváku, jak měl na internetu otevřenou stránku s mým blogem. Když mě viděl, hned zaklapnul počítač. Mamka český nerozumí tak dobře, aby ho mohla číst, ale vždycky se ptá tatky a on jí všechno vysvětlí.

* Máte nějakou hranici, co na internet nedáte, protože je to příliš osobní?

Ted' už si docela hlídám, abych si nepustila pusu na špacír. Dřív jsem to tak neřešila, ale už vím, že je lepší trochu víc přemýšlet, než něco zveřejním. Někdy mi lidé říkají, proč tam nedávám serióznější témata, proč píšu o jídle, o seznamování, a já jim odpovídám, že to je osobní blog, který není třeba brát vážně. Píšu ho pro zábavu. Složitých témat je všude kolem až dost.

* Na blogu představujete také zajímavé osobnosti z vietnamské komunity, například filmaře nebo výtvarnici. Pořád se mi ale zdá, že je málo Vietnamců v dalších profesích. Čím to je?

V naší komunitě máme nejbliž k obchodu, tak to známe z Vietnamu, a proto se tomu věnujeme i v Česku. Lidé z mé generace, kteří se narodili po roce 1989 v Česku, studovali české základky a střední školy. Někteří po maturitě jdou zpátky k rodičům a pomáhají jim v obchodě, ale už je i dost lidí, kteří se do komunity nevrací. Zním třeba vietnamského doktora v nemocnici nebo návrhářku Mimi Lan, která má módní salon v centru Prahy. Je to otázka času, postupně bude určitě profesionálů přibývat: takže potkáte třeba vietnamské novináře nebo policisty. Když jsem studovala v Německu, tak mi kamarádi vyprávěli, že tam integrace naší komunity proběhla mnohem rychleji. V 70. a 80. letech Východní Německo přijímalo Vietnamce hlavně na dělnické profese, ale do Západního se dostali váleční uprchlíci z Vietnamu, kterým Němci mnohem víc pomáhali s integrací a tak se mohli rychleji osamostatnit a jsou v různých profesích.

* Většinu života bydlíte v Česku, ale občas jezdíte do Vietnamu. Jaké jsou návraty k příbuzenstvu?

Máme velkou rodinu, tak se snažím každého aspoň pozdravit, zavolat. Vždycky jedu zapálit vonnou tyčinku dědovi a babičce. Když jsem ve Vietnamu, tak se ptám sama sebe, jestli jsem „dostatečně Vietnamka“, jestli se dost zajímám o rodiče a o rodinu. Ve Vietnamu se na mě totiž dívají trochu rozpačitě, protože v mém věku bych už dávno měla mít manžela a děti. Navíc pro příbuzné ve Vietnamu je docela složité pochopit moji profesi. Kdybych byla doktorka nebo šéfka firmy, tak to by byl úspěch, ale psaní blogu nebo příprava PR kampaně? Podle nich si zatím spíš jen tak hraju.

* Zmiňovala jste tlak na svobodné ženy. Vnímáte ho i ve vaší rodině?

Už jsem naštěstí ve věku, kdy mám sice k rodičům respekt, ale zároveň vím, že chci být hlavně spokojená se svým životem. Postupně našim došlo, že nemá smysl na mě tlačit, a to klidně znamená, že se jednou vdám třeba za ženu. I když si myslím, že rodiče s každým mým vztahem pořád tajně doufají, že už to bude napořád. Hlavně jsou ale rádi, že se mi daří v české společnosti.

* Na začátku jste říkala, že nejste moc technický typ, ale v minulosti jste dělala pro mezinárodní počítačovou společnost. Takže věda vám asi není tak cizí?

Máte pravdu, že jsem zpočátku vůbec nevěřila, že by mě to mohlo bavit, ale nějak jsem se vrátila obloukem. Pracovala jsem pro firmu IBM a začátkem září jsem pomáhala s organizací mezinárodního festivalu v Praze, kde se konaly prezentace nejrůznějších technických novinek a vynálezů.

* Sledujete dění v české i vietnamské komunitě. Máte nějakou osobnost, která vás inspiruje?

V bývalé práci jsem měla kolegyni, která pro mě byla zosobněním správné ženské. Krásná žena, nádherný úsměv a spousta energie. Dokázala s lidmi jednat na rovinu a s humorem. To se mi moc líbí. Všichni z ní byli paf, měla prostě charisma. Největší inspirací jsou ale rodiče. Na mojí mamce se mi líbí, jak se dokáže pro všechny rozdat. Vietnamské ženy jsou k tomu vedené od malička. Žena se má starat hlavně o rodinu, má být jemná a zdrženlivá. Já jsem ale jiná: rozhazuju rukama, gestikuluju, někdy moc mluvím a nejsem k zastavení. Tak mě občas napadne, že bych byla radši ta „typická Vietnamka“, ale už mě nic nezmění.

VIZITKA

Do Thu Trang (27)

- * Vystudovala marketing a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.
- * V roce 2007 založila blog [Asijatka.cz](#).
- * Účinkovala v představení o česko-německovietnamské komunitě.
- * V roce 2015 byla nominována v kategorii Blog roku Magnesia Litera.
- * Vloni ji odborná porota ocenila Novinářskou křepelkou, která je určena pro mladé, talentované publicisty.
- * Věnuje se marketingu a PR. Vietnamci nemají problém chodit s Češkou, ale málokterá je tak trošku ulítlá, aby chtěla chodit s Vietnamcem. Taťka čte můj blog potají a nikdy to nepřizná. Jednou jsem ho přistihla s otevřenou stránkou, hned zaklapnul počítač.

Foto autor| FOTO DAVID HÁVA, ARCHIV

Foto popis| Z divadelního představení o česko-německo-vietnamské komunitě

Foto popis| Do šesti let žila Trang ve Vietnamu

Foto popis| Rok studovala v Německu

Foto popis| Trang dostala za svůj blog Asijatka cenu Novinářská křepelka

PODNIKÁNÍ SI ŽÁDÁ ODVAHU

11.10.2017 Vlastní firma FRANCHISING str. 20 Vlastní byznys
BARBORA ŠTANGLOVÁ

Úkolem politiků je vytvářet prostředí vstřícné pro soukromé podnikatele, ne jim ztěžovat jejich snažení, což se u nás bohužel často děje, shodují se bratři Tomáš a Lukáš Sedláčkové.

* Jak se v České republice podle vás dnes podniká?

LUKÁŠ: Poměrně smutnou pravdou je, že malým a středním podnikům se v České republice nedostává takové podpory, jakou by si zasloužily. Mělo by se jim věnovat více pozornosti. Právě na nich totiž stojí značná část české ekonomiky. Kolikrát ročně slyšíme politiky chválit podnikatele, kolikrát ročně hledají způsoby, jak jim ulevit a pomoci? Mnoho mi na podnikatelských záležitostech, proto také má firma realizuje již pátým rokem Týden podnikání ČR a Týden inovací ČR na podporu všech podnikavých a inovujících jedinců a subjektů v České republice. TOMÁŠ: Čeští ministři by si měli primárně nastavit správné fungování svých vlastních rezortů. Až poté házet klacky pod nohy podnikatelům. Je nutné, aby přemýšleli nad tím, jak věci dělat lépe, efektivněji a nestěžovat podnikatelům práci. Musí si uvědomit, že podnikatelé by neměli problém se změnou daní, která by měla smysl. Momentálně to funguje tak, že každá nová vláda reformuje daně. To by mělo být tím posledním, co by ve vztahu k podnikatelům měla dělat. Měla by je nechat fungovat tak, aby se jim zde podnikalo dobře. LUKÁŠ: Také je třeba velká škoda, že nemají začínající a menší firmy daňové, administrativní a jiné úlevy oproti velkým firmám, aby se jim podařilo přežít a růst – vím z osobní zkušenosti, že začátky jsou velmi krušné a cítit alespoň symbolickou podporu státu by bylo motivační. Co se týče podnikatelů, tak by byla prospěšná větší ochota sdílet své znalosti a zkušenosti dalším podnikatelům. Neuvědomují si mnohdy, že vzájemné sdílení je cesta k dalšímu rozvoji a účinnou propagací.

* Nemůže za to do jisté míry tuzemské školství, které v nás budí pocit, že mezi sebou musíme neustále soupeřit?

LUKÁŠ: Ano, i to může být důvodem. Oba s bratrem máme zkušenost se studiem v zahraničí. Studovali jsme v Dánsku a dalších zemích, já jsem pak vystudoval na University of Cambridge. Mohu tedy říci, že školství v zahraničí je zcela odlišné. Důraz se klade na rozvoj umění argumentace. Češi jsou velmi šikovný, sečtělý, pracovitý národ se širokým rozhledem. V oblasti kritického myšlení a prezentace vlastního názoru podloženého pádnými argumenty však máme mezery. TOMÁŠ: V České republice obecně a na vysokých školách také chybí prostor pro diskusi. Když svým studentům přednáším na vysoké škole, říkám jim, že kdo mi na zkoušce odvypráví přesně to, co jsem říkal já na přednáškách, dostane za tři. V tom momentě se totiž pasuje do role zápisníku či diktafonu, nepřináší nic nového, originálního. Nic svého. Jen mi vypráví, nepřemýšlí. Pokud jsou studenti schopni se mnou na dané téma diskutovat, odcházejí s dvojkou. Ti, co mne dokáží přeargumentovat pak dostanou jedničku.

* Jak je to s podporou start-upů u nás?

LUKÁŠ: Vidím u ní stejný problém jako v případě malých a středních podniků. Start-upy jsou bohužel něco, co čeští politici nevnímají jako prioritu, o kterou by se měli zajímat. Vůbec nechápou jejich ohromný potenciál pro českou ekonomiku. Manželka zvažovala kde založit náš společný start-up Poetizer a zatímco v České republice narážela pouze na byrokratické obstrukce a neochotu státních úředníků komunikovat jak upravit platformu pro EET, tak jí třeba rakouské ministerstvo zahraničních věcí usilovně lákalo, aby založila sídlo u nich ve Vídni. Navíc, propast mezi státním sektorem a start-upy je u nás velmi hluboká. Je to do jisté míry škoda, neboť Silicon Valley ani izraelský startupový zázrak by se bez podpory státu nekonaly. Jde o to nalézt společnou řeč a upříti společné síly tam, kde to dává skutečný smysl, ne se bezdůvodně „nemít rádi“.

* A proto vznikl nápad na založení společnosti European Leadership and Academic Institute (ELAI)?

LUKÁŠ: Částečně ano. Chceme být mostem a propojovat osobnosti, které se odváží přemýšlet mimo zaběhlé koleje. Motivujeme ostatní, aby mířili výše, kladli si vyšší cíle, a to jak osobní, karierní, tak pro českou společnost. Několik let jsem po studiích pracoval jak ve státním, neziskovém, tak v soukromém sektoru. Všude jsem narážel na neochotu učinit něco více než je nutné a na mizivou touhu se dál rozvíjet a sdílet své zkušenosti. I když víme, že nebudeme nikdy dokonalí, tak bychom o dokonalost svoji a našeho okolí měli

neustále usilovat. Proto se v ELAI zaměřujeme na profesní vzdělávání a zároveň na podporu podnikání, startupů a inovací v České republice.

* Měl by start-upy podporovat stát?

LUKÁŠ: Ano, ale chytře a pouze tam, kde je to zapotřebí. Každý takový projekt by měl být od začátku tvořen s ambicí dále se rozvíjet na globální úrovni a expandovat. Jejich přesahy do zahraničí tak pomáhá budovat dobré jméno České republiky za jejími hranicemi. Podpora ze strany státu by však byla nejvíce efektivní tam, kde je nejvíce potřebná, a to primárně v oblasti školství, abychom je učili potřebné dovednosti a schopnosti pro digitální věk, učili je kritickému analytickému myšlení, dodávali žákům vyšší sebevědomí a motivovali je k zakládání start-upů. Obecně máme totiž start-upů jako stát velmi málo.

TOMÁŠ: A Česká republika má na čem stavět. Máme spoustu osobností a produktů, díky nimž nás

* ve světě znají. Troufnu si říci, že jsme mimo Ruska asi nejznámějším slovanským státem. A to i díky osobnostem jako Václav Havel a Jaromír Jágr, či výrobky jako pivo, auta a koneckonců i český design má ve světě dobré jméno.

Oba se při své práci setkáváte s mladými začínajícími podnikateli. Lze u nich odhalit nějaký společný rys?

* LUKÁŠ: Mladí podnikatelé jsou plní nadšení. Jsou připraveni naslouchat radám úspěšných a učit se z nich. Právě proto jim v ELAI nabízíme řadu workshopů s odborníky na slovo vzatými. Kromě Tomáše a jeho kreativního myšlení a prezentačních dovedností, jsou tu například workshopy s šéfkou českého a slovenského Google, s šéfredaktorem Forbes Česko, s ředitelem Člověka v tísní nebo s nedávným globálním viceprezidentem Hewlett Packard.

Firmy působící v tuzemsku si často stěžují na nedostatek kvalifikovaných pracovníků. Jak fatální může být tento problém pro českou ekonomiku?

* TOMÁŠ: Musím říci, že toto vnímám jako takový evergreen, který slyším od českých podnikatelů dost často, stejně jako stížnosti na kurz koruny. Jednou je moc silná, jindy zase příliš slabá. Osobně si myslím, že kvalifikovaná pracovní síla v Česku nechybí. LUKÁŠ: Tento problém, na který si celá řada oborů stěžuje, by se dal elegantně řešit zjednodušením uznávání kvalifikací zahraničních pracovníků, například z východní Evropy. Dnes je situace taková, že IT inženýři z Ukrajiny nám tu kopou výkopy, což je velká škoda. Zjednodušení a zrychlení procesu zaměstnávání cizích státních příslušníků by bylo ku prospěchu věci.

* Česká ekonomika je úzce spjatá se zahraničím. Jak moc ji tedy ovlivní například Brexit, jestli tedy vůbec...

LUKÁŠ: Brexit nám do jisté míry otevře oči. Ne, že by způsobil velké škody naší ekonomice, ale uvidíme nakolik je členství v EU cenné a budeme si ho snad více vážit. Británie bude po Brexitu totiž ekonomicky i politicky o mnohem méně významnou zemí. TOMÁŠ: Musíme se hlavně rozhodnout, jestli chceme hrát na hřišti Evropské unie nebo ne. Evropu brzy přestane bavit nás neustále přemlouvát k aktivnímu členství.

* Jak je to s inspirací české politické scény v zahraničí?

TOMÁŠ: Čeští představitelé státu se bohužel nesnaží inspirovat v zahraničí v těch správných věcech. Často přejímají špatné příklady. Jedním z posledních takových důkazů může být diskutovaná elektronická evidence tržeb, která je dalším z příkladů opatření, která dnešním podnikatelům komplikuje jejich snažení. Ministr financí se v tomto případě inspiroval v Chorvatsku, kde se očekávání od tohoto projektu nenaplnila. LUKÁŠ: Když jsem pracoval na Úřadu vlády a na Ministerstvu obrany, tak jsem se snažil poukázat na úspěšné projekty v nám podobných zemích pro jejich aplikaci v českém prostředí. Bohužel mi vždy bylo řečeno, že se nikým inspirovat nebudeme – prý že to tu neděláme sice nejlépe, ale funguje nám to nějak, tak to nebudeme měnit, zněla odpověď. TOMÁŠ: To například v Polsku je postoj vlády jiný. Pozvali si mne, zda bych jim neporadil s tím, jak by se jejich ekonomika mohla více rozvíjet kupředu. Poslouchali mne, ptali se. Z jejich strany byl vidět opravdový zájem o názory někoho „zvenku“. Určitým světlým bodem v Česku byl v roce 2009 projekt Národní ekonomické rady vlády, kterou ustanovil tehdejší premiér Mirek Topolánek. Šlo o seskupení odborníků, kteří vládě přinášeli návrhy, impulsy. Bohužel celá řada z nich se nedočkala realizace.

* Tomáši, Vy sám nepřemýšlíte o vstupu do politiky?

Vrhnout se do politiky se nechystám. Nemám rád moc, mám rád vliv. Mohu radit, doporučovat, ale nechci nikomu rozkazovat, nikoho řídit. Jsem schopný lidem dávat návrhy a je jen na nich, zda se nechají ovlivnit. Do praktické politiky se nehru. Již jsem si to vyzkoušel. Na ministerstvu financí (v letech 2004–2005 byl poradcem ministra financí Bohuslava Sobotky – pozn. red.) jsem zpracovával legislativní změny a návrhy. Brodil jsem se opravdu po kolena v bahně té konkrétní práce. To mne utvrdilo v tom, že politiku dělat nechci.

* Napadlo vás někdy spolu rozjet podnikání?

TOMÁŠ: Takové ambice jsme nikdy neměli. Tedy pokud nepočítáme naše obchodní zkušenosti ze základní školy, kdy jsme prodávali bonbony a ze sádry odlité postavičky Šmoulů. Na podnikání nejsem nastaven. LUKÁŠ: Spolu nepodnikáme, ale Tomáš v rámci ELAI realizuje workshopy na témata kreativní myšlení a prezentační dovednosti. TOMÁŠ: Jsem přesvědčený, že tak, jak je naše spolupráce momentálně nastavená, je to v absolutním pořádku. Brácha je lepší a zkušenější v obchodních věcech, mojí doménou jsou přednášky.

* Co byste dnes, se všemi svými zkušenostmi, doporučili těm, kteří o vlastní podnikání teprve uvažují?

LUKÁŠ: Začínající podnikatelé se musí připravit na to, že je čeká spousta práce. Musí se vrhnout do práce, nepočítat dlouhou dobu s žádnými volnými víkendy, natožpak s dovolenou. Budou muset mnoho obětovat. Pokud chtějí dosáhnout úspěchu, je to nutnost. Doporučuji hledět vždy na to, čeho chtějí dosáhnout a plně se na to soustředit. Učit se rychle ze svých chyb, ale i ze svých úspěchů. Inspirovat se zkušenějšími. TOMÁŠ: Dívejte se kolem sebe, vnímejte co se děje. Učte se ze zkušeností jiných. Zkuste je přetvořit k obrazu svému a využít ve Vašem podnikání.

* Tomáši, jak bude vypadat ekonomie za 20 let?

TOMÁŠ: Ekonomie bude čím dál tím více virtuální. Její rozvoj se bude odehrávat ve virtuální sféře. Bude se více myslet a méně fyzicky pracovat.

Jít s dobou „Politici by měli přemýšlet do budoucna. Neřešit problémy 21. století optikou přelomu 19. a 20. století.“ Lukáš Sedláček majitel společnosti ELAI Politika? Děkuji, ne! „Kariéra politika mne neláká. Již jsem si ji vyzkoušel, a to jak jako poradce Václava Havla, tak i ministra financí Bohuslava Sobotky. Nemám rád moc, mám rád vliv.“ Tomáš Sedláček ekonom, hlavní ekonomický stratég ČSOB Věřme si! „Problémem Čechů je jejich nedostatečné sebevědomí. Jsme národem pracovitým, máme dobré nápady, jen je často neumíme prodat. A to je škoda.“ Lukáš Sedláček Spolupráce funguje

„Inovace, progresivní myšlení a kreativita bude neustále nabývat na významu. Úspěch budou slavit nové přístupy a ochota sdílet informace a zkušenosti.“

Lukáš Sedláček

BRATRSKÝ PROFIL

Tomáš Sedláček je český ekonom a hlavní makroekonomický stratég ČSOB. V minulosti působil jako poradce prezidenta Václava Havla a v letech 2004–2005 jako poradce ministra financí, kterým byl v té době Bohuslav Sobotka. Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy přednáší studentům mimo jiné dějiny ekonomických teorií. Je autorem publikací *Ekonomie dobra a zla* a *2036: Tomáš Sedláček a hosté*.

Lukáš Sedláček je zakladatelem a majitelem společnosti European Leadership and Academic Institute (ELAI) a zakladatel start-upu Poetizer. Působil jako prezident českého spolku absolventů univerzit Oxford a Cambridge a přednášel na New York University. Studoval na Univerzitě Karlově, Otago University a na University of Cambridge. Dříve pracoval na Úřadu vlády, Ministerstvu obrany, v neziskové organizaci Ano pro Evropu a v O2.

Foto popis|

Darebák a alkoholik, nazval ukrajinský poslanec českého prezidenta. A badatel z ÚSTR jej rovnou začal srovnávat s Hitlerem

10.10.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

vef

Experti či ukrajinští politici si smlsávají na prezidentovi Miloši Zemanovi za jeho slova ohledně anexe Krymu, která pronesl dnes před Parlamentním shromážděním Rady Evropy. Prý je darebák a alkoholik, jehož nelze brát vážně. Píše to server Info.cz.

Zeman dnes před shromážděním mimo jiné pronesl, že ruská anexe Krymu je hotovou nezvratnou věcí. Rusko by anektovaný poloostrov mohlo Ukrajině kompenzovat finálně nebo prostřednictvím ropy či zemního plynu. Původní text ZDE. Rozhořčených reakcí se Zeman dočkal nejen od mnoha českých, ale převážně od ukrajinských politiků, kteří jej neváhali ani označit za Antihavla. Například místopředsdkyně ukrajinského parlamentu Iryne Heraščenková podotkla, že jí je líto české delegace, jež se podle jejích slov musela cítit trapně kvůli Zemanově bezzásadovosti. Servítky si pak nebral ukrajinský poslanec Leonid Emec, jenž českou hlavu státu označil za darebáka, ničemu a alkoholika. Odborníci, jež oslovil server Info.cz, podotýkají, že prezidentova slova ani nelze brát vážně. David Svoboda, ukrajinista z Ústavu pro studium totalitních režimů, mimo jiné řekl, že lidé, jako je Hitler, říkali nehoráznosti, ale mysleli je aspoň vážně. „Zeman říká jen nehoráznosti,“ nechal se slyšet. Podle jeho slov Zeman svá dnešní slova nemůže brát vážně. Svoboda prý nezná z historie ani jeden případ, kdy by okupace vedla k obchodní smlouvě. Jeho jmenovec, odborník z katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Karel Svoboda pak zkonstatoval, že takový návrh, jenž učinil Zeman, neprojde ani u Ukrajiny, ani u Ruska. „Ukrajina trvá na tom, že to je její území a rozhodně ho nebude prodávat, a Rusko tvrdí, že Krym získalo legitimně prostřednictvím referenda, a tedy jakápak kompenzace. Myslím, že takový návrh ani nijak vážně brán nebude,“ podotkl Karel Svoboda.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Darebak-a-alkoholik-nazval-ukrajinsky-poslanec-ceskeho-prezidenta-A-badatel-z-USTR-jej-rovnou-zacal-srovnavat-s-Hitlerem-507535?utm_source=nm&utm_medium=xml

Zeman si za slova o Krymu vyslechl, že je darebák a alkoholik. Nelze ho brát vážně, shodují se experti

10.10.2017 info.cz str. 00 Česko

Eliška Kubátová

Ruská anexe Krymu je „fait accompli“, tedy hotová nezvratná věc, a Rusko by anektovaný poloostrov mohlo Ukrajině kompenzovat, ať už finančně nebo prostřednictvím ropy a zemního plynu. Přesně to dnes prezident Miloš Zeman neváhal prohlásit před Parlamentním shromážděním Rady Evropy ve Štrasburku. Rozhořčená reakce ukrajinských politiků na sebe nenechala dlouho čekat – Zemana označili za „antiHavla“ a navrhli mu, že stejně tak může Vladimíru Putinovi prodat Prahu či Karlovy Vary. Negativní komentáře znějí i z domácí politické scény. Podle odborníků, které redakce INFO.CZ oslovila, prezidentova slova ani nelze brát vážně.

„Lidé jako je Hitler říkali nehoráznosti, ale mysleli je alespoň vážně. Zeman říká jen nehoráznosti,“ komentoval pro INFO.CZ pobuřující slova českého prezidenta ukrajinista z Ústavu pro studium totalitních režimů David Svoboda, podle kterého takový návrh nemůže brát vážně ani sám Zeman. „Neznám z historie jediný případ, kdy by okupace vedla k obchodní smlouvě,“ dodává odborník z ÚSTR.

Podobně to se Zemanovým návrhem na „řešení“ otázky Krymu, který Rusko v roce 2014 anektovalo, vidí i odborník z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Karel Svoboda.

„Takový návrh prostě neprojde, a to ani u Ukrajiny, ani u Ruska. Ukrajina trvá na to, že to je její území a rozhodně ho nebude prodávat, a Rusko tvrdí, že Krym získalo legitimně prostřednictvím referenda, a tedy jakápak kompenzace. Myslím, že takový návrh ani nijak vážně brán nebude,“ řekl pro INFO.CZ.

Kdo Zemanova slova ale na lehkou váhu rozhodně nebere, jsou ukrajinští politici. „Ukrajina nebude prodávat své občany, území, svrchovanost, čest a důstojnost. To se neprodává,“ řekla podle ukrajinské tiskové agentury Unian k projevu českého prezidenta místopředsedkyně ukrajinského parlamentu a šéfka ukrajinské delegace ve Štrasburku Iryne Heraščenková, podle které ve Štrasburku promluvil opak Václava Havla – „antiHavel“. Ukrajinská politička zároveň prohlásila, že je jí líto české delegace, která se podle ní musela cítit trapně kvůli Zemanově bezzásadovosti a nemorálnosti.

Na pobuřující slova Miloše Zemana ostře reagoval také poslanec Oleksij Hončarenko z vládní strany ukrajinského prezidenta Blok Petra Porošenka. Ten na facebooku Zemanovi vzkázal, že může s ruským prezidentem Vladimírem Putinem uzavřít podobně „výhodný“ obchod.

„Jestli lze prodat Krym, tak český prezident může Putinovi prodat Prahu a Karlovy Vary. Putin dá peníze i ropu,“ napsal Hončarenko, podle kterého Zeman zaprodal památku obětí sovětské invaze ze srpna 1968, protože se mu zrovna hodí zapomenout na ruské tanky v českých ulicích – tyto tanky jsou ale nyní v ulicích ukrajinských měst.

Zemanova slova rozezlila i ukrajinského poslance Leonida Emeca, který na facebooku označil českého prezidenta za „darebáka, ničemu a alkoholika“, vybízejícího Evropu k družbě s Ruskem, aniž by se jediným slůvkem zmínil o ruské agresi.

Proruská prohlášení však lze v Zemanových projevech najít často. Evergreenem už se staly jeho žádosti na zrušení sankcí, které byly na Rusko uvaleny právě kvůli anexi Krymu a zapojení Moskvy do konfliktu na východě Ukrajiny. Proti sankcím se přitom postavil i dnes.

„Přijde mi, že prezident Zeman střílí ty svoje bonmoty i v zahraniční politice, kde to je ale vidět trochu víc. A nejsem si jistý, že nám to kromě Ruska v zahraničí získá nějaké kladné body,“ řekl také redakci Karel Svoboda.

URL| <http://www.info.cz/clanek/17366/zeman-si-za-slova-o-krymu-vyslechl-ze-je-darebak-a-alkoholik-nelze-ho-brat-vazne-shoduji-se-experti>

Fakulta sociálních věd UK už má insignii

9.10.2017 Metro str. 04 Domov

Žezlo **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, které zhotovil sochař Otmar Oliva, v sobotu odlili pracovníci dvou sléváren na Uherskohradištsku. Žezlo začne fakulta používat příští rok, řekl její proděkan Filip Láb. Výroba bude stát včetně materiálu zhruba 600 tisíc korun, sochař Oliva svou práci udělal zdarma. Fakulta dosud neměla vlastní insignie a její studenti skládali akademický slib na žezlo filozofické fakulty. Motívem nového žezla, které představuje zeměkouli na konečcích prstů, je heslo Společnost jako na dlaní.

Každý prst ruky symbolizuje jeden z pěti oborů na fakultě, kterými jsou ekonomie, komunikační studia, politologie, sociologie a teritoriální studia. Celá ruka má připomínat společný pohled na lidskou společnost „jako na dlaní“.

Foto autor| ČTK

Regionalní mutace| Metro - jižní Čechy

Žezlo pro Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy odlévali na Slovácku

zaujalo nás

Fakultní insignie navrhl velehradský sochař Otmar Oliva.

Popovice, Tupesy – Na Slovácku, konkrétně v Popovicích a v Tupesích, vznikly podle návrhů velehradského sochaře Otmara Olivy v sobotu jednotlivé části žezla pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy, pro **fakultu sociálních věd**. Nechyběly u toho na dvě desítky fakultních pedagogů včetně současného i minulých děkanů v čele s moderátorem a pedagogem Václavem Moravcem. Za jejich přítomnosti spatřily světlo světa jednotlivé fragmenty metodou přesného lití v popovické firmě Přesné odlitky bratrů Silvestra a Antonína Dědkových i v tupeské slévárně společnosti ALUCAST Jarmila Cilečka.

Ten s Otmarem Olivou spolupracuje od roku 1981, kdy byl v Mesitu hlavním metalurgem. „Mám z toho velmi dobrý dojem. Vše klaplo, jak mělo, nic se při lití nepoškodilo. Všech pět odlitků je v pořádku. Musím však přiznat, že takové obecnostvo, jaké tady dnes bylo, jsme už dlouho neměli,“ nechal se slyšet Jarmil Cileček. Nadšený byl také Václav Moravec. „Byla to úžasná práce a děkuju Otmaru Olivovi, Jarmilu Cilečkovi i Dědkovým z Popovic za jejich pomoc. Těžší část žezla z bronzu byla dnes odlita v Popovicích a ta lehčí, z hliníku, v Tupesích,“ poznamenal Václav Moravec.

Závěrečnou kompletaci čeká žezlo za několik dnů v Olivově ateliéru na Velehradě. „Mám přichystané tři varianty fragmentů, poslední slovo a rozhodnutí, které se nakonec do žezla zakomponují, bude na Václavu Moravcovi a vedení fakulty,“ prozradil Otmar Oliva.

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy má pět kateder – ekonomii, komunikační studia, žurnalistiku, politologii, sociologii a mezinárodní teritoriální studie. Fakultní žezlo by svým vyjádřením mělo zdůraznit držení zeměkoule pěti prsty – symbolizujícími právě onu pěti kateder. Zeměkoule bude vytvořená z polodrahokamu o průměru zhruba osmicentimetrů. Stříbrné prsty budou segmenty sahající až dolů ke kořenům. Žezlo by mělo být stříbřené, platinované a zlacené s úchopem vyobrazeným heslem Cognitio et Humanitas (Vědomost a lidskost). Na žezle nebude chybět podpis Milana Petruska, který fakultu po revoluci založil a na jehož památku to Oliva dělá.

Foto autor| Snímky: Pavel Bohun

Foto popis| ODLITEK. Velehradský sochař Otmar Oliva kontroluje jeden z odlitků.

Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

Slovácký deník (*Zlínský kraj, str. 02*), Valašský deník (*Valašsko, str. 02*), Zlínský deník (*Zlínsko, str. 02*)

Fakulta sociálních věd se dočká žezla. Výrobě přihlížel i Václav Moravec

9.10.2017 Pražský deník str. 07 Zajímavosti

(pb, zpd)

Slovácko - Pět prstů svírajících v konečcích zeměkouli. To je žezlo, jehož tři varianty odlili v sobotu ve dvou slévárnách na Slovácku (konkrétně v Popovicích a Tupesích) pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy, **fakultu sociálních věd**.

Vzniklo podle návrhů velehradského sochaře Otmara Olivy, který jej věnoval škole zdarma, každý prst symbolizuje jeden z pěti oborů, kterými jsou ekonomie, komunikační studia, politologie, sociologie a teritoriální studia. Celá ruka má připomínat společný pohled na lidskou společnost „jako na dlani“.

Fakulta dosud neměla vlastní insignie a její studenti skládali akademický slib na žezlo filozofické fakulty. Výrobu, jež stojí včetně materiálu 600 000 korun, se podařilo zajistit díky sbírce, kterou s mottem „Přísahaejme na vlastní!“ inicioval pedagog a moderátor Václav Moravec s vedením fakulty. Moravec také přihlížel odlévání. „Byla to úžasná práce. Děkuju Otmaru Olivovi, Jarmilu Cilečkovi i Dědkovým z Popovic za pomoc,“ řekl.

Zeměkoule je tvořená z polodrahokamu o průměru zhruba osmi centimetrů. Finální kompletaci čeká žezlo ještě v Olivově ateliéru na Velehradě. Na promócích by se mělo začít používat už příští rok.

Foto autor| Foto: Deník/P. Bohun
Foto popis| Odlévání hliníkových částí žezla na Slovácku.
Region| Střední Čechy

Fakulta žila sbírkou na žezlo. Nakonec jsme vybrali 700 tisíc korun

9.10.2017 Kroměřížský deník str. 02 Kroměřížsko

PAVEL BOHUN

Novinář, moderátor a pedagog VÁCLAV MORAVEC v rozhovoru pro Deník:

Jedním z přítomných u lití fragmentů žezla **Fakulty sociálních věd** UK a zároveň také spoluiniciátor realizace jeho vzniku byl televizní moderátor, redaktor a vysokoškolský pedagog Václav Moravec. Ten se o své dojmy podělil se čtenáři Deníku.

* Co říkáte na větu Jarmila Cilečka, že odlitky, které budou součástí žezla **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, určitě překonají dvacetiletou životnost hliníku a dočkají se podstatně dlouhodobějšího věku?

Musím se přiznat, že mám slzy v očích a jsem dojat. Také pro mě se zde zhmotňuje sen spoluzakladatele **fakulty sociálních věd** Milana Petruska.

* Vznik žezla umožnila také finanční sbírka na fakultě i mezi jejími příznivci...

Je to tak. Mám velkou radost z toho, že naši absolventi, studenti, kolegové a pedagogové vybrali nakonec zhruba 700 tisíc korun na to, aby **fakulta sociálních věd** po 26 letech to fakultní žezlo dostala. Sbírkou jsme spustili někdy v dubnu a do 19. května jsme měli čas na to, abychom vybrali půl milionu korun. Tyto peníze měly pokrýt náklady na odlévání, návrh Otmara Olivy, použité polodrahokamy, jimiž bude žezlo osázeno a pak postříbřeno, pozlaceno a platinováno.

* Proč fakulta na vznik žezla neuvolnila peníze ze svého rozpočtu?

Protože jsme chtěli do procesu vzniku žezla vtáhnout naše absolventy i akademickou obec. Pospolitost a komunita tak lépe fungují. Sbírkou žila celá fakulta. Prostě jsme chtěli, aby to žezlo věnovali fakultě naši absolventi, studenti a její zaměstnanci, než aby bylo placené z rozpočtu fakulty a ze státních příspěvků.

* Nepochyboval jste o tom, zda se vám tu sumu podaří shromáždit?

Ne, ale stejně během té sbírky mi v hlavě hlodal červíček, a tak jsem hodinu co hodinu sledoval web, kolik to aktuálně háže (smích).

* Proč při výběru autora návrhu padla volba na Otmara Olivu?

To byl sen pana profesora Petruska, otce a spoluzakladatele **fakulty sociálních věd** v roce 1989. Ten zmínil jméno Otmara Olivy už v roce 1993. Oni byli přátelé. Bylo tak logické, že jsme zavolali Otmarovi na Velehrad a řekli mu, že se pokoušíme zhmotnit sen jeho, pana profesora Petruska i nás na fakultě. A jeho reakce? Tou byl údiv, že žezlo ještě nemáme. Pro něj to byl především jeho slib Milanu Petruskovi, že pokud vedení fakulty bude chtít, on žezlo **fakultě sociálních věd** udělá. Je škoda, že se toho Milan Petruska nedožil. Já ale věřím, že se na nás tady dnes dívá shora.

Václav Moravec se narodil v roce 1974 v Ústí nad Orlicí. Absolvoval gymnázium v České Třebové a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**). Nyní působí na téže katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. Od roku 1992 působí jako televizní moderátor a redaktor. Je čtyřnásobným držitelem ceny TÝTÝ jako nejoblíbenější osobnost tv publicistiky.

Foto autor| Foto: L. Briskorinová
Foto popis| U ODLÉVÁNÍ. Václav Moravec (vlevo) a Pavel Bohun.
Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

Slovácký deník (*Zlínský kraj, str. 02*), Valašský deník (*Valašsko, str. 02*), Zlínský deník (*Zlínsko, str. 02*)

Filip Láb

9.10.2017 Hospodářské noviny str. 09 Názory

proděkan **Fakulty sociálních věd** UK k odlití nového žezla

Ještě pak bude nějakou chvíli trvat, než se jednotlivé díly očistí, vyleští a pokoví. Žezlo nám bude předáno na konci kalendářního roku a příští rok se už bude používat na promocích.

Citáty dne

9.10.2017 iHNed.cz str. 00
red

Nový termín zvážíme, až budou věci jasnější. Vystoupit z jednotného evropského trhu by bylo ukázkou do nebe volající hlouposti.

Nicola Sturgeonová

Skotská premiérka k tomu, kdy její země vypíše nové referendum o nezávislosti.

V roce 2015 bylo uloveno přes 178 000 kusů černé zvěře a v roce 2014 více než 162 000 kusů. I tyto zvýšené zásahy mohou mít vliv na to, že se v posledním období ulovilo méně kusů prasete divokého.

Markéta Ježková

Mluvčí ministerstva zemědělství k tomu, proč je v českých lesích méně divočáků.

Jestli někdy máslo bylo drahé, tak to bylo na počátku 90. let. Proti tomu je teď stále levné. Ale třeba proti roku 2013 je drahé.

Aleš Michl

ekonom fondu Quant ke společenské hysterii kolem ceny másla

Ještě pak bude nějakou chvíli trvat, než se jednotlivé díly očistí, vyleští a pokoví. Žezlo nám bude předáno na konci kalendářního roku a příští rok se už bude používat na promocích.

Filip Láb

proděkan **Fakulty sociálních věd** UK k odlití nového žezla

Stále tak pokračuje situace posledních let, kdy nejtěžší život mají konzervativní investoři, kteří u svých nástrojů nemají šanci dosáhnout významnějšího zhodnocení, a ještě jim ubírá rostoucí inflace.

Martin Novák

Analytik Broker Consulting k tomu, proč mezi podílovými fondy nejvíce vydělávají ty akciové.

Vybírali jsme i podle klimatických podmínek. Tučňáci brýloví žijí na jihu Afriky, takže jim středoevropské klima nebude dělat potíže.

Věra Vrabcová

Mluvčí ústecké zoologické zahrady k výběru tučňáků pro nově budovanou expozici, která bude otevřena koncem roku. Citáty dne

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65907310-citaty-dne>

Když odlévají mé dílo, modlím se, říká sochař Oliva

9.10.2017 Mladá fronta DNES str. 13 Zlínský kraj

Petra Procházková

POPOVICE Muži v žárovzdorných zástěrách a s kryty přes obličej pomalu nalévají bronz do formy. Jedné, druhé ... Celkem jich je asi patnáct a žádná není stejná. Jsou přehřáté na tisíc stupňů, roztavený bronz má přes 1 200 stupňů.

Kolem stojí hlouček lidí, opodál o samotě akademický sochař Otmar Oliva.

„Modlím se,“ říká s vážnou tvář, v níž je patrné napětí. Formy vznikly podle modelů, které vytvořil, a dohromady mají dát několik variant žezla, na něž budou při promoci skládat slib absolventi **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Neklidně chodí tam a zpět, na okamžik se zastaví, prohrábne si vlasy a zase jde. V této fázi své dílo nemůže ovlivnit, je odkázaný na práci jiných.

Z jedné formy vytéká úzký pramínek rozžhaveného kovu. „Teče,“ volá slévač a další muž podává nádobu s pojivem. Nabere ho špachtlí a zamázne díрку. Než se naplní všechny formy, opakuje to několikrát. „To je natolik filigránská práce, že je potřeba skutečně přesné lití, a to doma v dílně neudělám,“ vysvětluje sochař důvod, proč se všichni sešli v hale firmy Přesné odlitky v Popovicích. Jejich služby využívá jednou dvakrát do roka. „Mám tady dobré zkušenosti,“ dodává Oliva.

V tuto chvíli žádná z forem žezlo nepřipomíná ani vzdáleně. Až se spojí jednotlivé díly, bude dlouhé 130 centimetrů, zdobené drahokamy a polodrahokamy a zakončené lidskou dlaní, která bude držet zeměkouli. Ta jediná je hotová, tvoří ji dokonalá koule z polodrahokamu lapis lazuli, dovezeného speciálně pro tuto příležitost z Pákistánu. Přirozená kresba kamene i zvláštní modrá barva skutečně připomíná Zemi při pohledu z vesmíru.

Žezlo samotné ale pořád ještě má tři varianty. Jeho definitivní podoba vzniká už čtvrt století. Fakulta, jako druhá nejmladší v rámci univerzity, vznikla v roce 1990 a brzy potom přišel i nápad oslovit Otmara Olivu, aby pro ni vytvořil žezlo.

Tehdy se ale s prací nezačalo, protože chyběla základní představa, jak má vypadat. Podoba totiž musí vyjít přímo z fakulty.

„Důvod, proč to trvalo tak dlouho, je náš, vnitřní. Nebyli jsme schopní se dohodnout,“ potvrzuje děkan fakulty Jakub Končelík. Celé roky si proto žezlo na promoce půjčovali od jiné fakulty.

Když už byla jednotná idea, vyhlásili veřejnou sbírku. Stačily dva měsíce, aby se sešlo téměř 700 tisíc korun. Stačí na materiál, práci Oliva věnuje fakultě jako dar.

A proč oslovili právě jeho? „Je jediný způsobilý, o tom jsem hluboce přesvědčený,“ usmál se děkan.

Foto autor| 2x foto: Luděk Ovesný, MAFRA

Foto popis| Zeměkoule Žezlo bude zakončeno lidskou dlaní, která bude držet zeměkouli (na snímku Otmar Oliva).

Foto popis| Přesné lití „To je natolik filigránská práce, že je potřeba skutečně přesné lití, a to doma v dílně neudělám,“ vysvětlil sochař Otmar Oliva, proč se žezlo pro jednu z fakult Univerzity Karlovy odlévalo v hale firmy Přesné odlitky v Popovicích.

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - Zlínský kraj

Václav Moravec: Fakulta žila sbírkou na žezlo

8.10.2017 denik.cz str. 00 Regiony

Pavel Bohun

/ROZHOVOR/ Jedním z přítomných u lití fragmentů žezla **Fakulty sociálních věd** UK a zároveň také spoluiniciátor realizace jeho vzniku, byl televizní moderátor, redaktor a vysokoškolský pedagog Václav Moravec. Ten se o své dojmy podělil se čtenáři Deníku.

"

Přicestoval jste do sléváren v Popovicích i Tupesích, už jste někdy dříve návštěvu podobného prostředí absolvoval?

Byl jsem jednou v Ostravě ve slévárně velkých odlitků, ale co se týká například hliníkové slévárny, tak to mám premiéru. Přejde mi to tady daleko čistější a fajnovější práce.

Co říkáte na větu Jarmila Cilečka, že odlitky, které budou součástí žezla **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, určitě překonají dvacetiletou životnost hliníku a dočkají se podstatně dlouhodobějšího věku?

Musím se přiznat, že mám slzy v očích a jsem dojat. Také pro mě se zde zhmotňuje sen spoluzakladatele **Fakulty sociálních věd** Milana Petruska.

Vznik žezla umožnila také finanční sbírka na fakultě i mezi jejími příznivci...

Je to tak. Mám velkou radost z toho, že naši absolventi, studenti, kolegové a pedagogové vybrali nakonec zhruba 700 tisíc korun na to, aby **Fakulta sociálních věd** po 26 letech to fakultní žezlo dostala. Sbírkou jsme spustili někdy v dubnu a do 19. května jsme měli čas na to, abychom během 45 dnů vybrali půl milionu korun. Tyto peníze měly pokrýt náklady na odlévání, návrh Otmara Olivy, použité polodrahokamy, jimiž bude žezlo osázeno, a pak postříbřeno, pozlaceno a platinováno.

Proč fakulta na vznik žezla neuvolnila peníze ze svého rozpočtu?

Protože jsme chtěli do procesu vzniku žezla vtáhnout jak naše absolventy, tak i akademickou obec. Pospolitost a komunita tak lépe funguje. Sbírkou žila celá fakulta. Prostě jsme chtěli, aby to žezlo věnovali fakultě naši absolventi, studenti a její zaměstnanci, než aby bylo placené z rozpočtu fakulty a ze státních příspěvků.

Nepochyboval jste o tom, jestli se vám tu sumu podaří shromáždit?

Ne, nepochyboval, ale stejně během té sbírky mi v hlavě hlodal červíček, a tak jsem hodinu co hodinu sledoval web, kolik to aktuálně háže (smích).

Proč při výběru autora návrhu padla volba na Otmara Olivu?

To byl sen pana profesora Petruska, otce a spoluzakladatele **Fakulty sociálních věd** v roce 1989 transformací Fakulty žurnalistiky University Karlovy. Ten zmínil jméno Otmara Olivy už v roce 1993. Oni byli s Otmarem Olivou totiž přátelé. Bylo tak logické, že jsme zavolali Otmarovi na Velehrad a řekli mu, že se pokoušíme zhmotnit sen jeho, pana profesora Petruska i nás na fakultě. A jeho první reakce? Tou byl údiv, že žezlo ještě nemáme. Pro něj to byl především jeho slib Milanu Petruskovi, že pokud vedení fakulty bude chtít, on žezlo **Fakultě sociálních věd** udělá. Je jen škoda, že se toho Milan Petrussek nedožil. Já ale věřím, že se na nás tady dnes dívá shora.

Narodil se v Ústí nad Orlicí, vyrůstal v Letohradě. Absolvoval Gymnázium v České Třebové a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru Masová komunikace. Nyní působí na téže Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. V letech 2004 až 2008 byl také členem pedagogické komory Akademického senátu FSV, z níž odstoupil k 10. březnu 2008. Od roku 1992 působí Václav Moravec kontinuálně jako televizní moderátor a redaktor. Je čtyřnásobným držitelem ceny TýTý jako nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky.

"

URL| <http://www.denik.cz/regiony/vaclav-moravec-pro-denik-fakulta-zila-sbirkou-na-zezlo-20171008.html>

Václav Moravec: Fakulta žila sbírkou na žezlo

8.10.2017 prazsky.denik.cz str. 00 Z regionu

Pavel Bohun

/ROZHOVOR/ Jedním z přítomných u lití fragmentů žezla **Fakulty sociálních věd** UK a zároveň také spoluiniciátor realizace jeho vzniku, byl televizní moderátor, redaktor a vysokoškolský pedagog Václav Moravec. Ten se o své dojmy podělil se čtenáři Deníku.

"Přicestoval jste do sléváren v Popovicích i Tupesích, už jste někdy dříve návštěvu podobného prostředí absolvoval? Byl jsem jednou v Ostravě ve slévárně velkých odlitků, ale co se týká například hliníkové slévárny, tak to mám premiéru. Přijde mi to tady daleko čistější a fajnovější práce.

Co říkáte na větu Jarmila Cilečka, že odlitky, které budou součástí žezla **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, určitě překonají dvacetiletou životnost hliníku a dočkají se podstatně dlouhodobějšího věku? Musím se přiznat, že mám slzy v očích a jsem dojat. Také pro mě se zde zhmotňuje sen spoluzakladatele **Fakulty sociálních věd** Milana Petruska.

Vznik žezla umožnila také finanční sbírka na fakultě i mezi jejími příznivci... Je to tak. Mám velkou radost z toho, že naši absolventi, studenti, kolegové a pedagogové vybrali nakonec zhruba 700 tisíc korun na to, aby **Fakulta sociálních věd** po 26 letech to fakultní žezlo dostala. Sbírkou jsme spustili někdy v dubnu a do 19. května jsme měli čas na to, abychom během 45 dnů vybrali půl milionu korun. Tyto peníze měly pokrýt náklady na odlévání, návrh Otmaru Olivu, použité polodrahokamy, jimiž bude žezlo osázeno, a pak postříbřeno, pozláceno a platinováno.

Proč fakulta na vznik žezla neuvolnila peníze ze svého rozpočtu? Protože jsme chtěli do procesu vzniku žezla vtáhnout jak naše absolventy, tak i akademickou obec. Pospolitosť a komunita tak lépe funguje. Sbírkou žila celá fakulta. Prostě jsme chtěli, aby to žezlo věnovali fakultě naši absolventi, studenti a její zaměstnanci, než aby bylo placené z rozpočtu fakulty a ze státních příspěvků.

Nepochyboval jste o tom, jestli se vám tu sumu podaří shromáždit? Ne, nepochyboval, ale stejně během té sbírky mi v hlavě hloidal červíček, a tak jsem hodinu co hodinu sledoval web, kolik to aktuálně háže (smích).

Proč při výběru autora návrhu padla volba na Otmaru Olivu? To byl sen pana profesora Petruska, otce a spoluzakladatele **Fakulty sociálních věd** v roce 1989 transformací Fakulty žurnalistiky University Karlovy. Ten zmínil jméno Otmaru Olivu už v roce 1993. Oni byli s Otmarem Olivou totiž přátelé. Bylo tak logické, že jsme zavolali Otmarovi na Velehrad a řekli mu, že se pokoušíme zhmotnit sen jeho, pana profesora Petruska i nás na fakultě. A jeho první reakce? Tou byl údiv, že žezlo ještě nemáme. Pro něj to byl především jeho slib Milanu Petruskovi, že pokud vedení fakulty bude chtít, on žezlo **Fakultě sociálních věd** udělá. Je jen škoda, že se toho Milan Petruska nedožil. Já ale věřím, že se na nás tady dnes dívá shora.

Narodil se v Ústí nad Orlicí, vyrůstal v Letohradě. Absolvoval Gymnázium v České Třebové a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru Masová komunikace. Nyní působí na téže Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. V letech 2004 až 2008 byl také členem pedagogické komory Akademického senátu FSV, z níž odstoupil k 10. březnu 2008. Od roku 1992 působí Václav Moravec kontinuálně jako televizní moderátor a redaktor. Je čtyřnásobným držitelem ceny TýTý jako nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky. "

URL| <http://prazsky.denik.cz/z-regionu/vaclav-moravec-pro-denik-fakulta-zila-sbirkou-na-zezlo-20171008.html>

Václav Moravec pro Deník: Fakulta žila sbírkou na žezlo

8.10.2017 slovacky.denik.cz str. 00 Moje Slovácko

Pavel Bohun

ROZHOVOR / Jedním z přítomných u lití fragmentů žezla **Fakulty sociálních věd** UK a zároveň také spoluiniciátor realizace jeho vzniku, byl televizní moderátor, redaktor a vysokoškolský pedagog Václav Moravec. Ten se o své dojmy podělil se čtenáři Deníku.

"Přicestoval jste do sléváren v Popovicích i Tupesích, už jste někdy dříve návštěvu podobného prostředí absolvoval? Byl jsem jednou v Ostravě ve slévárně velkých odlitků, ale co se týká například hliníkové slévárny, tak to mám premiéru. Přijde mi to tady daleko čistější a fajnovější práce.

Co říkáte na větu Jarmila Cilečka, že odlitky, které budou součástí žezla **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, určitě překonají dvacetiletou životnost hliníku a dočkají se podstatně dlouhodobějšího věku? Musím se přiznat, že mám slzy v očích a jsem dojat. Také pro mě se zde zhmotňuje sen spoluzakladatele **Fakulty sociálních věd** Milana Petruska.

Vznik žezla umožnila také finanční sbírka na fakultě i mezi jejími příznivci... Je to tak. Mám velkou radost z toho, že naši absolventi, studenti, kolegové a pedagogové vybrali nakonec zhruba 700 tisíc korun na to, aby **Fakulta sociálních věd** po 26 letech to fakultní žezlo dostala. Sbírkou jsme spustili někdy v dubnu a do 19. května jsme měli čas na to, abychom během 45 dnů vybrali půl milionu korun. Tyto peníze měly pokrýt náklady na odlévání, návrh Otmara Olivy, použité polodrahokamy, jimiž bude žezlo osázeno, a pak postříbřeno, pozlaceno a platinováno.

Proč fakulta na vznik žezla neuvolnila peníze ze svého rozpočtu? Protože jsme chtěli do procesu vzniku žezla vtáhnout jak naše absolventy, tak i akademickou obec. Pospolitost a komunita tak lépe funguje. Sbírkou žila celá fakulta. Prostě jsme chtěli, aby to žezlo věnovali fakultě naši absolventi, studenti a její zaměstnanci, než aby bylo placené z rozpočtu fakulty a ze státních příspěvků.

Nepochyboval jste o tom, jestli se vám tu sumu podaří shromáždit? Ne, nepochyboval, ale stejně během té sbírky mi v hlavě hlodal červíček, a tak jsem hodinu co hodinu sledoval web, kolik to aktuálně háže (smích).

Proč při výběru autora návrhu padla volba na Otmara Olivu? To byl sen pana profesora Petruska, otce a spoluzakladatele **Fakulty sociálních věd** v roce 1989 transformací Fakulty žurnalistiky University Karlovy. Ten zmínil jméno Otmara Olivy už v roce 1993. Oni byli s Otmarem Olivou totiž přátelé. Bylo tak logické, že jsme zavolali Otmarovi na Velehrad a řekli mu, že se pokoušíme zhmotnit sen jeho, pana profesora Petruska i nás na fakultě. A jeho první reakce? Tou byl údiv, že žezlo ještě nemáme. Pro něj to byl především jeho slib Milanu Petruskovi, že pokud vedení fakulty bude chtít, on žezlo **Fakultě sociálních věd** udělá. Je jen škoda, že se toho Milan Petruska nedožil. Já ale věřím, že se na nás tady dnes dívá shora.

Narodil se v Ústí nad Orlicí, vyrůstal v Letohradě. Absolvoval Gymnázium v České Třebové a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru Masová komunikace. Nyní působí na téže Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. V letech 2004 až 2008 byl také členem pedagogické komory Akademického senátu FSV, z níž odstoupil k 10. březnu 2008. Od roku 1992 působí Václav Moravec kontinuálně jako televizní moderátor a redaktor. Je čtyřnásobným držitelem ceny TýTý jako nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky. "

URL| http://slovacky.denik.cz/zpravy_region/vaclav-moravec-pro-denik-fakulta-zila-sbirkou-na-zezlo-20171008.html

Žezlo pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy odlévali na Slovácku

8.10.2017 denik.cz str. 00 Regiony

Pavel Bohun

Na Slovácku, konkrétně v Popovicích a v Tupesích vznikly podle návrhů velehradského sochaře Otmara Olivy v sobotu 7. října jednotlivé části žezla pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy, pro **Fakultu sociálních věd**.

"

Nechyběly u toho na dvě desítky fakultních pedagogů, včetně současného i minulých děkanů v čele s redaktorem, moderátorem a vysokoškolským učitelem Václavem Moravcem.

Za jejich přítomnosti spatřily světlo světa jednotlivé fragmenty metodou přesného lití v popovické firmě Přesné odlitky bratrů Silvestra a Antonína Dědkových i v tupeské slévárně společnosti ALUCAST Jarmila Cilečka. Ten s Otmarem Olivou spolupracuje od roku 1981, kdy byl v Mesitu hlavním metalurgem a Oliva jej tehdy požádal o odlití kříže.

„Mám z toho velmi dobrý dojem. Vše klaplo jak mělo, nic se při lití nepoškodilo. Všech pět odlitků je v pořádku. Musím však přiznat, že takové obecnstvo, jaké tady dnes bylo, jsme už dlouho neměli,“ nechal se slyšet Jarmil Cileček.

Viditelně nadšený byl také Václav Moravec. „Musím říct že to byla úžasná práce a děkuju Otmaru Olivovi, Jarmilu Cilečkovi i Dědkovým z Popovic, za jejich pomoc. Těžší část žezla z bronzu byla dnes odlita v Popovicích a ta lehčí, z hliníku v Tupesích,“ poznamenal Václav Moravec.

Závěrečnou kompletaci čeká žezlo za několik dnů v Olivově ateliéru na Velehradě.

„Mám přichystané tři varianty fragmentů, poslední slovo a rozhodnutí, které se nakonec do žezla zakomponují, bude na Václavu Moravcovi a vedení fakulty,“ prozradil Otmar Oliva.

„**Fakulta sociálních věd** University Karlovy má pět kateder - Ekonomii, Komunikační studia, Žurnalistiku, Politologii, Sociologii a Mezinárodní teritoriální studie. Fakulní žezlo by svým vyjádřením mělo zdůraznit držení zeměkoule pěti prsty – symbolizujícími právě onu pěticí kateder. Zeměkoule bude vytvořená z polodrahokamu o průměru zhruba osmi centimetrů. Stříbrné prsty budou segmenty sahající až dolů ke kořenům,“ vysvětluje Otmar Oliva. Žezlo by mělo být stříbřené, platinované a zlacené s úchopem vyobrazeným heslem Cognitio et Humanitas (Vědomost a lidskost). Na žezle nebude chybět podpis Milana Petruska, který tu fakultu po revoluci založil a na jehož památku to dělám,“ naznačil Otmar Oliva.

URL| <http://www.denik.cz/regiony/zezlo-pro-fakultu-univerzity-karlovy-odlevali-na-slovacku-20171007.html>

Na Uherskohradištsku bylo odlito žezlo FSV UK

7.10.2017 ceskenoviny.cz str. 00 Z domova
ČTK

Kunovice (Uherskohradištsko) - Žezlo **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, které zhotovil sochař Otmar Oliva, dnes odlili pracovníci dvou sléváren na Uherskohradištsku.

URL| <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/na-uherskohradistsku-bylo-odlito-zezlo-fsv-uk/1535597?nt>

Žezlo pro Fakultu sociálních věd UK

7.10.2017 ČT 24 str. 12 12:00 Polední události

Roman FOJTA, moderátor

V Kunovicích u Uherského Hradiště dopoledne začalo odlévání žezla pro Karlovu Univerzitu. Sloužit bude **Fakultě sociálních věd**, která dosud neměla vlastní insignie. Fakulta proto vyhlásila sbírku a z vybraných peněz teď vzniká bronzové žezlo. Ve slévárnách je i kolegyně Vendula Březinová. Vendulo, dobrý den. Jak dlouho práce na insigniích potrvají?

Vendula BŘEZINOVÁ, redaktorka ČT

Dobrý den. Samotné tavení a odlévání bronzu začalo zhruba před 2 hodinami. Celý ten proces trval zhruba hodinu a půl, kdy slévači lili tedy bronz do připravených forem. V nich budou jednotlivé části žezla postupně chladnout. První části už jsou v tuto chvíli oklepávány, čištěny, budou nadále zpracovávány a obrusovány. První tedy by měly být hotové v průběhu dnešního možná zítřejšího dne. Kompletní produkt by ale tady ve slévárnách měl být připraven k odebrání v průběhu několika dnů. Mezi tím ale budou probíhat další práce. Autor budoucí insignie sochař Otmar Oliva dnes bude odlévat ještě další část žezla, a sice hliníkovou ruku, která má svými 5 prsty symbolizovat 5 oborů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A následně bude do dlaně umístěn ještě symbol zeměkoule. Kompletní práce na budoucí insignii by potom měly být hotové do konce letošního roku.

Žezlo pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy odlévali na Slovákku

7.10.2017 slovacky.denik.cz str. 00 Moje Slovákko

Pavel Bohun

Na Slovácku, konkrétně v Popovicích a v Tupesích vznikly podle návrhů velehradského sochaře Otmara Olivy v sobotu 7. října jednotlivé části žezla pro nejmladší fakultu Univerzity Karlovy, pro **Fakultu sociálních věd**.

"Nechyběly u toho na dvě desítky fakultních pedagogů, včetně současného i minulých děkanů v čele s redaktorem, moderátorem a vysokoškolským učitelem Václavem Moravcem.

Za jejich přítomnosti spatřily světlo světa jednotlivé fragmenty metodou přesného lití v popovické firmě Přesné odlitky bratrů Silvestra a Antonína Dědkových i v tupeské slévárně společnosti ALUCAST Jarmila Cilečka. Ten s Otmarem Olivou spolupracuje od roku 1981, kdy byl v Mesitu hlavním metalurgem a Oliva jej tehdy požádal o odlití kříže.

„Mám z toho velmi dobrý dojem. Vše klaplo jak mělo, nic se při lití nepoškodilo. Všech pět odlitků je v pořádku. Musím však přiznat, že takové obecenstvo, jaké tady dnes bylo, jsme už dlouho neměli,“ nechal se slyšet Jarmil Cileček.

Viditelně nadšený byl také Václav Moravec. „Musím říct že to byla úžasná práce a děkuju Otmaru Olivovi, Jarmilu Cilečkovi i Dědkovým z Popovic, za jejich pomoc. Těžší část žezla z bronzu byla dnes odlita v Popovicích a ta lehčí, z hliníku v Tupesích,“ poznamenal Václav Moravec.

Závěrečnou kompletaci čeká žezlo za několik dnů v Olivově ateliéru na Velehradě.

„Mám přichystané tři varianty fragmentů, poslední slovo a rozhodnutí, které se nakonec do žezla zakomponují, bude na Václavu Moravcovi a vedení fakulty,“ prozradil Otmar Oliva. „**Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy má pět kateder - Ekonomii, Komunikační studia, Žurnalistiku, Politologii, Sociologii a Mezinárodní teritoriální studie. Fakultní žezlo by svým vyjádřením mělo zdůraznit držení zeměkoule pěti prsty – symbolizujícími právě onu pětici kateder. Zeměkoule bude vytvořená z polodrahokamu o průměru zhruba osmi centimetrů. Stříbrné prsty budou segmenty sahající až dolů ke kořenům,“ vysvětluje Otmar Oliva. Žezlo by mělo být stříbřené, platinované a zlacené s úchopem vyobrazeným heslem Cognitio et Humanitas (Vědomost a lidskost). Na žezle nebude chybět podpis Milana Petruska, který tu fakultu po revoluci založil a na jehož památku to dělám,“ naznačil Otmar Oliva.

URL| http://slovacky.denik.cz/zpravy_region/zezlo-pro-fakultu-univerzity-karlovy-odlevali-na-slovacku-20171007.html

Manažerka se stigmatem protekční dcery. Je to daň za úspěch, říká Kateřina Horká

**7.10.2017 Jihlavský deník str. 04 Vysočina
LUDĚK MAHEL**

Kateřina Horká vede třebíčský hotel Atom, ale nechce jen sedět u počítače a ztratit kontakt s realitou

Třebíč – Kateřina Horká je ředitelkou Hotelu Atom v Třebíči. Hotelu, který koupil její otec, velkopodnikatel Richard Horký. Tak trochu jsem očekával, že dcera majetného otce bude sedět v šéfovském křesle v nějaké luxusní kanceláři v nejvyšší patře hotelu.

Opak byl pravdou. Našel jsem ji v hotelové restauraci, kde právě připravovala kávu hostům.

* Vy hostům osobně připravujete kávu, jak jsem teď viděl?

Úplně běžně ne. Ale kdybych seděla celou pracovní dobu u počítače, zblázním se z toho. Mám ráda jídlo, pití, kafe a kontakt se zákazníky. Takže pokud mám chvíli čas a situace mi to dovolí, ráda strávím alespoň chvíli v provozu. Myslím, že je důležité mít kontakt s realitou.

* Jaké to je šéfovat tak velkému hotelu?

Je to práce jako každá jiná. Za ty čtyři roky, co tu jsem, mi to přijde už jako docela normální věc.

* Hotel Atom je velký. Kolik má pokojů?

Máme tu 190 lůžek.

* Bývají obsazená? Nebo musíte nocležníky shánět? Jak to děláte?

Máme stálé zákazníky, kteří se k nám vrací. Většinou je to korporátní klientela, spolupracujeme s firmami v Třebíči a okolí. Míváme tu pobytové kurzy a konference spojené s ubytováním. Daří se nám získávat i nové zákazníky. Musím říct, že se nám už hodně ozývají sami na základě referencí.

* Konference u vás bývají často?

Konferenční sál je největší výhodou našeho hotelu. Bez něj bychom jen těžko naplňovali ubytovací kapacitu. Konají se tu firemní akce, v létě u nás míváme sportovní soustředění, svatby, rodinné oslavy, plesy. Spektrum akcí je opravdu široké. Pořádají je tu místní firmy i společnosti celorepublikové, pro které je Třebíč zajímavá strategickou polohou uprostřed republiky. Pražáci a Brňáci se zkrátka potkají uprostřed země.

* Kolik má hotel zaměstnanců?

Stálých 30. Stav doplňujeme v sezoně brigádníky, především v restauraci.

* Restauratéri si často stěžují, že nemohou sehnat personál. Jak je tomu u vás?

My máme stabilní tým lidí, fluktuace je minimální. Samozřejmě že v okamžiku, kdy hledáte někoho nového, je to obtížné. Lidí, kteří by neměli práci, je minimum. Je to o tom nabídnout lidem nejen odpovídající mzdu, ale i příjemné pracovní prostředí a příjemný kolektiv. Zaměstnancům kromě mzdy jde i o to, aby se do práce těšili. V práci trávíme spoustu času a chceme, aby nám tu bylo dobře. I já sama si podle toho vybírám svoje spolupracovníky.

* Jaká jídla vaříte ve vaší restauraci?

Hodně jsme toho změnili po Novém roce, kdy nastoupil nový pan šéfkuchař. Jsme vrstevníci, máme mladý tým. Nezříkáme se české klasiky, kterou zákazníci chtějí. Dávají si rádi svíčkovou, řízek, guláš. Krom toho vymýšlíme nové věci. V našem stálém menu najdete třeba i rizoto s mořskými plody. Snažíme se o evropskou moderní kuchyni, nevyhraňujeme se a občas se nebojíme ani experimentovat.

* Oblíbili si hosté vaši restauraci? Dříve tu místo ní bývala zakouřená pivnice...

Na internetu teď všichni všechno hodnotí, nám přibývají jedna až dvě recenze denně. Neříkám, že jsou všechny pozitivní, ale v globálu máme čtyři a půl hvězdičky z pěti. Hlavním důkazem spokojenosti je, že se k nám hosté vrací. To je pro nás nejdůležitější. Když se někam vrátíte, je jasné, že se vám tam líbilo. A o to nám jde.

* Vy se nově staráte ještě o zámek v Dukovanech.

Restauraci tam máme už rok, přibylo k ní ještě ubytování.

* Když jste zámek poprvé otevřeli lidem, byl o prohlídky velký zájem. Jak je to teď? Chodí lidé?

Restaurace s ubytováním funguje nepřetržitě celý rok. Přes léto děláme prohlídky v naší nové zámecké expozici od úterý do neděle, od září pak o víkendech nebo na objednávku podle dohody. Během prázdnin byl zájem velký, hlavně o víkendech k nám jezdili výletníci, cyklisté, většinou spojí cestu s obědem. Především ale na zámku máme nabitou svatební sezonu, každý víkend svatbujeme.

* O zámeckou restauraci je jaký zájem?

Je to částečně sezonní věc. Období od dubna do konce září je pro nás nejlepší. Máme tam krásné posezení venku na zahrádce s výhledem na park, o prázdninách jezdí lidé z celé republiky. Když potkáte skupinu cyklistů, která se během týdne dvanáctkrát zastaví na jídlo, je to radost. Teď vymýšlíme program na zimu, je jasné, že bez akcí to tam nepůjde úplně samo. Lidé z blízkého okolí u nás pořádají různé oslavy, setkání, srazy spolužáků, občas je tam firemní akce, ale není to tak vytížené, jako v létě.

* Jak bude pokračovat rekonstrukce zámeckého areálu v Dukovanech?

Zvažujeme, k jakému účelu využít zbývající hospodářské objekty, které jsou součástí zámeckého areálu. Jsou tam bývalé stáje, garáže, uhelná kotelna, která se bude rušit. Do budoucna chceme určitě udělat alespoň malé wellness, aby se naši hosté mohli zrelaxovat se vším všudy. Přemýšlíme i o navýšení kapacity ubytování, máme v Dukovanech zatím 16 dvoulůžkových pokojů a ukazuje se, že přes sezónu by to chtělo víc. Konkrétně rozhodnuto zatím není. Nejvíc právě pracujeme na tom, jak se dostat lidem do povědomí, stále hodně lidí ani neví, že nějaký zámek v Dukovanech je.'

* Vy se, dá se říct, staráte o rodinný majetek...

Zámek v Dukovanech zatím ještě není náš, je stále obecní. Máme s mým otcem, říkáme tomu korektní obchodní vztahy. On je vlastníkem nemovitostí, já mám svoji vlastní firmu a oba objekty si od něj pronajímám za přesně stanovených podmínek. Máme spolu uzavřeny nájemní smlouvy. Navíc v Třebíči ještě od něj kupuji teplo. Neříkám, že jsem cestu neměla jednodušší. Na druhou stranu svoje zaměstnance platím já a zodpovědnost za moji firmu je na mně. Je to rodinný majetek, ale obchodně to máme jasně stanovené.

* Neříkejte, že vám otec nemluví do řízení firmy.

Hlavně musím říct, že táta mi na začátku hrozně pomohl. Když je vám pětadvacet a najednou je z vás ředitelka a jednatelka, není to úplně jednoduchá pozice. V okamžiku, kdy můžete zavolat otci, který má zkušenosti s podnikáním, můžete zavolat jeho právníkovi, jeho ekonomovi, zeptat se na věci, kterým ještě úplně nerozumíte, bez toho si nedokážu představit, že bych to zvládla.

* Váš otec je bohatý a vlivný muž. Má své příznivce i odpůrce. Dává vám okolí nějak znát, že jste jeho dcerou? Závídí vám třeba někdo?

Závist je přirozená lidská vlastnost. V Třebíči s mým jménem ke mně samozřejmě spousta lidí přistupuje s určitými předsudky. Automaticky jsem měla punc protekční dcery. Jak jste řekl, otci někteří lidé nemůžou přijít na jméno a mne automaticky berou, že patřím k němu. To je daň za úspěch, je to bohužel přirozená přirože přirojsem věc ve společnosti. Že otcova dcera, mi může někdy situaci ulehčit, někdy naopak dát minusové body. Je to prostě život a rozhodně to není něco, kvůli čemu bych v noci nespala. Stojím si za tím, že spousta věcí jsem dokázala díky sobě.

Kateřina Horká

Absolvovala obor Marketingová komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** Karlovy Univerzity v Praze. Paralelně studovala na Vysoké škole hotelové obor hotelnictví a management. Studium přerušila kvůli ročnímu pobytu v Kanadě, kde pracovala v hotelu. V roce 2014 se vrátila do Třebíče a nastoupila jako ředitelka do Hotelu Atom. Ve volném čase ráda cestuje, vaří a běhá.

Foto popis|
Region| Vysočina

Stejná zpráva vyšla také v dalších 4 titulech:

Havlíčkobrodský deník (*Vysočina*, str. 04), Pelhřimovský deník (*Vysočina*, str. 04), Třebíčský deník (*Vysočina*, str. 04), Žďárský deník (*Vysočina*, str. 04)

Rusko a Saúdská Arábie - noví spojenci?

6.10.2017 ČT 24 str. 02 22:00 Události, komentáře

Daniel TAKÁČ, moderátor

Saúdkoarabský král Salmán je na své historicky první návštěvě Ruska. Během ní s Moskvou uzavřel několik investičních dohod v řádu miliard dolarů. Spolu s ruským prezidentem Vladimírem Putinem se Salmán shodli i na řešení konfliktu na Blízkém východě a na severu Afriky, které by se podle obou měly řešit jen mírovou cestou.

Vladimir PUTIN, ruský prezident

Toto je první návštěva saúdkoarabského krále v Rusku. A je sama o sobě milníkem. Naše vztahy mají dlouhou historii a já jsem přesvědčen, že je vaše návštěva zlomovým momentem ve vzájemných vztazích obou zemí.

Salmán bin ABD AL-AZÍZ, saúdkoarabský král

Chceme posílit naše vzájemné vztahy ve jménu míru a bezpečnosti, v zájmu světové ekonomiky.

Vladimir PUTIN, ruský prezident

Děkuji.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov. Dobrý večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Rusko a Saúdská Arábie nejsou zrovna tradiční partneři, i když teď tam zněla slova o dlouhodobém, o dlouhodobém přátelství. Vzniká tady nějaké nové strategické spojení?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že na začá... že jsme na začátku, takže ještě je příliš brzo to říct, ale možné to samozřejmě je.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Proč?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože Rusko a Saúdská Arábie dosud, navzdory tomu, že mezi nimi přímý konflikt nebyl, tak stály v zásadě na těch opačných stranách, ať už v Sýrii, nebo v Zálivu. Rusko je spíš stát, který táhnul za jeden provaz s Íránem, Saúdská Arábie spíš se Spojenými státy. Ale tahleto dohoda, která má rozměr ekonomický, má rozměr nějaký vojensko-politický, tak by mohla mít rozměr i geostrategický, ale na to si skutečně budeme muset počkat.

Daniel TAKÁČ, moderátor

A jaký, jaký? Co by mělo tedy být tím cílem, protože vy jste vlastně vyjmenoval věci, které znemožňují spolupráci, ale něco tam musí být.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, znemožňují spolupráci. Jsme v ...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Dobře, možná neznemožňují, ale komplikují.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Komplikují, přesně tak. Ale jsme ve světě politiky a ve světě politiky je možné nakonec úplně, úplně všechno. Jedna z variant toho, jak dlouhá vlastně ta návštěva je, protože saúdskoarabský král přijel do Moskvy na čtyři dny, doprovází ho obrovské množství lidí, jednájí o celé řadě otázek, je, že to je možná i reakce Spojených států na momentální nevyzpytatelnost USA. To znamená ono to je možná reakce na to, jakým způsobem Donald Trump komunikuje se světem. Já samozřejmě nevím, co všechno někde probíhá v zákulisí, ale tohleto je informace, která se dneska objevila. A druhá taková věc, která je možná z toho geostrategického hlediska, je ta, že Rusko je sice spojencem Íránu, Rusové velice dobře vědí, že zejména v Sýrii se bez Íránců neobejdou, protože prostě na zemi jsou primárně budťo milice, které Írán nějakým způsobem jaksí posiluje nebo nějakým jiným způsobem jemu nakloněné jednotky, a Rusové je tam potřebují. Ale na druhou stranu Rusové potřebují, aby zůstali stále silně ve hře. To znamená, že možná Rusové "jenom" vyvažují Írán tímhle tím způsobem.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Připusťme, že by to mohlo někdy nastat. Právě existují určité antagonismy mezi Saúdskou Arábií - Íránem. Kdyby se tyhle dvě obrovské země, které usilují o tu hegemonii na Blízkém východě, kdyby se na něčem dohodly a postupovaly společně, co by to znamenalo pro rovnováhu sil v té oblasti?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Upřímně řečeno, já si to neumím vůbec představit, protože zatím celý Blízký východ je, bohužel, naladěný jako vysoce konfliktní zóna, kde spíš neustále přibývá problémů, než aby se nacházela jejich řešení. Ale pokud by se dokázali dohodnout, pak by to znamenalo, že konflikty na Blízkém východě by postupně mohly začít jaksí utíchat. Bylo by to optimální pro ten region i pro jeho vzdálenější sousedy třeba jako jsme my, ale nedomnívám se, že by něco takového bylo možné.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Jestliže se angažuje Rusko, měla by se nějak angažovat i Evropa? Nezaspala někde Evropská unie?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Evropská unie je dlouhou dobu na Blízkém východě přítomná a není to vlastně vůbec vidět, protože Evropská unie, a to se netýká jenom Blízkého východu, Evropská unie si zvykla vlastně problémy řešit tím, že dodá peníze, případně nějakou expertizu na obnovu a tak dál. Peníze dneska umí dodat kdekdo, víc hráčů než Evropská unie. Ta ne, že by toho nebyla schopná, ale třeba tam jsou nějaké morální výhrady vůči tomu. Téměř všichni ti hráči jsou schopni dodat i zbraně a to je vlastně to, co je dneska na Blízkém východě nejdůležitější.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Ještě jeden, možná velmi důležitý moment té rusko-saúdskoarabské dohody, je energetika, jaderná energetika. To je nějaký základ možné přípravy Saúdské Arábie na jaderné zbraně, když uvážíme Írán, který teď sice nemůže na základě dohody, ale kdoví, jestli dohoda bude, nebude, co se bude dít dál.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, že to je možné, protože Saúdská Arábie až dosud o to vlastně vůbec nejevila zájem. Tím, jak se svět začíná, vidíme to se Severní Koreou, prostě možná obracet k tomu, že jaksí ten, kdo nebude mít bombu nebo k ní nakročeno, tak se bude cítit čím dál tím víc zranitelný, tak samozřejmě je možné spekulovat i o tom,

že by se Saúdové tímto způsobem chtěli dostat k jaderné bombě, ale zase, myslím si, že v tento okamžik je to předčasné.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Michael Romancov, politický geograf. Děkuju za rozhovor v Událostech, komentářích. Na shledanou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání. Hezký večer.

Nobelova Cena za mír udělena kampani

6.10.2017 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ne právě jednoznačné ohlasy provázejí rozhodnutí norského Nobelova výboru, udělit letošní Cenu za mír mezinárodní kampani za zrušení jaderných zbraní. Výbor ocenil, že tato globální občanská koalice upozorňuje na katastrofické humanitární důsledky použití jaderných zbraní a že se snaží prosadit smlouvu o jejich zákazu. Výrok Nobelova výboru uvítal například generální tajemník OSN. Ale šéf aliance NATO byl o poznání zdrženlivější. Podobně jako ruská nebo německá vláda. Podle generálního tajemníka NATO odzbrojovací smlouva, kterou letošní laureát Nobelovy ceny prosazuje, nepřispívá k vidině světa bez jaderného arzenálu a dokonce prý snahy o nešíření těchto zbraní ohrožuje. Já už zdravím Táňu Bednářovou z české pobočky organizace Svět bez válek a násilí, která spadá pod zmíněnou koalici. Přeji dobrý večer. Nejprve gratulace, nicméně můžete stručně přiblížit, v čem především spočívala nebo spočívá ta kampaň, za kterou koalice cenu získala?

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Jak už nese ve svém názvu za zákaz jaderných zbraní, vlastně shromažďuje 440 organizací a každá z nich vlastně má určitou zásluhu na tom úspěchu. A každá z nich vedla spoustu aktivit, jak na občanské úrovni třeba v šíření informování veřejnosti, tlaku na vlády, vládní představitele, na představitele v OSN. Od aktivit, ať už prostě na ulici, tak po semináře, kongresy, konference, myslím si, že jsou to pak tisíce aktivit, které vedly ke vzniku tak obrovské kampaně.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím, ale co si občanská koalice připisuje v této věci jako zatím největší úspěch nebo zásluhu. Čeho jste touto kampaní vlastně dosáhli?

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Takže vlastně dosáhlo se toho, že v roce 2016 se hlasovalo v OSN o započítání diskuse o zákazu jaderných zbraní a více než 120 zemí tuto diskusi podpořilo na rozdíl třeba od NATO, Ruska, ale například i Čína, Indie a Pákistán se zdržely hlasování, i to už je také pozitivní vliv a v roce 2017 122 zemí v OSN podepsalo prohlášení o zákazu jaderných zbraní. Mezi nimi z evropských zemí je tam například Rakousko, Irsko a nyní vlastně by stačilo 50 vlád, které by se pod toto prohlášení podepsalo, aby takzvaně vyšlo v mezinárodní platnost.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

To mluvíte o tom prohlášení z roku 2017, ano, které podepsalo těch 122 zemí.

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Ano, ano. Obrovský pokrok.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale jak na vás tedy působí, je to obrovský pokrok, ale jak na vás tedy působí kritické hlasy vůči rozhodnutí Nobelova výboru, jak jim rozumíte? Já si pořád myslím, že ta kritika spadá přesně do těch mýtů, proč by vlastně měly jaderné zbraně existovat. Dneska vlastně je už jasné, že nešťastný výbuch nějaké jaderné zbraně by způsobil obrovské humanitární dopady, a bohužel proti lidské chybě nebo proti zneužití například teroristů, není proti tomu zabezpečen, čili pokud na zemi existuje tolik jaderného arzenálu, že by jí dokázaly zničit víc než pětadvacetkrát, tak si myslím, že to nedává vůbec žádný smysl a nezaručuje to žádnou bezpečnost ani žádný mír.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Já vám rozumím. Já si myslím, že toto, co říkáte, je pochopitelné pro spoustu lidí, ale co ty výhrady nebo myslíte si třeba, že to vysvětlení, proč se i třeba Česká republika nepřipojila k zákazu jaderných zbraní, proč se zdržela. Vy ty námitky tedy neberete?

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Ne. Já si naopak myslím, že Česká republika by se k těmto zemím měla připojit a podpořit tady toto prohlášení. Protože většina zemí na celém světě tady tohle podporuje. A mimo jiné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Až na ty například, které mají ty jaderné zbraně. Čili otázkou je, jako jestli toto snažení vůbec něco změní a jestli může přispět. Mě zajímá, jak se třeba stavíte k té výhradě, že do konce to může nějaké rozhovory na toto téma brzdit. Nebo rušit, ohrožovat.

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Vnímám třeba pozitivně, že i Severní Korea se podepsala tady pod toto prohlášení, takže ne všechny země hlasují proti.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale právě Severní Korea může být příkladem toho, jak je podpis vlastně, promiňte mi to slovo, v uvozovkách, k ničemu.

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Ano. Může se to tak chápat. Ale jak už jsem řekla. Myslím si, že to riziko výbuchu a ty následky toho převažují nad tím, že jaderné zbraně mír udržují.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dobře, jasné, a můžete mi třeba teď případně i říci, na co se ta mezinárodní kampaň za zákaz jaderných zbraní zaměřuje aktuálně. Samozřejmě i to ocenění se dává do souvislosti a bylo to otevřeně přiznáno s konfliktem kolem KLDK. Můžete třeba představit nějaké aktivity, jak byste i v tomhle aktuálním problému mohli pokračovat?

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Tak já můžu říct konkrétně za naši organizaci Svět bez válek a násilí tady v České republice, samozřejmě budeme dále usilovat o to, aby česká vláda se tímto tématem zaobírala. Budeme se snažit tlačit na naše představitele, aby se tímto tématem zabývaly a samozřejmě přesvědčit je o tom, aby tuto deklaraci také podpořili.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. Má vám přeji hodně úspěchů. Tolik Táňa Bednářová z organizace Svět bez válek a násilí. Děkuji vám, na slyšenou.

Táňa BEDNÁŘOVÁ, česká pobočka, Svět bez válek a násilí

Na shledanou.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A na druhé lince máme odborníka na oblast jaderných zbraní z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Vlastimila Břízu. Já vám přeji dobrý večer.

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer i vám.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Břízo, jak vy hodnotíte přínos letošního laureáta Nobelovy ceny za mír, pokud jde o snahy kontrolovat šíření jaderných zbraní nebo dokonce prosadit jejich zákaz. Co se jim reálně povedlo?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Víte, já tento krok beru jako určité ocenění snahy idealistického hnutí a jako jasný vzkaz v tuto chvíli i Severní Koreje a Spojeným státům. To znamená, tu situaci, která teď panuje na Korejském poloostrově nikterak nevyhrocovat a toto má být určitý vzkaz. To znamená, není to Nobelova cena jako například loni nebo jak se očekávalo letos za konkrétní počin v oblasti jaderného odzbrojení, ale za jistou idealistickou úvahu, která letos v létě prošla OSN, ale má čistě jen dekladatorní význam. Nemá žádný faktický význam.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím a jak chápete to, nebo jak si to vysvětlit, že laureátem letos třeba nejsou architekti dohody o íránském jaderném programu, o který byli označováni původně za jedny z favoritů té letošní ceny. Je to právě ta aktuálnost konfliktu kolem KLDR nebo něco jiného, možná nejistota kolem budoucnosti té íránské smlouvy?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, ne, přesně jak říkáte, jsem přesvědčen o tom, že to je symbolika aktuálnosti situace krize v Koreji. Já bych si ale ještě dovolil navázat na předchůdkyni, která konstatovala, že Severní Korea podepsala dohodu rovněž, byla signatářem dohody z letošního července o světě bez jaderných zbraní. Víte, mně to připomíná zbrojení Sovětského svazu a konstataování, že naší mírovou ocelí z Uralu zalijeme těm válečným štváčům z USA jejich chřtány. To je čistě propagandistický krok a výsměch civilizaci, podepsat smlouvu, doma vyprávět, že jsme proti jaderným zbraním a zároveň ty jaderné zbraně vyvíjet. To je opravdu jak sovětský blok za studené války.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale promiňte, já absolutně nechci shazovat právě idealistické hnutí. Mně jsou ideály sympatické, osobně, ale nepřipomíná vám vlastně právě i ta snaha oceňovat takové to mupi mup, miru mir, což také známe z minulosti?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já vůbec nejsem proti tomu oceňovat podobné organizace. Myslím si, že je to velmi dobře a bez ideálů by nebylo nikdy dosaženo výsledků. Bez myšlenky by nikdy nevzešlo to, co bylo na začátku. Takže to, že ta organizace cenu dostala, je zcela správné. Já jenom podotýkám, že v tuto chvíli je to absolutně nerealistické.

Nedovedu si představit, že by například Ruská federace, kde ostatně jaderné zbraně hrají i geostrategickou pojistku existence Ruské federace. By byla vůbec někdy ochotna uvažovat nad tím, že by se jaderných zbraní vzdala. Ale abychom nebyli jenom kritičtí vůči jaderným zbraním. My už dneska je prokázaným historickým faktem, že právě existence jaderných zbraní zamezila vypuknutí třetí světové války v Evropě. Takže není to jen tak, že jaderné zbraně jsou strašákem a jsou špatné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Možná na závěr už jenom prosím stručnou odpověď. Vidíte šanci, že k urovnání právě toho konfliktu, který se odehrává mezi Washingtonem a Pchjongjangem, že by mohla přispět širší mezinárodní komunita právě třeba na půdě OSN?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Domnívám se, že ta širší komunita nikoliv. Nicméně rada bezpečnosti ANO. To znamená, OSN jako taková ano, ale pouze v tom úzkém složení těch členů Rady bezpečnosti OSN, kteří rozhodnou o budoucnosti na Severokorejském poloostrově.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Uvádí Vladislav Bříza z institutu politologických studií Univerzity Karlovy. Děkuji vám za odpovědi. Na slyšenou.

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

I já děkuji, dobrou noc.

Svět bojuje o vodu vod

6.10.2017 Téma str. 26 Rozhovor
Lubor Černohlávek

Ještě jako student nahlédl do politiky v revolučním roce 1989, kdy jako jeden z lídrů sametové revoluce zasedal v parlamentní komisi k událostem 17. listopadu. Posledních jedenáct let však diplomat a spisovatel VÁCLAV BARTUŠKA (49) působí jako zvláštní velvyslanec České republiky pro otázky energetické bezpečnosti. Jak se Česko nově brání náporu elektřiny z Německa? A hrozí zdražování energií?

* Podle odhadů bude za 25 let žít 43 procent světové populace v oblastech s nedostatkem vody. Není spíše než ropa a zemní plyn nejčennější surovinou 21. století voda?

I když vím, že bych si měl hrát svou polívičku a říkat, že ropa a zemní plyn jsou to nejdůležitější, tak pro naši civilizaci je mnohem zásadnější problém s vodou. Dnešní předpoklady jsou, že ze současných 7,6 miliard lidí tady bude za chvíli 9 miliard lidí. S tím, jak roste počet lidí ve světě a zároveň vysychají různé oblasti a rostou naše nároky na to, co chceme jíst, tak si myslím, že voda bude stále větším problémem. Není to pouze Blízký východ nebo severní Afrika, za chvíli s tím bude potíže i u nás v Evropě.

* Na Blízkém východě i v severní Africe jsou časté teroristické útoky al-Káidy a Islámského státu na energetické sektory. Dokonce to je jejich strategie. Nehrozí něco podobného v Evropě?

My jsme v naší části Evropy udělali hodně pro to, abychom diverzifikovali dopravní cesty i zdroje ropy a zemního plynu, takže v zásadě nejsme ohroženi jedním větším útokem. Dodavatelů ropy a zemního plynu je vícero a je málo pravděpodobné, že by se podařil takovýto útok zároveň v severní Africe, v Perském zálivu a na dalších místech, odkud se k nám dováží ropa či zemní plyn. Je tu ovšem sekundární hrozba v tom, že pro řadu zemí je prodej ropy nebo zemního plynu jediným státním příjmem. V Alžírsku je to 98 procent, v Libyi 95 procent a takto se dá pokračovat - Venezuela, Nigérie, země Perského zálivu, které jsou extrémně závislé na cenách ropy. Pokud by někdo zničil jejich základní zdroj příjmu, tak to zemi uvrhne nepochybně do obrovských

problémů. To samozřejmě platí i o Rusku, pro které je ropa a zemní plyn zcela základním příjmem státního rozpočtu, podílí se na něm zhruba ze tří čtvrtin.

* Ruský prezident Putin hovoří o ropě a zemním plynu jako o základních nástrojích moci. Jsme stále energeticky závislí na Rusku?

Nám se podařilo od závislosti na Rusku odpoutat. Díky tomu, co se stalo v 90. letech, kdy česká vláda zaplatila stavbu ropovodu z Ingolstadtu. Ten byl spuštěn v lednu 1996. V roce 1997 jsme začali brát zemní plyn i z Norska, takže třetina naší spotřeby byla odjinud. V posledních deseti letech jsme pak kompletně otočili toky plynu, takže dneska k nám z historického vstupu ze Slovenska přitéká ani ne deset procent zemního plynu. 90 procent přichází z Německa. Dneska přes nás teče zemní plyn od severu na jih a ze západu na východ, zatímco před deseti lety to bylo jenom z východu na západ. Navíc nyní jsme součástí trhu severozápadní Evropy - Benelux, Francie, Německo, což je pro nás velmi bezpečná situace. Pro Rusko a další ropné státy však pokles ceny ropy před třemi lety ze 110 dolarů za barel na současných 50 dolarů byl obrovskou ranou.

* Sehrála hlavní roli v poklesu ceny ropy Saúdská Arábie? Už v roce 1985 Saúdové společně s USA výrazným snížením cen ropy přispěli ke konci Sovětského svazu...

Klíčový pro propad cen ropy byl nový způsob těžby ropy, který Američané poprvé rozjeli před patnácti lety. Jde o těžbu z kamene, tzv. hydraulické frakování (hydraulické štěpení je metoda vytváření puklin v horninách pomocí stlačené tekuté směsi vody s pískem a chemikáliemi, pukliny umožňují uvolnění tekutin v hornině, pozn. red.). Objevili způsob, jak dostat ropu a zemní plyn z hornin, které byly dřív netěžitelné - vápenec, břidlice, pískovec. To je obrovská technologická proměna, která je revolucí v tomto odvětví. Dá se to ukázat na tom, jak nyní vypadají těžební společnosti. Když před 150 lety začala těžba ropy, tak to byl chlap s rodinou, který odkudsi tahal kýblem ropu. Pak postupně vznikly obrovské firmy a zároveň se ztěžovala těžba ropy, takže vznikly projekty, kdy nadnárodní konsorcia těží z hloubky několika kilometrů. A dneska jsou všechny velké vrtné ropné projekty za 20, 40 i více miliard dolarů. Kašagan v Kazachstánu stál 120 miliard dolarů, aby se vůbec otevřelo ložisko (ropné naleziště Kašagan je nejdražší energetický projekt světa, bylo objeveno v roce 2000 v severním sektoru Kaspického moře, jeho komerčně využitelné zásoby se odhadují na 9-16 miliard barelů, pozn. red.). Tak nákladná je nyní těžba ropy.

* Je americké frakování levnější metodou?

Způsob těžby, který Američané vymysleli, je až překvapivě levný. Dnes jsou konkurenceschopní a mohou soutěžit i s největšími ložisky. Dokážou udělat vrt za 800 000 dolarů a za dalších 300 000 dolarů rozbít horninu a začít frakovat. Což je najednou ve finančním dosahu leckteré americké rodiny, která na svém pozemku vlastní i práva na suroviny pod zemí. Když jsem byl na nalezištích Bakken v Severní Dakotě a Eagle Ford v Texasu, tak jsem viděl na seznamu firem převážně malé, místní společnosti. Rodiny, které zastavily svůj pozemek, půjčily si z banky 2-3 miliony dolarů a zkusily štěstí. To byl základ obrovského boomu. Spojené státy dokázaly začátkem této dekády během pěti let přidat 3,5 milionu barelů ropy denně (přibližně sedm barelů tvoří tunu ropy, pozn. red.). To je těžba srovnatelná se Spojenými arabskými emiráty. A vyskočily zpátky do pozice globálního lídra těžby. Což je pozoruhodné. A poslední dva roky dokonce vyváží ropu, což bylo zakázáno prezidentským dekretem v 70. letech. Od roku 2014 tak vidíme výrazný pokles cen ropy a zatím se nezdá, že by se vracely zpátky.

* Rusko připravuje dvě nové trasy ropovodu Nord Stream. Je to způsob, jak zmírnit dominanci USA a Saúdské Arábie?

Rusko má tři přepravní cesty zemního plynu do Evropy. Jednu přes Ukrajinu, kterou chtějí omezit. Pak mají transit přes Polsko (plynovod Jamal, pozn. red.) a Nord Stream 1, který vede pod Baltským mořem a přivádí plyn přímo do Německa, což je pro Rusko, konkrétně pro Gazprom, zcela zásadní. To, že chtějí posílit tento plynovod, chápu. Prodej plynu v Evropě, byť tvoří 20 až 25 procent těžby, vytváří 98 procent jeho zisku. Pro Gazprom je evropský trh otázkou přežití. Na domácím trhu má totiž vedle role byznysové i roli sociální. Do řady míst Ruské federace dodává plyn zdarma, dokonce staví plynovody, které nejsou schopné lokální vlády zaplatit.

* Pouští se Gazprom do cenového souboje s ostatními zeměmi, které chtějí se svým plynem na evropský trh?

V letech 2008 až 2009 USA přestaly dovážet zemní plyn díky vlastní těžbě a v posledních třech letech ho začaly dokonce ve velkém vyvážet. To úplně změnilo poměr sil ve světě. Do Evropy proudí spousta plynu ve formě LNG, zkapalněného zemního plynu, který by jinak končil v USA. Je to zemní plyn z Venezuely, z Trinidadu a Tobaga, z Alžírsko, z Kataru, z Austrálie. To nutí Rusko k cenové válce. Evropský trh dnes dokázal stlačit cenu zemního plynu na historická minima a tomu se muselo přizpůsobit i Norsko, Alžírsko a Rusko, tři tradiční dodavatelé.

* Byl by Nord Stream II, který má do roku 2020 nahradit tranzit před Ukrajinu, výhodný i pro Česko?

My jsme ve zvláštní situaci. Ekonomicky by byl pro nás jistě přínosný, protože by znamenal větší objem zemního plynu tekoucí přes Českou republiku. Od nás na jih, na Slovensko, do Rakouska a dále do Itálie. Zároveň by znamenal, že by došlo k výraznému omezení tranzitu Ukrajinou a asi i Polskem. Proto je náš postoj takový, že říkáme: Pro nás je důležité zachování současných tranzitních cest přes Ukrajinu a Polsko čistě z bezpečnostních důvodů. Je lepší mít tři velké přepravní systémy než pouze jeden. Vždycky je riziko nějakého výpadku. Před pár lety kupříkladu kvůli problémům jedné kompresorové stanice v Norsku bylo najednou uprostřed zimy v Británii o dvacet procent plynu méně, což už je znát.

* Pokud přiteče z Německa více zemního plynu do naší přenosové soustavy, tak to přinese zisky německému majiteli, že?

Naši přenosovou soustavu vlastní německokanadské konsorcium Allianz-Borealis. Stát má z toho však daňové zisky. Společnost Net4Gas je stabilně ve dvacítce firem, které platí v Česku největší daně. Ale máte pravdu, celé plynárenství jsme prodali v roce 2001.

* Letos vyprší smlouva na dodávky plynu z Norska. Co to bude pro Česko znamenat?

V zásadě nic. V posledních pěti šesti letech jsme plně součástí trhu severozápadní Evropy, takže smlouva s Norskem, která přešla z českého státu na RWE a nyní na firmu Innogy, v zásadě už nemá takový význam, jako měla v 90. letech. Tehdy to byl úžasný krok, který nám pomohl vůči Rusku. Dnes je to tak, že 100 procent plynu v České republice se prodává za ceny na burze v Rotterdamu. Jsme zemí západní Evropy, tedy aspoň pokud jde o zemní plyn.

* Žádný tlak od Ruska na cenu zemního plynu tedy být už nemůže?

Nemají šanci. I Gazprom prodává svým zákazníkům za ceny z burzy v Rotterdamu a nemá zde žádný dlouhodobý cenový kontrakt.

* Jaký je energetický výhled Česka do budoucnosti? Zdraží elektřina?

Možná, že skutečně dojde ke zdražení... Myslíte si ale, že lidé vědí, kolik dnes stojí kilowatthodina elektřiny? Elektřina je dnes tak levná, že nás její cena v zásadě vůbec nezajímá. Lidé znají cenu benzínu nebo nafty, protože ji vidí u pumpy. U elektřiny a plynu ale zaplatíme složenku a jdeme dál. Dokud to bude takto, tak se nám daří velmi dobře. U firem je to něco jiného, tam energie tvoří často 30 až 50 procent nákladů. Pro ně jsou ceny zásadní. Kolik ale bude stát ropa nebo energie za pět let, neví nikdo. Vždyť cenu barelu ropy nedokážeme předpovědět ani na měsíc dopředu.

* Platí, že u nás je přebytek elektřiny?

Vyrábíme zhruba 80 terawatthodin elektřiny ročně a spotřeba je 60 až 65 terawatthodin. Asi jednu pětinu elektřiny vyvážíme.

* Jenže když zafouká v Severním moři, tak se najednou do naší přenosové soustavy nahrne spousta elektřiny...

To je pravda, protože Německo má velké větrné parky na severu země a v Severním moři, spotřeba je z velké části na jihu Německa a propojení země není dostatečně silné. Proto proud ze severu na jih teče přes nás a Polsko a na západě přes Belgie, Holandsko a Francii. Takzvané přetoky elektřiny jsou standardní a je to něco, co přenosová soustava zvládá. Nyní jsme spustili transformátor s proměnlivou fází, tzv. blokační transformátor, který umožní více regulovat průtok z Německa k nám (čtyři obří regulační transformátory jsou v rozvodně v

Hradci u Kadaně, pozn. red.). Je to obranné opatření, elektrony nerozlišují hranice a běží sítí, kudy mohou. Evropská soustava je celá propojená, což většinu času přináší benefit, protože to umožňuje větší stabilitu napříč Evropou. Je to síť pro bezmála půl miliardy lidí.

* V energetice se říká, že jsme 17. spolkovou zemí Německa. Skutečně jsme tak závislí na našem západním sousedovi?

Elektřina je předobrazem celé naší ekonomiky, jsme středně velká země vedle ekonomického gigantu jménem Německo. Nejsme jeho spolkovou zemí, ale v zemním plynu a v elektřině jsme hodně provázaní. Od připojení k německému energetickému trhu se cena elektřiny v České republice rovná ceně na burze v Lipsku.

* Hodně zemí už rezignovalo na společný evropský energetický trh. Nemyslíte si, že Německo má expanzivní energetickou politiku?

Má svoji politiku a jde si za ní. Nejlépe to bylo vidět v březnu 2011, krátce po havárii v japonské Fukušimě, kdy Německo jednostranně řeklo, že do roku 2022 odpojí všechny jaderné elektrárny. Bez jakékoliv předchozí konzultace s kýmkoliv. Energetika je totiž vždycky nakonec důležitou součástí domácí politiky každé země - ať už o evropském trhu říkáme, co chceme.

* Nečasova vláda chtěla dostavět jadernou elektrárnu Temelín. Od té doby je však jádro spíše politickým žhavým uhlíkem...

Byl jsem vládním zmocněncem v letech 2010 až 2014, kdy ČEZ měl tým o 140 lidech a opravdu jel naplno a lidé ze státní správy udělali ohromné množství práce. Jen poptávky firmám na dostavbu měly v roce 2011 šest tisíc stránek a 11 tisíc otázek. Je mi líto, že to skončilo do ztracena. Nic ale nekončí, jsme stále zemí, která má mezi veřejností vysokou podporu jaderné energetiky. Zhruba 70 procent.

* Myslíte, že se Dukovany i Temelín někdy dostaví? Tendr na výstavbu dvou bloků za 300 miliard korun byl zrušen.

Pokud ano, budou to nové elektrárny, žádné dostavby. Odpověď na vaši otázku se odvíjí od toho, v jaké zemi chceme žít za dvacet třicet let. Pokud dokážeme věci vymýšlet a prodávat, spíš než jen montovat, tak se můžeme bavit o nižší spotřebě elektřiny. Zatím je ovšem naše ekonomika do značné míry výrobcem polotovarů pro jiné evropské země, především pro Německo. Což s sebou nese obrovské energetické nároky. Pokud budeme potřebovat nové elektrárny, pak bychom měli uvažovat i o atomu. Jádro představuje nejhustší formu energie, kterou jsme schopni využít.

* Jenže je tu i problematika konečných úložišť pro jaderný odpad. Jsou nějaké posuny v této oblasti?

Logicky je tlak na všechny země, které mají jaderné elektrárny, aby se zabývaly otázkou, kam dát dlouhodobě vysoce aktivní jaderný odpad. Nemá to vyřešené nikdo na světě. Ve Spojených státech chtěli postavit úložiště pod Yucca Mountain v Nevadě, ale před několika lety program zrušili. Asi nejbližší řešení jsou dnes ve Švédsku a Finsku. Musíte najít seizmicky stabilní oblast, kde lze udělat tunely, do kterých uložíte vysoce aktivní odpad na dlouhá tisíciletí.

* Jsou použitelnou alternativou k jádru obnovitelné zdroje?

Dívejte se, co dnes používá armáda. Protože to budou za pět let používat výpravy v Antarktidě a horolezci v Himálaji a za dalších deset let si to koupíte v běžném obchodě. Typicky třeba dobíječky na mobil z malých solárních panelů, což byla před dvaceti lety supertajná vojenská technologie. Dnes je powerbanka reklamním předmětem. Vývoj nepochybně půjde dále a obnovitelné zdroje budou narůstat co do významu u nás i ve světě. Otázkou vždy je, jaký bude typ poptávky, jaká bude spotřeba... Už dnes solární panely na střeše nebo hydrotermální zdroje vytápění domů (tepelná čerpadla, pozn. red.) dávají ekonomický smysl. Bohužel některým obnovitelným zdrojům dal velmi špatné jméno podivný fotovoltaický boom, který nás všechny stál a bude stát hodně peněz.

* Nebudou se v Česku stavět velká pole plná obřích větrníků, jak je to běžné v Německu nebo Rakousku?

Doufám, že ne. U nás je oblastí, kde se dají postavit větrné elektrárny, poměrně málo. Nejvíce elektriny by se mohlo vyrábět na pohraničních horách, kde jsou ovšem národní parky nebo rezervace. Pak je také v řadě oblastí vysoká hustota osídlení a není možné tam něco takového postavit. Mnohem větší šanci na dlouhodobý vzestup má získávání elektriny ze Slunce. Za jednu hodinu dopadne na Zemi více sluneční energie, než kolik vyrobíme za rok ve všech elektrárnách. Potřebujeme ovšem najít způsob, jak energii skladovat - teplo i elektřinu. To je zatím největší problém.

* Co v oblasti energetiky považujete za hrozbu v Česku?

Zhruba 4,4 milionu Čechů žijí na venkově nebo v domech, které mají vlastní zahradu. Ti mohou být už dnes energeticky soběstační. Zhruba za půl milionu korun lze vybudovat energetický ostrov - solární panely, tepelné čerpadlo, pro jistotu záložní kotel... Tento trend zatím není silný, technologie jsou poměrně drahé a elektřina levná. Ale jakmile se na trhu objeví spolehlivé baterie na skladování větších objemů energie, může být všechno jinak. Ale pro ty z nás, kdo bydlí v zástavbách velkých měst, je to komplikovanější. Panelák těžko učiníte energeticky soběstačným. Jedna z hrozeb, kterou vidím jako reálnou, je, že se nám naše země může rozpúlit před očima. Na ty, kteří budou mít doma energetický klid, a na ty, kteří budou odkázáni na síť. Na té je ovšem závislý celý průmysl a infrastruktura země, včetně obchodů, nemocnic...

* Loni v březnu nastal malý energetický blackout, když se vyskytla porucha na rozvodně v Praze na Chodově. A ukázalo se, jak moc jsme závislí na síti...

Jsme obrovsky zranitelní. Potřebovali bychom třídní blackout, abychom si vůbec uvědomili, co to obnáší. To už je situace, kdy se masově kazí maso v mrazáku, ale ještě se nehroučí civilizace. Ta se rozpadá až kolem pátého dne. To jsme viděli v Louisianě v New Orleans po hurikánu Katrina. Po třídním blackoutu by si lidé začali vážit toho, co máme, a uvědomovat si, jak je složitá infrastruktura, která nás udržuje při životě. Počínaje teplou a studenou vodou a konče odvozem odpadků a kanalizací. Žijeme velmi příjemný životní standard, v dějinách nebývalý, ale za tím je obrovská míra práce a úsilí mnoha lidí. To je pro většinu populace neznámé.

* Co vám o energetických rizicích ukázaly nedávné hurikány v USA?

Nemusíte pro příklad tak daleko. Stačily povodně v roce 1997 na Moravě a v roce 2002 v Čechách. Stoupne voda, odpojí elektřinu a svět je rázem úplně jiný. Ti, kdo mají domy poblíž Berounky, Labe nebo Moravy, vědí své.

* V Praze bylo nyní při Ústavu mezinárodních vztahů otevřeno Centrum energetické bezpečnosti. Jaký má význam?

Začali jsme o nedostatku vody. Takhle to vypadá v realu: před patnácti lety vyschly rozsáhlé oblasti Sýrie, miliony lidí ztratily živobytí a odešly z venkova do měst. O pár let později začala v Sýrii občanská válka a krátce nato jsme měli první uprchlíky ze Sýrie v Evropě. Jiný příklad: co vlastně říkáme zemím, které žijí z vývozu ropy a zemního plynu, když hlasitě deklarujeme, že se do roku 2050 chceme obejít bez fosilních paliv, bez ropy a plynu? Jaké je naše sdělení Saúdské Arábii, Nigérii, Venezuele či Rusku? Jsem přesvědčen, že je to pro nás dobrá politika, EU ročně vydá za dováženou ropu a plyn stovky miliard eur; pro naši ekonomiku je rozhodně lepší tyto peníze vynaložit zde, u nás doma. Jen mějme na paměti, že Saúdové, Alžírčané nebo Rusové chápou evropskou energetickou politiku jako hrozbu. Připravme se na nejisté časy.

„V Rusku ropa a zemní plyn tvoří státní rozpočet.“ „Frakováním se Američané stali lídrem těžby ropy.“ „V plynu a elektřině jsme závislí na Německu.“

Václav BarTuška (49) Vystudoval **Fakultu sociálních věd** UK. k vůdcům sametové revoluce. Ve 21 stal členem parlamentní komise pro nad vyšetřováním událostí 17. listopadu. O svých zkušenostech z práce v komisi napsal knihu Polojasno. Tu mu vydal Horáček a prodalo se jí 230 000 kusů. z prodeje umožnil Bartuškovi absolvovat cestu kolem světa. Polojasno zfilmoval v roce 1999 Filip Renč. Pracoval jako reportér deníku MF DNES, vykonával funkci generálního komisaře české účasti na světové výstavě Expo v Hannoveru. Později vlastnil firmu se pořádáním výstav a vypracováváním marketingových studií. Od roku 2006 je zvláštním vyslancem

energetickou bezpečnost. Informuje o důležitých událostech v oblasti energetiky, včetně té jaderné. V letech 2010 až 2014 byl zmocněncem pro dostavbu Jaderné elektrárny Temelín. Už 14 let přednáší na New York University v Praze a od října začne působit i na fakultě elektrotechniky ČVUT, kde bude mít přednášky v předmětu energetická bezpečnost. Je ženatý s harfistkou Kateřinou Englichovou. Mají dceru Johanu (14) a syna Václava (5).

Patřil letech se dohled Michal Zisk 2000 zabývající pro vládu „Blackout by ukázal, jak jsme zranitelní.“

Foto autor| Foto: Dan Materna / MAFRA

Foto autor| Foto: ČTK

Foto autor| Foto: ČTK, Shutterstock.com

Foto autor| Foto: ČTK, Dan Materna / MAFRA

Foto popis| Systém ropovodů v Evropě. Na našem území se nacházejí dva. Družba vede z východu napříč republikou a směřuje přes Nelahozeves do Litvínova, kam dodává ropu ruského typu s vyšším obsahem síry. Ropovod IKL přivádí arabskou ropu z německého Ingolstadtu do Nelahozevsí u Prahy a do Kralup nad Vltavou.

Foto popis| Hydraulické štěpení neboli frakování. Těžaři využívají kombinace vody a písku k vytlačení ropy nejčastěji z břidlic. Do vrtu je pod vysokým tlakem vtažena voda, která v hornině vytvoří trhliny. Písek umožní, aby trhliny zůstaly otevřené, a prodlouží je.

Foto popis| Velkému rozšíření větrných elektráren u nás brání hory a národní parky.

Foto popis| Síť plynovodů vedoucích napříč Evropou všemi směry v posledních letech značně zhoustla a na pobřežích vznikají nové terminály na zkapalněný plyn z Kataru či USA. Léta platilo, že Česko bylo ze tří čtvrtin zásobováno zemním plynem z Ruska a jedna čtvrtina pocházela z Norska. Dnes už máme více zdrojů.

Foto popis| Od roku 2013 funguje plynovod Gazela, který vede ze severočeské hraniční předávací stanice Brandov do bavorského Waidhausu. Plynovod Gazela je propojen s plynovodem OPal, který navazuje na mezinárodní Nord Stream.

Vyhovuje mi role pozorovatele

5.10.2017 **Moje země str. 10** **Rozhovor**

Ptala se Martina Kobzová

Václav Moravec

Baví ho lidi, společenská témata, souvislosti. Dokáže moderovat diskuse s odborníky rozmanitých oborů i politické debaty. Fundovaně, vždy perfektně připraven. Vyučuje studenty žurnalistiky, píše knihu a na chalupě za Prahou nachází klid a životní rovnováhu.

* Pohybujete se v mediálním prostoru od roku 1992. Dá se ve zdraví vydržet takhle dlouho v prostředí tak exponovaném, jako jsou média, navíc dlouhodobě v přímém kontaktu s politiky? Vás to nevyčerpává, nejste vyhořelý, otrávený? Nevypadáte tak.

Ne, bavilo mě to od začátku a stále mě to baví. Hodně jsem jako dítě četl, zajímala mne filozofie, sociologie, politologie. Dávat věci do souvislostí, to by měla být zásadní role žurnalistiky. Baví mě společnost, dějiny, vyhovuje mi role pozorovatele a jsem zvědavý, jaký bude další vývoj. V knihách moudrých žen a mužů už bylo leccos popsáno a mě láká poznávat nové podoby toho, co už tu bylo, v nových kulisách. V tom je žurnalistika přitažlivá.

* Její kredit ale poslední dobou dostává na frak, s médii to jde poněkud z kopce, nemyslíte?

To samozřejmě nesu těžce, úpím. Jsem zastáncem nestranné žurnalistiky, kterou nás v devadesátých letech učili na fakultě lidi z BBC. Novinařina má sloužit veřejnosti, ne politickým či ekonomickým zájmům. Dnes ji ale čím dál více ovlivňuje marketing a majitelé médií. Odolávat se snaží Česká televize a Český rozhlas, ale útoků i na tyto instituce je stále víc. Ten, kdo je nestranný, je zkrátka nejsnazším terčem. Já osobně se snažím věnovat koncepčním věcem. Mám pocit, že v dnešní rychlé a povrchní době, v tom ohromném množství zpravodajských informací a díky on-line technologiím, kdy je zpráva během pár minut stará, zapadají skutečně důležitá témata.

* Vy sám těch informací musíte nasát velké množství, pro přípravu pořadů, které moderujete, je to nezbytné. Jak se připravujete?

Snažím se na sebe nepouštět pěnu dní, jak říkám. Nesleduju už každodenní výrokovou agendu, kdo co řekl, kdo další to jak okomentoval. Mini tým lidí, kteří Otázky a Fokus připravují, mi podstatné věci vytáhnou. Snažíme se i ta témata propojovat, aby to mělo kontinuitu. To, o čem se mluví ve Fokusu, otevřeme další neděli v Otázkách, k některým tématům se periodicky vracíme v cyklech, abychom ukázali vývoj nebo to, že se s tím problémem stále nic neděje.

* Stane se, že diskuse ovlivní i váš vlastní postoj?

Stane. Protože naslouchám. Tak třeba případ farmářky Havránkové. Přistupoval jsem k němu s mediálním klišé, navíc jako občan jsem byl samozřejmě naštvaný, když jsem jel za rodiči do východních Čech, že dálnice končí před Hradcem Králové. Ale když jsem poznal, jak se stát arogantně zachoval při výkupu pozemků, tak jsem na její straně. Nedivím se, že takové jednání blokuje z pozice občanské rozhořčenosti. Stát by měl být náš služebník, ne že nás jen drtí a sám porušuje pravidla.

* Je nějaký host, na kterého obzvlášť rád vzpomínáte?

Za těch patnáct let jsem potkal tisíce lidí. V debatách dávám prostor hostům s různými postoji, i když mi je to někdy vyčítáno, ale v demokratické diskusi je klíčové nabídnout různé pohledy a přístupy k tématu a snažit se vážit sílu a věrohodnost argumentů. Zajímavé diskuse byly s Václavem Havlem, Ivanem Medkem, Pavlem Tigridem, bohužel lidé, kteří nejsou už mezi námi. Z poslední doby vzpomínám na profesora Fantu, lesnický ekolog, který vystupoval ve Fokusu s názvem V lese. Jeho přístup k životu, to, co dokázal v Holandsku i u nás, je ohromné. I když nesouhlasím se všemi jeho názory, tak třeba věta, kterou v přenosu řekl, stojí za to: „Vám nevádí, že máte džungli ve společnosti, vám nevádí džungle v ekonomice a vadí vám džungle v lese?“

* Výstižné. Máme společenskou džungli?

Dva totalitní režimy pokřivily hodnotový systém. Navíc současná společnost je super individualizovaná, nefunguje solidarita, do toho vstupují sociální sítě, kdy každý má názor a žádnou zodpovědnost, došlo k relativizaci hodnot. Má pracovní teze je, že společnost po listopadu 89 zažila vnějškovou ekonomickou a právní transformaci, ale transformaci hodnot prostě nezažila. Ti, co ovlivňovali politiku před revolucí, se přesunuli do ekonomického sektoru, protože měli konexe a výhodnou startovní pozici. Lidi z KSČ odhodili průkazky a šli do pravicových stran, to je taková naše transformace po česku. V politice máme málo morálních autorit, které by dokázaly integrovat společnost, integrovat lidi. To, co uměl Masaryk nebo Havel, i když u nich zafungovala společenská euforie. Všichni politici si stěžují na koaliční vládu, namísto toho, aby to brali jako výhodu – vést dialog je obtěžuje. Chtějí rozhodovat, přikazovat a nehledat společná řešení, styčné plochy, což považuju za velké riziko. To je to, čeho se bojím, protože to je konec svobodné a pluralitní společnosti.

* Považujete ztrátu svobody za reálné nebezpečí?

Frustrace společnosti je obrovská. Naštěstí není ekonomická krize, protože to už si ani nechci představit, jak by to mohlo vypadat. Tak tomu totiž bylo v Německu za Hitlera. Na mesiáše nevěřím, ale část veřejnosti ano a je schopna lidem, kteří se za něj vydávají, tolerovat leccos, korupci, mravní poklesky. O tom, že to může směřovat k autoritativní společnosti, není pochyb, stačí, když si přečtete dvě knihy: Étienne de la Boétie Rozprava o dobrovolném otroctví – čtyři sta let starý text o tom, jak se lidé vzdávají svobody a jak za ně nejsou schopni bojovat. A knížku Ericha Fromma s názvem Strach ze svobody. Lidé, jak naznačuje historie, nejsou příliš schopni naplnit svobodu pozitivním obsahem a přidat k ní odpovědnost. Proto pak volí pevnou ruku, vyhovuje jim autoritativní režim, takže to může i u nás směřovat k tomuto modelu.

* Nestrašte. Co by to pro vás osobně znamenalo?

Věřím, že my na rozdíl od Poláků a Maďarů máme za sebou byť krátkou, ale historicky významnou epizodu demokracie první republiky, takže chci věřit, že se nedočkáme vlády pevné ruky a autoritativního režimu jednoho člověka. Ale pokud by taková situace nastala, emigroval bych. Pro mě už je to neakceptovatelné. Jsem „Husákovo dítě“, které má zkušenost s tím, že se muselo říkat něco jiného, než si myslíte. Jsem z katolické rodiny, tatínek je z Letohradu ze třinácti dětí, starali se o zvonici a nesli za to důsledky.

Na základce mi říkali, že mi nedají posudek na střední, a já pak prosil rodiče, aby se zapsali do nějaké organizace, že chci na gympl. Chtěl jsem být tehdy doktorem nebo učitelem. Dnes bych si za to nafackoval a o to víc si vážím rodičů. Ukazuje to, jak ten režim dokázal zblbnout děti. Lidsky by to pro mě bylo těžké, miluju tuto zemi, těžko by se mi opouštěla. Jednou jsem už o trvalém životě v cizině vážně uvažoval, ale kraj, kde jsem vyrostl, a ty své nejbližší jsem nedokázal opustit. Byly to dvě bezesné noci úvah.

* Vážně, kde jste chtěl zůstat?

Nějaký čas jsem žil v komunitě přistěhovalců v Chicagu. Bylo to období, kdy jsem zvažoval, že skončím s žurnalistikou, odešel jsem tehdy z Frekvence 1, bylo mi 26 let a živil jsem se manuálně, natíral jsem prkna na terasy. Byla to hrozně zajímavá zkušenost – chodil jsem na angličtinu s imigranty, kteří prchali před občanskou válkou a před autoritativními režimy – byli tam Číňani, Mexičani, Kolumbijci, Poláci. Moc zajímavé osudy. I díky této zkušenosti si vážím Čechů, kteří emigrovali a ve světě se dokázali prosadit. Absolutně nechápu postoj naší společnosti, který je tu latentně přítomný stále. O naše „mozky“, elity, které jsme vyhnali do emigrace, nemáme zájem, bereme je jako cizáky, kteří utekli za lepším, zatímco my jsme tady trpěli.

* Jedna z věcí, kterou jsme nedokázali docenit a využít...

Obecně podle mě nedokážeme využívat šance, promrháme je. Myslím, že třeba Slováci naložili s šancemi líp než my, ačkoliv my jsme měli lepší startovací pozici. Umíme o něčem mluvit, ale nic neuděláme. A co nám zazlívám nejvíc, jsou dvě věci. Přizpůsobivost – my se strašně rychle přizpůsobíme. A pak míra homogenizace, kterou považujeme za sílu místo slabosti. To mi na nás vážně vadí. Vzdali jsme se odlišnosti, to, co je odlišné, v nás vyvolává strach. Historicky jsme jedna z nejvíce homogenních společností, v dějinách 20. století jsme si to tady hezky vyčistili – „zbavili“ jsme nejprve Židů, pak sudetských Němců, následně jsme se rozloučili i se Slováky, protože nás zdržovali. A teď máme paniku z přistěhovalců.

* Něco povzbudivého by nebylo?

Studenti. Pro mě jsou nadějí, že to neskončí špatně. V našich dějinách lid studentský sehrával klíčovou roli opakovaně – Opletal, listopad... Mají to složitější – společenská smlouva se rozpadá, mají obrovskou nabídku, ale také obrovské možnosti, jsou hodně rozkročení. A ta žitá zkušenost je dostává někam jinam, vyspívají dřív, můžou cestovat, to je něco, v čem všem svým studentům fandím. Když se pak vrací po stážích, jsou jako vyměnění. Sám mám vyzkoušeno, jak mě cestování srovnává a umožňuje nadhled. Byl jsem například pětkrát v Afghánistánu, třikrát v Iráku. To je vnitřní očista a psychohygienu – vidět Afghánistán, neuvěřitelně krásnou zemi, ty hory a kopce a do toho tu bídu, ten kontrast. Středověk, co se týče zdravotní péče, a přitom dostupné technologie, každý tam má mobil. Nebo Čína – Západ si z ní udělal nejlevnější fabriku a oni zatím potichoučku vyrostli, okopírovali technologie a stali se velmocí. Taký proto, že dokážou přemýšlet v dlouhodobém horizontu. Zatímco my hrajeme na jedno volební období a ještě s veřejnými prostředky výrazně plýtváme. Přál bych si, abychom ten stát nedrancovali.

* Zmínil jste psychohygienu. Máte nějaké každodenní rituály pro udržení psychického zdraví?

Před pěti lety jsem se přemístil z Prahy. Tím, že jsem z Letohradu, z Podorlicka, kde jsem bydlel v rodinném domu u lesa, těžko jsem si tady zvykal. Našel jsem místo kousek za Prahou, mám výhled na hřeben, který odděluje Brdsko a Slapsko, připomíná mi rodné podhůří. Sázím tam ovocné stromy, teď mám zrovna špinavé ruce od vlašských ořechů, uvažuji také, že budu chovat včely. A hlavně už tam musím běžet vyvenčit Molly, labradorku, která na mě čeká. Jen ti divočáci nám tam chodí skoro až do kuchyně, což není žádná sranda. *

PhDr. VÁCLAV MORAVEC

Narozen 1974 * Moderátor, redaktor a vysokoškolský učitel. * Narodil se v Ústí nad Orlicí, vyrůstal v Letohradě. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde nyní působí na Katedře žurnalistiky jako vyučující. * Moderoval publicistické pořady v rádiích (Press club Frekvence 1, Impulsy Václava Moravce, Interview BBC...), v České televizi připravuje každou neděli diskusní pořad Otázky Václava Moravce a jednou měsíčně Fokus

Václava Moravce, diskusní pořad o fenoménech současnosti. * Loni vydal knihu Média v tekutých časech, v současnosti dokončuje knihu o proměnách novinářské etiky.

Foto autor| Foto Pavel Radosta, Fokus VM a Otázky Václava Moravce

Foto popis| Zatímco Otázky Václava Moravce se odehrávají „na výši“ – rozumějme ve vyhlídkové věži Žižkovského vysílače, Fokus s publikem a více hosty se přesouvá do terénu podle tématu: třeba do zoo nebo do lesa.

Nikdo se nezastává migrantů. Kéž bychom byli na úrovni jako v Německu! Sešli se Rozumek, redaktorka ČRo a jiní a naříkali na Okamuru, Babiše, Chovance

5.10.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

Václav Fiala

REPORTÁŽ Nebezpečná SPD Tomia Okamury, pravděpodobná koalice ANO, SPD a ODS. Lavírující, ale stále ještě uchopitelná topka v rámci migrace. KDU-ČSL bez názoru a STAN vyhýbající se konfliktním tématům. A ČSSD, která velmi zklamala své cíle, potažmo dokonce nositel katastrofy. Vnitro vracející se před rok 1989. To zaznělo v diskusi v rámci pravidelného programu Veřejná škola migrace, kterou uspořádalo Multikulturní centrum Praha ve spolupráci s pražskou pobočkou Fridrich Ebert Stiftung v prostorech neziskové organizace IN BÁZE – která existuje již 11 let jako komunitní centrum pro migranty a českou veřejnost. Akce se zúčastnilo asi třicet vesměs mladých lidí.

Účastníky panelové diskuse byli Ondřej Císař – politický sociolog z katedry sociologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Fatima Rahimi, novinářka deníku Referendum a moderátorka rádia Wawe (součást Českého rozhlasu), která před 17 lety opustila Afghánistán a nyní studuje na Filozofické fakultě blízko východní studia a zaměřuje se na Írán a Afghánistán. Přítomen byl též ředitel Organizace pro pomoc uprchlíkům Martin Rozumek, který se v problematice migrace pohybuje 19 let. A čtvrtým „panelistou“ byl Václav Drozd, politolog a novinář, který v úvodní fázi představil svůj výzkum, jak migranti ovlivňují stanovy jednotlivých politických stran. Posun k extrémům Rozumek v samotném úvodu a představení řekl, že politici v mnoha oblastech selhávají a migrace patří mezi ně. „Nenajdou se hlasy, které by zněly jinak. Jsem velmi zklamán, politici prohlubují xenofobii a islamofobii, která je velmi rozšířená.“ Slovo pak dostal novinář Drozd: „Téma migrace nijak zvlášť zásadně nepřepsalo programy kandidujících stran, i přestože kandiduje tak výrazný subjekt jako SPD, který si na tomto tématu zakládá svoji identitu, tak ostatní strany pokračují v trendu, který nastavily po roce 2000. Extrémní strany, jako třeba SPD, posouvají ty strany, které jsou uprostřed, k extrémům. V našem prostředí takzvaně umírněné strany jsou na straně extrémů již samy od sebe a nepotřebují antisystémové extrémní strany, jako je SPD.“ Integrační politika se podle Drozda zaměřuje na opatření, která mají začlenit již příchozí emigranty do společnosti a nějak s nimi pracovat a umožnit jejich setrvání v této společnosti. Migrační politika se zabývá spíše regulací a kontrolou a přijetím vstupu migrantů. „V české politické debatě dominuje politika imigrační. Řeší se, jak se bude migrace regulovat, jak se budou migranti kontrolovat. Velmi málo se řeší politika integrační. V 90. letech se migrační politika neřešila a na důležitosti nabývá až po roce 2000,“ seznámil s historií problematiky mladý novinář. Rath a Zaorálek V programových dokumentech ČSSD můžeme tehdy nalézt, že migrací můžeme řešit problémy naší společnosti, jako je nízká porodnost a to, že nedokážeme žít penzijní systém. Oproti tomu ODS už od té doby požadovala tvrdě restriktivní přístup. A je tam jasný posun ke konzervativním a národoveckým hodnotám, které jsou ve straně přítomné v podstatě dodnes. Nicméně sama ODS v roce 2008, když začala hospodářská krize, navrhla zavedení zelených karet, které měly nastartovat naši ekonomiku. Byla to koncepce, že si pozveme dočasné pracovníky, kteří by pomohli českým firmám. To byla tehdy koalice vedená ODS, ČSSD byla v opozici. ČSSD se začala tvrdě stavět proti navržené politice tehdejší vlády. Uvedu citát Davida Ratha z té doby a takových bychom mohli najít více, například u Lubomíra Zaorálka. Už tehdy se tam ukazuje strach ze vzniku arabských a čínských čtvrtí, která jsou třeba v Paříži. Že by to mohlo být třeba v Praze. Rath v roce 2008 k migraci řekl: „... bude to mít důsledky v nárůstu výskytu TBC, AIDS a dalších onemocnění,“ uvedl za podivování se auditoria Drozd. KSČM se podle politologa snaží kombinovat rétoriku levicového internacionalismu s proklamativním vyjadřováním solidarity s uprchlíky. Důraz ale také bývá na národní identitu, vlastenectví, patriotismus, takže tyto zdánlivě neslučitelné prvky se v KSČM slučují. Dílo „vnitro“ prohlasováno „TOP 09 v minulosti migrační politiku netematizovala. Z prohlášení jejich různých politiků lze vyčíst, že prosazovala spíše liberální postoj. Je ale dobré se podívat, jak

strany hlasují při klíčových projednáváních v Poslanecké sněmovně. Poslední doklad toho, jak se strany stavějí k migrační politice, je novela cizineckého zákona, která významně zasahuje do práv cizinců v ČR. To je novela, která vznikla na Ministerstvu vnitra, předložil ji poslanec Klučka, který pravděpodobně ani nevěděl, co předkládá,“ konstatoval Drozd a pokračoval: „Politické strany hlasovaly z velké části pro tuto novelu. V rámci ČSSD to byli všichni poslanci kromě Jana Mládka, který byl zastáncem oportunistického přístupu, že migranti mohou posílit naši ekonomiku. Ten tedy hlasoval proti. Z ODS hlasovalo devět poslanců, dva se zdrželi, KSČM to přijala zhruba z půlky, 13 to přijalo, 15 se zdrželo, a TOP 09, i když má liberální rétoriku, v podstatě jednohlasně souhlasila s přijetím novely, KDU-ČSL je zvláštní, protože tam je rozkol mezi tradiční částí strany a modernistickou, více progresivní. Když přijde na věc, velmi tam záleží, kdo lobbuje za co. Při hlasování asi velkou roli hrály migrační ‚nevládky‘, které to prolobbovaly, takže tato jediná strana se postavila proti novele cizineckého zákona.“ Předlistopadové snahy? „Nyní se nacházíme v destruktivním období migrační politiky,“ pokračoval Drozd. „Je definované především cílenou snahou MV, cizinecké policie, úřadů práce a dalších orgánů o zpřísnění zacházení s cizinci. Během tohoto období se výrazně přiosťruje rétorika úřadů namířená proti cizincům. Výkyvy jsou velmi ovlivněné střetem mezi zájmem Ministerstva vnitra na jedné straně a určitých podnikatelů a ekonomických zájmových skupin na straně druhé, které mají zájem na tom, aby do země přišlo více cizinců, kteří by mohli být považováni za zdroj levné pracovní síly.“ Sem podle něj patří snaha represivního aparátu podporovat snahu zkrátit pobyt cizinců na území republiky na dobu nezbytně nutnou, aby se uplatnili v ekonomice, využil se jejich potenciál, a když nejsou třeba, mohou se vrátit zpět. „Jde o zabraňování usídlování cizinců a výrazné navázání pobytu na výdělečnou činnost migrantů. Signifikantní pro vývoj české politiky je rozpor mezi potřebami trhu, kdy se často hovoří, že je nedostatek pracovní síly, a na druhé straně vnímání migrantů jako bezpečnostní hrozby. Politické strany balancují mezi těmito dvěma pozicemi. Na jedné straně se jich bojí a chtějí ‚své‘ lidi chránit a na straně druhé je chtějí využívat v ekonomice. Vnímají to také jako předmět kontroly, že je možné migraci zapínat a vypínat, jak si usmyslíme. MV má nejméně výraznější vliv na českou migrační politiku. Je tu velmi znatelná návaznost na historii ministerstva před rokem 1989. Snaha kontrolovat, stavět bariéry,“ pousmál se Drozd. „...že se MV chápe jako pilíř stability a bezpečnosti ČR a migrace je ohrožení, které je třeba silově regulovat.“ „Zelení vnímají migraci jako základní lidské právo,“ pustil se do další strany Václav Drozd. V zásadě je to prý strana, která má nejliberálnější přístup k migraci. „Je zajímavé, že i u ní najdeme v programu zmínku, že je třeba minimalizovat bezpečnostní rizika, plynoucí z nekontrolovatelné migrace. Přejímají restriktivní jazyk MV, aby asi uklidnili své voliče, nebo se snaží sehnat jiný sektor voličů, a proto tam dají to riziko. Přesto tam ale dali, že s přijímáním uprchlíků máme dlouhodobě pozitivní zkušenosti. A že se pokusí zasadit o změnu nepřátelského postoje.“ KDU-ČSL se migraci příliš nevěnuje a je vidět, že není úplně jasný stranický postoj k tomuto tématu. „Mají tam obecné fráze, které najdeme v programu i jiných stran. Třeba obecně jak předcházet migraci, důraz na efektivitu a spolupráci,“ podotkl Drozd. Vychytralí liberálové, bezkonfliktní starostové, paranoidní SPD „Piráty jsem nazval vychytralými liberály, takže jsou konzervativní liberálové. Najdeme tu kombinace obou ploch. V předvolebním programu nenajdeme k migraci skoro nic. Je tam jen formulace, že je potřeba racionální přístup k řešení uprchlické krize. Jedním dechem dodávají, že odmítají extrémní požadavky obou stran, to znamená tu vítačskou i odmítavou polohu. Více najdeme v jejich postoji po roce 2015, když byla ta takzvaná migrační krize, ke které se všichni vyjadřovali. V české debatě je, že budeme přijímat jen ty, kteří si to utrpením jakoby zaslouží, a ty ekonomické migranty, kteří se o život bát nemusejí, ale chtějí jen lepší život, nepřijmeme. Nevím, co od Pirátů čekat, pokud se do parlamentu vůbec dostanou,“ posteskl si panelista Drozd. „STAN, to je další neurčitá strana, která volí rétoriku krizového managementu. Ve svém programu se vyhýbají konfliktním tématům. SPD se věnuje migraci ve všech materiálech a rozvířných větách. To, co se tam dočtete, je skutečně extrémní. Jsou tam paranoidní představy o tom, že ...probíhající migrace je počáteční fází konfliktu, který v konečném důsledku ohrozí samotnou existenci ČR a našeho národa. Volání po systémovém řešení – obrázek teroristy v metru. Heslo Válka už začala,“ pousmál se při čtení předvolebních hesel Drozd. „TOP 09 je strana obojaká. Mluví liberálně, ale hlasuje konzervativně, restriktivně... Západoevropští partneři v jejich představách nezvládli migraci a ta se obrátila proti nim...“, nebyl příliš šťastný z programu topky Drozd. Komunistům vytkl jen stručně, že se v jejich programu „... kloubí takřka neskloubitelné, ale jde o politiku vesměs restriktivní.“ Tím měl Drozd na mysli protimigrantskou pozici komunistů. Vyděšený lídr Fiala „ODS opakuje představu, že migranti jsou potenciální zneužívači sociálních dávek. Převládá tu představa, že hodně migrantů znamená větší kriminalitu, obchod s lidmi, dokonce se ODS zmiňuje o informační válce. Nadále se tu objevuje diskurz přírodní katastrofy, vlny, který se objevil již v roce 2015. Takže zase spíše represe a prověřování uprchlíků. Abychom se nemuseli bát – vystrašený Petr Fiala, který nás chce pravděpodobně ochránit. Představuje migraci jako ohrožení evropské civilizace, že je potřeba silových a ideových represivních prostředků a že převládá levicová ideologie multikulturalismu a politické korektnosti. Toto jsou věci, které můžeme najít v programu SPD stejně tak jako v materiálech ODS,“ uvedl za úsměvu přítomných Václav Drozd.

ČSSD vnímá migraci především jako hrozbu. „Nenajdeme vůbec nic o integraci nebo pozitivní program. ANO, to je subjekt, který v tomto trendu pokračuje a v něčem jej zavádí ještě až do extrému. Hnutí požaduje až

nasazení armády. A Andrej Babiš v podstatě souhlasí s Tomiem Okamurou v migraci. Takže Babiš, aby přebíral voliče všem stranám, je schopný zajít až takto daleko. A bude se to jistě ještě před volbami přirostávat,“ zaprognózoval si publicista a politolog v jedné osobě. Hledání a (ne)nalézání Poté se ujal slova Ondřej Císař: „Téma migrace politické programy nepřepisuje. Toto téma není tím, na kterém by se česká politika štěpila. Když je ParlamentníListy.cz donutí, aby k tomu politici něco řekli, ale jinak to není téma, které by chtěli sami zvedat. Je tu otázka odměňování, minimální mzda, to je velké téma, které se řeší. Existuje nějaký rozdíl mezi velkými mainstreamovými stranami, ale ty, které označujeme jako ‚strany niky‘, které se vyznačují jedním tématem. Jsou to Zelení a stejně tak SPD. Nemyslím si, že by volební výsledek SPD byl nějak diametrálně odlišný od toho, co očekáváme nebo co udělali ještě před migrační krizí. Niku ale obsadil, to se mu daří, zbabel se pár vyzyvatelů, kteří se mu to snažili sebrat. On pár procent zase získá, bude pravděpodobně v parlamentu, ale nebude z toho žádná mainstreamová síla.“ V českém prostředí se podle Císaře budou stejně jako v minulosti tvořit témata na sociálně-ekonomických tématech, „...ne na sociálně-kulturních, kam patří i migrační oblast.“ Fatima Rahimi poté dodala: „Doufala jsem, že migrace bude otázkou politických stran a že o tom budou více mluvit. Když k tomu strany nic moc nemají, tak to právě dává prostor SPD. To je ten druhý pól a zneužitelnost. To je podobné jako v Německu, kdy AfD na poslední chvíli využila situace a oslovila lidi, kteří nevěděli, koho volit. A k tomu cizineckému zákonu – jsou tu rodiny z Afghánistánu, které by tady rády zůstaly, ale oni by je rádi vrátili, že je tam klid a bezpečno jako v EU,“ posteskla si. Neintegrovat, nesocializovat! Prostor pak dostal Martin Rozumek: „Máme se co učit, jak přijímat cizince, jak s nimi žít, ne jak je integrovat. Zajistit, aby se zúčastnili veřejného života, aby byli začlenění, a ne integrování, nebo dokonce asimilování, jak slyšíme u nás. Kéž bychom se dostali do té situace, kdy budeme žít na úrovni jako v Německu. V roce 2015 migrace nikoho nezajímala. Objevily se občas výkřiky v době, kdy potřebovala nějaká zájmová skupina, třeba zdravotní pojišťovna, schválit zákon, který jim přihrával milionové částky od cizinců. V té době se vždycky našli ochotní politici, kteří nám tady tvrdili o zdravotním riziku, viz doktor Rath, nebo v oblasti komerčního zdravotního pojištění to byla ODS, která zajistila pojišťovněm bezplatné zisky dodnes.“ To byly podle Rozumka jediné momenty, kdy se politická scéna probrala. „Hlasování vypadalo vždy tak, že cokoli Ministerstvo vnitra navrhlo, tak polovina poslanců ani nebyla na hlasování, ale ta druhá automaticky odhlasovala to, co chtěl ministr vnitra. Diskuse nebyla téměř žádná. O takzvané migrační krizi bych řekl, že my máme uprchlickou krizi bez uprchlíků a islamofobní krizi bez muslimů. V tom jsme hodně specifictí.“ Díky Unii! Zlepšení podle Rozumka přichází většinou díky EU, protože jsou to závazné předpisy práva EU, ať již přímo použitelná nařízení, nebo nutně transformované směrnice, které zajistí, že se s určitou skupinou cizinců nebo uprchlíků u nás zachází lépe, například mladiství bez doprovodu, slučování rodin, oběti mučení, nelidského a ponižujícího zacházení. „To byly momenty, kdy se naše restriktivní politika trochu posunula směrem ke vstřícnější bázi, ale rozhodně to nebylo díky nějakým návrhům tady v České republice. Vzpomínám si, jak bylo velmi těžké před rokem 2015 najít v programech, co by se týkalo migrace nebo uprchlíků. Hledali jsme to velmi pečlivě, protože jsme se snažili zachytit záblesky pozitivního výstupu, který by uznával to, že demografický vývoj v ČR je ohromným problémem, že kromě dobré prorodinné politiky se nevyhneme ani tomu, abychom přijímali poměrně velké množství cizinců, když chceme zachovat udržitelnost sociálního a penzijního systému. Marně jsme to tam hledali,“ posteskl si šéf celostátní neziskové organizace na ochranu a pomoc uprchlíků. Jak se Babiš vyspí, aneb katastrofa jménem Chovanec „Dnes migrace přepisuje volební programy, protože se jí věnují všechny politické strany. Když se podíváme na současnou vládní koalici, tak ČSSD zklamala na celé čáře. Naprosto katastrofální výkon, kdy Chovanec propaguje držení zbraní a Sobotka navykládá, že nezvládneme přijmout žádné muslimy. Jestli toto je sociálnědemokratická strana založená na solidaritě, tak já si myslím, že zklamala na celé čáře. Od hnutí ANO zřejmě nikdo nic nečekal a byla to strana bez programu, podle toho, jak se pan Babiš vyspí, tak ta politika vypadá,“ řekl ostře a pokračoval: „Nakonec bude velmi pragmatická díky Babišovu napojení na evropské peníze a evropské dotace a bude nakonec i prounijní. Pan Babiš se po volbách jinak vyspí a najednou objeví, že cizince potřebujeme, a všechno se změní. U KDU-ČSL se snaží ten problém vyčekat a mlčet, a to bylo i ve vládní koalici. Nevzpomínám si, že by se kdykoliv někoho při hlasování zastali, třeba cizinců, a uznali, že uprchlík může utíkat také proto, že mu doma něco hrozí. TOP 09 – ten jejich program vypadá z hlediska migrace docela dobře, ale zase bych se nenechal zmást. Byli ve vládě před touto koalici poměrně dlouho a v parlamentu nyní sedělo poměrně hodně poslanců za TOP 09 a vstřícnější gesta nepřišla ani jednou. Včetně toho, že TOP 09 byla kompletně pro návrh pana Klučky, který opravdu nevěděl, co předkládá, a podle mého názoru je protiústavní a řada těchto bodů bude, myslím, Ústavním soudem zrušena,“ zaprognózoval si tentokrát Martin Rozumek. SPD a ODS na cestě k maďarské xenofobní cestě „Jak pracovat s obavami lidí? Obávám se, že SPD může dosáhnout stejného výsledku jako AfD v Německu, to znamená 13 %. Rozdíl je ale v tom, že s AfD se v Německu téměř nikdo nebaví. Kdežto s SPD, obávám se, že může klidně vzniknout koalice. Můj osobní typ je ANO, SPD a ODS. Minimálně v té migrační otázce si budou rozumět velmi dobře. Trochu se bojím, že SPD tou svou protimigrační rétorikou stáhla ty ostatní strany k tomu, že se také vymezují dosti protimigračně a že v SPD vidím velké nebezpečí. Myslím si, že nás mohou spolu s ODS, možná bez nich, snadno zavést na nějakou maďarskou,

totálně xenofobní a islamofobní politiku, která nerespektuje žádné hodnoty ať již v rámci EU, nebo lidských práv. Bojím se, že dopadneme jako v Polsku, kde se budeme obávat o nezávislost soudů a o to, aby novináři mohli působit ve veřejnoprávních médiích svobodně. Role SPD může být tedy velmi negativní," varoval Rozumek. O dvou kohoutech na jednom... Drozd na to reagoval slovy: „Je těžké se povznést nad tu rétoriku, kterou používají, a analyzovat diskurz nestranně. Ta strana mne zajímá. Bude zajímavé sledovat, jak se subjekty budou chovat v parlamentu. Strana se pravděpodobně rozpadne. Už nyní v předvolebních debatách vidíme, že ti jejich lidé jsou většinou nekompetentní. Jestli funguje některá strana jako firma, tak SPD je přesně tento případ. Tomio Okamura jako rodinný podnik nabaluje různé podivné lokální postavy, kterým dokáže nabídnout nějaké angažmá nebo vidinu výdělků ve straně. Jde mu primárně o to „nasát“ nějaké zdroje. To je vidět, jak se chová v tomto parlamentu a jak se choval ve své kariéře. Bude záležet na tom, kdo s ním bude jak jednat, kdo mu nabídne větší vliv, větší zdroje. Pokud toto bude Andrej Babiš ochotný tolerovat... On ale asi ochotný moc nebude, protože toho člověka nebude moci snadno kontrolovat. Babiš vyžaduje naprostou loajalitu. To se ukazuje na tom, jak se prostřídaly kandidátky oproti minulým volbám, kde někteří takzvaně ztratili kontakt s hnutím, někteří nebyli v nějaké fázi loajální.“ Spolupráce ANO s SPD by tedy byla obtížná, uvedl jiný pohled jeden z řečníků. Plné noviny Konvičky – a nic! Fatima k tomu dodala: „SPD může být opravdu nebezpečná a dlouhou dobu jsme ji podceňovali a nepočítali jsme s ní. Vidíme, jak je Okamura aktivní, jak jezdí po vesnicích a baví se s lidmi. Takže to bude soutěž dvou podnikatelů, protože Okamura je také podnikatel a SPD řídí stejně jako Babiš ANO jako svůj podnik. Okamura se s Babišem určitě domluví," varovala. „Okamura se dostal do parlamentu už před migrační krizí. V roce 2014 lidé kolem něj a strana procházeli nejhlubší vnitrostranickou krizí a ten původní Úsvit se rozpadl," připomněl Císař. „Konvičková Bloku proti islámu se politici trochu lekli, ale to nebyly žádné velké události, protesty, které by přitáhly nějaké obrovské množství podporovatelů. Ale byli tu jiní hráči. Prezident, který se vyjadřoval k této otázce konzistentně a dlouhou dobu. Vyjadřovali se k tomu sportovci a herci a všichni se toho obávali. Ale hlavní princip, kde se ta česká politika štěpí, jsou ekonomická témata. Konvičky byly plné noviny, ale když se podíváme na politické preference, tak plus minus celé období vypadalo docela podobně, tam nejsou velké výkyvy. Tedy že by strany, které jsou proti migrantům, najednou získaly patnáct procent... Je tady strana, Zelení, která prohlásila, že o migraci mluvit nebude. Stejně tak o genderu," uzavřel Císař. Čechům schází Kiska! Závěrečné slovo před diskusí měl Martin Rozumek: „Největší selhání a chybu vidím na straně prezidenta a ministra vnitra. Když se podíváte na mediální výstupy, tak z drtivé většiny se u nás objevuje to, co prohlásí politici a nejvíce protiimigračně prezident a ministr vnitra. Chybí nám nějaký český Kiska, který by to vyvažoval. To je to, co nikdo z politiků nedokázal – sebrat odvalu a říci – uprchlíci jsou normální lidé, kteří prchají z války. Což na té balkánské cestě platilo z 85 procent. O ekonomickou migraci se tam téměř nejednalo.“ A novináři? „Média pracují tak, že Zeman něco plácne v pondělí a pak se to probírá do středy, pak něco plácne Chovanec a probírá se to do víkendu. Každý týden tu jsou lidi masírovaní tím, že uprchlíci jsou velmi nebezpeční a že migrace se musí zastavit," odlehčil poněkud téma Martin Rozumek.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Nikdo-se-nezastava-migrantu-Kez-bychom-byli-na-urovni-jako-v-Nemecku-Sesli-se-Rozumek-redaktorka-CRo-a-jini-a-narikali-na-Okamuru-Babise-Chovance-PL-cz-506729?utm_source=nm&utm_medium=xml

Katalánské referendum a československý rozvod

4.10.2017 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Petr HARTMAN, moderátor

Snaha Katalánska osamostatnit se může vyvolávat nejrůznější asociace. Někdo to může například vnímat v kontextu rozpadu Československa. Například v tom slova smyslu, že rozpadu Československa nepředcházelo referendum, což mnozí dodnes považují za chybu. Zde je názor Josefa Mlejníka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Josef MLEJNEK, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

V letošním roce, kdy se připomíná čtvrtstoletí od rozdělení Československa, opět v různých diskusích zaznívá, že o tak závažné věci mělo proběhnout referendum. Současný poprask kolem referenda v Katalánsku však poskytuje velmi silnou argumentaci pro zastávce opačného názoru. Španělská ústava pochopitelně brání

územní celistvost a nepřipouští, aby se územní jednotka mohla odtrhnout pomocí pouze na jejím teritoriu konaného referenda, čemuž se lze jen těžko divit. V československém případě roku 1992 zastánci referenda hovořili o celostátním hlasování, ovšem to by nesporně dopadlo v neprospěch slovenské samostatnosti, už jen z důvodu početní převahy Čechů nad Slováky. A pokud by se konalo v každé národní republice zvlášť, mohlo by snadno skončit patem, tedy vítězstvím federalistů v české části federace a jejich porážkou v části slovenské. Nic by se nevyřešilo, krize by pokračovala. Přičemž ani v Katalánsku, podobně jako oheď na Slovensku, není jisté, zda většina obyvatelstva chce opravdu samostatnost. V předchozím podobném a právně nezávazném referendu z roku 2014 se pro samostatnost sice vyslovilo zhruba 80 % hlasujících, ovšem při pouhé 40% účasti. Pro plně nezávislý katalánský stát tedy hlasovala pouze asi třetina oprávněných voličů, letos zhruba dvě pětiny. Na Slovensku počátku 90. let bylo zastánců skutečné, 100% samostatnosti možná ještě méně. Většina však požadovala nějaký volnější svazek obou národů, nikoliv federaci. Dalo by se to obrazně shrnout rovněž průměrem, že Češi i Slováci chtěli zůstat v nějakém vztahu, leč Češi chtěli pokračování manželství, kdežto Slováci pouhé soužití takřkajíc na hromádce. Výsledkem sporu o podobu soužití byl rozvod a následné docela dobře fungující kamarádství. V čem by ale při řešení takto dimenzovaného konfliktu pomohlo referendum? Na co by se vlastně ptalo? Těžko říci, a i proto lze konstatovat, že je nakonec dobře, když se žádné nekonalo. Poslední česko-slovensko-španělsko-katalánská paralela se týká konceptu Jána Čarnogurského, jenž hovořil o samostatné slovenské židliče a hvězdiče v Evropské unii, tedy že společný stát zůstane zachován do svého vstupu do EU, při něm se ale rozdělí. Jeho idea narážela na silnou kritiku - něco takového by prý ani nebylo možné. Formálně asi opravdu ne, ostatně osamostatnění Katalánska nebo třeba Skotska by znamenalo též jejich „vyautování“ z Evropské unie a nutnost nově jednat o vstupu. Avšak podle mne by přesto měl být stanoven mechanismus, jak dosáhnout například katalánské nezávislosti, aniž by to znamenalo nutnost nových vstupních rozhovorů. Vždyť v rámci schengenského prostoru by zrod takové samostatnosti nemusel ani nikdo poznat. Nicméně plně chápu, že by vláda v Madridu, a nejen ona, podobné nápady na unijní úrovni urputně blokovala.

Vrátí ODS zpátky na vrchol? Petr Fiala odpoví na chatu TN.cz

3.10.2017 tnbiz.cz str. 00

Čtenářům TN.cz bude ve středu odpovídat předseda ODS Petr Fiala. Strana v minulých volbách dosáhla nejhoršího výsledku v historii. Dokáže Fiala ODS znovu nastartovat? Chat s Petrem Fialou začíná ve středu ve 20:30.

V minulých volbách odevzdalo hlas pro ODS jen 384 tisíc voličů. Pro stranu, která nikdy předtím ve sněmovních volbách nezískala méně jak milion hlasů, to byl nejhorší výsledek v historii. S 7,72 % získala jen 16 křesel a na začátku tohoto volebního období dokonce její podpora padala k 5% hranici potřebné pro vstup do Sněmovny. Propad se ale, zdá se, podařilo zastavit a ODS se v průzkumech pohybuje okolo 10 %. S jakým výsledkem by byl spokojený předseda strany? Petra Fialy se můžete ptát již nyní prostřednictvím následujícího formuláře. Čtenářům TN.cz bude odpovídat ve středu od 20:30.

Petr Fiala se narodil 1. září 1964 v Brně. V 80. letech vystudoval češtinu a dějepis na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Pracoval jako historik v muzeu v Kroměříži nebo jako novinář. V roce 1990 spoluzakládal katedru politologie na Filozofické fakultě, později působil na **Fakultě sociálních věd**.

V roce 2004 byl zvolen děkanem fakulty, ale jen na velmi krátkou dobu, protože ve stejném roce se stal rektorem celé univerzity. Během jeho desetiletého mandátu univerzita postavila nový kampus nebo výzkumnou stanici v Antarktidě.

Z politologa se Fiala stal po odchodu z rektorské funkce politikem. Nejdříve byl hlavním vědeckým poradcem premiéra Nečase, od května 2012 ministrem školství. V říjnu 2013 vedl kandidátku ODS v Jihomoravském kraji. Do strany vstoupil v listopadu a hned v lednu následujícího roku byl zvolen 4. předsedou Občanských demokratů.

URL| <http://tnbiz.cz/domaci-a-politika/620509>

Vrátí ODS zpátky na vrchol? Petr Fiala odpoví na chatu TN.cz

3.10.2017 tn.cz str. 00 TN.CZ/default

Čtenářům TN.cz bude ve středu odpovídat předseda ODS Petr Fiala. Strana v minulých volbách dosáhla nejhoršího výsledku v historii. Dokáže Fiala ODS znovu nastartovat? Chat s Petrem Fialou začíná ve středu ve 20:30.

V minulých volbách odevzdalo hlas pro ODS jen 384 tisíc voličů. Pro stranu, která nikdy předtím ve sněmovních volbách nezískala méně jak milion hlasů, to byl nejhorší výsledek v historii. S 7,72 % získala jen 16 křesel a na začátku tohoto volebního období dokonce její podpora padala k 5% hranici potřebné pro vstup do Sněmovny.

Propad se ale, zdá se, podařilo zastavit a ODS se v průzkumech pohybuje okolo 10 %. S jakým výsledkem by byl spokojený předseda strany? Petra Fialy se můžete ptát již nyní prostřednictvím následujícího formuláře. Čtenářům TN.cz bude odpovídat ve středu od 20:30.

Petr Fiala se narodil 1. září 1964 v Brně. V 80. letech vystudoval češtinu a dějepis na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Pracoval jako historik v muzeu v Kroměříži nebo jako novinář. V roce 1990 spoluzakládal katedru politologie na Filozofické fakultě, později působil na **Fakultě sociálních věd**.

V roce 2004 byl zvolen děkanem fakulty, ale jen na velmi krátkou dobu, protože ve stejném roce se stal rektorem celé univerzity. Během jeho desetiletého mandátu univerzita postavila nový kampus nebo výzkumnou stanici v Antarktidě.

Z politologa se Fiala stal po odchodu z rektorské funkce politikem. Nejdříve byl hlavním vědeckým poradcem premiéra Nečase, od května 2012 ministrem školství. V říjnu 2013 vedl kandidátku ODS v Jihomoravském kraji. Do strany vstoupil v listopadu a hned v lednu následujícího roku byl zvolen 4. předsedou Občanských demokratů.

Foto příloha: <http://img.cz.prg.cmestatic.com/media/images/440x248/Oct2017/2052229.jpg?d41d>

URL| <http://tn.nova.cz/clanek/vrati-ods-zpatky-na-vrchol-petr-fiala-odpovi-na-chatu-tn-cz.html>

Chovanec je jako Kotleba na Slovensku, řekl v Rozstřelu Stropnický

3.10.2017 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, Jakub Heller, iDNES.cz, Linda Veselá

Šéf Zelených Matěj Stropnický se před sněmovními volbami ostře vymezil vůči konkurentům. V diskusním pořadu Rozstřel na iDNES.cz označil Piráty za protestní stranu, úřadujícího předsedu ČSSD Milana Chovance srovnával s kontroverzním slovenským politikem Marianem Kotlebou.

„Chovanec je politik, který je srovnatelný s Kotlebou ze Slovenska,“ uvedl Stropnický s odkazem na Chovancovu snahu prosadit ústavní novelu o držení zbraní. „V jiných zemích takovou věc nenavrhují sociální demokraté, ale národovecké a neofašistické strany. Doufám, že to vidí voliči,“ dodal šéf Zelených.

Na úvod mluvil Stropnický o tvrdém potlačení referenda o odtržení Katalánska od Španělska. „Katalánská vláda jednala v té věci svévolně a vlastně proti ústavě. To ale vůbec nevybavuje pravomocí španělskou vládu a policii zasáhnout tím brutálním způsobem, kterým zasáhly,“ řekl předseda Zelených.

Chyba je podle něj v tuto chvíli jednoznačně na straně španělské vlády. Argument, že Katalánsko již nechce dotovat chudší regiony, ale nepovažuje za správný.

V Rozstřelu hovořil i o jedněch z největších konkurentů v nadcházejících volbách. „Já o Pirátech nemluví moc rád. Je to uskupení lidí, kteří se sice tváří, že jsou vlastně něčím zásadně novým, ale ve skutečnosti je to spíše jenom protestní strana,“ říká Stropnický.

Piráti podle něj jen opakují hesla, která ve skutečnosti říká Tomio Okamura. „Odvolatelnost politiků, kontrola moci a mocných a já nevím, co tam ještě mají dalšího. To jsou ale jen planá hesla, to není nic konkrétního. My jdeme po konkrétních věcech,“ uvedl Stropnický.

Podle něj v České republice není žádná jiná autenticky levicová strana. „Komunisté jsou nacionalisté, kteří bojují proti všem mezinárodním organizacím, ve kterých jsme členy. Sociální demokracie je mezistranou, která se snaží dělat velké kompromisy a zároveň se tvářit jako strana, která zastupuje zájmy zaměstnanců. Je to ale taková měkká verze komunistů,“ řekl šéf Zelených. ČSSD podle něj do České republiky přivedla levnou práci a teď se proti ní najednou vymezuje.

Zkritizoval i bývalého předsedu Strany zelených Martina Bursíka a jeho Liberálně ekologickou stranu (LES), která spojila síly s TOP 09. „To není žádná strana, to je Bursík, jeho rodina a asi dva nebo tři jeho přátelé,“ řekl Stropnický.

TOP 09 podle něj tato spolupráce jen uškodí a Bursík tím „zradil celý svůj život“. Naráží na to, že exministr životního prostředí dlouhodobě propaguje nahrazení jaderné energie obnovitelnými zdroji, zatímco TOP 09 v programu píše, že dostavbu jaderných elektráren brzdit nebude.

Redakce iDNES.cz požádala Milana Chovance a Martina Bursíka o vyjádření ke Stropnického výrokům, ani jeden však na dotaz neodpověděl.

Hlavním tématem nadcházejících voleb bude podle Stropnického směřování tohoto státu a jeho pozice v Evropě. Zelení také chtějí okamžitě zahájit přípravu přijetí eura. Druhým tématem pak prý bude levná práce českých zaměstnanců. „Chceme, aby v příštím volebním období došlo ke zvýšení minimální mzdy na patnáct tisíc korun,“ řekl Stropnický.

Nejaktuálnějším ekologickým problémem České republiky je podle něj ochrana půdy. Zelení chtějí, aby dodavatelé dřeva z hospodářských lesů nekáceli formou holosečí, ale prořezávali je a posléze je obnovovali jako smíšené.

„Les, který je smíšený a je prořezáván, zadržuje podstatně víc vody v místě, kde dopadne. Tím se obnovují podzemní vody a voda se nekumuluje v korytech řek a je to dobrá nebetonová prevence před povodněmi,“ řekl Stropnický. Jeho strana je podle něj jediná, která chrání přírodu. Průzkumy nejsou pro Zelené optimistické

Matěj Stropnický kandiduje jako lídr kandidátky v Praze, proto jej čeká i souboj se svým otcem, ministrem obrany Martinem Stropnickým (ANO).

Podle dosavadních průzkumů Zelení nepřekonají potřebných 5 procent pro vstup do Sněmovny - například průzkum agentury Median zveřejněný 29. září straně přisuzuje jen dvě a půl procenta (podrobnosti čtete zde). V posledních sněmovních volbách v říjnu 2013 získala 3,9 procenta.

„Důležité je teď především dobře udělat kampaň, přesvědčit lidi, že se má volit srdcem a ne podle jednotlivých průzkumů nebo podle prostoru v médiích,“ uvedl Stropnický pro deník Metro .

Stropnický absolvoval žurnalistiku a teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde získal i doktorát z mediálních studií. Mezi lety 2012 a 2014 působil jako místostarosta pro bydlení a kulturu Prahy 3, od roku 2014 jako náměstek primátorky pro územní rozvoj. Předsedou Zelených je od ledna 2016.

Celý záznam Rozstřelu: [InsertSingleVideo](#)

URL| http://zpravy.idnes.cz/stropnicky-volby-rozstrel-rozhovor-zeleni-fzu/domaci.aspx?c=A171002_122435_domaci_linv

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Katalánská vláda se radí, jak dál po včerejším referendu o nezávislosti Katalánska. Hlasování se zúčastnilo asi 42 % voličů a přibližně 90 % z nich hlasovalo pro nezávislost regionu. Jenže výsledkem nepovoleného hlasování je i zásah policie a 900 zraněných lidí. Španělský premiér Mariano Rajoy čelí největší ústavní krizi své země za poslední desetiletí. My máme v Barceloně zvláštního zpravodaje Pavla Nováka, dobrý den, Pavle.

Pavel NOVÁK, redaktor

Hezké poledne.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak to teď vypadá v ulicích Barcelony? Ty jsi ve zprávách mluvil o tom, že se objevují první protesty, dokonce stávka, jak to vypadá?

Pavel NOVÁK, redaktor

Já jsem právě teď na Univerzitním náměstí v centru Barcelony. Tady je několik stovek, možná, že už to je tisíc, možná dva, to náměstí je velké a docela nepřehledné, asi tak stovky, řekněme, lidí jsou tady, jsou to hlavně studenti, ale i důchodci a lidé, kteří pravděpodobně přišli z kanceláří. Mají tu katalánské vlajky a různé transparenty. Skandovali "ať žije nezávislost", "my jsme hlasovali, španělské noviny jsou manipulátoři" a další hesla. Teď tady asi zpívali i katalánskou hymnu. Je to součástí patnáctiminutové stávky, kterou na dnešek právě na poledne vyhlásily odbory a katalánské vlastenecké organizace a zítra by měla být ta stávka celodenní a měla by být velmi omezená doprava a fungování dalších podniků.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Teď od půl jedenácté jedná katalánská vláda, jaké můžou být její další kroky?

Pavel NOVÁK, redaktor

Je to za zavřenými dveřmi to jednání a je možné, že pod tlakem toho, že se referenda nezúčastnila většina voličů, že to bylo pouze 42 %, což je podobné jako při konzultativním hlasování před 3 lety, a asi to není úplně dostačující, tak možná se katalánská vláda rozhodne vypsát nové regionální volby, ale možná také dostojí svému slibu, že pokud bude většina těch hlasujících pro nezávislost, což se stalo, 90 % z té menšiny, která se účastnila hlasování, řeklo, že chtějí nezávislost, tak se schyluje k jednostrannému vyhlášení nezávislosti na Španělsku, jak slíbil katalánský premiér Carles Puigdemont. Nebude to pravděpodobně do 48 hodin, jak původně sliboval, ale do pátku by měl předložit nějakou deklaraci nezávislosti parlamentu, který by ji potom měl schválit. A je otázka, jestli tam bude většina pro to schválení.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Už se nějak vyjádřil španělský premiér Mariano Rajoy?

Pavel NOVÁK, redaktor

Mariano Rajoy už včera reagoval a řekl jednoznačně, že to, co se odehrálo v Katalánsku, nebylo žádné referendum, že toto není demokratická cesta.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A mluvil i k tomu samotnému zásahu? K těm násilnostem, ke kterým tam docházelo?

Pavel NOVÁK, redaktor

To mluvila jeho zástupkyně, místopředsedkyně vlády Soraya Saenz de Santamaria a ta řekla, že to bylo odůvodněné, oprávněné, opodstatněné, že zkrátka tady byl důvod, proč policie zasahovala. Nezmiňovala se o tom, že k nějakým násilnostem docházelo, jak policie postupovala, ale toho jsou plné sociální sítě a televize a zdejší noviny a je vidět, jak si počínali hlavně španělští policisté, kteří sem byli svezeni z různých koutů země, a také Národní garda, jak kopali do lidí, vytahovali je za vlasy z těch volebních místností, shazovali ze schodů, bili je obušky, že tam tekla krev, to je velice dobře zdokumentované, ale k tomu se nijak španělská vláda nevyjádřila. Zkrátka podle ní to byl opodstatněný zákrok.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tolik náš zvláštní zpravodaj z Barcelony Pavel Novák. Pavle, díky, na slyšenou.

Pavel NOVÁK, redaktor

Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A ve vysílání je s námi také Traian Urban, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak jsem říkala, přišlo 42 % voličů, 90 % z nich bylo pro nezávislost. O čem tedy vypovídá ten výsledek referenda a ta účast v něm?

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ta účast vychází z toho, že vlastně referendum nebylo podle vlády legální, takže spousta lidí, kteří pravděpodobně by hlasovalo proti, tak se vůbec voleb nezúčastnila nebo nešla k nim, protože si uvědomovala, že jsou vlastně soudy zakázané, tudíž nejsou legální, jo, takže, takže vlastně šli volit lidé, kteří podporují tu nezávislost Katalánska, ve většině případů tam šli oni a ty se vyjádřili tímto způsobem.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A vy jste to naznačil, ale proč vlastně odpůrci referenda zůstali doma? Protože podle průzkumů jsou obyvatelé Katalánska rozděleny téměř přesně na půl, na stoupence nezávislosti a stoupence setrvání regionu ve Španělsku, tak je ten důvod jen to, že to referendum nebylo tedy zákonné podle nich?

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne podle nich, ale podle španělských soudů, jo. Tady se dostáváme vlastně k tomu, že v médiích se objevují takové demagogické odpovědi a interpretace vlastně toho, co se stalo. Soudy ve Španělsku několikrát řekly, konstatovaly, že vlastně toto hlasování, které pořádá katalánský, katalánská vláda, tak je nelegální, není to v souladu s tím, co by vláda vlastně měla dělat, ani není k tomu žádný vlastně mandát, a tudíž, tudíž prohlásily, že má, mají policejní složky nebo má vláda zasáhnout tak, aby toto hlasování se neuskutečnilo, protože dochází k úniku vlastně státních peněz, dochází k zpronevěření těch státních peněz, které jsou věnovány vlastně státní vládou Katalánsku, která je vynakládá na věci, které nejsou legální, takže se dostáváme k tomu, že vlastně toto hlasování bylo z pohledu legality systému nelegální, tudíž ty lidé, kteří to takto chápali, tak hlasovat nešli, protože pokud máme něco nelegálního, tak to neděláme.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Mimochodem, vím, že do hlavy španělskému premiérovi Rajoyovi nevidíme, ale proč podle vás zvolil k likvidaci toho referenda tenhle brutální přístup? Co tím může získat?

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě je to, je to trošku problematické, to, co vidíme, vnímáme to i tak, že prostě jedna zpráva na sociální síti může změnit veřejné mínění. Pro mě je strašně těžké něco takového soudit, sice jsme viděli ty záběry, jak říkal váš kolega zpravodaj z Katalánska, že tam byly, že tam tekla krev, byly tam zásahy, které nebyly úplně asi košer, na druhou stranu já jsem u toho nebyl, takže nevím, co ty lidé dělali, jestli po někom házeli nějaké věci, napadli ty policisty, jestli oni se bránili, jestli jednali v souladu s tím, jak normálně jedná policie. Druhá ta rovina té věci je, že pokud se vláda rozhodne a pošle někam policii, tak ty střety nastanou. V momentě, kdy je vypjatá situace tím způsobem, jak byla, nebo jak je v Katalánsku, tak se nedalo ani ...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Takže podle vás s tím musel Mariano Rajoy počítat.

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Buď s tím, buď to podcenil ten dopad na veřejné mínění, to, co se stalo, anebo si musel uvědomovat, že samozřejmě pokud vy pošlete někam policii mezi lidi, kteří něco podporují a jsou ochotni za to bojovat, když to tak řeknu, tak dostane nebo nastane nějaký střet.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Odkdy vlastně mají Katalánci tu ambici mít vlastní stát? Kde to začalo?

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ty jejich historické požadavky se táhnou dlouho. Někdy byly silnější, někdy byly slabší. Vidíme v průběhu, vlastně od 15. století vlastně Katalánsko je součástí Španělska do jisté míry a od toho, od této doby vidíme nějaké etapy, kdy ta nezávislost byla nebo zájem o tu nezávislost byl silnější nebo slabší. Můžeme říct, že taková ta graduace, kterou dneska pozorujeme, co se vlastně děje, tak nastala v průběhu nebo v začátcích vlastně té krize, která vstupuje do Španělska, v roce 2007, 2008, 2009.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Myslíte ekonomická krize.

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, ano. A tady vidíme, že posilují ty strany, které volají po tom, že Katalánci by měli být samostatní, aby nedopláceli na španělský rozpočet. Posiluje vlastně to cítění takové to nacionalistické směrem i k těm ekonomickým ukazatelům, které tam jsou, a směrem možná k nějakým politickým, politickým požadavkům, které Katalánci mají, takže posledních cirká 10 let vnímáme tady ten, tady ten drajv těchto stran pro větší nezávislost, i když vždycky to tam bylo, jo, v menší míře.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A co je hlavní hybnou silou podle vás té touhy po nezávislosti u obyčejných Katalánců, z čeho pramení?

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to je obecně otázka demokracie. Víme, že v demokracii spousta lidí je náchylných na různé, různé politické řeči nebo sliby, které jim přináší politici, takže samozřejmě politici v Katalánsku také neváhají prostě slibovat všechno nemožné a snaží se vylíčit ve španělské vládě korupce. My když si bude vládnout sami, tak tady nebude, my platíme velké daně, když si vládnou sami, tak platit takové daně nebudeme a tak dál, a tak dál, což samozřejmě jsou populistické sliby, které tady nebudou, protože i v katalánské vládě je obrovská korupce v té lokální, i oni dělají chyby, které pravděpodobně by dělala i nadále a ten svět je tak globální, že pravděpodobně katalánská vláda by nebyla schopná změnit nebo dělat tolik věcí jinak, než dělá současná madridská, jo, takže

spousta těch slibů je hodně populistických a spousta lidí na to logicky slyší a myslí si, že prostě by jim bylo lépe, jo. Je těžké hodnotit, jestli by to tak bylo nebo nebylo samozřejmě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Nicméně téměř 80 % voličů by si podle průzkumu přálo referendum, které by bylo legální a dohodnuté s Madridem, tedy v Katalánsku, proč se podle vás nepodařilo dohodnout to legální referendum?

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta otázka je komplikovaná, protože španělská ústava hovoří o nedělitelnosti španělského národa, takže tady by musela nastat shoda pravděpodobně celopolitická v celém Španělsku o tom, že je možné, aby některý region hlasoval o odtržení, takže by musela nastat změna pravděpodobně ústavy nebo nějaký dodatek, který by toto umožňoval, aby vůbec legálně něco takového bylo možné. A potom samozřejmě má to ekonomickou rovinu pro Španělsko, jestli to výhodné není, a politickou. Pokud by se odtrhlo Katalánsko, tak může následovat Baskicko, může následovat Valencijský region, Baleárské ostrovy a tak dále, a ze Španělska nezbyde nic, takže samozřejmě politici si to uvědomují a nechtějí přistoupit na, na tuto variantu, která by mohla být taková smrtelná vlastně pro existenci Španělska.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Traian Urban. Díky za to a na slyšenou.

Traian URBAN, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Zelení se chtějí vrátit do Sněmovny. Hostem Rozstřelu bude Stropnický

2.10.2017 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, Linda Veselá

Boj se suchem, výstavba vysokorychlostní železnice a federalizace Evropské unie. I s těmito tématy bojuje Strana zelených o hlasy voličů v nadcházejících volbách. Jaký výsledek v nich očekává její lídr Matěj Stropnický? Hostem Rozstřelu na iDNES.cz bude v úterý od 12:30.

Kromě prosazování trvale udržitelného rozvoje akcentují Zelení i řešení palčivých společenských otázek - jeden z ústředních bodů jejich programu se zaměřuje na nedostatek bytů pro mladé lidi.

Ten by podle Stropnického mohlo vyřešit odkupování bytů od seniorů a jejich přednostní nabízení mladým rodinám, spolu se stavbou deseti tisíc nových bytů ročně. Seniori by výměnou za svůj byt či dům získali záruku dožití ve vlastním a finanční přilepšení k důchodu, mladí lidé by si naopak nemuseli půjčovat peníze kvůli nemovitostem.

„Chtěli bychom, aby nová generace nebyla zatížena hypotékami. Lidé, kteří jsou zatíženi hypotékami, nejsou svobodní,“ uvedl Stropnický na konci července (více čtěte zde). Kandiduje jako lídr kandidátky v Praze, proto jej čeká i souboj se svým otcem, ministrem obrany Martinem Stropnickým (ANO).

Podle dosavadních průzkumů Zelení nepřekonají potřebných 5 procent pro vstup do Sněmovny - například průzkum agentury Median zveřejněný 29. září straně přisuzuje jen dvě a půl procenta (podrobnosti čtěte zde). V posledních sněmovních volbách v říjnu 2013 získala 3,9 procenta.

„Důležité je teď především dobře udělat kampaň, přesvědčit lidi, že se má volit srdcem a ne podle jednotlivých průzkumů nebo podle prostoru v médiích,“ uvedl Stropnický pro deník Metro.

Stropnický absolvoval žurnalistiku a teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde získal i doktorát z mediálních studií. Mezi lety 2012 a 2014 působil jako místostarosta pro bydlení a kulturu Prahy 3, od roku 2014 jako náměstek primátorky pro územní rozvoj. Předsedou Zelených je od ledna 2016.

URL| http://zpravy.idnes.cz/stropnicky-volby-rozstrel-rozhovor-zeleni-fzu-domaci.aspx?c=A171002_122435_domaci_linv

Seminář Průhlednost financování kampaní 2.10.2017 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

V podzimních volbách do parlamentu musí politické strany poprvé dodržovat nová pravidla pro financování svých kampaní. Strany si podle nich například musí zřídit transparentní účet, dary i výdaje na kampaň jsou omezeny limity. A na vše dohlíží nový nezávislý úřad. Jak se politickým stranám daří tato pravidla dodržovat, případně která z nich je nejčastěji obchází? To se dnes odpoledne řešilo na semináři Průhlednost financování kampaní, který se konal na půdě Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A mým hostem je šéf sdružení EconLab a jeden z garantů projektu Rekonstrukce státu Jiří Skuhrovec. Já vás zdravím, dobrý den.

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Pěkný večer.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, vy jste na tom dnešním semináři představili žebříček politických stran. Takže které to jsou, které jsou nejrizikovější, pokud jde o dodržování pravidel samozřejmě.

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Já bych to nejprve rozšířil. Ono nejde o samotné dodržování pravidel podle zákona, ale jde obecně o průhlednost, s jakou si ta která politická strana opatřila peníze na vedení kampaně. To znamená, jak, jak silně jsou její dárci napojeni na veřejné peníze, jak jsou vůbec známí lidé ... /souzvuk hlasů/.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A, tak přesně v tom mě zajímá, kdo dopadl nejhůř.

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

V tomhle tom, neřekl bych jednu konkrétní stranu, která dopadla nejhůř. Známkou 3 jsme ohodnotili například ČSSD, ODS nebo ANO 2011. Každou z jiných důvodů. My jsem jim vystavili detailnější vysvědčení, kde právě vysvětlujeme ty které důvody, v čem ty konkrétní strany podle nás chybovaly.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, pojďme si to říct podrobněji. Protože speciálně u hnutí ANO a u sociálních demokratů jde o strany vládní, které mají nejvyšší ambice. To znamená, jaký problém jste zjistili u, v případě hnutí ANO a průhlednosti financování?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Tak, u hnutí ANO, tam je nepříliš překvapivá 5 za střet zájmů. Tam jsme zjistili extrémní množství firem napojených na hnutí ANO. A extrémní, extrémní napojení na veřejné peníze ve smyslu tom, že ty firmy dostávají velké množství veřejných zakázek, dotací. Tam je ten výstup spíše o tom, že podobná situace existuje i v dalších stranách, například v ODS, která vládní stranou není. A kde, kde to není až tak veřejné, veřejně známé, že i dnes je celkem dominantně financovaná z podnikatelských kruhů napojených na veřejný sektor. U ČSSD ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, pardon, pardon, mohu, mohu, mohu jenom do toho vstoupit? Ale být napojen na podnikatelské kruhy samo o sobě ještě není nic špatného. Tam je to problém v okamžiku, kdy dochází ke střetu zájmů. To znamená, že protěžují nějaké firmy za to, že ty firmy jim dávají peníze na kampaně. Představuji si to správně?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Přesně tak. Ta známka je vystavená za riziko střetu zájmu.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak. A teď ...

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Za to, že na jedné straně máme politiky, kteří rozhodují o jejich penězích. A na druhé straně máme firmy napojené na ty politiky, které ty veřejné peníze dostávají. Jestli ale ten politik zneužívá svou funkci nebo ne, to my už z dat říct neumíme.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Jasně. Ale jenom by mě zajímalo, jakým způsobem do toho zapadá ODS, která není u té faktické moci?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

No, takhle. Ona není u té faktické moci na úrovni vládní. Ale my studujeme i napojení na, na krajské a obecní volby. A tam třeba v řadě případů napojení je. To je jedna věc. A druhá věc je, koukáme se na kandidátky v roce 2017. My dáváme voličům informaci o tom, jak je tahle ta strana napojená na určité byznysové kruhy. A to je pro voliče samozřejmě relevantní v momentě, kdyby ta ODS například za 3 měsíce ode dneška mohla být vládní stranou. Tak, tak v tu chvíli by měl volič samozřejmě zvažovat i, jestli například takovou stranu ve vládě chce.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Rozumím. Jestliže tedy to riziko střetu zájmů u hnutí ANO jste ohodnotil známkou 5, tak jakou známkou byste to samé riziko ohodnotil u ODSky?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Úplně stejnou 5.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Pětkou. A ...

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Obě, obě tyto strany od nás dostaly 5, a u obou těchto stran si myslím, že to, že ten střet zájmů je tam poměrně extrémní.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, ale je u obou srovnatelný co do objemu financí, o kterých mluvíme?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

A co do objemu financí je na tom hůř ANO. Ono je trošku diskutabilní, jakou metodikou se na to podíváme. Ale u ANO jsme vyčíslili ten střet zájmů ve smyslu veřejných peněz, tekoucích k tomu, k napojeným firmám na 4 miliardy, zatímco u ODS to bylo 2,5 miliardy. Takže v tomhle směru je hnutí ANO nejhorší stranou v České republice. Ale jo, akcentuju tu ODS zejména proto, že ono se říká, že hnutí ANO je jediná strana s problémem střetu zájmů. A to, tohle to bychom rádi trochu reali..., relativizovali ve smyslu tom, že střet zájmů tady byl a bude i u ostatních stran. A je potřeba s ním nějak pracovat.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Soci...

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

S tímto /nesrozumitelné/ platí, že hnutí ANO má ten střet zájmů nejvyšší.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Sociální demokraté od vás dostali 5 za finanční stabilitu. Ale co to je, že partaj je nebo není finančně stabilní?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Sociální demokraté za nás, od nás dostali 5, protože na konci roku 2016, když zveřejnili poslední výroční zprávu, dlužili 400 milionů. Respektive měli závazky za 400 milionů. Což je něco, co ta strana nemá úplně dobré vyhlídky splácet. My na tohle to upozorňujeme a říkáme, že taková strana je snáz ovlivnitelná, snáz se tam může dostat, dostat ke slovu někdo v pozadí, kdo jí třeba pomůže problémy s dluhem, s dluhy vyřešit. Takže v tomhle tom říkáme, že tohle je podobné riziko, jako když je za nějakou stranou například silný dárcé.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Když už jsme probrali pětky pro ANO, ODS a sociální demokracii, tak jaké další strany se dočkaly nedobrych výsledků?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Nedobrych výsledků například SPD nebo Strana práv občanů byly na tom poměrně špatně co do transparentnosti. Tam, tam pracujeme-li u ostatních stran s daty na transparentním účtu, tak u těchto to bylo poměrně problematické. Protože, protože špatným způsobem zveřejňují informace, nebo, jejich dárci a ty strany samotné nedodrží základní regule stanovené zákonem. Takže, takže zatímco u jiných stran říkáme, tady je výrazné napojení na byznys, tak u těchto stran říkáme, no, tady si vlastně ani nejsme jisti, jaké to napojení je. Protože z těch transparentních účtu toho moc, mnoho nevykukáme.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm. Co s těmi jistě zajímavými zjištěními kolem konkrétních stran budete dělat dál? Protože v tuto chvíli samozřejmě máme ten úřad pro dohled, ale nejsem si úplně jistá, jestli stíhá dělat vše, co se od něj čeká. Takže co budete dělat vy?

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Máte naprostou pravdu. Tady ani nečekáme, že by v tomhle směru úřad nějak konal. Ten dohled v tuhle chvíli má poměrně základnější agendu, aby, aby vůbec kampaně přispěly, proběhly v nějakém pořádku. My spíš tento výstup, který zveřejňujeme komplet na www.politickefinance.cz, určujeme voličům. Dáváme to jako informaci voličům. Aby se mohli rozumně rozhodnout ve smyslu, jestli chtějí takto financovanou stranu zvolit nebo ne. Takže to už je na voličích, jakým způsobem s těmi informacemi, které jim předkládáme, budou pracovat. A

budou s nimi chtít pracovat. Jestli je zajímavá, zda strana předlužená, nebo jestli je zajímavá, že je strana napojená na byznys.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Říká Jiří Skuhrovec, šéf sdružení EconLab a jeden z garantů projektu Rekonstrukce státu. Moc vám děkuju. Na slyšenou.

Jiří SKUHROVEC, šéf sdružení EconLab, garant projektu Rekonstrukce státu

Na slyšenou.

Nová role auditora v korporačních insolvencích

2.10.2017 Auditor str. 10 Téma čísla

Tomáš Richter

K 1. červenci 2017 nabyl účinnosti zákon č. 64/2017 Sb., měnící insolvenční zákon a některé další předpisy. Většina klíčových změn se týká oddlužení, tedy tzv. „spotřebitelských“ insolvencí. Novelizace však přinesla též změny v podnikatelských insolvencích. Tento článek se zaměřuje na dvě z nich, jež pro auditorskou praxi považují za nejpodstatnější.

Přechodná ustanovení

Jak už se stalo při novelizacích insolvenčního zákona (zák. č. 182/2006 Sb., dále jen „IZ“) tradicí, novelizace provedená zákonem č. 64/2017 Sb. (dále jen „Novela“) má v principu retroaktivní účinky, tzn. že se použije i pro insolvenční řízení zahájená před 1. červencem 2017. Právní účinky úkonů, které v insolvenčním řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti Novelu, však zůstávají zachovány.¹ Tento smíšený režim bude mít u různých změn zavedených Novelou různé dopady podle toho, zda příslušné právní pravidlo působí spíše jednorázově (jako např. pravidla související se zahájením insolvenčního řízení) či opakovaně.

Změny v definici úpadku

Pokud jde o prvně uvedený typ pravidel, v samém závěru legislativního procesu byly do textu návrhu Novelu2 zařazeny úpravy § 3 IZ, obsahujícího klíčové ustanovení celého insolvenčního práva – definici úpadku.

Stručně řečeno, nové ustanovení § 3 odst. 3 IZ zavedlo domněnku schopnosti platit dluhy, nastupující v případě, že pozorovaný výpadek dlužníkovy likvidity (Novelou označovaný jako „mezera krytí“) nepřesahuje dle stanoviska externího experta v relativním vyjádření rozdíl mezi výší dlužníkových splatných dluhů a výší jeho likvidních aktiv 10 %, nebo že sice nyní tento podíl překračuje, ale dle stanoviska externího experta existuje věrohodný předpoklad toho, že výpadek likvidity v relevantním budoucím zkoumaném období pod tuto hodnotu klesne.

Podrobnosti k expertnímu posouzení stavu a výhledu vývoje dlužníkovy likvidity stanovila vyhláška č. 190/2017 Sb. (dále jen „Vyhláška“).

Nové ustanovení § 3 odst. 3 IZ i Vyhláška jsou zjevně inspirovány německou obchodní a auditorskou praxí (viz auditorský standard IDW S 11, Beurteilung des Vorliegens der Insolvenzeröffnungsgründen, tj. standard posuzování naplnění definic úpadku). Přijetím tohoto standardu reagovala německá auditorská praxe na judikaturu německého Nejvyššího soudu, jenž ve vedoucím rozhodnutí z roku 20053 odlišil platební neschopnost (Zahlungsunfähigkeit) od dočasného „zadrhávání“ likvidity (Zahlungsstockung).

Dopady této právní transplantace nelze prozatím spolehlivě odhadnout. Sám standard IDW S 11 je mnohastránkovou publikací vycházející z odvětvových zvyklostí a standardů, jaké v tuzemsku nejsou vybudovány. Také kontext německé definice úpadku, v němž IDW S 11 působí, je od práva českého odlišný. Především v tom, že pojem zastavení plateb (Zahlungseinstellung) působí tam i zde jako domněnka úpadku, posuzuje německá judikatura objektivně z pohledu třetích osob,⁴ čímž na dlužníkův management vytváří mnohem silnější tlak než judikatura česká, která jej vykládá jako projev dlužníkovy subjektivní vůle (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci Oleo Chemical⁵). A za druhé proto, že německé insolvenční právo ukládá dlužníkovu managementu povinnost podat insolvenční návrh nejpozději do tří týdnů poté, co se dlužník dostal do úpadku,⁶ což je opět nesrovnatelně přísnější standard než volný standard tuzemského § 98 IZ. V SRN je

tato povinnost navíc vynucována i trestněprávně, a to nejen existencí příslušné skutkové podstaty⁷ (jejíž obdoba byla v tuzemsku s účinností IZ k 1. 1. 2008 zrušena), ale zejména jejím reálným vynucováním orgány činnými v trestním řízení. Standard IDW S 11 tak působí především jako nástroj ochrany dlužníkového managementu před právní odpovědností pro případy, kdy management včas usiluje o řešení dlužníkovy finanční krize neformálními restrukturalizací. Naproti tomu z novelizovaného ustanovení § 131 odst. 2 IZ by se dalo usuzovat, že ustanovení § 3 odst. 3 IZ má být především nástrojem obrany dlužníků proti věřitelským návrhům. Není skutečně vyloučeno, že se jím stane, ačkoli předvídat reakce aktérů na novou právní úpravu je mimořádně obtížné již proto, že ze zákona č. 64/2017 Sb. není patrné ani to, v jakém vztahu je nový § 3 odst. 3 IZ k ustanovením § 3 odst. 1 a 2, ani k judikatuře Nejvyššího soudu k nim (především k rozhodnutím ve věcech HOPE VALLEY 8 a Edita Vogelová⁹). Jasně tedy není ani to, zda dlužníkům naplňujícím některou z domněnek úpadku podle § 3 odst. 2 IZ bude obrana prostřednictvím nového § 3 odst. 3 IZ k dispozici vedle obrany založené na argumentech obsažených v judikátech HOPE VALLEY a Edita Vogelová,¹⁰ či zda § 3 odst. 3 IZ nastoupí namísto těchto argumentů. Na druhou stranu se zdá nesporné, že navrhuující věřitel disponující vykonatelnou pohledávkou bude schopen dlužníka „přinutit“ k předložení výkazu stavu likvidity a případně též výkazu výhledu likvidity podle § 3 odst. 3 IZ, a to v důsledku změn provedených Novelou v § 128 odst. 3 IZ. Zda mu to bude co platné, bude záviset především na integritě zpracovatele výkazu, vybraného ovšem dlužníkem.

Pokud jde o Vyhlášku samotnou, většina jejího znění má čistě účetní povahu, k jejímuž posouzení nejsem odborně kvalifikován – zabývají se tím další příspěvky v tomto čísle. Pro praktický význam nové právní úpravy v korporačních insolvenčních ním méně stojí za zaznamenání, že výhled vývoje likvidity se pravidelně bude stanovovat pro časový horizont osmi týdnů (§ 15 odst. 1 Vyhlášky), výjimečně 12 týdnů (§ 15 odst. 2 Vyhlášky) od data posouzení likvidity. Datem posouzení likvidity je pak dle § 6 odst. 1 Vyhlášky zásadně poslední den kalendářního měsíce předcházejícího měsíci, v němž bylo zahájeno insolvenční řízení, výjimečně datum o měsíc dřívější (§ 6 odst. 2 Vyhlášky). Tato úprava na první pohled koresponduje s novým ustanovením § 131 odst. 2 IZ, podle kterého musí dlužník předložit výkaz stavu a výhled vývoje likvidity do 14 dní od zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku, má-li se k nim v insolvenčním řízení přihlížet. Podle téhož ustanovení IZ však mají insolvenční soudy právo tuto lhůtu „přiměřeně prodloužit“ z důvodů hodných zvláštního zřetele. Přinejmenším v počátcích aplikace Novely lze očekávat ze strany insolvenčních soudů metodologickou nejednotnost, pokud jde jak o důvody takového prodloužení, tak o poskytnutou délku prodloužení. S každým takovým prodloužením však bude předložený výkaz stavu a výhled vývoje likvidity nutně ztrácet na relevanci – Vyhláška totiž počítá s tím, že datum posouzení likvidity se může na časové ose posouvat do minulosti před datum zahájení insolvenčního řízení, nikoli však opačným směrem. Ostatně i v běžných poměrech velkých insolvenčních řízení nebudou nijak neobvyklé případy, kdy v době konání ústního jednání o věřitelském návrhu (jež je dle § 133 IZ až na výjimky povinné) budou výkaz stavu a výhled vývoje likvidity předložené do 14 dnů od zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení již značně zastaralé a jejich informační hodnota bude nízká, ne-li nulová. V praxi bude tedy třeba, aby v takových případech insolvenční soudy nařídily dlužníku předložit aktualizovaný výkaz stavu a výhled vývoje likvidity, ačkoli ve Vyhlášce pro takový postup není žádná výslovná opora.

Pokud jde o totožnost externího experta vyhotovujícího výkaz stavu a výhled vývoje likvidity, Vyhláška v § 2 dosti podstatným způsobem zúžila okruh osob, které budou moci výkaz stavu a výhled vývoje likvidity sestavovat. Oproti očekávání založeném na znění nového § 3 odst. 3 a 6 IZ se bude vždy muset jednat o subjekt zpracovávající příslušný výkaz či výhled prostřednictvím auditora či soudního znalce. Takové zúžení lze v principu přivítat, zda však bude dostatečným opatřením k zajištění kvality a integrity procesu posuzování hotovostní pozice českých dlužníků ukáže teprve soudní praxe. Ta by ostatně měla předkládané výkazy stavu a výhledy vývoje likvidity posuzovat mimo jiné též z pohledu možné podjatosti osoby, která je pro dlužníka vyhotovila, zřejmě za přiměřené aplikace § 17 občanského soudního řádu (o.s.ř.), upravujícího vyloučení znalce pro podjatost. Nelze přitom ovšem bez dalšího vycházet např. z toho, že auditor, který běžně audituje dlužníkovy účetní výkazy, by jen z toho důvodu měl být pro účely sestavení výkazu stavu a výhledu vývoje likvidity vyloučen jako podjatý. Naopak, pochybnost může vzniknout právě tam, kde výkaz a výhled sestavila jiná osoba, než dlužníkuv běžný auditor – takový postup může totiž indikovat, že dlužníkuv běžný auditor toto zadání odmítl splnit a dlužník proto vyhledal „flexibilnějšího“ dodavatele.¹¹ Ve vyhocených situacích sporu o úpadek se každopádně insolvenční soudy rozhodování o námitkách podjatosti zpracovatele výkazu a výhledu likvidity nevyhnu. Pro vývoj celého systému je proto svým způsobem nešťastné, že rozhodnutí o vyloučení znalce je podle § 17 o.s.ř. věty poslední jednoinstanční a nelze zde tedy očekávat sjednocující působení odvolací judikatury.

Pokud celkovým záměrem Novely § 3 IZ bylo zracionalizovat spory o úpadek pro platební neschopnost v tom smyslu, že zákon relativně úzce vymezí skutkové otázky, jichž se spor bude týkat, je třeba provizorně uzavřít, že tento záměr byl pravděpodobně zařazením nového ustanovení § 3 odst. 3 IZ a vydáním Vyhlášky naplněn.¹² Jinou otázkou je, zda na takto úžeji vymezeném skutkovém terénu budou české insolvenční soudy s

to kompetentně posoudit a rozsoudit argumenty zpochybňující kvalitu či integritu jim předkládaných výkazů stavu a výhledu vývoje likvidity. Těm budou insolvenční soudy ve vypjatých sporech o úpadek, jaké se před nimi příležitostně odehrávají, nepochybně dříve či později čelit. Zde se myslím otevírá příležitost pro vzdělávací aktivity, kterých by se mohla ujmout Justiční akademie např. ve spolupráci s Komorou auditorů.

Věřitelské insolvenční návrhy

Novela přinesla též několik důležitých změn v oblasti věřitelských insolvenčních návrhů. Jejich cílem je nepochybně čelit tzv. „šikanózním“ návrhům, dopadnou však na všechny navrhující věřitele bez rozdílu.

Ve zkratce řečeno jde především o dvě „mechanická“ a o dvě „diskreční“ opatření.

Mechanická opatření zahrnují jednak zálohu na náklady insolvenčního řízení splatnou již spolu s podáním věřitelského insolvenčního návrhu. V korporacním kontextu činí záloha 50 tisíc Kč (§ 108 odst. 1 IZ) a pohledávka na její vrácení bude mít, stejně jako v případě jiných záloh, status pohledávky za majetkovou podstatou (§ 168 odst. 1 písm. d IZ). Za druhé, novelizované ustanovení § 105 IZ nově vyžaduje, aby navrhující korporacní věřitel prokázal existenci své pohledávky jedním z uvedených způsobů, a to exekucním titulem, zápisem se svolením k vykonatelnosti, dlužníkovým uznáním dluhu s ověřeným podpisem nebo potvrzením auditora, daňového poradce nebo soudního znalce o tom, že navrhující věřitel o pohledávce účtuje. Posledně uvedené pravidlo se opět bezprostředně týká auditorské praxe, je však poněkud lépe „uchopitelné“, než téma výkazů a výhledů likvidity. Podstatné je, že auditor se ve svém potvrzení vystaveném navrhujícímu věřiteli nevyslovuje k tomu, zda pohledávka skutečně existuje, ani zda je splatná – vše, co je předmětem potvrzení, je právě jen to, že věřitel o pohledávce účtuje. Auditor zde tedy bude fungovat v roli jistého „gatekeepera“, standard přezkumu věřitelovy právní pozice, který je mu zákonem uložen, však není příliš náročný. Novela zde zjevně chce odfiltrvat mimobilanční pohledávky a pravděpodobně také snížit riziko, že ke zdůvodnění insolvenčního návrhu budou věřitelem vědomě použity pohledávky smyšlené. Ostatní okolnosti potřebné pro to, aby věřitelský insolvenční návrh uspěl, bude muset věřitel i nadále osvědčit sám.

Diskreční opatření zahrnují vedle pravomoci soudu udělit neúspěšnému navrhovateli postupem podle změněného § 128a odst. 3 IZ pokutu až do nově stanovené maximální výše 500 tisíc Kč a především zavedení zcela nové procesní fáze, tzv. předběžného posouzení věřitelského insolvenčního návrhu insolvenčním soudem.

Jak plyne z nového § 100a IZ, insolvenční soudce se po přidělení každé nové věci zahájené na návrh věřitele musí v první řadě vždy neprodleně zabývat otázkou důvodnosti návrhu ve smyslu § 128a IZ. Neshledali návrh zjevně bezdůvodným ve smyslu § 128a IZ, učiní do spisu poznámku o tomto závěru (§ 100a odst. 5 IZ) a insolvenční řízení bude pokračovat jako před 1. červencem 2017, tzn. že návrh bude zveřejněn v insolvenčním rejstříku. Tím bude spuštěno automatické moratorium ve smyslu § 109 IZ i omezení dlužníkovy dispozičního oprávnění ve smyslu § 111 a násl. Bude-li však insolvenční soudce mít důvodné pochybnosti o důvodnosti věřitelského insolvenčního návrhu, návrh v insolvenčním rejstříku nezveřejní (§ 100a odst. 1 až 4 IZ) a bude mít lhůtu sedm dní na to, aby případně rozhodl o jeho odmítnutí podle § 128a IZ. Nevydá-li insolvenční soudce v této lhůtě rozhodnutí o odmítnutí návrhu pro zjevnou bezdůvodnost podle § 128a IZ, zveřejní návrh v insolvenčním rejstříku po jejím uplynutí. Odmítne-li však insolvenční soudce věřitelský návrh jako zjevně bezdůvodný, nebude tento návrh v insolvenčním rejstříku vůbec zveřejněn a objeví se v něm pouze v případě, že by navrhovatel uspěl v řízení o odvolání proti odmítnutí jeho návrhu, tedy potenciálně až po mnoha měsících po jeho podání. Celý proces posuzování důvodnosti návrhu a případného odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí o něm tedy bude veden jakousi neveřejnou, „kabinetní“ cestou. Především však po celou dobu jeho trvání nebudou spuštěny ochranné účinky automatického moratoria dle § 109 IZ ani § 111 a násl. IZ. Zda bude možno alespoň některých z těchto účinků dosáhnout specifickým předběžným opatřením podle § 82 IZ nebo rozhodnutím soudu podle § 111 IZ, je otázkou, na jejíž odpověď bude nutno vyčkat. Lze však pochybovat o tom, že insolvenční soudce, který odmítl věřitelův insolvenční návrh proto, že jej považoval za zjevně bezdůvodný, bude k jiným procesním návrhům takového věřitele vstřícný.

Další změny

Novela přinesla do práva korporacních insolvencí celou řadu dalších změn, včetně změn v soudní příslušnosti, změn ve výkonu hlasovacích práv, v předepsané formě podání činěných v insolvenčním řízení, v procesním postavení věřitelů, kteří nabyli pohledávky postoupením, v zajištění podmíněných a budoucích pohledávek nebo v regulaci insolvenčních správců a dohledu nad nimi. Většina z těchto změn se však nijak přímo netýká auditorské praxe, proto jsem se jimi v tomto stručném textu nezabýval.

1 Čl. II zákona č. 64/2017 Sb. 2 Sněmovní tisk 785/6. 3 Rozhodnutí BGH sp. zn. IX ZR 123/04 ze dne 24. 5. 2005, ZIP 2005, 1426. 4 Kayser, G., Thole, Ch. (eds.), Insolvenzordnung. Heidelberger Kommentar. 8. Auflage. C. F. Müller, Heidelberg, 2016, s. 193, marg. č. 29. 5 Usnesení NS sp. zn. 29 NSCR 24/2013 ze dne 3. 4. 2015. 6 § 15a německého insolvenčního zákona (Insolvenzordnung vom 5. 10. 1994, BGBl. I S. 2866, dále jen „InsO“). 7 § 15a odst. 4 a 5 InsO. 8 Usnesení NS sp. zn. 29 NSCR 113/2013 ze dne 12. 12. 2013 (R 45/2014). 9 Usnesení NS sp. zn. 29 NSCR 119/2014 ze dne 15. 12. 2014. 10 V této judikatuře Nejvyšší soud v principu smísl test likvidity s testem předlužení tím, že připustil, aby dlužník vyvracel domněnky platební neschopnosti podle § 3 odst. 2 IZ poukazem na údajnou hodnotu jiného, než velmi likvidního majetku. V podrobnostech srov. Richter, T., Insolvenční právo, 2. doplněné a upravené vydání, Wolters Kluwer, Praha, 2017, s. 237-244. 11 Poznámka redakce: k problematice přístupu auditora viz také článek Postavení auditora jako zpracovatele výkazů likvidity na str. 20. 12 Tento závěr bude platit tehdy, pokud nové ustanovení § 3 odst. 3 IZ budou insolvenční soudy vykládat v tom smyslu, že jeho přijetím byla pro všechny praktické účely překonána výše citovaná judikatura Nejvyššího soudu, která umožňovala dlužníkům čelit domněnkám platební neschopnosti podle § 3 odst. 2 IZ argumentací ohledně údajné hodnoty jiného než velmi likvidního majetku. Za takový výklad bych se každopádně přimlouval. JUDr. Tomáš Richter, LL. M., Ph. D. působí jako Of Counsel v pražské kanceláři Clifford Chance, LLP a vyučuje na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK v Praze. Procesu tvorby insolvenčního zákona se účastnil jako poradce místopředsedy vlády pro ekonomiku. Po celou dobu její existence byl členem stálé expertní pracovní skupiny Ministerstva spravedlnosti S 22 pro insolvenční právo. Od jejího vzniku do roku 2015 předsedal zkušební komisi Ministerstva spravedlnosti pro zvláštní zkoušky insolvenčních správců. Od roku 2012 do roku 2016 byl členem Komise pro hodnocení dopadů regulace (RIA). V roce 2012 byl členem skupiny privátních expertů, s nimiž Evropská komise konzultovala revizi Evropského insolvenčního nařízení 1346/2000, jež vyústila v jeho přepracování publikované jako nařízení 2015/848/EU. V roce 2016 byl členem skupiny privátních expertů, s nimiž Evropská komise konzultovala možnost přijetí legislativního instrumentu, harmonizujícího minimální standardy preventivních restrukturalizačních opatření a některých aspektů insolvenčního práva.

Foto autor| Kresba: Ivan Svoboda

Foto popis| Tomáš Richter

Foto popis| Nemusíte se bát, o vašich pohledávkách pravidelně účtuji.

To novináři potřebují přijít s něčím – wow!

2.10.2017 Respekt str. 46 Rozhovor

marek švehla

Se socioložkou Janou Hamanovou o tom, jestli předvolební průzkumy manipulují s voliči

* Víte, koho budete volit?

To je těžká otázka, protože jsem ještě nikdy u voleb nebyla.

* Proč ne?

Letos ale budu muset jít, protože jsem kdysi slíbila synovi, že až půjde poprvé volit, tak půjdu s ním. A on si to pamatuje...

* Proč jste nechodila volit?

Od roku 1996 dělala naše agentura exit polly, bývala jsem tedy v České televizi. (Exit poll je dotazování voličů v čase voleb, jak hlasovali. Výsledky se objevují jako první zveřejněná data v podobě volebních odhadů – pozn. red.) Neunesla jsem další stres, přebíhání do volební místnosti a shánění voličského průkazu. Během voleb byla pro mě na prvním místě práce a nechtěla jsem se ničím rozptylovat. Chtěla jsem opravdu zůstat nad věcí, nefandit žádnému družstvu. Chtěla jsem, aby mi bylo v podstatě jedno, jak volby dopadnou, a viděla jenom ta čísla.

* Bylo vám opravdu jedno, jak volby dopadnou?

Upřímně řečeno, ve spojení s mojí prací vlastně ano. Pouze jsem si přála, aby výsledky dopadly co nejlíže tomu, jak jsme během exit pollu odhadovali. V tu chvíli šly moje občanské záležitosti stranou. Opravdu jsem chtěla být jen ta, kdo výsledky s kolegy dobře spočítá, nikoli občanka Jana Hamanová.

* U novinářů je to trochu podobné. Také vím, že politické preference nesmějí ovlivnit moje psaní v tom smyslu, že se nesmím uzavírat před žádnými informacemi. Nicméně to neznamená, že bych neměl volby prožívat jako volič. Připadá mi, že jde o dvě různé věci.

Možná že ano. Asi to ale neumím takhle oddělovat.

* Letos to nicméně oddělovat budete. Říkala jste, že se chystáte volit. Jak si tedy vyberete?

Ještě jsem se neodhodlala, abych to řešila. Nakonec si budu vybírat, obávám se, tak týden před volbami jako třetina zdejších lidí.

* Budete číst programy, nebo jak si vyberete?

Na programy se asi podívám u některých vybraných stran. Potom se podívám na lidi, kteří v Praze, kde budu volit, kandidují. Z volební kampaně žádné informace nemám, nezdá se mi, že by se v ní něco zvláštního dělo.

* Radí se s vámi syn, koho má volit?

Ne ne. On má svoji volbu jasnou.

Noviny už nečtu

* Zhruba dvacet procent lidí letos v průzkumech říká, že nevědí, koho mají volit. Je to víc než v minulých letech?

Myslím, že není. Neznám teď přesná data, je ale důležité, z jakých lidí hlasy nerozhodnutých počítáte. Jestli z těch, kteří ještě nevědí, jestli vůbec půjdou k volbám, anebo z těch, kteří půjdou, jen ještě neví, koho volit. Celkový počet všech vážajících je tedy mezi dvaceti třiceti procenty. Ti se ještě mohou někam posunout a někteří k volbám vůbec nepůjdou.

* V roce 2013 ukazovaly průzkumy výrazně jiné výsledky než letos. ČSSD sahala v průzkumech ke třiceti procentům, ANO dosahovalo zhruba třináct procent. Ve volbách se ale jejich výsledky výrazně přiblížily. Je možné očekávat podobný pohyb krátce před volbami i letos?

Důležité je sledovat trend, časové řady u jednotlivých agentur. Tím bych se řídila. Podle dosavadních výsledků by nemuselo k zásadní změně dojít. Nelze se dívat na jeden vytržený výzkum, je potřeba se dívat, jak se měření vyvíjí dlouhodobě od dubna, a sledovat průzkumy více agentur. Je také nutné sledovat, v jakém časovém odstupu své výsledky zveřejňují. Z nich si pak lze udělat vlastní průměr. Tak se to dělá běžně třeba v Americe. Vezme se dohromady pět agentur, spočítá se z nich průměr a s tím průměrem se potom pracuje.

* Proč se něco podobného u nás nedělá oficiálně? Tady všude figurují jednotlivá šetření.

Nemáme takovou tradici... U nás mají výzkumy různé metodiky a každý má nějakou jinou chybu měření. Také se dělají ve značném časovém odstupu. Nedají se tedy porovnávat.

* Proč se nezveřejňují výsledky ve stejném čase?

Každá agentura to z různých historických a jiných důvodů dělá tak, jak to dělá. Například není dobré, aby výsledky vycházely ve stejnou dobu, protože potom by byl o ně menší zájem, což je problém, pokud si některé agentury průzkumy samy platí. Ve Spojených státech je obrovský trh a výzkumy, třeba ty prezidentské, se dělají každý týden. Můžete je tedy každý týden zprůměrovat.

* Někdy se u nás zveřejňuje volební potenciál, jindy preference nebo volební model. Přitom voliči a v řadě případů ani novináři v tom často neumějí rozlišovat. Proč není možné výstupy sjednotit?

Je to možné a taky se to tak, myslím, ve většině případů děje. Byly doby, kdy se zveřejňovaly stranické preference, volební preference a ještě modely a nikdo vlastně nevěděl, co z toho platí a s čím se má co porovnávat. Ale teď je úzus, že se zveřejňuje především volební model.

* Jaké voliče tedy zahrnuje volební model?

Jde o lidi, u nichž je nějaká pravděpodobnost, že půjdou k volbám, jsou rozhodnuti pro nějakou stranu. Odpadávají ti nerozhodnutí. Volební preference zahrnují podle nějakého klíče i voliče, kteří odpovídají „nevím“. Volební model se snaží odhadnout, jak bude procentuálně složená Poslanecká sněmovna.

* Na možnost sladění výstupů výzkumných agentur se ptám z jednoduchého důvodu: je přece zřejmé, že předvolební průzkumy mají moc výrazně ovlivnit výsledky, a tedy i složení parlamentu. Máte proto obrovskou odpovědnost směrem k voličům. Měli byste se snažit tohle ovlivnění eliminovat.

Výzkumy určitě patří mezi informace, které mohou mít vliv na rozhodování voličů. Jde ale pouze o jeden kámen z mozaiky. Výsledky ovlivňuje i volební kampaň, předvolební debaty v televizi nebo články v novinách. Výsledky průzkumů jsou prostě jednou z mnoha informací. A obtížné se dokazuje, do jaké míry zásadní...

* Výzkumy však mají zásadní vliv u stran, které se pohybují těsně kolem pětiprocentní hranice, jež rozhoduje o vstupu do parlamentu.

Víte ale, jaký vliv? Taková informace sice může některé voliče od volby odradit, na druhé straně ale může mít naopak pro jiné voliče příslušné strany mobilizační efekt. Je velmi obtížné zjistit, jak průzkumy ovlivňují chování elektorátu.

* Zkoumat se to však dá...

Musel byste ty lidi zkoumat delší dobu před volbami a po nich zjistit, koho volili. Přitom máte k dispozici pouze jejich deklarace, s ničím jiným výzkum nepracuje. Pokud se tedy ptáte na odpovědnost nás jako agentur: určitě nějaká je, ale já můžu mluvit pouze za naši agenturu. Výsledky naší práce v současné době vidět nejsou, protože pracujeme pro soukromé subjekty. Když jsme ale byli vidět veřejně, tak jsme si odpovědnost hodně uvědomovali a vždycky jsme chtěli, aby čtenáři nebo diváci měli maximum informací. Aby věděli, že to číslo, které jim předkládáme, není jen tak nějaké číslo, ale hodnota se statistickou chybou. Navíc číslo, které se v čase mění. Také je třeba vědět, že nejde jen o procenta. Výsledky ovlivňuje i D'Hondtova metoda pro přepočítání mandátů, která zohledňuje váhu jednotlivých krajů v České republice. Strany tedy mohou v některých krajích dosáhnout přes pět procent, na mandáty to však stačit nemusí. I v dnešní době rychlých informací je proto nutné říkat lidem, že mají při rozhodování přemýšlet trochu komplexněji, a ne na základě jedné informace, kterou dostanou.

* Navíc když předvolební průzkumy jsou spíš pseudoinformací...

Tu z nich někdy bohužel vytvoříte vy, média. Já se tomu na jednu stranu nedivím, protože pro vás není čtení průzkumů každodenní chleba. Klíčové je vědět, že změna o jedno procento proti minulému měsíci nebo nedej bože o půl procenta není nic. Jedná se o hodnotu v rámci statistické chyby. V takovém případě se vůbec nedá mluvit o tom, že se něco stalo, že už něco klesá, nebo naopak roste.

* Média nechtějí převzít čísla a tak, jak jsou, je předat čtenářům, ať si s nimi poradí. Čtenáři nechtějí slyšet: „Tahle strana má sice o dvě procenta víc než minule, ale možná vlastně nemá, protože jde o statistickou chybu, takže to celé šetření vlastně nic neznamená...“ Čtenáři hledají jasné sdělení, z něhož by se mohli poučit. Takže média se chovají, jak se mají chovat – nabízejí informace a interpretují je.

No, stejně jako my. A co potom volič s tím?

* Jedno řešení se nabízí...

Průzkumy zakázat? To myslíte?

* Přesně tak, zvláště pokud dávají tak nejasné informace. Samozřejmě ne úplně, ale třeba měsíc nebo dva měsíce před volbami.

Už máme embargo na zveřejňování průzkumů tuším pět dní před volbami.

* Ano. A pokud připouštíme zákaz jako princip, není těžké tuhle lhůtu libovolně protáhnout. Chápu však, že tohle není otázka na vás, protože agentury mají opačné potřeby.

Myslím, že ten, koho by se to nejvíc dotklo, jsou zase média. My bychom výzkumy dělali asi pořád stejně, jako je děláme. Politické strany a média by je nadále potřebovaly, akorát by je nemohly zveřejňovat, takže vy byste přišli o informační hodnotu.

* Tím však nepadá původní otázka. A sice jak omezit manipulativní potenciál předvolebních průzkumů.

Já ale nevím, jestli je to manipulativní... Problematická mediální práce s průzkumy je dána i tím, v jaké době žijeme. Ještě před deseti lety se nad těmi čísly i v rámci médií trochu víc přemýšlelo, protože na to byl čas. A teď je potřeba instantně, rychle, okamžitě tu informaci nalít do rychle stravitelné podoby. Celé je to dáno tím, kam se technologicky posunula společnost. Zvláště internetové kanály mění způsob, jak se informace dostává k lidem. A ta rychlost a neustálý přívál zpráv bohužel přispívají k tomu, že se výstup z předvolebních výzkumů může jevit manipulativnější. Ale ony jsou pořád stejné. Jenom je méně času se nad nimi zamyslet. Navíc když dnes média řeší, jak to udělat, aby výsledek výzkumu vůbec v té strašné spoustě zpráv zaujal, tak prostě potřebují vyjít s něčím – wow! „Je tady změna o půl procenta oproti minulému měsíci...“ To mě vždycky dostane.

* Jak vlastně sledujete noviny a jejich informování o výzkumech?

Sleduji je jenom v internetové podobě, plus to, co je na sociálních sítích. Papírové noviny ale nekupuji a nečtu.

* Do firmy vám nechodí noviny?

Ne. Předplatné jsme zrušili. Nemělo to pro nás žádný přínos.

* A když je nekupujete a nečtete, jak víte, co píšou o předvolebních výzkumech?

Občas se ke mně dostanou, jednou za čtrnáct dní si je koupím nebo je někdo přinese. Já si je prolistuju a nemám pocit, že bych o něco přišla.

* Jaký máte pocit z článků v on-line médiích, pokud jde o předvolební průzkumy?

Pořád si myslím, že je potřeba vzdělávat novináře, jak těm číslům rozumět, jak s nimi pracovat. Vadí mi, že redakce nemají specialisty, kteří by o výzkumech psali. Píše o tom každý, kdo má zrovna službu. Pak se snadno udělá z jednoho procenta závěr, že se něco důležitého děje, a přitom se neděje nic. Nebo se porovnávají výzkumy, které jsou od sebe tři týdny a vyvozuje se z toho dalekosáhlý závěr. Patrné je to hlavně u stran kolem pětiprocentní hranice. U nich hrají roli desetinná čísla, ta se přitom zaokrouhlují, protože ve výzkumech nemají smysl. Spočítejte si to sám: pokud má agentura v souboru respondentů sedm set lidí, kolik z nich tvoří pět procent? Pětatřicet. Říkat tedy, že strana dostala 5,2 procenta, tedy že se pro ni vyslovilo třeba třicet šest lidí, prostě nemá význam, protože jeden člověk sem, jeden tam... A za dva týdny může ta samá strana klidně dostat 4,8 procenta – a rozdíl jsou tři lidé.

Maraton

* Když jsme spolu dělali rozhovor před devíti lety, říkala jste, že o politiku projevuje aktivní zájem 10–15 procent lidí. Přinesl úspěch Andreje Babiše větší zájem o politiku? Lze to vyčíst z průzkumů?

Z těch, které mám, bych to neřekla. Došlo ale k mnoha změnám. Nejde jen o to, že na scénu přišly nové politické strany. Především se rozmohly jiné kanály komunikace, změnila se mezinárodní politika, jsou zde nová témata. Před devíti lety jsme vůbec nemysleli na nějaké migrační krize.

* Jak tohle ovlivnilo nahlížení lidí na politiku?

Názory občanů se dají hůře předpovídat. Velmi se rozšířilo názorové rozpětí a politické spektrum. Jediný, kdo podle volebního modelu překročil dvacet procent, je ANO, jinak se všichni pohybují kolem deseti nebo pěti procent. A tam je opravdu těžké odhadovat jejich oscilace. Dříve měl středový volič jednu dvě varianty, teď si může vybrat čtyři. Jako antisystémové strany si teď může vybrat Piráty, Okamurovo SPD a další uskupení, o kterých se moc nemluví.

* Proč se z této roztržitosti a vyrovnanosti Babiš vymyká?

Tahem na branku. On prostě chce vítězit a pořád na tom pracuje, na rozdíl od ostatních. Dělá kontinuální kampaň a ví, že kampaň končí teprve dnem voleb. Ještě Miloš Zeman to možná umí.

* Co vás jako socioložku zaujalo na nedávných německých volbách?

Sledovala jsem je okrajově, ale určitě mě zaujalo, jak německá sociální demokracie a její kandidát na kancléře Martin Schulz prohráli svoji šanci prorazit k dobrým výsledkům. Podobná věc se často děje i u nás. Politici mají dobrý start, potom však nevydrží ve stejném tempu pracovat. Neuvědomují si, že politika není běh ve stylu sprintu, ale vlastně maraton.

* Jak je možné, že si tak jasnou věc neuvědomují? Jsou přece obklopeni armádou poradců. Ti to nevědí?

Myslím, že poradci tohle vědí, ale někdy je problém s tím, aby strana dokázala vstřebat, co jí poradci říkají. Vnímání politiků je totiž značně zkreslené prostředím, v němž žijí. Úplně ukázkovým příkladem byla u nás KDU-ČSL.

* V jakém smyslu?

Přišli s relativně dobrým nápadem koalice se Starosty a s plánem na vznik nové politické síly – což potom dlouze rozebírali a schvalovali, aby to celé nakonec hodně rychle, jenom na základě jednoho výzkumu zahodili i s celou prací, která s tím byla spojená. Je to ukázka, jak se nemá kampaň dělat. X

[www.respekt.cz /audio](http://www.respekt.cz/audio)

JANA HAMANOVÁ Narodila se v roce 1972 v Praze. Vystudovala **Fakultu sociálních věd** UK, obor sociologie. V letech 1994–1996 zůstala na své fakultě jako asistentka. Od roku 1995 pracuje v sociologické skupině SC&C, kde působí jako ředitelka výzkumu. V současné době její firma volně publikované předvolební průzkumy neprovádí, pracuje na objednávku soukromých firem a politických stran.

Foto autor| foto milan jaroš